

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

catalogued throughout

321 11 39

- C. Test C. 11

= C. C. 111

= C. C. 1705

SE VEND A PARIS
CHEZ
HENRI PLON, IMPRIMEUR-ÉDITEUR,
RUE GARANCIÈRE, N° 10.

ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

POLIORCÉTIQUE
DES GRECS.

IMPRIMÉ
PAR ORDRE DE L'EMPEREUR,

M. BAROCHE

ÉTANT GARDE DES SCEAUX, MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES CULTES;

PAR LES SOINS
DE M. ANSELME PETETIN,

CONSEILLER D'ÉTAT,
DIRECTEUR DE L'IMPRIMERIE IMPÉRIALE.

ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ.

POLIORCÉTIQUE DES GRECS.

TRAITÉS THÉORIQUES. — RÉCITS HISTORIQUES.

OUVRAGE PUBLIÉ

PAR

L'IMPRIMERIE IMPÉRIALE.

Textes restitués d'après les Manuscrits de Paris, du Vatican, de Vienne, de Bologne, de Turin,
de Naples, d'Oxford, de Leyde, de Munich, de Strasbourg, augmentés de fragments inédits,
et accompagnés d'un Commentaire paléographique et critique.

PAR

C. WESCHER,

ATTACHÉ AU DÉPARTEMENT DES MANUSCRITS DE LA BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE.

PARIS.
IMPRIMERIE IMPÉRIALE.

M DCCC LXVII.

221. h 29.

AVANT-PROPOS.

L'édition in-folio des *Mathematici Veteres*, exécutée par ordre de Louis XIV à l'Imprimerie royale en l'année 1693, et réunissant les principaux traités relatifs à la *Poliorcétique*, c'est-à-dire à l'art des sièges chez les Grecs, est devenue d'une rareté extrême. Une nouvelle publication de ces textes était désirable dans l'intérêt de la science, qui doit y trouver des renseignements précieux, non-seulement pour l'archéologie militaire, mais encore pour l'histoire de la langue et de la littérature helléniques.

Le travail de Thévenot et de ses collaborateurs du xviie siècle, si estimable qu'il soit, ne répond pas aux exigences de la philologie moderne. Préparé d'après la méthode généralement usitée pour les éditions *princeps* au temps de la Renaissance, il a été publié presque entièrement d'après un seul manuscrit, de date relativement récente, dont les données ne sont ni discutées ni contrôlées par les éditeurs. Une édition *critique* restait à faire. Il convenait d'appliquer à ces textes, qui tiennent

A

un des premiers rangs dans la littérature technique des Grecs, la méthode appliquée avec tant de succès, depuis un demi-siècle, aux chefs-d'œuvre de leur littérature poétique et oratoire.

Une découverte récente est venue donner à ce travail un caractère inattendu d'opportunité. Un manuscrit d'une haute antiquité, rapporté d'Orient par feu Minoïde Minas et acquis par la Bibliothèque impériale, présente, pour plusieurs de ces traités, un texte tellement différent de la rédaction publiée par Thévenot et ses collaborateurs, qu'il atteint à la valeur d'un document inédit. Ce précieux monument paléographique renferme des fragments nouveaux, comble des lacunes qui semblaient irréparables, et offre, pour les parties déjà publiées, des éléments de correction qui parfois les transforment au point de les rendre entièrement méconnaissables. Il contient en outre une suite de figures plus exactes et plus complètes que celles qui étaient connues jusqu'à ce jour, et enrichies de légendes en lettres onciales qui sont appelées à fournir des restitutions nombreuses.

Pour donner à cette découverte toute l'utilité possible, et constituer le texte des *Tacticiens grecs* sur une base désormais assurée, il a fallu rechercher et réunir les manuscrits relatifs au même sujet épars dans les grandes bibliothèques de l'Europe, les comparer, les classer, se rendre un compte exact de leurs rapports et de leurs différences, et suivre l'histoire de chaque développement, de chaque phrase, de chaque mot, à travers les altérations que des copies successives leur ont fait subir.

Le nombre des manuscrits que M. Wescher a consultés pour ce travail s'élève à *trente-six*. Sur ce nombre quatorze appar-

tiennent à la Bibliothèque impériale de France; le quinzième, qui a fait partie autrefois de la bibliothèque de l'Université de Strasbourg, est aujourd'hui déposé dans la bibliothèque du séminaire protestant de cette ville; les vingt et un autres appartiennent aux bibliothèques étrangères, entre lesquelles ils se répartissent de la manière suivante :

Bibliothèque du Vatican	5
Bibliothèque impériale de Vienne	3
Bibliothèque Bodléienne d'Oxford	2
Bibliothèque du couvent de <i>San Salvatore</i> , à Bologne.	1
Bibliothèque royale de Turin	1
Bibliothèque royale de Naples	1
Bibliothèque royale de Munich	2
Bibliothèque de l'Université de Leyde	6
TOTAL	21

Les manuscrits des bibliothèques de Vienne, d'Oxford, de Bologne, de Turin, de Naples, de Munich, de Leyde, ont été envoyés à Paris grâce à l'intervention bienveillante de M. Drouyn de Lhuys, Ministre des Affaires étrangères. Les gouvernements d'Autriche, d'Italie, de Bavière, les administrations de la bibliothèque Bodléienne d'Oxford, de la bibliothèque de l'Université de Leyde, de la bibliothèque San Salvatore de Bologne, se sont rendus avec une extrême obligeance à la demande de l'Imprimerie impériale. Il n'a pu en être ainsi pour les manuscrits du Vatican. Un règlement ancien et formel, qui ne souffre aucune exception, s'opposait à leur sortie. M. Wescher, qui allait en Italie pendant l'hiver de 1865-1866 avec une mission du Ministre de l'Instruction publique, a pu, pendant ce voyage,

A.

collationner les manuscrits à Rome même, dans l'enceinte de la Bibliothèque Vaticane. Le gouvernement pontifical lui a donné gracieusement pour son travail toutes les facilités désirables. On n'a pu, non plus, obtenir que le manuscrit du séminaire protestant de Strasbourg fût envoyé à Paris, et M. Wescher a dû aller aussi l'étudier sur place.

Si l'on considère ces divers documents relativement à leur ancienneté, on doit en signaler cinq qui, antérieurs à la Renaissance, se recommandent par leur importance paléographique. Ce sont les suivants :

1° Le manuscrit de Minoïde Minas. Il remonte au xe siècle pour le moins, et quelques parties paraissent même antérieures à cette époque. C'est certainement un des plus anciens manuscrits en écriture cursive qui soient parvenus jusqu'à nous.

2° Un manuscrit du Vatican remontant au xie siècle. Ce manuscrit, transporté à Paris parmi les trophées des guerres de la République, porte le timbre de la *Bibliothèque nationale*, apposé sur ses feuillets en 1799. Il a fait partie de nos collections jusqu'en 1815. Toutefois il ne paraît pas avoir été apprécié alors à sa juste valeur, car il n'avait été collationné par personne au moment où M. Wescher en a entrepris l'étude.

3° Un manuscrit de la Bibliothèque impériale de Paris, ayant appartenu à la reine Catherine de Médicis et qui fut réuni à l'ancien fonds du Roi par ordre de Henri IV. Ce beau manuscrit, magnifiquement relié aux armes de France et de Navarre, remonte aussi au xie siècle.

4° Un fragment, également du xie siècle, faisant partie de la Bibliothèque Coislinienne. Ce volume, qui a appartenu jadis

à l'abbaye de Saint-Germain-des-Prés, a été réuni à la Bibliothèque nationale pendant la Révolution française.

5° Un second manuscrit du Vatican, remontant au xive siècle. Ce manuscrit, d'après une note inscrite sur le premier et sur le dernier feuillet, appartenait, en l'an 1406, à Georges, comte de Corinthe. Il a été transcrit, en l'an 1594, par Jean de Sancta MAURA, Grec de l'île de Chypre, dont la copie existe encore aujourd'hui à la Bibliothèque impériale de Paris.

Les autres manuscrits datent de l'époque de la Renaissance. Ils sont, soit du xve, soit du xvie siècle.

L'étude comparée de ces documents a conduit M. Wescher aux conclusions suivantes :

1° Il existe deux sources très-différentes du texte des Tacticiens grecs : l'une est le manuscrit de Minoïde Minas, l'autre est le manuscrit du Vatican datant du xie siècle.

2° Le manuscrit du Vatican, d'accord avec le manuscrit de Catherine de Médicis et avec le fragment Coislin, représente le texte tel qu'il a été constitué à la suite d'une recension qui paraît avoir été faite dans le courant du xe siècle, sous le règne de Constantin Porphyrogénète. De cette source est dérivé le texte publié en 1693 par Thévenot et ses collaborateurs.

3° Le manuscrit de Minoïde Minas représente un état du texte beaucoup plus ancien, et incomparablement plus voisin de la rédaction primitive. C'est ce manuscrit qui est le point de départ de l'édition nouvelle. Les parties qui y manquent seront données d'après le manuscrit du Vatican, le plus ancien et le plus complet de la seconde série.

Les traités réunis dans cette publication sont les suivants :

ATHÉNÉE. — Traité de mécanique militaire.

BITON. — Construction des machines de guerre et des catapultes.

HÉRON. — Bélopée et Chirobaliste.

APOLLODORE. — Poliorcétique.

ANONYME INÉDIT DE BOLOGNE, renfermant des extraits et des analyses d'Athénée, de Biton, de Héron, d'Apollodore, avec des fragments de Philon de Byzance.

Des cinq auteurs qui viennent d'être nommés, quatre se rattachent à la grande période alexandrine ; ce sont : Athénée, Biton, Héron et Philon, dont les ouvrages ont été composés dans l'intervalle qui sépare le siècle d'Alexandre du siècle d'Auguste. Le cinquième, l'architecte Apollodore, fut contemporain de la renaissance des lettres grecques sous le règne d'Hadrien. Tous les cinq appartiennent donc à deux des principales époques de la littérature hellénique : l'époque macédonienne et l'époque gréco-romaine.

Les travaux considérables entrepris pour cette publication ont amené la découverte et la constatation de plusieurs faits importants pour l'histoire littéraire de la Grèce. M. Wescher en signale deux particulièrement, dans les termes suivants :

« Le premier de ces faits, c'est que les traités d'Athénée et de Biton paraissent avoir été écrits originellement *en dialecte ionien*. Le déchiffrement exact et l'étude scrupuleuse du manuscrit de Minas en ont fourni la preuve. Ces traités furent sans doute rédigés dans l'Asie Mineure ionienne, à l'époque où florissait la fameuse bibliothèque de Pergame. Ce qui semble l'indiquer, c'est que le traité de Biton, d'après une restitution

aujourd'hui certaine, est dédié à un Attale, roi de Pergame. Ces deux traités seront désormais, sous le rapport philologique, un pendant précieux aux écrits d'Archimède, rédigés à l'autre extrémité du monde grec, en Sicile, peu avant cette époque, et présentant les formes du dialecte dorien.

« Le second fait dont il importe de prendre acte, c'est l'existence d'un lien étroit entre les écrits des Tacticiens grecs et les ouvrages des historiens. Ce rapport devient frappant, si l'on compare le texte des Tacticiens à certaines narrations de Polybe et de Diodore de Sicile. Le choix même des textes réunis dans le manuscrit de Minas est un témoignage éclatant de cette connexité. A la suite des traités d'Athénée, de Biton, de Héron, d'Apollodore, on trouve dans ce manuscrit une série de fragments historiques, non pas recueillis au hasard, mais choisis de préférence parmi les récits de combats, les descriptions de sièges, les prises de villes. Ces fragments, en partie inédits, en partie différents des rédactions connues jusqu'à ce jour, appartiennent aux historiens des divers âges de la Grèce, savoir : Thucydide, Polybe, Arrien, Denys d'Halicarnasse, Polyen, Dexippe, Josèphe, Priscus, Eusèbe. Ces précieux extraits seront réunis à la fin du nouveau recueil, conformément à l'intention des auteurs anciens eux-mêmes, qui semblent avoir voulu mettre l'exemple à la suite du précepte et l'expérience à côté de la théorie. »

Notre publication sera donc une fidèle image de cette *technologie* militaire, tout ensemble spéculative et pratique, que la littérature grecque a produite pendant la période à la fois guerrière et savante qui s'étend de la mort d'Alexandre à la domination romaine. Cette technologie s'est enrichie plus tard par des additions multiples, sans jamais perdre entièrement son double

caractère. Cachée jusqu'à présent dans l'ombre des bibliothèques, elle va paraître pour la première fois sous sa forme véritable, telle qu'on peut la deviner encore à travers les altérations successives que le temps et les hommes lui ont fait subir.

En résumant, d'après les notes de M. Wescher, le sens et le but de cette publication, le Directeur de l'Imprimerie impériale exprime l'espoir que les lettrés de toutes les nations s'uniront à ses sentiments de reconnaissance envers ce jeune savant pour les soins attentifs qu'il a prodigués à ce travail. La renommée de M. Wescher est déjà faite : elle en recevra certainement un lustre nouveau et durable.

Le Directeur de l'Imprimerie impériale doit aussi une sincère gratitude à M. le commandant de Reffye, officier d'ordonnance de l'Empereur, qui a bien voulu offrir le concours de son savoir perspicace pour la révision des figures qui accompagnent le texte.

Enfin, c'est pour lui une obligation de cœur de remercier ses collaborateurs de l'Imprimerie impériale : leur dévouement se prodigue constamment aux œuvres de la science comme à l'accablant labeur que leur imposent jour et nuit leurs fonctions habituelles dans ce grand atelier administratif du Gouvernement, véritable centre de la centralisation de l'État.

Plus leur valeur se cache, plus se laissent ignorer du public leur érudition, leur clairvoyance critique, leur sens profondément littéraire, leur intelligence technique, plus étroit est le devoir de celui qui a l'honneur d'être leur chef de signaler un si rare mérite uni à une modestie plus rare encore.

ANSELME PETETIN.

Directeur de l'Imprimerie impériale.

NOTICE SUR LES MANUSCRITS

RELATIFS

A LA POLIORCÉTIQUE DES GRECS.

En réunissant sous un seul titre et dans un même ouvrage la théorie de la tactique des sièges chez les Grecs et les récits d'épisodes militaires qui s'y rattachent, l'auteur du présent travail n'a point conçu un plan arbitraire. Il s'est appuyé au contraire, ainsi que l'indique l'*Avant-propos*, sur une induction qu'il croit légitime, car elle est confirmée par une série de preuves tirées de la paléographie et de l'histoire.

C'est d'abord, dans le plus ancien manuscrit de Poliorcétique qui soit parvenu jusqu'à nous, la réunion des traités techniques et des narrations historiques qui en sont le complément naturel. En effet, le précieux manuscrit du couvent de Vatopède au mont Athos¹, rapporté d'Orient par Minoïde Minas et appartenant aujourd'hui à la Bibliothèque impériale, nous offre, d'une part, les écrits d'Athénée, de Biton, de Héron, d'Apollodore, relatifs à la *Mécanique*², c'est-à-dire au génie militaire, et nous présente, d'autre part, des récits de sièges et de combats empruntés aux historiens des divers âges de la Grèce, depuis le siècle de Thucydide jusqu'aux premières années du Bas-Empire. Ces deux parties du

¹ Cette provenance est constatée par une note manuscrite de Minas, retrouvée dans ses papiers après sa mort.

² Le terme μηχανικός (ὁ) sert encore aujourd'hui chez les Grecs à désigner un ingénieur.

manuscrit en constituent la portion la plus ancienne, et remontent, d'après le caractère de l'écriture, jusqu'aux premières années du ^x^e siècle. Ce n'est pas le hasard seul qui a placé ainsi, à côté des principaux traités sur l'attaque et sur la défense des places fortes, l'histoire de sièges aussi mémorables que ceux de Tyr, de Gaza, de Syracuse, d'Ambracie, de Platées.

En second lieu, le dixième et dernier livre de Vitruve, consacré à la description des machines de guerre, se termine par un chapitre exclusivement historique renfermant le récit des sièges de Rhodes, de Chios, de Marseille¹. Or Vitruve, dans son dixième livre, a partout traduit ou analysé les Grecs. La découverte d'un long fragment d'Athénée, que nous publions plus loin et qui est l'original d'une partie de ce dixième livre², démontre le fait jusqu'à l'évidence. Le texte latin de Vitruve est si fidèlement calqué en cet endroit sur le texte grec d'Athénée, que chacun d'eux peut servir à rectifier l'autre. N'est-on pas autorisé dès lors à penser que l'écrivain latin, en plaçant les exemples historiques à la suite des préceptes techniques, a une fois de plus imité les Grecs, ses modèles et ses maîtres? Cette conjecture paraîtra plus fondée encore, si l'on remarque que les épisodes historiques cités par Vitruve sont empruntés précisément à l'histoire militaire de la Grèce.

Enfin, par une coïncidence remarquable, le rapport déjà signalé entre les ouvrages de Poliorcétique et les compositions des historiens grecs existe également entre deux compilations byzantines, résumant l'une les traités techniques, l'autre les fragments histo-

¹ Vitruv. lib. X, c. xvi ed. Schneider, vulgo xxii : *De repugnatoriis rebus*.

² Ce fragment inédit d'Athénée, qui forme les pages 15, 16, 17, 18, 19, 20, de notre édition, renferme la description des tortues destinées à couvrir les travaux de sape et de mine des assiégeants (χελῶναι χωσπείδες, χελῶναι ὀρυκτείδες).

Il a été traduit littéralement par Vitruve dans son X^e livre, chapitre xx et commencement du chapitre xxi (répondant aux chapitres xiv et xv dans l'édition de Schneider). Ces deux chapitres ont pour titre, l'un *De testudine ad congestionem fossarum paranda*, l'autre *De aliis testudinibus*. (Voir plus loin, p. 15-20 du volume.)

riques qui s'y rapportent. De ces deux compilations, qu'on n'avait pas encore songé à comparer ensemble, une seule avait été intégralement publiée jusqu'à ce jour : c'est celle qui a un caractère historique¹. L'autre, connue seulement par une traduction latine de Barocius² et par un petit nombre de fragments ultérieurement imprimés³, demeurait inédite pour l'ensemble du texte : l'original grec s'est retrouvé heureusement intact, avec les curieuses figures qui l'accompagnent, dans un précieux manuscrit de Bologne, dû à la plume du calligraphe Valerianus Albinus, et c'est d'après ce manuscrit que nous le publions dans son intégrité pour la première fois⁴. La comparaison de ces deux documents amène les observations suivantes. Le document de Bologne, qui nous a fourni des ressources inespérées pour la restitution du texte primitif des Mécaniciens grecs, est une analyse méthodique des traités d'Athénée, de Biton, de Héron d'Alexandrie, de Philon d'Athènes ou de Byzance⁵, et surtout d'Apollodore, c'est-à-dire des cinq auteurs qui constituent l'ensemble de la *Poliorcétique* et qui forment ce que le rédacteur du traité de Bologne appelle *καθολικὴ τεχνολογία*, un vrai *Corpus* d'écrivains techniques⁶. D'autre part.

¹ Elle fait partie de l'édition des *Veteres mathematici* de Thévenot, sous le titre : "Ὅπως ἔχῃ τὸν τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν πρὸς τὴν πολιορκίαν ἀντιτάττεσθαι (p. 317-330 et 361-364).

² François Barozzi (en latin *Barocius*) *Heronis mechanici liber de machinis bellicis*. Venise, 1572, petit in-4°.

³ Le début seul a été imprimé par Harles, dans son édition de Fabricius, d'après une lettre de Schow (t. IV, p. 237). Ce même début, avec le reste du premier chapitre et quelques autres fragments, a été publié et traduit par M. Henri Martin, à la fin de son savant mémoire sur *Héron d'Alexandrie*. Paris, Impr. imp. 1854.

⁴ Voir les pages 197 à 279 du vo-

lume. Les passages d'Athénée, de Biton, de Héron, de Philon, d'Apollodore, imités par l'auteur byzantin de la compilation, sont indiqués à la marge. Les plus nombreux renvois ont trait à Apollodore, que l'auteur déclare lui-même avoir suivi de préférence (page 198, l. 14-16).

⁵ Il est appelé Φίλων ὁ Ἀθηναῖος (voir plus loin, page 212, lignes 11-12), probablement par réminiscence d'un passage d'Athénée le Mécanicien où Philon d'Athènes est effectivement cité (Cf. *Athen. Mechan.* page 15, ligne 13.) Il est appelé d'autre part Φίλων ὁ Βυζάντιος (page 260, ligne 5).

⁶ τὴν πάλαι συνεχθεῖσαν τῶν ἀνδρῶν καθολικὴν τεχνολογίαν (page 198, ligne 8).

la compilation historique publiée par Thévenot et ses collaborateurs renferme, dans la partie qui nous a été conservée, des allusions ou des récits relatifs à seize sièges différents, mais tous historiquement célèbres, parmi lesquels on remarque les sièges d'Ambracie¹ et de Syracuse² racontés par Polybe, les sièges de Tyr³ et de Gaza⁴ racontés par Arrien, les sièges de Jotapata⁵ et de Jérusalem⁶ racontés par Josèphe. Or Polybe, Arrien, Josèphe, figurent au premier rang parmi les historiens dont le manuscrit de Minas nous a conservé des extraits, et les sièges d'Ambracie, de Syracuse, de Tyr, de Gaza, de Jotapata, sont précisément au nombre de ces mêmes extraits. La conclusion naturelle de ces rapprochements, c'est qu'il s'est fait à Constantinople, vers le ixe siècle ou le xe siècle, un double travail de compilation, d'une part sur les traités théoriques relatifs à la Poliorcétique, d'autre part sur les extraits historiques qui les accompagnaient d'ordinaire. On a cherché alors, vu la rareté des manuscrits et pour les besoins de l'enseignement, à réunir en un seul corps les membres épars que les divisions du manuscrit de Minas nous permettent de saisir dans leur isolement primitif. J'ai essayé plus loin de donner une idée exacte de la manière dont ce travail de compilation a été exécuté, en inscrivant sur les marges du traité de Bologne l'indication précise des divers passages empruntés aux traités plus anciens qui ont servi à sa rédaction.

Par suite de ces considérations, il a semblé utile de réunir dans un même volume :

1° Les traités d'Athénée, de Biton, de Héron, d'Apollodore, publiés d'après une recension nouvelle faite à l'aide du manuscrit de Minas, considéré comme source principale du texte. On s'est abstenu d'y joindre les deux livres de Philon de Byzance, parce qu'ils manquent dans ce manuscrit, et qu'il eût fallu se contenter

¹ P. 325, l. 16 sqq. ed. Thev.

² P. 326, l. 14 sqq. ed. Thev.

³ P. 328, l. 4 sqq. ed. Thev.

⁴ P. 361, l. 41 sqq. ed. Thev.

⁵ P. 318, l. 45 sqq. ed. Thev.

⁶ P. 362, l. 45 sqq. ed. Thev.

de les réimprimer d'après les sources moins anciennes et moins pures auxquelles Thévenot avait déjà puisé¹.

2° Le traité de Bologne, presque entièrement inédit, qui est comme un résumé des précédents.

3° Les extraits historiques réunis dans le manuscrit de Minas, au nombre de seize, empruntés aux auteurs suivants :

DENYS D'HALICARNASSE : Récit de la bataille livrée par Pyrrhus aux Romains sous les murs d'Asculum, extraite du XXe livre de son *Histoire*.

POLYEN : Deux extraits des *Stratagèmes*, relatifs, l'un à la guerre d'Alexandre et de Porus dans l'Inde, l'autre au siège de Mégare par Antigone².

DEXIPPE. Trois fragments : *Siège de Marcianopolis*; *Siège de Philippopolis*; *Siège de Sidé*.

PRISCUS. Deux fragments : *Siège de la ville d'Obidunum*³; *Siège de Naissos*⁴.

ARRIEN. Deux fragments : *Siège de Tyr*; *Siège de Gaza*.

POLYBE. Deux fragments : *Siège de Syracuse*; *Siège d'Ambracie*.

THUCYDIDE. Un fragment : *Siège de Platées*.

JOSÈPHE. Un fragment : *Siège de Jotapata*.

EUSÈBE. Deux fragments, l'un et l'autre en dialecte ionien. L'un est intitulé : *Siège de Thessalonique par les Scythes*. L'autre, qui est sans titre, paraît être la suite du précédent.

De ces seize extraits, huit ont été publiés dès 1847 par

¹ Le IVe livre de Philon Περὶ Βελοπικῶν a été publié, avec une traduction allemande, par MM. Kœchly et Rüstow dans le premier volume de leur collection des *Griechische Kriegsschriftsteller* (Leipzig, 1853). Les mêmes auteurs ont publié les Βελοπικὰ de Héron dans le même volume. Enfin la *Chiroballiste* de Héron a été récemment l'objet d'un savant travail de restitution et de traduction de la part de M. Vincent (Paris, 1866).

² Les trois premiers fragments n'appartiennent pas à la *Poliorcétique* proprement dite. Je crois qu'ils peuvent s'y rattacher cependant, puisqu'elle comprend

la théorie de l'attaque aussi bien que celle de la défense. C'est ce que semble indiquer l'auteur même des extraits, lorsqu'il déclare (page 295, ligne 4 de notre édition) qu'il va parler des *moyens de résistance* (Τὰς ὅτι τῶν ἐνδον παρασκευάς). C'est ce qu'Athénée indique aussi par le verbe ἀνπηχανᾶσαι (p. 39, l. 10), et ce que Vitruve entend par son chapitre historique *De repugnatoriis rebus* opposé à un chapitre précédent, *De oppugnatoriis rebus*.

³ En grec Ὀβιδουνῶν πόλις. Voir plus loin, p. 304, l. 2, note.

⁴ En grec Ναϊσσός. Voir plus loin, p. 305, l. 1, note.

M. Charles Müller, à la suite du second volume des œuvres de Flavius Josèphe dans la collection Didot, d'après une copie faite de la main de Minas lui-même et conservée à la Bibliothèque impériale¹. Les huit autres fragments n'ont jamais été publiés, au moins sous la forme dans laquelle le manuscrit les donne. Quatre d'entre eux sont absolument inédits. Ce sont :

- 1° Les deux fragments de *Priscus*²;
- 2° Le commencement et la fin de la description du siège de Syracuse par *Polybe*³;
- 3° Le second fragment d'*Eusèbe*⁴.

Les deux fragments de Polybe relatifs au siège de Syracuse formeront un supplément précieux au huitième livre de cet historien. Le second fragment d'Eusèbe est très-curieux. Écrit en dialecte ionien, il se compose de deux parties. L'une paraît se rapporter au siège de Thessalonique par les Scythes⁵. Dans l'autre, il est question de la Gaule avant la domination romaine, et l'historien nous y montre les Celtes d'outre-Rhin traversant le fleuve pour venir assiéger une ville de la Gaule lyonnaise qu'il appelle *Τυρρηνῶν πόλις*⁶, et qui pourrait bien être la *civitas Turonum* (aujourd'hui la ville de Tours) dont il est question dans César⁷. C'est une conjecture que je sou mets aux savants archéologues qui s'occupent de notre histoire nationale.

Aux fragments qui viennent d'être énumérés j'ai cru devoir réunir un long et intéressant morceau de l'historien *Aristodème*⁸ relatif aux derniers événements des guerres médiques et aux causes qui ont préparé la guerre du Péloponnèse. Ce fragment, également

¹ Bibl. imp. mss. suppl. gr. 485.

² Voir les pages 304 à 306 du volume.

³ Voir les pages 321-322 et 326-328.

⁴ Voir les pages 343-346.

⁵ Voir les p. 343, l. 1, à 345, l. 6.

⁶ Voir la page 345, l. 9-15.

⁷ *Cæsar De bello Gallico*, II, 35; VII, 4, 75.

⁸ Voir les pages 349 à 366 du volume.

inédit, se trouve, comme les précédents extraits, dans le manuscrit de Minas, mais sans appartenir à la même classe qu'eux. Il m'a paru néanmoins digne de leur être associé, à cause de sa nouveauté, de son étendue et de son importance.

Après avoir justifié le choix des textes rassemblés dans ce volume, il me reste à décrire les manuscrits qui ont servi à leur préparation. Je m'attacherai aux principaux d'entre eux, me contentant d'une indication rapide pour les manuscrits secondaires.

I.

MANUSCRITS PRINCIPAUX.

MANUSCRIT DE MINAS.

(*Cod. Par. Suppl. Gr. 607.*)

Ce manuscrit sur vélin, de format in-quarto, se compose de 129 feuillets numérotés, dont 4 ont été autrefois partiellement coupés¹. La reliure est en bois recouvert de peau, avec des coins de bronze. Elle paraît dater du xvie siècle, d'après une inscription qui se lit à l'intérieur, et qui, écrite en langue latine avec des caractères grecs, est ainsi conçue :

Λουκας Ουερονενσις ιλληνατρ ληβρορουμ

c'est-à-dire :

Lucas Veronensis illigator librorum.

Rapporté d'Orient par Minoïde Minas en 1843, ce manuscrit

¹ Ce sont les feuillets 32, 60, 61, 129. Les parties coupées dans les trois premiers feuillets étaient des figures se rapportant aux traités d'Athénée et d'Apol-

lodore. Quant au feuillet 129, c'est le dernier du volume : il portait peut-être une signature ou une estampille de propriétaire.

provient du couvent de Vatopède au mont Athos, d'après la note suivante, retrouvée dans les papiers de ce voyageur :

Batopède.
Cod. memb. secul. XII.
Athenæus poliorcetica (sic)
et alii inediti.

On lit dans le Rapport officiel du même voyageur, inséré au *Moniteur* du 5 janvier 1844 : « N° 21, ms. du XIIe siècle, intitulé « *Sièges de différentes villes.* »

L'appréciation chronologique renfermée dans ces deux notes, qui attribuent l'une et l'autre le manuscrit au XIIe siècle, n'est pas exacte. En effet, les plus anciennes parties du manuscrit remontent au commencement du Xe siècle, et les plus récentes sont contemporaines des premières années du XVIe siècle. Il serait plus vrai de dire que le volume se compose de plusieurs manuscrits différents, que le relieur du XVIe siècle a réunis arbitrairement ensemble. Une inspection même superficielle du volume permet d'y reconnaître quatre manuscrits :

1° Un fragment de l'histoire de *Nicetas Acominatus Choniates* (fol. 1-6 du ms.) sans titre et sans commencement. L'écriture de cette partie n'est pas antérieure au XVe siècle.

2° Un fragment du discours de saint Jean Chrysostome *Περί Ἱερωνύμου* (fol. 8-15 du ms.) également sans titre. Écriture du XIIe siècle.

3° Les discours de Lysias (fol. 104-129 du ms.). Écriture du XVIe siècle.

4° Un manuscrit beaucoup plus ancien et plus important, qui forme le corps du volume actuel, dont il occupe la partie centrale (fol. 16-104 du ms.).

Les feuillets de cette partie centrale du volume, qui forme un manuscrit à part, ont été marqués anciennement de lettres grecques numérales, qui vont depuis α jusqu'à πζ, c'est-à-dire de 1 à 87. Ces anciens numéros sont inscrits au verso de chaque

feuillet. Voici l'ordre dans lequel les feuillets sont rangés, avec l'indication des textes qui s'y trouvent :

I. Fragment de *Josèphe* relatif au *Siège de Jotapata*. Ce fragment sans titre n'a ni commencement ni fin. Il occupe un feuillet isolé (fol. 16 = $\bar{\alpha}$). Minas a écrit en tête, à l'encre rouge : *Ιωσήπου 'Ιουδαϊκῆς ἀλώσεως λόγος γ'*.

II. Fragment d'*Eusèbe* en dialecte ionien, également dépourvu de titre, sans commencement et sans fin. Le feuillet dont il occupe le recto et le verso (fol. 17 = $\bar{\beta}$) a été, aussi bien que le précédent, l'objet d'une transposition : sa place véritable est à la suite du dernier feuillet (fol. 103 = $\pi\zeta$), dont le verso nous offre le titre et le commencement du fragment d'Eusèbe sur le siège de Thessalonique.

III. *Ἀθηναίς περὶ μηχανημάτων*, avec figures en couleur. Ce traité occupe les feuillets 18 à 24 (*olim* $\gamma-9$), le feuillet 32, dont la partie supérieure est coupée, et le feuillet 25 (*olim* $\bar{\iota}$), sur le verso duquel il se termine par la figure du *Καρχήσιον*. Le fragment inédit, déjà signalé, qui forme l'original grec d'une partie du Xe livre de Vitruve, occupe les feuillets 20 et 21 (recto et verso).

IV. *Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων ἢ καταπαλπιῶν*, avec figures en couleur, du feuillet 25 v° (*olim* $\bar{\iota}$) au feuillet 31 v° (*olim* $\bar{\iota}\varsigma$). Les trois figures inédites de Biton, parmi lesquelles se trouve la *sambuque* mentionnée dans Polybe, occupent les feuillets 29 verso, 30 verso et 31 verso. La place de ces trois figures existe en blanc dans les autres manuscrits, copiés sans doute d'après un original où elles manquaient.

V. La *Poliorcétique d'Apollodore*, avec figures en couleur, du feuillet 33 r° (*olim* $\bar{\mu}$) au feuillet 45 v° (*olim* $\bar{\lambda}$) et du feuillet 59 r° (*olim* $\bar{\mu}\delta$) au feuillet 61 v°. Les feuillets 60 et 61 sont coupés, l'un dans sa partie supérieure, l'autre dans sa partie inférieure. Ces divers feuillets doivent se lire dans l'ordre suivant : 60, 59, 61, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45. Le titre initial et le début manquent. Le titre final *Ἀπολλοδώρου πολιορκητικά* se trouve au verso du feuillet 45. Les deux fragments inédits que nous publions plus loin se trouvent, l'un au verso du feuillet 43, l'autre au verso du feuillet 45.

VI. *Ἡρώτος Κτιστικῆς βελοποιηκά (sic)*, avec figures en couleur, du feuillet 46 r° (*olim* $\bar{\lambda}\alpha$) au feuillet 55 v° (*olim* $\bar{\mu}$). La scholie marginale inédite relative aux racines cubiques se trouve au verso du feuillet 54.

VII. *Ἡρώτος χειρὸς βαλλίστρας κατασκευὴ ἢ συμμετρίας (sic)*, avec figures en couleur, du feuillet 56 r° (*olim* $\bar{\mu}\alpha$) au feuillet 58 v° (*olim* $\bar{\mu}\gamma$). Les feuillets, qui ont été transposés, doivent se lire dans l'ordre suivant : 56, 58, 57.

VIII. *Ἡρώτος περὶ δόπτρας*. Ce titre est certain, bien que les extrémités des lettres, dont la partie supérieure a été coupée par le relieur, soient seules visibles aujourd'hui. Ce traité, avec figures au trait, va du feuillet 62 r° (*olim* $\bar{\mu}\varsigma$) au feuillet 80 v° (*olim* $\bar{\xi}\delta$). Il faut y ajouter le feuillet 82 r° et v° (*olim* $\bar{\xi}\varsigma$).

c

IX. Fragment de la *Vie d'Apollonius* par *Philostrate*, occupant le feuillet 81 recto et verso. L'ancien numéro grec $\xi\bar{\epsilon}$ a été coupé par le relieur.

X. Fragment médical, occupant le recto du feuillet 83.

XI. Fragment inédit de l'historien *Aristodème*, allant du feuillet 83 v° (*olim* $\xi\bar{\zeta}$) au feuillet 87 v° (*olim* $\sigma\bar{\alpha}$). Ce fragment est coupé en deux parties par la continuation du texte de *Philostrate*, qui recommence brusquement au milieu du feuillet 85 r° par le mot *γέγραφει* précédé du signe $\bigcirc\text{---}\bigcirc$, et qui s'arrête au bas du feuillet 86 r° avec le mot *ποιήσιντος*. Le fragment d'*Aristodème* reprend ensuite au haut du feuillet 86 v° par le mot *ικέπινει* précédé du même signe $\bigcirc\text{---}\bigcirc$ marquant l'intercalation. Cette intercalation est annoncée précédemment dans le manuscrit, car, après les mots *καὶ αὐτός φησι* (fol. 81 v°) appartenant au chap. III de la *Vie d'Apollonius* par *Philostrate*, on lit l'inscription suivante en écriture onciale : Ζήπι (ms. ζή) τὸ λοιπὸν (ms. λιπὸν) πύττω ὅτι οὐδὲν ἔστι σημειῶν ἐστὶν τοιοῦτον $\bigcirc\text{---}\bigcirc$ ἢ δὲ ἀρχὴ τῷ λόγῳ Γέγραφει κ. τ. λ. Des deux parties du fragment d'*Aristodème*, Minas a attribué l'une à Charon de Lampsaque et l'autre à Éphore. dans l'index grec qu'il a écrit à l'encre rouge sur l'une des feuilles de garde du volume. Mais cette double attribution n'est pas fondée, puisque le manuscrit lui-même porte en tête de la première partie du fragment (fol. 83 v°) un astérisque avec les mots *Καὶ τὸ σημείον πῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον τῷ Ἀλεξανδρίμῳ*. Une inscription analogue, qui se trouvait en tête de la seconde partie du fragment (fol. 86 v°), a été coupée par le ciseau du relieur, mais on distingue encore le bas des lettres qui formaient les mots *Τοῦτο ἐστὶν τὸ ζη[τούμενον.....* Le morceau d'*Aristodème* se termine au bas du feuillet 87 verso.

Ensuite commence, dans le manuscrit, une série de fragments de même provenance et de même écriture, précédés d'une inscription dont il ne reste plus que les mots *διαφόρων πόλεων*, sans doute précédés jadis du mot *πολιορκίαι* et de quelques autres mots. Le nom d'*Aristodème*, d'après les vestiges encore subsistants des lettres *αριστοδ*, paraît avoir été également inscrit au haut de cette première page : peut-être l'inscription dont il fait partie était-elle non pas un titre initial annonçant ce qui suit, mais un titre final se rapportant à ce qui précède. Quoi qu'il en soit, voici les titres particuliers des fragments historiques qui se succèdent sans interruption depuis le feuillet 88 r° jusqu'au feuillet 104 r°, et qui vont, dans la pagination grecque, du feuillet $\sigma\bar{\beta}$ (72°) jusqu'au feuillet $\pi\bar{\zeta}$ (87° et dernier.)

XII. Ἐκ τῆς Διονυσίης ἰστορίας βί. $\bar{\kappa}$ Πύρρος καὶ Ῥωμαίων ὑπάτων Ποπλίου Δεκίου καὶ Ποπλίου Σουλπίου (fol. 88 r° — fol. 90 v°).

XIII. Ἐκ τῶν Πολυαίνης στρατηγημάτων Ἀλεξανδρίου καὶ Πάρου (fol. 90 v° — fol. 91 r°). Ce titre est précédé du chiffre $\bar{\kappa}\epsilon$.

XIV. Ἐκ τῶν Πολυαίνης στρατηγημάτων (fol. 91 r°). Ce titre est précédé du chiffre $\bar{\kappa}\varsigma$.

XV. Ἐκ τῶν Δεξιππῶν πολιορκία Μαρκιανῶ (sic) πόλεως (fol. 91 r° — fol. 92 r°).

- XVI. Ἐκ τῶν Δεξιππῶν πολιορκία Φιλίππου (sic) πόλεως (fol. 92 r° — fol. 93 r°).
 XVII. Ἐκ τῶν Δεξιππῶν Σίδης πολιορκία (fol. 93 r° — fol. 93 v°).
 XVIII. Ἐκ τῶν Περίσκου πολιορκία πόλεως Ὀξίδουνα (fol. 93 v°).
 XIX. Ἐκ τῶν Περίσκου Ναϊσσοῦ πολιορκία (fol. 93 v° — fol. 94 v°).
 XX. Ἐκ τῶν Ἀελαῶν¹ Τύρης ἁλώσις (fol. 94 v° — fol. 97 r°).
 XXI. Ἐκ τῶν Ἀελαῶν Γαζέων πολιορκία (fol. 97 r° — fol. 98 r°).
 XXII. Ἐκ τῶν Πολυβίου Συρρακουστῶν πολιορκία (fol. 98 r° — fol. 100 v°).
 XXIII. Ἀμβρακίας πολιορκία Πολυβίου βί. ΚΑ (fol. 100 v° — fol. 102 r°).
 XXIV. Ἐκ τῶν Θωκυτίδου² πολιορκία Πλαταιῶν (fol. 102 r° — fol. 103 v°).
 XXV. Ἐκ τῶν Εὐσεβίου βί. Θ πολιορκία Θεσσαλονίκης (sic) ὑπὸ Σκυθῶν (fol. 103 v°).

Les vingt-cinq ouvrages ou fragments d'ouvrages qui viennent d'être énumérés sont renfermés en 87 feuillets, lesquels, à une époque antérieure au xvie siècle, ont formé un manuscrit séparé. Dans cet ancien manuscrit, qui constitue la partie centrale du volume actuel, une inspection attentive permet de distinguer trois mains différentes, *dont aucune n'est postérieure au xe siècle.*

Les traités poliorcétiques d'Athénée, de Biton, de Héron, d'Apollodore, et le traité *de la Dioptré*, par Héron (n°s III, IV, V, VI, VII, VIII, du catalogue précédent), appartiennent à une seule et même main.

Les extraits historiques de Denys d'Halicarnasse, de Polyen, de Dexippe, de Priscus, d'Arrien, de Polybe, de Thucydide, d'Eusèbe (n°s XII-XXV), appartiennent à une autre main, d'où proviennent aussi le fragment de Josèphe et le fragment anonyme en dialecte ionien (n^{os} I-II).

Le fragment médical, le fragment de Philostrate et le fragment d'Aristodème (n°s IX-XI), appartiennent à une troisième main.

Ce qu'il importe de constater, c'est que les traités poliorcé-

¹ Voir, au sujet de cette orthographe, la note de la page 307 du volume.

² C'est l'orthographe ionienne, conservée dans l'ancien dialecte attique. Cette

leçon du manuscrit est d'autant plus remarquable que ces titres en lettres onciales paraissent avoir été écrits avec un soin particulier.

tiques et les extraits historiques font partie de la fraction la plus ancienne du manuscrit. L'écriture, principalement dans les extraits historiques, a le caractère demi-oncial : l'accentuation y est rare; les esprits ont la forme angulaire ($\vdash \dashv$, ou même $\vdash \dashv$); les abréviations, qui deviennent si fréquentes dans l'écriture cursive à partir du xe siècle, ne se trouvent ici presque nulle part. En outre, les particularités de l'orthographe, soigneusement étudiées, donnent lieu aux observations suivantes.

Premièrement, le manuscrit de Minas est la transcription directe d'un texte en lettres onciales. C'est par là que s'expliquent les erreurs du manuscrit, aussi bien que ses bonnes leçons. Je choisis quelques exemples.

Dans le préambule d'Athénée (p. 4, l. 3-4), il est question d'Homère, *le seul*, est-il-dit, *qui ait reçu justement le nom de poète*. Nous lisons dans le manuscrit de Minas : Ὁ γὰρ μόνος κληθεὶς δικάως ποιητής. Dans l'édition de Thévenot on lisait : Ὁ γὰρ μόνος καὶ εἰς δικάως ποιητής. Le manuscrit de Minas nous donne seul la véritable transcription du texte oncial ΚΛΗΘΕΙC. Les autres manuscrits ont changé ce mot en καὶ εἰς.

Biton, qui semble avoir affecté l'archaïsme, emploie, en parlant d'une machine qui se brise (p. 45, l. 8), la forme épique et ancienne ῥήπιδαι, conservée par le manuscrit de Minas d'après le texte oncial ΠΗΤΤΕCΘΑΙ. Les autres manuscrits, suivis par Thévenot, transforment ce mot en ῥίπιδαι.

Dans la description de la *sambuque* par Biton (p. 60, l. 1) nous lisons : Ἐχέτω δὲ κατὰ τὸ Ω πλινθιον, qu'il y ait au point Ω une *plinthe*. C'est la leçon du manuscrit de Minas. Les autres manuscrits et Thévenot donnent τὸ Ω πάλιν οἶον, qui n'a aucun sens. Le texte oncial portait ΠΛΙΝΘΙΟΝ, bien transcrit dans le manuscrit de Minas, mais défiguré ailleurs en παλινοιον, par suite de la confusion des lettres Α et Λ, Ο et Θ.

Plus loin, dans la description du *gastrophète* par le même

Biton (p. 66, l. 11), nous lisons, d'après le manuscrit de Minas : *δι' αὐτῆς ἤχθω λινία*, qu'on y fasse passer une corde (en fil de lin). Dans l'édition de Thévenot, faite d'après les autres manuscrits, on lisait : *διὰ τῆς ἡ χωλιναία*. Le manuscrit de Minas est encore le seul qui nous donne la véritable transcription du texte oncial **HXΘΩ**. Les autres, confondant O et Θ, en ont fait *ηχω*.

Dans la Bélopée de Héron (p. 83, l. 10), nous lisons, toujours d'après le manuscrit de Minas : *ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ἐπιζυγίδος δυσέρ-
μαιαν εἶχε*, le mouvement de l'épizygis s'opérait avec difficulté. Les manuscrits suivis par Thévenot portent *δύο ἐνεργείας*. L'erreur résulte de la confusion des lettres C et O dans **ΔΥC** et **ΔΥO**.

Dans le même traité (p. 109, l. 3), il est question de faire passer une aiguille de fer par une étroite ouverture. L'auteur, qui, en pareil cas, a déjà employé le verbe *διωδεῖν*, dit cette fois encore *διώσαντα*, d'après le manuscrit de Minas, transcrit du texte oncial **ΔΙΩCANTA**, les autres manuscrits, confondant les lettres Δ et Λ, écrivent *λειώσαντα*, qui n'est pas conforme au sens.

Pour ne pas multiplier les citations, je renvoie à mon commentaire critique, où les preuves abondent. (Voir notamment p. 4, l. 4; p. 39, l. 2; p. 43, l. 2; p. 50, l. 13; p. 60, l. 1; p. 62, l. 1; p. 65, l. 4-5; p. 66, l. 11; p. 74, l. 7-9; p. 83, l. 10; p. 84, l. 2; p. 91, l. 4; p. 100, l. 7-10; p. 107, l. 14-15; p. 109, l. 3; p. 124, l. 8; p. 145, l. 11; p. 151, l. 1; p. 171, l. 2; p. 176, l. 15; p. 177, l. 4; p. 185, l. 13; p. 186, l. 7; p. 189, l. 5; p. 285, l. 12-13; p. 322, l. 6; p. 323, l. 7; p. 325, l. 11; p. 331, l. 12; p. 333, l. 3; p. 334, l. 11; p. 335, l. 2; p. 336, l. 17; p. 339, l. 4.)

En second lieu, le manuscrit de Minas, copie d'un texte oncial, a été écrit sous la dictée. Il est probable qu'un même lecteur dictait à plusieurs scribes. Ce fait dut être assez fréquent au xe siècle : c'est l'époque où, dans les manuscrits littéraires, l'écriture cursive succède universellement à l'écriture onciale. Par là s'expliquent

certaines faits d'orthographe importants pour l'histoire de la prononciation hellénique. Ainsi le scribe, dans le manuscrit de Minas, confond les syllabes *αι* et *ε*.

κινουμένην = χινοπομήτιον (p. 8, l. 2).

τρεπαλίστα = τρεπάλαιστα (p. 11, l. 7).

κέρειν = κερσίαν (p. 14, l. 9).

θεροσκαπτιον = θεροσκαπτιόν (p. 37, l. 4).

κατασκευαστιον = κατασκευαστίον (p. 38, l. 2-3).

ανδρομηχας = ανδρόμηκας (p. 168, l. 7).

κακρέμαδω = καὶ κρεμάδω (p. 181, l. 7), etc.

Il confond les lettres *ο* et *ω*, car il écrit constamment :

αζωνος = ἄζονος (p. 35, l. 3).

περωνη = περόνη (p. 76, l. 15).

ηγμωνειας = ἡγμονίαις (p. 39, l. 7), etc.

Il échange entre elles les syllabes *οι*, *ει*, *ι*, *η*, *υ*, que l'iotacisme confond dans la prononciation. En voici quelques exemples pris parmi beaucoup d'autres :

συμβουλειαν = συμβουλίας (p. 6, l. 9).

σινειδων = σινιδών (p. 9, l. 9).

πλαγιον = πλάγιον (p. 9, l. 11).

παχει = πάχη (p. 11, l. 6).

αιτισπασων = ἀπισπάσων (p. 14, l. 1-2).

απιπνοισι = ἀποπίνουσι (p. 24, l. 3).

ηυδακημει = ηύδοκίμει (p. 29, l. 1).

σπειδων = σπῆδών (p. 31, l. 6).

πιθκιον = πιθνίκιον (p. 32, l. 11).

παρειναι = παρείναι (p. 38, l. 9).

περικυλίσσεται = περικυλίηται (p. 38, l. 13).

χρειδαι = χρεῖδαι (p. 44, l. 4).

επιμμη = ἐπιμήκη (p. 52, l. 3).

ψυχειν = ψήχειν (p. 53, l. 10; p. 55, l. 5).

πληνθων = πλινθίνων (p. 152, l. 5).

εαχιν = ῥάχιν (p. 154, l. 3).

ανυμηται = ἀνοίγηται (p. 155, l. 10-11).

ηποις = ἴπυς (p. 161, l. 5), etc.

Toutefois, malgré les chances d'erreur que la double intervention du lecteur et du scribe semble devoir multiplier, le manuscrit conserve, en beaucoup d'endroits, l'orthographe non altérée du texte oncial, analogue à celle qu'on retrouve dans les papyrus d'Herculanum et sur les marbres épigraphiques. Ainsi on y lit :

ουθεν = οὐδέν (p. 9, l. 7).

ενκυκλος = ἔγκυκλος (p. 13, l. 7).

σινκυπῆαι = συγκύπῆαι (p. 22, l. 6).

καπαπαλκων = καπαπεπικῶν (p. 43, tit.).

σινκοιουν = συγκοινοῦν (p. 95, l. 2), etc.

ενκρουειν = ἐγκρούειν (p. 114, l. 14).

δαιδεις = δᾶδεις (p. 145, l. 11; p. 151, l. 1).

C'est ainsi encore que, dans les traités d'Athénée et de Biton, le manuscrit a conservé les vestiges du *dialecte ionien* qui ont disparu ailleurs du texte de ces écrivains. En voici des exemples :

ειωθυις = εἰωθυίας (p. 4, l. 2).

εινεκα = ἔνεκα (p. 4, l. 8).

δυωδεκα = δώδεκα (p. 8, l. 8).

ξεινον = ξέρον (p. 9, l. 14).

εχραπο = ἐχρῆτο (p. 10, l. 12).

μικρης = μικρᾶς (p. 13, l. 1).

καπιλιχθη = κασιλιχθῆ (p. 24, l. 8).

χραδαι = χρῆδαι (p. 28, l. 6).

εχαρη = ἐχάρσα (p. 32, l. 10).

συελγησιν = σύελξι (p. 36, l. 5).

ρηθειδαι (épique) = ῥήγνουδαι (p. 45, l. 8).

κοχλια = κοχλίς (p. 50, l. 5-6).

La valeur philologique de ce manuscrit est donc considérable.

puisqu'il nous fait entrevoir la forme première de ces textes altérés par les remaniements postérieurs des critiques byzantins.

Les figures ont le même caractère de sincérité primitive. Dessinées au trait et peintes à quatre couleurs, elles offrent cette particularité que le plan et l'élévation y sont constamment mêlés, comme il arrive encore aujourd'hui dans les dessins de nos ébénistes et de nos menuisiers. L'art est étranger à ces compositions faites dans un but purement technique. On les a gâtées à partir du xe siècle, en cherchant à y introduire la perspective. Les diverses parties dont se compose chaque machine sont distinguées entre elles par les lettres de l'alphabet grec, auxquelles viennent s'ajouter les trois *épisèmes* : Σ , Γ , Δ . Le dernier de ces trois signes, appelé $\sigma\mu\tilde{\pi}$, a dans l'original la forme d'un T incliné à droite (voir la figure XXII, page 80). Aussi, dans tous les autres manuscrits et dans l'édition de Thévenot, est-il confondu avec cette lettre. Je l'ai rétabli d'après le manuscrit de Minas¹. Quand la série des lettres de l'alphabet et des *épisèmes* est épuisée, le manuscrit la reprend dans le même ordre, en y ajoutant le signe millénaire. Ce signe est un trait oblique appelé $\pi\lambda\acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\nu\ \sigma\acute{\upsilon}\rho\mu\alpha$, placé à gauche de la lettre (voir la figure XXIV, page 87). Ce trait, dessiné dans les anciens manuscrits avec une extrême finesse, n'a pas toujours été aperçu. C'est pourquoi les manuscrits postérieurs l'omettent, aussi bien que l'édition de Thévenot². Ce détail paléographique a été, comme tous les autres, soigneusement reproduit dans l'édition actuelle.

MANUSCRIT DU VATICAN.

(*Cod. græc. Vat. 1164.*)

Ce manuscrit sur vélin, in-folio, composé de 261 feuillets, est inscrit sous le numéro 271 dans l'inventaire dressé par les com-

¹ Voir page 79, ligne 11, note. — ² Voir page 86, ligne 12, note.

missaires français de 1799. Il a fait, pendant seize ans, partie de la Bibliothèque d'abord nationale, puis impériale, où il a été l'objet d'une savante notice de M. Hase. Il comprend les ouvrages suivants :

1° *Ὅτιοσάνδρου στρατηγικός*, en deux parties séparées par suite d'une transposition.

2° Fragment de la *Tactique* d'Élien, sans titre.

3° Fragment anonyme *Πεὶ μέτρων*.

4° *Μαυελκίς στρατηγικόν*.

5° *Οὐρβικίς ὀπτηδέυμα*.

6° *Ἀθηναίς περὶ μηχανημάτων*. — Fol. 102 r° et v°; fol. 96 r° et v°; fol. 97 r° et v°; fol. 98 r° et v°; fol. 99 r° et v°; fol. 100 r° et v°; fol. 101 r°, avec figures.

7° *Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπληκῶν* (titre final *καταπληκῶν*.) — Fol. 101 v°; fol. 103 r° — fol. 107 r°, avec figures.

8° *Ἡρώτος χειρὸς βαλλίστρας κατασκευὴ καὶ συμμετείας* (*sic*). — Fol. 107 v° — fol. 109 v°, avec figures.

9° *Ἡρώτος Κησιζίν βελοποιικά*. — Fol. 110 r° — fol. 118 v°, avec figures.

10° *Ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου πολιορκητικά*. — Fol. 119 r° — fol. 136 v°, avec figures.

11° *Κατασκευὴ ἐλεπόλεως* (ms. *ἐλεπόλεως*) *κόρυκος λεγομένης*. — Fol. 137 r° — fol. 138 v°.

12° *Ἐκ τῶν Φίλωνος βελοποιικῶν λογος Δ*. — Fol. 139 v° — fol. 154 r°. La place des figures est laissée vide, comme dans tous les manuscrits de Philon.

13° Autre livre de Philon, sans titre. — Inc. fol. 154 r° : *Φίλων Ἀλείωνι χαίρειν*. — Expl. fol. 166 v° : *ἀνήκεσιν παθόν*. Le passage relatif aux médecins militaires (pag. 76 ed. Thev.) est marqué, dans le manuscrit, d'un signe qui veut dire *ὥραϊον*.

14° *Cestes* de Jules Africain, précédés d'une table avec le titre : *Τάδε ἔστιν ὁ τῶ τῶν Ἀφρικανῶ κιστῶν*.

15° Opuscule publié par Thévenot, et cité sous le titre : *Anonymus de obidione toleranda*. Titre grec : *Ὅπως χρὴ τὴν τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν πρὸς τὴν πολιορκίαν ἀντιπάρησθαι καὶ οἷοις ὀπτηδέυμασι ταύτην ἀποκρούεσθαι*. — Inc. fol. 177 v° : *Ὅπ' εἰ δὲ ἀπαγορεύειν*. — Expl. fol. 189 v° : *τῷ λιμένος*.

16° *Tactique* de l'empereur Léon.

Ce manuscrit, que j'ai moi-même collationné à Rome pendant l'hiver de 1865, porte sur un de ses feuillets (fol. 120 v°) la date de l'an du monde 6791, qui, d'après l'ère de Constantinople, répond à l'année vulgaire 1283. Cette note, écrite de seconde main, est postérieure au manuscrit : elle fixe la date d'une recension qui a été faite au xiiie siècle. L'écriture du manuscrit lui-même remonte beaucoup plus haut, et paraît être du xie siècle.

Ce manuscrit réunit la Poliorcétique à la Tactique générale, dont elle n'est qu'une branche. Postérieur au manuscrit de Minas, il représente un état du texte moins ancien et très-différent. Il doit être regardé comme le type le plus complet de la nombreuse famille de manuscrits dont l'édition de Thévenot est sortie, mais il est infiniment plus correct que cette édition; aussi m'a-t-il servi à rétablir le texte dans les endroits où le manuscrit de Minas me faisait défaut.

MANUSCRIT DE PARIS.

(*Cod. Par. Gr. 2442.*)

Ce manuscrit, qui a appartenu à Catherine de Médicis et qui est relié aux armes de Henri IV sous la date de l'an 1603, a porté successivement les numéros 386, 407, 2174; il porte aujourd'hui le numéro 2442. C'est un manuscrit sur vélin, in-folio, composé de 125 feuillets d'une belle écriture du xie siècle. Il renferme les ouvrages suivants :

1° Tactique d'Élien, avec le titre : *Τακτικὰ Ἀίλιανοῦ* (fol. 1-23). Il manque un feuillet avant le premier. Le feuillet 7 est une intercalation récente destinée à combler une lacune.

2° Fragment *Περὶ μέτρων* (fol. 23 v°).

3° *Ὀνοσάδρου στρατηγικός* (fol. 24-43).

4° *Μαυρικὺν στρατηγικόν* (fol. 43-55). Le manuscrit ne donne que les deux premiers livres et la table des chapitres du troisième; il manque 74 feuillets.

- 5° Ἀθηναίῳ περὶ μηχανημάτων (fol. 56-62).
 6° Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων ἢ καταπληκῶν (fol. 62-68).
 7° Ἡρώτος χειρὸς βαλλίστρας κατασκευὴ ἢ συμμετρίαις (fol. 68-70).
 8° Ἡρώτος Κτησιδίου βελοποιικὰ (fol. 71-78). La fin manque. Un feuillet, qui était le huitième du fascicule IH, a disparu.
 9° Ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου πολιορκητικὰ (fol. 79-88, 97-100, 94-96; le traité finit folio 89 r°).
 10° Κατασκευὴ ἐλεπόλεως κόρυκος λεγρομένης. — Inc. fol. 89 verso : Ἡ ἐλέπολις. — Expl. fol. 91 verso : ὡς αἴς κλίσειν. — Ce fragment, qui se trouve aussi dans le manuscrit du Vatican à la suite du traité d'Apollodore, a été attribué par Thévenot à cet auteur. Rien ne confirme cette attribution. En effet, ce fragment n'existe pas dans le manuscrit de Minas, où le traité d'Apollodore se termine par un morceau inédit que nous publions plus loin, et au bas duquel on lit le titre final : Ἀπολλοδώρου πολιορκητικὰ¹.
 11° Ἐκ τῶν Φίλωνος βελοποιικῶν λόγος Δ (fol. 92 v° — fol. 114 r°). A la fin on lit : Ἐπληρώθη τὸ τέταρτον.
 12° Autre livre de Philon, sans titre. — Inc. fol. 114 r° : Φίλων Ἀείωνι χαίρειν. Expl. fol. 125 v° : ποιήσουσιν κατὰ δέ. . . . Le reste manque.

On voit, par cette énumération, que la composition de ce manuscrit est identique à celle du manuscrit du Vatican précédemment décrit, sauf certaines parties qui manquent dans le manuscrit de Paris. Le texte aussi est le même des deux parts, à l'exception de quelques légères différences dans les détails. Ce n'est pas que l'un des deux textes soit la copie de l'autre : ce sont deux documents de la même famille et de la même époque, provenant d'une source commune. Ce qui fait l'originalité du manuscrit de Paris, c'est une annotation de seconde main, qui a corrigé un certain nombre de passages avec une hardiesse parfois heureuse. L'écriture de cette annotation, petite et à peine visible, paraît être du xiiie siècle. Je l'ai utilisée dans mon commentaire critique sous la désignation *P secunda manus*.

¹ Voir p. 193 du volume.

FRAGMENT COISLIN.

(Cod. Coisl. 101.)

Le manuscrit 101 du fonds Coislin, qui appartenait autrefois à la bibliothèque de l'abbaye de Saint-Germain-des-Prés réunie aujourd'hui à la Bibliothèque impériale, est relié sous le titre *Philothei opera*. Il renferme comme feuilles de garde, au commencement du volume, deux feuillets de parchemin, dont l'écriture, jaunie par le temps, paraît remonter au ^x^e siècle. Ces feuillets font partie d'un ancien manuscrit des *Tacticiens grecs*. Ils contiennent quelques parties du Traité d'Athénée et le commencement du Traité de Biton¹. On y voit la figure peinte du *Καρχήσιον*, reproduite par Montfaucon dans sa *Bibliotheca Coisliniana*². L'écriture est semblable à celle du manuscrit du Vatican, et le texte est le même, sauf de légères variantes tenant surtout à l'orthographe.

MANUSCRIT DE BOLOGNE.

(Cod. græc. S. Salvatoris 587.)

L'existence de ce précieux manuscrit a été révélée par une lettre de Schow à Harles, citée par ce dernier dans son édition de Fabricius (t. IV, p. 237). Dans cette lettre, il est question des *Anecdota Bononiensia*, et notamment d'un manuscrit coté DLXXXVII, sur lequel Schow s'exprime ainsi :

« In cod. n° DLXXXVII sæc. xvi, a Valeriano Albino exarato, p. 162, tit. "Ἡερὸν (n. tertius) Πελοποίμου. Initium : Ὅσα μὲν

¹ L'un de ces feuillets commence aux mots : Τύειός τις ναυπηγός (*Athen. Mechan.* p. 9, l. 9) et finit à ceux-ci : σαιιδούται ἔσας πα[ξίται] (*ibid.* p. 22, l. 9-10). La lacune après παφίται (*Athen. Mechan.* p. 15, l. 8) est la même que dans les mss. de Paris et du Vatican et que dans l'édition

de Thévenot. L'autre feuillet commence à περιπεργμένων (*Athen. Mechan.* p. 38, l. 6) et finit à ὑπάρκειται (*Biton.* p. 48, l. 1 de notre édition). L'écriture est oblitérée en quelques endroits.

² Page 177. — Comparez la figure XII, page 37 du présent volume.

« τῶν πολιορκητικῶν. . . Agit nempe de *machinis bellicis*, quarum
« figuræ in ipso codice depictæ sunt. »

Une version latine de ce texte inédit a été publiée à Venise par François Barozzi, en 1572¹. Mingarelli avait fait une copie de l'original grec qu'il avait prêtée à Schow, et d'après laquelle celui-ci a publié les premières lignes du traité.

J'ai sous les yeux le manuscrit lui-même. C'est un volume in-folio relié en bois, portant sur l'un des plats de la couverture l'inscription Ἀθηναγέρας καὶ ἄλλοι. Le volume renferme en effet divers écrits d'Athénagore, de Justin Martyr et d'Origène. Viennent ensuite :

1° Κλειομήδους κυκλικῆς θωρείας μετρώρων (fol. 92-137).

2° Τοῦ σφωπάτου χαρποφύλακος τῆς πρυτανείας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρείας τῆ καὶ ὑπατάς τῶν φιλοσόφων κλεῖν Ἰωάννης Διακόνος τῷ Πεδιασίμῳ ἐξηγήσεις μερικαὶ εἰς ἕνα τῷ Κλειομήδους σαφηνείας δεόμενα (fol. 138-167).

3° L'ouvrage intitulé Ἡρων (fol. 162-207).

Ce dernier ouvrage est celui que Barozzi a traduit et auquel Schow fait allusion. Il occupe toute la fin du volume, et se compose de deux parties : la *Poliorcétique* et la *Géodésie*. Ces deux parties se pénètrent mutuellement, par suite de transpositions nombreuses et anciennes. Ces transpositions ont dû exister déjà dans un original aujourd'hui perdu, puisqu'elles se rencontrent, non point d'une page à l'autre, mais au milieu même des pages. J'ai indiqué en marge de mon texte imprimé dans quel ordre il faut lire les feuillets de la *Poliorcétique*². Le reste appartient à la *Géodésie*³.

Ce manuscrit sur papier, enrichi de figures⁴ dessinées et peintes

¹ Voici le titre intégral de l'ouvrage : *Heronis mechanici liber de machinis bellicis necnon liber de geodæsia a Francisco Barocio patricio Veneto latinitate donati multis mendis expurgati et figuris ac scholiis illustrati*. Venetiis, apud Franciscum Franciscium Senensem, 1572, in-4°.

² Voir les pages 197-279 du volume.

³ Le texte de la *Géodésie* a été publié, traduit et commenté par M. Vincent dans les *Notices et Extraits des manuscrits* (tome XIX, pages 348-407), d'après une copie du manuscrit d'Oxford, qui est lui-même une copie de celui de Bologne.

⁴ Parmi les figures, nous signalons particulièrement à l'attention du lecteur celle

avec une aisance élégante qui dénote la main d'un artiste de l'époque de la Renaissance, est, comme je l'ai dit, l'œuvre du calligraphe Valerianus Albinus ou plutôt *Albini*, chanoine régulier de *San Salvatore* de Bologne. Sa signature s'y trouve en maint endroit, et, au bas du dernier feuillet, sous la figure peinte du zodiaque qui termine la Géodésie (fol. 207 v°), il a tracé à l'encre rouge l'inscription suivante :

Ταύτην βίβλον Οὐαλερίανος ὁ Ἀλβίνος
Φορολιβεύς τῆς τῆ ἀγίας Σωτῆρος
πολιτείας κανονικὸς ἐξέγραψεν ἔτι
ἀπὸ τῆς τῆ κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
σαρκώσεως, ΑΦΛΓ : 1533
ἑκτῇ ἀπριλίῳ

c'est-à-dire :

«Ce livre a été écrit par Valérianus, fils d'Albinus (*Albini*) de Forli, chanoine régulier de la communauté de *San Salvatore*, l'an 1533 de l'incarnation de Notre-Seigneur Jésus-Christ, le sixième jour d'avril.»

MANUSCRIT DE VIENNE.

(*Fragmenta Vindobonensia sive Cod. ms. philosoph. græcus olim 113, nunc 120.*)

Ce manuscrit sur papier, écrit au xvie siècle avec une grande négligence, et renfermant dans le texte des figures médiocrement ébauchées à l'encre, ne se recommande par aucune qualité extérieure. Il a néanmoins une très-grande importance.

Ce manuscrit renferme, outre les *Pneumatiques* de Héron et la *Tactique* de l'empereur Léon, divers fragments appartenant aux Traités poliorcétiques d'Athénée, de Biton, de Héron, d'Apollodore, et

qui représente un soldat tenant à la main une arme à feu. Cette arme est appelée, dans le texte grec, *σπῆπὸν ἐγγχειρίδιον πυροβόλον*, c'est-à-dire *tormentum manuarium ignem-jaculans*. (Voir plus loin, page 262 du volume, ligne 7, et figure Cl.) Le mot

πυροβόλον, employé ici par un compilateur byzantin du ixe ou du xe siècle pour exprimer une arme à feu, sert encore, chez les Grecs modernes, à désigner les pièces d'artillerie et particulièrement les canons.

copiés sur un manuscrit appartenant à la même famille que le manuscrit de Minas, mais dérivant d'un autre exemplaire. Il nous offre un moyen de contrôle d'autant plus précieux, que, jusqu'à ce jour, il est unique.

Les fragments conservés dans le manuscrit de Vienne ont été reliés au hasard, et présentent le spectacle d'une entière confusion. Voici l'ordre dans lequel il faut les classer et les lire :

1° ATHÉNÉE, avec le titre *Ἀθηναίων περὶ μηχανημάτων* : folio 28 recto et verso; fol. 29 recto et verso; fol. 8 recto et verso; fol. 32 recto et verso; fol. 33 recto et verso; fol. 9 recto et verso; fol. 30 recto.

2° BITON, avec le titre *Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων ἢ καταπαλκῶν* : fol. 30 verso; fol. 31 recto et verso; fol. 10 recto et verso; fol. 11 recto et verso.

3° HÉRON, *Bélopée*; on distingue encore les lettres . . . *ικά*, reste du mot *βιλοποιικά* : fol. 3 recto et verso; fol. 4 recto et verso; fol. 15 recto et verso; fol. 16 recto. C'est sur ce dernier feuillet qu'on lit la note suivante : *Archimedis βιλοποιικά. De telis faciendis, ab Herone explicata*. Peut-être faut-il voir dans cette note un souvenir du titre aujourd'hui effacé.

4° HÉRON, *Chirobaliste*, sans nom d'auteur, avec le simple titre : *Χειροβαλίστρας κατασκευή* : fol. 12 recto et verso; fol. 13 recto et verso; fol. 14 recto et verso. Ce traité est le seul qui soit à peu près complet dans le manuscrit; il n'y manque que quelques lignes.

5° APOLLODORE, *Poliorcétiques* : fol. 5 recto et verso; fol. 6 recto et verso (ici, lacune d'un feuillet); fol. 27 verso et recto; fol. 7 verso et recto.

Le début et la fin du traité manquent.

Il est à remarquer que ce manuscrit offre, dans les parties conservées, les mêmes fragments inédits que le manuscrit de Minas, avec des variantes de détail qui ne sont pas sans importance. Il présente aussi la même série de figures, notamment une des figures inédites de Biton, et il possède même, dans le fragment inédit d'Athénée traduit par Vitruve, une figure de plus¹. Il en faut conclure que ce manuscrit a été copié sur un exemplaire analogue au

¹ Voir notre figure I (page 11 du volume).

manuscrit de Minas, mais cependant différent. Divers indices me font penser que c'est sur un exemplaire de ce genre qu'a travaillé l'auteur de l'Anonyme de Bologne¹. C'est sans doute aussi d'un exemplaire semblable que se sont servis les compilateurs qui, au xe siècle, ont révisé le texte des auteurs de Poliorcétiques pour les rattacher au corps des Tacticiens grecs, tel que nous le voyons constitué dans le manuscrit du Vatican 1164 et dans le manuscrit de Paris 2442. En effet, les vestiges de dialecte ionien que le manuscrit de Minas conserve encore dans les textes d'Athénée et de Biton, disparaissent complètement dans le manuscrit de Vienne, aussi bien que dans ceux de Paris et du Vatican. Tous ces faits réunis donnent une grande valeur aux fragments de Vienne, valeur qui ne pouvait être pleinement appréciée avant l'apparition du manuscrit de Minas. Elle a été entrevue toutefois par le savant Haase de Breslau, qui a même appelé de ses vœux la découverte d'un manuscrit semblable à celui de Vienne, mais plus ancien et plus complet, dans la dissertation où il a développé le projet d'une édition de tous les auteurs militaires grecs et romains². Il est à remarquer que le manuscrit de Vienne, comme celui de Minas, n'offre aucune trace des écrits de Philon.

II.

MANUSCRITS SECONDAIRES.

Le plus important des manuscrits secondaires consultés pour cette publication est le manuscrit du Vatican, coté 219, qui mérite une description spéciale.

¹ Voir principalement la page 263 du volume, ligne 3, note.

² Fr. Haase, *De militarium scripto-*

rum græcorum et latinorum omnium editione instituenda narratio. Berolini, 1847, p. 38-39.

MANUSCRIT DU VATICAN 219.

Ce manuscrit sur papier de coton, in-folio, relié en bois recouvert de maroquin rouge, est composé de 421 feuillets. Il porte, au commencement et à la fin, l'inscription suivante :

Τὸ παρὸν βιβλίον κτῆμα ἦν ἐμοῦ Γεωργίου κόμητος τῷ Κορινθίῳ ὅπῃ ἑαδὲ ἐγράφετο.

C'est-à-dire :

«Ce livre appartenait à moi Georges, comte de Corinthe, lorsque ces lignes ont été écrites.»

Sur une autre page se voit la date de l'an 1406 en lettres numériques grecques. L'écriture est en effet des premières années du xve siècle. Le manuscrit renferme les ouvrages suivants :

- 1° Ἀθηναίων περὶ μηχανημάτων. — Fol. 1-10.
- 2° Βείτωνος (pour Βείωνος = Βίτωνος) κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπλησῶν. — Fol. 10-17.
- 3° Ἡρώτος χειροβασίσσης κατασκευὴ καὶ συμμετρίας (sic). — Fol. 17-20.
- 4° Ἡρώτος Κτισθείς (corrigé en Κτισθείς) βελοποιϊκά. — Fol. 20-44.
- 5° Ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου πολιορκητικά. — Fol. 44-67.
- 6° Quatrième livre de Philon, sans début et sans titre. — Fol. 67-89.
- 7° Autre livre de Philon, donné par Thévenot comme le cinquième. — Fol. 89-109.
- 8° Cestes de Jules Africain. — Fol. 109-159.
- 9° Anonyme Ὅπως γρηὶ πὺν τῆς πολιορκουμένης. — Fol. 159-179. Il finit par les mots : Ὁξυάρτε οἱ ἀναπέμψαι. Il est plus complet que dans le ms. du Vatican 1164, où il s'arrête aux mots τῷ λιμένος.
- 10° Παρεκβολαὶ ὅκ τῶν στρατηγικῶν παρατάξεων περὶ τῷ ὁποῖον εἶναι δεῖ πὺν στρατηγόν. Fol. 117-216.
- 11° Λέοντος ὁ Χω. τῶν ὁ πολέμου τακτικῶν σύντομος παράδοσις. — Fol. 216-370.
- 12° Περὶ παραδρομῆς τῷ κυρῷ Νικηφόρῳ τῷ βασιλέως. — Fol. 370-410.
- 13° Πολεμικῶν παρασκευῶν διάταξις περὶ ναυμαχίας. — Fol. 410-421.

Toute cette fin est d'une main plus récente. L'originalité de ce manuscrit, relativement à la Poliorcétique, consiste en deux points :

1° Il diffère, par certains détails du texte, des deux anciens manuscrits du Vatican 1164 et de Paris 2442 précédemment décrits. Néanmoins il provient de la même source;

2° Il donne, sans titre et sans commencement, le quatrième livre de Philon. Cette particularité, qui n'existe ni dans l'ancien manuscrit du Vatican ni dans celui de Paris, se trouve reproduite dans la plupart des manuscrits secondaires, notamment dans les suivants :

Codex græcus Urbinas 79.

Codex Lugdunensis Vossianus 3.

Codex Bodleianus Barocianus 187.

Codex regius Neapolitanus 143.

Codex regius Bavaricus 195.

Codex Cæsareus Vindobonensis olim 114 nunc 24.

Codex regius Taurinensis 60.

Tous ces manuscrits dérivent donc du *codex Vaticanus 219*. Il y faut ajouter les manuscrits de la Bibliothèque impériale de Paris qui portent les numéros 2437 et 2441 dans l'ancien fonds grec, et les manuscrits 26 et 244 du fonds grec supplémentaire. Enfin le manuscrit 2438 de l'ancien fonds grec de Paris est une copie directe de ce même manuscrit du Vatican 219, exécutée par Jean de Sancta Maura en l'an 1594, ainsi que l'atteste une note qui se trouve au folio 87 du volume.

On voit d'après cela que le manuscrit du Vatican 219 est le type de la plupart des manuscrits secondaires. Il faut en excepter cependant le manuscrit du Vatican 220, aussi bien que le manuscrit de Paris 2445, copiés tous deux directement sur l'ancien *Codex Vaticanus 1164*. Il faut également assigner une place particulière au manuscrit de Paris 2435, qui a servi de type à l'édition de Thévenot pour la série des Poliorcétiques. Les éditeurs de 1693 ont

reproduit non-seulement le texte de ce manuscrit, mais même les variantes inscrites à la marge, avec une fidélité telle qu'il semble que le manuscrit ait été employé directement pour l'impression, sans l'intermédiaire d'aucune copie. Malheureusement le texte de ce manuscrit, de date récente et de main occidentale, n'est ni correct ni fidèle, et il porte en plus d'un endroit les traces d'altérations arbitraires. Les variantes marginales, qui paraissent tirées de l'ancien manuscrit de Paris 2442, valent généralement mieux que le texte.

Un fait à noter, c'est l'existence, parmi les manuscrits secondaires, de plusieurs copies de la *Bélopée* et de la *Chirobaliste* de Héron, faites d'après le manuscrit de Minas. Ces copies datent du xvie siècle. Je citerai dans le nombre :

1° Le manuscrit de Vienne portant le n° 140, autrefois 110, récemment utilisé par M. Vincent pour sa restitution de la *Chirobaliste*;

2° Le manuscrit de Paris 2430, exécuté avec moins de soin que celui de Vienne, mais présentant le même texte et les mêmes figures;

3° Un manuscrit de Strasbourg, qui mérite une mention spéciale. Ce manuscrit, autrefois à l'Université, aujourd'hui au séminaire protestant de cette ville, est coté C. III. 6, et porte la suscription suivante : *Mathias Bernegger ex biblioth. Dasypod. 1613*. En tête du manuscrit se trouvent trois notices autographes : la première de *Jean-Baptiste Venturi*, sans date ; la seconde de Schweighæuser¹, datée du 31 mars 1788 ; la troisième du docteur Frédéric Haase de Breslau, datée d'octobre 1838. Ce manuscrit se compose de trois parties distinctes, intercalées l'une dans l'autre : 1° un manuscrit de Héron (Πνευματικά, Βελοπιικά, Διόπτρα) provenant de même source que le manuscrit de Vienne 110 (au-

¹ Schweighæuser parle de ce manuscrit dans les notes de son édition d'Athénée. Il dit l'avoir signalé à l'at-

tention de Paul-Louis Courier qui, en l'examinant, conçut le projet d'une nouvelle édition des Tacticiens grecs.

jourd'hui 140) et que le manuscrit de Paris 2430. Tous trois sont copiés de celui de Minas¹, le manuscrit de Vienne directement, le manuscrit de Strasbourg sur celui de Vienne, le manuscrit de Paris sur celui de Strasbourg; 2° un manuscrit des *Mécaniciens grecs* Athénée, Biton, Héron, qui a pour origine le manuscrit du Vatican 219, et qui reproduit avec de légères variantes la même recension, très-différente du texte ancien révélé par le manuscrit de Minas; 3° un manuscrit des *Catoptriques* d'Euclide. Entre ces deux dernières parties se trouvent les fragments (κλάσματα) des *Pneumatiques* de Héron, et l'*Automatopée* du même auteur, se rattachant à la première partie. Le manuscrit se termine par deux séries de figures, se rattachant, les unes à l'*Automatopée*, les autres aux *Traité*s d'Athénée, de Biton, de Héron, réunis au milieu du volume. L'écriture est de différentes mains. L'origine du manuscrit est rapportée par le docteur Haase au grec Darmarius, qui a fait, pendant le xvie siècle, le commerce des manuscrits en Alsace.

A ces trois manuscrits de Vienne, de Paris, de Strasbourg, il faut ajouter le manuscrit de Munich coté 165, qui reproduit comme eux le texte de la *Bélopée* de Héron conformément au manuscrit de Minas.

Enfin il convient de citer, parmi les manuscrits secondaires, plusieurs reproductions de l'Anonyme inédit de Bologne. La meilleure de ces reproductions se trouve dans le manuscrit du Vatican 1429, (fol. 171-192). Le traité, outre la rubrique "Ἡερὸν περὶ οὐρανοῦ", porte en tête l'inscription μηχανήματα. La *Géodésie* y est réunie à la *Poliorecétique*, comme dans le manuscrit de Bologne. Les figures, au lieu d'être intercalées dans le texte, sont réunies à la fin du volume. Elles sont peintes avec soin et accompagnées d'inscriptions.

¹ Le manuscrit de Minas renferme encore aujourd'hui la *Dioptré*, mais on n'y

trouve plus les *Pneumatiques*, qui existent dans le manuscrit de Vienne 113.

Le manuscrit d'Oxford (*Barocianus* 169) reproduit le texte du manuscrit de Bologne sans les figures, sauf les deux premières, qui sont interprétées par des inscriptions latines, probablement de Barocius lui-même. C'est d'après une copie de ce manuscrit qu'ont été faites les publications de MM. H. Martin et Vincent.

Le manuscrit de Leyde (*Vossianus* 75) est une copie des Poliorcétiques du manuscrit de Bologne sans aucune figure. La division des chapitres d'après Barocius est indiquée en marge.

III.

CLASSEMENT DES MANUSCRITS ET CONCLUSION.

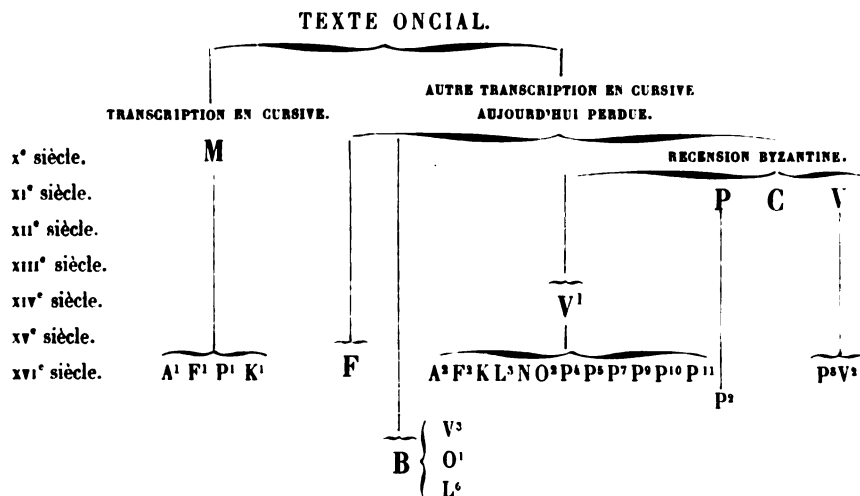
Si nous embrassons d'un coup d'œil l'ensemble des manuscrits qui viennent d'être énumérés, nous voyons qu'ils se partagent en deux grandes classes. L'une nous fait remonter à un état du texte antérieur au ^x^e siècle; l'autre représente le texte tel qu'il a été constitué vers cette époque par les critiques byzantins qui entreprirent de rédiger le *Corpus* des Tacticiens grecs. La première classe, qui représente l'état ancien du texte, est de beaucoup la moins nombreuse : elle comprend, d'une part, le manuscrit de Minas et les copies partielles qui en sont dérivées; d'autre part, le manuscrit, aujourd'hui perdu, qui a servi de point de départ aux fragments de Vienne et probablement aussi à la rédaction de l'auteur anonyme du manuscrit de Bologne. La seconde classe, postérieure à la recension byzantine, se subdivise également en deux familles : l'une, formée par les anciens manuscrits de Paris 2442 et du Vatican 1164, auxquels vient s'ajouter le fragment Coislin, n'a produit qu'un petit nombre de copies; l'autre, ayant à sa tête le manuscrit du Vatican 219, comprend l'immense majorité des manuscrits secondaires. Ces derniers manuscrits, dont quelques-uns sont écrits avec élégance et ornés de figures peintes avec soin, pa-

raissent en général avoir été exécutés au xvie siècle pour les princes, à la fois militaires et lettrés, de cette époque aussi féconde en œuvres d'art qu'en lutttes sanglantes. C'est ainsi que le *Codex græcus Urbinas* 79, qui appartient au Vatican, a été originaiement écrit pour les ducs d'Urbain. C'est ainsi encore que le manuscrit de Turin n° 60 porte au frontispice une dédicace à Emmanuel-Philibert, duc de Savoie : *Serenissimo Emanueli Philiberto Sabaudicæ Duci, Armorum et Literarum Vindici ac Patrono Optimo*. Mais ces documents, intéressants sous le rapport historique, ont en général peu de valeur critique.

Le classement dont les motifs viennent d'être développés peut se résumer dans le tableau suivant, où les manuscrits sont représentés par les sigles qui serviront à les désigner dans la suite de la publication :

TABLEAU DE FILIATION

DES PRINCIPAUX MANUSCRITS RELATIFS A LA POLIORCÉTIQUE DES GRECS.

On voit par ce tableau que le manuscrit de Minas (M), contrôlé à l'aide des fragments de Vienne (F) et de l'anonyme inédit de

Bologne (B), doit être considéré comme la source principale du texte. Il représente avec eux une partie considérable de cette *technologie* ancienne, plus savante encore que guerrière, qui réunissait en un corps d'ouvrage les principaux écrits des Mécaniciens grecs, analysés déjà par Vitruve dans le dixième livre de son *Traité d'architecture*.

Les deux manuscrits principaux de Paris (P) et du Vatican (V), conjointement avec le fragment Coislin (C), représentent au contraire la recension byzantine faite au xe siècle, en vue d'un vaste recueil des Tacticiens proprement dits, formé vers cette époque sous les auspices du pouvoir impérial. Ces manuscrits n'ont donc pas la même valeur que les précédents, dont ils se distinguent par des caractères extérieurs faciles à saisir, tels que l'identité des lacunes dans les textes d'Athénée et d'Apollodore, et l'absence des trois dernières figures de Biton. Il est évident que les compilateurs chargés de la révision ont séparé les traités relatifs à la Poliorcétique du corps général des Mécaniciens, auquel on les avait rattachés jusqu'alors, et leur ont fait subir des changements notables, en supprimant ou en modifiant certains passages, et en remaniant même la plupart des figures pour leur donner un aspect nouveau. Toutefois les principaux manuscrits de cette série (VPC), écrits au xie siècle, sont exécutés avec un soin remarquable, et fournissent encore des éléments utiles pour la correction philologique du texte. L'ancien manuscrit du Vatican (V) est particulièrement précieux à cet égard. Le second manuscrit du Vatican (V¹) représente un texte déjà plus altéré: c'est lui qui a servi de type à la plupart des manuscrits secondaires, parmi lesquels on distingue le manuscrit de Paris 2435 (P²), qui est la source de l'édition de Thévenot, et qui rejette en marge, à titre de variante, les leçons tirées du manuscrit P, que presque toujours il eût mieux valu faire entrer dans le texte.

En présence de ces faits, le devoir d'un nouvel éditeur était

tracé d'avance. Remonter par le déchiffrement paléographique à la leçon la plus ancienne pour l'introduire dans le texte, grouper en note les variantes de manière à faire saisir les altérations successives de l'original, ne recourir aux conjectures que dans les cas désespérés et après avertissement donné au lecteur, reconnaître et noter soigneusement les lacunes et les transpositions qu'il n'est pas toujours aisé d'apercevoir dans les manuscrits transcrits d'après des originaux déjà mutilés eux-mêmes, rétablir la langue et l'orthographe du texte primitif autant que le permet l'état actuel des documents et sans jamais sacrifier à l'uniformité arbitraire d'un système l'heureuse et naturelle variété du génie grec, telles sont les règles que l'auteur de ce travail s'est constamment imposées, et qu'il a essayé d'appliquer partout. Il n'ose se flatter d'y avoir réussi. Mais il espère que le monde savant voudra bien accueillir avec quelque indulgence un volume qui renferme près de quatre cents pages de textes grecs, dont un quart pour le moins est inédit.

C. WESCHER,

Ancien Membre de l'École française d'Athènes.

Attaché au Département des manuscrits de la Bibliothèque impériale.

INEDITA

QUÆ HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

1° Athenæi fragmentum a Vitruvio latine versum (lib. X, c. xiv-xv Schneid. vulgo 20-21) nunc primum græce editum cum duobus titulis *Χελώνης χροσπείδος κατασκευή* et *Περί ὀρυκτείδος χελώνης* atque duabus figuris ineditis, p. 15, l. 8-13; pp. 16, 17, 18, 19, 20.

2° Bitonis figuræ deperditæ inter quas figura *sambucæ* cum inscriptionibus, p. 61.

3° Heronis scholion ineditum, p. 118.

4° Apollodori fragmentum ineditum, p. 184, l. 3-p. 185, l. 2.

5° Apollodori fragmentum aliud ineditum, p. 193.

6° Anonymi seu Heronis Byzantii *liber Poliorceticus* totus græce ineditus, exceptis p. 197, l. 1-p. 212, l. 10; p. 230, l. 1-p. 232, l. 5; p. 238, l. 12-p. 239, l. 12; p. 240, l. 22-p. 241, l. 4; p. 244, l. 3-11; p. 246, l. 2-4; p. 276, l. 9-17. Sunt igitur inedita hæc :

- Cap. II. *De scalis coriaceis et reticulatis.*
- III. *De testudinibus fossoriis.*
- IV. *De fodinarum sustentatione et combustione.*
- V. *De testudinum consolidatione.*
- VI. *De murorum lapideorum per urnam combustione.*
- VII. *De murorum lateritiorum per terebras perforationibus.*
- VIII. *De murorum lateritiorum combustione.*
- IX. *De testudinibus arietem gestantibus.*
- X. *De quibusdam quæ in omnibus testudinibus observanda sunt.*
- XI. *Ea pars quæ legitur p. 232, l. 6-12.*
- XII. *De constructione scalarum quæ spectatores vocantur.*
- XIV. *De constructione turrium secundum Apollodorum, exceptis*
p. 240, l. 22-p. 241, l. 4; p. 244, l. 3-11; p. 246,
l. 2-4.

- XV. *De scalis arietem gestantibus.*
- XVI. *Alia scalarum descriptio duos arietes gestantium.*
- XVII. *Alia scalarum descriptio unum arietem, sed in destruendo vehementiorem, gestantium.*
- XVIII. *De quibusdam jaculatoriis instrumentis brevis enarratio.*
- XIX. *De scala rotis surrepente pontemque ferente.*
- XX. *De aggere testudine pontem ferente.*
- XXI. *De aggere testudine ratem habente secundum Philonem Byzantium.*
- XXII. *De quibusdam animadversionibus ad omnes scalas et pontes pertinentibus.*
- XXIII. *De curru seu testudine quatuor rotis surrepente canalemque murum inscendentem ferente.*
- XXIV. *Alia superius jam descripti canalis exquisitior descriptio.*
- XXV. *De machinis maritimas civitates devastantibus.*
- XXVI. *De rate fluvio sive fossæ imponendo.*
- XXVII. *De quibusdam superioris machinæ additamentis ejusque motu et usu.*

7° Prisci fragmentum ineditum : Πολιορκία πάλαιος Ὀβελίσου, p. 304.

8° Prisci fragmentum ineditum aliud : Ναισσὺ πολιορκία, p. 305-306.

9° Polybii fragmenta duo inedita *De obsidione Syracusarum*, scilicet initium (p. 321, l. 1-p. 322, l. 7) ac finis (p. 326, l. 10-p. 358, l. 6).

10° Anonymi vel potius Eusebii fragmentum ineditum Ionica dialecto scriptum, p. 343-346.

11° Fragmentum ineditum Aristodemi *De bello Persico et de causis belli Peloponnesiaci*, p. 349-366.

INDEX CODICUM

CUM SIGLORUM EXPLICATIONE.

CODICES GRÆCI PRÆCIPUI :

M	Codex Parisinus vetustissimus Suppl. Gr. 607, a Minoide Mina ex Oriente allatus.
V	Codex Vaticanus 1164.
P	Codex olim Medicæus nunc Parisinus 2442.
C	Fragmentum in codice Coisliniano 101.
B	Codex Bononiensis Sancti Salvatoris 587.
F	Fragmenta Vindobonensia in codice ms. philosoph. græc. olim 113 (Lambec.) nunc 120 (Nessel).

CODICES GRÆCI MINORES :

A	Codex Argentoratensis C. III.6 (prima pars — Athenæus — Bito).
A ¹	Codex Argentoratensis C. III.6 (secunda pars — Hero).
F ¹	Codex Cæsareus Vindobonensis olim 110 (Lambec.) nunc 140 (Nessel).
F ²	Codex Cæsareus Vindobonensis olim 114 (Lambec.) nunc 24 (Nessel).
K	Codex regius Bavaricus 195.
K ¹	Codex regius Bavaricus 165.
L ¹	Codex Lugdunensis Vossianus 2.
L ²	Codex Lugdunensis Vossianus 3.
L ³	Codex Lugdunensis Vossianus 7.
L ⁴	Codex Lugdunensis Vossianus 10.
L ⁵	Codex Lugdunensis Vossianus 70.
L ⁶	Codex Lugdunensis Vossianus 75.
N	Codex regius Neapolitanus 143.
O ¹	Codex Oxoniensis Bodleianus Barocianus 169.
O ²	Codex Oxoniensis Bodleianus Barocianus 187.
P ¹	Codex Parisinus 2430.

P ²	Codex Parisinus 2435.
P ³	Codex Parisinus 2436.
P ⁴	Codex Parisinus 2437.
P ⁵	Codex Parisinus 2438.
P ⁶	Codex Parisinus 2439.
P ⁷	Codex Parisinus 2441.
P ⁸	Codex Parisinus 2445.
P ⁹	Codex Parisinus 2521.
P ¹⁰	Codex Parisinus Suppl. Gr. 26.
P ¹¹	Codex Parisinus Suppl. Gr. 244.
T	Codex regius Taurinensis 60.
V ¹	Codex Vaticanus 219.
V ²	Codex Vaticanus 220.
V ³	Codex Vaticanus 1429.
V ⁴	Codex græcus Urbinas 79.

CODICES LATINI :

Q	Codex Parisinus Vitruvianus 7228.
X	Codex Parisinus Vitruvianus 7382.
Y	Codex Parisinus Vitruvianus 7227.
Z	Codex Parisinus Vitruvianus 10277 (olim Suppl. lat. 1009).

LIBRI IMPRESSI :

Th.	Veterum Mathematicorum editio Thevenotiana Parisiis, ex Typographia regia, 1693.
Th. marg.	Variantes lectiones margini editionis Thevenotianæ adjectæ.
R	Rigaltius ad Onosandrum (Lutetiæ Parisiorum, 1599).
Bald.	Baldi (<i>Heronis Ctesibii Belopæeca, hoc est Telifactiva, etc.</i> Augustæ Vindelicorum, 1616).
Turn.	Hadr. Turneb. <i>Adversaria</i> , Parisiis, 1580.
Voss.	Vossius <i>de scientiis mathematicis</i> .
Vitr.	Vitruvius (ed. Schneider).

Ms.	Folia numerata codicis M in margine.
.	Signum lacunæ.
[]	Vocabula ab auctore suppleta.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ.

Ms.
fol. 18 r°.

Th. 1.

Ὅσον ἐφικτὸν μὲν ἀνθρώπων τοὺς ὑπὲρ μηχανικῆς ποιούμενων [Προϊόντων.]
 λόγους, ὃ σεμνότετε Μάρκελλε, ἐμνήσθην τῆς Δελφικῆς παρα-
 γέλματος ὡς ἐστὶ θεῖον ἔτι τὸ ὑπομιμνήσκον ἡμᾶς χρόνος Φεί-
 δεσθαι· ὡς ἐστὶ χάρις εἰπεῖν ἅπαντα καταχρώμεθα ἀφειδῶς
 εἰς τὰς κατεπειγούσας τῷ βίῳ χρείας. Καὶ χρημάτων μὲν καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν δοκούντων ἡμῖν εἶναι πολυτελῶν μὴ τὴν τυχούσαν
 ἐπιστροφὴν καὶ φυλακὴν ποιησώμεθα, ἀλλὰ τοῖς τῶν ὀρεχασίων
 προσέχωμεν συντάγμασι· καὶ αὐτοὶ τε μικρὸν ἐπιτείναντες ἑαυτοὺς
 ἐκ ἀσκόπως εὐρήσομεν, καὶ παρ' ἄλλων ἐξιδίως ἀν' μεταλλά-
 10 ῶμεν. Τῶν χρόνων δὲ μεταβλητοῦ γε ὄντος καὶ ρεύσους ἀφειδοῦμεν,

Δελφικῆς
παραγέλματος.]

Tit. Ἀθηναίου περὶ μηχανημάτων πρὸς
 Μάρκελλον Ο³. Cf. τὰ Ἀθηναίῳ πρὸς Μάρ-
 κελλον ὅτι τῶν Ἀγισιστράτε (cod. ἀγισιστρά-
 τες) καὶ ἐτέρων σοφῶν πρὸς πολιτικῆς ὁμι-
 λήντα ὑπομνήματα in codice B. Περὶ μη-
 χανημάτων] de machinationibus vertit Vitruv.
 || 2. Μάρκελε Ο³. Μάρκε L³ marg. —
 ἀδελφικῶς K. || 3. ὑπομνήσκον M. ὑπο-
 μιμνήσκον Ο³. || 4. ἅπαν VP. et plerique
 codd. sed ἅπαντα MP⁸. ἀπᾶν L² marg.
 ἀπαντες K marg. — ἀφειδοῦς K marg. A

ubi correctum in ἀφειδῶς. || 6. τῶν ἄλλων
 τῶν δοκούντων ἡμῖν] restitui ex collatione
 codicis M cum ceteris codd. τῶν ἄλλων τῶν
 ἡμῖν ponit M. τῶν ἄλλων δοκούντων ἡμῖν ce-
 teri codd. Th. || 7. ποιησώμεθα NO³P⁴T. ||
 8. προσέχωμεν MNP⁷V¹V⁴. sed plerique
 προσέχωμεν. || 9. οὐχ ἀσκόπως M. — εὐ-
 ρήσομεν M. — ἐξιδίως V. — μεταβάλλω-
 μεν M. || 10. ρεύσους P⁷. ρεύσους ἴσως ρεύσων
 A marg. — ἀφειδοῦμεν] correx. ἀφ' εἰδο-
 μεν. M. ἀφειδοῦμεν ceteri codd. Th.

ὡς εὐχερὲς τὸ τέλος· καὶ ταῦτα τῆς φύσεως νέμειν μὲν ἡμέρας δύ-
ναμιν ἵνα εἰωθυῖς εἰς τὸ κατεργάσασθαι τὰ τῶν ἐν τῷ βίῳ
χρησίων, ἕκτον δὲ νυκτὸς ἀλλὰ πάντως ἀκαρεῖαι. Ὁ γὰρ
μόνος κληθεὶς δικαίως ποιητὴς οὐδὲ τὸν δδέντα παρὰ τῶν θεῶν
εἰς τὴν ἀνάπαισιν ἡμῖν τῷ σώματος ἕκτον παννύχιον εὐδεῖν ἐᾷ·
οὕτω πολλὴν φαίνεται ποιούμενος ωρνοῖαι τῷ μὴ κατεργεῖσθαι
τὴν διάνοιαν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Οἱ δὲ χράφοντες καὶ ἡ παραλ-
γέλλοντες ἡμῖν καὶ τῆς ὠφελείας εἵνεκα δοκοῦντες αὐτὸ πρᾶττειν,
ἐκ ἂν εἰκότως πολυχραφούντες, εἰς ἐκ ἀναγκαίους λόγους κα-
ταναλίσκουσι τὸν χρόνον, ὅπως ἐμφήνωσι τὴν ἑαυτῶν πολυμά-
θειαν· παρεκβάσεων γὰρ πληρέσαντες ἀπολείπουσι τὰ βιβλία·
καὶ ταῦτα τῶν δευτέρων φιλοσόφων καλῶς εἰρηκότων τὰ τῷ καιρῷ
μέτρα δεῖν εἶδεναι ὡς ὑπάρχοντος ὅρου τῆς φιλοσοφίας. Τοῦτι

Th. 2.

1. ὡς] scripsi ex M. ὅ VPTh. ὁ P⁸. ἴσως
ὡν P⁴. || 2. ἵνα εἰωθυῖς] restitui ex M. ubi
legitur καὶ εἰωθυῖς more ionico scriptum,
dum plerique codd. et Th. πνα εἰωθυῖας,
depravatum in εἰωθυῖας O³ T. || 3. ὑγι-
νὸν pro ὑπον ponit M. — πάντως] recepi
ex M. ceteri codd. et Th. παντελῶς. — Ὁ
γὰρ μόνος] scripsi ex consensu codicum
MPV. Ὁ δὲ μόνος Th. || 4. κληθεὶς δι-
καίως ποιητὴς] correxi ex M. nam ceteri
codices et Th. habent καὶ εἰς δικαίως (δί-
καμος PP² marg. Th. marg.) ποιητὴς. Er-
ror natus est ex confusione litterarum Δ
et Α, Η et Ι, in textu unciali, ubi ΚΛΗ-
ΘΕΙΣ = ΚΑΙ . ΕΙΣ. || 5. εἰς τὴν ἀνάπαισιν]
posui ex M; nam εἰς ἀνάπαισιν habent
ceteri codd. et Th. — Verba παννύχιον
εὐδεῖν desumpta sunt ex Homeri Iliad.
II, 24 (ὃ καὶ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφύ-
ρον ἄνδρα). || 9. εἰκότως] emendavi ex

M. nam ceteri omnes et Th. habent εἰ-
κότως, mutatum etiam in οἱ οὕτως L³ P⁷.
— πολυχραφούντες M. cum signo quod vo-
catur hyphen. πολὺ χραφούντες L³. || 10-11.
πολυμάθειαν] scripsi more epigraphico ex
M. πολυμαθείαν L¹ P⁷. πολυμαθίαν PVTh.
πολυμαθία T. || 11. παρεκβάσεων] cor-
rexi ex MK. παρεκβάσεως ponunt ceteri
codd. et Th. — ἀπολύπουσι NP³. || 13.
Τουτί] scripsi ex M; quæ deinde sequun-
tur emendavi ex B. Τουτί γὰρ ἂν ἦς
παραγμάτων λόγον M. Τοῦτο γὰρ ἂν ἦς εἰς
παραγμάτων λόγον B. Τοῦτο γὰρ ἀντὶ τῶν
παραγμάτων λόγον NP³ P¹ P⁷ P⁸ VV¹ V²
V⁴. Τοῦτο γὰρ ἀντὶ τῶν παραγμάτων λόγον
KF² L¹ L² L³ O² P¹⁰ P¹¹ T. Eadem habet A,
sed λόγον supra lineam. Τοῦτο γὰρ ἀντὶ τῶν
πολλῶν παραγμάτων λόγον secunda manus
P. Τοῦτο γὰρ ἀντὶ τῶν πολλῶν παραγμάτων
λόγον Th.

γὰρ ἂν ἴς εἰς *παραγμάτων* λόγον ὠφελῆθεις ἀπέλθοι, ἐπιμελῶς
 ἐπισήσας ἑαυτὸν, ἐκ τῆς Δελφικοῦ ἐκείνης *παραγέλλματος* ἢ ἐκ
 τῶν Στράτωνος καὶ Ἑστίας καὶ Ἀρχύτης καὶ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν *παραπλήσια* ἐκείνοις γεγραφότων. Νεώτεροις μὲν γὰρ Φιλο-
 5 *μαδοῦσιν* ἐκ ἀρχῆς ἂν εἴη τῆς σοικειωθῆναι. τοῖς δὲ βουλομένοις
 ἥδη τὴν *πράξιν* μακρὰν παντελῶς ἂν εἴη καὶ ἀπληρομένη τῆς
παραματρικῆς θεωρίας. Ὅθεν καὶ κακῶς δόξειεν ἂν πρὸς αὐτοὺς
 εἰρηκέναι Κάλανος ὁ Ἰνδός. Ἑλλήνων δὲ φιλοσόφοις ἐκ ἐξ-
 10 *ομοιοῦμεθα* παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν *παραγμάτων* πολλοὶ λόγοι
 ἀναλίσκονται. ἡμεῖς δὲ, Φησὶν, ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐλάττω
 ἵσταμεν *παραγέλλειν*, ὅπως εὐμνημόνευτα πᾶσιν ᾗ. Κατανοήσει
 δ' ἂν ἴς τοῦτο ἀκριβέστατα ἐκ τῶν Διημάχου Περσικῶν καὶ τῶν
 δι' αὐτῶν ἀκολουθησάντων Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ Πύρρου τῆς

Στράτων.
 Ἑστίας, Ἀρχύτης,
 Ἀριστοτέλους.

Κάλανος λέγει.

Πύρρου.

1. ὠφελῆθεις L. ἀφελῆθεις correctum
 ὠφελῆθεις KL'. — ἀπέλθοι inserui ex B,
 nam ἀπέλθοιεν habent omnes codd. et
 Th. Forte legendum ionice ἀπελθοῖν. ||
 2. Δελφικοῦ ἐκείνης παραγέλλματος] Hunc
 locum tribuit Heroni codex B. || 2-3. ἐκ
 τῶν] emendavi ex MV; nam legitur ἐκ
 τοῦ apud Th. || 3. Ἑστίας] restitui ex con-
 jectura, nam codices hærent inter ἐστίου
 ut MA, vel ἐστὺς ut PV, unde Ἑστὺς apud
 Th. Tabulæ Heracleenses præbent ge-
 nitivum ΕΙΣΤΙΕΙΩ ubi digamma æo-
 licum. — Ἀρχύτης L²L³O³TV³. || 6. *πράξιν*
 μακρὰν] ἢ delevi ex auctoritate codicis
 M. *πράξιν* ἢ μακρὰν ceteri codd. et Th.
 — ἀπληρομένη] sic MPV. ἀπληρομένη L³
 marg. || 8. Verba Κάλανος λόγος mar-
 gini adjeci ex codicis P secunda manu
 marg. — Ἑλλήνων δὲ φιλόσοφοις ἐκ ἐξ-
 ομοιοῦμεθα M. || 10. ἀναλίσκον V. ἀναλί-

σκοντο F³O³V³TL³ marg. ἀναλίσκ. . . V³.
 ἀναλίσκονται K. ἀναλίσκονται AL³L³N.
 ἀναλίσκονται V³. — δὲ φᾶ pro δὲ φησὶν po-
 nunt codd. L²L³. Unde δ' ἐφᾶ L³ marg.
 || 11. εὐμνημόνευτα] sic MV. εὐμνημόνευτα P.
 Κατανοήσει] scripsi ex MPV. κατανοήσιν L¹
 P³Th. || 12. Διημάχου] restitui ex Strabone
 (II, p. 76). Hærent codd. inter διημέχου VP³
 P³Th. et διημέχου MPTh. marg. — Περ-
 σικῶν] correxi ex V¹ ubi legitur in textu
 quidem *περικῶν*, in margine vero ex cor-
 rectione primæ manus *περσικῶν*. MPV et
 plerique codd. habent *περσικῶν* quod Th.
 recepit, ponunt autem *περσικῶν* T. *περ-
 σικῶν ἴσως περσικῶν, πορθητικῶν* marg.
 L²L³. ἴσως περσικῶν marg. AF³. *πορθη-
 κῶν* marg. B. || 13. ἀκολουθησάντων Ἀλε-
 ξάνδρῳ] τῷ delevi ex auctoritate codd. M
 PV. ἀκολουθησάντων τῷ Ἀλεξάνδρῳ legitur
 apud Th. — καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ Πύρρου] emen-

Μακεδόνος γραφέντων πολιορκητικῶν ὀργάνων, ὅσῃν τὴν διαφορὰν
 παρὰλληλον ἐκείνος ἔχει. Ἀλλὰ γὰρ ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ πολυγράφοι
 φαινόμεθα, ἐπανάζομεν ἐπὶ τὸ θεωρούμενον, ὀλίγα θεωρη-
 ρασπασμένοι διὰ τοὺς εἰωθότας εὐθύνειν πικρῶς τὰς συνθέσεις
 τῶν λέξεων. Οὐ γὰρ ὑπολαμβάνω καθῆκεν ἐξεργαζόμενον,
 αὐτὰς ὑπερῆσαι τῆς θεωρήσεως· καθάπερ συνέβη Ἰσοκράτει τῷ
 ῥήτορι ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἐπιστολίῳ τῷ πρὸς Φίλιππον αὐτῷ
 γραφέντι· ἐλύθη γὰρ ὁ πόλεμος ἢ ἐκείνος ἐτέλεσε τὴν
 συμβουλίαν. Λέγει γ' ἐν αὐτὸς ἕτως· Ὅντος γὰρ ἐμὲ περὶ
 τὴν θεωρηματείαν ταύτην ἐφθῆτε τὴν εἰρήνην ποιησάμενοι πρὶν
 ἢ με ἐξεργάσασθαι τὸν λόγον. Ἐπὶ δὲ καὶ χαλῶς ἔχειν μοι δοκεῖ

[Ἰσοκράτους
 συμβουλευτικῶν
 ἐπιστολῶν πρὸς
 Φίλιππον.]

davi ex conjectura. καὶ ἐπὶ ὑπο τῶν ὑπο
 πύρρον M. καὶ ἐπὶ ὑπο πύρρον AF²KL¹L²L³
 NO²TV. καὶ ἐπὶ ὑπο τῶν ὑπερ Πύρρον PTh.
 || 1. Μακεδῶνος KL²O². — πολιορκη-
 τικῶν] emendavi ex M. nam Th. habet πο-
 λιορκητικῶν, ut et codd. NO²PTV. πολιορ-
 κητικῶν L²L³. || 2. πολλοίγραφοι pro πολυ-
 γράφοι ponit M. || 3. φαινόμεθα NT. —
 ἐπανάζομεν] restitui ex MP. ἐπανήζομεν
 correctum prima manu in ἐπανήζομεν V.
 Unde ἐπανήζομεν L²L³N. ἐπανήζομεν A
 F²KL¹ marg. T. ἐπανήζομεν O². ἐπανήζο-
 μεν Th. Inter ἐπανήζομεν et ἐπὶ deleui δὲ
 ex auctoritate codicis M. ἐπανήζομεν δὲ
 ἐπὶ Th. Fluxit lectio δὲ ἐπὶ ex codice V,
 unde habuerunt AF²KL¹L²L³NO²T et
 plerique codd. Parisini, non autem P. —
 θεωρησπασμένοι AF²KL¹L²O²T. || 4.
 εὐθύνειν] correxi ex M; nam εὐθυμεῖν ce-
 teri codd. et Th. || 5. Οὐ γὰρ] scripsi ex
 correctione secundæ manus codicis P. καὶ
 γὰρ Th. καὶ γὰρ MV et plerique codd. ||
 6. ὑπερῆσαι pro ὑπερῆσαι ponunt MPV. —

Ἰσοκράτει M. Verba quæ sequuntur. τῷ
 ῥήτορι ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἐπιστολίῳ τῷ (sic)
 πρὸς margini adscripta sunt in codice M.
 || 7. ἐπιστολίῳ oni. P. — τὸ πρὸς MO²
 || 8. πόπρον ὁ πόλεμος ἐκείνος M. || 9.
 συμβουλείαν M. — γ' ἔν] scripsi ex V, nam
 Th. habet γρὺν. — αὐτὸς οὗτος VF²KL¹
 O²T. οὗτως P. || 9-10. περὶ τὴν θεωρημα-
 τείαν] scripsi ex M. πρὸς τὴν θεωρηματείαν
 ceteri codd. et Th. — ἐφθῆτε τὴν εἰρήνην
 ποιησάμενοι πρὶν ἢ με ἐξεργάσασθαι τὸν
 λόγον] scripsi ex collatione codd. MPV.
 τὴν εἰρημένην ποιησάμενοι πρὶν ἢ με ἐξε-
 ργάσασθαι τὸν λόγον M. τὴν εἰρήνην ποιησά-
 μένοι (spatium vacuum) τὸν λόγον V. τὴν
 εἰρήνην ποιησάμενοι τῶν λόγων correctum
 secunda manu in τὸν λόγον P. τὴν εἰρήνην
 ποιησάμενοι τὸν λόγον legitur apud Th. ||
 Differt aliquantum textus noster a vulgata
 lectione Isocratis (Philipp. p. 83 fin.)
 Ὅντος δ' ἐν ἐμὲ περὶ τὴν θεωρηματείαν
 ταύτην ἐφθῆτε ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην πρὶν
 ἐξεργασθῆναι τὸν λόγον. || 11. Ἐπὶ δὲ κα-

τοῖς ὀρθῶς παραινουῖσι πείθεσθαι περὶ τῶν τοιούτων. Ὁ μὲν γὰρ
 ἰσοριογράφος Καλλιθένης φησὶ δεῖν τὸν γράφειν τε πειρόμενον καλλιθένης.
 μὴ ἀσοχεῖν τῷ θεωσώπῃ, ἀλλ' οἰκείως αὐτῷ τε καὶ τοῖς θεωγ-
 μασι λόγοις θεῖναι. Ὁ δὲ γε περὶ τοιαύτης τέχνης γινόμενος πᾶς
 5 λόγος συντομίας τε καὶ σαφηνείας ἐπιδεικνύει μοι δοκεῖ, τῶν δὲ ῥητο-
 ρικῶν παραφελμάτων ἔκ οἰκείως εἶναι. Διὸ, ὅσα περ ἀνεγνώκα-
 μεν τῷ μηχανικῷ Ἀγνοιστράτῃ, περὶ αὐτῶν δέξιμεν.

Ἀναγκαιότατον μὲν ἔν ἀποφαίνεται εἶναι ἐμπειρίαν γεμ- [Ἐκ τῶν
Ἀγνοιστράτῃ.]
 μῶν ἔχειν· ἔγω γὰρ τὰ πρὸς πολιορκίαν συσπασμένον ὀρθῶς
 10 ἀντιμηχανᾶσθαι, πάλιν καὶ πρὸς ταῦτα ἀκολουθῶν τὰ πρὸς
 πολιορκίαν μηχανήσασθαι. Τοῦτο μέντοι ἔκ ἀν' ἐραδίας ἐστὶ τὸν
 τυχόντα ποιῆσαι, ἀλλὰ μόνον τὸν καλῶς μαθόντα τὴν τέχνην καὶ διὰ
 πάντων ὄντα τῶν ἐπιβαλλόντων αὐτῇ μαθημάτων, τὰ τε ὑπὸ τῶν
 πρῶτον ἀνδρῶν [γεγεμμένα] ἢ γερονότα πρὸς τὴν τοιαύτην

Th. 3.

λῶς ἔχειν μοι δοκεῖ πῶς ὀρθῶς παρ-
 νουῖσι πείθεσθαι περὶ τῶν τοιούτων] inte-
 grum reddidi ex M; nam ceteri codd.
 et Th. habent mutila: ἐπὶ δὲ καλῶς πῶς
 ὀρθῶς παραινουῖσι πείθεσθαι. ἐπὶ δὲ muta-
 tum in ἐπὶ δὲ ABF²L²P¹ vel ἐπὶ δὲ P²
 V². || 1. Ὁ μὲν γὰρ] scripsi ex collatione
 codd. MV. ὁ μὲν M. Ὁ γὰρ V. γὰρ om. Th.
 || 2. ἰσοριογράφος V². — Καλλιθένης mar-
 gini adjunxi ex sec. manu P. Καλλιθένης
 KI²L². — δεῖν] correxi ex M; nam δεῖν ha-
 bent ceteri codd. et Th. || 3. ἀσοχεῖν P.
 — ἀλλ' οἰκείως] scripsi ex consensu codd.
 MPV. ἀλλὰ οἰκείως Th. — αὐτῷ MPV; se-
 cunda manus P correxit in αὐτῷ. || 4.
 λόγους θεῖναι] τοὺς deleui ex auctoritate
 codicis M. πῶς λόγους θεῖναι PVTh. —
 γινόμενος ponit solus M. γινόμενος ceteri

codd. Th. || 5. συντομίας O². || 6. οἰ-
 κείως om. NO²T. οὐκ οἰκείως F²KL². οὐκ
 εἰκέναι correctum in οὐκ οἰκείως εἶναι A. ἔκ
 εἰκέναι L² marg. || 7. Ἀγνοιστράτῃ] scripsi
 ex consensu codd. PV et Vit. ubi Age-
 nistratus. Ἀγνοιστράτῃ legitur apud Th.
 Ἀγνοιστράτῃ O². Ἀγνοιστράτῃ B. Πεισιγράτῃ
 M. — δέξιμεν ponit M. δέξιμεν ceteri
 codices et Th. Post δέξιμεν, spatium va-
 cuum in M. || 8. Incipit codex F' hisce
 verbis: Ὁ μὲν μηχανικὸς Ἀγνοιστράτῃς ἀπο-
 φαίνεται, ubi ἐπιφαίνεται P. || 9. οὕτω
 scripsi ex MV. οὕτως PTh. || 11. μηχανή-
 σασθαι] correxi ex conjectura. μηχανήσασθαι
 M. μηχανίσασθαι F. μηχανήσασθαι plerique
 codd. et Th. — ἐραδίας V. || 14. πρῶτον
 scripsi ex PV. πρῶτων FM. Inter am-
 bas lectiones hærere videntur ceteri codd.

χρείαν μὴ παρέργως κατανοήσαντα. Τοῖς γὰρ καλῶς εὐρεθεῖσι
 πολλάκις χρησέον κὺ ἐκ ἐκ παντὸς τρόπου καινοτομητέον, ἐὰν μὴ
 ἴνες βούλωνται τοὺς ιδιώτας ἀπατᾶν, ἐλόμενοι τὸ δοκεῖν μᾶλλον
 τῆς ἀληθείας αὐτοῖς [ἐπειῖναι]. Τοῦτο δὲ μοι καλῶς εἰρηκῶς
 φαίνεται. Ἐν γὰρ τοῖς Βελικοῖς τοσούτο τοὺς ὑπερτέρον ὑπερήγα-
 γεν ὥστε κὺ τὸν ἐξαπείλλοντα ὑπὲρ αὐτῶ μὴ ἐραδίως πιστεύειν.
 Ὁ γὰρ τρισπίδαμος αὐτῶ καταπάλης ἔβαλλε τρία σάδια καὶ
 ἡμισάδιον ἔχων τὸν μῆκος δώδεκα. Ὁ δὲ τετράπηχος, παλίντο-
 νος ὢν, τέσσαρα σάδια. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ γερονὼς αὐτῶ διδά-
 σκαλος πηλικαῦτα ἤγαγε φορτία λίθων ἐπὶ τὸ χῶμα τὸ περὶ τὸν
 λιμένα τὸν ἐν Ρόδῳ ὥστε κὺ ἀπορῆσαι πολλάκις τοὺς ὀρεῶντας αὐτὰ
 πῶς ποτὲ εἰς τὰς ναῦς ἀνελάμβανε κὺ ἴνι τρόπῳ ἐξείλετο αὐτὰ ἐν
 τῇ γῇ τῇ Ρόδῳ. Ὅς μετὰ ταῦτα ἠκολούθησεν αὐτῶ, εὐρίσκειν αὐ-
 τὰ χρήσιμον ἐν τοῖς πολιορκητικοῖς αὐτοῦ ὀρεζόμενος. Δηλοῖ δ' ἡ κριο-

[Ἀγροστράτου
Βελικῆ.]

[Ἀπολλωνίου
ὁ αὐτὸς
διδάσκαλος.]

Ms.
fol. 19 r.

υπερτέρων legitur apud Th. — γεραμμένα ἢ γερονότα] γεραμμένα supplavi ex conjectura, quia conjunctionem ἢ suppediavit M. ἢ om. in ceteris codd. et Th. || 2. καινοτομητέον M. || 3. βούλωνται] scripsi ex M. βούλονται PVTh. — ἐλόμενοι] scripsi ex M. βεβυλόμενοι PVTh. || 4. αὐτοῖς ἐπειῖναι] restitui ex conjectura. αὐτοῖς ἀπ' ἢ M. αὐτῶς. ἐπὶ F. αὐτοῖς ἐπὶ ceteri codd. et Th. — εἰρηκῶς V. || 5. ἐν γὰρ πῶς] scripsi ex MPV. ἐν μὲν πῶς Th. — βελικοῖς L². βεληπκοῖς vel καταπελπκοῖς corr. marg. L³. — τοσούτων] scripsi ex M. τοσούτων habent ceteri codd. et Th. — Βελικοῖς] referendum videtur ad opus Agesistrati, quod βελικά inscribatur. — τοὺς ὑπερτέρους] correxi ex M. πῶς ὑπερτέρους F. πῶς ὑπερτέρους ceteri codd. et Th.

5-6. ἤγαγεν omisso ὑπὲρ F. || 6. ἐραδίως V. || 7. καταπάλης] restitui ex F. ubi καταπαλῆς. Ceteri codd. et Th. καταπάλης, mutatum in καταπέλης P. — ἔβαλλε L³. || 8. ἔχον PV. — δώδεκα] ionice M. δώδεκα L³. marg. μῆκος ἡμισάδιον F. || 8-9. παλίντονος ὢν] restitui ex M. πάλιν τὸνος FFPV. Plerique codices omitunt ὢν, ut et Th. || 9. ὁ γερονὼς] correxi ex MFPV. ὁ γερονὼς legitur apud Th. || 10. φορτία Th. — Post χῶμα ponit τὸν M. || 11. ρόδῳ PV. — Pro ἀπορῆσαι legitur ἀπορῆσαι in P² marg. Th. marg. ἀπορῆσαι F. || 12. πῶς ποτὲ Th. — ἐξείλετο F. || 13. τῇ γῇ τῇ ρόδῳ PV. — αὐτῶ V. — γῇ τῇ om. F. — εὐρίσκειν π M. εὐρίσκειν π P. εὐρίσκειν π Th. || 14. πολιορκητικοῖς V. — αὐτοῦ] sic omnes codices. Forte

Φόρος αὐτῆς χελώνη καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν ἀντιμηχάνημα. Διόπερ ἐκ ἀπιστήτων τῷ Θιούτῳ ἀνδρί κατεφαίνετο ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς τέχνης παραινουμένοις.

- Κεῖον μὲν ἔφασκεν εὐρεθῆναι πρὸς Καρχηδονίων ἐν
 5 τῇ περὶ Γάδειρα πολιορκίᾳ. Χωρεῖδιον γάρ τε πρὸς καταλαμ-
 βανομένων αὐτῶν καὶ καθαίρωντων εἰς ἑδάφος τὰ τεῖχη, νεανί-
 σκους ἱνὰς ἔθεν ἔχοντας ἄρμενον εἰς τὴν καθαίρεσιν δοκὸν λαβόντας
 διὰ χειρῶν ἐνσεῖειν εἰς τὸ τεῖχος καὶ ῥαδίως ἐπὶ πολὺν τόπον κατε-
 λεῖν. Ὅθεν συνιδὼν τὸ γινόμενον Τυρέος ἱς ναυπηγὸς, ᾧ ὄνομα ἦν
 10 Πεφρασμένος, ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἦν ἐποιοῦντο μετὰ ταῦτα πρὸς
 τὴν τῶν Γαδειρετῶν πόλιν, ἰσὺν σῆτας καὶ ἄλλον ἀπ' αὐτοῦ πλάγιον
 ὀρεθίσας, παραπλησίως ταῖς τῶν ζυγῶν φάλαγξιν ἐτυπλε τὸ τεῖχος
 ἑλκων ἐξ ἀντισπάσου τὸν πλάγιον. Ἀπὸρος δὲ τῶν ἐνδὸν διακει-
 μένων διὰ τὸ ξεῖνον τοῦ μηχανήματος, συνέβαινε αὐτὰ πῖπαι
 15 τὰ χέως. Γήρας δὲ μετ' αὐτὸν ὁ Καρχηδόνιος, ὑπότροχον ποιήσας

Κριῦ
 εὐρεσις.

[Πεφρασμένος
 ὁ Τυρέος.]

[Τύρος
 ὁ Καρχηδόνιος.]

hic legendum est αὐτὸς. — Δημοῖ δ' ἡ
 scripsi ex MPV. Δημοῖ δὲ legitur apud Th.
 — κορυφός P^a marg. Th. marg. || 1. χε-
 λωνή Th. || 2. ἀπίστον M. — ἀνδρί μου FVP
 Th. || 4. εὐρεθῆναι ponunt FTh. — πρὸς
 F. — ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων V¹. Καρχηδο-
 νίων F. || 5. Γάδειρα] in textum recepi
 ex MFPV. Γάδει Th. qui Γαδειρα in mar-
 ginem coniecit ex P^a. — χωρεῖδιον μὲν γὰρ
 πρὸς πύπυ λαμβανομένων solus F. χωρεῖδιον
 marg. V^a. || 6. καὶ οἱ. M. — καθαίρων-
 των P^a. || 7. ἔθεν] scripsi ex MPV. ἔθεν Th.
 — ἄρμενον M. — δοκὸν λαβόντες διὰ
 χειρῶν εὐθὺς ἐκρουον solus F. || 8. ῥαδίως
 V. || 9. ὅθεν] sic plerique codd. ὥστε po-
 nit F. — συνιδὼν M. — γινόμενον] sic M.

γινόμενον FVP. — ᾧ om. FVP. ὄνομα ἦν
 αὐτῷ Th. ex secunda manu P. || 10. Πε-
 φρασμένος] scripsi ex MF, nam Πεφρασμέ-
 νος PVTh. Item Vitruv. vulgo *Pephasimenos*.
 sed codd. Vitruviani Parisini Y et Z ha-
 bent *Pephrasimenos*. || 11. Γαδειρετῶν F.
 — ἰσὺν V. — ἀπ' αὐτοῦ correxi ex MFCPV.
 ἐπ' αὐτοῦ Th. || 12. ἐτυπλε F. ἐτυπε C.
 — πλάγιον Th. || 13. ἑλκων F. — τὸν πλά-
 γιον] sic recte VP^aP^aR marg. Th. τὸ πλά-
 γιον MP. τὸ om. F. || 14. διὰ om. F. —
 ξεῖνον] ionice scripsi ex MF. ξένον ceteri
 codd. et Th. || 15. Γήρας] scripsi ex M.
 Γήρας PVTh. Vitruv. vulgo *Cetras autem*
Chalcedonius, sed editio Lætiana monet
 olim fuisse lectum *Geras Charcedonius*.

χεδίαν, ἐπέθηκε πλάγιον τὸν κριὸν καὶ ἐκ ἐξ ἀντοσπάζων εἵλκεν,
 ἀλλ' ὑπὸ πλείους ἀνδρῶν θεωρούμενον ἐποίησέ τε ὑπότροχον
 σκέπασμα. Γήρας δὲ θεωρῶς ὁ εὐρὺν διὰ τὴν βραδύτητα χελώ-
 νην θεωρηγέρευσεν. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐποίησάν Ἰνες ἐπὶ κυλίνδρων
 θεωρούμενον τὸν κριὸν καὶ ἔπως ἐχρῶντο. Ἐπίδοσιν δὲ ἔλαβεν ἡ
 5
 Θιαύτη μηχανοποιία πᾶσα κατὰ τὴν Διονυσίαν τοῦ Σικελιώτου
 πυραγνίδα, κατὰ τε τὴν Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου βασιλείαν ὅτε
 ἐπολιόρκει Βυζαντίους Φίλιππος. Εὐημέρει δὲ τῇ Θιαύτῃ τέχνῃ
 Πολύειδος ὁ Θεπάλος, ὃ οἱ μαθηταὶ συνεστρατεύοντο Ἀλεξάνδρῳ
 Διάδῃ καὶ Χαρίᾳς. Διάδῃ μὲν ὅν αὐτὸς φησὶν ἐν τῷ μη- 10
 χανικῷ συγγραμμάτων εὐρηκέναι τοὺς τε φορητοὺς πύργους καὶ τὸ
 λεγόμενον τρύπανον καὶ τὸν κόρακα καὶ τὴν ἐπιβάθραν. Ἐχρεῖτο

Διάδῃ μηχανικῶς
 συγγραμμάτων.

Ms.
 fol. 19 v.

Error natus ex confusione litterarum G, C, nam GERAS = CERAS, unde librarii fecerunt *ceteras*, *cetras*. Itaque legendum *Geras Carchedonius*. — ὑπότροχον M. || 1. χεδίαν] scripsi ex MCPV. χεδίαν Th. — πλάγιον M. || 2. ἀλλ' ὑπὸ] scripsi ex M. ἀλλὰ ὑπὸ Th. — πλείους ἀνδρῶν] solus F. πλείους ἀνθρώπων ceteri codd. R Th. || 3. ὁ εὐρὺν] transposui ex conjectura. εὐρὺν δ' omnes codd. et Th. — βραδύτητα] sic P sec. man. L' marg. Plerique codd. atque ipsi MF ponunt βραχύτητα. || 5. ἐχρῶτο M. || 6. μηχανοποιία Th. χανοποιία C, ubi *μη* additum secunda manu supra lineam. — πᾶσα] scripsi ex MF. ἅπαντα ceteri codd. et Th. — τοῦ Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου Th. Primum *τὴν* deleui ex auctoritate codd. MF. || 7. τὴν τῇ Φιλίππου Th. Delevi *τῇ* ex auctoritate codd. MF. CPV. βασιλείαν M. || 8. βυζαντίους A. — εὐημέρει in textum intuli ex auctoritate codd. MF. CPV. εὐημέρει Th. ex P³. || 9. συνε-

στρατεύοντο A. || 10. Διάδῃ καὶ Χαρίᾳς] addidi ex M; nam ceteri codd. et Th. omitunt. Solus P habet in margine *διάδῃ καὶ χαίρειας* secunda manu. Vitruv. vulgo *Diades et Chereas*, sed codd. Vitruviani Parisini Y et Z habent *cliades* (lege *diades*) et *carias*, ubi editio Sulpicianae *Charias*, quod congruit cum codice inedito B cuius verba sunt: *ἀνάγκη πῶς περὶ διάδῃ καὶ χαίρειαν ἐπεσθαι*. — *Διάδῃ μὲν* Th. ex P³. — φ⁴ pro φησιν C. unde φη A. φ⁴ L³. — *Διάδῃ μὲν ὅν αὐτὸς φησὶν ἐν τῷ μηχανικῷ συγγραμμάτων εὐρηκέναι*] emendavi ex F. ὡς ante αὐτὸς ponunt MCPV, sed deleuit secunda manus P. εὐρηκέναι habent iidem codd. αὐτὴ ante *συγγραμμάτων* omnes excepto M. *Διάδῃ μὲν ὅν ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν τῷ μηχανικῷ αὐτὸν συγγραμμάτων εὐρηκεν* legitur apud Th. Cum codice F consentit Vitruv. *Diades scriptis suis ostendit se invenisse*. || 12. τρύπανον pro τρύπανον ponit R. — Ἐχρεῖτο] ionice scripsi ex M.

δὲ καὶ τῷ ὑποτρόχῳ κριῶ. Γράφει γοῦν τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ὕπως.

Κεῖν κατασκευή.

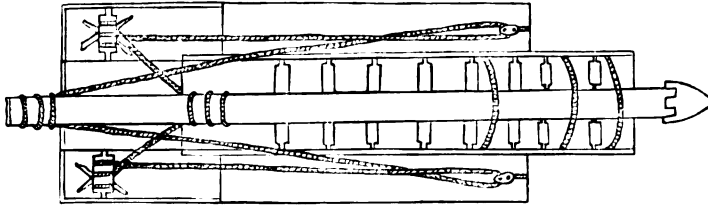

Fig. 1.

Τὸν μὲν ἔν πύργον τὸν ἐλάχιστον, Φησὶ, δεῖ γενέσθαι τὸ ὕψος πηχῶν Ξ , τὸ δὲ πλάτος ἔχοντα πήχεις IZ · συναγωγὴν δὲ τῶ πλάτους εἰς τὸ ἄνω τὸ πέμπτον μέρος· τῶν δὲ σκελῶν τῆς πύργου τὰ πάχη ἔχειν κάτωθεν τριπάλαια, ἄνωθεν δὲ ἐπιδάκτυλα. Ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πηλικούτος δεκάετηρς, περιπύρου ὅσης ἐκάστης χώρας. Ὁ δὲ μέγιστος αὐτῶν πύργος τὸ μῆκος εἶχε πήχεις PK , τὸ δὲ

[Ἐκ τῶν
Διάδου.]

ἐχῆτο correctum prima manu in ἐχῆτο V. ἐχῆτο F. ἐχῆσατο CP. ἐχῆσατο marg. ἐχῆτο Th. ἐχῆτο marg. ἐχῆσατο R. || 1. ὑποτρόχῳ κριῶ. γράφει V. ὑποτρόχῳ κριῶ γρ. CF. ὑποτρόχῳ κριῶ γρ. P. ὑποτροχιῶ. Κεκογραφῆ M. — τὴν om. M. || 3. Tit. Κοῖν κατασκευὴ] dedi ex MCPV, ubi majusculis expressus legitur. Eadem minusculis F. In solo V additum manu recenti διάδου, quod V²P⁸ correxerunt διάδου. Deest titulus apud R. Κεῖν κατασκευὴ Διάδου legitur apud Th. ex P². κριῶ κατασκευὴ A. || 4. φησὶ, δεῖ] scripsi ex MFCV. δεῖ correctum in δεῖν secunda manu P, unde φησὶ δεῖν R, quod et Th. ex P². — τὸ ὕψος πηχῶν Ξ] scripsi ex MFCPV. πηχῶν τὸ ὕψος ἐξήκοντα Th. ex P². Apud Vitruvium al-

tam cubitorum LX. Cf. cum B, ubi πηχῶν ἐξήκοντα. || 5. πήχεις IZ] scripsi ex MFCPV. πήχεις ἐπιδάκτυλα Th. ex P². Apud Vitruvium latitudinem XVII. Cf. cum B, ubi πηχῶν δεκάετηρ. — Post συναγωγὴν retinui δὲ ex CPV. δὲ om. MF. sed Vitruvius contracturam aulem. || 6. τὸ πέμπτον F. τὰ πάχη M. || 7. ἔχειν κάτωθεν δὲ V. — τριπάλαια M. dodrantalia Vitruvius. — ἐπιδάκτυλα M. semipedalia Vitruvius. || 8. περιπύρου ὅσης ἐκάστης χώρας] dedi ex MFCPV. ἐκάστου χώρας V²P⁸. ἐκάστου marg. ἐκάστης Th. Cf. cum Vitruvius singulis partibus in ea fenestratibus. || 9. εἶχε πήχεις PK] scripsi ex CPV. εἶχε πήχεις ἐκατὸν εἴκοσι Th. πήχεις om. MF. Cf. cum Vitruvius turrem altam cubitorum CXX. Cf. cum B, ubi πηχῶν ρκ.

πλάτος εἶχε πῆχεις ΚΓC · τὴν δὲ συναγωγὴν καὶ οὗτος τὸ πέμπτον
 ἐλάμβανεν εἰς τὰ ἄνω μέρη· τῶν δὲ σκελῶν τὰ πᾶσι ποδιαῖα καὶ
 κάτωθεν τετραγῶνα εἰς ἕξ δακτύλοις τὸ πᾶν συναγόμενα ἐπὶ τὰ
 ἄνω. Ὁ δὲ τιλικούτος αὐτῷ πύργος ἐγένετο εἰκοσάετες, περιδρό-
 μοις ἐχούσης ἐκάστης στήης κύκλῳ πλάτος Γ πηχῶν ἔχοντας εἰς 5
 τὴν ἐκδοθήσιν τῶν ἐμπυρεσιμῶν. Ἡ δὲ τρεῖς στήη ἔχεν τὸ ὕψος
 πῆχεις ZC · ἡ δὲ δευτέρα πέντε, καὶ ἕως πέντε σελῶν τὸ αὐτὸ
 ὕψος λαμβανουσῶν· αἱ δ' ἐπίλοιποι πεσάρεον πηχῶν καὶ δύο πα-
 λαιῶν τὸ ὕψος ἐγένοντο. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλάττονος πύργου
 ἡ διαίρεσις τῶν σελῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐλάμβανεν. Ἐβύρσου δὲ 10
 αὐτὰς ὄργαις βύρσαις.

Περί
 χελώνης.

Τῆς δὲ χελώνης τῆς τὸν κριὸν φερούσης ἡ ἐργασία ἦν ἡ αὕτη,

1. εἶχε πῆχεις ΚΓC] scripsi ex MCPV. καὶ omitta particula ponit F. εἶχεν πῆχεις εἰκοσι τρεῖς ἡμισυ Th. *latam cubilorum XLIII 8*. Vit. Cf. cum B, ubi ἀνὰ πηχῶν καὶ ἔχισα. — καὶ οὕτως] dedi ex MF. καὶ οὕτως vel καὶ οὕτω ceteri codd. RTh. || 2. εἰς τὰ ἄνω μέρη] conieci. τὰ ἄνω μέρη F. τὰ ἄνω μέρη ceteri codd. Th. || 4. αὐτῷ πύργος] emendavi ex MF. αὐτῶν pro αὐτῷ ponunt ceteri codd. αὐτῶν πύργος Th. — ἐγένετο C. — εἰκοσάετες marg. L³. εἰκοσάετες B. Cf. cum Vit. *turtis tabulatorum XL*. || 5. ἐκάστης στήης] scripsi ex MFCPV. ἐκάστου στήης marg. ἐκάστη Th. Cf. cum Vit. *singula tabulata*. — πλάτος F. — Γ πηχῶν] sic MFCPV. πηχῶν τετῶν Th. — ἔχοντας] emendavi ex conjectura, nam codd. habent ἐχόντων, quod delendum monuit Schneid. || 6. ἐμπυρεσιμῶν] scripsi ex MF CP. ἐμπυρεσιμῶν VP³. Inter ambas formas hærent RTh. Schneid. — ἔχεν τὸ ὕψος]

scripsi ex MFV. ἔχεν τὸ ὕψος P. εἶχε τὸ ὕψος marg. ἔχεν R. ἔχεν τὸ ὕψος marg. εἶχε τὸ Th. || 7. πῆχεις ZC] scripsi ex FCPV. πῆχεις ZZ solus M. πῆχεις ἐπὶ ἡμισυ Th. Cf. cum B, ubi πηχῶν ἐπὶ καὶ δακτύλων δώδεκα. — δευτέρα πέντε] sic M. δευτέρα ἔ ponunt CPV. — σελῶν pro σελῶν V². || 8. Δ πηχῶν] ponit M. ἐπίλοιποι πεσάρες πηχῶν correxit prima manus P. πεσάρες V. πεσάρων recte CF. Addit καὶ δύο παλαιῶν M. καὶ B παλαιῶν CPV. Cf. cum B, ubi ἀνὰ πεσάρων [πηχῶν] καὶ τετῶν. || 9. ἐγένοντο R. Post ἐγένοντο desinit versus in M et incipit ὁμοίως a linea. || 11. αὐτὰς] conieci ex αὐταῖς M. αὐτῶν ceteri codd. et Th. *Tegebat autem coriis crudis ut ab omni plaga essent tutæ* Vit. || 12. Περὶ χελώνης] margini adscripsi ex F. — ἡ αὕτη] sic recte R. αὕτη ponunt MCPV. αὕτη Th. *Testudinis arietariæ comparatio eadem ratione perficiebatur*. Vit.

μικρῆς τε καὶ μεγάλης. Ἡ δὲ μέγιστη ἐλάμβανε τὸ διάστημα
 τῶν πλάτους πήχεις $\bar{\Lambda}$, τὸ δὲ μῆκος πήχεις $\bar{M}$, τὸ δὲ ὕψος χω-
 ρεῖς τῆς αἰτώσεως τῆς ἐφισταμένης ὕψερων πήχεις $\bar{\Gamma}$, τῆς δὲ αἰτώ-
 σεως αὐτῆς τὸ ὕψος διπλὸν τῶν κατασρώματος ἐπὶ ὀξύτατον πήχεις
 5 $\bar{\Gamma}\Sigma$. ὑπερέβαλλε δὲ τὴν μέσσην σέγην ὁ αἰτὸς θυλάχισον πήχεις
 δύο, παρακαταβαίνων τὴν ἐπισέγην ἕως τῶν ἐπ' αὐτῷ δοκῶν ὅπως
 ἢ περὶδρομος ἐγκυκλος. Ἐξῆρε δ' ἐκ μέσης τῆς σέγης πυργίον
 Th. 5. τείστρον, καὶ εἰς μὲν τὰς ἀνω σέγας ἐπείκει καταπάλλας, εἰς δὲ τὴν
 κάτω ὕδατος παρέρχεται ἐποιεῖτο. Ἐγίνοντο δὲ αὐτῇ τῇ χελώνῃ ὀρθο-
 10 σάται κύκλῳ περὶδρομον ἐχούση. ἴσεται δὲ καὶ κριοδόχην ἐν αὐτῇ,

1. μικρῆς] ionice scripsi ex M. μικρᾶς
 ceteri codd. et Th. || 2. πήχεις $\bar{\Lambda}$] cor-
 rexi ex CFP, qui numerum $\bar{\Lambda}$ diserte
 praeferunt, quos confer cum Vitruv. inter-
 vallum cubitorum xxx. πήχεις πενήκοντα
 Th. ex P². Error fluxit ex VP², ubi $\bar{\Lambda}$
 sicut N scribitur. πήχεις $\bar{\Delta}$ ponit M. ex
 manifesta confusione litterarum uncia-
 lium Λ et Δ . — πήχεις $\bar{M}$] scripsi ex
 MF. πηχῶν pro πήχεις ponunt CPVR. πη-
 χῶν πσσαρῶντα Th. || 3. αἰτώσεως]
 sic M. αἰτώσεως Th. marg. ex P prim.
 man. P² marg. Cf. cum Vitruv. fastigium.
 — πήχεις $\bar{\Gamma}$] sic M. πήχεις δεκατρεῖς
 ἡμισυ Th. Signum vocis ἡμισυ occurrit
 in FCPV. Vitruv. altitudinem præter fasti-
 gium xvi, qui numerus cum græco non
 convenit. || 4. ἐπὶ ὀξύτατον] sic M. Ha-
 bent τὸ ὀξ. FCPVRTh. || 4-5. πήχεις $\bar{\Gamma}\Sigma$]
 sic MFCPV. πήχεις $\bar{\epsilon}\varsigma$ R. πήχεις ἐκατά-
 δεκα. Th. Cf. cum Vitruv. fastigii alti-
 tudo a strato ad summum cubita vii, qui
 numerus græco inferior est. || 5. ὑπερέ-
 βαλλε] correxi ex M. ὑπερέβαλλε ceteri
 codd. et Th. — θυλάχισον πήχεις δύο]

θυλάχισον πήχεις $\bar{B}$ in FCPV. Exhibat au-
 tem in altum et supra medium tectum fasti-
 gium non minus cubita duo Vitruv. || 6. τὴν
 ἐπισέγην] τὴν ἐπὶ σέγην R. ἐπὶ τὴν σέγην R
 marg. Th. marg. — ἐπ' αὐτῷ RTh. marg.
 || 7. ἢ] scripsi ex VP, ubi ἢ. Dedit ἢ Th.
 ἢ MF, tanquam legendum esset substan-
 tive ἢ περὶδρομος. — ἐγκυκλος] sic M. ce-
 teri ἐγκυκλος. || 7-8. πυργίον τείστρον] Cf.
 cum Vitruv. turricula cubitum iiii tabula-
 torum, ubi videtur legendum turricula
 iiii tabulatorum. Recte Schneid. vocabu-
 lum cubitum secluserat. || 8. καταπάλλας]
 scripsi more epigraphico ex MF. κατα-
 πάλλας ceteri codd. Th. tabulato summo
 statuebantur catapultæ Vitruv. || 9. εἰς δὲ τὴν
 κάτω ὕδατος παρέρχεται ἐποιεῖτο] Cf. cum
 Vitruv. in inferioribus congregabatur magna
 aquæ multitudo ad extinguendum si qua
 vis ignis immitteretur. — ἐποιεῖτο] ἐποιεῖτο
 Th. || 10. ἐχούση] sic Turn. ἐχούσης FM
 CPV. ἐχούση Th. marg. ὀρθοσάται κύκλῳ
 περὶδρομοι (omisso ἐχούσης) R. marg. ὁ.
 κ. περὶδρομον ἐχούσης P². — ἴσεται δὲ καὶ]
 emendavi ex F. ἴσα δὲ καὶ] ponunt ceteri

ἐφ' ἣ τὸν κύλινδρον ἐπίθει· δι' ἧ ὠρωσούμενος ὁ κριὸς δι' ἀντισπάσων ἐνήργει τὴν χρεῖαν. Ἐβύρσουν δὲ καὶ ταύτην ὁμοίως τοῖς πύργοις.

Πεὶ
τῷ τρυπάνι.

Τὸ δὲ τρύπανον χελώνην μὲν τὴν αὐτὴν τῷ κριῶ, λαμβάνει δὲ καὶ πᾶσαν τὴν κατασκευὴν ὁμοίως ἔχουσαν. Τίθησι δὲ ἐπὶ τῆς κρηπίδος σύρετ' αὐτὴν παραπλησίαν τῇ ἐν τοῖς εὐθυτόνοις γινομένην καταπάλταις καὶ πλάγιον ὀνίσκον ὁμοίως ἐκείναις ἔχουσαν. Ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου μέρους αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τροχλίας ἐμβάλλει δύο· δι' ὧν ὠρωσθεῖ τὴν ἐπιπτεμένην ἐν αὐτῇ κεραίαν. Καὶ ἐπὶ τῆς κατασρώματος δὲ τῆς ἐν τῷ συρτήριῳ πυκνοῦς ἵθῃσι κυλίνδροις, ἵνα εὐκίνητος ὑπάρχῃ· καὶ οὕτως βάλλει τὴν κεραίαν ἐν ἣ κριοκοπεῖ, ἐφελκόμενος αὐτὴν ἐν τοῦ κάτω ὀνίσκου κειμένου. Βυρσοῦται

Ms.
fol. 20 r.

codd. et Th. Cf. cum Vitruv. *Constituebatur autem*. — κριοδόχον] sic MCPV. τὸ κριοδόχον F. κριοδόκη Th. marg. Cf. cum Vitruv. *atrietaria machina quae graece κριοδόκη dicitur*. — ἐν αὐτῇ] scripsi ex MF. ἐπ' αὐτῇ V Th. ex P². ἐπ' αὐτὴν R ex P. Cf. cum Vitruv. *in ea*. || 1. ἐφ' ἣ] sic M. ἐφ' ἧς FGPV. ἀφ' ἧς Th. R marg. ex PP². — τὸν κύλινδρον ἐπίθει] sic MF. καὶ τὸν κύλινδρον ἐπίθει CPVR Th. *in qua collocabatur torus perfectus in torno* Vitruv. || 1-2. ἀντισπάσων M. *rudantium ductionibus et reductionibus* Vitruv. || 2. ἐβύρσουν VP¹⁰. *tegebatur autem is cortis crudis quemadmodum turris* Vitruv. || 4. Πεὶ τῷ τρυπάνι] margini adieci ex secunda manu V marg. — τρύπανον F P¹⁰ *terebra* Vitruv. — χελώνην μὲν τὴν αὐτὴν τῷ κριῶ, λαμβάνει δὲ καὶ] emendavi ex M FV. δὲ om. P sec. man. RTh. || 5-6. ἐπὶ τῆς κρηπίδος σύρετ' αὐτὴν] *in orthostatis caputem* Vitruv. || 6. ἐν τοῖς] ἐν om. F. || 6-7. γινο-

μένη καταπάλταις] scripsi ex MF. *γινόμενην καταπάλταις* V. *γινόμενη καταπάλταις* CP. *γινόμενη καταπάλταις* RTh. || 7. πλάγιον ὀνίσκον] πλάγιον M. *transversaria duacula* Vitruv. — Verba ἵθῃσι δὲ ἐ. τ. κ. σ. π. τ. ἐ. τ. ἐ. γ. καταπάλταις bis in M, sed repetita expunxit librarius. || 8. τροχλίας] sic M PV. *τροχλίας ἐμβάλλει* β' F. *τροχλίας* RTh. marg. *trochleae duae* Vitruv. || 9. κεραίαν] sic FPV. *κράαν* M. *capite ferrato tignum* Vitruv. || 10. πυκνοῦς τ. κυλίνδρους] *tori crebriter* Vitruv. Forte legendum *crebri*, quod jam proposuit Schneid. || 11. ὑπάρχει] scripsi ex ὑπάρχει V. ὑπάρχει MC. ὑπάρχει Th. ex P². — βάλλει] scripsi ex MF. ἐμβάλλει ceteri codd. RTh. — κεραίαν MF. || 11-12. κριοκοπεῖ] sic MF. *κριοκοπή* CPV, quasi legendum esset substantive ἡ κριοκοπή. || 12. βυρσοῦται κύκλῳ] scripsi ex M. *βύρσων τῷ κύκλῳ* F. *βυρσοῦται δὲ κύκλῳ* PV RTh. *tegebantur crebriter* Vitruv.

κύκλω σὺν ταῖς ἀψίσι τὴν σύριγγα, ἵνα σκιεπάζηται εἰς αὐτὴν ἡ
κεραία ἔσωθεν. Τῷ γὰρ ἔργου καλῶς διατυπουμένε, τοῦ ὀρχι-
τέκτονος τοῦδ' εὐείσκηται εὐδοξία · κατὰ δὲ λόγον ἐκτεθειμένε τὰ
συντάγματα, μέγισον ἔξει κλέος τοῖς ὑπομνήμασιν.

- 5 Τὸν δὲ κόρακα ἔφημι εἶναι ἄξιον κατασκευῆς. τὴν δ' ἐπι- Κόραξ.
βάθραν ὃν τρόπον δεῖ γενέσθαι περὶ τῶν ἐν ὀρχῇ δηλώσειν, οὐδὲν Ἐπιβάρα.
διασαφηνίσεν · ἐδ' ὑπὲρ τῶν κατὰ θάλασσαν δὲ αὐτῷ περὶ
Incl. γομένων ἔργων δεδήλωται · ἀλλὰ καὶ ταῦτα παρῆται, καίτοι σφό-
δρα ἐπιβελπηκῶς καὶ μεγάλως ποιησαμένε τοὺς λόγους. Ἡμεῖς
10 δ' ἐξέβαμεν περὶ τὴν χελώνης χωσρίδος κατασκευὴν, εἴτα τῶν
ἄλλων μηχανημάτων.

Χελώνης χωσρίδος κατασκευή.

Τοῦτο τὸ κατασκευάσμα φησὶ Φίλων ὁ Ἀθηναῖος χρησίμουν

De testudine
ad
congestionem
fossarum
paranda.
(Vitr.)

1. ἀψίσι] ἀψι F. arcus Vitr. — τὴν
σύριγγα] ad canalem Vitr. — σκιεπά-
ζει] scripsi ex M. σκίεπται ponunt ce-
teri omnes et RTh. || 2. κεραία MF. κεραῖω
P¹⁰ marg. — τοῦ γὰρ ἔργου] scripsi ex
MFCPV. τῷ δὲ ἔργου Th. — καλῶς δια-
τυπουμένου] sic M. Post διατυπουμένε po-
nunt πύπου ceteri codd. et RTh. || 2-3. τῷ
ἀρχιτέκτονος πύθ' εὐείσκηται] scripsi ex M.
τῷ ἀρχιτέκτονος εὐείσκηται εὐδοξία FCPVR.
Ante τῷ ponit ἡ Th. — ἐκτεθειμένε] sic
MF. ἐκπεθειμένε ceteri codd. et RTh.
|| 4. ἔξει M. — κλέος τοῖς] sic M. κλέος
ἐν τοῖς ceteri codd. et RTh. || 5. Verba
Κόραξ. Ἐπιβάρα margini adieci ex V
marg. sec. manu. — ἔφημι] ἔφημι M.
Cf. cum Vitr. de corace nihil putavi scri-
bendum (Diades scilicet). quasi in græcis

scriptum fuisset ἔφην. || 5-6 τὴν δ' ἐπι-
βάρα] scripsi ex MCPV. τὴν δὲ ἐπιβάρα
RTh. Cf. cum Vitr. de adscensu (alias ascen-
dentem machinam) quæ ἐπιβάρα græce
dicitur. || 6. ὃν τρόπον F. — γενέσθαι] sic
M. γίνεσθαι FCPV. γίνεσθαι Th. — δηλώσειν
F. || 7. διασαφηνίσεν F. — οὐδ' ὑπὲρ
sic M. οὐδὲ ὑπὲρ ceteri codd. et RTh. —
δὲ αὐτῷ] sic codd. Num legendum δι'
αὐτῷ? || 8. παρῆται F. — Post παρῆται
occurrit ingens lacuna in omnibus codd.
exceptis MF. Quæ sequuntur sunt inedita.
|| 10. δ' ἐξέβαμεν] sic M. δὲ ἐξέβαμεν
F. || 11. Post μηχανημάτων addit F τὰς συ-
ρίδας. || 12. Tit. χελώνης χωσρίδος κατα-
σκευὴ majusculis habet M. περὶ χωσρίδος
χελώνης minusculis F. Cf. cum Vitr.
lib. X, cap. xiv Schneid. (vulgo xx) ubi

Περὶ
χωσίδος
χελώνης.

εἶναι ὡρὸς τε ταῖς γινομένας εἰς τὴν ὡρσαγωγὴν τῶν μηχανημάτων [παρόδους] καὶ ταῖς παρεκτάσεις τῶν σαδίων καὶ ταῖς συγχώσεις τῶν τάφρων· καὶ εἰάν τινα ἄλλον τρόπον δεῖν χῶσαι. Χρήσιμον δὲ καὶ ὡρὸς ταῖς ἐφεδρίας τυπὸ γίνεται. Πήγνυται δὲ αὐτὴ εἰς ἐχάελον πετράγωνον, ἔχον τὴν πλευρὰν ἐκάστην πηχῶν ἸΔ· ἔχει δὲ καὶ δια-
πήγματα τέσσαρα καὶ περιπήγματα δύο, τὰ μὲν πᾶχι ἔχοντα δέκα δάκτυλα, τὰ δὲ πλάτῃ τριπάλαια.

Διάπηγμα ἕκαστον ἀπεχέτω δύο πήχεις καὶ παλαισὴν ἓνα. Λαμβάνει δὲ ἀμαξίποδας ἐκάστη χώρα πεσάρον τῶν ἐν ταῖς γωνίαις, ἐν οἷς σφύρονται οἱ τῶν τροχῶν ἄξονες ἀποκλειόμενοι
σπάθαις σιδηραῖς· ἵνα, ὅταν δεῖ παρόδοποιεῖν ὡρᾶζοντας (τυτ-
έστιν εἰς πύμπροσθεν πλατὺν τρόπον ποιεῖν ἢ καὶ ὀμαλὸν ὡρὸς τὸ πο-
λεμῆσαι) ἢ καὶ παραπέναι πνὰ μηχανήματα, ἐξῇ ἐκσπᾶσθαι
ποὺς τροχοὺς μετὰ τὸ ἀποκλείσαι τοὺς ἄξονας. Οἱ δὲ τροχοὶ γίνον-

præmittitur titulus : De testudine ad congestionem fossarum paranda. || 1-2. Post μηχανημάτων excidisse videtur vocabulum ὁδοῦς vel παρόδους. Cf. cum Vitruvius. Testudo quæ ad congestionem fossarum paratur atque etiam accessus ad murum potest habere sic erit facienda. || 2-3. συγχώσεις τῶν τάφρων sic F. συγχώσεις τῶν σαδίων M. || 4. ὡρὸς ἐφεδρίας F. — ἐχάελον] correxi ex εἰς χείρον F. χαστήραν M. Cf. cum Vitruvius. Basis compingatur quæ græce dicitur ἐχάελ. || 5. πηχῶν ἸΔ] sic MF. habens quoquoqueversus latera pedum xlv ponit Vitruvius. || 5-6. διαπήγματα τέσσαρα] ἄ ponunt MF. transversaria quatuor vertit Vitruvius. — περιπήγματα δύο. τὰ μὲν πᾶχι ἔχοντα] emendavi. περιπήγματα δύο καὶ τὰ πλάτῃ ἔχοντα τὰ M. περιπήγματα β' καὶ τὰ πᾶχι ἔχοντα F. ubi

recte πᾶχι, nam Vitruvius. hæc autem continentur ab alteris duobus crassis F. s. || 7. τὰ δὲ πλάτῃ] sic F. τὰ om. M. latius s. Vitruvius. — τριπάλαια M. || 8. παλίστην ἓνα M. παλίστην α' F. distent autem transversaria inter se pede et s. Vitruvius. || 9. λαμβάνει δὲ ἀμαξίποδας] scripsi ex F. λαμβάνειν ἀμαξίποδας M. arbusculæ quæ græce ἀμαξίποδες dicuntur Vitruvius. — χώρα πεσάρων τῶν] scripsi ex conj. χώρα τῶν ponunt MF. || 10. ἐν οἷς σφύρονται οἱ τῶν τροχῶν ἄξονες ἀποκλειόμενοι σπάθαις σιδηραῖς] in quibus versantur rotarum axes conclusi laminis ferreis Vitruvius. || 11. δεῖν MF. || 11-12. τυτῆσιν] scripsi uno verbo ex MF. || 13. ἐξῇ] scripsi ex conj. ἐξῆν F. ἐξ ἧν M. — ἐκσπᾶσθαι] sic M. ἐκβάσθαι F. || 14-17. l. 1. γίνονται ἄ ponunt MF. Scripsi

Ined.

Incl. τα τέσσαρες, τὴν μὲν διάμετρον τελεπήχεις, τὸ δὲ πᾶχος ποδιαῖοι,
 δεδεμένοι σιδηραῖς λεπτοῖς ψυχρηλάταις. Ἐπιζεύγνυται δὲ ἐπὶ τὸ
 Ms. fol. 20 v°. ἐχάειον ξύλα δύο ἑκατέρας πλευρᾶς ὑπερέχοντα καθ' ἑκάτε-
 ρον μέρος τῆς μήκους πήχεις $\bar{\Delta}$. περὶ δὲ τὰς ὑπεροχὰς αὐτῶν
 5 περιπύγνυται ἄλλα δύο ξύλα ὑπερέχοντα, ἐκ μὲν τῆς προῆθεν
 μέγους πήχεις $\bar{\text{H}}$, ἐκ δὲ τῆς ὀπίσω πήχεις $\bar{\Delta}$. πᾶχι δὲ ἕκαστα
 λαμβάνει αὐτῶν καὶ πλάτη τὰ αὐτὰ τῷ ἐχάειῳ. Αὐτῷ τ' ἐσπύ-
 γνυται τῷ ἐχάειῳ ἐπὶ τὸ πλινθίον αὐτῶν κίονες ἐπιπλήχεις δια-
 λείποντες ἀπ' ἀλλήλων ἕκαστος πῆχυν ἕνα. Κατακλείει δὲ αὐτοὺς
 10 ἐπάνω κύκλῳ πάντας ἐπισύλιον· καὶ ἀπ' αὐτῶν συστάται ἴσανται εἰς
 ἀλλήλους ἐξερείδοντες, τὴν ἀνάστασιν τῶν ὕψους ποιοῦντες πήχεις $\bar{\text{H}}$.
 ἐπὶ δὲ τῶν συστατῶν ἐπιζεύγνυται δοκός. Οἱ δὲ συστάται ἀντήρεις
 καὶ πλευρόμασι διαλαμβάνοντα, καὶ φερόμενται αἱ ἑξαι πᾶσαι
 σανιδώμασι, μάλιστα μὲν φοινικίνοις· εἰ δὲ μὴ, τῶν ἄλλων ὅσα
 15 εὐτόνα ἐστὶ ξύλα, πλὴν κεδρίνων, πευκίνων καὶ κληθρίνων· ταῦτα

πσσαρες. || 1. τὴν μὲν διάμετρον] scripsi ex
 F. τὸ μὲν διάμετρον M. || 2. ψυχρηλάταις] sic
 constanter M. ψυχρηλάταις F. || 3. ἐχάειον]
 restitui. ἐισχάειον M. ἰχάειον F. *insuper*
basim Vit. — ξύλα δύο] sic M. ξύλα β'
 F. *tigna duo* Vit. || 4. πήχεις $\bar{\Delta}$] sic MF.
pedes senos Vit. — περὶ δὲ τὰς ὑπερο-
 χὰς αὐτῶν] *quorum circa projecturas* Vit.
 || 5-6. ἐκ μὲν τῆς προῆθεν μέγους πήχεις $\bar{\text{H}}$]
ante frontes pedes vii ponit Vit. || 6.
 πᾶχι] sic M. πᾶχει F. || 7. λαμβάνει] scripsi
 ex F. λαμβάνειν M. — πλάτη] sic M.
 πλάτει F. — ἐχάειῳ] restitui. χερίῳ M.
ichaeiō F. *crassa et lata uti in basi sunt*
scripta Vit. || 7-8. αὐτῷ τ' ἐσπύγνυται]
 correxi. αὐτῷ τ' ἐσπύγνυται M. αὐτῷ τε ἐπι-

πύγνυται F. || 8. ἐχάειῳ] iterum restitui.
chaeiō M. *ichaeiō* F. — πλινθίον] correxi.
πλινθίον MF. — ἐπιπλήχεις] sic M. ἐπιπ.
πήχεις F. *pedum ix* ponit Vit. || 9. ἕκαστος]
 habet M. om. F. *intervalla habentes inter se*
sesquipedis Vit. — κατακλείει] sic M. κα-
τακλύει F. *concludantur* Vit. || 10. συστάται]
 sic MF. *capreoli* Vit. || 11. ἀνάστασιν] sic
 M. ἀνάστασιν F. *in altitudinem excitati* Vit.
 — πήχεις $\bar{\text{H}}$] sic MF. *pedes ix* ponit Vit.
 || 12. συστατῶν F. *supra capreolos*. — δο-
 κός] sic MF. *quadratum tignum* Vit. —
ἀντήρεις M. ἀντήρει F. *laterariis circa fixis*
 Vit. || 14. φοινικίνοις] sic MF. *Vulgo*
Vitr. primis, sed prava lectio est. *Legen-*
dum palmeis. || 15. κληθρίνων] correxi.

γὰρ καὶ πυρὰ ἐστὶ καὶ εὐκλασα. Καταλαμβάνεται δὲ ἄνωθεν τὸ
σανίδωμα γέροισι πεπλεγμένοις λεπτοῖς καὶ πυκνοῖς ὡς ἐπὶ πορρο-
φάποις. Ἐπὶ δὲ τύποις καταλαμβάνονται βύρσαις ῥεραμμέναις
ὁμοίως ταῖς σύλαις καὶ σάπεται εἰς αὐτὰς μάλιστα μὲν ἔλαια, ἢ τὸ
καλούμενον θαλασσόπρασον, ἢ ἄχρεα ὅξει βεβρεγμένα. Ταῦτα
δὲ εἰσι χησίμα πορρὸς τε τὰς τῶν λιθοβόλων πληγὰς καὶ πορρὸς
τοὺς ἐμπροσθεν.

[Ἄλλη
χωρὶς
χελώνη.]

Ἄλλη δὲ τις ἐστὶ χωρὶς χελώνη, τὰ μὲν ἄλλα παραπλη-
σίως ταύτῃ πεποιημένη καὶ κατακλείσεις τὰς αὐτὰς ἔχουσα, πλὴν
τοὺς συγκύπτας ἐκ ἔχει. ἄλλα κύκλῳ ἐπάνω τῶν κίωνων καὶ τῶν
ἐπισυλίων θωράκιον καὶ ἐπαλξίς ἐκ σανίδων καὶ γέρον· καὶ ἐπὶ τῶν
σελμάτων σανίσιν ἰσχυραῖς περιβέβληται. κατείληπται δὲ καὶ
πηλῷ πετριχωμένῳ πάχος ἔχοντι ὥστε τὸ πῦρ μὴ ἐνοχλεῖν. Καὶ ἐστὶν
αὕτη χησίμη ἢ μόνον εἰς χῶσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐφείδρας. Οἱ
γὰρ στρατιῶται ἐμβαίνοντες εἰς αὐτὴν πορροάγουσι πορρὸς τὸ πείχος
ἄσπερ ἐν τοῖς βέλους γινόμενοι ἐφεδρεύειν. Αὕτη δὲ γίνονται ἂν ὀκτά-

κλιθεῖων F. κλιθείων M. κλήθεα est al-
nus. praeter pinum aut alnum Vitr. || 1.
πυρὰ] sic F. πυρὰ M. faciliter recipiunt
ignem Vitr. || 1-2. τὸ σανίδωμα γέροισι] sic
M. τὸ σανίδω. μαγροῖς F. crates tenuibus
ex virgīs creberrime textae Vitr. || 2. πεπλεγ-
μένοις] scripsi ex F. πεπληγμένοις M. Cf.
cum Vitr. textae. || 2-3. ὡς ἐπὶ πορροφάποις]
maxime recentibus Vitr. || 3. καταλαμβάν-
ονται] scripsi ex F. καταλαμβάνονται M. —
βύρσαις ῥεραμμέναις] scripsi ex M. β. ῥε-
ραμμέναις F. coriis consutis Vitr. || 4. σύ-
λαις] scripsi ex F. πύλαις M. — ἔλαια]
correxī. ἔλαια F. ἐάν ponit M. cum signo √.
|| 5. θαλασσόπρασον] sic M. θαλασσόπορρο-

σον F. alga Vitr. — ἄχρεα ὅξει βεβρεγ-
μένα] sic MF. paleis in aceto maceratis Vitr.
|| 6. λιθοβόλων.] sic MF. balistarum Vitr.
|| 8. Ἄλλη δὲ τις ἐστὶ χωρὶς χελώνη] Est
autem et aliud genus testudinis Vitr. || 9.
κατακλείσεις] sic M. κατακλήσεις F. || 9-10.
πλὴν τοὺς συγκύπτας] sic M. π. τ. συγκύ-
πτορας F. praeter capreolos Vitr. || 10. κίωνων]
sic M. κίωνων F. || 11. θωράκιον καὶ ἐπαλ-
ξίς] ponunt ambo codd. MF. pluteum et
pinnas Vitr. || 12. σελμάτων] sic M. πλ-
μάτων F. subgrundas proclinas Vitr. —
κατείληπται] sic M. κατήλεπται F. insuper
inducatur Vitr. || 14. χῶσιν] sic M. χῶσιν
F. || 16. γινόμενοι] sic M. γινόμενοι F. —

Ined.

Iaed.

τροχος ἡ χελώνη. Ἀλλὰ διαῦτα μηχανήματα ἔξει μετασκευάζειν τῷ τεχνίτῃ ἐμβλέποντι εἰς τοὺς τόπους τῶν πρoσαγωγῶν.

Περὶ ὀρυκτείδος χελώνης.

Τὸ δὲ τῆς ὀρυκτείδος χελώνης γένος τὰ μὲν ἄλλα παραπλη-

Testudines
ad
fodiendum.
(Vitr.)

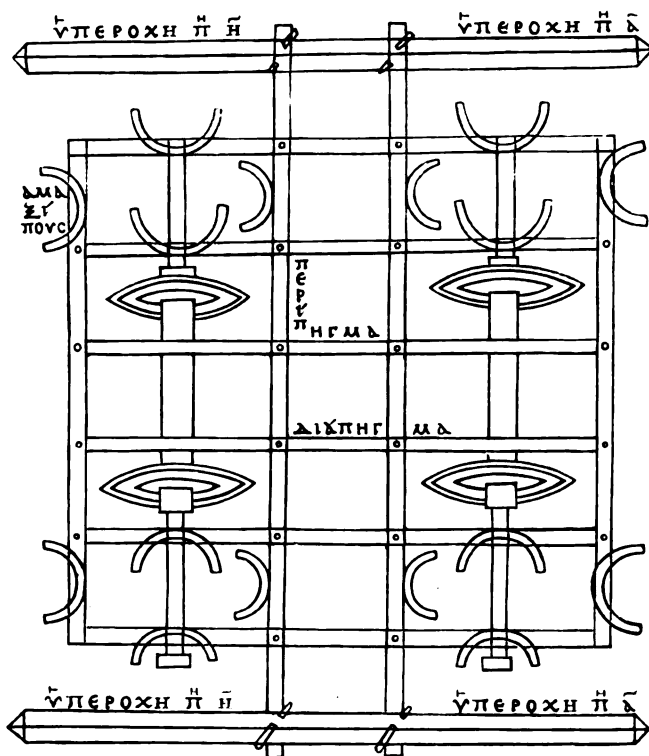

Fig II.

σίως ταῖς πρoσπερον ἀκονόμῃται, τὴν δὲ ἐμπεραθεν ὀρθὴν ἔχει

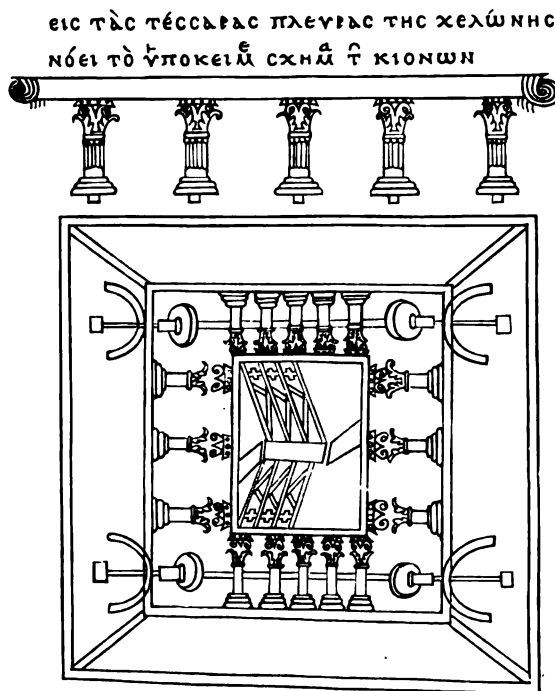
αὐτῇ] scripsi ex F. αὐτῇ M. *Ex machinæ*
Vitr. || p. 18. l. 16-1. *ὀκτάτροχος*] sic MF.
ex octo rotis Vitr. || 1-2. *μετασκευάζειν*] sic
M. *κατασκευάζειν* F. *temperare* Vitr. || 2.
πρoσαγωγῶν] scripsi ex F. *πρoσαγῶν* M.

|| 3. Tit. majusculis habet M. minusculis
F, ambo *ὀρυκτείδος*. Versu sequenti *ὀρυ-*
κτείδος ponit M, quæ lectio consentit cum
B. Vertit autem Vitr. *testudines ad fodi-*
dum, et addit *ὀρυγες* grece dicuntur.

πρωταγωνήν, ὅπως πρῶσελθοῦσα πρὸς τὸ πείχος ἀπαρτίσι αὐτῶν,
 καὶ μὴ παρειαπίπῃ διὰ τῶν τείχεσσι τὰ ἀφιεμένα βέλη, ἀλλ' ἀσφα-
 λῶς οἱ ὑπορύπτοντες ἐν αὐτῇ ὄντες ἐργάζονται.

Ined.

Fig. III.

1. ἀπαρτίσι] sic M. ἀπαρτίσι F. —
 αὐτῶν] sic M. αὐτῶν F. || 2. παρειαπίπῃ] emen-
 davi. παρειαπίπῃ M. παρειαπίπῃ F. Cf.
 cum Vitr. non planis frontibus excipiant
 plagas. — ἀφιεμένα] sic M. ἀφιεμένα F.
 tela cum in eas mittantur Vitr. || 2-3. ἀλλ'

ἀσφαλῶς M. ἀλλὰ ἀσφαλῶς F. sine periculo
 que Vitr. || 3. ἐργάζονται] emendavi. ἐρ-
 γάζονται MF. Hic desinit fragmentum
 ineditum a solis codd. MF servatum, quo
 expletur lacuna ceterorum codd. Adsunt
 et duæ figuræ ineditæ.

. [Ἡγήτορος χελώνη.]

Ms.
fol. 99 r°.

Th 5.

Τῆς δὲ ὑπὸ Ἡγήτορος τοῦ Βυζαντίου νύρημένης χελώνης γίνε-
ται τὸ μὲν μῆκος τῶν ἑξαεὶς πηχῶν $\overline{MB}$, πλάτος δὲ $\overline{KH}$. Τὰ δὲ
σκέλη τὰ ἐπὶ τῶν ἑξαεὶς πηγνύμενα τέσσαρα τε συνπίπτει, καὶ ἕκασον
ἐκ δύο ξύλων συνημμένον, τὸ μῆκος μὲν ἐχόντων πῆχεις $\overline{KD}$, τὸ
δὲ πᾶχος $\overline{E}$ παλαισᾶς, τὸ δὲ πλάτος πηχυαῖα. Τροχοὶ δὲ γίνονται
ἐν αὐτῇ ὁκτώ, δι' ὧν ἀνάγεται τὸ σύνπαν ἔργον. Τὸ μὲν ὕψος αὐτῶν
εἰς πῆχεις $\overline{DC}$, τὸ δὲ πᾶχος πῆχεις $\overline{B}$. Συμβάλλονται κατὰ πλά-

De testudine
quam
Hegetor
Byzantius
fecit. (Vitr.)

1. Tit. Ἡγήτορος χελώνη uncis inclusi quia deest in vetustis codd. Scripsit secunda manus P marg. ubi legitur Ἡγήτορος χελώνη. ἑξαεὶς. . . . κιών σκέλη. At περὶ χελώνης ponit V marg. tertia manu. || 2. ὑπὸ Ἡγήτορος] sic MFCPV. ὑπὸ τῷ Ἡγήτορος V¹. οἱ περὶ Ἡγήτορα τὸν βυζάντιον B. Vulgo Vitr. *Hegetor Byzantius*, sed codex Parisinus Z habet *Haector* transpositum pro HACETOR vel HAGETOR, dorice. — νύρημένης] scripsi ex CPV. νύρημένης M. εὐρημένης F, ubi legitur Ἡγήτορος χελώνης εὐρημένης τῷ βυζαντίου. || 2-3. γίνεται] sic MFCPV. γίγνεται Th. || 3. ἑξαεὶς] sic recte RTh. ἑξαεὶς M. ἑαεὶς FCPVB. — πηχῶν $\overline{MB}$] sic MFCPV. πηχῶν δύο καὶ πσσαεὶς Th. πῆχεις πσσαεὶς Th. δύο B. *pedum LX* ponit Vitr. — πλάτος δὲ $\overline{KH}$] sic MFCPV. πλάτος δὲ εἴκοσι ὁκτώ Th. τὸ δὲ πλάτος εἴκοσι ὁκτώ B. *latitudo XIII* vulgo Vitr. (*latitudo XIII* codd. Par. YZ). || 4. σκέλη τὰ] sic FCPV. σκλητὰ M. *arrectaria* Vitr. — ἑξαεὶς] sic recte RTh. ἑξαεὶς M. ἑαεὶς FCPV. — τέσσαρα] sic B. Item $\overline{\Delta}$ ponunt MFCPV. *quatuor* Vitr. — π] inserui ex M, nam

omittunt ceteri codd. Th. — συνπίπτει] sic MF. συνπίπτεται CPV. — ἕκασον] sic FCPV. ἑκαπὼ M. || 5. δύο] sic M. $\overline{B}$ ponunt CPV. β F. — ξύλων συνημμένον] correxi ex BM. σκελῶν συνημμένων ceteri codd. RTh. *ex binis lignis compacta* vertit Vitr. — μῆκος μὲν] inserui μὲν ex MF; omittunt ceteri codd. RTh. — ἐχόντων Th. — πῆχεις $\overline{KD}$] sic MFCPV. εἴκοσι τέσσαρες Th. *pedum LXVI* ponit Vitr. || 6. πᾶχος $\overline{E}$ παλαισᾶς] sic FCPV. πᾶχος ὁ παλαισᾶς M. πᾶχος πηχ. π. Th. *crassitudine palmipedali* Vitr. — πηχυαῖα] sic CPVBNL¹. πηχῖα F. πηχῖα M. *latitudine sesquipedali* Vitr. Post πηχῖα, spatium vacuum in M. — γίνονται] scripsi ex MFCPV. γίγνεται Th. || 6-7. τροχοὶ Ἡ] ponunt MFCPV. ὁκτώ Th. *rotas octo* Vitr. || 7. ἀνάγεται] sic MFVTh. ἀνάγεται CPR. — σύνπαν] scripsi more epigraphico ex M. qui ponit *συνπάρειρον*. Habent *σύνπαν ἔργον* ceteri codd. Th. || 8. πῆχεις $\overline{DC}$] sic MFCPV. πῆχεις τέσσαρες ἡμῶν Th. *altitudo eorum pedum VI s ÷* Vitr. — τὸ δὲ πᾶχος] δὲ om. Th. inserui ex MFCPV. — πῆχεις $\overline{B}$] sic MFCPV. πῆχεις δύο Th. *cras-*

συνήκται αὐτῷ τὸ μὲν πᾶχος ποδιαῖον, τὸ δὲ πλάτος τριπαλαι-
 σταῖον· ἔχει δὲ καὶ σῶμα σιδηροῦν ὅμοιον ἐμβόλῳ θεωρήκει. Τὸ
 δὲ σῶμα αὐλωτὸν, καὶ ἀπ' αὐτῷ ἑλικες δόποτεινοισι σιδηρεῖ
 θεωρηλωμένα τῷ κριῶ τέσσαρες ἐπὶ πήχεις Ἰ. Ὑποζώννυται δὲ
 ὅλος ὁ κριὸς ὅπλοις ὀκταδακτύλοις τρισι, καὶ διαλαμβάνεται κατὰ
 μέσον ἐν τριῶν διαλειμμάτων δλύσει πηχύαις. Ὁ δὲ δεσμὸς,
 ὁ ἐν μέσῳ τὸν κριὸν ἔχων, ἐπὶ παλαισὰς Ἐ λαμβάνει τὸν ἐλιγμόν
 ἐν τῷ κριῶ. Βυρσοῦται δὲ κύκλῳ, ὅταν κατελιχθῇ, βύρσαις ᾄρ-
 χαῖς. Τὰ δὲ ὅπλα, δόποτεταμένα ἐν τῶν ὀνίσκων τῶν ἐν τῆς κριο-
 δόχης καὶ ἀνέχοντα τὸν κριόν, ἔχει τὰς ᾄρχαίς δλύσει σιδηρεῖς 10

Ms.
fol. 22 v°.

— πᾶτος] πλάτος M. — Ἐ παλαιῶν]
 sic MFPV. πέντε παλαιῶν Th. παλαι-
 ῶν πέντε B. *crassitudine pedali* Vittr.
 — εἰς ἄκρην] *contractum a capite* Vittr. ||
 1. ποδιαῖον] *crassitudine s.* — ponit Vittr.
 — πλάτος] πλάτος M. || 1-2. τριπαλαισταῖον]
 sic MFPV. τριπαλαιστον B. *in latitudine*
pes Vittr. || 2. ἔχει δὲ καὶ σῶμα σιδηροῦν
 ponunt omnes codd. RTh. *de ferro duro*
rostrum Vittr. || 3. ἐμβόλῳ θεωρήκει] sic F
 PVTRTh. ἐμβόλων πρὸς μακρὸς M. *ita ut*
naves longa solent habere Vittr. || 3. ἑλικες]
 spiritu aspero MF. ἑλικες PV. — δόπο-
 τεῖνους] sic FPV. δόποτεινους M. — σιδη-
 ρεῖ] *σιδηρεῖ* MFPV. ἑλικας σιδηρεῖς τέσσα-
 ρας B. || 4. τέσσαρες] sic Th. retinui ex
 B. Item Δ ponunt MFPV. *laminæ ferreæ*
quatuor Vittr. — πήχεις Ἰ] sic MPV. πῆ-
 χεις δέκα FBTh. *pedum x* ponit Vittr. —
 ὑποζώννυται] sic MPV. ὑποζώνεται F.
 ὑποζώνοντες B. *ita religati quemadmodum*
navis a puppi ad proram continetur Vittr. ||
 5. ὀκταδακτύλοις] sic MFPVB. ὀκταδακ-
 τύλοις R. ὀκταδακτύλοις Schneid. *funes*

quatuor digitorum octo Vittr. ubi *quatuor* non
 convenit cum græco τρισι. || 6. διαλειμ-
 μάτων] sic FPV. διαλήμμάτων M. ἐκ τριῶν
 μὲν διαλειμμάτων, βασιγμάτων δὲ τεσσα-
 ρων B. — ἀλύσει πηχύαις] sic PV. ἀλί-
 σεσι πηχύαις F. ἀλύσει πηχύαις M. *ha-*
bentes inter se palmipedalia spatia Vittr. ||
 7. παλαισὰς Ἐ] sic MFPV. παλαισὰς πέντε
 RTh. — ἐλιγμόν] ἐλιγμόν spiritu leni FP
 VTh. || 8. ὅταν] ὅτ' αὖ PV. — κατε-
 λιχθῇ] scripsi ex M. ἐλιχθῇ PVTh. ἐλιχθῇ
 R. πλειωθῇ F. || 8-9. ἀρχαῖς] sic MFPV.
 ἄρχας Th. || 9. δόποτεταμένα] sic MPV.
 δόποτεταμένα F. — τῶν ἐν] om. M; re-
 tinui ex consensu codicum FPVB. || 9-10.
 κριοδόχης] scripsi ex MPV. κριοδόχης F. κριο-
 δόχης Th. || 10-p. 25, l. 1. ἀλύσει σιδηρεῖς
 πηχαῖς πεπλεγμέναις] emendavi. ἀλύ-
 σεις σιδηρεῖς πηχαῖς πεπλεγμέναις M.
 ἀλύσει (ἀλίσει F) σιδηρεῖς πηχαῖς
 πεπλεγμέναις PVTh. τὰς ἀρχαῖς εἶχον ἀλύ-
 σεις σιδηρεῖς πεπλεγμέναις ponit codex B.
 unde apparet mendam istam in vetustis-
 simis exemplaribus exstitisse.

τετραπλάϊς πεπλεγμένας. Καὶ περιβιβύσωνται αἱ δλύσεις ὡρὸς
τὸ μὴ ὀρεᾶσαι.

Γίνεται δὲ καὶ ἐπιβάθρα σανίδος ἐφηλωθείσης τῇ ὡροφορᾷ [Ἐπιβάθρα.]
τῶ κριῶ, καὶ ἐπὶ ταύτης γίνεται ἐκ τεκμηριῶν δίκτυον πεπλεγ-
μένον, ἔχον τὰς ὅπας παλαισταίας ὡρὸς τὸ ραδίως ἀναβαίνειν ἐπὶ

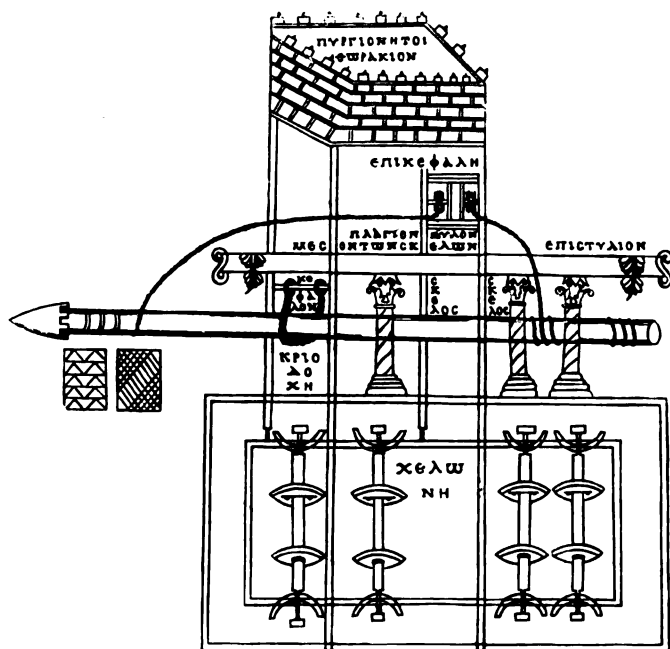

Fig. IV.

τὸ πείχος δι' αὐτῶ. Ἐχει δὲ καὶ παραδείγματα ἐξ ἑκατέρου μέ-
ρους ὁ κριὸς, ἐπειδὴ τὰ ταῖς κᾶσαις παραπλήσια Κινήσεις

1. περιβιβύσωνται] correxit V². πε-
ριβιβύσωνται MPV. περιφυρῶνται F. ||
2. Post ὀρεᾶσαι occurrit spatium vacuum
in omnibus codd. V³ habet in margine
ζητεί. || 3. ἐπιβάθρων P¹⁰. — ἐφηλωθείσης]
sic MPV. ἐφηλωθείσης F. ἑφηλωθείσης B. —
ὡροφορᾷ] scripsi ex MFB. ὡροφορᾷ ceteri
codd. Th. projectura Vitruvii. || 4. γίνεται]
sic M. γίνεται Th. — δίκτυον] δέικτυον M.

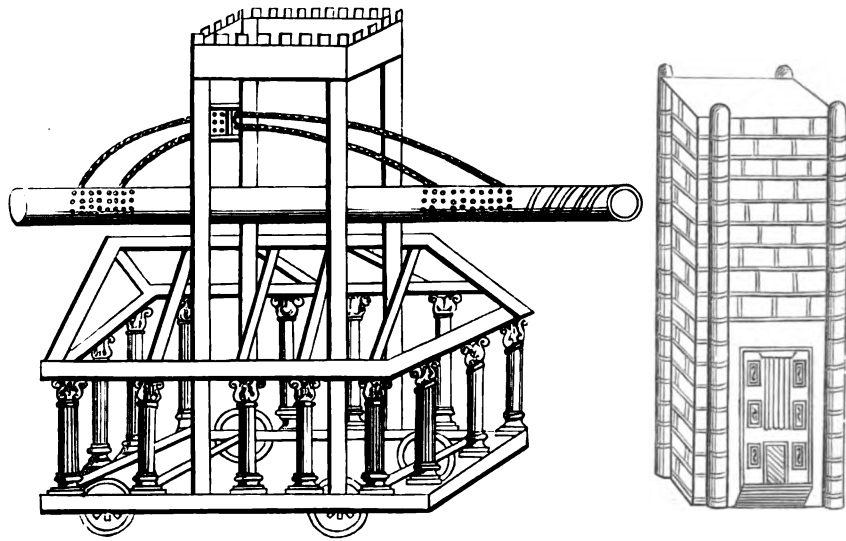
|| 5. ἔχον τὰς] sic FV. ἔχοντας MP. —
παλαισταίας] Cf. δακτύλων ποσσάρων ἢ καὶ
πλείων τὰς ὅπας ἔχον B. — ραδίως] litteram
subscripsi ex ραδίως V ubi constanter
adscribitur. ραδίως Th. || 6. παραδείγ-
ματα] sic MFPV. Forte legendum fuit
παραπλήσια quod ponit Th. marg. ||
7. ἐπειδὴ τὰ ταῖς κᾶσαις παραπλή-
σια] sic M. ἐπειδὴ (spatium vacuum) παραπλή-

δὲ τὸ ἔργον λαμβάνει ἔξ, τὴν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, καὶ τὴν εἰς τὸ ὀπίσω,
καὶ τὰς εἰς τὰ πλάγια, καὶ τὴν ἀνάνευσιν, καὶ τὴν ἐπίνευσιν. Κα-
θαίρει δὲ δὴτὸ ἐβδμηκονταπήχους ὕψους, καὶ εἰς τὰ πλάγια
παρὰσούρει ἐπὶ πήχεις ἐβδμηκοντα · οἰακίζεται δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν
Ρ, ἔχουσα τὸ σύμπαν βάρος τέλαντα πετρακίγλια.

Th. 7.

5

Fig. V.

σα F. ἐπὶ δὴς πάταις. κάσαις παραπλήσια
V. ἐπὶ δὴ ταύταις κ. παραπλήσια A. ἐπὶ
διτάταις κασαις παραπλήσια] PTh. Lo-
cus videtur corruptus, qui etiam in Vitr.
est lacunosus. Lacuna notata est in V³.
|| 1. ἔξ] sic MPV. ε' F. atque ea ma-
china sex modis movebatur Vitr. — τὰς]
correxī ex M. ceteri codd. atque ipse
F habent τὴν, quod ponit Th. || 2. πλά-
για] sic FPV. πλάγια M. item latere
dextra ac sinistra Vitr. — καθαίρει]
scripsi ex MF. καθαίρει ceteri codd. Th.
|| 3. ἐβδμηκονταπήχους] scripsi uno verbo.
ἐβδμηκοντα πήχους codd. Th. ἐπὶ ἐβδ-

μήκοντα πήχεις ὕψος Schneid. erigebatur
autem machina in altitudinem ad disicien-
dum murum circiter pedes c vertit Vitr. —
ὕψους] sic MFV. ὕψος PRTh. marg. — πλά-
για] sic FPV. πλάγια M. — παρὰσούρει]
παρὰσείρει R. procurrendo perstringebat
vulgo Vitr. ubi rectius codices YZ praestrin-
gebat. || 4. πήχεις ἐβδμηκοντα] sic MP. πή-
χεις Ὄ ponit V. πήχεις ὁ F. non minus pedes
c vertit Vitr. — οἰακίζεται] sic MFV. οἰακί-
ζεται correctum secunda manu in οἰακί-
ζεται P. — ἀνδρῶν P] sic MFPV. ἀνδρῶν
ἔκατον Th. gubernabant eam homines c ver-
tit Vitr. — ἔχουσα] ἔχοι F. || 5. τέλαντα π-

[Κατασκευὴ ἐλεπόλεως.]

Ms.
fol. 23 v°.

Ἡ δὲ ὑπὸ Ἐπιμάχου τῷ Ἀθηναίῳ γενομένη ἐλέπολις, ἣν [Ἐπιμάχου
ἐλεπόλις.]
Δημήτριος ὁ Ῥοδίου πολιορκῶν περὶ τῆς τεύχεσιν αὐ-
τῶν, ἐστὶ Θιάδε. Τὸ μὲν ὕψος λαμβάνει πῆχεις ᾗ· τὸ δὲ πλάτος,
5 πῆχεις Ἡ. Γίνεται δὲ τῷ χήματι πυργειδῆς· ὑπομένει δὲ πληγὴν
ὡς τελαταλάντης λίθου.

Αἱ δὲ ἐκ τῶν πλοίων μηχαναὶ, αἷς ἕντες σαμβύκας περὶ [Περὶ
σαμβύκας.]
γορεύουσιν, ἐκ ἔχουσιν τε ἄξιον γεφύης διὰ τὸ πᾶσιν αὐτὰς εὐγνώ-
στους εἶναι, καὶ ποσῶτον ἕκαστον διαφορεῖν οἴομαι τούτων ὥστε μὴ
10 γενέσθαι πολλάκις αἰρετώτερόν ἐστιν ἢ κατασκευαδῆναι κακῶς. Οἱ
γὰρ ἐν τῇ περὶ Χίον πολιορκίᾳ, ἀσχημάτεις καὶ μείζοντας τῶν

τραχιλία] *habentem pondus quatuor mil-
lium quod fit CCCCLXXX pondo* vertit Vit. *|| 1. Tit. Κατασκευὴ ἐλεπόλεως]* uncis
inclusi, quia non occurrit nisi in codice
recentissimo P³. *|| 2. Ἐπιμάχου τῷ Ἀθηναίῳ]*
*Epimachum Atheniensem nobilem architec-
tum* Vit. *|| 3. Ῥοδίου]* scripsi ex colla-
tione codicum MFV ubi Ῥόδου, cum co-
dice P ubi Ῥόδον, quod posuit Th. rex
*Demetrius . . . contra Rhodum bellum com-
parando* Vit. *|| 4. πῆχεις ᾗ]* sic MFPV.
habet V³ marg. numerum 90. *helepo-
lim cujus altitudo fuerat pedum CXXV*
vertit Vit. *|| 5. πῆχεις Ἡ]* sic MPV. πῆ-
χεις ὀκτώ F. *latitudo pedum LX* vertit Vit.
unde conjicio in græco legendum esse πῆ-
χεις ᾗ. — γίνεται ponit M. Ceteri γίνε-
ται. — τῷ χήματι πυργειδῆς ὑπομένει
δε] om. M. habent FPV. *|| 6. τριατα-*

λάντης] scripsi ex M. qui congruit cum
Vitr. ut posset pati plagam lapidis balista
immissi pondo CCCCLX. τριακόντα τάλαντες
plerique codd. τελακόντα τάλαντες RTh. τε-
λαταλάντης N marg. *|| 7. Αἱ δὲ ἐκ]* αἱ δὲ
αἱ M. — πλοίων] πλοίων Th. — αἷς ἕντες]
conjeci. αἷς ἕντες omnes codd. RTh. — σαμ-
βύκας] sic MPV. σάμβυκας F. *supra naves*
sambucarum machinas (alias de marinis
machinationibus) Vit. *|| 9. Διαφορεῖν]* sic M.
διαφέρειν ponunt ceteri codd. RTh. — οἴο-
μαι] scripsi ex M. οἶον αἱ ponunt ceteri
codd. RTh. — μὴ] scripsi ex M. μὴτε ce-
teri codd. Th. *|| 10. Post αἰρετώτερον* po-
nit γὰρ F. *|| 11. ἐν τῇ περὶ Χίον]* sic PV
F³KL³L³NO³TV³. ἐν τῇ περὶ Χίον MF. ἐν
τῇ Χίῳ Th. ex P³. *|| 11-p. 28. l. 1. μείζο-*
νας τῶν πύργων τῆς σαμβύκας] μείζοντας τῆς
σάμβυκας τῶν πύργων ponit F.

πύργων τὰς σαμβύκας κατασκευάσαντες, ἐποίησαν τοὺς ἀναβάντας ἐπ' αὐτάς ὑπὸ τῆς πυρὸς λυπολέαται, μὴ δυναμένους ἐπιβῆναι ἐπὶ τοὺς πύργους, χαλάσαι τε ἐκ ἧν ἔθενι πρόπῳ αὐτάς· εἰ δὲ μὴ, κατεσρέφετο τὰ πλοῖα ἐξ ὧν ἐμετεωρέαδυσαν, ἔξω τῶν βάρους τῶν φορτίων γινομένους. Διόπερ, μετὰ καὶ τῶν ἄλλων, τοὺς μηχαναῖς μέλλοντας χρᾶσαι τεχνίτας δεῖ μὴ ἀπείρους εἶναι τῶν Ὀπλικῶν.

[Καλλίστρατος
μηχανικός.] Καλλιστράτῳ δὲ τῷ χρᾶσαντι ὑπὲρ τῶν Μηχανικῶν παραπλήσιον ἔτι συνέβη ἐν τῇ ἀγωγῇ τῇ εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἀρμένων ὑπὸ αὐτῶν λίθων. Οὐ γὰρ συνείδεν ὅτι ἔνια ἐπὶ τῶν μικρῶν παραδείγματων τὴν φαντασίαν ποιοῦσιν· ἔτι γὰρ γίνονται εἰς αὐ-
ξήσιν τὰ τοιαῦτα· πάλιν δὲ ἐπὶ ἐνίων μικρὰ παραδείγματα
ἐξ ὧν δύναται γενέσθαι, ἀλλὰ τὰ ἐνεργούντα εὐθὺς κατασκευάζονται. Καὶ γὰρ ἐκείνο τὸ τεύχονον τὸ γινόμενον παράδειγμα πρὸς τὴν

Th. 8.

1. ἐποίησαν τοὺς] scripsi τοὺς ex MVFF³ KL¹L³L³NO³T. αὐτοὺς ponit Th. ex P. — ἀναβάντας] ἀναβάτας L³L³. || 2. ἐπ' αὐτάς] scripsi ex MF. ἐπ' αὐτοὺς PV. ὑπ' αὐτοὺς Th. — δυναμένους] δυναμένους F³ KL¹L³NO³T. || 3. τοὺς πύργους] sic MFPV. τῶν πύργων F. — χαλάσαι M. — αὐτάς] emendavi ex MF. αὐτοὺς ceteri codd. RTh. — εἰ δὲ μὴ] εἰ μὴ R. || 4. ἔξω τῶν βάρους] scripsi ex MF. ἔξω βάρους PV RTh. ἔξω βαροῦς R marg. ἐξ ὧν βάρους F³KL¹L³NO³T. || 5. γινομένους] sic MFPV. γινομένους RTh. — μετὰ om. M. || 6. χρᾶσαι] ionice scripsi ex M. χρῆσαι ceteri codd. RTh. — δεῖ] sic M. δεῖν F. — εἶναι om. P³, ex codice V, ubi signum ≡ non intellectum est a librario. In margine codicis V¹ a critico quodam scriptum est ἴσως εἶναι. — Ante τῶν ponit τῆς

Th. || 7. Καλλιστράτῳ corruerunt KL¹NT V¹ in Καλλιστράτῳ et Καλλιστράτῳ. — τῷ χρᾶσαντι] τῷ inserui ex M. Omitunt ceteri codd. RTh. — Μηχανικῶν] sic MPV. μηχανημάτων F. || 7-8. παραπλήσιον ἔτι συνέβη] sic FPV. παραπλησίως ἔτι ἐπέβη M. || 8. τῇ εἰς] τῇ om. L¹. — πρὸς] sic FPV. πρὸ M. πρὸ KL¹L³. || 9. λίθων] sic MFPV. λίθων KL¹L³NP¹⁰. — Οὐ γὰρ] sic MFPV. οὐδὲ Th. — συνείδεν] sic MPV. συνῆκεν ponit F. — ἐπὶ] sic MFPV. ὑπὸ Th. || 10. οὐ γὰρ] sic MFPV. οὐδὲ Th. — γίνονται ponit M. Ceteri γίνονται || 12. γενέσθαι] sic MPV. γίνεσθαι F. — ἀλλὰ τὰ ἐνεργούντα] sic pleique codd. ἀλλὰ ἐνεργούντα L³L³. ἀλλὰ ἐνεργούντα F³KO³P¹⁰T. ἀλλὰ τὰ ἐνεργούντα N. || 15. ἐκείνο] sic FPV. ἐκείνον solus M. — παραδείγματα] sic codd. exemplaria vertit Vitr.

ἀγωγὴν τῶν λίθων νύδουκίμει · αὐτὰ δὲ τὰ φορτία ἐκ ἡδυνήθη τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀχθῆναι.

Κατεσκεύασαν δὲ πνες ἐν πολιορκίᾳ κλιμάκων γένη παραπλή-
 5 σα τοῖς ὑδαμένοισι ἐν τοῖς θάττοις πρὸς τὰ πρὸς κήνια τοῖς ὑπο-
 κριταῖς · ἐφάνησαν μέντοι ἔδεν χρήσιμον. Ἡμεῖς δὲ κατεχω-
 εῖσαμεν αὐτάς, διὰ τὸ ἐνίοις τῶν νῦν μηχανικῶν ποιήσαντας
 παραδείγματα αὐτῶν τὰ ξένα τοῦτο διάματος ἐξαπατᾶν ἐπι-
 χεῖρειν.

Κτισίβιος δὲ ὁ Ἀσκληπιδὴς ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μηχανικὸς ἐν τοῖς
 10 Ὑπομνήμασι κατεχώρισεν ὥστε ἐπὶ τὸ πείχος ἀνευ κλίματος ἀνα-
 βαίνειν διὰ μηχανήματος ποιούτως. Φησὶ δὲ κατασκευάσαι ἅμα-
 ξαν τετράκυκλον καὶ ἐπ' αὐτῆς σῆσαι ξύλον πλάγιον τετράγωνον,
 ἐκκοπὰς ἔχον στροφύλας ἐξ ἑκατέρω μέρους, κινούμενον εἰς δύο
 ξύλα ὀρθία, καὶ περὶ αὐτὸ σύριγχα περιθεῖναι κηλωνομένην
 15 πηλικαύτην τῷ μεγέθει ὥστε χωρεῖν ὀρθὸν ἄνδρα, ῥαδίως εἰσελ-
 θόντα εἰς τὴν σύριγχα, ὅτε μὲν πρὸς πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅτε δὲ

Ms.
fol. 94 r°.

1. νύδουκίμει] sic PV. νύδουκίμει M. εὐδο-
 κίμει F. || 2-3. τῷ αὐτῷ τρόπῳ] τὸν αὐτὸν
 τρόπον P¹⁰. || 5. μέντοι] μέν Th. —
 ἔδεν] sic plerique codd. ἔ F. — χρήσιμον]
 sic MF²KL²L³NO²T. χρήσιμος F. χρήσιμα
 VPP²L¹RTh. || 5-6. κατεχωρεύσαμεν] sic
 MFP. κατεχωρήσαμεν V. || 6. αὐτάς] sic
 MPV. αὐταῖς F. || 7. διάματος] sic FFPV.
 διαύματος M. || 9. Ἀσκληπιδὴς] scripsi ex PV.
 ἀσκληπιδὴς M. ἀσκληπιδὴς AFO². ἀσκληπιδὴς NP²V².
 ἀσκληπιδὴς F²KL²L³P¹⁰T. ἀσκληπιδὴς marg.
 ἀσκληπιδὴς Th. ex P². || 10. κατεχώρισεν] sic
 PP²L¹. κατεχώρησεν VFF²KL²L³NO²P¹⁰TR.
 παρεχώρησεν M. — ἐπὶ τὸ πείχος] inserui

τὸ ex M. ἐπὶ πείχος F. ἐπὶ πείχος ceteri
 codd. Th. || 11. Post τοῦτο, a linea M. ||
 11-12. ἅμαξαν] sic PV. ἅμαξαν MF. || 11.
 φησὶ δὲ] scripsi ex M. φησὶ δὲ plerique codd.
 et R. φησὶ δὲ F. φησὶ δὲ δὲ P². φησὶ γὰρ
 δὲ Th. || 12. ἐπ' αὐτῆς] correxi ex MFPV.
 ἐπ' αὐταῖς Th. || 14. περιθεῖναι] ἐπιθεῖναι
 P¹⁰ marg. — κηλωνομένην] κηλωνομή-
 νην F. || 15. ὀρθὸν ἄνδρα] solus M. ἄνδρα
 ὀρθον ceteri codd. Th. — ῥαδίως] ῥαδίως
 PV. || 15-16. εἰσελθόντα] solus M. εἰσελθεῖν
 ceteri codd. RTh. || 16. Post σύριγχα po-
 nunt καὶ ceteri codd. RTh. — ὅτε μὲν....
 ὅτε δὲ] scripsi ex MPV. ὅτε Th.

Ctesibii
machina.

ἀναχωρεῖν· ὅ τε γενομένεα, μετεωρίζεται τὴν σύριγγα ἐξ ὅπερ
βούλει μέρος. Πίπλοντος γὰρ ἐπὶ τῷ ἐδάφους ἐνὸς μέρους τῆς
σύριγγος, διὰ τὸ ἐπὶ τὰς ἐκκοπὰς τῆ ξύλα καθ' ἑτέραν αὐτῆς
πλευρὰν σρέφεσθαι, κηλωνεύεσθαι δὲ τὴν σύριγγα, ὅταν γένοιτο
τὸ σῶμα αὐτῆς κατὰ τὸ πείχος, πρὸς αὐτὴν τῆς τετρακύκλου 5

Fig. VI.

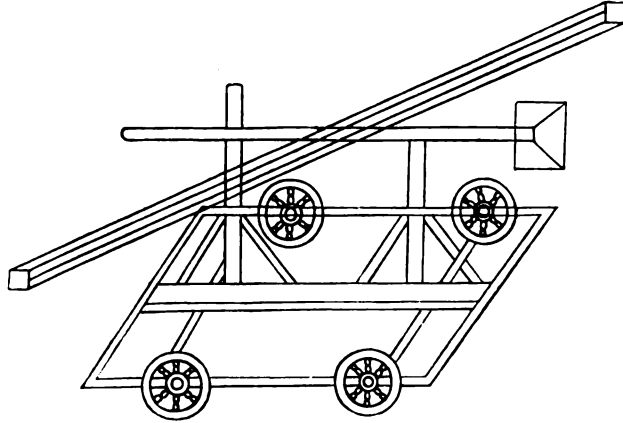
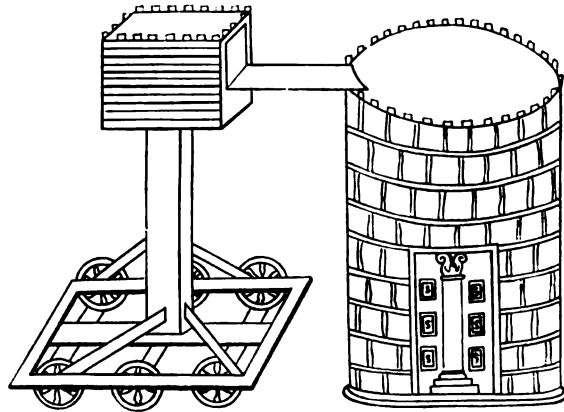

Fig. VII.

1. ὅ τε] correxi. οὐτε M. ὅ ceteri codd.
Th. || 2. βούλει] sic FVPP³L¹NF³RTh.
βούλη MKL³L³O³T. — μέρος] μερὸς Th.
— Πίπλοντος γὰρ] sic MF. ἐπιπίπλοντος γὰρ
PV. ἐπιπίπλοντος δὲ Th. Verba πίπλοντος γὰρ

ἐπὶ τῷ ἐδάφους ἐνὸς μέρους omiserat libra-
rius in codice M, sed postea cum signo √
subjecit. || 4. γένηται F. — Ctesibii machina
R marg. ctesibios ex confusione littera-
rum e et c ponunt codd. Vitruv. XZ.

πρὸς αὐτὸ, διανοίξαντα τὸν ἔνδον ὄντα τὴν θύραν αὐτῆς ἐπιβῆναι
ἐπὶ τὸ πείχος. Μέτρα δὲ τούτων ἔ συντεταχέναι φαίνεται. Γενναίᾳ
δὲ τοῦτο ἄξιον ἔδεικναι, ἀλλ' ἐκ θαυμάτων τὸ μηχανήμα συγκεί-
μενον, καὶ μάλιστα τὸν τεχνίτην τὸ θαυμάσαι. Καὶ τοῦτο
κατετάξαμεν.

Περὶ δὲ ὑπορύξεων καὶ σωιδίων κατασκευῆς καὶ τῆς περὶ αὐτὰ
παραματείας ὃν τρόπον δεῖ γίνεσθαι γεγραφότος Πύρρου ἐν τοῖς
Πολιορκητικοῖς, ἐκ ἔκρινον τοῖς καλῶς εἰρημένοις ὑπὸ αὐτῶ
ἀντιλέγειν· ὅπερ τοῖς πλείοσις ὁρῶ ποιοῦντας ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασιν.

Ὅσα μὲν εἴρηται τοῖς ἐπάνω καλῶς, πάντα νενόητά μοι ἐπὶ
ἀκριβῆς περὶ ἐκάστου τὴν ἐξεργασίαν πεποιημένῳ· καὶ αὐτὸς δὲ
πεφιλοπύημαί πορσευπορήσαι τοῖς πρὸς μηχανουργίαν χρησί-
μοις. Οὐ γὰρ μόνον δεῖ τὰ καλῶς εὐρεθέντα ὑφ' ἐτέρων εἶδέναι,

Πύρρου
Πολιορκη-
τικά.

Ms.
fol. 24 v.

Th 9.

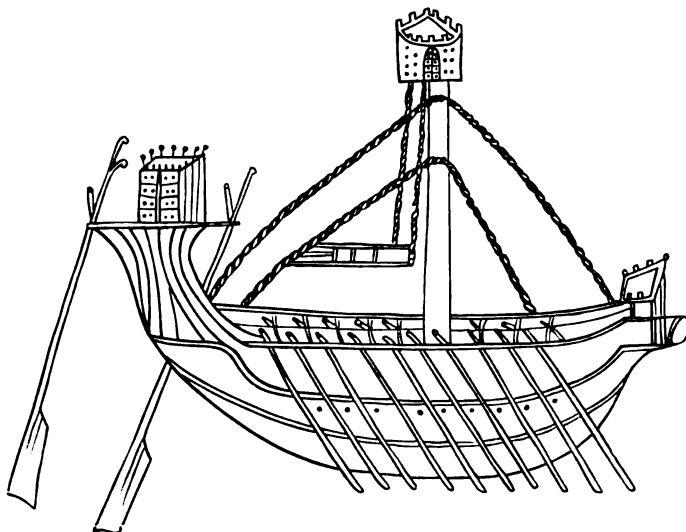
2. συντεταχέναι | sic MPV. συντεταχέναι
F. || 3. ἔδεικναι | sic M. ἔδεικναι V. ἔδεικναι R.
ponit autem ἐκ ἄξιον ἔδεικναι F cum duplici
negatione. — θαυμάτων | sic MPV. θαυ-
ματῶν Th. || 3-4. συγκείμενον | scripsi ex
MFPV. συγκειμένον Th. || 4. Post μάλιστα
ponunt δὲ FPV, et habent RTh. Delevi
ex auctoritate codicis M. — τὸ θαυμάσαι |
scripsi ex M. Ceteri codd. non excepto F
ponunt θαύμασαι, quod habent RTh.
Videntur excidisse verba quædam. —
Post τοῦτο ponunt δὲ FPV, et habent R
Th. Delevi ex auctoritate codicis M. || 5.
κατετάξαμεν | scripsi ex MPV. κατέταξα-
μεν Th. || 6. ὑπορύξεων | scripsi ex F.
ὑπορήξεων Th. ὑποεξευξέων M. ὑπορυξέων
VF² KL¹ L² O² T. ὑπορυξέων. PL¹ N. et se-
cunda manus V. — σωιδίων | sic FPV.

σωιδίων. M. — Post σωιδίων ponit F ἔδει-
κναι νῦν, et omittit quæ sequuntur usque
ad verba ἐπὶ τὰν γὰρ πόλιν, quippe quum
codex ille F excerptis tantummodo con-
stet. || 7. δεῖ γίνεσθαι | sic PV. δεῖ γί-
νεσθαι Th. δεῖκναι M. — Πύρρου | sic MPV.
Πύρρον Th. Codex V² habet in margine :
pyrrus scripsit πολιορκητικά. Habet Vit.
phniros Q, phitros X, phytros Z, sed recte
pyrrus in codice Y. || 8. Πολιορκητικοῖς |
correxī ex M et secunda manu P. πολιορ-
κητικοῖς. VP (prim. man.) Th. — ἔκρινον |
sic M. ἔκρινα VPTH. || 9. ὁρῶ | scripsi ex M.
ὁρῶμεν VPTH. || 9-10. Post ἐπιτηδεύμασιν
a linea PV. || 12. πεποιημένῳ | correxi ex
conjectura. πεποιημένους omnes codd. RTh. ||
13. πεφιλοπύημαί | sic MPV. πεφιλοπύημα
Th. R marg. πεφιλοπύημα vertit B.

τροχον κατασκευάζειν χάρειν τῶ σκολιάς ποιῆσθαι τὰς πωροαγωγὰς, ὅπως κατὰ τῶ αὐτῶν σκοπῶ οἱ πετροβόλοι μὴ πωροπέμ-

Ms.
fol. 32 r.
Th. 10.

Fig. IX.

πωσιν. Κατασκευάζεται δὲ ἐκ τῶ ἑλαφίου κατὰ μέσον τὸ μέτωπον καὶ πωροβάλλεται ἡ λεγόμενη θερμαστὴς, μῆκος ἔχουσα πηχῶν τεσσάρων, ἔχουσα μαχαλὴν συνδεδεμένην λεπίσι ψυχρηλάταις, εἰς ἣν ἀνθρεμβολεῖται ὁ λεγόμενος ὀδηγός, ὃ ἐναρμόζεται ὁ πωροτροχος σφαιροειδής. Διὰ δὲ τῶ ὀδηγῶ ὅπλον δίδωται νημα-

1. ποιῆσθαι] ποιῆσθαι ponit F. || 2. αὐτῶν] scripsi ex MF. αὐτῶ ceteri codd. Th. — πετροβόλοι] scripsi ex F. πετρόβολοι Th. || 2-3. πωροπέμψιν] scripsi ex M. πωροπέμψιν ceteri codd. Th. || 3. ἑλαφίον ponit M. ἑλαφίον FPV. || 4-5. πηχῶν τεσσάρων] sic M. πηχῶν ἑ ponunt F PV. || 5. ἔχουσα] scripsi ex MF. ἔχουσαν PVTh. — ψυχρηλάταις] sic ubique M. ψυχρηλάταις F. ψυχρηλάταις PVTh. || 6. ἀνθρεμβολεῖται] scripsi ex F. ἀνθρεμβολεῖται

MP. ἀνθρεμβολεῖται V, ubi litteram θ supra-scripsit prima manus. Locus notatur ut corruptus in V². ἀνθρεμβολεῖται P¹P²Th. ἀνθρα ἐμβολεῖται P¹. θερμαστίδα ἐμβολεῖται P¹P². ἄνθρα ἐμβολεῖται P¹⁰. — ὃ] ὅ P. — ἐναρμόζεται] sic MFPV. ἀναρμόζεται P¹⁰. || 7. πωροτροχος] scripsi ex solo M. τροχος ponunt FPV. τροχος Th. — δίδωται] correxi ex V². δίδεται M. δίδεται PV. δίδεται Th. Vocabulum omissum in F, ubi spatium vacuum est.

πκόν ἐκκαίδεκαδάκτυλον, ἧ αἱ δ' ἔρχαί ἐνδον κατακλείονται περὶ [Πετρόχου.]
 τὸν ἄξονα, ὥστε, ἐφ' ἣν ἂν βούλωνται πλευρὰν ἐπιστρεφόμεναι
 τῷ ἄξονος, ἐκεί τὴν πορείαν ποιῆσαι.

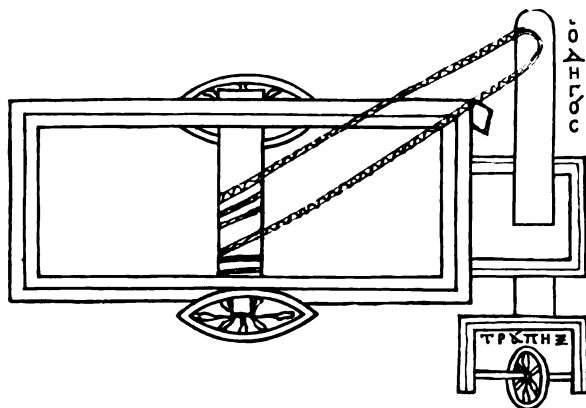

Fig. X.

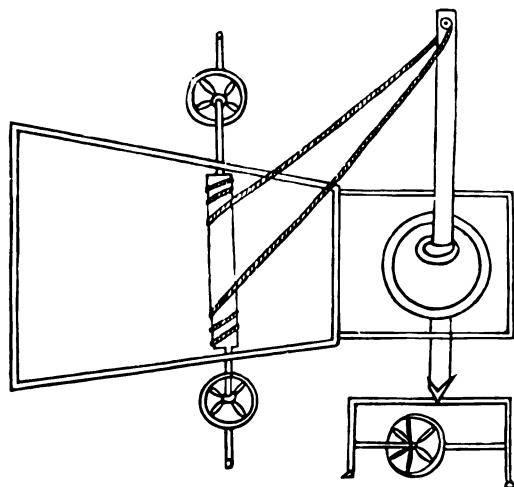

Fig. XI.

Ἄρεσκει δέ μοι καὶ τὸ καρχήσιον. Παγνύσεται δὲ ἐπὶ τῆς κριο-
 5 Φόρου χελώνης · ἧ τὰ μὲν σαγόνια ἔσονται μελέϊνα, δεδεμένα

2. ἄξονα] sic FP. ἄξωνα MV. — βού-
 λωνται] scripsi ex PV. βούλονται MF Th.
 || 3. ἄξονος] sic FP. ἄξωνος MV. — πο-
 ρεῖαν M. || 4. Primi versus Ἄρεσκει δ. μ.

κ. τ. κ. π. δ. ε. τ. κ. χ. ο. τ. μ. σ. ε. μ.
 δ. λ. ψ. ι. ε. ἄ. ε. χ. σ. ε. ε. α. τ. ἡ εἰς
 ταῦτα fere toti recisi sunt in codice M.
 Dedi ex FPV. || 5. σαγόνια] sic PVTh.

[Κεχρησιν.] λεπτοὺς ψυχηλάταις, ἵνα ἐν ἄξονι ἐμβάλλωνται χαλκῷ, σαθρὸν
 ἔχοντα ἕκαστον αὐτῶν ἄλαντον. Καὶ εἰς ταῦτα ἄξων ἐναρμόζεται
 σιδηροῦς ἄλάντων πεσάρων· ἡ δὲ λεηρομένη γέρας ἐν τούτῳ
 πήγνυται ἵνα ἐστὶ πρὸς τὸ ὕψος τῶν πολιορκουμένων ὡς ἡ καθ'
 ἡμᾶς ὄψις δηλοῖ. Καθηλωθήσεται δὲ ἐπάνω σύριγξι καμα- 3
 ρεαῖς, ἐν ᾧ κοιλάσματι ἐναρμολογήσεται κλιμακώδεις. Ἐπὶ δὲ
 τῷ κορυφώματι καταρπύζεται ἐξαιρέτως περιπηκτὴ, κἀπὼθεν
 ἔχουσα κόρακας σιδηροῦς, ἵνα, ὅταν πρῶσερείσῃ ταῖς ἐπάλξεσι
 τὸ μηχανήμα καὶ τοῖς ὑποτόνοις ἐξανυθῇ τὸ κατασκέυασμα
 τῆς ἐξαιρετίδος, εἰ κόρακες ἐδραίως τῶν ἐπάλξεων ἐπιλάβων- 10
 ται. Ἡ δὲ γέρας ὑποζώννυται καὶ βυρσοῦται ὁμοίως τῷ πρῶ-
 ρημένῳ κριῶ. Ἐπὶ δὲ τὴν εἰζαν ἐπίκειται σικώματος ἄλαντα

M.
fol. 3a v°.

Th. 11.

marg. σιγώνια FP¹⁰. ἀγώνια Th. ex P³. —
 μελένια] sic P. μελένια V. μελένια Th.
 || 1. ψυχηλάταις] sic in præcedentibus M.
 ψυχηλάταις FPVTh. — ἵνα] om. F. ἵσα Th.
 ex P³. ἴσων P¹⁰. — ἐν] correxi ex FPV. ἀν
 Th. ex P³. — ἐμβάλλονται] sic V. βάλλον-
 ται F. ἐμβάλλονται PP³Th. — χαλκῷ]
 scripsi ex F. χαλκᾷ Th. χαλκᾷ MV. χαλκαῖ
 P. || 2. αὐτῶν] sic P³ marg. Th. marg.
 αὐτῶ FPVTh. — ἄλαντον] scripsi ex F. ἄ-
 λαντῶ MPVTh. || 3. ἄλάντων πεσάρων] sic
 M. ἄλάντων ἄ ponunt FPV. || 4. ἵνα
 ἐστὶ] om. F. — πολιορκουμένων] πολιορκου-
 μεῶν Th. || 5. ὄψις] sic MFP. ὄψις V.
 — σύριγξι] sic PV. σιρίγξιν M ubi
 forte latet ionismus. σιρίγξις F. || 6.
 ἐναρμολογήσεται] sic FPV. ἐναρμολογήσεται M.
 — κλιμακώδεις] scripsi ex F. κλιμακο-
 δέσις PVTh. κλιμακώδεις M. — Ἐπὶ]
 incipit a linea M. || 7. ἐξαιρέτως] sic
 prima manus M. postea vero ἐξαιρέτως

ex correctione. ἐξαιρέτως F. ἐξαιρέτως V.
 ἐξαιρέτως P, ubi ei mutavit in αι secunda
 manus. Nec minus variatur in genitivo.
 ubi ἐξαιρέτως M. ἐξαιρέτως F. ἐξαιρέ-
 τος PV. Item in figuris ἐξαιρέτως M. ἐξαι-
 ρεῖς CV. ἐξαιρέτως P, ubi H secunda manu
 scriptum, nam prius I fuit. Ponit Th.
 nominativo ἐξαιρέτως, genitivo ἐξαιρέ-
 τος. — περιπηκτὴ] περιπηκτὴ PV. πε-
 ριπηκτὴ M. ἐξαιρέτως ὡς περιπηκτὴς F.
 || 8. ὅταν] ὅτ' αὖ PV. — πρῶσερείσῃ]
 πρῶσερείσῃ PV. || 9. Post ἐπάλξεσι po-
 nit καὶ solus M, nam deest in ceteris codd.
 et Th. — ἐξανυθῇ] scripsi ex F. ἐξαυο-
 ῶν M. ἐξαυοχθῇ PV. ἐξαυοχθῇ Th. || 10.
 ἐδραίως] sic M. ἐδραίως spiritu leni PV.
 — ἐπάλξεων] sic MF. παλξέων PV. cor-
 rexerit secunda manus P in ἐπάλξεων. ||
 10-11. ἐπιλάβονται] sic PV. ἐπιλάβον-
 ται M. || 11. τῷ] τῶι P. || 12. κριῶ]
 κριῶι P. qui saepe ἴωτα adscribit.

χίλια, ἔδεν ἥσπον ἐργαζομένων τῶν ἀξόνων διὰ τῆς ὑποστροφάδος. Ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο πᾶς ἐξ κινήσεις.

Ἐνταῦθα τὸ καρχήσιον.

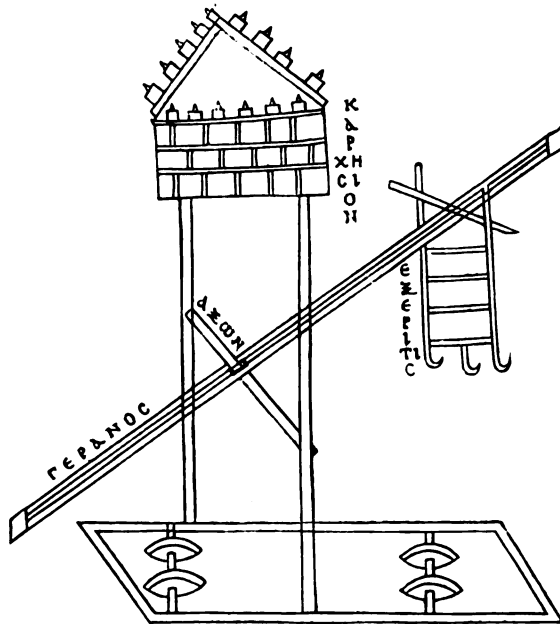

Fig. XII.

M.
fol. 25 r°.

Τοῖς δὲ δυοῖν τύποις καὶ στροβιλωδέσιν, ἐκεῖ ὃ θεωρεῖται
μηχάνημα διὰ τὴν δυοῖν τῶν τύπων. Μάλιστα δὲ ὁχλοῦσιν
ἔτω· τῷ κατακρημνισμῷ δὲ τῶν ἐπάλξεων ἀφίεντων αὐτῶν
πέτρας παμμεγέδεις καὶ σφονδύλοις μεγάλοις καὶ ἑτέροις ἵνα τοῖς
παρὰ πλάσσει, ἅπανα φερόμενα διὰ τὸν ἐπ' αὐτῶν παλμὸν

[Περὶ
πειθολων.]

1. ἥσπον] sic PV. ἴσων M. ἴσων F. — ἀξόνων] sic FPV. ἀξόνων M. || 2. ὡς ἐξ] sic MPV. ὡς 5 ponit F. || 3. Inscriptionem Ἐνταῦθα τὸ καρχήσιον et figuram ex fine huc transferendas putavi. || 4. στροβιλωδέσιν] scripsi ex M. στροβιλωδέσιν F. στροβιλωδέσιν PVTh. — θεωρεῖται] sic FPV.

θεωρεῖται M. || 5. Post τῶν spatium vacuum habet M. || 6. τῷ κατακρημνισμῷ] τῷ κατακρημνισμῷ P. — ἐπάλξεων] dedi ex MPV. ἐπάλξεων Th. || 7. ἑτέροις πνα] scripsi ex MF. Deest πνα in ceteris codd. Th. || 8. παρὰ πλάσσει] sic MFP. παρὰ πλάσσει V. — τὸν ἐπ' αὐτῶν] scripsi ex solo

ἀνυπόστατον ποιοῦνται τὴν βίαν. Εὐρηκότα ἔν δέ τὴν τύπων ἐνώ-
 σαδαμ διαφορὰν διὰ τῆς τριάτης ἐργαστοίας· τετράτοις κα-
 τασκευαστόν πηχῶν Ε, πάχος ἔχοντας ζωνιαῖον, τῷ δὲ πλήθει ικα-
 νούς ἵνα τὸ χωρίον περιέλθωμεν ἐκτὸς βέλους. Ἐκ δὲ τῆς καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν γηγομένης τῶν λῶων πορσαγωγῆς, τῶν τετράτοις
 πορσφορομένων, τετραπλῇ ἢ καὶ πενταπλῇ ἢ τύπων θέσις ἀν γέ-
 νοιτο. Διὰ γὰρ τύπο ἴστανται οἱ τετράτοις, ὥστε τὰ καταφερόμενα
 πορσπύλλειν αἰεὶ τύποις, καὶ ἔτι δέ τῃ καθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν τῶν
 τύπων παρεῖναι. Ἐπὶ δὲ θελήσωσιν αἶσπον γίνεσθαι τῶν πείχους οἱ
 πολεμοῦντες, τὴν δρετὴν ἀνέχοντες χελώνην, δι' αὐτῆς πορσπύλλουσι
 τὰς κλίμακας. Ἔστι δὲ ἡ δρετὴ οἷα χελώνη σφηνοειδὴς καὶ περι-
 στρόφυλος ἀνωθεν ἐξ ἡμικυκλίας, ἵνα τὰ πορσπύλλοντα κατὰ μέ-
 τωπον αὐτῆς εὐχερῶς περικυλίηται.

Μ. πὺν ἐξ αὐτῶν PVTh. τῶν ἐξ αὐτῶν F. —
 παλμῶν] sic F. παλμῶν M. || 1. ποιοῦνται]
 sic MFP. Sic et V ex correctione secundæ
 manus sed vetustæ. — δέ] correxi. Ha-
 bent omnes codd. et Th. αἰεὶ, quod de-
 pravatum est ex litteris uncialibus ΔΕΙ=
 ΔΕΙ=ΑΕΙ. || 2. ἐργαστοίας] scripsi ex
 PV. ἐργαστοίας M. ἐργασίας Th. || 2-3.
 κατασκευαστόν] sic FPV. κατασκευαστοῖον
 M. || 3. πηχῶν Ε] sic FPV. πηχῶν πέντε
 Th. πορσπύλλου pro πηχῶν ponit M. — ἔχον-
 τας] ἔχοντα F. — ζωνιαῖον] scripsi ex
 consensu codicum MPV. ζωνιέον F. ζωνι-
 ναῖον Th. || 4. ἵνα] emendavi ex MF. εἶ-
 ναι ponunt ceteri codd. Th. — περιέλθω-
 μεν] sic MPV. διέλθωμεν F. — ἐκτὸς
 βέλους] sic MPV. χωρὶς βέλους F. || 5.
 ἡμέραν] sic F. ἡμέρας M. — γηγομένης]
 sic M. γηγομένης F. || 6. τετραπλῇ ἢ καὶ πε-

τραπλῇ] scripsi ex MVB. ἢ om. CFP. καὶ
 om. Th. Ponunt τετραπλῇ. πενταπλῇ MFP.
 || 7. ἴστανται] ἴστανται M. || 8. πορσπύλλειν]
 sic omnes, excepto F, qui ponit καταπί-
 λειν. — δέ] scripsi ex solo M. δὲ ponunt
 ceteri codd. Th. || 9. παρεῖναι] παρεῖναι
 M. — ἐπὶ δέ] ἐπὶ δὲ P¹ marg. ἐπεὶ Th.
 marg. — θελήσωσιν] sic omnes excepto
 M, qui ponit θελήσουσιν. — αἶσπον] αἶσπον
 P¹⁰. — γίνεσθαι] sic MP. γίγνεσθαι V. || 10.
 ἀνέχοντες] om. F. — ἀνέχοντες] sic MPV.
 ἔχοντες F. — πορσπύλλουσι] sic omnes, ex-
 cepto F, qui ponit πορσπύλλουσι. || 11. οἷα
 inserui ex M, nam deest in ceteris codd.
 Th. Locus corruptus in F, qui ex iota-
 cismo ἡ ἀρχὴν. ἡ ponit. — σφηνοειδὴς]
 emendavi ex MF. σφαιροειδὴς V. σφαιροει-
 δὴς habent PP¹Th. || 13. περικυλίηται]
 sic F. περικυλίηται M.

Μὴ ὑπολάβῃς δὲ ἡμᾶς ἕτως ὠμούς εἶναι ὥστε συναγαγεῖν [Ἐπίλογος.]
 τοσαῦθ' ὑπομήματα περὶ ἀναιρέσεως πόλεων· τὰ ἐναντία δὲ δεῖ
 εἰδέναι. Ὁ δὲ περὶ τῶν λόγων ἀσφάλειαν ποιῆται πόλεως·
 οἱ γὰρ ταῦτα εἰδότες φυλάττειν αὐτὰ ἐξιδίως δυνήσονται τὰ
 5 λυπήσονται.

Μάλιστα δὲ ἡμῖν πεπραγμένα τε καὶ τῶν ἔχ' ὑποταγσο-
 μένων τοῖς καλοῖς τῆς ἡγεμονίας νόμοις. Διόπερ, ἐὰν κρίνης, ἐχ-
 ματοπραφημένα πάντα ἔσαι τὰ μηχανήματα· καὶ τὸ ἐν τῇ λέξει
 δύσφρασον ἐπ' αὐτῶν εὐδελον ἔσαι.

10 Ὅσα δὲ δεῖ περὶ τὰ εἰρημένα ἀντιμηχανήσασθαι, ἐὰν ἵνα
 ἀναλεξώμεθα παρὰ τῶν ἀρχαιοτέρων, πειρασόμεθα σοι κα-
 κείνα γράψαι. Τοῦτο δὲ εἴρηται, ὥς πῶν τῇ ἰδίᾳ ἀρχία μετρούν-
 των τὴν τῶν πέλας κακοπάθειαν, καὶ ἔφαμένων εἶναι ἐν πολλῶ

1. Quæ sequuntur pleraque desunt in F, sed habet M. — ὑπολάβῃς] ὑπολάβῃς PV. || 2. ποσάθ' ὑπομήματα] sic recte PV et codices qui ab iis pendent. π' ἐλυδο-
 ποιηματα. π' ponit M, quæ nata videntur
 e prava lectione litterarum uncialium
 ΤΟΣΑΥΘΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ. — ἀναιρέ-
 σιως πόλεων] scripsi ex M. αἰρέσιως πα-
 λαιῶν ceteri codd. πολέων conj. Th. marg.
 || 2-3. δὲ δεῖ εἰδέναι] correxi ex conjec-
 tura. δε δεῖ ei ponit M. γὰρ δεῖ εἰδέναι Th.
 γὰρ δεῖ εἰδέναι PV. Post εἰδέναι spatium va-
 cuum in PV. || 3. Ὁ δὲ περὶ τῶν λόγων
 sic M. περὶ τῶν λόγων δὲ οἱ ceteri codd. Th.
 — ποιῆται] scripsi ex ποιῆται M. ποιῶν-
 ται ponunt ceteri codd. Th. || 4. φυλά-
 ττειν αὐτὰ] sic M. φυλάττειν ἂν ceteri
 codd. Th. — ἐξιδίως] ἐξιδίως PV. || 5.
 Post λυπήσονται spatium vacuum in M.

|| 6-7. ὑποταγσομένων] scripsi ex con-
 sensu codicum MCPV. ὑποτασσομένων po-
 nit Th. ex P¹. || 7. ἡγεμονίας] ἡγεμονείας
 M. — νόμοις] sic M, ubi prius scripse-
 rat librarius λόγοις quod postea mutavit
 in νόμοις. — Post ἐὰν habent δὲ CPV. ||
 7-8. ἐχματοπραφημένα] sic CPV. ἐχ-
 μαπημένα M, ubi prima manus margini
 adjecit γραφή. || 8. π] τῷ M. || 9. δύσφρα-
 σον] sic CPV. δύσφραπον M. || 10. ἀν-
 τιμηχανήσασθαι] His verbis ostendit Athe-
 næus se scripturum περὶ ἀντιμηχανημάτων
 quod opus hodie non exstat. Cf. cum Vitru-
 lib. X, cap. xvi Schneid. (vulgo xxii) ubi
 præmittitur titulus : De repugnatoriis re-
 bus. || 11. πειρασόμεθα] sic CPV. πει-
 ρασόμεθα M. || 13. κακοπάθειαν] sic more
 epigraphico codd. vetustissimi MCPV. —
 ἔφαμένων] sic CPV. ἔφαμέν ἂν M.

ἐπίγνωσιν γενέσθαι πραγμάτων, ὥσπερ τῆς ψυχῆς ἡμῶν δόξασενο-
χωρούντων τὴν θεωρυμίαν τῶν μαθημάτων.

2. Verba ἐν ταῦτα το καθ' ἑσέοι (de quibus vide pag. 37) in fine ponunt majus-

culis CPV. non autem M. ubi forte recisa sunt. Addit codex A καὶ σκάλα ἀνερχομένη.

ΒΙΤΩΝΟΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΤΑΙ
ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΛΤΙΚΩΝ.

ΒΙΤΩΝΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΤΑΙ

ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΛΤΙΚΩΝ.

Ms.
fol. 25 v.
—
Th. 105.

Διδόβολα ὀργάνων κατασκευὴν ἐπιβέβληται γράψαι, ὦ Ἄτ-
ταλε βασιλεῦ, καὶ μὴ σκώψης εἰ πνα ἕτερα εἰς τὴν αὐτὴν

(Προοίμιον)
Τὸ Βίτωνος
πρὸς Ἀττάλον.

Titulum Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμ-
κῶν ὀργάνων ἢ καταπαλτικῶν majusculis
habet M. minusculis F. Scriptura hæc κα-
ταπαλτικῶν congruit cum inscriptionibus
ephebicis atticis secundi ante Christum
sæculi ubi legitur vox ΚΑΤΑΠΑΛΤΑ-
ΦΕΤΗΣ, scilicet καταπαλταφέτης. Se-
cunda forma tituli, qua ponitur καταπαλ-
τικῶν, occurrit in CPV, sed in codice V
deprehenditur adhuc vestigium pristinae
formæ, quippe quum sub fine legatur κα-
ταπαλτικῶν, unde exscripserunt AP⁸P⁹V³.
Tertia forma, qua scribitur Βείτωνος pro
Βίτωνος, et καταπαλτικῶν pro καταπαλ-
τικῶν, fluxit ex codice V¹, unde καταπαλ-
τικῶν habuerunt F³KL¹L³NP⁴P⁵P¹⁰T
V⁴. Ponit Βείτωνος P², qui ex V¹ descrip-
tus est. Lectio Βείτωνος videtur fluxisse
ex iotacismo Βείτωνος, quippe quum in
scriptura decimi sæculi litteræ E et P fa-
cile confundantur. Recte igitur correxit
Βείτωνος P⁷. Secunda forma Βίτωνος κ. π.
ὁ. κ. καταπαλτικῶν legitur apud Th. ex P³.

Addiderunt πρὸς Ἀττάλον L¹ (sec. man.) O³
ex codd. L⁶O¹, qui ipsi ex B descripti sunt.
|| 1. κατασκευὴν] κατασκευὴν A. — ἐπιβέ-
βληται] ἐπιβέβληται N, unde ἐπιβούλομαι
L¹ marg. || 1-2. ὦ Ἄτταλε] scripsi ex co-
dice B, ubi legitur ὦ Βίτωνος πρὸς Ἀτ-
τάλον (scilicet Ἀττάλον). In Bitonis codi-
cibus mira occurrit varietas lectionum, ut
ὦ παλά M. ὦ πάλα VCPP⁴P⁵P⁹P¹⁰. ὦ
πάλλα AF³. ὦ πάλα βασιλεῦ V¹. ὦ πάλα
βασιλεύς P⁷. ὦ παμβασιλεῦ conjecerunt K
V³ marg. ὦ πάαι βασιλεῦ cortexerunt
FL² et secunda manus P⁴, unde recepit
Th. Communis error fluxisse videtur e
prava transcriptione litterarum uncialium
ΩΤΤΑΛΕ, quæ, quum legendæ essent
cum elisione ὦ τταλε, lectæ fuerunt ὦπα-
λε, unde mox παλαι, παλα, et cetera hu-
jusmodi. || 2. καὶ] καὶ καὶ duplicato sono M.
— σκώψης] σκώψης V. σκώψης MFCPAF³
KL²L³O²P³T. σκώψης P⁴. κώψης NP⁵P⁷P¹⁰
V¹. σκώψης marg. κώψης L¹. || 2-p. 44, l. 1.
εἰ πνα ἕτερα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν] sic CPV.

ὑπόθεσιν πίπλοντα τυγχάνει ὄργανα· δι' ὧν πέπεισμαι ὅτι ταῦτα
 πα̃ κατὰ τὰς θεωβολὰς τῶν πολεμίων ὄργανα ἐαδίως ἀναστρέ-
 φεις, ἀντιστρατεύομενος ταῖς ὑπογεγραμμέναις μεθόδοις. Πειρῶ
 δὲ ταῖς ἐπισήμαις χεῖναι. Χρὴ γὰρ χεῖναι καὶ τοῖς μέτροις καὶ
 ἐπὶ τοῖς ῥυθμοῖς τῶν θεωβεβλημένων. Πειρῶ δὲ ὅσα μὲν ἂν ἢ
 ξύλινα κατασκευάζειν διὰ τε τῶν μελείνων ξύλων.
 Ταῦτα γὰρ εἰς τὴν χρείαν δρμόσειεν μάλιστα.

Πετροβόλον
 ἡρχετκ-
 ποιούμενον

Ἀρξόμεθα οὖν καταβαλέεσθαι τὰ ὑπογεγραμμένα θεωπόν
 λιθοβόλου τὴν κατασκευὴν· ἀναθεωρεῖν δὲ σε παρακαλῶ τῇ λο-

εἶναι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς ὑπόθεσιν ponit M, ubi
 litterae πινάρεαν fluxerunt ex majusculis
 ΤΙΝΑΕΤΕΡΑ. ἔχει γὰρ πινά ἐπὶ εἰς
 ὑπόθεσιν ponit F, qui mox omittit τυγ-
 χάνει. Post κόψης ponit ἀπὸ τοῦ P⁷. || 1.
 ταῦτα om. F. || 2. κα̃ κατὰ τὰς θεωβολὰς
 scripsi ex MF. ταῦτα καὶ τὰς θεωβολὰς C
 P, sed V habet θεωβολὰς, ubi θεωρ valet
 θεωρ. Inde nata est prava lectio θεωβο-
 λὰς in V¹ P⁵ P⁷, unde ταῦτα καὶ τὰς θεωβο-
 λὰς Th. — ὄργανα] correxi ex MF^{CPV},
 quos sequuntur AP⁴ P¹⁰ et alii. ὀργάνων
 habet Th. Prava lectio fluxit ex V¹, quem
 secuti sunt P⁴ P⁵ P⁷ P¹⁰. τῶν πολεμικῶν ὀρ-
 γάνων ponunt P⁵ P⁷. ἀντιπῶν text. πολε-
 μίων marg. ponit P¹⁰. — ἐαδίως] scripsi
 ex ἐαδίως P^V. ἐαδίως Th. || 2-3. ἀναστρέ-
 φεις] ἀναστρέφης P⁵. ἀναστρέφεις P⁴ P⁹ P¹⁰.
 ἀντιστρέφεις P⁵ P⁷. || 3. κα̃] inserui ex MF.
 — ὑπογεγραμμέναις] correxi ex MF^{CPV},
 quos secuti sunt AP⁴ P⁴ P⁵ P⁷ V¹ et alii.
 ὑπογεγραμμένα P¹⁰. ὑπογεγραμμένοις Th.
 || 3-4. πειρῶ δὲ] scripsi ex MF^{CPV}, quos
 secuti sunt P⁴ P⁷ et alii. πειρῶ γὰρ Th. ||
 4. κα̃ δὲ ἐπισήμαις] emendavi ex solis MF.
 τοῖς δὲ ἐπισήμοις ceteri codd. Th. — χεῖναι]

χεῖναι M. — χρὴ γὰρ χεῖναι] scripsi ex
 consensu codicum MV. Habent etiam AP⁴
 P⁴ P⁵ P⁷ P⁹ P¹⁰ et alii. χρὴ δὲ χεῖναι Th.
 Omittunt haec verba FCP, quae omisso
 nata videtur ex repetitione vocabuli χεῖ-
 ναι. — τοῖς μέτροις] τῶν μέτρων V¹, unde
 P⁴ P⁵ P⁹ P¹⁰. || 5. τοῖς ῥυθμοῖς] ῥυθμοῖς F.
 τοῖς ῥυθμοῖς CPVV¹ Th. marg. — πειρῶ]
 πειρῶ V¹ P⁵ P⁷. πειρῶν P⁴. — μὲν] om. F.
 — ἂν ἢ] ἂν ἢ ponit F. ἂν ἢ CPVV¹ P⁴ P⁹
 P¹⁰. αἰεὶ ἢ solus M. || 6. κατασκευάζειν]
 κατασκευάζει M. — διὰ τε τῶν μελείνων
 ξύλων] addidi ex solo F, ubi codex ponit
 μελεεινῶν. Certum habeo latere hic lacu-
 nam aliquot versuum, quippe quum vi-
 deatur Biton disseruisse de materia ad
 parandas machinationes apta. Orationis
 tenorem fere in hunc modum adumbrare
 liceat : πειρῶ δὲ ὅσα μὲν ἂν ἢ ξύλινα κα-
 τασκευάζειν διὰ τε τῶν μελείνων ξύλων
 καὶ ἀνυλίων καὶ ἄλλων ὁμοίων· ὅσα δὲ εἰς
 σιδηρῶν ἢ χαλκῶν || 7. Ταῦτα γὰρ]
 om. M. — εἰς τὴν χρείαν] inserui ex F. —
 ἀρμόσειεν] scripsi ex MF^{CPV}. ἀρμόσμεν
 Th. || 8. Ἀρξόμεθα] scripsi ex M. ἀρξώ-
 μεθα plerique codd. Th. — καταβαλέ-

Ms.
fol. 26 r°.

Th. 106.

γεσίᾳ· ἐστὶ δὲ ὅττω πετροβόλον ἐν Ῥόδῳ ἡρχιτεκτονευμένον ὑπὸ
 Χάρωνος τῷ Μαγνησίᾳ. Ἔστι γὰρ ἔχον ὀρθοὺς κανόνας τοὺς AB·
 εἴτα ἔτι ἐςωσαν ἔχοντες τὸ μὲν μῆκος ποδῶν 5, τὸ δὲ πλάτος
 καὶ τὸ ὕψος ἡμιποδιαίων· εἴτα ἔτεροι δύο παράλληλοι κανόνες συμ-
 5 πεπηγότες τοῖς πρῶτοις οἱ ΓΓ, ἔχοντες τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ΓC,
 τὸ δὲ πλάτος ποδὸς ἐνός. Ἔσται δὲ τὰ ἄκρα τῶν κανόνων σεσιδηρω-
 μένα ἢ κεχαλκωμένα, μὴ ἔλασσον ἢ ἐπὶ πόδας δύο τὸ μῆκος, πρὸς
 τὸ ἐν ταῖς βίαις μὴ ῥήττεσθαι. Εἴτα ἐςωσαν ἔτι οἱ κανόνες οἱ Γ
 Γ ἔχοντες ὀδόντας περίονων σιδηροῦς· μὴ ἔλασσον δ' ἐςωσαν δυοῖν
 10 δακτύλων. Ἔςωσαν ἔχουσαι αἱ λεπίδες ἀνάλογον τὸ πάχος καὶ τὸ

ἐν Ρόδῳ
 ὑπὸ
 Χάρωνος
 τῷ
 Μαγνησίᾳ.]

δαι] scripsi ex M. καταβάλλεσθαι pleri-
 que codd. Th. — πρῶτον] scripsi ex M.
 πρῶτον FCPV. πρῶτον Th. || 1. πετροβόλον]
 scripsi παροξυπῶν ex MF. Male πετρό-
 βολον Th. — ἡρχιτεκτονευμένον] emendavi
 ex MFCPV. Male ἡρχιτεκτονεύμενον Th.
 ex P¹. || 2. Χάρωνος τῷ Μαγνησίᾳ] V¹ ha-
 bet in margine *Charon Magnesius*. — Ἔστι
 γὰρ] sic MCPV. ἐστὶν ἢ F. — κανόνας] κα-
 νῶνας F. — πὺς AB] sic MCPV. πὺς σ'.
 α. ω ponit F, ubi σ errore duplicatum
 fuit et β cum ω confusum. πὺς κβ P¹⁰.
 || 3. ἔχοντες] om. F. — ποδῶν 5] sic M
 CPV. ποδῶν 15 ponit F. ποδῶν 5 Th. ||
 4. ἐτεροι] sic plerique codd. ἔσται P¹⁰. ||
 5. πρῶτοις] sic FCPV. πρῶτοις M. —
 οἱ ΓΓ] sic MCPV. οἱ Γ ponit F. — ἔχον-
 τες τὸ] sic optimi codd. ἔχοντες. τὸ se-
 paravit Th. — ποδῶν] correxi ex F, qui
 solus hic congruit cum præcedentibus. πη-
 χῶν ceteri codd. Th. — ΓC] sic MFCPV.
 πλάτων 5 ponit P¹⁰. || 6. ποδὸς] ποδὸς P.
 — Ἔσται] scripsi ex M. ἔσω ceteri codd.
 Th. || 7. ἔλασσον] ἐλάσσον ponit F. —
 Post ἐλάσσον inserui ἢ ex solo codice F.

Omittunt ceteri Th. — πόδας δύο] πόδας
 B ponunt CPV. β' F. || 8. ῥήττεσθαι] re-
 stitui ex M, qui solus formam hanc epi-
 cam servavit. ῥύττεσθαι F. ῥίπτεσθαι male
 correxerunt ceteri codd. Th. — κανόνες]
 κανῶνες F. || 8-9. οἱ ΓΓ] restitui ex conjec-
 tura. οἱ Γ ponunt codices, quippe quum
 unum Γ exciderit. Male οἱ τρεῖς Th. Ete-
 nim Γ non indicat numerum, sed signifi-
 cat ambas regulas de quibus supra (Vide
 figuram XIII). || 9. σιδηροῦς] σιδηροῦς M
 F. — ἔλασσον] ἐλάσσον F. — Post δὲ in-
 serui ἐςωσαν ex F. || 10. Ἔςωσαν ἔχουσαι]
 sic M. ἔςωσαν om. F. — Post λεπίδες oc-
 currit mira confusio in omnibus codd.
 ἐςωσαν ἔχουσαι αἱ λεπίδες τὸ πλάτος αἱ
 ὀδοντούμεναι habet, omissis ceteris, codex
 M. Eadem ponit F, sed ante τὸ πλάτος ad-
 dit καὶ quod retinui. Codices CPV ponunt
 pleniora : ἐςωσαν ἔχουσαι αἱ λεπίδες ἀνά-
 λογον τὸ πάχος καὶ βλεπέτωσαν οἱ μὲν ἄνω
 ὀδόντες (sic CP. ὀδόντες V.) καὶ τῶ καὶ
 πρὸς τὸν ὑποκάτω κανῶνα καὶ τῶ δια-
 γράμματι ὑποκείμεται οἱ δὲ καὶ τῶ πρὸς τὸ (sic
 V. πρὸν CP.) ἄνω τὸ πλάτος αἱ ὀδοντούμεναι,

πλάτος αἱ ὀδοντούμεναι, καὶ βλεπέτωσαν οἱ μὲν ἄνω ὀδόντες κάτω
καὶ πρὸς τὸν ὑποκάτω κανόνα, καθὼς καὶ ἐν τῷ διαγράμματι
ὑποκαίται· οἱ δὲ κάτω πρὸς τὸν ἄνω. Εἴτα ἔσωσαν ἄλλοι δύο
κανόνες ὅμοιοι καὶ ἰσοπαχεῖς τοῖς πρῶτοις ἑαυτῶν τοῖς ΓΓ οἱ ΔΕ·
ἔσωσαν δὲ ἔτι μὴ ἐνδεδεμένοι, ἀλλὰ ἐν σωληνίδοις ὑπαρχέ- 5
τωσαν, ὥστε δύνασθαι αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐπιτάσεις ἀναβαίνειν μὲν τὸν
ἄνω, καταβαίνειν δὲ τὸν κάτω. Ἐσωσαν δὲ καὶ ἔτι οἱ κανόνες
ἔχοντες ὀδόντας ὁμοιοειδεῖς τοῖς πάχεσι καὶ τοῖς εἵδεσι καὶ τοῖς μεγέ-
θεσι τοῖς πρῶτοις· ἔσωσαν δὲ παράλληλοι ὥστε, ἐπὶ σφιγγῆ τὸ
ὄργανον διὰ τῆς ἐπιτάσεως, ἐμπέσθαι τοὺς ὀδόντας τοὺς ἐν τοῖς κα- 10
νόσι πρὸς ἀλλήλους, καὶ γίνεσθαι τῶν ἄνω δύο κανόνων μίαν τὴν
συναφὴν, καὶ πάλιν τῶν κάτω δύο κανόνων μίαν. Ἐσωσαν γάρ
καὶ οἱ κανόνες ὁμαλοὶ πρὸς ἀλλήλους. Τὸ δὲ μέγεθος τῆς διαστή-
ματος τῶν σωληνίων τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἔσω τῶν
κανόνων. Ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω κανόνος τῆς τετάρτης ἔσω σφενδὼνη, ἀπέ- 15

unde fluxit Th. Verba τὸ πλάτος αἱ ὀδον-
τούμεναι in pristinum locum mihi videor
reddidisse. || 3. ἄλλοι δύο] sic M. ἄλλοι
B CPV. || 4. κανόνες] κανῶνες F. —
ὅμοιοι] κείμενοι V². — πῖς ΓΓ] correxi
ex figura codicis M. πῖς Γ ponunt MFC
PVRTh. marg. τῷ πρῶτῳ ἑαυτῷ τῷ Γ
transcribit V², unde fluxit prava lectio
τῶν τελῶν, quam ex P² dedit Th. || 5.
ἐνδεδεμένοι] sic MV¹ marg. ἐνδεδεμένοι.
FCPV. — σωληνίδοις] correxi ex F. qui
ἠ σωληνῖ. δὲ οἷς ponit. νηιδόις M. ληνι-
δόις mutatum in λινιδόις CPVTh. || 6-7.
πὴν ἄνω] τῶν F. || 8. ἔχοντες] sic FCPV.
ἐς ἔχοντες M. ἔχοντες P¹⁰. — ὀδόντας]
ὀδόντες P¹⁰. — πῖς εἶδεσι om. R. || 9.

παράλληλοι] sic FCPV. παράλληλος M.
— ἐπὶ] ἐπ' ἂν CPV. — σφιγγῆ] scripsi
ex MFCP. σφιγγῆ V. σφιγθῆ Th. || 10.
ἐπιτάσεις] sic MCPV. ἐπιτάσεις F. —
τοὺς ἐν] τῶν marg. πύς Th. ex P². || 11.
δύο κανόνων] β' κανόνων F. || 12. κάτω]
om. M. — δύο] B V. β' F. — γάρ] δὲ F.
|| 13-14. διαστήματος] διατήματος M. || 14.
σωληνίων] sic FCPVRTh. marg. σωληναρίων
Th. ex P². ληνίων M. || 14-15. τὸ αὐτὸ πρὸς
τὸ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἔσω τῶν κανόνων so-
lus F. ἔσω πρὸς τὸ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν omis-
sis τὸ αὐτὸ et τῶν κανόνων, ponunt ceteri
codd. Th. τὸν ἄνωθεν (scilicet κανόνα) de-
dit P¹⁰. || 15-p. 47, l. 1. Verba ἀπέχουσα
ἀπο τῶν κανόνων τῶν AB ἐξ ἑκατέρου πρὸς τὸ

χουσα διὰ τῶν κανόνων τῶν AB ἐξ ἑκατέρου [μέρους] ποδὸς τὸ ἡμῶν· ἔσω δὲ ἡ σφενδὼν τευχίῃ, δυναμένη βασιλεύει τὴν ἐπιπλεμένην πέτρων. Ἐσω δὲ ἡ περιμέτρος αὐτῆς δακτύλων Ἰ. Εἴτα ἐπὶ μιᾷ ἀρχῇ τῆς σφενδῶντος κοχλίας σιδηροῦς περισυμπλεγμένος τῇ σφενδῶν ἔσω. Εἴτα πάλιν διὰ τῶν A ἀπέχον πόδα AC ἔσω τόξον ὠροσητημένον ὡρὸς τὸν κανόνα τὸν Γ, ἔχον τὴν ἑσπέρην ἐπὶ τὴν διὰ τῶν κανόνων. . . . ἐπὶ σημάτων τῶν ΚΘ. . . . ὁ μέλλων ἐξαφῆν τὸν πέτρων. Ἐχέτω δὲ ὁ καὶ τῶν κανόνων ὁ Γ ἀγκυῶνας σιδηροῦς, ὅπως ἰσχύη τὰς ἀφέσεις φέρειν.

ἡμῶν ἔσω δὲ ἡ σφενδὼν omisit Th. Dedi ex codicibus MFCVPP³P¹⁰. τῶν αὐτῶν pro τῶν αβ ponit F. ποδὸς τὸ ἡμῶν scripsi ex P³, nam ποδὸς τὸ C ponunt MCPV. ποδὸς τὸ ς habet F. ἐξ ἑκατέρου μέρος τῶ ς primum scripserat P¹⁰, sed μέρος correxit in ποδὸς. || 2. τευχίῃ] τευχίῃ M. τευχίῃ R. || 2-3. τὴν ἐπιπλεμένην πέτρων] scripsi ex M. τὴν ἐπιπλεμένην πέτρων ceteri codd. Th. τῶν ἐπιπλεμένων πέτρων ponit P¹⁰. || 3. δακτύλων Ἰ] sic MFCPV. δακτύλων δέκα P³Th. || 4. περισυμπλεγμένος] scripsi ex M. συμπελεγμένος omisso περι ponunt ceteri codd. Th. || 5. ἔσω] κείτω F. — διὰ τῶν A] correxi ex MFCPV. διὰ τῶν ὡρῶν Th. Error fluxit ex P³ qui litteram α numerum esse credidit, dum agitur de signo A in figura. — ἀπέχον] ἀπέχων F. — πόδα AC] sic MCPV. πόδα ἑνα ς ponit F. Utrinque intelligendum ἑνα ς ἡμῶν. || 6. ἔχον] correxi ex FP. ἔχοντα ceteri codd. Th. || 7. Post κανόνων videtur esse lacuna. Quidquid est inter κανόνων et ἔχτω omittitur in codice F. Servavit codex M ea quæ sequuntur : ὁ ἐπισημαίων τῶν ΚΘ ὁ μέλλων ἐξαφῆν τὸν πέτρων. in

quibus οξ forte superest ex litteris ὁ ΖΗ, quibus notatur pars ea machinæ quam videre est in figura XIII, ita ut legi possit : ὁ ΖΗ ὅτι σημάτων τῶν ΚΘ ὁ μέλλων ἐξαφῆν τὸν πέτρων. Inde ΟΖ ἐπισημαίων τῶν ΘΚ ὁ μέλλων ἐ.τ.π. ponunt CV. ὁ Ζ ἐπισημαίων τῶν Θκ ὁ μέλλων ἐ.τ.π. ponit P, unde διὰ τῶν κανόνων οξ ὅτι σημάτων τῶν Θκ ὁ μέλλων ἐξαφῆν τὸν πέτρων Th. Certe locus lacunosus et mendis scatens. Lacunam punctis notavi, quæ quanta fuerit conjectura assequi difficile est. Ceterum totus hic Bitonis tractatus lacunis scatet, quarum sex ad minimum enumeravi de quibus confer p. 44, l. 6; p. 55, l. 15; p. 59, l. 10; p. 63, l. 5; p. 66, l. 1. || 8. ἐξαφῆν] sic codd. Nolui immutare, quippe quum hæc forma (αφ-ἔω = αφ-ἱημι) conferenda sit cum forma ἱστέω = ἱσημι, quæ apud recentiores usurpatur. — ὁ καὶ τῶν κανόνων ὁ Γ] scripsi ex M. ὁ κανὼν ὁ καὶ τῶν ὁ πείρος F. Ceteri omittunt καὶ τῶν, nam ὁ κανὼν ὁ Γ ponunt C P. ὁ κανὼν ΟΓ ponit V. Unde ὁ κανὼν ογ Th. Littera Γ non numerus est, sed signum in figura XIII. || 9. ἰσχύη] ἰσχύει F.

Τὸ δὲ γῆμα οἶον πυγχνάνει ὑπόκειται.

Fig. XIII.

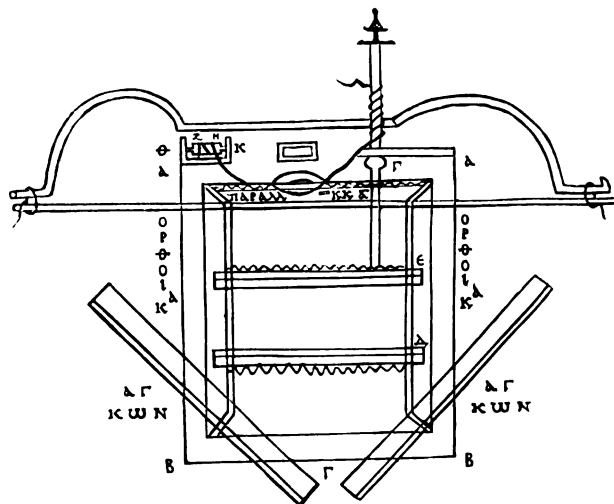
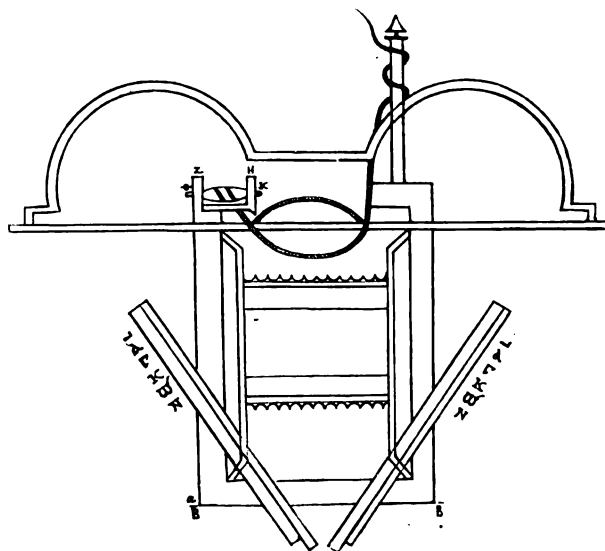

Fig. XIV.

[Λιθοβόλον
κατασκευα-
σμένον

ὑπογράφωμεν δέ σοι καὶ ἑτέρῃ πρόπῳ λιθοβόλου κατασκευῇ.
Πολλάκις γὰρ αἱ τῶν πόπων θέσεις οὐκ ἐπιδέχονται τὰ αὐτὰ τῶν

Ms.
fol. 96 v.
Th. 107.

3. πόπων] sic codd. ποπῶν Th.—ὅτι δέχονται] scripsi ex MF. ἀποδέχονται ceteri codd. Th.

ὀργάνων. Ἔστι δὲ *τύπο* κατασκευασμένον ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ
 Ἰσιδώρου τῷ Ἀβυδηνῷ. Εἶχε δὲ καταβολὴν τῆς *δρεχτεκτονίας* Θεσσαλονίκῃ
 τοιαύτην. Κανὼν ἦν τετραγώνος, ἔχων τὸ μῆκος ποδῶν $\overline{IE}$, τὸ δὲ Ἰσιδῶρος τῷ
 πλάτος ποδῶν $\overline{B}$, καὶ τὸ πᾶχος ὁμοίως· ἦν δὲ εἰργασμένος ὁμα-
 λὸς πάντοθεν· εἶχε δὲ καὶ περιεσπιδησμένα τὰ ἄκρα ἀνωθεν καὶ
 5 κάτωθεν ἐπὶ πόδας δύο· καὶ ἔσω ἕτος ὁ κανὼν ὁ Α. Εἶτα δὲ τῆς
 σιδηρόσεως ἦν ἕτερος κανὼν τὸ μῆκος ἔχων ποδῶν $\overline{IB}$ ὁ Κ, ἔχων
 τὸ πλάτος ποδὸς ἐνός. Εἶτα ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ μέρει δὲ τῆς
 σιδηρόσεως ἕτερος κανὼν ἰσομεγέθης τῷ Κ ὁ Λ, καὶ διὰ τῶν ΚΛ
 10 κανόνων ἦν διωσμένος κοχλίας σιδηροῦς ἐνηρμοσμένος ἐν ἐπιτονίοις.
 Εἶχε δὲ τὴν διάμετρον ὁ κοχλίας ποδὸς τρίτον μέρος. Ἐχέτωσαν
 δὲ οἱ ΚΛ κανόνες ἀγκῶνας σιδηροῦς τοὺς ΔΕ. Εἶτα δὲ τῶν ποδῶν
 5 τῷ Κ κανόνος ἐπὶ τὸν Α κανόνα ὀρθὸν ἕτερον κανόνα ὑποθήσο-
 μεν ἴσον τοῖς ΚΛ τὸν Μ· εἶτα *τύτῳ* ἕτερον κανόνα ἴσον, τὸ αὐτὸ

Ms.
fol. 27 r°.

1. κατασκευασμένον] sic plerique codd. κατασκευασμένον MR. — Θεσσαλονίκη] sic plerique codd. Θεσσαλονίκη M. Θεσσαλονίκη Th. || 2. Ἰσιδώρου R. — Ἀβυδηνῷ] scripsi ex PV. Ἀβυδηνῷ MF. Ἀβυδηνῷ marg. Ἀβυδηνῷ P¹⁰. Ἀβυδηνῷ Th. Isidorus Abydenus R marg. || 4. ποδῶν $\overline{B}$] sic codd. ποδῶν δύο Th. — εἰργασμένος] sic plerique codd. ἡργασμένος F. || 5. εἶχε δὲ] δὲ om. F. — περιεσπιδησμένα] sic plerique codd. περιεσπιδησμένα P¹⁰. || 6. πόδας δύο] sic M. πόδας $\overline{B}$ ponunt PV. πόδας β'. — ὁ Α] sic MPV. ὁ *πρῶτος* ponit F, ex errore librarii qui litteram Α numerum esse credidit. Hanc litteram, quæ in figura XV ex vetusto codice M deficiebat, in locum suum reposui. || 7. ποδῶν $\overline{IB}$] scripsi ex

MF. πόδας Th. ex PP². || 8. ποδὸς ἐνός] sic FP¹⁰. ποδὸς $\overline{a}$ plerique codd. Th. || 9. τῷ Κ] sic FPV. τὸ Κ ponit M. || 10. κοχλίας σιδηροῦς ἐνηρμοσμένος] om. F. || 12. οἱ ΚΛ κανόνες] scripsi ex P. Ceteri codd. omittunt κανόνες. Codices MF habent οἱ ΚΛ καὶ, ubi finis vocabuli κανόνες excidisse videtur. Male κανόνες Th. marg. — ἀγκῶνας] om. P. || 12-13. ποδῶν 5] scripsi ex MF. In locum numeri 5 ponunt καὶ PVTh. || 13. τῷ Κ] litteram Κ omittit P. — τὸν Α κανόνα] male τὸν *πρῶτον* κανόνα Th. Error fluxit ex P², ubi librarius credidit litteram Α esse numeralem. κανὼνα F. || 14. πῶς ΚΛ] correxi ex figg. XV-XVI. Ponunt codd. $\overline{KA}$, quippe quum librarii Α et Α confuderint, unde τῶν *κα* R. πῶς *κα* Th. — τούτῳ] sic MF. πύτῳ PVR.

διάστημα ἀπέχοντα δὲ τῷ Λ ὅσον ὁ Μ δὲ τῷ Κ· ἔσω δὲ αὐτὸς
ὁ κανὼν ὅπως τὸ Ν· καὶ διώδω δι' αὐτῶν κοχλίας ἕτερος ἰσομεγέθους
τῷ ἐπάνω· καθηρμόδω δὲ καὶ ἕτος ἐν ἐπιτονίοις. Εἴτα ἀγκῶν ἄλλος
Φερέτω σιδηροῦς δὲ τῷ μέσῃ τῷ Μ κανόνος ἐπὶ τὸν Δ σιδηροῦν ὁ
Τ, ἀπέχων τῷ κάτω κοχλία πόδα ἕνα. Ἀποσῆσας δὲ δὲ τῷ
κάτω κοχλία πάλιν πόδα ἕνα, ἕτερος ἀγκῶν διωσμένος διὰ μέ-
σης τῷ Ν κανόνος ἔσω· καὶ ἐνδεδεμένος δὲ ἔσω ἐκάτερος σιδηραῖς
λεπίσιν. Πρὸς τὸ ἀκινήτους δὲ εἶναι τὰς λινέας, ὅ τε Ν κανὼν καὶ
ὁ Μ ἐχέτωσαν κόρυμβας σιδηροῦς ἀδιαρέτως παντὶ ἔργῳ σερμενίῳ
ὡς ὅτι μάλιστα, ἐπὶ ἄκρων ἔχοντας δύο ἀνακαμπάς. Εἴτα καὶ ἕτερος
κανὼν ἐπικείδω ἐπὶ τῶν ΜΝ κανόνων, βεβηκὼς δὲ κατὰ τῶν
ΛΚ, ὁ Ξ σιδηρῷ ἐνδεδεμένος ὁραρότης. Διὰ δὲ τῷ μέρους τῷ
κανόνος δὲ τοιαυτομένους δὲ τῷ ΜΝ, διακείδω πῶρον τὸ Π.

Th. 108.

1. ὁ Μ] om. F. ὁ deest in P¹⁰. — αὐτὸς
ὁ κανὼν] verba ὁ κανὼν inserui ex MF; nam
desunt in ceteris codd. et in RTh. || 2.
διώδω] scripsi ex M. διήδω FPVTh. διή-
χθω corr. P²P¹⁰. — δι' αὐτῶν] scripsi ex
MFP. δι' αὐτῶ Th. ex P². || 3. καθηρμόδω
M. || 4. φερέτω] sic MPV. φερέτω F. || 5.
κοχλία] scripsi ex M. κοχλίας ceteri codd.
Th. — πόδα ἕνα] sic F. πόδα Ἀ ponunt
MPV. || 5-6. Verba ἀποσῆσας δὲ δὲ τῷ
κάτω κοχλία πάλιν πόδα ἕνα (cod. α) inserui ex
M, num omittunt ceteri codd. Desunt et
in Th. || 6. ἀγκῶν] ἀγκῶν F. || 6-7. διὰ
μέσης] διὰ μέσῃ P¹⁰. || 7. ἐκάτερος] sic FP
V. ἐκατέρω ponit M. || 8. λεπίσι] λέ-
πιδι F. — ἀκινήτους] ἀκινήτοι P¹⁰. — δὲ]
om. F. — Ν κανὼν] litteram N omittit
F. || 9. σιδηροῦς] σιδηροῦς F. — σερ-
μενίους] sic MFPV. σερμενίους P¹⁰. || 10. ἐπὶ
ἄκρων] sic F. ἐπὶ ἄκρων M. ἐπὶ ἄκρων P. ἐπὶ

ἄκρων V. ἐπὶ ἄκρων Th. — ἔχοντας] scripsi ex
M. ἔχοντα F. ἔχων δὲ P¹⁰. ἔχον δὲ P²P⁴R.
ἔχοντες R marg. Th. — ἀνακαμπάς] scri-
psi ex MF, qui ἀνακαμπάς ponunt. ἀνα-
καμπάς plerique codd. RTh. ἀνω καμ-
πίας P¹⁰. || 11. ἐπικείδω] sic MPV. ὑπο-
κείδω F. — ἐπὶ τῶν] sic FPV. ἐπὶ τὸν M. ||
11-12. κατὰ τῶν ΛΚ ὁ Ξ σιδηρῷ] restitui ex
figura codicis M. κατὰ τῶν ΛΚ ὁ Ξ σιδηρῷ
M. κατὰ τῶν λ ο ο ξ σιδηρῷ F. κατὰ τὸν
ΛΚΟΞ σιδηρῷ PVR. ὅτι τὸν κ λ ο ξ σιδηρῷ
P²Th. || 12. ἀραρότης.] sic FPV. ἀραρώ-
της M. || 13. δὲ τοιαυτομένους] τῷ δὲ το-
ιαυτομένους ceteri codd. Th. Delevi τῷ ex
auctoritate codicis M. — πῶρον τὸ Π] re-
stitui ex textu et figura codicis M (vide
fig. XV). Male πῶρον τῶρον ponunt ceteri
codd. et Th. Error fluxit ex transcriptione
cursiva τὸ Π, unde codex V habuit π τ
quod legerunt librarii τῶρον.

Ἐχέτωσαν δὲ οἱ κόρακες οἱ δὲ τῶν λινέων ἄλλα ἀγκίστρια,
 ἃ ἐκτείνει πὴν νευρὰν τῆ πόξε ἐν ταῖς ἐπιτάσεσι τῶν κοχλιῶν.
 Εἴτα ἔσω ἐν ταῖς MN κανόσι σφενδὸν κατηρπισμένη ἐκ τειχῶν,
 ὥστε δύνασθαι τὸν πέτρων βασιλεῖν, ἡ Ψ.

5 Τὸ δὲ γῆμα οἶον πυγχάνει ὑποπέτακται.

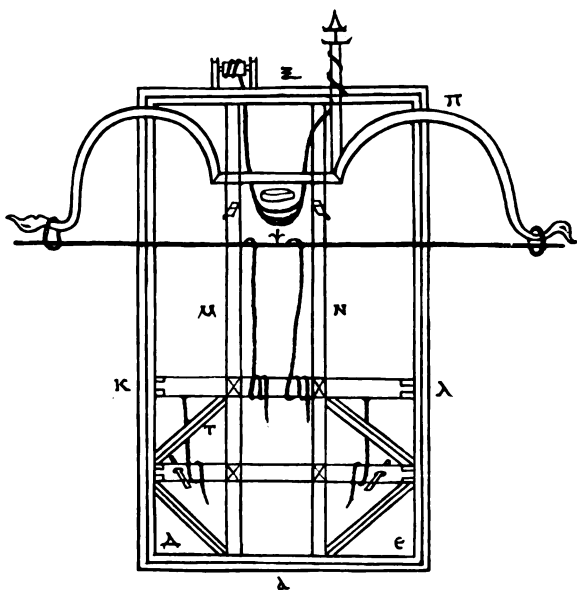

Fig. XV.

Ms.
fol. 27 v°.

Ἐχομένως δὲ τούτων ἐλεπόλεως σοι κατασκευὴν ὑποτάσσομεν,

1. Ἐχέτωσαν] scripsi ex MF. ἐπὶ χέτωσαν ceteri codd. Th. — λινέων] sic MFV. λινίων P. Forte scribendum λινέων ex nominativo λινέα (ἡ). — ἄλλα ἀγκίστρια] scripsi ex M. ἀλαγίστρια uno verbo ceteri codd. Th. Error fluxisse videtur ex elisione ἄλλ' ἀγκίστρια. || 2. α'] inserui ex conj. — ἐκτείνει] sic M. ἐκτείνειν ceteri codd. Th. || 3. Εἴτα ἔσω ἐν ταῖς] scripsi ex MF. Deest ἔσω in ceteris codd. Th. Excidit verbum propter pravam lectionem εἴτα εἰ

τῶ ἐν ταῖς quam ponunt PV, unde εἰ τῶν P¹⁰. — κατηρπισμένη] sic MFV. κατηρπισμένος PR marg. Th. marg. || 4. ἡ Ψ] correxi ex figura (XV) codicis M, nam textus habet ΗΨ, quod ponunt etiam PVR. v. Th. || 5. πυγχάνει] πυγχάνειν Th. — ὑποπέτακται] sic solus M. ὑπόκειται ceteri codd. RTh. || 6. Ἐχομένως] sic MF et Th. ex P³. ρχομένως omissa littera initiali P. Ερχομένους V V¹. Ερχομένως A. Αρχομένους P¹⁰. Ἐρχομένων R. — ὑποτάσσομαι ἢ] sic PV.

Th. 109.

ἐν τοῖς Ὀπτικοῖς · ἐγκείται γάρ μοι τὸ γένος τῆ διοπίου.
Νῦν δὲ ἐπὶ τὸ ὑποκείμενον ἔργον χρῆ τὴν μετάβασιν τῶν λόγων
ποιεῖσθαι.

[Τὰ Βίτονες
Ὀπτικά.]

Ἔστω θεωρῶν ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τῆ ἀξονος τῆ τράφηκος.
Ἔστω γὰρ ἔπος ἔχων τὸ μὲν μῆκος ποδῶν Ξ · ἔπος δὲ ἔστω ὁ
Λ · ἐν δὲ τοῦτω ἀξονες παράλληλοι ἔσσαν τὰ μήκη ἔχοντες
ποδῶν $\bar{N}$ · ἔστω δὲ ὁ τράφηξ τὸ ὕψος ποδῶν $\bar{\Gamma}$ καὶ κατασεισθε-
μένος πρὸς τὸ μὴ, βασανιζομένου αὐτῆς, ῥήγματα λαμβάνειν.
Εἴτα ἔσσαν ὑπὲρ τὸν ἀξονα κατὰ τὸν τράφηκα ὑποσυλ-
10 ματα ποδῶν $\bar{B}$, ὥστε ψήχειν τὰς ἀψίδας τῶν τροχῶν καὶ μὴ
θλίβεσθαι τοὺς φέροντας αὐτὰ ἀνθρώπους. Εἴτα διπλοῦς τράφηξ,
τῷ ὕψει διπλασίων, τῷ δὲ μήκει ἴσος τῷ θεωρῶν · ἔπος δὲ ἔστω
ὁ Μ, ἐκκεκολαμμένος τὴν πλευρὰν κατὰ τὴν μέσσην εἰς θεωρυ-
λίδα τὴν Ω · ἐχέτω δὲ ἡ θεωρυλὶς ἴσον τῷ πλάτει αὐτὸ τὸ
15 θεωρυλον τῷ ἐπιπτεμένῳ πύργῳ. Εἴτα ἐπάνω τῆ τράφηκος τῆ

[Ἐλέπολις
ἢ
ἡρχαπεκ-
τόνευσε
Ποσειδωνίως
ὁ
Μακεδὼν
Ἀλεξάνδρῳ
τῷ
Φιλίππῳ.]

μαί MTh. || 1. Ὀπτικοῖς] ὀπτικοῖς P. —
ἐγκείται] scripsi ex M. ἐκκείται plerique
codd. Th. — μοι scripsi ex F. μου MTh. —
τῆ διοπίου] scripsi ex MFV. τῆ διοπίου P. τῆ
διοπίου B. τὸ διοπίου P² unde τὸ διοπίου Th.
— Ex his patet Bitonem scripsisse Ὀπ-
πικά, quæ hodie non exstant. || 2. χρῆ]
scripsi ex MFPV. δεῖ Th. ex P². || 4. θεω-
ρῶν] sic plerique codd. θεωρῶν F. ἀξονος
M. — τῆ τράφηκος] deest in F. || 5. ποδῶν
 Ξ] sic MFPV. ποδῶν ἐξήκοντα Th. || 6.
ἀξονες M. — μήκη] μήκει F. || 7. ποδῶν $\bar{N}$
sic MFV. ποδῶν $\bar{H}$ ponit P, unde corrigit $\bar{N}$
in $\bar{N}$ P². ποδῶν κ' Th. — ποδῶν $\bar{\Gamma}$] sic M
FPV. ποδῶν τεσσάρων Th. || 7-8. κατασεισθε-
ρώμενος] κατασεισθερώμενος P¹⁰. || 8. αὐτῆς]

αὐτῆς corr. P¹⁰. — ῥήγματα] ῥήγματι
correctum in ῥήγματι P⁸ unde R marg.
ῥήγμα ponit A. || 9. ἀξονα M. || 9-10.
ὑποσυλώματα] ὑποσηλώματα FP¹⁰. || 10.
ποδῶν $\bar{B}$] sic MFPV. ποδῶν δύο Th. —
ψήχειν] scripsi ex PV. ψήχειν M. Male
ψύχειν F et Th. ex P². — ἀψίδας ponunt
MP. σινίδας F. || 12. τῷ ὕψει] τῶν P
correctum secund. man. τῷ. — διπλασίων]
διπλάσιον M. — ἴσος] sic MF. ὅσος PVR. ||
13. ἐκκεκολαμμένος] sic MPV. ἐκκεκολα-
μένος F. — μέσσην] sic MFP. μέσση V. || 14.
τὴν Ω] τὴν, ὦ F. — πλάτει] sic MFP. πλάτη
V. — αὐτὸ] sic MPV. αὐτῷ F. || 15. θεω-
ρυλον] θεωρύλον P¹⁰. — τράφηκος] sic
FPV. τράφηκος ponit M, de quo vide p. 57.

διπλῆ ἐφεσάπωσαν ὑποσυνώματα, ἔχοντα ὕψη ποδῶν 5, σερεὰ
 τοῖς πάχεσιν· ἐ γὰρ χρεῖα ἐπὶ τῶν ποιούτων ἔργων ρυκανήσεως ἢ
 λεπιουργίας, ἀλλὰ ἰχύος. Εἴτα ἀνάμεισον τῶν διασυνλίων χρά-
 σματα, ἵνα κατέχηται πάντοθεν τὸ σύστημα. Εἴτα ἐπάνω τῶν
 χασμάτων τράφηξ, ἔχων τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως τῆς
 περφυλίδος, ἐξέχων τὸ ὕψος ἑκατέρω πόδας δύο· ἔσωσαν δὲ καὶ
 ἔτσι ἐφαλιδωμένοι πρὸς τὸ μὴ λαμβάνειν ρήγματα ἐν ταῖς
 βίαις, καὶ δεδέωσαν αἱ συνδέσεις αὐτῶν, πρὸς ἀλλήλας ἔχουσαι
 ἀραρότως πρὸς τὸ ἀσαλεύτους εἶναι. Εἴτα ἔσω πρῶτον ἐν μέσῳ,
 ἔχων ἐπάνω τὴν καμπὴν, ὅσον ἔχοντα πυγχανεὶ πλάτος τὰ ὑπο- 10
 συνώματα τὰ μέσα τὰ βληθέντα ὅνεκεν τῆς περφυλίδος· ἐχέ-
 πωσαν δὲ τὰ ὕψη πόδας 5, ὡς εἴρηται. Εἴτα ἐπάνω τῆς καμπῆς
 τράφηξ διηνεκῆς, ἐφαλιδωμένος, σερέμνιος, ἔχων τὸ ὕψος ποδῶν

1. ὑποσυνώματα] sic MPV. ὑποσυνώ-
 ματα F. — ἔχοντα] inserui ex M. Omit-
 tunt ceteri codd. Th. — ὕψη] scripsi
 ex MPV. ὕψη F et Th. ex P³. — πο-
 δῶν 5] sic MFPV. ποδῶν ἐξ Th. || 2-3.
 ρυκανήσεως ἢ λεπιουργίας] emendavi ex
 M. ρυκανήσεως λεπιουργίας F. ρυκανή-
 σεως λεπιουργίας PVTh. Ponit ἢ solus M.
 || 3. ἀνάμεισον] uno verbo scripsi. ἀνα-
 μίσειν PTh. ἀνὰ μέσῳ P¹⁰. — διασυνλίων]
 διασυνλίων F. || 3-4. χασμάτα] sic FPV. διά-
 σματα ponit M, sed ipse mox χασμάτων. ||
 4. κατέχηται] sic FPV. κατεπεχῆται M.
 — τὸ σύστημα. εἴτα ἐπάνω] correxi ex co-
 dice M. Eadem habet F, omisso τὸ. Ceteri
 omnes ponunt συστήμασι τὰ ἐπάνω, ex con-
 fusione litterarum rotundarum E et C in
 ΕΙΤΑ = CITA, unde fluxit prava lectio
 quae est in Th. || 5. χασμάτων] χασμα-
 τῶν Th. — Verba τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς γωνίας

ἕως τῆς περφυλίδος ἐξέχων desunt in M.
 Omisit librarius, deceptus videlicet litte-
 ris ἔχων bis repetitis. || 6. ἐκατέρω πό-
 δας] sic FPV. ἐκατέρω ποδὲς ponit M.
 Forte legendum μέσῳ inter ἐκατέρω et
 πόδας. — δύο], sic M, item B ponunt FP
 V. || 8. τοῖς συνδέσεσι M. || 9. ἀραρότως] sic
 MPV. ἀραρώτως F. ἀραρότις P¹⁰. — εἴτα
 ἔσω] τὰ ἔσω P¹⁰. — πρῶτον] sic codd.
 Videtur excidisse τράφηξ vel aliud nomen
 partis alicujus ad helepolim pertinentis. ||
 10. καμπή] ponunt παροξυτόνως MF. || 10-
 11. ὑποσυνώματα] sic MPV. ὑποσυνώματα
 F. || 11. μέσα] sic MFP. μέσα V. || 12.
 τὰ ὕψη] scripsi ex M. τὸ ὕψος ceteri codd.
 Th. — πόδας 5] sic MFPV. πόδας ἐξ
 Th. — καμπῆς] καμπῆς MF. || 13. τρά-
 φηξ] sic FPV. τράφην M. — διηνεκῆς] sic
 MPV. διηνεκῶς ponit F. || 13-p. 55, l. 1.
 ποδῶν B] sic MFPV. ποδῶν δύο Th.

$\overline{B}$, τὸ δὲ μῆκος ἴσον τῷ ὑποκάτω τράφῃ. Ἐστράδω δὲ τὸ πᾶν
 ἔργον. Μὴ λανθανέτω δέ σε ὅτι ὑπὲρ ἡμᾶς ἐπιφανείας διελέχθην.
 Ὅν γὰρ ἂν ἔχη μία πλευρὰ τρόπον, ὅττον ἔξουσι πᾶσαι. Ἐστ-
 ράδω τὸ μὲν ὡρθὸν ὕλη ξυλικῇ, εἴτα ἐπάνω κέντρῳσιν ἦτοι
 5 ἱμαπομοῖς ὡς ὅτι μάλιστα. Ψηχέτω δὲ κατὰ τὰ μέσα πόπος ἐργα-
 ποκυλίνδριος, ὅστις τοὺς ἄξονας εὐκίνητοτέρους παρέξει, τῶν τρο-
 χῶν ἐχόντων τὴν μὲν περίμετρον τῶν τυμπάνων ποδῶν $\overline{\Theta}$, τὸ δὲ
 ὕψος ποδῶν $\overline{\Gamma}$. Ἐστω δὲ καὶ πύργος κατὰ τὸ ὡρόφυλον τὸ ὑποκει-
 μενον, ἔχων τὸ ὕψος πηχῶν $\overline{N}$, ξύλινος, κεκονιαμένος, ἔχων ἐν
 10 ἑαυτῷ τοὺς δρεχὰς τῶν ἐγκλιμάτων τε καὶ τῶν δόποτελεσμάτων
 τῆς κατὰ τὸ ὕψος διαθέσεως, ὥστε τὸ παραβαλλόμενον τῷ πείχους
 μέγεθος ἰσόπεδον εἶναι τῷ ἐγκλίματι τῷ ὑποκειμένῳ ὕψους τῷ
 πύργῳ· τῆς δὲ αὐτῆς διαθέσεως ὑπαρχούσης ἐν τῷ ὀργάνῳ καὶ
 τῶν αὐτῶν ἐπιπέδων τῷ πείχους καὶ τῷ πύργῳ εἰς ἄλληλα συγκει-
 15 μένων, τῷ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Δεῖ ἔν, μικρὸν ἔξωθεν τῷ

Ms.
fol. 28 v.

Th. 110. 15

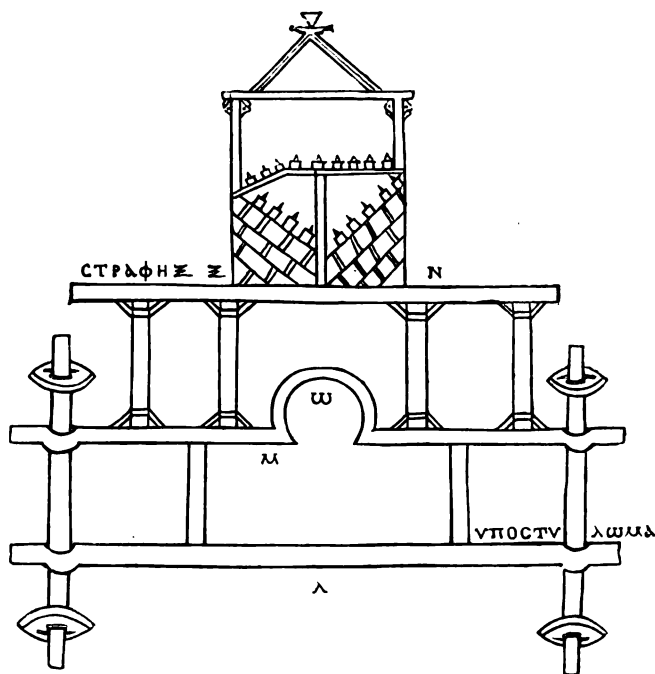
1. ἴσον τῷ] sic FV. Item τῷ ponit P. τὸ
 M. — τράφῃ] sic P. τράφῃ V. τράφῃ
 F. τράφῃς M. — Ἐστράδω δὲ] sic PV.
 δὲ om. M. ἐστράδω F. || 2. δέ σε] sic MPV.
 δέ σε τὸ ἔργον F. — διελέχθην] sic MPV.
 διελέχθην P¹⁰. διελέχθην F. || 3. ἂν ἔχη] sic
 MPV. ἂν ἔχει FP¹⁰R. — πλευρὰ] πλευρὰν
 P¹⁰. — ἔξουσι] ἔξουσι spiritu leni P. || 3-4.
 Ἐστράδω] ἐστράδω F. || 4. ὕλη ξυλικῇ] scri-
 psi ex FPV. ὕλη ξυλικῇ M. ὕλη ξυλικῇ
 Th. — κέντρῳσιν] κέντροισιν F. || 5. ψη-
 χέτω] scripsi ex PV. ψηχέτω M. Deest in
 F. ψηχέτω Th. — Post δὲ ponit καὶ Th.
 Sed omitunt MP. — τὰ μέσα] τὰ om.
 F. || 5-6. ἐργαποκυλίνδριος] sic FPV. ἐργα-
 πικυλίνδριος M. ἐργαπὶ ἴσως ἐργαπὶς V¹
 marg. ἐργαποκυλίνδριος P¹⁰. || 6. ἄξω-

νας M. || 7. τὴν μὲν περίμετρον] sic MF
 PV. τὸν μ. π. Th. || 8. ποδῶν $\overline{\Gamma}$] sic MF
 PV. ποδῶν πειῶν Th. — Post πύργος ad-
 dit καὶ Th. || 9. ἔχων] sic PV. ἔχων MF.
 — πηχῶν $\overline{N}$] sic MFPV. πηχῶν πιντή-
 κοντα Th. || 10. ἑαυτῷ] αὐτῷ R. — ἐγκ-
 κλιμάτων] sic MV. ἐγκλημάτων P. ἐγκλη-
 μάτων F. ἐγκλιμάτων Th. — δόποτελεσμά-
 των] sic MFPV. δόποτελεσμάτων Th. || 11-
 12. Verba ὥστε τὸ παραβαλλόμενον (sic M.
 παραλαμβανόμενον F) τῷ πείχους μέγεθος
 inserui ex MF. Desunt in ceteris codd. et
 in Th. || 12. ἐγκλίματι] sic PV. ἐγκλήματι
 MF. || 12-13. τῷ πύργῳ] τῶν πύργων V¹. || 14.
 ὁππείδων] sic MPV. ὁππείδων F. — τῷ
 πείχους] τῷ π. πείχους VP⁸ Th. || 15. Post
 λόγον videtur esse lacuna. — ἔξωθεν]

τείχους ἀπενεγκόντα τὸ ὄργανον, πρὸς τὴν τῶν ἐλκόντων ἀνδρῶν
 διάδοσιν καταμερίσαι τὸ πλῆθος αὐτῶν, ὅπως οἱ μὲν ἔλκοιεν τὸ
 πᾶν ἔργον, οἱ δὲ λοιποὶ συνήθως δότομερίσουσι τὰ ἐγκλήματα ἐν
 τοῖς βάθεσι τῶν πύργων· οἱ δὲ ἄνω ἀνδροποὶ καὶ οἱ ἀρχιτεκτο-
 νέοντες ὑπέπαιον περὶ αὐτοὺς τοὺς πύργους ἐρεινοὺς πόκους, ἵνα
 τὰ πρὸς πῆλόντα βέλη ὑπὸ τῶν ἐναντίον μηδὲν αὐτοὺς ἀδικῇ εἰς
 αὐτοὺς ἐμπήγοντα.

Τὸ δὲ γῆμα οἷόν ἐστιν ὑπογέγραπται.

Fig. XVII.

ἔξοθεν F. || 1. ἀπενεγκόντα] ἀπενεγόντα F.
 || 2. καταμερίσαι P¹⁰. || 3. δότομερίσουσι]
 sic M. δότομερίσουσι ceteri codd. Th. — ἐγ-
 κλήματα] sic MPV. ἐγκλήματα P¹⁰. ἐγκλή-
 ματα F. || 4. βάθει] βάθος F. || 4-5.
 ἀρχιτεκτονέοντες M. || 5. ἐρεινοὺς πόκους]

sic PV. ἐρεινοὺς κόπους M, unde ἐρεινοσκοπούς
 F. || 6. βέλη] βέλοι P¹⁰. — τῶν ἐναντίον]
 scripsi ex M. τῶν ἐναντίων ceteri codd. Th.
 — αὐτοὺς] sic codd. αὐτὸς Th. || 6-7. εἰς
 τοὺς ἐμπήγοντας M. || 8. Τὸ δὲ γῆμα] scri-
 psi ex MFPV. τὸ γῆμα δὲ Th. — Figura

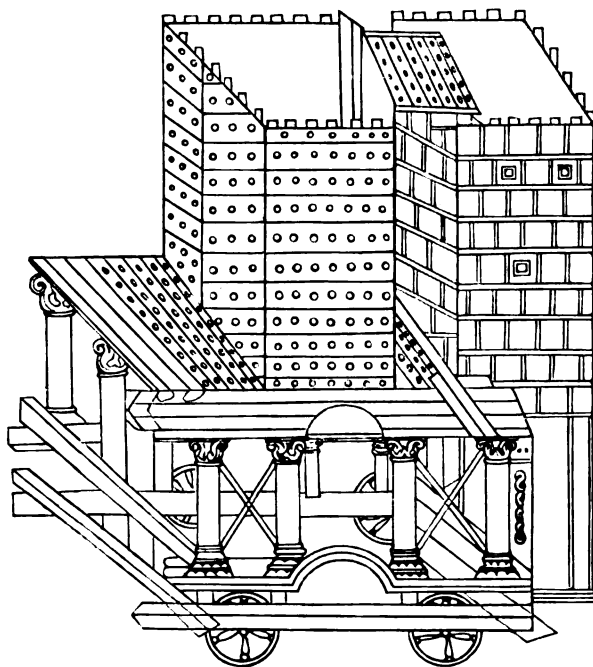

Fig. XVIII.

[Περὶ σαμβύκης.]

Ἐχομένως δὲ πᾶν περὶ σαμβύκης ὑπογράφωμεν σαμβύκης κατασκευήν. Φέρει γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ὄργανον ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσι μεγάλων πραγμάτων κινήσεις. Ὑπογράψω δέ σοι ὁ ἥρχι-

Σαμβύκη
sive
σανδύκη
ἢ ἡρχιτεκ-
τόνευσε

helepoleos qualis in codice M effingitur præbet litteras N et Ξ errore seu pictoris seu librarii inscriptas, quippe quæ in textu non partem quamdam machinæ. sed mensuras significant. Sunt igitur litteræ numerales. In eadem figura occurrit vox ΤΡΑΦΗΞ, quæ etiam in textu ejusdem codicis aliquoties occurrit. Quæ si genuina sit, videtur ad verbum τρέφω referenda, dum vocabulum τραφῆς seu τράπηξ (cf. *trabs*). in ceteris codicibus

usurpatum, a verbo τρέπω originem ducit.

|| Titulum Περὶ σαμβύκης uncis inclusi. quippe qui in vetustis codd. non appareat. Descripsi ex secunda manu P. ubi in margine legitur. || 1. Ἐχομένως] ἔχομένων R. — περὶ σαμβύκης] scripsi ex MF. σαμβύκης ceteri codd. Th. — ὑπογράφωμεν] sic MF. ὑπογράφωμεν PV. — σαμβύκης] sic MF. σαμβύκης PV. || 3. δ'] scripsi ex MF. ἢ PVTh. || 3-p. 58, l. 1. ἡρχιτεκτόνευσε] sic MFP. ἡρχιτεκτόνευσε V.

Δάμος ὁ Κολοφώνιος. Εἶχε γὰρ τὴν κατασκευὴν τῆς
 [Κολοφώνιος.] συμμετείας τοιαύτην. Ἦν τράφηξ, καὶ εἶχεν ἐν αὐτῷ παραλλή-
 λους ἄξονας· οἱ δὲ ἄξονες ἦσαν τετροχισμένοι. Ἦσαν δὲ τῶν μὲν
 τρόχων αἱ διάμετροι ποδῶν $\overline{\Gamma}$, τῆ δὲ τράφηκος τὸ πλάτος ποδῶν
 $\overline{\Gamma}$ καὶ τὸ ὕψος ποδῶν $\overline{B}$, τὸ δὲ μῆκος ποδῶν $\overline{KZ}$ · ὕψος δὲ τῆ
 [Καλίβας
 sive
 καλλέας.] καλλίβαντος τῆ ἐπὶ τῷ τράφηκι ποδῶν $\overline{ID}$. Ἔσω δὲ ὁ καλλίβας
 ὁ Ν σερεῶς καὶ ὀρθῶς ὀραρῶς πρὸς τὸν τράφηκα, σεισθηρομέ-
 νος κατὰ τοὺς ἀναγκαίους τῶν τόπων. Ἐπειτα διὰ τῆ ἐπισυλῆς τῆ
 καλλίβαντος ἤχθωσαν κανόνες οἷον ἡμισαγκωνοειδεῖς· καὶ δι' αὐ-
 τῶν καὶ τῆς κορυφῆς τῆ καλλίβαντος διώδω κοχλίας, ἧ τὸ μὲν
 [κοχλίας.] μῆκος ποδῶν $\overline{IE}$, ἡ δὲ περίμετρος δακτύλων $\overline{IO}$ · καὶ κατὰ τοὺς
 βάσεις τῆ κοχλίας ἀπὸ τῆ ἐπιτομῆς ἔσω ἐργάτης, ὡς ἐπιστρέφειν

1. Δάμος ὁ Κολοφώνιος] sic MPV. δά-
 φνιος ὁ κ. ponit F. In codice B legitur δάμμος
 ὁ κολοφώνιος. || 2. Ἦν] sic FV. ἦν P. ἦν Th.
 || 3. ἄξονας, ἄξωνες M. || 4. ποδῶν $\overline{\Gamma}$]
 sic MFPV. ποδῶν τριῶν Th. — τὸ om.
 PTh. || 5. τὸ μῆκος omissio δὲ F. — ποδῶν
 $\overline{KZ}$] sic MFPV. ποδῶν εἴκοσι ἐπὶ $\overline{\Gamma}$ Th. ||
 5-6. τῆ καλλίβαντος] τῆ om. R || 6. τῆ ἐπὶ]
 τῷ ἐπὶ M. — ποδῶν $\overline{ID}$] scripsi ex M. πο-
 δῶν $\overline{AD}$ PV. ποδῶν $\overline{AD}$ FTh. || 6-7. καλλίβας
 ὁ Ν] sic MPV. ὁ καλλέας ponit F, quod
 legendum ὁ καλλέας ὁ Ν. Etenim ambo
 formæ καλλέας et καλλέας occurrunt in
 codicibus. Attamen forma usitatior ΚΙΑ-
 ΔΙΒΑC litteris uncialibus exarata est in
 figura picta codicis M. || 7. σερεῶς καὶ ὀρ-
 θῶς] sic MF. σερεῶς καὶ ὀρθῶς ceteri codd.
 Th. — ὀραρῶς] ἀρεαρῶς F. || 8. ἐπιτα M.
 — ἐπισηλῆς F. || 9. καλλίβαντος] sic MPV.
 καλλέαντος F pro καλλέαντος. — ἤχθωσαν]
 sic FVP. ἤχθωσαν M. — οἷον ἡμισαγκωνο-

ειδεῖς] scripsi ex solo F. Notanda est hæc
 lectio, quippe quum hoc loco mira occur-
 rat confusio in ceteris codd. Etenim M
 præbet $\overline{ois}$ ὁ, quod nullum sensum habet.
 Ponunt PV οἷον $\overline{C}$, ubi $\overline{C}$ videtur esse sig-
 num vocis ἡμισ. Quod signum quum
 librarius qui codicem vetustissimum M e
 textu unciali descripsit non intellexisset,
 litteram $\overline{ois}$ esse putavit, unde $\overline{ois}$ scrip-
 sit, ubi linea transversa abbreviationem
 vocis οἷον antiquitus significavisse existi-
 manda est. Alia alii ponunt codd. recen-
 tiores, ut οἷον $\overline{P}^{10}$. Male prorsus οἷον $\overline{C}$
 apud Th. || 10. καλλέαντος] καλλέαντος
 rursus F pro καλλέαντος. — διώδω] διώ-
 σω F. — κοχλίας] ὁ κοχλίας plerique codd.
 Th. Delevi ὁ ex auctoritate codicis M. || 11.
 δακτύλων $\overline{IO}$] sic MFPV. δακτύλων δέκα-
 εντία Th. || 12. ἐργάτης] sic FVP. εἰρατής
 habet M, ex confusione litterarum Γ et Ι,
 sed inscriptio in figura est ΕΡΓΑΤΗΣ

Th. 111.

τὸν κοχλίαν κατὰ τὰς ἐκτάσεις καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐναντίον σρε-
 φόμενον κατὰ τὰς ἐλαττώσεις. Ἐστὼ δὲ ὁ ἐργάτης ὁ Κ. Εἶτα ὑπὲρ
 τὴν κορυφὴν τῆς καλλύβαντος ἐν τῷ κοχλίᾳ ἄνω κείδω κατακλείς
 ἡ ΔΕ, διπλῇ, ἐκκεκολλημένη πᾶσι τοῖς κλίμασιν, ἔχουσα μὴ
 πολὺ τὸ ψῆχον τῆς διαστάσεως ἀλλ' ὥσπερ συμπεφυκὸς πᾶσι τοῖς
 ἐμβαλλομένοις. Κατὰ δὲ τὸν ἐνδεχόμενον λόγον τῇ παραδέσει τὸ
 μῆκος ἔστω, ὥστε γινομένων εἶναι τὴν ἀπ' αὐτῶν τῶν ὁπῶν μοῖραν
 ὑπὸ δυοδεκαπλάσιον τῆς ὅλου μήκους. Εἶτα διὰ τῆς κατακλείδους
 παρὰ τὸν κοχλίαν διώδω στανδύκη, ἔχουσα τὸ μῆκος ποδῶν Ξ,
 10 γρηνοῦα τῷ παλάττει πρὸς τὴν ἐκ τῆς τρήματος τῆς κοχλίας.....
 Εἶτα διαπειχιζέδω, ὥστε τοὺς ἐπιβαίνοντας ἄνδρας τεταρρηκότως
 ποιέειν τὴν ἀνάβασιν εἰς αὐτήν.

[ἐργάτης.]

[κατακλείς.]

litteris uncialibus exarata. — ὡς ἐπιδέ-
 φειν] scripsi ex M. ὅς ἐπιδέφει ceteri codd.
 Th. || 1. ἐκτάσεις] sic MFV. ἐκτάσεις P
 Th. marg. || 2. ὁ Κ] sic MPV. Ὁ Κ ponit F. — ὑπὲρ] scripsi ex MFPV. ἐπὶ Th.
 ex P². || 3-4. κατακλείς ἡ ΔΕ διπλῇ] scri-
 psi ex M. κατακλείσει δὲ διπλῇ FV. κατα-
 κλείσει δὲ διπλῇ P, sed secunda manus in
 margine ponit ἴσως κατακλείς διπλῇ, unde
 κατακλείς διπλῇ P² Th. Error codicum pro-
 fectus est ex iotacismo, nam sonus vocum
 κατακλείς ἡ ΔΕ et κατακλείσει δὲ apud
 Græcos idem est. Notatur κατακλείς in
 figura picta codicis M, ubi ΚΑΤΑΚΛΕΙΣ.
 || 4. ἐκκεκολλημένη] sic plerique codd.
 ἐκκεκολλημένη P¹⁰. — κλίμασιν] om. F.
 || 5. ψῆχον] sic PV. ψύχον F. ψυχος cor-
 rectum in ψυχον M. — ὥσπερ] sic FPV.
 ὡς M. — συμπεφυκός] sic PV. συμπε-
 φυκός FP¹⁰. συμπεφυκός M. || 7. γινομέ-
 νων] scripsi ex FPV. γινομένων M. γινο-
 μένων Th. — ἀπ' αὐτῶν] παρ' αὐτῶν P¹⁰.

— μοῖραν] sic M. μοῖραν FVTh. || 8.
 δυοδεκαπλάσιον] sic MF. δυοδεκαπλάσιον
 PVTh. δυοδεκαπλάσιον P¹⁰. — μήκους] scripsi
 ex M, qui habet μερὺς prima manu in
 μήκους correctum. μήκους ponunt quoque
 AFPP¹⁰ R. μήκος Th. — Post μήκους in-
 serui εἶτα ex M. Deest in ceteris codd.
 Th. — κατακλείδους] κατακλίδος F. || 9.
 παρὰ] sic MFPVA et R. ἐπὶ Th. περ,
 παρὰ Th. marg. — διώδω] διώσω F. —
 στανδύκη] sic MF. στανδύκη ceteri codd. Th.
 — ποδῶν Ξ] sic MPV. ποδῶν Ξ F. ποδῶν
 ἐξήκοντα Th. || 10. γρηνοῦα] γρηνοῦα Th.
 — τῷ] τῷ P. — τρήματος] sic PV. τρέ-
 ματος F. τρήματος P¹⁰. ἐκ τρήματος M.
 — κοχλία] scripsi ex M. κοχλίας ceteri
 codd. Th. — Post κοχλία videtur esse la-
 cuna. || 11. διαπειχιζέδω] scripsi ex F.
 qui διαπειχιζέδω habet. διαπειχιζέδω M.
 διαπειχιζέδω VTh. Variavit lectio propter
 iotacismum: I = EI = OI = Y. || 12. ποιέ-
 ει] ποιῆσαι F. — Post αὐτήν, a linea M.

[ΠΛΑΤΟΣ.]

Ἐχέτω δὲ κατὰ τὸ Ω πλινθίων ποδῶν ὧ πάντοθεν [τὸ] πλάτος
 καὶ τὸ μῆκος. Ἐχέτω δὲ μόλιβδου τὸ πλινθίων ἑσπυτον τὸ πληθὺς
 ὥστε ἀνθρώπον ποιεῖν τὸν μόλιβδον τὸ ὅλον σήκωμα τῆς σανδύκης.
 Εἴτα πάλιν κατὰ τὸ ἄκρον τὸ ἀνω ἔσω πλατυτέρα ἢ σανδύκη, ὅπως
 ἢ ἐπίβασις γένηται ἐραδιετέρα τοῖς ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαίνοισιν. Εἴτα
 ἀποσῆσασα ἀπὸ τῆς ἄκρου τῆς ἀνω διασῆματος ὅσον ποδῶν ὧ, ἔσω
 κλίμαξ ἐν κανόσι σερμενίως ἐνδεδεμένη, καὶ τὴν κίνησιν ἐχέτω σε-
 ρμενίαν. ἐχέτω δὲ τὸ μῆκος ἴσον τῷ κιλλίβαντι, ὥστε, ὅταν ἢ
 κλίμαξ ἀψῆται τῆς ἐδάφοις, ὀρθὴν γίνεσθαι κατὰ τὸ κέρας τὴν
 σανδύκην. ὅταν δὲ ἀναλάβῃ τὰ σώματα, τότε χρωμένους τῇ ἐπι-
 στροφῇ τῇ τῆς κοχλίας, δημιουργεῖν τὴν ὑποκειμένην πρᾶξιν.

[ΚΛΙΜΑΞ.]

Ms.
fol. 29 v.

1. Ἐχέτω] scripsi ex MF. ἔσω ceteri
 codd. Th. — τὸ Ω πλινθίων] emendavi ex
 M. τὸ Ω πάλιν οἶον ponunt ceteri omnes
 codd. et Th. Error communis fluxit ex
 prava lectione litterarum uncialium, quas
 codex M solus recte transcripsit ΠΛΙΝ-
 ΘΙΟΝ = ΠΛΙΝΘΙΟΝ = ΠΛΙΝΘΙΟΝ
 = ΠΛΙΝΘΙΟΝ, unde fecerunt librarii
 πάλιν οἶον. — ποδῶν ὧ] sic MFPV. ποδῶν
 ἔξ Th — τὸ πλάτος] supplevi τὸ || 2. καὶ τὸ
 μῆκος] sic M. τὸ om. ceteri codd. Th. —
 ἑσπυτον τὸ πληθὺς] sic M. τὸ ceteri codd.
 Th. || 3. μόλιβδον] μόλιβδον P¹⁰. — σή-
 κωμα] σήκωμα F. — σανδύκης] sic MF.
 σανδύκης V. συμδύκης P, unde συμδύκης
 P¹ marg Th. marg. || 4. ἔσω] ἔσω δὲ P¹⁰.
 || 4-5. Post πλατυτέρα solus M habet ἢ
 σανδύκη ὅπως ἢ ἐπίβασις γένηται ἐραδι-
 ετέρα πῶς ἐ. τ. τ. α'. Inserui hæc verba,
 quæ desunt in ceteris codd. et apud
 Th. || 5. ἀναβαίνοισιν] scripsi ex solo F.
 ἀποβαίνοισιν ceteri codd. Th. || 6. ἀπο-
 σῆσασα ἀπὸ] correxi ex conjectura. ἀποσῆ-

σας ponunt codd. et recepit Th. ἀπὸ inse-
 rui ex F, nam deest in ceteris codd. Th.
 Videtur legendum ἀποσῆσασ' ἀπὸ cum
 elisione. — ἄκρη] ἄκρη M. — ὡς ὅσον M.
 — ποδῶν ὧ] sic MFPV. ποδῶν ἔξ Th. || 8.
 κιλλίβαντι] sic FPV. κιλλίβαντι M. || 8-
 9. ἢ κλίμαξ] ἢ om. AP¹⁰. || 9. ἀψῆ-
 ται] ἀψῆται P¹⁰. — γίνεσθαι] sic FPV. γί-
 νεσθαι M. γίνεσθαι Th. || 10. σανδύκην] sic
 F. σανδύκην correctum prima manu in
 σανδύκην M. σανδύκην ceteri codd. || 10-11.
 πῶς ὀπιστροφῇ τῇ P. Alterum τῇ om. P¹⁰.
 || 11. δημιουργεῖν] sic FPV. δημιουργεῖν
 habet M, videlicet ex confusione littera-
 rum uncialium EI = OI. — ὑποκειμένην]
 ὑποκειμένην F. — πρᾶξιν] sic M. πρᾶξιν
 FPR. Desinit hic excerptum Bitonis in co-
 dice F. Figura hucusque inedita quæ hu-
 jusce machinæ, vulgo dictæ σανδύκη apud
 Græcos et sambuca apud Latinos, effigiem
 proponit, præfert nomen ΚΑΝΔΥΚΗ lit-
 teris uncialibus depictum. Quæ nominis
 forma constanter occurrit non solum in

Τὸ δὲ γῆμα οἷόν ἐστιν ὑπογέγραπται.

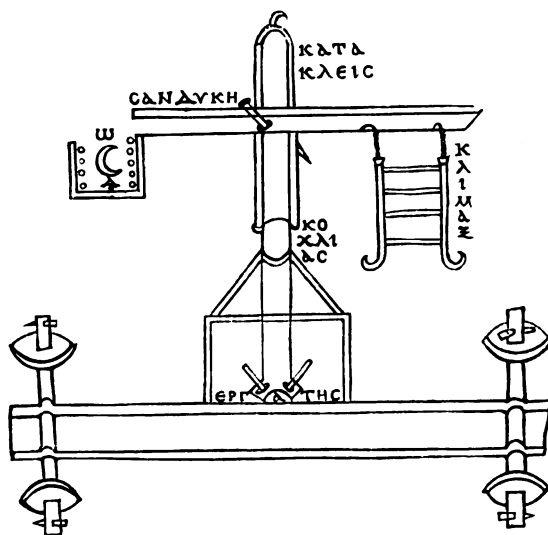

Fig. XIX.

Ἐχομένως δὲ τῶν καταπαλπικῶν γασραφέτης σοι ῥηχτεκτό-
νευμα περιχειρίσμαι ἀναγέφυαι. Ἐχει δὲ πόνδε τὸν τρόπον.
Ἔστω γὰρ ὁ ὑποκείμενος γασραφέτης ὃν ῥηχτεκτόνευσε Ζώπυρος

Γασραφέτης
ὃν
ῥηχτεκ-
τόνευσε

vetustissimo codice M, sed etiam in illis excerptis Bitonis quæ codex F ex eodem antiquissimo fonte derivata usque ad nos servavit. Unde liquet formam hanc *σανδύκη* etiam in prototypo exemplari usurpatam fuisse. Itaque eam immutare non sum ausus. Altera forma *σαμβύκη*, quæ ad transcriptionem latinam propius accedit, occurrit in codicibus VP ex recensione sæculo decimo facta exaratis et in omni familia codicum recentiorum, atque etiam in illo P² unde editio Th. manavit. Præterea notandum est scripturam *σαμβύκη* in codicibus MF soli Athenæo tribui, unde conjicere licet ambas formas antiquitus fuisse usitatas, ita tamen ut forma

σανδύκη Bitonis propria ac peculiaris fuisse videatur. Ceterum de nomine *sambucæ* variatum est, nam usurpantur *σανδύκη* (Arcad.) *σαμβούκη* (Hesych.) *σανδύκη* semel M) *συμβύκη* vel *συμβύκη* (semel P) atque etiam *ἡ σάμβυξ*, *τῆς σάμβυκος*, quam formam ex Suida receptam vir doctissimus Schweighæuserus in Polybium suum intulit (Polyb. V, 37, 10 — VIII, 6, 2). || 2. *καταπαλπικῶν*] scripsi ex titulo litteris uncialibus bis exarato in codice M, qui ponit etiam alias *καταπαλπικῶν*, hic vero *καταπαλπικῶν*, sicut ceteri codd. et Th. — *γασραφέτης σοι*] *γασραφές* V¹. *γασραφεπυσι* P¹⁰ V². *γαφές* A correctum in marg. || 3. *πόνδε*] deest in M. || 4. *γασρα-*

Ζώπυρος
ὁ Ταρνανπῖνος
ἐν Μιλήτῳ.]

ὁ Ταρνανπῖνος ἐν Μιλήτῳ. Εἶχε γὰρ βάσιν τὴν Α· ἥς τὸ μὲν
μῆκος ἦν ποδῶν Θ, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν Γ, ὕψος δὲ ποδὸς Α.
Εἶτα ἐπάνω τῆς βάσεως καλλίβαντας εἶχεν ὀρθότως ἔχοντας
τὸ ὕψος ποδῶν Ε· εἶτα ἐπάνω αὐτῶν κανὼν κοῖλος, οἷος κὴ ὁ κα-
ταπαλπκός, ἔχων τὸ μῆκος ποδῶν Ζ, ὁ Θ. Οἱ δὲ καλλίβαντες
τρεῖς πόδας ἐχέτωσαν τὸ μῆκος. Εἶτα κατὰ μέσον τῶ κανόνος ὀρθὸς
ἐσάτω κίων ὁ Ε, κατὰ τὸ Δ, ἔχων τὸ μῆκος ποδῶν Β, τὸ δὲ
πλάτος καὶ τὸ πάχος ποδὸς Α. Εἶτα ἐχέτωσαν ἄνωθεν δὴ τῶ
κοίλου κανόνος ὡς δὴ παλαιστῆ ἐνὸς κατακλιῖδα σενήν, ἐπιδέ-
ξαται τὸ τόξον τὸ περιεχόμενον δυναμένην. Ἐστὶ δ' ἡ μὲν ὀπὴ ἡ
Ζ, τὸ δὲ τόξον τὸ Ψ, ἔχον τὴν μὲν περιφέρειαν ποδῶν Θ, τὸ δὲ
πάχος δακτύλων Ι Ε, νευρᾶ κατημμένον σερεμνία ἐχούσῃ τὴν

Th. 119

5 Ms.
fol. 30 r.

φέτης PV. γραφῆτης M. γραφῆτης V¹.
γραφέτης Th. — ἡρχτεκόνευσε] sic MPV.
ἀρχτεκόνευσε P¹⁰. ἡρχτεκόνησε Th. || 1.
Ταρνανπῖνος] Ταρνανπῖνος M. — Μιλήτῳ]
μιλήτῳ P. μειλήτῳ M, more epigraphico,
nam frequens lectio ΜΕΙΛΗΘΗΣΙΟΣ in
inscriptionibus. — τὴν Α] scripsi ex co-
dice M, ubi etiam basis A clare appa-
ret in figura. Quum figura hucusque ine-
dita desideretur in ceteris codicibus, male
correxerunt βάσιν πλά quod recepit Th. ||
2. ποδῶν Θ] sic MPV. ποδῶν ὀνεία Th.
— ποδῶν Γ] sic MPV. ποδῶν τετῶν Th.
πόδας Γ' ponit P¹⁰. — ποδὸς Α] sic MPV.
ποδὸς ἐνός Th. πόδα ᾱ ponit P¹⁰. || 3.
καλλίβαντας] καλλίβαντες PV. καλλάβαντες
ponit M. — ἔχοντας] ἔχοντες MPV. || 4. πο-
δῶν Ε] ποδῶν πέντε Th. — οἷος] οἷος M.
οἶον Th. || 4-5. καταπαλπκός] scripsi ex
præcedentibus, nam καταπαλπκός habet
ipse M, sicut ceteri codd. Th. || 5. πο-
δῶν Ζ] sic MPV. ποδῶν ἐπ' ᾱ Th. πόδας ζ

ponit P¹⁰. — καλλίβαντες] sic PV. καλλά-
βαντες M. || 6. τρεῖς πόδας] sic M. — ὀρ-
θῶς M. Γ' πόδας PV. || 7. ἐσάτω] sic uno
consensu codd. MPV. Forte legendum
est εἰσάτω. — κίων ὁ Ε] deest littera E in
figura, sed apparet columna seu κίων. —
κατὰ τὸ] sic PV. κατὰ δὲ τὸ ponit M. —
ποδῶν Β] sic MPV. ποδῶν δύο Th. || 8.
ποδὸς Α] sic MPV. ποδὸς ἐνός Th. —
ἐχέτωσαν] sic PV. ἐχέτω M. || 9. παλαιστῆ
ἐνός] scripsi ex M. παλαιστῆ ᾱ PV. παλαι-
στῆς μίας Th. — κατακλιῖδα] sic M. κατα-
κλιῖδα PV. || 9-10. ἐπιδέξαται] correxi ex
M. ἐπιδείξαται VPTh. || 10-11. ἡ Ζ] scripsi
ex M. Signum Z in figura excidit. Male NZ
ponunt PV, unde νζ ceteri codd. Th. Er-
ror natus ex confusione litterarum N et H.
|| 11. τὸ δὲ τόξον τὸ Ψ] emendavi ex M.
τὸ δὲ τόξον ὃν τὸ ψ Th. Vocabulum ὃν ir-
repsit ex errore codicum VP, qui τὸ δὲ τὸ
Ξ ὃν τὸ Ψ ponunt, dum secunda manus P
in margine τόξον adscripsit. || 12. δακτύ-

περίμετρον δακτύλων $\overline{\Delta}$ · ἔσω δὲ τὸ πῶξον ὁμοπονοῦν ἑαυτῷ ἄρ-
 ραγές. Εἴτα διώδωσαν δύο φῶτα παρ᾿ ἄλληλα τῇ διόπτρᾳ, ὅθεν
 τὰ βέλη διωδύσεται. Ἐσω δὲ τῶν βελῶν τὰ μήκη ποδῶν $\overline{5}$ · τὰ
 δὲ πᾶσι τῆς διαμέτρους, δακτύλων $\overline{5}$ · εἴτα ἀπὸ τῆς σύλου τὰ κα-
 5 τατεθέντα βέλη ἀναποσῆσας ἀπὸ τῆς Θ. ἢ πόδας δύο, ἔνδεσ
 κανόνα ἐπὶ τῷ κοίλῳ κανόνι πλάγιον ὥσπερ παρ᾿ ἄλληλον τῷ ὀρί-
 ζοντι τὸν Μ, καὶ δι' αὐτῆς διώδω λινεὰ τῶν κοράκων. Ἐςωσαν γὰρ
 ἐξ ἑκατέρης μέρους τῆς πῶξος κόρακες δισσοὶ οἱ ἐντείνουσι τὸ πῶξον ·
 αἱ δὲ λινεαὶ αὐτῶν διώδωσαν κατὰ τὸν κανόνα τὸν Ν · φερέδωσαν
 10 δὲ ἀπὸ τῆς κανόνος τῆς Μ ἐπὶ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι διττόχια.

λων $\overline{IE}$] sic MPV. δακτύλων πεντηκίδεκα
 Th. — νευρά] νευρά M. νεύρα PV, sed
 secunda manus P correxit in νευρά. —
 καθημμένον] emendavi ex M. καθήμενον V
 P. καθήμενον marg. καθημμενον Th. — τε-
 ρεμνία] τερεμνία VP, sed secunda manus
 P τερεμνία correxit. τερενία M. — ἐχούση]
 ἐχούση P. || 1. δακτύλων $\overline{\Delta}$] sic MPV.
 δακτύλων πσσαίων Th. — Post πῶξον in-
 serit τὸ Th. Deest in codd. MPV. — ἑαυ-
 τῷ] scripsi ex M. ὃν αὐτῷ ponunt ceteri
 codd. Th. || 2. τῇ] τῇ P. || 3. διωδύ-
 σεται] correxi ex MPV. διωδύσεται P¹⁰.
 διωδύσεται Th. — ποδῶν $\overline{5}$] sic MPV. πο-
 δῶν ἐξ Th. || 4. δακτύλων $\overline{5}$] sic MPV.
 δακτύλων ἐξ Th. — τῷ] τῆς P¹⁰. — Post
 σύλου inserit κατὰ Th. Delevi ex auctoritate
 codicis M. καταπύσεται] emendavi ex MV.
 καταπύσεται PTh. || 5. βέλη] scripsi ex
 M. Male δύο ἔλη ponunt PV, quippe
 quum librarius litteram B putaverit esse
 numeralem. Correxuit βέλη secunda manus
 P. δύο ἔλη marg. βέλη Th. ex P¹. — Post
 Θ videntur excidisse verba quaedam.

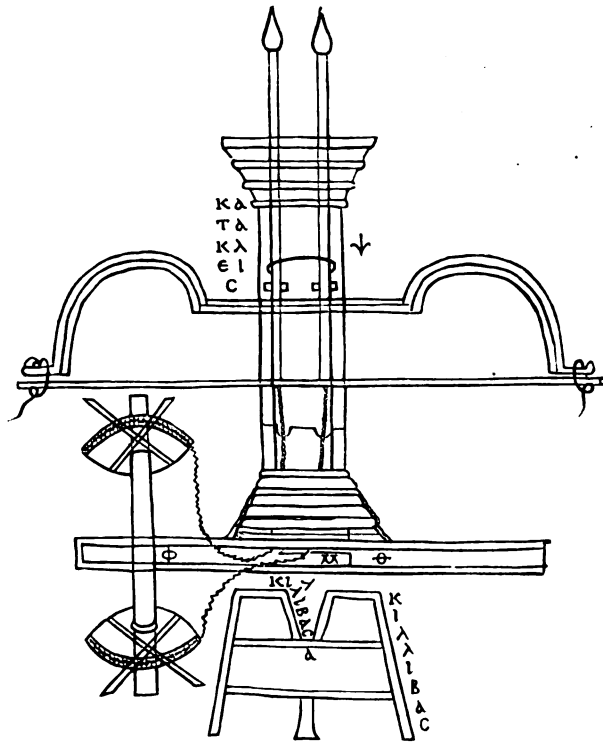
Forte supplendum βέλη ἀναποσῆσας ἀπὸ τῆς
 Θ [διεσῶτα ἀπ' ἀλλήλων ἕκ ἑλασσον ἢ]
 πόδας δύο. — ἔνδεσ] scripsi ex M. ὀνδύς
 ceteri codd. Th. || 6. τῷ κοίλῳ] τῷ κοί-
 λῳ P. || 7. τὸν Μ] sic PV. τὸ Μ ponit M.
 τὸν μ Th. — λινεὰ] scripsi ex præce-
 dentibus. λινεαὶ ponunt VP, sed secunda
 manus P λινεὰ margini adscriptit. λινεαὶ
 M. || 8. δισσοὶ] δισσοὶ P¹⁰. — ὀντείνουσι]
 scripsi ex correctione secundæ manus P.
 ὀκτείνουσι ponunt MVP prim. man. Th. ||
 9. λινεαὶ] scripsi ex præcedentibus. λι-
 ταίαι V. λινεαὶ P. λινεαὶ Th. αἰνεαὶ po-
 nit M, ex confusione litterarum Λ et Α.
 — κανόνα] κανόνα P corr. in κανόνα. —
 τὸν Ν] scripsi ex MPV. τὸ Ν P¹⁰. τὸν γ ponit
 Th. cujus error natus est ex similitudine
 litterarum γ et γ in codice P¹. Deest lit-
 tera Ν in figura. (Vide fig. XX, p. 64.)
 || 10. διττόχια] scripsi ex secunda manu
 P. διττόχια ponunt MV, et prima manus
 P, quasi δύο ττόχια legendum esset. Inde
 διττόχια habuerunt P¹ Th. qui margini
 alteram lectionem διττόχια apposuerunt.

Ἔστω γὰρ παρὰ τὸν κελλίσαντα ἀΐων κατὰ τὸ Φ, καὶ ἐν αὐτῷ ἐν-
 κείδω τὰ διτρώγια· ἐπὶ ταῦτα δὲ καὶ αἱ λινεαὶ φερέτωσαν.

Τὸ δὲ γῆμα οἷον ἐστὶν ὑπογέγραπται.

Ms.
fol. 30 v°.

Fig. XX.

Τούτῃ δ' ἐχόμενόν σοι τὸν ὀρεινοβάτην γραφεῖν ὑπογρά-

Ms.
fol. 31 r°.

1. κελλίσαντα] sic PV. κελλίσαντα po-
 nit M. || 1-2. ἐν κείδω] scripsi more epigra-
 phico ex M. δὲ κείδω ceteri codd. Th. ||
 2. τὰ διτρώγια] scripsi iterum ex secunda
 manu P. τὰ διτρώγια M. τὰ διτρώγια PV. τὰ
 διτρώγια marg. διτρώγια Th. ex P². —
 καὶ] om. MP. — λινεαὶ ponunt MPV.
 — φερέτωσαν] sic MPV. φερέτωσαν cor-
 rexerit P¹⁰. — Post φερέτωσαν, suspicor

inesse lacunam. Etenim usus machinae
 non explicatur. — Deest figura in om-
 nibus codd. excepto M. || 4. Quae deinde
 sequuntur περὶ ὀρεινοβάτην γραφεῖν de-
 sunt in codd. VV²P² P². Unde liquet
 folium illud e codice V. unde V²P²P²
 exscripti sunt, jampridem excidisse. —
 Τούτῃ δ' ἐχόμενον] sic P. πύτῃ δὲ χόμενον
 M. πύτῃ δὲ χόμενον P¹⁰. — ὑπογράφα-

Th. 113.

φαιμεν· ἔχει γὰρ πόνδε τὸν τρόπον. Ἐκθήσω δέ σοι οἶον ἡρχιτεκ-
 τόνευσε Ζώπυρος ὁ Ταρανήνης ἐν Κύμῃ τῇ κατ' Ἰταλίαν. Ἔστιν [Ολοβάτης
 ἀρα βάσις ἡ Α, ἥς ἔσθ' μήκος ποδῶν $\overline{IE}$, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν $\overline{ΓC}$, γραφέτης
 ὁ
 ὕψος δὲ ποδὸς $\overline{A}$ · ἐπάνω αὐτῆς καλλίβαντες οἱ ΧΧ, ὧν ὁ μὲν ἡρχιτεκ-
 τόνευσε
 5 ἐλάσσων, ὁ δὲ μείζων· καὶ ὁ μὲν ἐλάσσων ὁ Ι· ὁ δὲ μείζων ὁ Θ. Ζώπυρος
 Ἔστι δὲ τῶ ἐλάσσονος τὸ ὕψος πόδες $\overline{Γ}$, τῶ δὲ μείζονος πόδες $\overline{E}$. ὁ Ταρανήνης
 ἐν Κύμῃ τῇ
 Εἴτα ἐπάνω κανὼν ὁ Μ, οἷος ὁ γεγραμμένος ἐπὶ τῶ γραφέντι, κατ'
 ἔχων τὸ μὲν μήκος πόδας $\overline{E}$, τὸ δὲ ὕψος πόδα $\overline{A}$, τὸ δὲ πλάτος
 πόδας $\overline{Γ}$, κοῖλος ἔστω. Ἐςωσαν δὲ θεωρητημένοι οἱ καλλίβαντες
 10 τῶ κανόνι· ὁ δὲ κανὼν ἔστω εὐσήκωτος πάντοθεν. Εἴτα διποσήσας πόδας
 $\overline{\Delta}$ διπὸ τῶ θεωρώπου, δὸς κατακλείδω τόπον κατὰ τὸ Μ. Εἴτα
 διὰ τῆς ὁπῆς καθεὶς τὸ τόξον, ἔστω τὸ μὲν μήκος ποδῶν $\overline{Z}$, ἡ δὲ πε-

μιν] ὑπογραψαμεν M, ex confusione litte-
 rarum E et O in scriptura unciali. ὑπο-
 γραψαμεν PTh. || 1. ἔχει γὰρ] scripsi ex
 M. ἔχει δὲ PTh. — πόνδε τὸν τρόπον]
 sic MP. πόνδε om. V¹. πῶτον τὸν τρόπον
 P¹⁰. πὸν δὲ τ. τρ. Th. — οἶον] scripsi ex
 M. ὃν ceteri codd. Th. || 1-2. ἡρχιτεκτόνευσε]
 sic PV¹. ἡρχιτεκτόνευσε ἐνι male separavit
 M. Quippe aderat N ἐφελευστὸν in proto-
 typo litteris uncialibus scripto. || 2. Τα-
 ρανήνης] sic P. ταρανήνης M. — Κύμῃ τῇ]
 κύμῃ τῇ P. || 4. καλλίβαντες] sic P. καλί-
 βαντες V¹. — ὁ μὲν] ὁ μένων P¹⁰. || 4-5. ὁ
 μὲν ἐλάσσων ὁ Ι, ὁ δὲ μείζων ὁ Θ] restitui
 ex figura inedita (p. 67) ubi ambo καλί-
 βαντες notantur litteris XX et distinguun-
 tur litteris I et Θ. Mira confusio codicum
 hoc loco. Ipse M ponit οἶον δὲ μείζων ex
 prava lectione characterum uncialium
 ΟΙΟΔΕ (scilicet ὁ Ι· ὁ δὲ) quos librarius
 putavit esse οἶον δὲ. Alia alii tentaverunt.
 οἶον δὲ Ο μείζων ὁ Θ ponit P, quod re-

cepit P¹. unde οἶον δὲ ὁ μείζων ὁ Θ Th.
 οἶον ὁ δὲ μείζων Θ P¹⁰. οἶον δὲ μείζων ὁ Θ'
 P⁹. οἶον δὲ βείζων ponit V¹, unde οἶον δὲ
 βείζων ο Θ P⁴. οἶον δὲ βείζων ὁ Θ P⁵ P⁷. Ce-
 tera mitto. || 6. πόδες $\overline{E}$] scripsi ex MV¹.
 ποδὸς $\overline{E}$ ponit P, sed correxit sec. man.
 in ποδῶν, unde ποδῶν ε' P¹ Th. || 7. οἷος] sic
 M. οἶον PV¹. — γραφέντι] sic MP. γρα-
 φέντι V¹. || 8. πόδας $\overline{E}$] sic MP. πό-
 δας πέντε Th. — τὸ δὲ ὕψος] scripsi ex
 MV¹ P¹⁰. τὸ ὕψος omisso δὲ PTh. — πόδα
 ponit V¹. πόδα α' P¹⁰. ποδὸς $\overline{A}$ MPTh.
 || 9. πόδας $\overline{Γ}$] P¹⁰. ποδῶν $\overline{Γ}$ MP. ποδῶν γ'
 Th. ποδῶν τετῶν V¹. — καλλίβαντες] sic
 PP¹⁰. καλλάβαντες MV¹. || 10. εὐσήκω-
 τος] sic P. εὐσήκωτος MP¹⁰ V¹. || 11. κατα-
 κλείδω] scripsi ex MP¹⁰. κατακλείδω PV¹.
 τῇ κατακλείδω secunda inanus P marg.
 Unde κατὰ κλειδίω Th. τῇ κατακλείδω
 marg. — κατὰ τὸ Μ] sic MP. κατὰ τὸν
 V¹. καταυτὸν V¹. marg. P¹⁰. || 12. καθεὶς]
 sic MP. καθ' ἥς P¹⁰. — ποδῶν $\overline{Z}$] correxi

εἰμετρος δακτύλων Θ..... καὶ περιέφθω νευρὰ ἔχουσα τὴν
 περίμετρον δακτύλων Θ. Εἴτα λυποσῆσαι πόδας Γ ὑπὸ τῶ αὐτῶ
 ωροσώπῃ, θῆσεις κατὰ τὸ κάτω μέρος ἐπὶ τῶ Θ ἀγκῶνα κρα-
 τήρα ἔχοντα τὸ μῆκος ἕως ἐπὶ τὴν κορωνίδα τῶ πόξ. Εἴτα σύλος
 ἐμμεγερμένος ἀπέχων τῶ πόξ πόδας Γ C, ἀγκῶνος ἔχων τάξιν, ⁵
 ὃς σαθεὶς καλύσει πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ ωροσφειρόμενον. Ἐςω δὲ ὁ
 σύλος ἕτος ὁ Φ· μετὰ δὲ πῦτον, ἀπέχων πόδας B, ἔσω κανὼν
 ἔχων τὸ μῆκος πόδας ΔC, τὸ δὲ πλάτος καὶ τὸ ὕψος πόδα Α.
 Ἐπὶ δὲ τῶ ἀκρὸς τῶ ὀπισθίου, κατὰ τὸν καλλίβαιντα τὸν ἐλάχιστον τὸν
 I, ἔσω προχίασμα ἐν ἄξονι ἐνδεδεμένον, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ¹⁰
 καταπαλτῶν πυγχάνει· εἴτα δι' αὐτῶ ἤχθω λινέα καὶ τῶ κα-
 νόνος τῶ T ἀνωθεν καὶ κάτωθεν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶ ὑποδείγματος

ex M. ποδῶν Ξ male P, unde ποδῶν ξ ha-
 bent P²Th. || 1. Post δακτύλων Θ est
 certe lacuna, quæ etiam longior est in co-
 dicibus MV¹, qui omittunt verba καὶ πε-
 ριέφθω νευρὰ ἔχουσα τὴν περίμετρον δακ-
 τύλων Θ. Quæ omisso videtur ex repeti-
 tione verborum δακτύλων Θ, qua decepti
 sunt librarii, orta esse. || 2. πόδας Γ]
 sic MP. πόδας πρῆς P¹⁰. || 3. θῆσεις] sic
 MP. θήσης V¹. — ἐπὶ τῶ Θ] sic MV¹. ἐπὶ
 τῶ O ponunt P¹Th. κατὰ τὸν Θ' ponit P¹⁰.
 || 4. ἕως] om. P¹⁰. — κορωνίδα] κορωνίδα
 P¹⁰. — σύλος ponit M. σύλος Th. || 5. ἐμ-
 μεγερμένος] sic PV¹. ἐμμεγερμένος ponit M. ||
 6. ὃς σαθεὶς] sic PV¹. ὁ ἑσαθεὶς ponit M, ex
 confusione litterarum uncialium C et E in
 OCCTAΘEIC. — πᾶν τὸ] sic PV¹. πᾶν
 τῶ M. || 7. ὁ Φ] notatur littera Φ in
 figura (p. 67) || 8. τὸ μῆκος inserui ex
 M. Omittunt ceteri codd. Th. — πόδας
 ΔC] sic P. ΔZ habet M, ubi signum Z
 positum videtur pro signo C, quo pars

dimidia significari solet. — πόδα Α] sic
 P. ποδὸς α M. ποδ' α V¹P¹⁰. || 9. καλλί-
 βαιντα] sic PP¹⁰ V¹. καλλάβαιντα M. || 9-10.
 τὸν I] correxi ex M. τὸν O ponunt P¹Th. πό-
 νοι P¹⁰. τὸν ὡν V¹. Notatur unus καλλί-
 βας cum signo I in figura (p. 67). || 10.
 ἐν ἄξονι] scripsi ex M, qui ἐνάξωνι ponit.
 Habent ἐν ὡν ἄξονι P¹Th. — ὡς καὶ ὅτι]
 inserui καὶ ex MP¹⁰ V¹. Deest in P¹Th.
 || 11. καταπαλτῶν] scripsi ex præceden-
 tibus. καταπαλτῶν hoc loco ponit M. —
 δι' αὐτῶ ἤχθω λινέα] emendavi ex codice
 M, qui solus διαυτου ηχθωλινεα ponit.
 Ceteri omnes mirum in modum errave-
 runt. διὰ τῶ ἡ χωλιναιά P. δι' αὐτῶ ἡ
 χωλιναιά V¹. δια τῶ ἡ χωλιναιά P¹⁰. Ex his
 δὲ διὰ τῶ ἡ χωλιναιά recepit Th. Sed
 nulla exstat vox χωλιναιά. Error com-
 munis fluxit ex confusione litterarum Θ
 et O in textu unciali HXΘΩ = HXOΩ.
 || 12. τῶ T] scripsi ex M. Habent πύτων
 ceteri codd. Th. Etenim scripturam τῶ T

πυγχανει, ἔχουσα κὺ διὰ τῶ σύλου ὁμοίως τῶ ἄνω μέρους. . . . ἐν δὲ εὐπνώπερον κὺ μακρότερον ἀφίηται τὸ βέλος.

Τὸ δὲ γῆμα οἷον ἐστὶν ὑπογέγραπται.

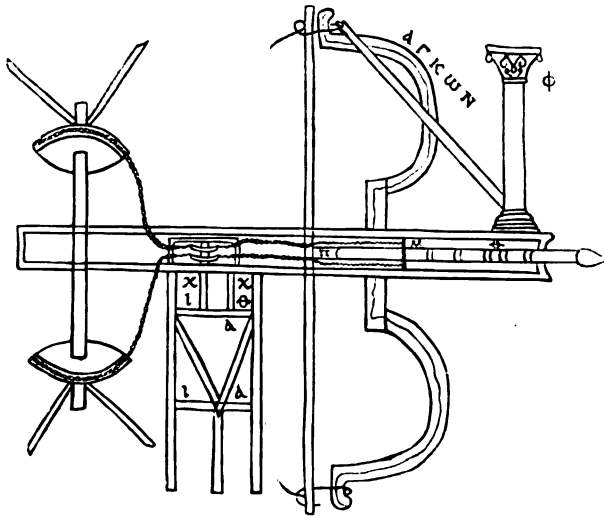

Fig. XXI.

Ms.
fol. 31 v°.
Th. 114.

Ὅσα μὲν ἔν μάλιστ' ἐνομιζομένη σοι σχρῶζεν ἀνεγρέφα- (Ἐπιλογος)
5 μιν. Πεπεύσμεθα γὰρ ὅτι σὺ διὰ τούτων τὰ ὁμοιοειδῆ ἐξευρήσεις.
Μὴ παρατραχῆς δὲ ὅτι ἰσαμένοις μέτροις κεχρημένα, μήποτε
καὶ σε δέσῃ τοῖς αὐτοῖς μέτροις κεχρηάται. Ἐάν τε γὰρ βούλῃ
μείζονα κατασκευάζειν, ἐπτελεῖ· ἐάν τε ἐλάσσονα, μόνον πειρῶ

abbreviationem esse librarii putaverunt. Excidit littera T in figura. || 1. καὶ διὰ τῶ] sic M. κὺ δ' αὐτῶ PV'. Secunda manus P correxit in διὰ τῶ. — Post μέτροις suspicor inesse lacunam longiorem. || 1-2. ἐν δὲ] scripsi ex M. ἐν δὲ Th. Hæc verba ἐν δὲ scripta sunt ὡς in V¹, ὡς δὲ in P¹⁰. || 2. εὐπνώπερον] εὐπνώπερον P¹⁰. — ἀφίηται] scripsi ex M. Videtur vox ἵνα, a qua pendebat conjunctivum ἀφίηται, excidisse.

ἀφίηται P¹⁰. ἐφίηται PP³Th. || 4. σοι] sic P. ὅσοι M. || 5. ὁμοιοειδῆ] restitui ex M. Habent ὁμοία εἶδη ceteri codd. Th. || 6. παρατραχῆς] scripsi ex M. παραχῆς ponunt ceteri codd. Th. παραχῆς P. || 7. καὶ σε] κὺ σὲ M. — δέσῃ] scripsi ex M. δέσσει PTh. — βούλῃ] scripsi ex MP, qui βούλη ponunt. βουλεῖ habet V, sed littera η ex correctione vetusta supra lineam scripta est. || 8. ἐπτελεῖ] om. V¹.

τὴν ἀναλογία φυλάττειν. Τὰ δὲ χήματα καὶ τὰ μέτρα περι-
γραφαί.

ΒΙΤΩΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΛΤΙΚΩΝ.

— *πειρῶ*] *πειρῶ* P. | 1. Post ἀναλογία
delevi *τύπων* ex auctoritate codicis M. Ha-
bent ceteri codd. Th. — Τὰ δὲ χήματα]
scripsi ex M. *τὰ δὲ χῆμα* ceteri codd. Th.

Titulum quo explicit Biton apposui ex
vetustissimis codd. MV. ubi legitur vox κα-
ταπαλτικῶν litteris uncialibus exarata. Co-

dex autem P ponit *καταπαλτικῶν*, quod
etiam initio codicis C legitur, necnon in
fine codicis V¹. Hærent recentiores codd.
inter ambas formas, ut exempli gratia co-
dex A, qui sub finem habet *Βίτωνος κα-
τασκεύαι* (sic pro *κατασκευαί*) *πολεμικῶν
ὀργάνων καὶ καταπαλτικῶν*.

ΗΡΩΝΟΣ
ΚΤΗΣΙΒΙΟΥ
ΒΕΛΟΠΟΙΚΑ.

ΗΡΩΝΟΣ

ΚΤΗΣΙΒΙΟΥ

ΒΕΛΟΠΟΙΙΚΑ.

Th. 191.

Ms.
fol. 46 r°.

Τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατελέως τὸ μέγιστον καὶ ἀναγκαιότατον Περίομον.
μέρος ὑπάρχει τὸ περὶ ἀπαρχίας, περὶ ἧς πλείστα τε ὑπῆρ-

Tituli Ἡρώνος Κτησιβίου βελοποιικά forma genuina multis modis in codicibus immutata atque etiam depravata est. Occurrit integer titulus ille, majusculis exaratus, initio codicum V et P (prim. man.) quibuscum conferri potest F, ubi major pars scripturae evanuit, sed vestigia tamen litterarum ικα etiam nunc apparent. Ex initio codicis V titulum hauerunt F² L² NP² P³ P⁴ P⁵ P⁶ V² V⁴. Secunda forma tituli, qua βελοποιικά mutatum est ex iotacismo in βελοποιηκά, fluxit ex codice M, ubi litteris uncialibus exarata est, atque invenitur etiam in fine codicum VP, unde habent P init. secund. man. P² fin. P¹¹ L⁴. Tertia forma ea est, qua ex scriptura βελοποιηκά codicis M nata est falsa correctio βελοποιηπικά, unde habuerunt Ἡρώνος ἀλεξανδρέως βελοποιηπικά A¹ F¹ P¹. Quarta forma, qua βελοποιικά quidem scribitur, nomen vero κτησιβίου mutatum est in κτησιβίον, fluxit ex prima manu V¹, unde κτησιβίον retinuerunt P⁴ P⁵ T. Quintum autem genus eos codices complectitur, qui gravius in describendo auctoris nomine peccaverunt, quippe quum Ἡρώνος ἢ κτησιβίον, vel Ἡρώνος ἢ κτησιβίον,

vel κτησιβίον solum posuerint, inter quos referendi sunt K secund. man. ubi Ἡρώνος ἢ κτησιβίον βελοποιικά, et O³ ubi tantummodo legitur κτησιβίον βελοποιικά, omisso Heronis nomine. Præterea notandum est veram lectionem fuisse quidem βελοποιικά, minime vero βελοποιηπικά. Etenim vox βελοποιικά (βῆ) a substantivo βελοποιία (ἦ) quod ipse Hero usurpat (vid. p. 72, l. 6 ed. nostræ) derivatur, quemadmodum ὀργανοποιικά apud Philonem Byzantium (Th. p. 50) fluxit ex ὀργανοποιία, quod vocabulum occurrit in Strabone (IV, p. 13). Idem Philo scripsit λιμνοποιικά, quod referendum videtur ad substantivum λιμνοποιία, quocum confer ex Athenæo mechanico μηχανοποιία (pag. 10, l. 6 ed. nostræ) et ἔρροποιία (p. 38, l. 2 ibid.) Unde conicere licet initio libri Heronis *De Automatis* legendum esse περὶ αὐματοποιικῶν, non autem περὶ αὐματοποιηπικῶν, quod perperam ex depravata lectione aliquorum codd. recepit Th. Etenim exstat substantivum αὐματοποιία, cum vocabulis βελοποιία, ὀργανοποιία, μηχανοποιία, et ceteris ejusmodi comparandum. || 2. ἀπαρχίας] sic F¹ V. ἀπαρχίας MA¹ F¹ P¹.

Ξαν ζητήσεις παρὰ τοῖς μεταχειριζομένοις τὴν σοφίαν καὶ μέχρι
 νῦν ὑπάρχουσι· καὶ νομίζω μηδὲ τέλος ποτὲ ἔξιν διὰ τῶν λόγων
 τὴν περὶ αὐτῆς ζητησιν. Μηχανικὴ δὲ ὑπερβάσσει τὴν διὰ τῶν λό-
 γων περὶ ταύτης διδασκαλίαν, ἐδίδαξε πάντας ἀνθρώπους ἀπα-
 ράχως ζῆν ἐπίστανται δι' ἐνὸς καὶ ἐλαχίστου μέρους αὐτῆς, λέγω
 δὴ τὴν κατὰ τὴν καλουμένην βελοποιίαν, δι' ἧς ἔτε ἐν εἰρηνικῇ
 καταστάσει ταραχθήσονται ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἐπανόδοις, ἔτε
 ἐν εὐεργετικῇ πολέμῳ καὶ ταραχθήσονται ποτε τῇ παραδεδομένη ὑπὸ
 αὐτῆς διὰ τῶν ὀργάνων φιλοσοφία. Διὸ τὴν μέριμναν οὕτως ἐν παντὶ
 χρόνῳ καταστῆναι δεῖ καὶ πᾶσαν φρόνησιν ποιεῖσθαι. Εἰρήνης γὰρ
 πολλῆς ὑπαρχούσης, φροσδοκήσασθαι ἂν ἴς πλείονα ταύτην γένε-
 σθαι, ὅταν ἐν τῷ περὶ τὴν βελοποιίαν μέρει καταγίνωνται· αὐτοί

Th. 127.

1. σοφίαν] scripsi ex F. φιλοσοφίαν
 ponunt ceteri codd. et Th. || 2. καὶ νο-
 μίζω] καὶ νομίζω V'. — μηδὲ] scripsi ex
 M. μη δὲ ponunt plerique codd. Th. —
 ποτὲ ἔξιν] scripsi ex M. quem sequuntur
 A' F' P'. ποτ' ἄξιν ponunt VP correctum
 secunda manu P in ἔξιν, unde ποθ' ἔξιν
 P' Th. ποτ' ἔξιν ὁ V'. ποτ' ἄξιν marg.
 ποθ' ἔξιν L'. || 2-3. διὰ τῶν λόγων τὴν]
 scripsi ex MFA' F' P', quibuscum consen-
 tit V. διὰ τῶν λόγων P ubi τὴν suprascriptum
 secunda manu ita ut locus ejus
 incertus sit, unde διὰ τὴν τῶν λόγων po-
 suerunt P' Th. Notandum est verba περὶ
 αὐτῆς ζητησιν μηχανικὴ δὲ ὑπερβάσσει τὴν
 διὰ τῶν λόγων omitti in codice P, unde
 aliqua confusio in codicibus qui ex hoc
 fonte fluxerunt orta est. τὴν διὰ τῶν λόγων
 conjecerunt Köchly-Rüstow. || 4. ἐδίδαξε
 πάντας] sic MFPVA' F'. πανπαντας errore
 librarii P'. διδα .: . ξε τῶς ponit V', qui πα
 margini apponit, unde διδάξει πάντας

conjecit A. διδάξιν πάντας L'. Locus cor-
 ruptus in codd. recentioribus plerisque.
 quippe qui ex V' fluxerint pæne omnes. ||
 5. ἐπίστανται] sic uno consensu FPVF' P'.
 ἐπιπᾶσαι M. || 6. βελοποιίαν] sic FPV. βε-
 λοποιίαν sine accentu M. βελοποιίαν Th.
 — εἰρηνικῇ] εἰρηνικῇ ex iotacismo P¹⁰. || 7.
 ταραχθήσονται] scripsi ex F. ταραχθήσονται
 ποτε ponunt ceteri codd. et Th. —
 ἐπανόδοις] scripsi ex MFA' F' P'. ἐφόδοις
 ponunt ceteri codd. et Th. ἐφόδοις con-
 jecerunt Köchly-Rüstow not. || 8. καὶ ταρα-
 χθήσονται] καὶ duplicatum inserui ex M.
 Omittunt ceteri codd. et Th. — παραδε-
 δομένη] scripsi ex F. παραδιδόμενη ponunt
 ceteri codd. et Th. || 9. Post παντὶ inse-
 runt πάντα Köchly-Rüstow, sed nullus
 habet codex. || 10. καταστῆναι] retinui
 ex uno consensu codicum FPV καταστα-
 σῆσαι M, quod correxerunt in καταστῆ-
 σαι F' P'. || 11. φροσδοκήσασθαι] φροσδο-
 κῆσαι το dividit V.

τε κατὰ συνείδησιν ἀτάραχοι διαμενοῦσι, καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες
 ἐπιβουλεύειν, ὀφθόντες τὴν περὶ αὐτὰ γιγνομένην αὐτῶν διατριβὴν,
 ἐκ ἐπελεύσονται. Ἀμελησάντων δὲ, πᾶσα ἐπιβουλὴ, καὶ ἐλάχι-
 στος τυγχάνη, ἐπικρατήσῃ, ἀπαρσκειῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι περὶ
 5 ταῦτα ὑπαρχόντων. Ἐπεὶ ἔν οἱ ὡρὴ ἡμῶν πλείστας μὲν ἀναγρα-
 φὰς περὶ βελοποιϊκῶν ἐποίησαντο, μέτρα καὶ διαδύσεις ἀναγρα-
 φάμενοι, ἐδὲ εἰς δὲ αὐτῶν ἔτε ταῖς κατασκευὰς τῶν ὀργάνων
 ἐκπίπτει κατὰ τρόπον ἔτε ταῖς πούτων χρήσεις, ἄλλ' ὥσπερ γινώ-
 σκουσι πᾶσι τὴν ἀναγραφὴν ἐποίησαντο, καλῶς ἔχειν ὑπολαμ-
 10 βάνομεν ἐξ αὐτῶν τε ἀναλαβεῖν καὶ ἐμβασανίσαι περὶ τῶν
 ὀργάνων τῶν ἐν τῇ βελοποιίᾳ ὡς μηδὲ ἴσως ὑπαρχόντων, ὅπως
 πᾶσιν εὐπαρακολούητος γένηται ἡ παράδοσις. Ἐροῦμεν ἔν περὶ
 κατασκευῆς τῶν ὅλων τε καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κατὰ μέρος τοῖς ὀργά-

1. συνείδησιν] sic MPV. τὴν εἰδῆσιν ponit
 F. — διαμενοῦσι] correxi ex M, ubi διαμέ-
 νουσιν legitur. διαμένωσι ponunt ceteri co-
 dices (exceptis tamen iis qui ex M descripti
 sunt ut A¹ F¹ P¹), unde διαμένωσι P² Th. ||
 2. ἐπιβουλεύειν] sic M. ἐπιβούλευσιν F. ἐπι-
 βουλεύουσιν PVTh. Confusio orta est ex si-
 militudine litterarum uncialium E et C. —
 τὴν περὶ αὐτὰ γιγνομένην] scripsi ex M, quo-
 cum consentit F, qui τὴν περὶ αὐτὰ γιγνο-
 μένην habet. Sed PV ponunt τὴν περὶ γιγνο-
 μένην onmisso περὶ αὐτὰ, unde τὴν περὶ γιγνο-
 μένην habent P² Th. — αὐτῶν] scripsi ex M.
 αὐτῶν Th. ὅν αὐτῇ conjecterunt Köchly-
 Rüstow. || 3. ἐπελεύσονται] ἐπελεύσονται
 correctum in ἐπελεύσονται F. ἐπελεύσονται
 P² marg. Th. marg. — πᾶσα ἐπιβουλὴ]
 scripsi ex MF. Inserunt ἡ ante ἐπιβουλὴ
 PV, unde πᾶσα ἡ ἐπιβουλὴ P² Th. — καὶ]
 sic pro καὶ ἐάν M. καὶ V. || 3-4. ἐλάχις]

sic more attico codd. ἐλάχισ conjecterunt
 Köchly-Rüstow. || 4. ἐπικρατήσῃ ἀπα-
 ρσκειῶν dividit V. Dedit sine inter-
 punctione Th. || 7. οὐδὲ εἰς] οὐδεὶς F.
 — οὐπὲ] correxi. οὐ δὲ ponunt codd. —
 ταῖς] omi. Th. Dedit ex M. — κατασκευὰς
 τῶν] κατασκευαῶν uno verbo F. || 8.
 κατὰ τρόπον] κατὰτρόπον uno verbo FP¹⁰.
 || 8-9. γινώσκουσιν] sic MPV. γινώσκουσι Th.
 || 9. πᾶσι] bis ponit M. Omittit F. — κα-
 λῶς] καλλῶς F. || 10. ἐξ αὐτῶν τε ἀναλα-
 βεῖν] sic FPV. ἐξ αὐτῶ ἀναλαβεῖν M. —
 ἐμβασανίσαι] sic codd. ἐμφανίσαι conj. Kö-
 chly-Rüstow. || 11. Post ὀργάνων inserui
 τῶν ex F. Omittit Th. — βελοποιίᾳ] βε-
 λοποιίαι F. — ὡς μηδὲ] scripsi ex M, qui
 ὡς μὴ δὲ ponit. ὡς δὲ ceteri codd. Th.
 ὡς δὲ ἴσως mutant in ὡς διαστῶν Köchly-
 Rüstow. || 13. τῶν ὅν αὐτοῖς κατὰ μέρος
 τοῖς ὀργάνοις] conjeci. τοῖς ἐν αὐτοῖς κατὰ

νοις, καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων, καὶ περὶ τῆς συνθέσεως αὐτῶν καὶ ἐξαρπίσεως, ἐπὶ δὲ καὶ περὶ τῆς ἐκάστου χρείας καὶ μέτρων, θεωροῦντες περὶ τῆς τῶν ὀργάνων διαφορᾶς καὶ ὡς τὴν ὁρχήν ἔκαστον αὐτῶν θεωρεῖβάδῃ.

Ὀρχήνα
εὐθύπωνα, παλίνπωνα
καρπίων, λιθοβόλων.

Τῶν ἔν ἐιρημένων ὀργάνων τὰ μὲν ἐστὶν εὐθύπωνα, τὰ δὲ πα- 5
λίνπωνα καλεῖται. τὰ δὲ εὐθύπωνα ἕντες καὶ σκορπίους καλοῦσιν, ὁπότε τῆς περὶ τὸ χῆμα ὁμοιότητος. τὰ μὲν εὐθύπωνα οἰσούς μόνους ἀφίησι. τὰ δὲ παλίνπωνα ἔνιοι καὶ λιθοβόλα καλοῦσι, διὰ τὸ λίθους ἐξαποστέλλειν ἢ καὶ οἰσούς. πέμπει δὲ τοῖς οἰσούς ἢ.....
καὶ συναμφοτέρα.

Ὅρος
βελοποιικῆς.

Ὅρος δὲ τῆς βελοποιικῆς ἐστὶ τὸ μακρὰν ἀποστέλλειν τὸ βέλος ἐπὶ τὸν δόξεντα σκόπον, εὐτόνον τὴν πληγὴν ἔχον. περὶ ἧς δὲ πα-
σαν τὴν φροντίδα ποιῶσαι τοῖς εἰρημένοις ὀργάνοις.

μέρος ὀργάνοις ponit M. τῶν ὧν αὐτῶν κατὰ μέρος ὀργάνων habet F. τῶν ὧν αὐτῶν κατὰ μέρος ὀργάνων PVTh. || 1. Post ὀνομάτων inserit πῖς M. || 2. ἐξαρπίσεως] correxi ex PV. ἐξαρπίσεως FMTh. || 2-3. θεωροῦντες] sic PV. θεωροῦν M. unde θεωροῦν F'. || 5. εὐθύπωνα] sic PV. εὐπωνα M. || 5-6. τὰ δὲ παλίνπωνα καλεῖται. τὰ δὲ εὐθύπωνα ἕντες καὶ σκορπίους καλοῦσιν] restitui ex M. τὰ δὲ παλίνπωνα. καλεῖται δὲ εὐθύπωνα ἕντες καὶ σκορπίους καλοῦσιν ponunt PVTh. Scholion Ὅργανα | εὐθύπωνα α' καὶ σκορπίοι | παλίνπωνα α' καὶ λιθοβόλα occurrit in P marg. secund. man. Cf. Vit. lib. X, cap. x Schneid. (vulgo xv) ubi codd. Vitruviani Parisini vetustissimi YZ ponunt scorpionum et balistarum (baristarum Z) rationes quibus symmetriis (simmetriis Y, summetriis Z) comparari possint exponam.

|| 7. οἰσούς] scripsi ex V. οἰσούς Th. οἰσούς P. ἰσούς F. ὁ εἰς πούς dividit M, ubi error profectus ex iotacismo in scriptura unciali OIC = OEIC. || 9. τὸ λίθους] sic PV. τοιούτου ponit M ex scriptura unciali ΘΟΥΤ = ΟΟΥΤΟ. — οἰσούς. πέμπει δὲ τοῖς οἰσούς ἢ καὶ συναμφοτέρα] scripsi ex M qui inter ἢ καὶ ponit signum /. atque pro συναμφοτέρα scribit οὐκ ἀμφοτέρα ubi OYN = CYN. Post ἢ est spatium vacuum in eodem codice, tanquam foret lacuna. οἰσούς πέμπει ἢ καὶ συναμφοτέρα ponunt ceteri codd. et Th. || 11. In margine ὅρος habet M, ὅρος βελοποιικῆς] P secund. man. || 12. δόξεντα] sic MFPV. δειχθέντα P¹ Th. qui δόξεντα in marginem rejecerunt. — δέ] sic PV. δὴ M. || 13. ποιῶσαι] scripsi ex M. πεποιῶσαι F. πεποιῶσαι ponunt plerique codd. et recepit Th.

Ms.
fol. 56 v.
10

Βέλος δὲ καλεῖται πᾶν τὸ ἐξαποσελλόμενον ὑπὸ τῶν ὀργάνων ἢ ὑπὸ ἄλλης ἰνὸς δυνάμεως, οἷον τόξου, σφενδόνης, ἢ ἄλλης ἰνός.

Τὴν μὲν ἔν δ' ἔρχην ἤρξαντο γίνεσθαι τῶν περὶ τῶν ὀργάνων αἱ κατασκευαὶ δὲ τῶν χειρουργικῶν τόξων. Βιαζόμενοι γὰρ ἐξαποσέλλειν δι' αὐτῶν μείζον τε βέλος καὶ ἐπὶ πλείονα τόπον, αὐτὰ μείζονα ἐπιούον καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς τόνοις, λέγω δὴ τὰς ἐκ τῶν ἄκρων κάμψεις, τοῦτέστι τὰς ἐκ τῶν κεράτων σκληρότητας. Ἐκ τούτου δὲ συνέβαινε, δυσπειθῶς καμπιόμενων αὐτῶν, μείζονος δυνάμεως δεῖσθαι ἢ τῆς γιγνομένης δὲ τῆς χειρὸς ἑλξέως. Πρὸς δὲ τοῦτο ἐμμηχανήσαντό τε τοιοῦτον.

Ἔστω γὰρ τὸ εἰρημένον τόξον τὸ ΑΒΓΔ, ἔχον τὰς ἐπικαμπιόμενας ἄκρας τὰς δὲ ΑΒ, ΓΔ, βιαιοτέρας τῆς διὰ τῆς χειρὸς τῆς ἀνθρώπου γιγνομένης καταγωγῆς · ἡ δὲ τοξίτις νευρὰ ἡ ΑΔ · τῷ δὲ τόξῳ κατὰ μέσσην τὴν κοίλην γραμμὴν συμφυῆς ἔστω καὶ τῶν ὀ ΕΖΗΘ, ἔχων ἐν τῇ ἐπάνω ἐπιφανείᾳ σωλῆνα πελεκαιοειδῆ τὸν ΚΛ · τούτῳ δὲ δῆμος δὲ γερονέτω ἄρρηκτον ἰσομήκης αὐτῷ, ἔχων

1. Notam Βέλος margini intuli ex P marg. secund. man. || 4. Notam ὅθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν ἢ βελοποιία sumpsit ex P marg. secund. man. || 5. αἱ κατασκευαὶ αἱ om. M. || 6. δι' om. F. — μείζον π | sic codd. μείζον π conj. Köchly-Rüstow. || 7. πίοις | sic MV. πόνους P prim. man. Idem habet Τόνοις marg. || 8. ἐκ | sic codd. Delent Köchly-Rüstow. — σκληρότητας | σκληρότητας F. || 10. γιγνομένης | sic M. γιγνομένης FPV. || 11. ἐμμηχανήσαντό π | sic MFPV. ἐμμηχανήσαντό πνευ Th. ex P². || 12. ἔχον τὰς | ἔχοντὰς M. ἔχονται V.

ἔχον τὰς P. || 13. δὲ om. PVTh. Inserui ex M. || 14. ἀνθρώπου | ἀνθ' M. — γιγνομένης | sic M. γιγνομένης Th. — τοξίτις | scripsi ex codice M, ubi in figura litteris uncialibus exarata est inscriptio ΗΤΟΞΙΤΙC, dum textus ἡ τοξίτις habet. τοξίτις ponit F. τοξίτις PV. τόξον Th. — ἡ ΑΔ | sic recte M, ubi cum textu congruit figura. ἡ αδ F. ἡ ΑΒ ponunt PVTh. || 15. γραμμὴν | sic FPV. γραμμὴ M. || 16. ἐπάνω | sic MF. ἐπάνω PV. — πελεκαιοειδῆ M. || 17. ἀρμοςδὲς | sic MPV. ἀρμοςδὲς F. — γερονέτω | sic FPV. γερονέτω M.

ἐκ τε τῆς ἄνω ἐπιφανείας συμφυῇ ἕτερον κανόνα ἀναπληροῦντα
 πᾶν τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τῶ ΕΖΗΘ κανόνος, καὶ ἔχων ἐκ τῆς
 ἄνω ἐπιφανείας μέσον κοίλασμα περιφερὲς ἰσόμενες τῷ ΚΛ
 πελεκίνῳ εἰς ὃ ἐπίκειται τὸ βέλος· ἐν δὲ τῷ λοιπῷ μέρει αὐτῶ
 τῷ κατὰ τὸ ΕΖΗΘ μέρος ἐκ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶ ἐπάνω κα- 5
 νόνος ἔσω ἵνα σήματα ὀρθὰ σιδηρᾶ δύο, ἐνηλωμένα καὶ συγ-
 κεκοινωμένα ἐκ τῶν ὑποκάτω μερῶν, ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων
 βραχύ· μεταξὺ δὲ τούτων ἐγκείδω σιδηροῦς δάκτυλος ἐπικεκαμ-
 μένος εἰς τὰ κατὰ μέρη ἐκ τῶν πρὸς τῷ Λ μερῶν τῶ κανόνος,
 καὶ ἐχόμενος ἔσω ἐκ τῶ ἐπικεκαμμένου ἄκρου ὥστε δίχηνον γενέσθαι 10
 καθεάπερ τῶν καλουμένων σκενδυλίων· τούτων δὲ διεστέδω ὅσον
 μεταξὺ δέξασθαι τὸ τῶ βέλους πάχος· καὶ διὰ τῶν σημείων καὶ
 τῶ εἰρημένῳ δακτύλῳ διώδω πέρωνι μέσῃ στρογγύλῃ.

Σκενδύλιον.

Ἔστω οὖν ὁ εἰρημένος δάκτυλος ὁ ΝΞΟ, δίχηνον δὲ τὸ Ν,
 ἡ δὲ διωσμένη πέρωνι ἡ πρὸς τῷ ΞΟ μέρει τῶ δακτύλου. Ὑποβε- 15

1. ἀναπληροῦντα] sic FPV. ἀναπληρουν
 M. || 2. ἔχων] sic codd. ἔχοντα conj. Kö-
 chly-Rüstow. || 3. περιφερὲς] sic FPV.
 ἐπιφερὲς M. || 4. πελεκίνῳ] sic FPV. πε-
 λεκίνῳ M. — ἐπίκειται] sic MPV. ἐπι-
 τίθεται F. || 5. τὸ κατὰ M. || 6. σήματα]
 sic MP marg. Th. marg. σῶματα VP⁸ Th.
 τμήματα F. mox σιμάτων. — σιδηρᾶ δύο]
 σιδηρᾶ δύο MF. σιδηρᾶ B ponunt PV. ||
 6-7. συγκεκοινωμένα] sic FPV. συγκοινω-
 μένα M. || 7. Post μερῶν inserui ἀπέχοντα
 ex MF. Omittunt ceteri codd. Th. || 8-9.
 ἐπικεκαμμένος] sic MPV. ἐπικεκαμμένος
 F. sed idem mox ἐπικεκαμμέν. || 9. πρὸς
 τῷ Λ] scripsi ex M, ubi πρὸς τῷ Λ cum
 ἰῶτα adscripto. πρὸς τῷ Λ F. πρὸς τὸ Λ

ponunt PV, unde P² Th. || 10. δίχηνον]
 emendavi ex MF. Male δίχηνον VPP² Th. ||
 11. σκενδυλίων] sic omnes codd. κενδύλια
 ponit secunda manus P marg. Confer cum
 latino scindula apud Du Cange (Gloss.
 med. et inf. lat.) κενδύλιον conjecit Schneid.
 qui κενδύλια scribit in Anthol. Palat. (11.
 203, 3.) ubi alii κενδύλια. || 12. σημεί-
 ων] in textum inserui ex MPV. Habet
 Th. marg. Sed σημείων Th. ex P² P⁴
 marg. || 13. πέρωνι] sic PV. πέρων M. || 14.
 ὁ ΝΞΟ] sic MP. Sed ΟΝΞΟ ponit V.
 — δίχηνον] sic M. δίχηνον PV et plerique
 codd. inter quos P² unde Th. Recte se-
 cunda manus P correxit in δίχηνον, scripto
 Η supra lineam. || 15. ἡ δὲ] sic uno con-

βλήδω κανόνιον σιδηροῦν τὸ ΠΡ, κινούμενον περὶ πέρην τὴν Π, πεπηγυῖαν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς ἐπικειμένους κανόνος ὀρθίαν. Ἐπὶ οὖν ὑποβληθῇ τὸ ΠΡ κανόνιον ὑπὸ τὸν δάκτυλον, δύσσοφνοῖ αὐτὸν ὥστε ἀνανεῦσαι μὴ δύνασθαι· ὅταν δὲ, ἐπιλαβόμενοι τῆς Ρ
 5 ἀκρῆς, ἐπισπασώμεθα τὸ ΠΡ κανόνιον ἐπὶ τὰ πρὸς τῷ ΞΟ μέρει, τότε ἀνανεύσει ὁ δάκτυλος ἐκ τῶν ΞΝ μερῶν.

Ms.
fol. 47 r°.

Th. 124.

Τῷ δὲ ΕΖΗΘ κανόνι συμφυῆς γερονέτω ἕτερος κανὼν ὁ ΤΥΦΧΨ, ἔχων τὴν ΤΥΦ κυρτὴν, τὴν δὲ ΧΨ κοίλην.

Ἐκάλουν δὲ τὸν μὲν ΕΖΗΘ κανόνα σύριγγα, διώσσαν δὲ τὸν
 10 ἐπικείμενον· τὸ δὲ δεχόμενον τὸ βέλος κοίλασμα, ἐπιτοξίπδα·
 τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ΞΟ μέρος τῆς ἐπικειμένους κανόνος, χελώνιον

Σημ. πρὸς
τὰ
ἱεράματα,
Σύριγγα,
Διόρυξ,
Ἐπιτοξίπδα,
Χελώνιον.

sensu codd. MPV. τῇ δὲ correxit secunda manus P. — Post διωσμένη inserit litteram ostensivam μ Th., quæ in codicibus non apparet. Etenim pars machinæ quæ vocatur πέρην non notatur littera M, sed littera Π, ut videre est infra. — πέρην] sic PV. πρώην M. — ἢ πρὸς] ἢ om. P¹ Th. — πρὸς τῷ] sic PV. πρὸς τὸ M. || 15-77, 1. ὑποβληθῇ] sic MV. ὑποβλήδω P. — πέρην] sic PV. πρώην M. | 2. ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς ἐπικειμένους κανόνος] sic V atque P, in quo τῇς ἐπιφανείας scriptum. ἐπιφανεία τῆς omittit M. ἐν τῇ ἐπὶ ἐκείνῃ τῆς κανόνος ponit F. — ὀρθίαν] sic MPV. ὀρθία F. ὀρθιον F¹. || 3. ὑποβληθῇ] ὑποβληθῇ PV. | 4. ὅταν] ὅτ' αὖ PV. — ἐπιλαβόμενοι] sic MPV. ἐπιλαβόμενοι F. || 4 5. τῆς Ρ ἀκρῆς] sic MPV. τῆς Ρ ἀκρῆς F. || 5. ἐπισπασώμεθα] sic F. ἐπισπασώμεθα MPV. Correxuit P secunda manus o in ω. — ἐπὶ τῷ πρὸς τῷ ΞΟ μέρει] restitui ex F. Ceteri codd. ponunt ἔπειτα et μέρει, videlicet ex iotacismo, ubi I = EI - H. Inde fluxit ἔπειτα πρὸς τῷ Ξο μέ-

ρει apud Th. πρὸς τὸ ponit M. || 6. ἀνανεύσει] sic M. ἀνανεύσει PV, sed secunda manus P correxit in ἀναεῦσει, unde P² Th. ἀνανεύσει F. — τῶν ΞΝ] sic MPV. νξ Th. ex P². || 7. Τῷ δὲ] τὸ δὲ M. — γερονέτω] sic PV. γερονάτω M. γερονέτω F. || 8. ΤΥΦΧΨ] sic M. Litteram Ω addunt PV, unde τυφχψω P¹ Th. — κυρτὴν] κύρτην ponunt παροξυτόνως MPV. Correxuit in κυρτὴν secunda manus P. Post κυρτὴν, spatium vacuum in F. || 9. Notam Ση[μείωσαι] τὰ ὀνόματα margini adscripsi ex ora codicis F, ubi legitur Cη τὰ ὀνόματα. Index vero nominum σύριγγα, διώρυξ, ἐπιτοξίπδα, χελώνιον, χίρ, σημάτια, κατὰ χ[εῖρας] (codex κατὰ χ[εῖρας]), χασμεία, ἀγκών, descriptus est ex P marg. secund. man. || 9-10. τὸν ἐπικείμενον] scripsi ex M. Addit αὐτῷ κανόνα altera series codicum, ex qua defluxit P², -quem sequutus est Th. Sed male, nam redundat. || 10. κοίλασμα] κοίλα M. — ἐπιτοξίπδα] ὀπιτοξίπδα sine accentu ponit M. ὀπιτοξίπδα F. || 11. τῶν ΞΟ] sic PV. τῶν ΖΟ po-

ἐκ τε τῆς ἄνω ἐπιφανείας συμφύῃ ἕτερον κανόνα ἀναπληροῦντα
 πᾶν τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τῶ EZHΘ κανόνος, καὶ ἔχων ἐκ τῆς
 ἄνω ἐπιφανείας μέσον κοίλασμα περιφερὲς ἰσόμηκες τῷ ΚΛ
 πελεκίνῳ εἰς ὃ ἐπιτίθεται τὸ βέλος. ἐν δὲ τῷ λοιπῷ μέρει αὐτῆς
 τῷ κατὰ τὸ EZHΘ μέρει ἐκ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶ ἐπάνω κα-
 νόνος ἔστω ἵνα σήματα ὁρθὰ σιδηρᾶ δύο, ἐνηλωμένα καὶ συγ-
 κοινωμένα ἐκ τῶν ὑποκάτω μερῶν, ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων
 βραχύ· μεταξὺ δὲ τούτων ἐγκείσθω σιδηροῦς δάκτυλος ἐπικεκαμ-
 μένος εἰς τὰ κατὰ μέρη ἐκ τῶν πρὸς τῷ Λ μερῶν τῶ κανόνος,
 καὶ ἐλθόμενος ἔστω ἐκ τῶ ἐπικεκαμμένους ἄκρος ὥστε δίχηνον γενέσθαι
 κατὰ πῆρ τῶν καλουμένων σκενδυλίων· τσοῦτον δὲ διεξάσθω ὅσον
 μεταξὺ δεξάσθαι τὸ τῶ βέλους πᾶχος· καὶ διὰ τῶν σημμάτων καὶ
 τῶ εἰρημένους δακτύλου διώσθω πέρωνη μέση στρογγύλη.

Ἔστω οὖν ὁ εἰρημένος δάκτυλος ὁ ΝΞΟ, δίχηνον δὲ τὸ Ν,
 ἡ δὲ διωσμένη πέρωνη ἡ πρὸς τῷ ΞΟ μέρει τῶ δακτύλου. Ὑποβε-

1. ἀναπληροῦντα] sic FPV. ἀναπληρουν
 M. || 2. ἔχων] sic codd. ἔχοντα conj. Kö-
 chly-Rüstow. || 3. περιφερὲς] sic FPV.
 ἐπιφερὲς M. || 4. πελεκίνῳ] sic FPV. πε-
 λεκίνῳ M. — ἐπιτίθεται] sic MPV. ἐπι-
 τίθεται F. || 5. τὸ κατὰ M. || 6. σήματα]
 sic MP marg. Th. marg. σήματα VP⁸ Th.
 τμήματα F. mox σήματων. — σιδηρᾶ δύο]
 σιδηρᾶ δύο MF. σιδηρᾶ B ponunt PV. ||
 6-7. συγκοινωμένα] sic FPV. συγκοινω-
 μένα M. || 7. Post μερῶν inserui ἀπέχοντα
 ex MF. Omittunt ceteri codd. Th. || 8-9.
 ἐπικεκαμμένος] sic MPV. ἐπικεκαμμένος
 F. sed idem mox ἐπικεκαμμένος. || 9. πρὸς
 τῷ Λ] scripsi ex M, ubi πρὸς τῷ Λ cum
 ἰῶτα adscripto. πρὸς τῷ Λ F. πρὸς τὸ Λ

ponunt PV, unde P² Th. || 10. δίχηνον]
 emendavi ex MF. Male δίχηνον VPP² Th. ||
 11. σκενδυλίων] sic omnes codd. κενδύλια
 ponit secunda manus P marg. Confer cum
 latino *scindula* apud Du Cange (*Gloss.
 med. et inf. lat.*) *κενδύλιον* conjecit Schneid.
 qui *κενδύλια* scribit in Anthol. Palat. (11.
 203, 3.) ubi alii κενδύλια. || 12. σημμά-
 των] in textum inserui ex MPV. Habet
 Th. marg. Sed *σημάτων* Th. ex P² P⁸
 marg. || 13. πέρωνη] sic PV. πέρωνη M. || 14.
 ὁ ΝΞΟ] sic MP. Sed *ΟΝΞΟ* ponit V.
 — δίχηνον] sic M. δίχηνον PV et plerique
 codd. inter quos P² unde Th. Recte se-
 cunda manus P correxit in *δίχηνον*, scripto
 H supra lineam. || 15. ἡ δὲ] sic uno con-

βλήσω κανόνιον σιδηρῶν τὸ ΠΡ, κινούμενον περὶ περόνην τὴν Π, πεπηγυῖαν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς ἐπικειμένης κανόνος ὀρθίαν. Ἐπὶ οὖν ὑποβλήθῃ τὸ ΠΡ κανόνιον ὑπὸ τὸν δάκτυλον, λυσοσφηνῶ αὐτὸν ὥστε ἀνανεῦσαι μὴ δύνασθαι· ὅταν δὲ, ἐπιλαβόμενοι τῆς Ρ ἀκρῆς, ἐπισπασώμεθα τὸ ΠΡ κανόνιον ἐπὶ τὰ πρὸς τῷ ΞΟ μέρει, τότε ἀνανεύσει ὁ δάκτυλος ἐκ τῶν ΞΝ μερῶν.

Τῷ δὲ ΕΖΗΘ κανόνι συμφυῆς γερονέτω ἕτερος κανὼν ὁ ΤΥΦΧΨ, ἔχων τὴν ΤΥΦ κυρτὴν, τὴν δὲ ΧΨ κοίλην.

Ἐκάλουν δὲ τὸν μὲν ΕΖΗΘ κανόνα σύριγγα, διώσραν δὲ τὸν ἐπικείμενον· τὸ δὲ δεχόμενον τὸ βέλος κοίλασμα, ἐπιτοξίπδα· τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ΞΟ μέρος τῆς ἐπικειμένης κανόνος, χελώνιον

sensu codd. MPV. τῇ δὲ correxit secunda manus P. — Post διωσμένη inserit litteram ostensivam μ Th., quæ in codicibus non apparet. Etenim pars machinæ quæ vocatur *περόνη* non notatur littera M, sed littera Π, ut videre est infra. — *περόνη*] sic PV. *περώνη* M. — *ἢ πρὸς*] ἢ om. P² Th. — *πρὸς τῷ*] sic PV. *πρὸς τὸ* M. || 15-77, 1. *ὑποβλήθῃ*] sic MV. *ὑποβλήθῃ* P. — *περόνην*] sic PV. *περώνην* M. || 2. *ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς ἐπικειμένης κανόνος*] sic V atque P, in quo *τῆς ἐπιφανείας* scriptum. *ἐπιφανείᾳ* τῆς omittit M. ἐν τῇ ἐπ' ἑκείνης τῆς κανόνος ponit F. — *ὀρθίαν*] sic MPV. *ὀρθία* F. *ὀρθιον* F¹. || 3. *ὑποβλήθῃ*] *ὑποβλήθῃ* PV. || 4. *ὅταν*] *ὅτ' ἂν* PV. — *ἐπιλαβόμενοι*] sic MPV. *ἐπιλαβόμενοι* F. || 4 5. *τῆς Ρ ἀκρῆς*] sic MPV. *τῆς Ρ ἀκρῆς* F. || 5. *ἐπισπασώμεθα*] sic F. *ἐπισπασώμεθα* MPV. Correxuit P secunda manus o in ω. — *ἐπὶ τῷ πρὸς τῷ ΞΟ μέρει*] restitui ex F. Ceteri codd. ponunt *ἐπιτα* et *μέρει*, videlicet ex iotacismo, ubi I = EI - H. Inde fluxit *ἐπιτα* πρὸς τῷ ξο μέ-

ρει apud Th. πρὸς τὸ ponit M. || 6. *ἀνανεύσει*] sic M. *ἀνανεῦσαι* PV, sed secunda manus P correxit in *ἀνανεύσει*, unde P² Th. *ἀνανεύσει* F. — *τῶν ΞΝ*] sic MPV. *νξ* Th. ex P². || 7. *Τῷ δὲ*] *τὸ δὲ* M. — *γερονέτω*] sic PV. *γερονάτω* M. *γερονέτω* F. || 8. *ΤΥΦΧΨ*] sic M. Litteram Ω addunt PV, unde *τυφχψω* P² Th. — *κυρτὴν*] *κύρτην* ponunt *παροξυπῶνως* MPV. Correxuit in *κυρτὴν* secunda manus P. Post *κυρτὴν*, spatium vacuum in F. || 9. Notam Ση[μείωσαι] τὰ ὀνόματα margini adscripsi ex ora codicis F, ubi legitur Cη τὰ ὀνόματα. Index vero noninum *σύριγγις*, *διώσρα*, *ἐπιτοξίπας*, *χελώνιον*, *χείρ*, *σημαπα*, *καπχ[εῖς]* (codex *καπχι*), *χασηρία*, *ἀγκών*, descriptus est ex P marg. secund. man. || 9-10. *τὸν ἐπικείμενον*] scripsi ex M. Addit αὐτῷ κανόνα altera series codicum, ex qua defluxit P², -quem sequutus est Th. Sed male, nam redundat. || 10. *κοίλασμα*] *κοίλα* M. — *ἐπιτοξίπδα*] *ἔπιτοξίπδα* sine accentu ponit M. *ἔπιτοξίπδα* F. || 11. *τῶν ΞΟ*] sic PV. *τῶν ΖΟ* po-

Ση μείωσαι
τα
ὀνόματα.
Σύριγγις.
Διωσρα.
Ἐπιτοξίπας.
Χελώνιον.

Χείρ.
ΣΤΟΜΑΤΙΣ, ΚΑΤΙ-
ΧΕΙΡ.
ΣΧΑΤΥΡΙΑ.
'ΑΓΚΩΝ.

(ἦν γὰρ καὶ ὑψηλότερον τῷ ἐπικειμένῳ κανόνος) · τὸν δὲ ΝΞΟ δάκτυλον, χεῖρα · τὰ δὲ εἰρημένα σημάπα, κατοχεῖς · τὸ δὲ ΠΡ κανόνιον, ρασπείαν · τὸν δὲ ΤΥΦΧΥ κανόνα καταγωνίδα · τὰ δὲ ΑΒΓΔ ἄκρα τῷ πόξῃ, ἀγκῶνας.

Ταύτης δὲ τῆς κατασκευῆς γενηθείσης, εἰ ἠδούλοντο ἐμπέπειν τὸ πόξον, ἀνῆγον τὴν διώσσαν ἐπὶ τὰ πρὸς τῷ Κ μέρη, ἄχρεις ἢ ἀνανεύουσα ἡ χεῖρ ὑπερβῇ τὴν ὤξιπιν νευράν · ἐστὶ δὲ ἐπάνω τῆς διώσσας. Εἴτα ἐπινεύσαντες αὐτὴν ὑπέβαλλον τὴν ρασπείαν, ὥστε ἀνανεύουσα μηκέτι δύνασθαι τὴν χεῖρα · καὶ μετὰ ταῦτα διωδὲν ἄκρον τῆς διώσσας εἰς τὸ ἔξω μέρος ἀντήρειδον ὀίχῳ ἱνὶ ἢ τῷ 10 ἐδάφει, καὶ ταῖς χερσὶ κατέχοντες τὰ ΤΥΦΧΥ ἄκρα τῆς καταγωνίδος, ἐπήρειδον τὴν ρασπείαν ἐπὶ τῷ ΧΥ κοιλάσματος, καὶ βιαζόμενοι τῷ ὅλῳ σώματι διώδουν τὴν διώσσαν, καὶ κατῆγον

nit M. ex confusione litterarum Z et Ξ. || 1. τὸν δὲ ΝΞΟ] restitui ex codice F. τὸν δὲ ἩΞΟ ponunt MPV. τὸν δὲ ηΞο Th. Error natus est ex confusione litterarum N et H in scriptura unciali. Consentit cum textu codicis F inscriptio figuræ codicis M, quæ ipsa litteris uncialibus exarata est. || 2. σημάπα] sic MPV. σημάπα Th. ex P², qui σημάπα in marginem rejecit. σημάπα conj. Köchly-Rüstow. — κατοχεῖς] restitui ex M, qui κατοχεῖο ponit. quippe quum exemplar litteris uncialibus exaratum habuerit ΚΑΤΟΧΕΙC, ubi C et O facile confunduntur. κατοχῆς ex iotacismo PV. κατοχῆν Th. κατοχεῖον F¹ P¹. || 3. Ψ] om. codd. T. || 3-4. τὰ δὲ ΑΒΓΔ ἄκρα τῷ πόξῃ] sic M. τὸ δὲ ΑΒΓ ἄκρα τῷ πόξῃ ponunt PVV¹, unde ἄκρον correxit P², ex quo τὸ δὲ αβ γδ ἄκρον πόξῃ dedit Th. ἄκρον πόξον conj.

Köchly-Rüstow. || 5. Ταύτης] sic MFPV. ταύτης Th. ex P². — γενηθείσης] γενηθείσης F, qui etiam omittit εἰ. — ἠδούλοντο] scripsi more attico ex consensu codicum MF PV. ἠδούλοντο ponit Th. || 6. ἀνῆγον] ἀνέγον F. — τῷ] sic PV. τὸ MF. — μέρη] sic PV. μέρει MF. ὅτι τὸ . . . μέρος conj. Köchly-Rüstow. — ἄχρεις ἢ] scripsi ex F. ἄχρει omisso ἢ PV. ἄχρεις, omisso ἢ, habet Th. χεῖραι ponit M ex iotacismo, ubi ΧΡΕΙ = ΧΡΙ. || 7. ὑπερβῇ] ὑπερβῇ P. — ὤξιπιν habent FP. ὤξιπιν V. ὤξιπιν ponit M. || 8. αὐτὴν] sic M. αὐτὴν PVTh. — ὑπέβαλλον] scripsi ex PV. ὑπέβαλλον Th. ὑπερβαλλον M. || 9. Post ταῦτα inserunt τὸ Köchly-Rüstow, sed nullus habet codex. || 10. ἀντήρειδον] ἀντρεῖδον M. ἀντρεῖδον F. ἀν . . . ρεῖδον Th. || 11. ἄκρα] ἄκρας PV. || 12. ἐπήρειδον] ἐπερεῖδον M. ἐπερεῖδον F. ἐπείρειδον Th.

5 Th. 125.

τὴν ποξίπν νευράν, δι' ἧς συνέβαινε κάμπησαι τοὺς ΑΒΓΔ ἀγκῶνας τῷ πόξ. Ὅταν ἔν' ἐδδξεν αὐτάρκης ἡ καταγωγὴ γεγνέναι, ἐπιθέντες τὸ βέλος ἐπὶ τὴν ἐπιτοξίπδα, ἀπέχραζον τὴν χεῖρα σπαράξαντες τὴν χασμεῖαν, καὶ συνέβαινε τὴν ἐξαποσολὴν τῷ βέλει γίνεσθαι.

Ἀποκρίν.
σπαράττειν.

Δεῖ δὲ τὴν διώσσαν καταρθεῖσθαι μηκέτι ὑπὸ τῆς τοξίπδος ἀνάγεσθαι εἰς τὸ ἄνω μέρος, ἀλλὰ μένειν ἄχρι ἂν ἐπιθεῖν τὸ βέλος ἐκποξευθῇ ἐπὶ τὸν δαδέντα σκοπόν. Ἐγένετο ἔν καὶ τοῦτο ἔγως. Νοεῖδω γὰρ τῆς ΕΖΗΘ σύριγος κρόταφος ὁ κατὰ τὸ μῆκος ὁ ΩΣ· ἐν δὲ τοῦτω πρῶτον καὶ κατόπιν ὡδοντωμένον τὸ 43· τῇ δὲ διώσσῃ κατὰ τὸ ΑΒ πρῶτον κρόταξ ὁ ΓΔ, κινούμενος περὶ πρῶτον. Καταρθεμένης ἔν τῆς διώσσης, συνέβαινε τὸν ΓΔ κρότακα, ὃν δὲ κατακλείδα ἐκάλουν, ἐπιπορεύεσθαι κατὰ τῶν ὁδόντων πλάγιον· δεξιῆς δὲ τῆς διώσσης, ἀντή-

κρόταφος.

Κρόταξ
sive
κατακλείς.

1. τοξίπν] τοξίπν iterum M. — συνέβαινε] συνέβαινε F. || 2. ὅταν ἔν' ὅτ' ἂν οὐν PV. ὅταν M. ὅτ' ἔν' conj. Köchly-Rüstow. — αὐτάρκης] αὐτάρκης M. || 3. ἐπιθέντες] scripsi ex M. ἐπιθέντες ceteri codd. Th. — ἐπὶ τὴν ἐπιτοξίπδα] ἐπὶ τὴν τοξίπδα ponunt codd. et Th. τοξίπδα νευράν addit F. τοξίπδα sine accentu M. || 4. σπαράξαντες] sic PV. παρὰξάντες F. παρὰξάντες M. σπαράττειν, ἀποκρίνεται notat P marg. secund. man. || 5. Ante γίνεσθαι ponunt βίαιαν PVTh. Sed omittit M, recte ut videtur, nam redundat. — γίνεσθαι] sic MPV. γίνεσθαι Th. || 6. ὑπὸ τῆς τοξίπδος] sic M. ὑπὸ τῆς τοξίπδος PV. ἐπὶ τῆς τοξίπδος Th. || 7. ἄχρι] scripsi ex MPV, qui hanc atticam praeferunt formam. ἄχρις Th. — ἐπι-

θεῖν] ἐπιθεῖν Th. || 8. ἐκποξευθῇ PV. || 9. Κρόταφος notat P marg. secund. man. || 10. ὁ ΩΣ] sic PV. ΩΣ ponit M. — πύτωι P. — πρῶτον] sic PV. πρῶτον M. — ὡδοντωμένον] sic P² unde Th. ὡδοντωμένον MPV. || 11. τὸ 43] emendavi ex textu et figura codicis M. Signum κόπα (4) et signum σμπῆ (3) in vetustis codicibus simillima sunt litteris ε et τ (cf. fig. XXII) unde fluxit error in codices recentiores atque inde in editionem Thevenotianam quæ perperam ε τ ponit. — ΑΒ et ΓΔ scripsi ex M. ΑΒ, ΓΔ ceteri codd. Th. — πρῶτον] sic V. πρῶτον P. πρῶτον M. || 12. πρῶτον M. || 13. κατακλείδα PV. κατακλείδα ex iotacismo M. — Κατακλείς notat P marg. secund. man. || 14-p. 80. 1. ἀντήρειδον] sic PV. ἀν-

Χείρ.
Σημάτια, κατὰ
Χείρ.
Σχάτην.
Ἀγκών.

(ἦν γὰρ καὶ ὑψηλότερον τῆς ἐπικειμένης καϊόνος) · τὸν δὲ ΝΞΟ δάκτυλον, χεῖρα · τὰ δὲ εἰρημένα σημάτια, κατοχεῖς · τὸ δὲ ΠΡ καϊόνιον, χασθεῖαν · τὸν δὲ ΤΥΦΧΥ κανόνα καταγωνίδα · τὰ δὲ ΑΒΓΔ ἄκρα τῆς πόξης, ἀγκῶνας.

Ταύτης δὲ τῆς κατασκευῆς γενηθείσης, εἰ ἠθούλοντο ἐνπνεύσαι τὸ πόξον, ἀνῆγον τὴν διώσσαν ἐπὶ τὰ πρὸς τῷ Κ μέρη, ἄχεις ἔ ἀνανεύουσα ἡ χεὶρ ὑπερβῆ τὴν ὧξιν νευράν · ἐστὶ δὲ ἐπάνω τῆς διώσσης. Εἴτα ἐπινεύσαντες αὐτὴν ὑπέβαλλον τὴν χασθεῖαν, ὥστε ἀνανεύουσαι μηκέτι δύνασθαι τὴν χεῖρα · καὶ μετὰ ταῦτα διωδὲν ἄκρον τῆς διώσσης εἰς τὸ ἔξω μέρος ἀντήρειδον ὧξιν ἢ τῷ 10 ἐδάφει, καὶ ταῖς χερσὶ κατέχοντες τὰ ΤΥΦΧΥ ἄκρα τῆς καταγωνίδος, ἐπῆρειδον τὴν χασθεῖαν ἐπὶ τῇ ΧΥ κοιλάσματος, καὶ βιαζόμενοι τῷ ὅλῳ σώματι διώδουν τὴν διώσσαν, καὶ κατῆγον

nit M. ex confusione litterarum Z et Ξ.
|| 1. τὸν δὲ ΝΞΟ] restitui ex codice F. τὸν δὲ ἩΞΟ ponunt MPV. τὸν δὲ ηξο Th. Error natus est ex confusione litterarum N et H in scriptura unciali. Consentit cum textu codicis F inscriptio figuræ codicis M, quæ ipsa litteris uncialibus exarata est. || 2. σημάτια] sic MPV. πρημάτια Th. ex P², qui σημάτια in marginem rejecit. σημάτια conj. Köchly-Rüstow. — κατοχεῖς] restitui ex M. qui κατοχεῖο ponit. quippe quum exemplar litteris uncialibus exaratum habuerit ΚΑΤΟΧΕΙC. ubi C et O facile confunduntur. κατοχεῖς ex iotacismo PV. κατοχῆν Th. κατοχεῖον F¹ P¹. || 3. Ψ] om. codd. T. || 3-4. τὰ δὲ ΑΒΓΔ ἄκρα τῆς ὧξης] sic M. τὸ δὲ ΑΒΓ ἄκρα τῆς ὧξης ponunt PVV¹, unde ἄκρον correxit P², ex quo τὸ δὲ αβ γδ ἄκρον ὧξης dedit Th. ἄκρον πόξον conj.

Köchly-Rüstow. || 5. Ταύτης] sic MFPV. τῆς αὐτῆς Th. ex P². — γενηθείσης] γενηθείσης F, qui etiam omittit εἰ. — ἠθούλοντο] scripsi more attico ex consensu codicum MF PV. ἐβούλοντο ponit Th. || 6. ἀνῆγον] ἀνοίγον F. — τῷ] sic PV. τὸ MF. — μέρη] sic PV. μέρει MF. ὅτι τὸ . . . μέρος conj. Köchly-Rüstow. — ἄχεις ἔ] scripsi ex F. ἄχει omisso ἔ PV. ἀχεις, omisso ἔ, habet Th. χεῖαν ponit M ex iotacismo. ubi ΧΡΕΙ = ΧΡΙ. || 7. ὑπερβῆ] ὑπερβῆν P. — ὧξιν habent FP. ὧξιν V. ὧξιν ponit M. || 8. αὐτὴν] sic M. αὐτὸν PVTh. — ὑπέβαλλον] scripsi ex PV. ὑπεβαλον Th. ὑπεβαλλον M. || 9. Post ταῦτα inserunt τὸ Köchly-Rüstow. sed nullus habet codex. || 10. ἀντήρειδον] ἀντρεῖδον M. ἀντρεῖδον F. ἀντρεῖδον Th. || 11. ἄκρα] ἄκρας PV. || 12. ἐπῆρειδον] ἐπρεῖδον M. ἐπεῖδον F. ἐπῆρειδον Th.

τὴν τοξίπην νευράν, δι' ἧς συνέβαινε κάμπησθαι τοὺς ΑΒΓΔ ἀγκῶνας τῆς τόξου. Ὅταν ἔν' ἐδόξεν αὐτάρκης ἡ καταγωγὴ γενέσθαι, ἐπιθέντες τὸ βέλος ἐπὶ τὴν ἐπιτοξίπιδά, ἀπέχραζον τὴν χεῖρα σπαράξαντες τὴν χασμείαν, καὶ συνέβαινε τὴν ἐξαποσολὴν τῆς βέλους γίνεσθαι.

Ἀποκρίσις.
σπαράξις.

Δεῖ δὲ τὴν διώσσαν καταχθεῖσθαι μηκέτι ὑπὸ τῆς τοξίπιδος ἀνάγκῃ εἰς τὸ ἄνω μέρος, ἀλλὰ μένειν ἄχρι αὖ ἐπιτεθὲν τὸ βέλος ἐκποξευθῇ ἐπὶ τὸν δοθέντα σκοπόν. Ἐγένετο ἔν' καὶ τοῦτο ἔπως. Νοεῖδω γὰρ τῆς ΕΖΗΘ σύμφως κρόταφος ὁ κατὰ τὸ
10 μῆκος ὁ ΩΣ· ἐν δὲ τοῦτω πρὸς πλωμένον κανόνιον ὠδοντωμένον τὸ ς Ϟ· τῇ δὲ διώσσῃ κατὰ τὸ ΑΒ πρὸς κείδω κόραξ ὁ ΓΔ, κινούμενος περὶ πέρωνην. Καταρσμένης ἔν' τῆς διώσσας, συνέβαινε τὸν ΓΔ κόρακα, ὃν δὴ κατακλείδα ἐκάλουν, ἐπιπορεύεσθαι κατὰ τῶν ὀδόντων πλάγῳ· δεξιῆς δὲ τῆς διώσσας, ἀντή-

κρόταφος.

Κόραξ
sive
κατακλείς.

1. τοξίπην] τοξίπην iterum M. — συνέβαινε] συνεβίβε F. || 2. ὅταν ἔν' ὅτ' αὖ οὐδ' PV. ἄνοῦν M. ὅτ' ἔ. conj. Köchly-Rüstow. — αὐτάρκης] αὐτάρκης M. || 3. ἐπιθέντες] scripsi ex M. ἐπιπέντες ceteri codd. Th. — ἐπὶ τὴν ἐπιτοξίπιδά] ἐπὶ τὴν τοξίπιδά ponunt codd. et Th. τοξίπιδά νευράν addit F. τοξίπιδά sine accentu M. || 4. σπαράξαντες] sic PV. παρὰξαντες F. παρὰξάντες M. σπαράξεν, ἀποχράζεν notat P marg. secund. man. || 5. Ante γίνεσθαι ponunt βιαίαν PVTh. Sed omittit M, recte ut videtur, nam redundat. — γίνεσθαι] sic MPV. γίνεσθαι Th. || 6. ὑπὸ τῆς τοξίπιδος] sic M. ὑπὸ τῆς τοξίπιδος PV. ἐπὶ τῆς τοξίπιδος Th. || 7. ἄχρι] scripsi ex MPV, qui hanc atticam praeferunt formam. ἄχρῃ Th. — ἐπιπ-

θεν] ἐπιτεθὲν Th. || 8. ἐκποξευθῇ PV. || 9. Κρόταφος notat P marg. secund. man. || 10. ὁ ΩΣ] sic PV. ΩΣ ponit M. — πύτωι P. — πρὸς πλωμένον] sic PV. πρὸς πλωμένον M. — ὠδοντωμένον] sic P^a unde Th. ὀδοντωμένον MPV. || 11. τὸ ς Ϟ] emendavi ex textu et figura codicis M. Signum κόπα (ς) et signum σμπτ (Ϟ) in vetustis codicibus simillima sunt litteris ς et τ (cf. fig. XXII) unde fluxit error in codices recentiores atque inde in editionem Thevenotianam quæ perperam ς τ ponit. — ΑΒ et ΓΔ scripsi ex M. ΑΒ, ΓΔ ceteri codd. Th. — πρὸς κείδω] sic V. πρὸς κείδω P. πρὸς κείδω M. || 12. πέρωνην M. || 13. κατακλείδα PV. κατακλῖδα ex iotacismo M. — Κατακλείς notat P marg. secund. man. || 14-p. 80. 1. ἀντήρειδδ] sic PV. ἀν-

ρειδον τὴν κατακλείδα πρὸς ἓνα τῶν ὀδόντων, ὥστε μηκέτι ὑπὸ

Fig. XXII.

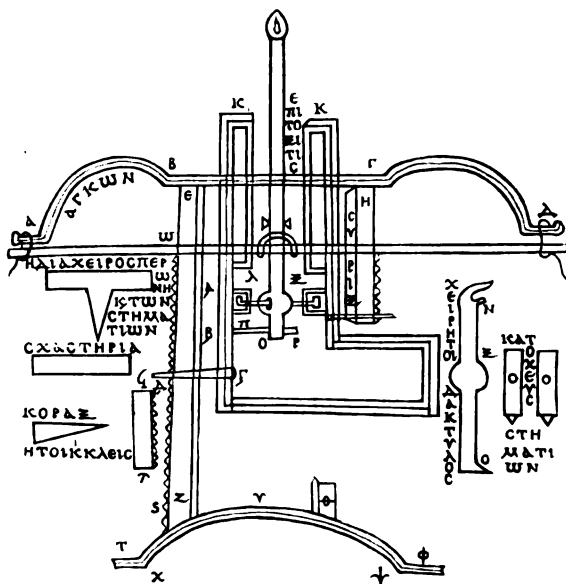
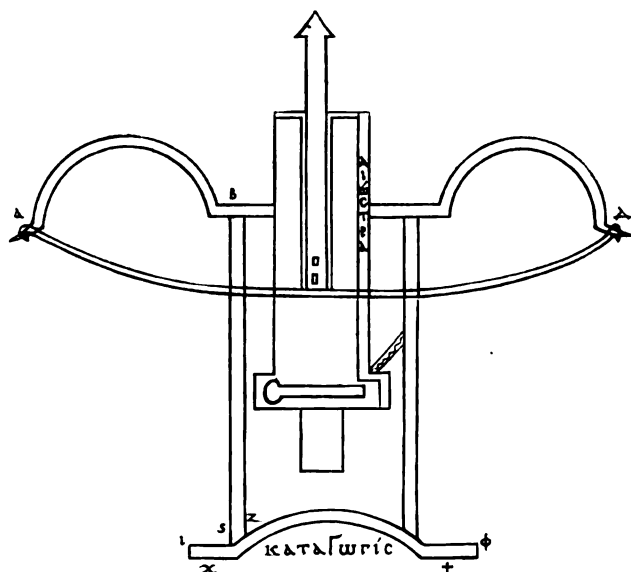

Fig. XXIII.

τῆς ποξίπδος ἀνάγειν τὴν διώσαν. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς

πειδον M. ἀπειδων F. || 2. Ποξίπδος ponunt PV. Ποξίπδος MF. Hic et alias scripsi π-

ξίπης. ποξίπδος (η) cum accentu in pænultima syllaba quia sic ponit constanter M.

Th. 126. ἐτέρᾳ μέρῳ ἐγήνετο τῆς σύριγος. Ἐκάλουν δὲ τὸ ὅλον ὄργανον Γαστραφί-
της
γαστραφέτην, ἐπειδήπερ διὰ τῆς γαστρὸς ἡ καταγωγὴ τῆς πξι-
πίδος ἐγήνετο.

Ms.
fol. 47 v.
Διὰ δὲ τῶν θεωρημένων ὀργάνων συνέβαινε μεῖζον βέλος ἐξ-
5 ὁποσέλλεσθαι καὶ ἐπὶ πλείονα τόπον. Βουλόμενοι δὲ ἐπαυξήσασθαι
ἀμφοτέρω, τὸ τε βέλος καὶ τὴν ἐξαποσολὴν, ζητοῦντες τῶν τόξων
ἀγκῶνας αὐτῶν εὐπονωτέροις ποιῆσαι, μὴ δυνάμενοι δὲ διὰ τῶν
κεράτων τυχεῖν τῶν θεωρημένων, τὰ μὲν ἄλλα ἐποιοῦν ὁμοίως
τοῖς θεωρημένοις, τοὺς δὲ ἀγκῶνας ἐποίησαν ἐξ εὐτόνων ξύλων,
10 καὶ μεῖζονας τῶν ἐν τῷ τόξῳ κατασκευάσαντες, τοιοῦτον πλινθίον
ἐπηξάν ἐκ κανόνων Δ ἰσχυρῶν, οἷον τὸ ΑΒΓΔ, τόρμοις ἔχον ἐκ
τῶν ὀρθίων κανόνων τῶν ΑΒ, ΓΔ· περὶ δὲ τοὺς πλαγίους τοὺς
ΑΔ, ΒΓ, ἔβαλλον νευρὰν πλέξαντες ἐξ ὀργάνων σοιχείων συμ-
βολίς, μῆρυμα αὐτάρκες ποιήσαντες, καὶ περὶθέντες συνέτεινον

Ms.
fol. 48 r.

qui habet πξοπίς (lege ex figura πξιπίς).
πξιπίδος, πξιπὴν (lege πξιπὴν). || 1. ἐγί-
γετο] sic MFV. ἐγήνετο Th. || 2. γαστραφέ-
την] sic MFP; sic et V ex correctione se-
cundæ manus sed vetustæ. — Γαστραφέτης
notat P marg. secund. man. || 2-3. Ἐξίπι-
δος ponunt PV. Ἐξίδος MF. || 3. Hic de-
sinit excerptum codicis F (fol. 4 verso). ||
4. θεωρημένων] scripsi ex M. εἰρημένων ce-
teri codd. Th. — μεῖζον] sic PV. μεῖζονα
M. || 7. ἀγκῶνας] πύς ἀγκ. conj. Köchly-
Rüstow. — αὐτῶν] inserui ex αὐτὸν M.
αὐτῶν F¹ P¹. Omittunt PV et codices hu-
jusce familiæ, unde P² Th. — εὐπονωτέ-
ροις] sic MP. εὐπονοτέροις V. || 9. ἐποίη-
σαν] conjeci. ποιῆσαι M. ποιήσαντες ceteri
codd. Th. || 10. Ἐξω] inserui ex M. ξύλω
Th. ex P², sed idem Ἐξω in marginem

conjecit. — πλινθίον] sic PV. πλινθίων M. ||
11. ἰσχυρῶν] sic M. ἰσχυρὸν PV. — ἔχον] sic
PV. ἔχων M. || 12-13. τοὺς ΑΔ, ΒΓ] sic
recte MF¹ P¹. τοὺς ΑΔ ΒΓ plerique codd. Th.
|| 13. ἔβαλλον] scripsi ex ἐβάλλον M. π-
ερίβαλλον ceteri codd. Th. — νευρὰν] sic
M. νευρὰς Th. — σοιχείων] sic M. σοιχείον
PVTh. σοιχίδον conj. Schneid. || 13-14.
Post συμβολίς inseruit ροινίς Th. ex P².
Quod vocabulum ροινίς ex nota margi-
nibus codicum PV adscripta in pristi-
num textum irrepsit. Hæc nota, prima
manu scripta, sic se habet: συμβολίς ροι-
νίς μῆρυμα, ubi videtur vox ροινίς a scho-
liasta quodam adjecta fuisse, ut explica-
retur quid foret μῆρυμα, scilicet filorum
seu staminum agglomeratio, de qua cf.
Heron. Autom. p. 253 ed. Th. Πλεσιόων

Δίμοις.

σφόδρα καὶ βία πρῶτον δόμον. Ἐπειτα κατὰ τὸ ἐξῆς θέντες ἄλλον δόμον καὶ σφηνίδα, κρούοντες τὰ κῶλα, ὅπως καλῶς συνερίδῃ πρὸς ἄλληλα, ἔπειτα ἑτέρους δόμους ποιοῦντες ἕως ἅπαν καταχρήσονται τὸ μῆρυμα, τὴν ἐχάτην δρχὴν ὑπέβαλλον ὑπὸ πάντας τοὺς σήμονας. Εἶτα διὰ μέσων τῶν νεύρων διέβαλλον ἓνα τῶν ἀγκῶνων, καὶ ἐπὶ ὑπὸ τοὺς σήμονας ἐπὶ τῶν ΑΒΓΔ διαπηγμάτων ἐπίδισαν σιδηρὰ ἀξόνια· ἃ δὲ ἐπιστρέφοντες βία συνέτεινον τὰ νεῦρα, καὶ ὁ ἀγκὼν κατείχετο βία ὑπὸ τῶν νεύρων τῆς ἐπιστροφῆς γνομένης.

Th. 197.

Ἔστω ἔν ὃ μὲν εἰρημένος ἀγκῶν ὁ ΕΖ, νευρὰ δὲ ἡ ΗΘ, 10 ἀξόνια δὲ τὰ ΚΑΜΝ. Τιοῦτον δὲ καὶ ἕτερον πλινθιον κατασκευάσαντες, καὶ συνδῆσαντες ἀμφοτέρω ἐνὶ περιπήγματι διὰ κανόνων, ὥστε τοὺς ἀγκῶνας εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος τὴν ἀνάπλωσιν καὶ τὴν βίαν ἔχειν, ἐξήπλιον ἐκ τῶν ἄκρων αὐτῶν τὴν ὤξιπὴν νεύραν,

ἐν ὀπλήσιων (legendum ἐπιλήσιων) καὶ μρυμάτων γνομένων. Conferendus χροίων συμβολεύς (ὁ) apud Hesychium, ex quo conjici potest fortasse hic legendum esse ὄργανον χροίων συμβολίου, quum agatur de instrumento quo fila seu stamina agglomerantur. — μῆρυμα] μῆρυκα M. — συνέτεινον] sic PV. συνενῶν M. || 1. σφόδρα καὶ βία] sic M. καὶ om. PVTh. — Δόμος notat P marg. secund. man. || 2. σφηνίδα, κρούοντες] distinxi. σφηνίδα κρούοντες M. σφηνίδα κρούοντες PVTh. σφηνιδῶ Th. marg. || 3. συνερίδῃ] sic PV. συνερίδει M. — ἕως] sic PV. ὡς M. || 5. Inter τοὺς σήμονας et ὅτι inserui ex codice M: εἶτα διὰ μέσων τῶν νεύρων διέβαλλον ἓνα τῶν ἀγκῶνων καὶ ἐπὶ ὑπὸ τοὺς σήμονας κ. τ. λ. Quidquid inter ambas voces σήμονας legi-

tur errore librariorum in PV et omnibus ejusdem familiae codicibus omissum est. unde omisit quoque Th. || 7. σιδηρὰ] σιδηρὰ MV. — ἀξόνια] ἀξόνια M. — ἃ δὲ ἐπιστρέφοντες] sic PV. διεπιστρέφοντες ponit M, ex iotacismo ut videtur. || 8. συνέτεινον] συνεπνῶν M. || 8-9. νεύρων M. || 9. ὀπιστροφῆς] sic uno consensu codd. MPV. ὑποστροφῆς Th. — γνομένης] sic MPV. γινομένης Th. || 10. ὁ ΕΖ] sic M. Male Ὁ ΕΖ ponunt PV. — ἡ ΗΘ] sic MPV. ἡ ΝΘ V', ex confusione litterarum H et N. νεῦρα δὲ πα' n. conj. Köchly-Rüstow. || 11. διοῦτον] sic ponunt codd. et Th. — ἐπερὶ] πρὸ ἐπερὶ Th. Delevi πρὸ ex auctoritate codicis M. || 13. ἀνάπλωσιν] ἀνάπασιν P. marg. || 14. τὴν ante ὤξιπὴν omittit V. — ὤξιπὴν] ὤξιπὴν ponunt PV. ὤξιπὴν M.

ἀγκύλας ποίησαντες, καὶ πάντα τοῖς ἀγκῶσι περόναις ἄπολα-
 βόντες τοῖς ΞΠΟΡ, ὥστε μὴ ἐκπύπλειν τὴν νευράν· καὶ τὰ λοιπὰ
 τὰ αὐτὰ ἐποίουν τοῖς περχειρημένοις. Ἐκάλουν δὲ τὰ μὲν συνέ-
 χοντα τοῖς ἀγκῶνας νεῦρα, τόνον· ἔνιοι δὲ, ἐνάτονον· ἔνιοι δὲ,
 5 ἡμυτόνιον· τὰ δὲ ἐπιστρέφοντα τὸν τόνον ἀξόνια, ἐπιζυγίδας· ἐποίουν
 δὲ αὐτὰς σιδηρεῖς. Ἐπεὶ δὲ συνέβαινεν ἐκ τῆς εἰρημένης κατασκευῆς
 τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τῶν νευρῶν μὴ ἐπὶ πολὺ γίνεσθαι διὰ τῶν
 ΑΔΒΓ διαπήγματος μὴ δυναμένου δέξασθαι τὸν τόνον, τὰς ἔν
 ἐπιζυγίδας ἐπιδέντες τοῖς τρυπήμασι, τὰ αὐτὰ ἐποίουν τοῖς εἰρημέ-
 10 νοις. Καὶ ἔτι δὲ πάλιν ἡ ἐπιστροφή τῆς ἐπιζυγίδος δυσέρχεται εἶχε,
 διὰ [τὸ] τὴν ἐπιζυγίδα ἐπικαθεζομένην τῷ διαπήγματι μὴ στέφε-
 σθαι, καὶ κατὰ πᾶν μέρος φαίνει αὐτῇ· ὅθεν ἠναγκάσθησαν καὶ
 τὰς καλουμένας χοινικίδας περθεῖναι, περὶ ὧν ἐξῆς ἐρῶμεν.

Τόνος.

Ἐνάτονος,
ἡμυτόνιος.

Ἐπιζυγίς.

1. πάντα] sic codd. πάντα conj. Köchly-
 Rüstow. || 2. ΞΠΟΡ] hoc ordine ponit M.
 ita ut videatur legendum τοῖς ΞΠ, ΟΡ.
 quippe quum περόναι sint numero duæ.
 Alio ordine ΞΟ ΠΡ ponunt PVTh. || 4.
 νεῦρα. τοῖον] emendavi ex M. νευράπτον uno
 verbo ponunt PV. unde secunda manus P
 margini apposuit Νευράπτος, quod voca-
 bulum prorsus fictum est. Ex hoc fonte
 fluxerunt errores codicum recentiorum, ut
 νευράπτον P² unde νευρόπτον Th. — ἐνά-
 τον] sic codd. Secunda manus P margini
 adscripsit Ἐνάπτος. Ἡμυτόνιον, ubi ἐνάπ-
 τος signo · notatur. ἀνάπτον correxit Tur-
 neb. Adv. 2, 4. || 5. ἀξόνια] ἀξώνια M.
 — Ἐπιζυγίς notat secunda manus P
 marg. || 6. δὲ αὐτὰς] om. M. — σιδηρεῖς]
 σιδηρεῖς MPV. || 7. τῶν] sic MP. τῶσιν
 V. — γίνεσθαι] δύνασθαι P¹⁰. || 8. ΑΔΒΓ]

hoc ordine ponunt MPV. αβγδ Th. —
 δυναμέν] δυνάμεις M. δυνάμενα PV.
 || 10. ἡ ἐπιστροφή] sic PV. ἡ om. M. —
 δυσέρχεται] sic M. δύο ὁτερχίας ponunt
 PV et omnes codd. ejusdem familiae.
 unde habent P² Th. Error fluxit ex confu-
 sione litterarum C et O in scriptura un-
 ciali, ubi ΔΥC et ΔΥΟ similia viden-
 tur. δυχα ὡς conjecerat Baldus. || 11. διὰ
 τὸ τὴν ἐπιζυγίδα ἐπικαθεζομένην] correxit
 Baldus. διὰ τῆς ἐπιζυγίδος τῷ ἐπικαθεζομέ-
 νης M. διὰ τῆς ἐπιζυγίδος ἐπικαθεζομένην
 PVTh. — μὴ] om. M. || 12. κατὰ πᾶν]
 κατασπᾶν PV. Jam correxit Baldus. ||
 13. χοινικίδας] sic PV. χοινίδας M. —
 περθεῖναι] περθεῖναι M, sed περθεῖναι
 F¹P¹. περθεῖναι Th. Sed correxit περθεῖ-
 ναι Th. marg. Confusio orta est ex iota-
 cismo. quo H = EI.

Τῆς ἔν τῶν ἀγκῶνων βίας ἰχυρῶς γενομένης, δεῖ κὶ τὴν κατα-
 τρωγὴν ἰχυρᾶν γενέσθαι διὰ τὸ ἴσως δεῖσθαι βίας πρὸς τὸ τοῦς
 ἀγκῶνας κατὰ γὰρ. Διὸ ἀντὶ τῆς καλουμένης ἐπὶ τῷ ἐπάνω
 θεωρήματος κατατρωγίδος, ἄξονα προσέθηκαν τῇ σύρει ἐπὶ τῷ
 ὀπίσω αὐτῆς ἄκρῳ πλάγιον σρεφόμενον εὐλύτως· ἐν δὲ τῶν ἄκρων
 αὐτῶν τετραγώνους σκυτάλας ποιοῦντες, ἐπέσρεπον αὐτόν. Διὰ
 δὲ τῆς ἐπιστροφῆς συνέβαινε τὴν διώσσαν κατὰ γὰρ ἔχουσιν τὴν
 ὀξὺν ἔσως. Ἐκ γὰρ τῶν ἄκρων τῆς διώσσης τῆς πρὸς τῷ χελω-
 ναρίῳ ὅπλα ἐξάφαντες ἀπέδιδδον εἰς τὸν εἰρημένον ἄξονα· ὧν
 ἐπιλουμένων ἐγένετο ἡ κατατρωγὴ. Ἐπὶ δὲ τῶν μειζόνων καὶ ὄντως
 συνέβαινε βία κατὰ γὰρ τοῦς ἀγκῶνας· ὅθεν πολυσπάσῳ κα-
 τὰ γὰρ. Ἐξάφαντες τὸ μὲν ἐν μάγανον τῷ πολυσπάσῳ πρὸς
 τῷ χελωνίῳ, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ ἄκρῳ τῆς σύρειος τῷ ἄξονι
 ἥτοι ὀνίσκῳ, καὶ τὰς ἀρμένους δρχὰς τῷ πολυσπάσῳ δποδόντες
 εἰς τὸν ἄξονα, ἐπέσρεπον αὐτόν. Καὶ ἔσως συνέβαινε τὴν κατα-

Th 198.

5

10

Ms.
fol. 48 v.

1. ἀγκῶνων] sic PV. ἀναγκῶνων ὡν M. || 2. διὰ τὸ ἴσως δεῖσθαι] inserui ex M, ubi scriptum δια πῶς ὡς δεῖσθαι. quippe quum scriptura uncialis esset ΔΙΑΤΟΙCΩC. In codicibus F¹ P¹, qui ex M descripti sunt, librarii spatium vacuum reliquerunt. In altera familia codicum, cui præsunt PV, omittitur ἴσως, et ponitur διὰ τὸ δεῖσθαι quod dedit Th. — πρὸς τὸ πρὸς] sic MPV. τὸ omittit Th. || 3. κατὰ γὰρ] sic PV. καταγινέσθαι M. || 3-4. ὅτι τῷ ἐπάνω θεωρήματι] sic codd. Ex his verbis constat opus Heronis distinctum fuisse in capita sive θεωρήματα, quorum numerus videtur cum numero figurarum convenisse. || 4. ἄξονα] sic PV. ἄξωνα M. — προσέθηκαν] scripsi ex M. ἐπέθηκαν PVTh.

|| 5. πλάγιον] sic MPV. Male πλάγις Th. || 6. τετραγώνους σκυτάλας] sic PV. τετραγώνους σκυτάλας ponit M. || 7. Quidquid inter ἔχουσαι et ἀγκῶνας verborum est, omittitur in codice M. Error librarii profectus videtur ex iteratione vocis κατὰ γὰρ. Lacunam explevi ex PV. Dedit ex P² cum quibusdam mendis Th. || 10. ἐπιλουμένων] sic P. ἐπιλουμένων Th. — ὄντως] scripsi ex PV. ἔσως Th. || 11. βία] sic recte Th. βία PV. || 13. χελωνίῳ] sic M. χελονίῳ Th. — πρὸς τῷ ἄκρῳ] scripsi ex consensu codd. MPV. πρὸς τὸ ἄκρον ponit Th. — Post σύρειος inserunt πρὸς PVTh. — ἄξονι] ἄξωνι M. || 14. Ante ὀνίσκῳ inserunt τῷ PV Th. || 15. ἄξονα] ἄξωνα.

γῶν ἐὺχερέστεραν γίνεσθαι, βραδυτέραν δὲ διὰ τὸ τᾶς πολυσπάσου κῶλα πλείονα ὄντα εἰς ἓνα τόπον τὴν ἐπίλησιν ποιεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐμβραδύνειν. Δύναται δὲ τὸ πολύσπασον ἄλλως μετατεθῆναι, ὅταν οἱ μὲν ἐν τῷ ἐνὶ μαγνᾶνῳ αὐτῶς τροχῆλοι ἐν τῷ
 5 χελωνίῳ πεδῶσιν, οἱ δὲ ἐν τῷ ἐτέρῳ ἐν τῇ σύριγί παρὰ τὸ κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ ἄξονι.

Ἵνα δὲ μὴ δυχερῶς ἡ διώσρα ἀνάγεται ἐπὶ τῶν μειζων ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τᾶς ἐναντία ἐπισρεφομένῃς τῶς ἄξονος ἀνάγεται, ἔσται ἔτι. Ἐὰν τῷ ὄρεινι πελεκίῳ ὑπὸ τὸ ἄκρον αὐτῆς
 10 τῆς διώσρας παρὰ τὸ κάτω μέρος ἄξονα πλάγιον ἐμβάλωμεν, εἰς τὰ πρὸς τῷ ἄξονι ἐξάπλομεν ὅπλα δύο, ὧν τὰς ἐτέρας ὄρχας ἐνεγκόντες εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς σύριγος διὰ ἰνῶν τροχῶν
 ἐν αὐτῷ τῷ ἄκρῳ πεπηγμένων, καὶ κατενεγκόντες ἐξάπλομεν
 πάλιν εἰς τὸν ἄξονα, ὥστε, τᾶς ἐναντία αὐτῆς πάλιν ἐπισρεφο-
 15 μένης, τᾶς μὲν τῶν πολυσπάσου ὅπλα ἐπιλείδαι· ἐπιλούμενα γὰρ

Th. 139.

1. γίνεσθαι] sic MPV. γίγνεται Th. — βραδυτέραν δὲ] δὲ om. M. — διὰ τὸ τᾶς] διὰ τὴν τῶ M. || 2. ἐπίλησιν] sic PV. ἐπὶλησιν ex iotacismo M. || 3. ἐμβραδύνειν] sic M. ἐμβραδύνειν PV. || 4. μετατεθῆναι] sic uno consensu codices MPV. μεταπύθειται ponit Th. — ὅταν] ὅτ' ἂν PV. — ἐνὶ] om. M. Habent PV. — τροχῆλοι] scripsi πρὸςπαρξυπόνως consensu codicum MPV. τροχῆλοι ponit παρξυπόνως Th. ex P², quæ scriptura minus recta videtur. || 5. οἱ δὲ ἐν] sic M. οἱ δ' ἐν Th. — τὸ κάτω] τῷ κάτω M. || 6. τὸ πρὸς] τῷ πρὸς M. — ἄξονι] sic PV. ἄξωνι M. || 7. μὴ δυχερῶς] Th. marg. ex Baldi correctione. καὶ διὰ χειρὸς ponunt F¹ P¹. μὴ διὰ χειρὸς ponunt MPV et plerique codices,

unde P² Th. — ἀνάγεται] ἀνάγη παρὸς P². || 8. ὀργάνων] om. P. — ἄξονος] sic PV. ἄξωνος M. || 8-9. ἀνάγεται] αναγκηται P². || 9. οὕτως] sic MP. οὕτω V. — ἐὰν] a linea V, non autem P. || 10. τῆς] om. P, sed addidit secunda manus supra lineam. — παρὰ τὸ] sic PV. παρὰ τῷ M. — ἄξονα] sic PV. ἄξωνα M. — ἐμβάλωμεν] scripsi ex ἐμβάλομεν M. ἐμβάλλωμεν PVTh. || 11. εἰς τὰ] sic codd. εἴπα conjecit Th. marg. — ἄξονι] sic PV. ἄξωνι M. — ἐξάπλομεν] sic codd. ἐξάπλωμεν conjecit Th. marg. || 12. ἐνεγκόντες] emendavi ex MP V. ἐναγκόντες Th. || 14. ἄξονα] sic PV. ἄξωνα M. || 15. ἐπιλείδαι] sic PV. ἐπιλειᾶσαι M, videlicet ex iotacismo, quo H = EI. — ἐπιλούμενα] sic PV. ἐπιλούμενα M.

ἀνάγει τὴν διώσσαν. Δύναται δὲ, ἀπὲ πολυσπάσου, τύμπανον
 συμφυῆς γινόμενον τῷ ἄξονι καὶ διὰ σκυταλῶν ἐπιστρεφόμενον δι'
 ὅπλα ἀπλῆ τὴν καταγωγὴν ποιῆσαι. Δεῖ δὲ καὶ τὸ ὅλον ὄργανον
 μετέωρον ἐπὶ βάσεως κειῖσθαι, ὅπως ἡ καταγωγὴ εὐχεριέστερα γίνη-
 ται, καὶ ἐπιστρέφεισθαι αὐτὸ ὡς ἂν τις περιστρεφῇται, καὶ ἀνακένειν,
 ὥστε, μετὰ τὸ ἐπιτεθῆναι τὸ βέλος, καταστήσαντες αὐτὸ ἐπὶ τὸν σκο-
 πὸν, νεῦρον ἀποχάσωμεν. Διὰ γὰρ τῆς μήκους τῆς σύριγγος δις-
 πλείοντες ἐπιτευξόμεθα τῆς σκοπῆς.

Ἐξῆς ἔν καὶ τὰ περὶ τὴν βάσιν τῆς ὀργάνου ἐροῦμεν. Ἐστὼ ἔν
 σύριγγι ἡ ΣΤΥΦ. διώσσα δὲ ἡ ΧΨΩ. ὁ δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς 10
 σύριγγος ἄξων ὁ Θ,Α, τρήματα ἔχων σκυταλίδων δύο. Νοεῖδω-
 σαν ἔν σκυτάλει αἱ Θ,Β,Α,Γ. ὅπλα δὲ τὰ ἐκ τῆς διώσσας

1. τύμπανον] MTh. marg. τρύπανον PV, unde P¹Th. || 2. γινόμενον] scripsi ex γινόμενον M. γινόμενον PVTh. — ἄξονι] sic PV. ἄξωνι M. — σκυταλῶν] sic PV. σκυτάλων M. || 4. ὅτι βάσεως] ἐπὶ βάσεως Th. || 5. περιστρεφῇται] περιστρεφῇται Th. — ἀνακένειν] sic recte PV, unde P¹Th. ἀνακένεισιν ponit M, videlicet ex confusione litterarum uncialium C, E, unde CIN = EIN. Post ἀνακένεισιν, reliquerunt spatium vacuum F¹P¹, qui ex M descripti sunt, quasi deesset vocabulum ποιῆσαι vel aliud ejusmodi. || 6. ὥστε] sic PV. ὥτι M. — Verba τὸ βέλος κ. α. ε. τ. σ. γ. δ. γὰρ τὸ desunt in P. || 7. νεῦρον] νεῦρον MV. — ἀποχάσωμεν] scripsi ex V. ἀποχάσωμεν M. ἀποχάσταμεν Th. || 10. σύριγγι] σύριγγι ponunt PV, quod etiam occurrit in figuris codicis M ubi litteris uncialibus scriptum CΥΠΞ (vid. figg. XXII, XXVI) unde ex facili confusione litterarum Υ et Τ orta est lectio στριξ, quæ

irrepsit in codices Vitruvianos, ubi vulgo *Canaliculi qui græce στριξ dicebatur (strix dicitur Z, strix dr Y)*. Primus correxit Turneb. (Advers. 2, 4) unde Schneid. (Vitr. X. x, 3) vocabulum σύριγγι in textum recepit, sed ex fide codicum videtur potius esse scribendum σύριγγι. — ἡ ΣΤΥΦ] scripsi ex M. ΗΤΥΦ habet V. ἡ ΤΥΦ ponit P, unde ἡ τυφ P¹Th. || 11. σύριγγος] διώσσας conjecit Th. marg. — ὁ Θ,Α] emendavi ex textu et figura codicis M, ubi diserte proponitur signum vocabuli σαρπη (vid. fig. XXIV) quod in ceteris codd. cum Τ confusum est, unde perperam ὁ τα ponit Th. — σκυταλίδων δύο] scripsi ex M, ubi σκυταλίδων. Ponunt σκυταλίδων B codd. PV. σκυταλίδων B¹ Th. || 11-12. νοεῖδωσαν] νοεῖδωσαν Th. || 12. αἱ Θ,Β,Α,Γ] scripsi ex textu et figura codicis M. In codicibus vero PV et ceteris ejusdem familiæ, eadem occurrit confusio, quæ supra, inter signum σαρπη et litteram

εἰς τὸν ἄξονα ἥτοι ἀπλᾶ ἥτοι καὶ διὰ πολυσπῆζων τὰ Δ, Ε, Ζ.

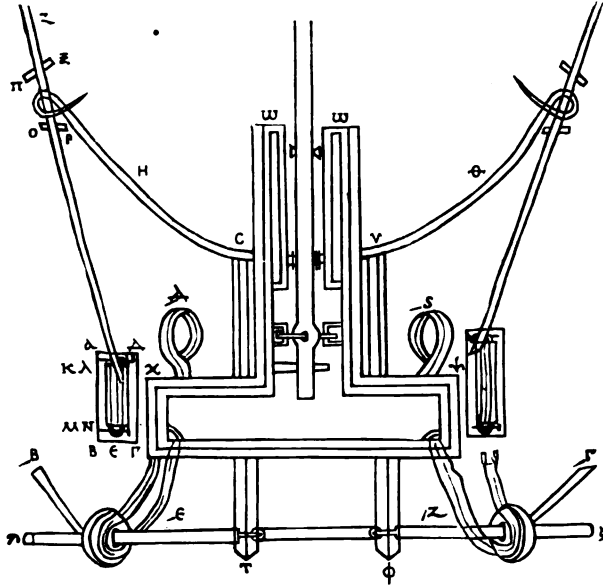

Fig. XXIV.

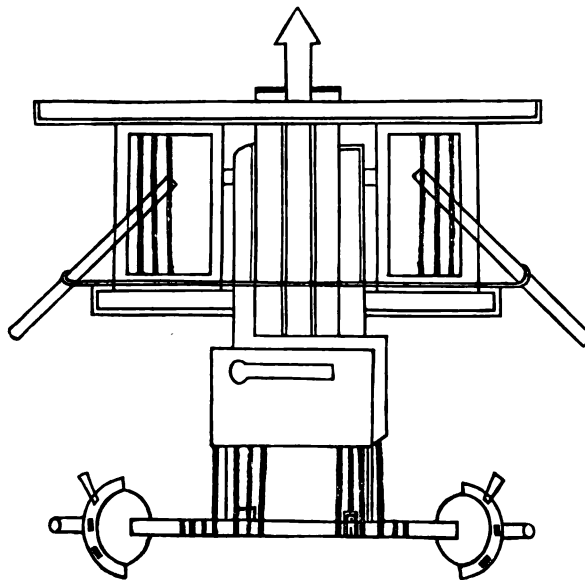

Fig. XXV.

T. ac præterea omisa est lineola quæ vocatur πλάγιον σύρμα, ita ut ii codd. po-

nant αἱ T B A Γ, unde αἱ τ β α γ habuerunt P³Th. || 1. ἄξονα] sic PV. ἄξωνα M. —

Ἡ δὲ βάσις κατασκευάζεται τὸν τρόπον τοῦτον. Γεγονέντω συ-
 λίσκος ὁ ΑΒ, πᾶχος ἔχων ὥστε δύνασθαι τὸ ἐπικείμενον ὄργανον
 βασάξιν, ὕψος ἔχων πῆχους ἐνὸς ἡμίσει, ἐπὶ βάσεως πεπηγὼς
 τελοκέλοις τῆς ΔΓ, πόρμον δὲ ἔχων ἐν τῷ ἄνω ἄκρῳ στρογγύλον
 τὸν ΕΖ, περὶ ὃν περικείσθω τὸ λεγόμενον χαλκήσιον τὸ ΗΘΚΛ.
 Τοῦτο δὲ πῆγμα ἐστὶν ἐκ πεσσάρων ὁρίων συμπεπηγὸς, ὧν οἱ μὲν
 πλάγιοι οἱ ΗΘΜΝ τμήματα ἔχουσι στρογγύλα δυνάμενα δέ-
 ξασθαι τὸν ΕΖ πόρμον, οἱ δὲ ὀρθοὶ οἱ ΗΚΛΘ παρυπερέχουσι
 τῷ ΜΝ ὁρίῳ ἥτοι κανόνος ἐπὶ τῷ ἄνω, καὶ ἀπέχουσιν ἀπὸ ἀλλή-
 λων τοσούτον ὥστε δέξασθαι μεταξὺ αὐτῶν τὸ τῆς σύριγγος πλά-
 τος. Ἔστω δὲ καὶ, πρὸς τὸν κίονα ἐν μέσῳ, ἕτερον ξύλον τὸ ΞΟ,

Ms.
fol. 49 r.

10
Ms.
fol. 49 v.
Th. 130.

Ω, Δ, Ε, Σ, Ζ] scripsi ex codice M, ubi
 textus habet Ω, Δ, Ε, Σ, Δ. figura autem
 ostendit alterum Δ in Ζ mutandum esse
 (vid. fig. XXIV). Habent hoc loco codi-
 ces PV Ω, Δ, Ε, Σ, Δ cum lineola obliqua
 infra posita, sed lineolam illam neglexit
 Th. qui Ω δ ε σ δ posuit. || 1-2. συλίσκος]
 sic PV. χαλίσκος M. unde χαλίσκος F¹ P¹. ||
 3. πῆχος] scripsi ex PV. πηχος M. πῆ-
 χως Th. — ἡμίσει] scripsi ex M. ἡμισυ
 PV. Signum semissis S^o posuit Th. || 4.
 πῆς] sic PV. π ponit M. — πόρμον] sic
 PV. πόρμων M. — δὲ ἔχων] scripsi ex M.
 δ' ἔχτω PV unde P² Th. — ἐν] om. M.
 — στρογγύλον] στρογγύλον M. || 5. περι-
 κείσθω] sic M. κείσθω simpliciter ponunt PV
 unde P² Th. — χαλκήσιον] retinui ex M.
 qui mox χαρκήσιον ponit. Ambæ formæ.
 χαρκήσιον et χαλκήσιον. videntur antiquitus
 fuisse usitatæ. eo tamen pacto. ut in He-
 rone nostro ponant constanter χαλκήσιον
 codices PV. hæreat vero anceps inter am-
 bas formas codex vetustissimus M. quam

dubitationem in textu constituendo expri-
 mendam esse existimavi. Forte idem est
 vocabulum atque *καρχήσιον*. quod in Athe-
 næo mechanico occurrit (pag. 36-37 ed.
 nostræ). — τὸ ΗΘΚΛ] scripsi ex MV.
 Male τὸ ΚΘΚΛ ponit P. unde τὸ κθκλ
 P² Th. || 6. πῆχων] sic PV. ὁρίων M. —
 οἱ] om. Th. Inserui ex M. || 7. ΗΘΜΝ]
 scripsi ex consensu codd. MPV. Male κθμι
 P² Th. || 8. ὀρθοὶ] scripsi ex M. ὀρθοὶ Th.
 — οἱ ΗΚΛΘ) deest H in M. Habent PV.
 — παρυπερέχουσι] scripsi ex consensu
 codd. MPV. In codice P correctum est se-
 cunda manu ἀπέχουσιν. unde habuerunt
 P² Th. || 9. Verba τῷ ΜΝ πῆχου ἥτοι κανό-
 νος ἐπὶ τῷ ἄνω καὶ ἀπέχουσιν. quæ omi-
 serat editio Thevenotiana, inserui ex co-
 dice M. Desunt in codd. PV. sed manus
 recens et occidentalis margini codicis P
 ea adscripsit. forte ex codice P¹. qui ipse
 ex M descriptus est. || 10-11. πλάτος] πλά-
 τος M. || 11. Post ΞΟ inserit ὁ Th. Error
 fluxit ex V. qui Ξ Ο ponit.

πρὸς μὲν τῷ Ξ ἄκρῳ ἐν στροφώματι κινούμενον, ἵνα ἔσται τὸ
 στροφώμα ἀφαιρετὸν ὑπὸ τῆς κίνου· τὸ δὲ ἕτερον ἄκρον ἐστὶ τὸ Ο Στροφώμα.
 χελωνάρεον ἔχον τὸ ΠΡ συμφυῆς βεβηκὸς ἐπὶ τῆς ἐδάφοις· κα- Ἀντηρείδιον.
 λῆται δὲ τὸ ΞΟ ἀντηρείδιον. Πρὸς δὲ τούτῳ κατὰ μέσον ἕτερον Ἀναπαυσ-
εῖα.
 5 ὄρδιον ἔστω τὸ ΣΤ, κινούμενον περὶ τὸ Σ, ὥστε κατακλινέσθαι καὶ
 ἀνορθοῦσθαι δύνανται· καλεῖται δὲ ἀναπαυσθεῖα. Ἐμβληθείσης
 οὖν τῆς σύριγος μεταξὺ τῶν τῶν χαρμησίων διαβάλλεται
 πέρωνη σιδηρᾷ στροφάλῃ ἢ ΥΦ, ὥστε διὰ τε τῶν τῶν χαρ-
 κησίων καὶ διὰ τῆς πλευρῆς τῆς σύριγος εὐλύτως σρέφεται.
 10 Ὅταν ἔν δέη κατὰγειν τὴν τῶν χαρμησίων, ἐπιπείσας τὴν σύριγιν ἐπὶ
 τὴν ἀναπαυσθεῖαν, ἀναιεύσαντες αὐτὴν καὶ ἀντερείσαντες τῷ ὑπο-
 χατέρῳ μέρει τῆς σύριγος ὄντος ἑνὸς κωλύματος. Εἴτα κατὰ-
 ξαντες τὴν διώσαν, ἐπαίρουσι τὴν σύριγιν ὑπὸ τῆς ἀναπαυ-
 σθεῖας, καὶ περὰ ξαντες αὐτὴν διὰ τῆς χαρμησίων, ἐπινεύσαντες
 15 καὶ ἀναιεύσαντες διὰ τῆς ΥΦ πέρωνος, καὶ διοπιεύσαντες τὸν σκ-

1. τῷ Ξ] sic M. τὸ ξ ponit Th. — ἵνα
 ἔσται] sic codd. καὶ ἔτω conj. Köchly-Rü-
 stow. || 2. Notas στροφώμα, ἀντηρείδιον, ἀνα-
 παυσθεῖα, habet P marg. secund. man.
 || 3. ἔχον] sic PV. ἔχων M. || 4. ἀντηρεί-
 διον] scripsi ex M. ἀντηρείδιον PV. ἀντε-
 ρείδιον Th. — πύτω] sic PV. τῷ M. || 6.
 ἀναπαυσθεῖα] sic MV. ἀναπαυσθεῖα prim.
 man. P correctum in ἀναπαυσθεῖα. || 7.
 χαρμησίων] sic M. χαλκησίων PVTh. || 8.
 πέρωνη] sic PV. πέρων M. — σιδηρᾷ
 sic M. σιδηρᾷ Th. — διὰ τε τῶν] inserui
 τε ex MF¹P¹. διὰ τῶν PVTh. || 8-9. χαρ-
 κησίων] sic M. χαλκησίων PVTh. || 9. τῆς
 σύριγος] scripsi ex M. τῆς σύριγος Th. ||
 10. Ὅταν] sic PV. ὅταν PV, qui incipiunt a li-
 nea. — πέρωνη] πέρωνη M. πέρωνη F¹P¹. πέρωνη

PVTh. || 11. ἀναπαυσθεῖαν] sic PV. Lit-
 teras initiales αναπ omisit M. — ἀντερεί-
 σαντες] ἀντηρείσαντες MP. ἀντηρείσαντες V.
 ἀντηρείσαντες P³. || 11-12. ὑποχατέρῳ]
 scripsi ex M, qui ὑποχατέρῳ uno verbo
 ponit. ὑποχατέρῳ PVTh. || 12. ὄντος] sic
 PV. ὄντος M. — κωλύματος] sic uno con-
 sensu MPV. Coniecit κοιλώματος Th. qui
 κωλύματος margini apposuit. || 13. αὐτὴν
 MPV. ἐπὶ Th. ὑπὸ Th. marg. || 14. περὰ
 ξαντες] περὰ ξαντες M. Littera i supra li-
 neam prima manu scripta est. — αὐτὴν
 διὰ τῆς] αὐτὴν διὰ τῆς διὰ τῆς V¹, deinde
 in margine γς. (scilicet γς) δὲ αὐτὴν.
 — χαρμησίων] sic M. χαλκησίων PVTh. || 15.
 πέρωνος] sic PV. πέρωνος M. — διοπιεύ-
 σαντες] sic MPV. διοπιεύσαντες P² marg.

πόν, ἐπιδέντες τὸ βέλος, ἀποσχάζουσι τὴν χασμείαν. Γίνεται δὲ τὰ
 πλεῖστα μέρη τῶ παντός ὀργάνου ἀφαιρετὰ · ὅπως, εἰάν δέη μετα-
 φέρεσθαι τὸ ὄργανον, λύσαντες αὐτὸ εὐκόλως μεταφέρουσι. Μόνα
 δὲ τὰ ἡμιτόνια ἀδιάλυτα διαμένει, ὥστε τῶ τῶς τόνους εὐκόλως
 ἐνπίθεσθαι εἰς αὐτά.

5

Fig. XXVI.

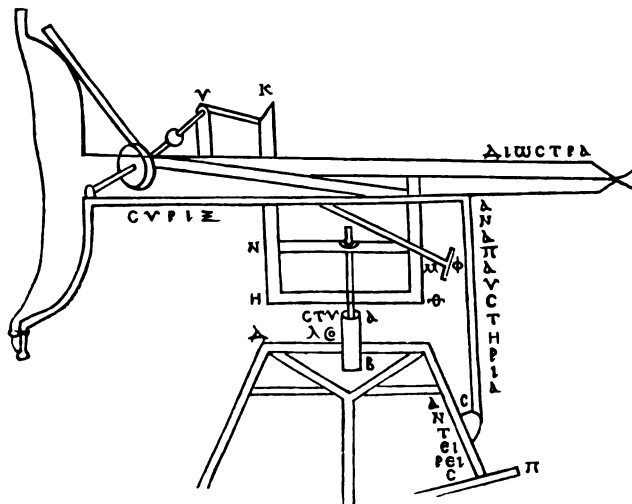
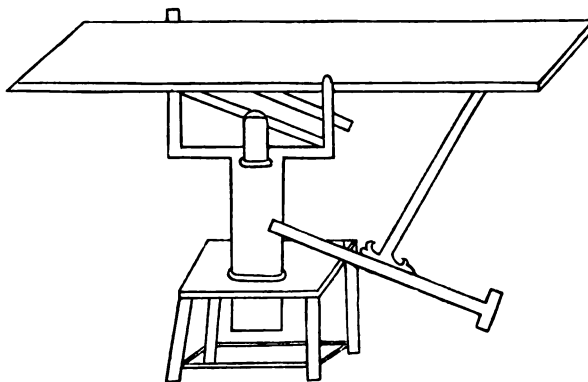

Fig. XXVII.

2. μέρη] scripsi ex consensu codd. MPV.
 μένη Th. μέλη ἢ μέρη Th. marg. Error
 fluxit ex V' P^s, ubi πλεῖστα μένη cum signo
 ∴ legitur. — ἀφαιρετὰ] ἀφέρετα P^s, qui
 ex V' pendet. | 3. μεταφέρουσι] sic codd.

Forte legendum μεταφέρωσι. || 4. τὰ] om.
 M. — τῶ τῶς τόνους] τῶ om. PV. Habent
 MF' Pⁱ. — εὐκόλως] δυσκόλως Th. marg.
 Forte legendum μὴ εὐκόλως. — 5. ἐνπίθε-
 σθαι] scripsi ex MF' Pⁱ. πίθεσθαι PVTh.

Th. 131.
Ms.
fol. 50 r°.

Ταῦτα μὲν ἔν περὶ τὴν σύριγχα γίνεται κατὰ τὸν ὑποδε-
δειγμένον τρόπον. Τὰ δὲ περὶ τὸ πλινθίον, λέγω δὲ τὸ ἡμτόνιον,
ὅπως διαλλάσσει, ἐρῶμεν δὴ ὡς ἕκαστον τῶν περὶ αὐτὸ γινομέ-
νων. Καὶ ὑθέτερον ἐπὶ τῷ παλιντόνῳ. Ἐπεὶ ἔν σύγκειται ἐν τεσσ-
5 σάρων ὄρχων, δύο τε τῶν ὀρδίων καὶ δύο τῶν πλαγίων ἐν οἷς τὰ
τρήματά ἐστι δι' ὧν ὁ τόνος διαβάλλεται, ἐπὶ τε τῶν ἐπικειμένων
ὄϊς πλαγίοις ὄρχοις χοινικίδων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιζυγίδων περὶ αἷς ὁ
τόνος καθάπτεται, ἑκάστου τῶν ὑφειρημένων δεῖ τὰ τε ὀνόματα
καὶ τὰ χήματα ἐκδέσσει.

Πλινθίον.

10 Τῶν ἔν ὀρδίων ὄρχων ὁ μὲν καλεῖται παρασάτης, ὃ ὑφειρη-
πάππει ὁ ἀγκών· ὁ δὲ ἕτερος ἀντισάτης, ὡς ὃ ἐστὶν ἡ τῷ ἀγ-
κῶνος πτέρνα. Ὁ μὲν ἔν παρασάτης γίνεται τόνδε τὸν τρόπον. Δεῖ,
λαβόντα σανίδα ἐξ εὐτόνου ξύλου, ὀρθογώνιον ἀπεργάσασθαι (ἔσω
δὲ ἐφ' ἧς τὰ ΑΒΓΔ) καὶ ἐν μὲν τῆς ΓΔ πλευρᾶς κατὰ τὸ

Παρασάτης.

1. περὶ] om. V². || 2. Notam πλιν-
θίον habet P marg. secund. man. || 3.
ὡς] sic MPV. ὡς κα P⁵, unde ὡς καὶ Th.
marg. — αὐτὸ] sic MPV. Male Th. αὐ-
τῶν, qui αὐτὸ in marginem conjecit. || 3-4.
γινόμενων] ponunt γινόμενον codd. Th. ||
4. ἐπὶ] sic MV. περὶ P prim. man. unde
Th. marg. — παλιντόνῳ. ἐπὶ ἔν] sic PV,
unde P² Th. παλιν. τόνος ποιοῦν M, unde
παλιντόνῳ ποιοῦν F¹ P¹. Error codicis M
fluxit e scriptura unciali ΕΠΕΙΟΥΝ =
CΠΟΙΟΥΝ. || 4-5 πσσαίων] sic M. Lit-
teram numeralem Δ ponunt PV. || 5. πρί-
χων] sic MPV. πριχίων V² sed marg. γρ.
πρίχων. — καὶ δύο] sic M. καὶ B ponunt
PV. || 6. ἐπὶ] conjeci. ἐπὶ codd. Th. Sed
alias quoque vidimus confusionem litte-
rarum Π et Τ. || 7. χοινικίδων] sic PV.

χοινικίδων M, sed σ deletum in F¹. —
ἐπὶ] sic MPV. ἐπὶ Th. marg. ἐπὶ P¹ P⁴. —
ἐπιζυγίδων] sic MP. ὑποζυγίδων VP² P⁸
unde Th. qui ἐπιζυγίδων in marginem
conjecit. || 8-9. τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰ χή-
ματα] sic uno consensu codd. MPV. τὰ ὀνό-
ματα, omissis ceteris, ponit Th. qui καὶ τὰ
χήματα in marginem rejecit. || 10. παρα-
σάτης] sic MPV. Notam παρασάτης mar-
gini adscripsit secunda manus P. para-
stata vertit Vitr. || 10-11. ὑφειρηπάππει
sic PV. ὑφειρηπάππει M. || 11. ἀντισάτης
ἀντισείτης Th. marg. — ὡς ὃ] scripsi
ex MPV. ὡς ὃν Th. || 12. ὅθεν] scripsi
ex MPV. ὅθεν Th. || 13. ὀρθογώνιον] sic
M. ὀρθογόνιον PV. — ἀπεργάσασθαι] scripsi
ex MPV. ἐπεργάσασθαι Th. || 13-14. ἔσω
δε] sic plerique codd. ἔσω γάρ Th. marg.

μέσον κοίλασμα ποιῆσαι καθάπερ ἡμικύκλιον ἐν τῷ πάχει αὐτῆς, ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀγκῶνας ἐπὶ μᾶλλον πρὸς ἀναπίπτειν καὶ πλέον ἀλλήλων ἀπέχειν, ὡς τὸ ΕΖΗ χωρῶν τὸ τῆς ἀγκῶνος πάχος· ἐν τούτῳ γὰρ ἀναπίπτει ὁ ἀγκών. Ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας τὸ ἴσον τῇ ἐγκοπῇ κυρτὸν ἀπεργάζεται κατὰ τὰ αὐτὰ κείμενον τῷ κοίλῳ οἶον ἐστὶ τὸ ΘΚΛ, ὅπως τὴν τῆς ΕΖΗ ἐγκοπῆς ἀδένειαν ἐν τῷ ξύλῳ ἀναπληρώσῃ ἡ ΘΚΛ κυρτότης. Τὰ δὲ ΜΘΛΝ ἀπευθύναι παρὰ ἄλληλα ταῖς ΔΗΕΓ· δεῖ δὲ καὶ ἐκ τῆς πλήθους τῆς παραστάς καταλείψαι ἐξ ἑκατέρου μέρους διτορμίας, οἷα ἐστὶν ἡ ΞΟ καὶ ἡ ΠΡ· ταῖς δὲ κτηδόνας τῆς ξύλας εἰς τὸ ὕψος τῆς παραστάς ἐξ ἑκατέρου μέρους κατὰ τὴν ΜΘΚΛΝ γραμμὴν καὶ κατὰ τὴν ΓΕΖΗΔ..... καὶ ἥλοις συγκοινῶσαι ταύτας· περιπθέναι δὲ καὶ περὶ ταῖς διτορμίας κατὰ τε τὴν ΜΛ καὶ κατὰ τὴν ΓΗ κυκλικὰς λεπίδας καὶ ὁμοίως ἥλοις συγκοινῶσαι, ὅπως πάντοθεν ὁ παραστήτης

— τὰ ΑΒΓΔ) sic MPV. τὸ αβγδ F¹.
 || 1. κοίλασμα] sic MPV. κοίλωμα Th. marg. ex secund. man. P. — ποιῆσαι] sic MPV. ποιήσαι Th. || 2. πρὸς ἀναπίπτειν] sic codd. MPV. πρὸς ἀναπίπτειν Th. — πλέον] sic M. πλέον PVTh. || 3. χωρῶν] sic codd. χωρεῖν conj. Köchly-Rüstow. || 4-5. ἐγκοπῇ] sic M. ἐγκοπῇ PVTh. || 6. ἐγκοπῆς] sic M. qui mutavit in ἐγκοπῆς, quippe quum suprascripserit prima manus litteram K supra lineam. ἐγκοπῆς ponunt PVTh. || 8. πλήθους] sic F¹ P¹. ὕψος MPVTh. || 9. διτορμίας] sic MPV. διτορμίας F¹. — οἷα] οἷα PV. || 11-12. τὴν ΓΕΖΗΔ] scripsi ex MF¹. τὴν ΓΕΖΗΘ ponunt PVTh. ubi Θ mutandum in Δ ex codice M et figura (vid. fig. XXVIII). || 13. Post ΓΕΖΗΘ videtur deesse aliquid. Suppleverunt λε-

πίσι περιλαβεῖν Köchly-Rüstow. — ἥλοις] sic M. ὅλοις ponit V, sed margo habet ἥλοις secunda manu. ὅλοις P cum signo corruptae lectionis, unde tamen ὅλοις in textum recepit Th. qui etiam margini adscripsit ἥλους. || 13. τὴν ΜΛ] emendavi ex figura XXVIII. τὴν ΜΔ habent codices, sed facilis confusio litterarum Λ et Δ in scriptura unciali. — Post κυκλικὰς inserunt π PVTh. Delevi ex auctoritate codicis M. || 14. λεπίδας] sic PV. λεπίδας M. — ὁμοίως] scripsi ex M. ὁμοίως PVTh. Sed correxit α in ω secunda manus P, unde P² Th. marg. — ἥλοις] scripsi ex M. ἥλοις marg. ἥλοις Th. — συγκοινῶσαι] sic legendum. ὅτι κοινῶσαι (ἥλοις κοινῶσαι F¹ P¹) ponunt codd. et Th. Error fluxit ex scriptura unciali, ubi CYN = OYN, unde συγκοινῶ-

συνδεδεμένος ὑπάρχει πολλὴν ὑπομένων κακοπάθειαν. Δεῖ δὲ καὶ
 τὸν ἀντιπάλιν τύτῳ ἴσον ποιῆσαι, ἴσον μὲν ἔχοντα μῆκος τῷ MN, Ἀντιπάλιν.
 πλάτος δὲ ἴσον τῷ NΔ, καὶ ὁμοίως διτορμίας ἐξ ἑκατέρου μέρους
 οἷας τὰς ΜΝΓΔ ὁρθάς. Οὗτος δὲ εἰ λαμβάνει οὔτε τὴν κοίλην
 οὔτε τὴν κυρτὴν περιφέρειαν. Καὶ τῷτον δὲ ὁμοίως τὰς λεπίσι
 περιλαμβάνοντας τοῖς ἡλοῖς δεῖ συγκοινοῦν. Λαμβάνει δὲ ἕτος ὁ
 ἀντιπάλιν ἐκ τῆς ἐνὸς μέρους χελάνιον κατὰ τὴν τῆς ἀγκῶνος πέρ-
 ναν, πρὸς ἣν ἐρείσας ὁ ἀγκῶν ἀναπαύεται· καλεῖται δὲ ὑποπτερνίς. Ὑποπτερνίς

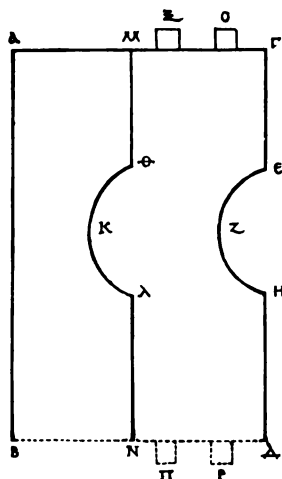

Fig. XXVIII.

Οἱ δὲ πλάγιοι τοῖχοι καλοῦνται μὲν περὶ τρηπτα· γίνονται δὲ Περὶ τρηπτα.

Ms.
fol. 50 v°.

πα lectum est ὅτι κοινῶσαι. || 2. πύτῳ] scripsi ex M. πύτις PVTh. — Notam ἀν-
 παλιν margini adscripsit secunda ma-
 nus P. — τῷ MN] emendavi. τὸ MH
 ponunt MPV, ubi confusæ sunt litteræ O
 et Ω, N et H. τὸ μν Th. || 3. τῷ NΔ] emendavi. τῷ HΔ ponit M. τὸ NΔ habet
 V. τὸν Δ falso correxit P. τὸ μδ marg.
 rd Th. || 4. τὰς ΜΝΓΔ] μνδ Th. marg.
 — λαμβάνει] sic PV. λαμβάνειν M. || 5.
 κύρτην M. — περιφέρειαν] sic PV. περιέ-

ρειν M. — καὶ] om. Th. Habent MPV. ||
 6. περιλαμβάνοντας] περιλαμβάνοντες MPV
 Th. marg. περιλαμβάνοντες Th. — δεῖ]
 scripsi ex F' P'. δεῖ ponit M. δε Th. — συγ-
 κοινοῦν] sic MV. συγκοινοῦν P. — δὲ οὐ-
 πος] sic MPV. δ' οὐπος Th. || 8. πρὸς ἣν]
 sic codd. πρὸς δ' conj. Köchly-Rüstow. —
 ἀγκῶν] bis repetitum in M errore librarii.
 — ὑποπτερνίς] sic PV. ὑποπτερνίς M.
 — Notam ὑποπτερνίς margini adscripsit
 secunda manus P. || 9. τοῖχοι] τοῖχοι PV

τὸν τρόπον τῆτον. Ἐγκείδαι δεῖ παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον
 τὸ ΑΒΓΔ, διπλὴν ἔχον τὴν ΑΒ τῆς ΒΓ, καὶ ἐπιζευχθείσης τῆς
 ΑΓ, παραλληλον ἀγαγεῖν δεῖσι ταύτῃ διὰ τῆς Δ τὴν ΔΕ, καὶ
 ἔσαι τὸ χῆμα τῆς περιτρήτου τὸ ΑΓΕΔ· ἐπιζευχθείσης δὲ καὶ
 τῆς ΑΕ περὶ κέντρον τὸ Ζ, κύκλον γεῖναι ἴσον τῷ τρήματι
 τῷ τὸν τόνον δεχομένῳ, καὶ διὰ τούτου τῆς κύκλου ἐκκόψαι τὸ
 εἰρημένον τρήμα· ἀγαγόντα δὲ ταῖς ΑΔΓΕ παραλλήλους τὰς
 ΗΘΚΛ ἀπολαμβάνουσας πρὸς τὰς ΑΔΓΕ πλάτη τὰ αὐτὰ
 τοῖς πάχεσι τῆς παραστάτος καὶ ἀντιστάτος, ἐκκόψαι τὰ τρήματα
 τοῖς πόρμοις ὁραστά τῆς τε παραστάτος καὶ τῆς ἀντιστάτος τὰ
 ΜΝΞΟ, μὴ δὲ ὅλου δὴ τῆς πάχους τῆς περιτρήτης, ἀλλὰ κατα-
 λείποντα τοῖς ὀρμυκοῖς ὡς τὸ τέτον μέρους τῆς πάχους σεριώματος
 καὶ εὐπρεπείας ἕνεκα. Καὶ τὰ περίτρητα δὲ δεῖ ποιεῖν ἐξ εὐτόνου

Th. 133

πίχου Μ. — περίτρητα] sic codd. *Tabulae*
quae sunt in summo et in imo capituli peritreti
que vocantur Vit. ubi notandum est voca-
 bulum græcum περίτρητα in peritreti tran-
 scriptum fuisse. Ceterum locus valde cor-
 ruptus in Vitruvianis codd. (*operæ reli-*
que Z. operæ reliqui Y). — Notam πε-
 ρίτρητα margini adscripsit secunda manus
 P. || 1. ἐγκείδαι] scripsi ex M. ἐκκείδαι
 PVTh. — δεῖ] emendavi ex consensu
 codd. MPV. Male αδ' ponit Th. quæ lec-
 tio in codicibus non occurrit. — ὀρθογώ-
 νιον] sic MP. ὀρθογώνιον Th. || 2. διπλὴν]
 διπλὴν Μ. || 2·3. τῆς ΑΓ] sic videtur
 legendum. π ΑΓ ponit Μ, unde F·P'. π
 habent PV. αβ, γε dedit Th. || 3. δεῖσι]
 sic codd. Videtur legendum δεῖ. — ταύτῃ]
 sic P. ταύτην V, ubi littera N supra po-
 sita est manu recentiori. ταύτην Μ. ubi

error natus videtur ex iota adscripto in
 textu unciali ΤΑΥΤΗΙ. || 4. περιτρήτης]
 περιτρείς Μ. περιτρητῆ Th. || 5. περὶ
 κέντρον] sic Μ. περικέντρον PV. || 6. τῆς]
 om. Th. Habent MPV. || 8. πλάτη] sic
 MP. πλάτει V. || 10. καὶ τῆς ἀντιστάτος]
 sic Μ. καὶ ἀντιστάτος Th. || 11. δὲ ὅλου]
 διόλου Th. marg. — δὴ] δὲ ponunt codd.
 Th. || 11-12. Verba τῆς περιτρήτης ἀλλὰ
 καταλείποντα (cod. καταλειπόντα fortasse
 pro καταλιπόντα) πῶς ὀρμυκοῖς ὡς τὸ τε-
 τον μέρος τῆς πάχους inserui ex codice Μ.
 Desunt in codicibus PV et ceteris codd.
 ejusdem familiæ, unde fluxit editio The-
 venotiana. Omissa fuisse videntur errore
 librariorum qui, quum decepti essent re-
 petitione vocabuli πάχους, quidquid erat in-
 ter πάχους et σεριώματος neglexerunt. quod
 genus erroris in codicibus frequens est.

ξύλα, καὶ περιπθέντας κύκλῳ κατὰ τὸ πάχος λεπίδας ἥλοις
 συνκοινῶν, καθάπερ ἐπὶ τῶν παρασατῶν καὶ ἀντισατῶν εἴρηται.
 Τοὺς δὲ ἥλους διὰ τῆς σερειᾶς φυλάσσομεν, ὅπως μὴτε διὰ τῆς
 τρήματος τῆς πὸν τόνον δεχομένης, μὴτε δι' ἐτέρων τῶν τρημάτων ἐν
 οἷς εἰσιν οἱ τὸρμοι, οἱ ἥλοι διεκπίπῳσι πλαγίως διερχόμενοι· ἐπεὶ
 ἀδυνάτης αὐτῶν γίνεται ἡ καθήλωσις, τυτέστιν ἡ ἀπὸ τῆς ξύλα κατ-
 οχί. Τὰ δὲ ΑΓΔΕ πάχῃ ἐκ ἐπ' εὐθείας εἶναι δεῖ, ἀλλὰ περι-
 φερείας, οἷά εἰσιν αἱ ΑΠΓΔΡΕ· καὶ αὐταὶ δὲ σερειώματος
 ἕνεκα τῆς περιτρήτης. Γίνονται δὲ αἱ περιφέρειαι κύκλῳ οὕσαι·

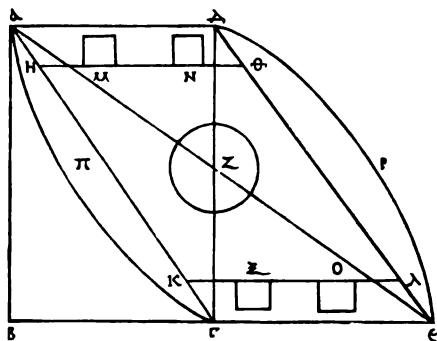

Fig. XXIX.

10 πηλικούτου οὖν διάμετρος ἡ τετραπλάσια ἐστὶ τῆς διαμέτρου τῆς

1. περιπθέντας] περιπθέντες ponunt omnes codd. et Th. || 2. συνκοινῶν] sic more epigraphico M, neque immutare volui. συγκοινῶν ceteri codd. Th. — Post εἴρηται spatium vacuum in codice M. || 4. τῆς πὸν] sic recte MF¹. πὸν πὸν P¹. πὸν πὸν Th. — δι'] sic M. δι' P, sed secunda manus in δι' correxit. || 5. οἱ ἥλοι] sic MP. ἥλοι, omisso οἱ, Th. ex P⁸, qui ipse fluxit ex V. — διεκπίπῳσι] sic MV. διεκπίπῳσι P, ubi δι' correxit in δι' secunda manu. διεκπίπῳσι

Th. marg. || 6. ἀδυνάτης] sic MP. ἀδυνάτης V. || 6-7. Notam κατὰ χεῖρ' margini adscripsit secunda manus P. || 7. πάχῃ] sic MPV. πῆχ' Th. marg. — εἶναι δεῖ, ἀλλὰ] εἰσὶν αἱ δὲ ἄλλαι MF¹ P¹. εἰσὶν ἄλλα P¹⁰. εἰσὶν αἱ δεῖ PV, qui ambo habent in margine notam V' qua significatur corruptam esse lectionem. Correxuit in εἶναι δεῖ secunda manus V, recte quidem, ut videtur. || 7-8. περιφερείας] sic videtur legendum. περιφερείς ponunt codd. et Th. || 9. γίνονται] sic M. γίνονται PV.

τρήματος τῆ πόν τονον δεχομένῃ. Ἐπεὶ οὖν τὸ περίτρητον ἀδενὲς
ὑπάρχει διὰ τὸ πάντῃ ἐκπετῆσθαι, πειρῶνται σιδηρᾶς κανο-
νίδας περιπέναι αὐτοῖς, ἐγκειμένας τοῖς τε παραστάταις καὶ
ἀντιστάταις, κειμένας δὲ κατὰ τὰς ΑΠΓΔΡΕ περιφερείας.

Χοινικίς.

Ἡ δὲ χοινικίς γίνεται τόνδε τὸν τρόπον. Ἐμβολία δεῖ κατε-
σκευάσαι ὅμοιον τῷ ΑΒΓΔΕΖ ὑπογεγραμμένῳ, ἔχοντι τὰς μὲν
ΑΕΒΖ περιφερείας, τὰς δὲ ΕΓΖΔ εὐθείας, τὴν δὲ ΑΒ ἴσιν
τῇ τῆ τρήματος διαμέτρῳ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκπορνεύσασθαι τὴν
χοινικίδα· εἰ μὲν χαλκῇ μέλλῃ ὑπάρχειν, διαπλάσαντα κύκλῳ
χυτὴν ποιῆσαι ὑπὸ ἐλατῆ χαλκῇ, πάχος ποιῶντα τὸ αὐτάρκες
πρὸς τὴν τῆ ὀργάνῃ βίαν· ἐπὶ δὲ τῶν μειζόνων ὀργάνων, εἰ μὲν
ξύλιναί γίνονται, τὰς κτηδόνας τῆ ξύλου εἰς τὸ ὕψος τῆς χοι-
5

Ms.
fol. 51 r.

10 Th. 131.

1. τῆ πόν τονον] τῶ τονον M. || 3. περι-
πέναι] ponunt MPV. περιπέναι Th. qui
περιπέναι in marginem rejecit. | 4. κει-
μένας] correxi. κειμένας ponunt codd. Th.
Error fluxisse videtur ex præcedentibus
dativis παραστάταις καὶ ἀντιστάταις. — Post δὲ
inserit ἡ Th. || 5. Notam χοινικίς margini
adscripsit secunda manus P. — χοινικίς]
χοινικίς M, sed litteram Σ initialem delevit
prima manus. Scriptura χοινικίς occurrit
etiam in P¹ P¹⁰. — ἐμβολία] scripsi ex ἐμ-
βολαία M, ubi ΑΙ = Ε, quia sonus apud
Græcos idem est. Male in ἐμβολαία cor-
rexerunt PV, mutato accentu, unde ἐμβό-
λαιον margini adscripsit secunda manus
P, unde etiam ἐμβολαία marg. ἐμβόλαιον.
ἐκβολαίον dedit Th. Quæ omnia falsa sunt.
Nam vocabulum ἐμβολία est accusativus
singularis ad nominativum ἐμβολεύς (ὁ)
referendus (quocum confer περὶ p. 97.
l. 10-11), ut liquet ex sequenti adjectivo

ὅμοιον, quod uno consensu ponunt vetus-
tissimi codices MPV. Perperam mutavit
ὅμοιον in ὅμοια editio Thevenotiana, ut
cum falsa lectione ἐμβολαία congrueret.
|| 6. μέ] om. M. || 7. τὰς δὲ ΕΓΖΔ] ha-
bet M. τὰς δὲ ΕΓΓΔ ponunt PV, ubi
falso ΓΓ duplicatum pro ΓΖ, ut videre
est ex figura XXX. Itaque male εγγδ de-
dit Th. || 8. τρήματος] sic M. τρήματος
PVTh. τρήματος margini apposuit Th.
— ἐκπορνεύσασθαι] scripsi ex M. ἐκπορ-
νεύσασθαι PVTh. || 9. χαλκῇ] χαλκῇ Th.
— μέλλῃ] μέλλῃ PV. || 9-10. κύκλῳ χυτὴν]
scripsi ex MPV. κύκλῳ τὴν marg. κύκλῳ
χυτὴν Th. κύκλῳ αὐτὴν coniecerunt Kö-
chly-Rüstow. || 10. ἐλατῇ] om. P¹ P¹⁰. || 11.
ὀργάνων] inserunt MPV. Omittit Th. qui
in marginem rejecit. || 12. κτηδόνας]
sic MV. κατηδόνας P, ubi secunda manus
notam κατηδόν margini adscripsit, unde
κατηδόνας P² marg. Th. marg.

κίδος δεῖ ποιεῖν, καὶ περιπέναι ὁμοίως κατὰ τὴν ἄνω πλευρὰν τὴν
 ΑΒ καὶ κατὰ τὴν κάτω τὴν ΓΔ κύκλῳ λεπίδας, καὶ πάλιν ἥλοις
 συγκοινοῦν, καταλιπόντα ἐκ τῆς κάτω πλευρᾶς κύκλῳ τὸρμους
 ὁποῖοί εἰσιν οἱ ΗΘ, ὥστε ἐμβαλεῖν αὐτὰς ἐν ὁπαῖς περὶ τὸ περί-
 5 τρητον γινομέναις ἀντὶ τὸρμων· καὶ δι' ὅλας ἐντορνία γίνεται, καὶ
 εἰς πνα σωλῆνα ἐμπήπει περὶ τὸ περίτρητον γινόμενον ἐν κύκλῳ
 ὡρὸς τὸ μὴ παραβαίνειν τὴν χοινικίδα τόπον ἐκ τόπῃ. Γίνεται
 δὲ ἐσθ' ὅτε ὑπόθεμα, τῇ χοινικίδι ἐπικείμενον καὶ συνκεκοινω-
 μένον τῷ περιτρήτῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ εἰρημένος σωλῆν. Τοῦτο δὲ γίνε-
 10 ται ἕνεκα τῆς μὴ ἐκκοπῆναι τὸ περίτρητον ὑπὸ τῆς σωλῆνος καὶ
 ἀδινὲς γενέσθαι. Καλεῖται δὲ ἡ καταλειφθεῖσα ἐντορνία τει-
 βεύς. Ὅταν δὲ ἐντορνία ἀντὶ τὸρμων καταλειφθῇ, ἐκ τῆς ἄνω
 πλευρᾶς τῆς κατὰ τὸ ΑΒ εὐθείας ἐκκοπὴ γίνεται Β κατὰ διά-

Γα: δὲ μα.

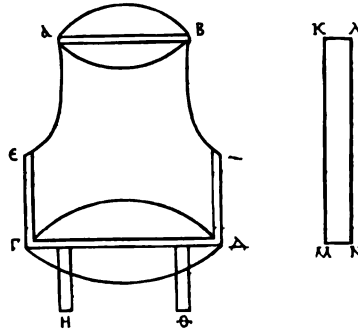
3. καταλιπόντα] sic videtur legendum. καταλείπονται M. καταλείπονται PVTh. || 4. ΗΘ] sic MPV. κθ Th. marg. || 4-5. περίτρητον] περίμπερο: prima manus V¹, sed marg. περίτρητον. || 5. ἐντορν.α γίνεται] sic PV. ἐντορνία γίνονται M. ἐντορνία mutavit in ἐντορνία secunda manus P, quæ etiam notam ἐντορνία margini adscripsit. || 6. εἰς πνα] sic MV. εἰς τὴν Th. πνα Th. marg. — γινόμενοι ἢ ἐν κύκλῳ codd. Th. || 7. χοινικα ponunt codd. Sed legendum χοινικίδα. || 8. ὑπόθεμα] sic PV. Litteræ υ πο θε desunt in M, qui solummodo μα ponit, unde ἅμα exscripserunt F¹ P¹. — Notam ὑπόθεμα habet P marg. secunda manu scriptam. || 8-9. συνκεκοινωμένοι] sic M. συγκεκοινωμένον Th. || 9. εἰρημένος] sic M. ἐωραμένος PV, unde αἰωραμένος Th. marg. In margine codicis V legitur ex correctione posteriori εἰρημένος, quod ex Baldi emendatione de-

dit Th. || 10. περίτρητον] sic MP. περίτρητον V. — ὑπὸ] scripsi ex M. ἐπὶ ponunt PVTh. || 11. καταλειφθεῖσα] sic PV. καταληφθεῖσα M. || 11-12. ἐντορνία] sic PV. ἐντορνία M. Correxerunt in ἐντορνία secunda manus P, unde Th. marg. Verba τειβεύς ὅταν δὲ ἐντορνία ἀντὶ τ. nunc primum textui accesserunt ex codice M. Desunt in codicibus PV et ceteris ejusdem familiae, unde ea omisit Th. Quæ lacuna orta esse videtur e repetitione vocis ἐντορνία, qua decepti sunt librarii. || 12. ἀντὶ τὸρμων] scripsi ex PV. πρ-μῶν ponit περισπομένως M. ἀντὶ τὸρμων uno verbo Th. — καταλειφθῇ] sic M. καταληφθῇ PV. — Post καταλειφθῇ addunt ὑπὸ τῆς εἰρημένης σωλῆνος PVTh. Quæ verba delevi ex auctoritate codicis M, quippe quum interpolata esse videantur. || 13. τὸ ΑΒ] sic PV. τὸ Β ponit M. — γίνονται Β] sic MPV. γίνονται δύο Th. ex P². — 13-p. 98. l. 1.

Επιζυγίς. μετρον κείμεναί, ἐν αἷς ἐστὶ κατερχομένη ἢ καλουμένη ἐπιζυγίς κατὰ κρόταφον κειμένη. Αὕτη δὲ ἔσται σιδηρεᾶ, ἐκ καθαρεῶς σιδήρου γηγομένη, καὶ τὰ ἐν τῇ χαλκεῖα καλῶς τετελειωμένη, ὡς πᾶσαν ὑπομενούσα τὴν τῷ ὀργάνῳ βίαν· περὶ γὰρ ταύτην ὁ τόνος καμπηόμενος γίγνεται. Ἔσται δὲ ἡ αὐτὴ ὡς ἡ ΚΑΜΝ.

5

Fig. XXX.

Τούτων δὲ ἥδη διασσεσφηνισμένων, δεῖ συνθέντα τὸ ἡμύτιον ἐκ τε τῶ [παρεσάτε] καὶ ἀνπεσάτε τῶν τε δύο περιττήτων καὶ τῶν δύο χοινικίδων τὰς ἐπιζυγίδας ἐναρμόσαι, καὶ περὶ μίαν αὐτῶν ἐξάφαντα τὴν μίαν δρχὴν τῶ τόνου, τὴν δὲ ἑτέραν διὰ τῶν τρημάτων διεκβάλλοντα, μηρύεσθαι τὸν τόνον, ὅπως πᾶς ὁ τῶν τρημάτων τόπος πληροῖται τῶ τόνου διαμεμνησμένους. Δεῖ δὲ

10 Th. 135.

κατὰ διάμετρον] sic M. Male κατὰ τὸ διάμετρον PVTh. || 2. ἔσται] scripsi ex M. ἐστὶ PVTh. — σιδηρεᾶ] σιδηρεᾶ Th. || 3. καὶ [ε] inserui [ε] ex M. Omittunt PVTh. κατὰ [ε] F' P'. || 4. ὑπομενούσα] conjeci. ὑπομένουσα codd. Th. || 6. Incipiunt a linea PV, sed non M. — Τούτων δὲ ἥδη] sic F' P'. τούτων ἡδη M. Τούτων δὲ PV, unde P² Th. — συνθέντα] sic PV. συνιέντα ponit M. || 7. παρεσάτε] supplendum ex conjectura, nam omittunt codd. et Th.

Itaque delent καὶ F' P'. — τῶν τε δύο] sic MPV. τῶν τε δὲ δύο Th. — περιττήτων] περιττήτων P. || 8. μίαν] μίας correctum prima manu in μίαν ponit M. || 10. μηρύεσθαι] μὴ ρύεσθαι dividunt codd. Th. || || 11. τόνου] sic M. τόπου V. τόπου P, ubi secunda manus γ supra lineam scripsit, unde τόπου marg. τόνου posuerunt P² Th. — Διαμεμνησμένου] sic PV. Διαμνησμένου ex iotacismo ponit M. Etenim γ = Η = Ι.

εὖ μάλα διεκπεῖνεν τὸν τόνον διὰ τῆς καλουμένου ἐντονίου, περὶ
 5 ἔ τὴν κατασκευὴν ἐροῦμεν. Ὅμοίως δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐν τῷ
 ἐτέρῳ ἡμιτονίῳ συνδεῖναι.

Νοεῖδω οὖν ἐντεταμένα, ὡς εἶρηται, τὰ δύο ἡμιτόνια, καὶ κεί-
 5 μενα ἐπὶ ἱνῶν κανόνων, καὶ ἀφεσῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρῶ μείζον
 διπλάσιον τὸ τῆς ἐνὸς ἀγκῶνος μήκος. Νοεῖδω δὲ τὰ κέτω πε-
 ερίεστα πῶν ἡμιτονίων τὰ ΑΒΓΔΕΖΗΘ, τέρμους ἔχοντα ἐξ
 αὐτῶν τοὺς ΚΑΜΝΞΟΠΡ, συνεχόμενα ὑπὸ κανόνων ΣΤΥΦ,
 ἐν οἷς εἰσιν οἱ τέρμοι. Καὶ ἄνω δὲ τὰ αὐτὰ ἐπινοεῖν δεῖ. Οἱ δὲ
 10 κέτω κανόνες καὶ διαπήγματα συνέχονται πλείοσιν ὥσπερ τοῖς
 ΧΦΨΩ, καὶ ἐπὶ ταῖς διαπήγμασι σανὺς ἐπιτίθεται ἀναπλη-
 ροῦσα πάντα τὸν μεταξὺ τῶν κανόνων τόπον. Καλεῖται δὲ τὸ
 πῆγμα τὸ συγκείμενον ἐκ τε τῶν κανόνων καὶ τῶν διαπηγμάτων

Ms.
fol. 51 v°.

1. μάλα διεκπεῖνεν] sic MPV. μαλα-
 διεκπεῖνεν uno verbo Th. — τὸν τόνον] πυ-
 πονον M. πῶπιν δὲ PVTh. Sed τὸν τόνον Th.
 marg. || 2. τὴν κατασκευὴν] sic MPV. τῆς
 κατασκευῆς Th. — δεῖ] scripsi ex con-
 jectura. δὲ ponunt codd. et Th. || 3. συν-
 δεῖναι] συνδεῖναι M, videlicet ex iotacismo.
 || 4. Νοεῖδω incipit a linea in M. — ἐν-
 τεταμένα] scripsi ex F¹ P¹. ἐντεταμένα
 ponunt MPV atque etiam P¹ Th. || 5.
 ἀφεσῶτα] sic PV. ἀφεσῶτα M. — μείζον
 sic codd. Conjecerunt μείον Köchly-Rüs-
 tow. || 6. μήκος] sic M. μήκος PV, unde
 P¹ Th. Forte supplendum ἢ post μείζον. ||
 7. τὰ] sic PV. τὰ M. — τέρμοις ἔχοντα]
 sic M. τέρμοις ἔχοντα ponunt PV, sed
 utrinque secunda manus correxit in τέρ-
 μους, unde P¹ Th. || 8. Notandum est
 inter litteras ostensivas quæ hic adhi-

bentur litteram ἰῶτα nusquam occurrere.
 quod ex consilio factum videtur, ac velut
 solenne fuit apud veteres mathematicos,
 quibus mos erat hanc litteram in notatio-
 nibus suis omittere, quippe ex qua faci-
 lior confusio fiat in figuris delineandis.
 — ΣΤΥΦ] ΤΥΦ ponunt MPV, ubi
 Σ excidit, quantum conjici potest, nam
 figura litteris distincta in codicibus de-
 sideratur. || 10. συνέχονται] sic PV. συν-
 ἔχοντες M. — πλείοσιν] sic MV. πλείωσιν
 P. λείωσιν Th. qui in margine correxit.
 || 11. ΧΦΨΩ] sic M. ΧΨΩΣ ponunt
 PV. — καὶ ἐπὶ ταῖς] conjeci ex M, ubi
 καὶ ἐπὶ δὲ ταῖς. Omisso καὶ, ponunt ἐπὶ δὲ
 ταῖς PVTh. || 12. τῶν] om. PVTh. — τόνον]
 sic MP. τόνων V, ubi ο supra scriptum
 manu recentiori. || 13. πῆγμα] sic PV.
 διάπηγμα M.

[Τράπεζα.] κὺ τῆς σανίδος τράπεζα. Οὕτως δὲ ταθέντων τῶν ἡμιτονίων κὺ τῶν ἀγκώνων εἰς τὸ ἐκτὸς ἀναπεπλωκότων, τῷ μὲν ἐν τῷ ΑΒΓΔ ἐπὶ τῷ ωρὸς τὸ Υ ὥσπερ τῷ ΣΘ, τῷ δὲ ἐν τῷ ΕΖΗΘ ἐπὶ τῷ ωρὸς τὸ Φ ὥσπερ τῷ ΧΘ, δεῖ τὴν ὀξὺν νευρὰν κατὰγειν ὡς εἴρηται, καὶ ἐπιθέντα τὸ βέλος δοποχάζειν. Ἡ δὲ σύριγξ, ἐν ᾗ 5
ἴσιν ἡ διώστρα κὺ τὸ χελώνιον κὺ ἡ χεῖρ, ἐπὶ μὲν τῶν εὐδυτόνων σύριγξ κέκληται, ἐπὶ δὲ τῶν παλιντόνων κλιμακίς, ἐπειδὴ περ πλεῖον πλάτος ἔχει καὶ διαπήγμασι συνέχεται πλείοσι, καθάπερ κὺ ἡ τράπεζα.

Th. 136

Περεὶ
κλιμακίδος.

Γίνεται δὲ ἡ κλιμακίς οὕτως. Διάπηγμα κατασκευάζεται ἐν 10
πεντάγωνον κανόνων συνεσηκός, ἐπὶ δὲ τὸ μέσον ἔχον κατὰ τὸ πλάτος ἄλλους κανόνας πεπηγμένους ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ μῆκος κανό-

1. Οὕτως] sic M. ὅτω PVTh. — ταθέντων] sic codd. Conjecerunt πθέντων Köchly-Rüstow. || 3. ἐπὶ τῷ] sic M, qui consentit cum secunda manu P. ἔπειτα ponunt V et prima manus P, unde P²Th. — τῷ ΣΘ] sic M. τῷ ΣΘ PV. τῷ ΣΘ Th. || 4. ωρὸς τὸ] sic M. ωρὸς τῷ PVTh. — τῷ ΧΘ] sic MPV. τῷ ΧΘ Th. — δεῖ] δεῖ δὲ ponit M. — ὀξὺν] ὀξὺν M. ὀξὺν PV. ὀξὺν F¹. || 5. ἐπιθέντα] sic MPV. ἐπιθέντα F¹. — ἐν ᾗ] sic videtur legendum. ἐν ᾗ ponunt codd. et Th. Jam correxerunt Köchly-Rüstow. || 6. χεῖρ] sic MPV. χεῖρ Th. || 7. κλιμακίς] sic PV. καὶ μάγισ M, ex textu unciali ubi ΚΑΙ = ΚΑΙ. In margine codicis V scriptum manu recentiori περὶ κλιμ. . . . , extremis litteris resectatis. Quod legendum περὶ κλιμακίδος. || 8. πλάτος] πλάτος MP. — διαπήγμασι] scripsi ex MP. πήγμασι VP²Th. || 9. ἡ] om. Th. Dedi ex MPV. — Post τράπεζα a linea

V¹. || 10. ἡ κλιμακίς] sic PV. ἡ μάγισ ponit M, ex errore præcedenti, quippe quum in textu unciali litteræ ΚΑΙ sicut ΚΑΙ lectæ fuerint, et postea separatæ a substantivo, unde ΚΑΙΜΑΚΙC = ΚΑΙ. ΜΑΓΙC. Notandum est hunc errorem fluxisse ex pristina serie codicum etiam in alteram illam seriem ad quam P pertinet, quippe quum in figura codicis P (fol. 76 v°) occurrat inscriptio ΜΑΓΙCΙΤΟΙCΥΡΙΞ scripta κιοηδὸν, in qua μάγισ = κλιμακίς ex præcedentibus, ιοι = ἡτοι ex iotacismo, σελξ = σύριγξ ex scriptura etiam apud Vitruvium usurpari solita, de qua confer Heronem nostrum (p. 86, l. 10 not.). Itaque legendum est κλιμακίς ἡτοι σύριγξ vel σύριγξ, quam inscriptionem in figura restituere non dubitavi (vide fig. XXXI). || 12. ἐπὶ] ὅα correctum prima manu in ἐπὶ ponit M. — τὸ μῆκος] τὸ om. V¹. τὸ πλάτος conjecerunt Köchly-Rüstow.

νων, ἵνα ἢ τὸ γινόμενον κλιμακίς. Ἐπάνω δὲ τῶν κατὰ τὸ μῆκος
 κανόνων, τυτέτι τῶν διαπηγμάτων, κανόνια Β ἐπίπτεται, ἰσομήκη
 τῇ κλιμακίδι παρὰ τὰ σκέλη αὐτῆς, ταπεινότερα δὲ τῶν σκελῶν
 τῆς κλιμακίδος, ἐφ' ἃ ἡ διώστρα κινεῖται ἔχουσα τὸ πλάτος
 5 ἴσον τῷ διαπήγματι τῆς κλιμακίδος. Αὕτη οὖν ἡ κλιμακίς ἔδε-
 ται ἐπὶ τὴν σανίδα τὴν ἐπικειμένην ἐπὶ τῶν ΣΩΧΥ διαπηγμά-
 των. Ὅλον δὲ τὸ ἐκ πάντων συντεθέν ὄργανον ἐπίπτεται ἐπὶ τὴν
 βάσιν. Καλεῖται δὲ πέρυξ αὐτὸ τὸ ὄργανον ὅλον. Λαμβάνει δὲ [Πέρυξ.¹ .
 κὶ τὰ ἡμύονια ἀντηρείδας, ὧν τὰ μὲν ἄκρα ἐν τῇ κλιμακίδι
 10 ἐρήρειςται· τὰ δὲ ἕτερα πρὸς τοῖς ἀνω περιτρήτοις, ὅπως τῆς
 καταγωγῆς γινομένης μὴ ἐπείνηται τὰ ἡμύονια τῆς νευρᾶς αὐτὰ
 ἐπισπωμένης. Διαβληθέντων δὲ τῶν ἀγκώνων διὰ μέσων τῶν
 πόνων, δεῖ ἐπιστρέφειν τὰς χοινικίδας μοχλῶ σιδηρῶ κρίκον
 ἔχοντι, εἰς ὃν ἐμβάλλεται ἡ τῆς ἐπιζυγίδος ὑπερσχή, ὅπως οἱ

1. ἐπάνω] sic MPV. ἐπὶ ponit V¹, videlicet ex codicibus undecimi saeculi, ubi ἐπάνω scriptum est ἐπὶ, sicut videre est in PV. || 2. ἰσομήκη] ἰσομηκῇ ponit πελοσπωμένης M. || 3. κλιμακίδι] κλιμακιδι M. — σκελῶν] sic MP. σκελῶν Th. || 4. κλιμοκίδος] sic PV. κλιμακος M. || 5. διαπήγματι] sic codd. διασηματι conj. Köchly-Rüstow. || 6. ἐπικειμένην] sic M. κειμένην omisso ἐπι ponunt PVTh. || 7. πάντων] sic MPV. παντῶν Th. || 9. καὶ] om. Th. Inserui ex M. — ἀντηρείδας] scripsi ex consensu codd. MPV. In M, scripserat primum librarius ἀντι, quod statim in ἀντη correxit. ἀντιείδας Th. ἀντειδίδας conjecerunt Köchly-Rüstow. — ὧν] ὧν Th. — κλιμακίδι] κλιμακιδι M. κλιμακιδι PV. || 10. ἐρήρειςται] sic legendum ab ἐρείδω (cf. ἐρη-

ρειπένους Herod. IV, 152). ἀρειρῆσαι ponit M, ubi AI = E, EI = H, ex pronuntiandi ratione apud Græcos. Male transcripsit ἐρήρειςται F¹. Recte ἐρήρειςται ponunt PV, non autem διερήρειςται quod dedit Th. marg. Etenim syllaba δι pertinet ad præcedentem vocem κλιμακιδι, ubi male librarius accentum in primam syllabam κλι transtulit, unde quidam legerunt κλιμακιδι διερήρειςται. — ἕτερα] sic PV. ἕρα omissis duobus litteris M. — περιτρήτοις] περιτρείτοις M. τρητοις P, ubi secunda manus adjecit supra lineam περι. || 11. ἐπείνηται] scripsi ex M, in quo ἐπείνηται, ubi I = EI. ἐπείνη PV. ἐκπείνη Th. ἐπιπείνηται conjecerunt Köchly-Rüstow. || 13. δεῖ ὁπιστρέφειν] sic PV. διεπιστρέφειν ex iotacismo M, nam ΔΕΙ = ΔΙ. || 14. ἐμβάλλεται

ἀγκῶνες τὴν ἀνάπλωσιν ἔχωσι τὴν εἰρημένην. Δεῖ δὲ ἐκτείνειν τὴν
 ὤξιπν νευρὰν οὕτως, ὥστε τοὺς ἀγκῶνας βραχὺ ἀπέχειν ἀπὸ
 τῶν παρασατῶν, ὅπως μὴ συγκρούμενοι θραύωνται καὶ θραύω-
 σιν. Δεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς δέοντας τόπους, λέγω δὲ τοὺς ὑπομέ-
 νοντάς ἵνα κακοπάθειαν, λεπίδας σιδηρεᾶς ἐπιθεῖναι, καὶ ἥλοις 5
 συνκοινοῦν, καὶ ξύλοις εὐτόνοις χρεᾶσαι, καὶ κατὰ πάντα τρύ-
 πον ἀσφαλίζεσθαι τοὺς εἰρημένους τόπους. Τοὺς δὲ μηδὲν πάρον-
 τας ἐκ κούφων καὶ μικρῶν συντελεῖν ξύλων, σοχαζόμενον τῷ τε
 διαπήματος καὶ τῷ ὄγκῳ καὶ ἐπιβαρῶς τῶν ὀργάνων. Οὐ γὰρ
 κατασκευάζεται πάμπολλα δὴ πρὸς τὰς κατεπειγνύσας χρεῖας. 10
 διὸ δέησει πρὸς τὰς μεταφορὰς εὐλυτά τε αὐτὰ εἶναι καὶ κοῦφα
 καὶ ἐπολυδάπανα. Τὰ δὲ περίτρητα ρερόμβωται ἕνεκεν τῶν τῶν

Th. 137.

ται] sic MP. ἐμβάλλται Th. — ἐπιζυγίδος]
 χοινικίδος Th. marg. || 1. δὲ om. Th. || 1-2.
 τὴν ὤξιπν] τὴν om. P. πξιπὴν M. || 3.
 Post θραύωνται ponit π Th. Delevi ex
 auctoritate codicis M. || 3-4. θραύωσιν]
 scripsi ex M. θραύσασιν PVTh. Post θραύ-
 ωσιν, spatium vacuum in M. || 5. ἐπιθεῖναι]
 scripsi ex M, in quo ἐπιθῆναι, ubi H = EI.
 ἐπιθεῖναι PVTh. || 6. συνκοινοῦν] scripsi
 more epigraphico ex M, qui συνκοινωνοῦν
 ponit, unde σύγκοινωνοῦν F¹. συγκοινοῦν
 PVTh. — χρεᾶσαι] scripsi ex uno consensu
 codicum MPV. χρεῖσαι Th. — Post χρεᾶσαι
 ponit καὶ codex M. || 7. δὲ] om. codd. Th.
 Conjecerunt Köchly-Rüstow. || 7-8. Post
 πάροντας desinit in codice M fol. 51 versum.
 Folium sequens desideratur, quippe quod
 forficula ablatum fuisse videatur. Est au-
 tem verisimile folium illud duas habuisse
 figuras, ad παλίντονα pertinentes, quarum
 una ad theorema præcedens (p. 99. l. 4, —
 p. 100. l. 9) referebatur; altera vero cum

figura nostra XXXI, quam nunc primum
 ex codicibus PV edimus, congruebat, quan-
 tum conjicere licet ex figura aliqua quæ in
 codice M fini totius libri subicitur fol. 55
 verso, unde descriperunt A¹ F¹ P¹ (vide
 hanc figuram sub num. XXXII). Habebat
 præterea folium illud partem textus quæ
 incipit ἐκ κούφων (p. 102, l. 8) explicit vero
 τὰ δὲ εὐθύτονα (p. 104, l. 4). Quæ lacuna
 occurrit etiam in codicibus A¹ F¹ P¹, qui ex
 codice M sæculo decimo sexto descripti fue-
 runt. unde patet folium illud jam antea
 amissum fuisse. Quæ desunt in M, dedi ex
 codice Vaticano V, quocum congruit P. || 8.
 τῷ τε] sic secunda manus P. τῷ δὲ P prim.
 man. VTh. || 9. διαπήματος] διασπήματος
 conj. Köchly-Rüstow. || 10. δὴ] scripsi ex
 conj. δὲ ponunt codd. — τὰς] om. Th. |
 12. ρερόμβωται] sic codices PV. ἐρρόμβω-
 ται Th. ex P². Confer ῥεραμμέναις ex veteri
 codice M in Athenæo nostro (p. 18. l. 3)
 ubi ἐρραμμέναις ponit recentior codex F.

ἀγκώνων ἄκρα πὴν ὅξιν δεχόμενα πλείον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέ-

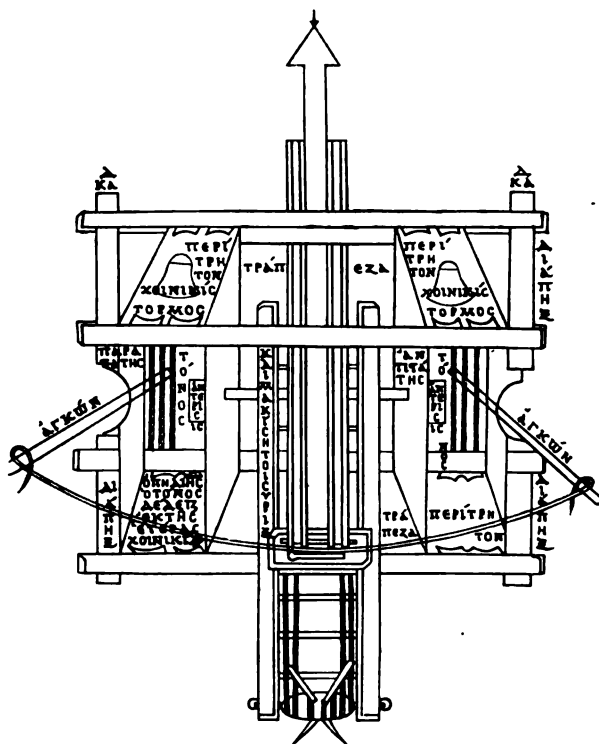

Fig. XXXI.

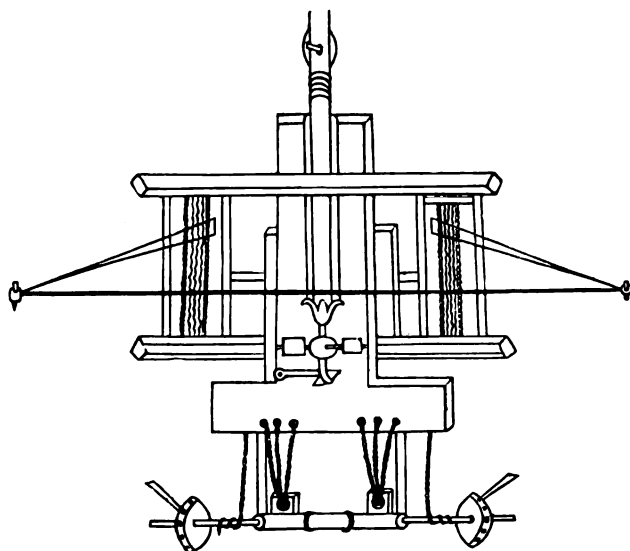

Fig. XXXII.

— ἡ πῶν] πύτων Th. || 1. ἄκρα] ἃ ἄκρα conj. Köchly-Rüstow. — πλεον αἱ ἀλλή-

χειν. Οὐ μὴν ἄλλα καὶ οἱ παρασάται ἐξεκόπησαν τὰς εἰρημένους κοιλασίας τῆς αὐτῆς αἰπᾶς ἔνεκεν. Καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῶν παλιντόνων ἐπὶ τοσούτον εἰρήδω.

Τὰ δὲ εὐθύνονα τὰ μὲν ἄλλα πάντα τὰ αὐτὰ ἔχει τῷ παλιντόνω, πλὴν ὅτι τὰ δύο ἡμιτόνια εἰς ἓν πλινθίον σύγκειται, ἀπέχοντα ἀλλήλων τὸ τῆς διώσρας πλάτος· δι' ὃ δὴ ἔτε τράπεζαν, ἔτε τοὺς ἄνω κανόνας, ἔτε τὰς ἀντηρείδας λαμβάνει. Γίνεται δὲ τὰ κάτω δύο περίτρητα ἐξ ἑνὸς ξύλου, καὶ ὁμοίως τὰ ἄνω. Συλλογισάμενος δὴ τὰ τε πάχη τῶν παρασάτων καὶ τῶν μεσοσάτων (οὓς δὴ ἀντιστάς ἐπὶ τῶν παλιντόνων ἐκαλοῦμεν), καὶ ἐπὶ τὰς τῶν τρημάτων διαμέτρους, καὶ τὸ τῆς διώσρας πλάτος (ὃ δὴ μεταξύ ἐστὶ τῶν μεσοσάτων), ἔκδοι ἐπὶ σανίδος πηλικαύτην εὐθεῖαν τὴν ΑΒ, καὶ ταύτῃ πρὸς ὀρθὰς ἀγαγὼν τὰς ΑΓΒΔ ὧν ἑκατέρω ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ τρηματος διαμέτρῳ ἢ καὶ μικρῶ μείζων, περιέγραψον μὲν περιφέρειαν κύκλου διὰ τῶν ΓΔ

Ms.
fol. 52 r.

15 Th. 138.

λων] sic secunda manus P. πλείονα παρ' ἀλλήλων P prim. man. V. || 3. ἐπὶ τοσούτον] om. V². || 4. εὐθύνονα] sic M. εὐνονα V, sed supra scriptum secunda manu εὐθύνονα, quod postea correctum in εὐθύνονα. εὐνονα PP² Th. qui εὐθύνονα margini apposuit. — τὰ μὲν] τὰ om. V. — τὰ αὐτὰ] τὰ om. P. — τῷ] om. M. || 5. πλὴν] sic PV. παλιν ponit M, ex confusione litterarum Α = Δ et ex iotacismo. Omiserunt F¹ P¹. || 6. δὴ] sic MPV. Male δεῖ ponit Th. || 7. πύς] om. P. — ἀντηρείδας] sic M. ἀντερείδας PV. περείδας Th. ἀντερείδας marg. — γίνεται] sic M. γίνεται Th. || 8. περίτρητα] sic PV. περιτρητά Th. || 9. συλλογισάμενος] sic MPV Th. marg. συλλογ-

ισάμενοι Th. — πάχη] sic MP. πάχει V. || 10. οὓς] sic PV. οὐ M. || 11. ἔπ] sic PV. στί ponit M, ex scriptura unciali ΕΤΙ = CTI, unde falsa lectio ἔπ in quosdam codd. irrepsit. Inde ἔπ marg. ἔπ Th. — πλάτος] πλάτος M. || 13. εὐθεῖαν] εὐθείαν PV. — ἀγαγὼν] sic uno consensu codd. MPV. ἀγαγὼν Th. — ΑΓΒΔ] hoc ordine legendum ex figura. ΑΒΓΔ ponunt codd. αβγδ Th. || 14. ἑκατέρω ἴση] ἑκατέρω ἴσ' ponit M, ex scriptura unciali ΕΚΑΤΕΡΑΙΧ. ἑκατέρω ἴση PV, sed ἑκατέρω correxit secunda manus P. — ἢ] om. codd. Th. Supplendum ex conj. || 14-15. μικρῶ μείζων] ponit μικρῶ μείζον M. μικρόν μείζω PV Th. || 15. περιέγραψον μὲν] sic

τὴν ΓΕΔ· καὶ ἔσται σοι τὸ ΑΒΓΔΕ χῆμα τὸ κάτω μέρος τῆς
 περιτρήτης ἐν τῷ εὐδυτόνῳ τῷ συγκειμένῳ ἐν πῶν δύο περι-
 τρήτων. Ἀπολαβὼν ἔν τῷ ΑΖΘΒ ἴσας τῷ πάχει τῆς πα-
 ρασάτης, καὶ ἀγαγὼν πρὸς ὀρθὰς ἐν τῇ σανίδι τῇ ΑΒ τῷ
 5 ΖΗΘΚ, περὶεξαφὼν τὰ τμήματα τὰ δεχόμενα τὸν τόνον τὰ
 ΛΜ μικρὸν ἀπέχοντα ἀπὸ πῶν ΖΗΘΚ· εἶτα ἐφεξῆς θίς τὰ
 πάχη πῶν μεσοσαπῶν τὰ ΝΞΟΠ, παρὰγαγε πρὸς ὀρθὰς τῇ ΑΒ,
 καὶ ἔσται τὸ μεταξὺ πῶν ΞΟ τὸ πλάτος τῆς διώσρας. Δεῖ ἔν
 καὶ ἄλλο κατασκευάσαι ὁμοίον χῆμα τῷ εἰρημένῳ, ὅπερ μετὰ
 10 τὸ παρῆναι τοὺς παρασάτας καὶ τοὺς μεσοσατάς, δηλονότι τῶν
 μὲν γινομένων, ἐπάνω ἐπιπείσμεν· καὶ λοιπὸν βάλλοντες τὰ
 νεῦρα καὶ τὰς χοινικίδας καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἄνω εἰρημένα,
 βάλλοντες δὲ καὶ τοὺς ἀγκῶνας, ἔχομεν ἐν ἐνὶ πλινθίῳ συνεσταλ-
 μένα πολλὰ μέρη τῆς ὀργάνης. Οἱ δὲ ἀγκῶνες ἴδονται, ὡς οἱ
 15 ΤΡΥΣ, ἀναπεπληκότες πρὸς τοὺς παρασάταις. Οἱ δὲ μεσοσα-
 ται λαμβάνουσι δύο ἴσα διαπήγματα πλάγια δι' ὅλου τῆς πλά-

legendum ex præcedentibus συλλογισμα-
 ρος.... ἔκτου. . ἢ περὶεξαφόν. Confer πε-
 εἰξαφόν τὰ τμήματα paulo infra (p. 105,
 l. 5) περὶεξαφόμεν ponunt PVTh. περ-
 ιεξαφόμεν M. || 1. πῶν] πῶν δὲ PV. πῶν δὲ
 Th. marg. — τὸ] sic MPV. τῷ Th. τὸ
 marg. || 2. τῷ συγκειμένῳ] τὸ συγκειμέ-
 νον MPV. || 3. τῷ ΑΖΘΒ] sic PV. τῷ
 ΑΖΘΒ ponit M, ex confusione littera-
 rum O et Θ. — πάχει] sic PV. τῷ M.
 || 5-6. τὰ ΛΜ] τὰ ΜΛ MPV. τὰ μλ Th. ||
 6. μικρὸν] sic M. μακρὰν PP³P⁸P¹⁰Th.
 — θίς] sic PV. θήσεις ponit M. || 7. τὰ
 ΝΞΟΠ, παρὰγαγε] scripsi ex M, in quo
 τὰ ΝΞΟΠ. ἀράγα, ubi alterum Π omis-

sum. Littera τὰ ΝΞΟΠ desunt in ceteris
 codd. et Th. qui solummodo παρὰγαγε po-
 nunt. Lectio codicis M sola congruit cum
 figura (cf. fig. XXXIII). || 8. πλάτος] πλά-
 τος M. || 9. ὅπερ] scripsi ex M. ὅπως PVTh.
 || 10. τοὺς παρασάτας] τοὺς om. Th. ||
 11. ἐπιπείσμεν] ἐπιπείσμεν M. ἐπιπείσσι-
 μὲν PVTh. — βάλλοντες] sic codd. ἐμ-
 βάλλοντες conj. Köchly-Rüstow. || 12. τὰ
 ἄνω] sic PV. τὰ om. M. || 13. ἐν] om. PV.
 || 15. ΤΡΥΣ] sic recte MPV. τρυγ Th.
 qui veram lectionem in marginem rejecit
 (cf. fig. XXXIII). — πρὸς] inserui ex M.
 Omittunt codd. qui a PV pendent et Th.
 || 16-p. 106, 1. τὸ πλάτος αὐτῶν] sic codd.

Τους αὐτῶν· δι' ὧν βασιάζεται ἡ σανὺς ἡ τὴν σύρεια ἔχουσα ἐπάνω. Ἐκ δὲ τῆς σύρειος καὶ τῆς διαπήγματος πόρμος δερμοῖς διωδεῖται, ὅπῃς γενομένης ἐν μέσῳ τῆς κάτω περιτρήτης, ἀνέχων ὅλον τὸ πλινθιον. Ταῦτα δ' ἄλλα πάντα, ὡς εἴρηται ἐπὶ τῆς παλιντόνης, τὰ αὐτὰ γίνονται.

5

Fig. XXXIII.

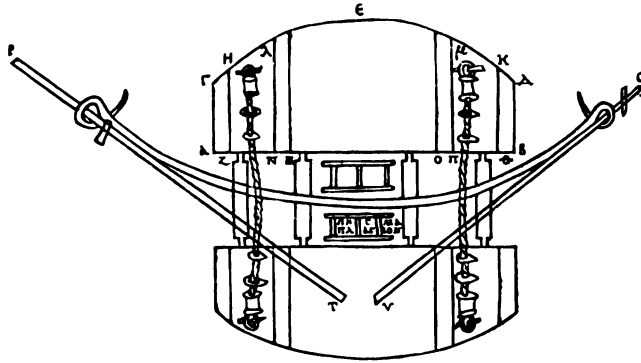
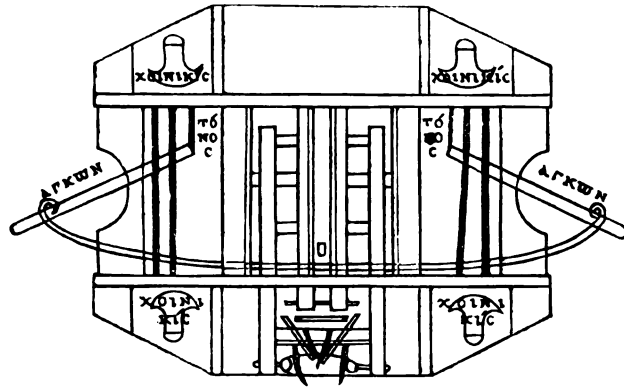

Fig. XXIV.

τῆς πλατῆς τῆς διαπήγματος αὐτῶν conj. Köchly-Rüstow. || 2. ἀρμῶς] ἀρμῶς M. Scripsi hoc vocabulum cum spiritu leni ex vetusto codice P, qui ponit ἀρμῶς (scilicet *junctiona*, ab ἄρῳ, ἀραρίσκω, unde ἀραρότως frequenter apud Bitonem usurpatur). ἀρμῶς cum spiritu aspero ex usu vulgari dedit

Th. Dativum ἀρμῶς ex conjectura posui. || 3. διωδεῖται] scripsi ex M. δὲ ὡθεῖται Th. — ὅπῃς] scripsi ex M. ὅπῃς cum spiritu aspero PV. Male ὁ πῆς Th. qui ὅπῃς in marginem rejecit. — γενομένης] sic M. γενομένης Th. || 4-5. ἐπὶ τῆς παλιντόνης] scripsi ex codicibus MPV. τῆς omittit Th.

Th. 139.

Ms.
fol. 5v.

[Ἐντόνιον.]

Τὰ δὲ καλούμενα ἐντόνια κατασκευάζεται τὸνδε τὸν τρόπον. [Ἐντόνιον.]
 Ξύλα δὲ λαμβάνειν τετράγωνα $\overline{B}$ ἴσα τὰ ΑΒΓΔ, καὶ δια-
 πήμασι τέσσαροι συλλαβεῖν ἴσοις τοῖς ΕΖΗΘ, ὧν δύο τὰ
 ἄκρα πόρμους ἔχτω διεκπίπτοντας εἰς τὸ ἔξω μέρος, ὥστε εἰς τὰς
 5 ὑπεροχὰς τρημάτων ὄντων σφῆνας διώσται τοὺς συνέχοντας τὸ
 πῆγμα. Πρὸς δὲ τοῖς ἄκροις τῶν τετραγώνων ξύλων ὀνίσκοι
 ἔσονται πλάγιοι σρεφόμενοι οἱ ΚΛΜΝ, τρήματα ἔχοντες, ὥστε
 ἐμβάλλεσθαι σκυτάλας ἐν τοῖς ἄκροις ἢ καὶ ἐν μέσῳ δι' ὧν ἐπι-
 σραφήσονται. Ἐπὶ δὲ τῶν ΕΖΗΘ, διαπήγματα ὑπερέχοντα
 10 τῶν τετραγώνων ξύλων εἰς τὸ ἄνω μέρος. Ὅταν οὖν βουλώ-
 μεθα ἐντεῖναι, ἥτοι τὰ τῆ παλιντόντος ἡμιτόνια ἢ τῆ εὐδυτόντος τὸ
 πλινθίον συνπνέοντες, ὡς θεωρήσεται, τὸν τε παρασάτην καὶ ἀντι-
 σάτην καὶ τὰ δύο περὶ τρητα, καὶ θεωρῶντες τὰς ἐπιζυγίδας, κα-
 τακλινοῦμεν ἐπὶ τὰ μέσα διαπήγματα τὰ ΕΖΗΘ, καὶ σφη-
 15 νώσαντες καλῶς πρὸς τὰς ἐν τῶν διαπηγμάτων ὑπεροχὰς,

1. Τὰ δὲ καλούμενα ἐντόνια] De ἐν-
 toniis confer Vitruv. lib. X, cap. xii Schneid.
 (vulgo xviii) cui præmittitur titulus : *De*
catapultarum balistarumque contentione
et temperaturis. || 2. δὲ] sic M. δι PV.
 — τετράγωνα $\overline{B}$] τετράγωνα $\overline{AB}$ ponunt
 codd. Recte τετράγωνα δύο Th. — τὰ] sic
 MPV. Secunda manus P correxit in τοῖς. ||
 3. τέσσαροι] sic PV. τέσσαρι M. || 5. σφῆνας]
 sic secunda manus P. σφήνας P prim. man.
 V. || 6. τετραγώνων] sic M. τετραγόνων Th.
 — ὀνίσκοι] sic MPVTh. marg. ὀνίσκων Th.
 || 7. ἔχοντες] sic PV. νεύοντες M. || 9. ὅπῃ
 δὲ] ἔσονται δὲ ὅπῃ conj. Köchly-Rüstow.
 — τῶν ΕΖΗΘ] scripsi τῶν ex M. τῶ po-
 nunt PVTh. — διαπήγματα] sic uno

consensu codd. MPV. διαπήματος Th.
 — ὑπερέχοντα] ὑπέχοντα M correctum
 prima manu in ὑπερέχοντα. || 13. τὰ δύο]
 sic M. τὰ $\overline{B}$ PV. τὰ β Th. — περὶ τρητα]
 περὶ τρητὰ M. — Post θεωρῶντες inserit
 πῆς (sic) χοινκίσι Th. Sed non habent
 codd. — τὰς ἐπιζυγίδας] Cuneoli ferrei
 quos ἐπιζυγίδας Græci vocant Vitruv. || 13-14.
 κατακλινοῦμεν] κατακλειοῦμεν Th. marg.
 κατακλινοῦμεν conj. Köchly-Rüstow. || 14-
 15. σφηνώσαντες] sic PV. ἐφ' ἠνωσαντες M
 ex confusione litterarum E et C in scrip-
 tura unciali ΕΦΗΝΩ = CΦΗΝΩ. Restitui
 inscriptionem CΦΗΝ in figura XXXV ex
 codice M ubi in CΦΙΞ a librario deprava-
 ta est.

ἐξάφομεν τὴν μίαν ἄρχὴν τῆς τόνου ἐκ τῆς μίας ἐπιζυγίδος· τὴν
 δὲ ἄλλην ὑποδόντες διὰ τῆς ἀντικειμένης τρημάτος εἰς τὸν ἐφεξῆς
 ὀνίσκον, [ἐντείνομεν] ἄρχεις ἔ συναίρεθ' ἡ τῆς πάχους τῆς τευχέας Th. 14n.
 τῆς τόνου τὸ τρίτον μέρος· εἴτα ὑπολαβόντες παρὰ τὴν χοι-
 νίδα τὸν τόνον, περισομίδι πνὶ ἐκλύσομεν τὸν τόνον ἐκ τῆς ὀνίσκου· 5 Ms.
fol. 53 r.
 καὶ τὴν ἄρχὴν αὐτῆς διαβαλόντες διὰ τῶν τρημάτων ὑποδώσομεν
 εἰς τὸν ἕτερον ὀνίσκον, καὶ ταῦτα ποιήσομεν ἀνιόντες κατὰ βραχὺ
 τὴν ἐπέλυσιν τὴν ἐπὶ τὴν περισομίδα. Ἡ δὲ περισομὶς ἐστὶ ξύλον
 μῆκος ἔχον ὡς παλαισῶν $\overline{B}$ ἢ $\overline{\Gamma}$, καὶ ἐκ τῆς κουρεῖς ἀνατομὴν
 ἔχον ὡρὸς τὸ τῆς τόνου πάχος. Διαμηνυθέντος δὲ τῆς τόνου, ὅταν 10
 ταῖς τρημάτα ταῖς δεχόμενα αὐτὸν δυσχερὲς παραλαμβάνη διὰ
 τὸ πεπληρωθῆαι, δεῖ σιδηρεῖς κέστρας σροφύλας καὶ λείας ἔσας
 καὶ ἐκ τῆς ἀκρῆς λεπτιὰς διωθεῖν διὰ τῶν εἰρημένων τρημάτων καὶ
 σφύρα ἐγκρούειν. Ἐπὶ δὲ δόξῃ ἱκανὸς τόπος γεγενῆσθαι ὡρὸς
 τὸ παραδέξασθαι τὸν τόνον, ἔσως δεῖ διαβάλλειν αὐτόν. Ὅταν 15

2. εἰς] sic PV. οἷς M ex confusione litterarum E et O. || 3. ἐντείνομεν] uncis inclusi quia non est in codd. Habet Th. — τῆς τευχέας] τῆς ante τευχέας inserui ex M, nam deest in PVTh. Pro τευχέας coniecerunt τροχᾶς Köchly-Rüstow ex Philonis Byzantii Belop. p. 54 ed. Th. || 4-5. τὴν χοινίδα] τη χοινίδα M. τῇ χοινίδι PVTh. || 5. περισομίδι πνὶ] sic PV. περισομιδινι M. — ἐκλύσομεν] sic PV. ἐκλύσωμεν M. || 6. διαβαλόντες] διαλαβόντες M. διαβάλλοντες PVTh. — ὑποδώσομεν] sic PV. ὑποδώσωμεν M. || 7. ἀνιόντες] sic PV. ἀνιόν M. ἀνιέντες conj. Köchly-Rüstow. || 8. ἐπέλυσιν] sic PV. ἐπιλυσιν ex iotacismo M. — τὴν ὅπῃ τὴν περισομίδα] τὴν περὶ τὴν ἐπισομίδα ponunt codices, ubi videntur

vocabula ὅπῃ et περὶ fuisse invicem transposita. || 9. $\overline{B}$ ἢ $\overline{\Gamma}$] sic MPV. δύο ἢ πέντε Th. || 11. ταῖς δεχόμενα] ταῖς om. Th. Inserui ex M. — αὐτὸν] sic MPVTh. marg. αὐτὴν Th. — παραλαμβάνη] sic PV. παραλαμβάνει MTh. — διὰ] om. M. || 12. σιδηρεῖς] σιδηρεῖς plerique codd. Th. — λείας] sic PV. λείας M. || 13. διωθεῖν] sic Th. marg. διὰ ὡθεῖν Th. δι' αὐτῶν ponunt PV. δι' αὐτῶν P² correctum in δι' αὐτῶν. — τρημάτων] sic PV. τρημάτων M. || 14. σφύρα] sic PV. σφύρη ionice ponit M, videlicet ex vicinitate Bitonis et Athenæi, apud quos nonnulla ionici sermonis vestigia deprehendimus. — ἐγκρούειν] sic more epigraphico M. ἐγκρούειν ceteri codd. Th.

δὲ καὶ ἔτιως δυσχερὲς παραδέχεται, ῥαφίδα σιδηρᾶν δεῖ λα-
βόντα διείραι τὴν ὄρχιν τῶς τόνου διὰ τῶς ἐν αὐτῇ τρήματος, καὶ
αὐτὴν τὴν ῥαφίδα διώσαντα ἐπισπᾶσθαι τὸν τόνον. Ὅταν δὲ κα-
λῶς δόξῃ σοι πεπληρωθῆαι τὰ τρήματα, τὸ καταλείπομενον τῶ
5 τόνου, εἴαν μὲν πολὺ ᾖ, ἀποκόψεις παρ' ὀλίγον· εἴαν δὲ ὀλί-
γον ᾖ, εἰσείς καὶ ἐπιλήσεις αὐτὸ περὶ τὸ ἡμισυ τοῦ τόνου.

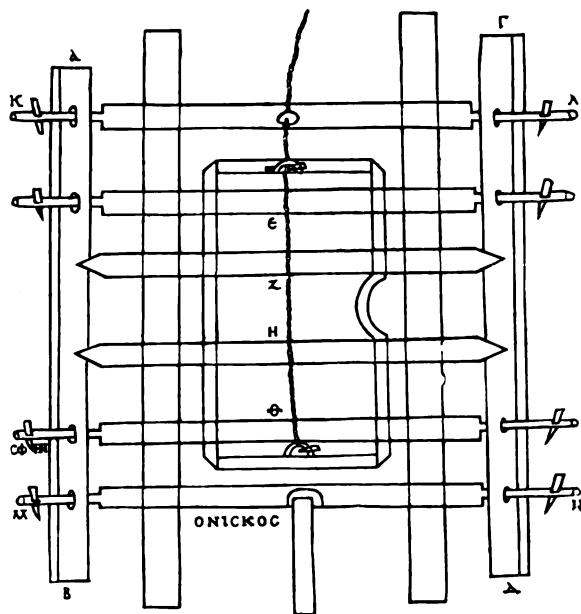

Fig. XXXV.

Εἶπα, διαβαλὼν τὸν ἀγκῶνα, τὰ ἐξῆς περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ ῥαφίδας.

1. ῥαφίδα] recte coniecerunt Köchly-Rüstow. ῥανίδα MPVTh. ῥαμφίδα Th. marg. || 2. διείραι] sic M. διῆραι ponunt ex iotacismo PV. unde διᾶραι Th. || 3. ῥαφίδα] ῥανίδα codd. Th. — διώσαντα] sic M. λειώσαντα ponunt codd. qui a PV pendent, ex confusione litterarum Δ et Δ in scriptura unciali et ex iotacismo, unde ΔΙΩCANTA = ΔΕΙΩCANTA. — ὅταν] ὅτ' αὖ PV. || 4. καταλείπομενον] sic PV.

καταλείπομενον M. Varietas fluxit ex iotacismo, quo EI = I. || 5. πολὺ ᾖ] sic PV. πολὺν M. — ἀποκόψης M. — παρ' ὀλίγον] sic MPV. παραλίερον Th. qui veram lectionem παρ' ὀλίγον in marginem rejecit. || 6. ἐπιλήσεις] sic F'. ἐπιλήσεις ex iotacismo ponunt MPV. ἐπιλύσεις Th. qui veram lectionem ἐπιλήσεις in marginem rejecit. — πῶς ἡμῶς] sic codd. πὺς ἡμῶς conj. Köchly-Rüstow. || 7. διαβαλὼν] scripsi ex PV.

Ἐὰν δὲ ἐν ταῖς πυκναῖς καταγωγαῖς ὁ τόνος χάλασμα λάβῃ,
 ἐπιστρέψῃς τὰς χοινικίδας, ὡς θεωρήρηται, τῷ μοχλῷ τῷ σι- Th. 141.
 θερῷ τῷ ἔχοντι τὸν κρίκον. Νεύρωσις δὲ δεῖ χεῖσθαι, ἥτοι ὠμαίοις,
 ἢ νωπαίοις, καὶ πάντων τῶν ζώων πλὴν συῶν. Ὀποίητα γάρ. Δια-
 νοεῖσθαι δὲ δεῖ ὅτι εὐχρηστα τὰ νωπαῖα ἥτοι ὠμαῖα τῶν ἄλλων
 ζώων. Εὐρήρηται γὰρ ἐπιπλέον γυμναζόμενα τὰ ζῶα νεῦρα εὐπο-
 νώτερα πυγχνένει· οἷον ἐλάφας μὲν, τὰ ἐκ τῶν ποδῶν· ταύρας
 δὲ, τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένους. Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ διανοῶς ἔσται.
 Τὴν δὲ ὀξιστὴν νεύραν ἐκ τῶν εὐπονωπάτων νέυρον δεῖ πλέκειν.
 Μία γὰρ ἔσται πολλὰ ἀπεργάζεται, καὶ ὑπομένει τὴν τῆς ἑξα- 10
 ποσολῆς βίαν.

Διάφοροι δὲ γίνονται τῇ πλοκῇ ὀξιστίδες. Ἡ μὲν γὰρ τοῦ
 εὐδυτόνου σροφύλη γίνεται, ἐπειπερ εἰς τὴν τοῦ οἰσοῦ ἐμπήλη

διαβάλλων M. διαλαβών Th. || 2. Post ὅπι-
 στρέψῃς inserit πρὸς codex M. || 2-3. τῷ
 μοχλῷ τῷ σιθερῷ] sic MPV. μοχλῷ σιθερῷ
 omissis τῷ. τῷ Th. || 3. κρίκον] sic M
 PVTh. marg. κρίκον Th. quæ falsa lectio
 profluxit ex V¹, qui etiam in margine
 habet κρίκον, unde et P¹. — δεῖ χεῖσθαι]
 scripsi ex M. αἰεὶ χεῖσθαι ponunt codd.
 qui ex PV pendent, ex confusione littera-
 rum Α et Δ in scriptura unciali ΔΕΙ =
 ΑΕΙ. Ex his codicibus habet αἰεὶ Th. qui
 falso post χεῖσθαι inserit δεῖ, quod delend-
 um. || 4. ἢ νωπαίοις] sic MPV. Omittit
 V¹, ex quo fluxisse videtur Bald. unde Th.
 Verba ἢ νωπαίοις addit Bald. not. unde
 Th. marg. — ζώων] scripsi ex ζώων V.
 ζώων MP. — συῶν] scripsi ex M. σύων P
 VTh. marg. σύων Th. — ὀποίητα] sic M
 PVTh. marg. ὀποίητα Th. || 5. ὅτι] sic

F¹ PV. ὅτι M. Videtur excidisse aliquid.
 Forte legendum ὅτι εὐχρηστα ἢ μόνον τὰ νω-
 παῖα κ. τ. λ. || 6. ζώων] ζώων V. —
 Verba Εὐρήρηται (cod. ευρέτε) γὰρ ἐπιπλέον
 γυμναζόμενα τὰ ζῶα (cod. ζῶα) sunt ine-
 dita. Dedi ex M, nam omittunt PV unde
 fluxerunt plerique codd. et Th. || 6-7. εὐπο-
 νώτερα] sic MV. εὐπονώτερα P. || 7. πυγ-
 χένειν] πυγχνέει plerique codd. et Th. ||
 8. τὰ] τὰς F¹. || 8. τοὺς αὐχένους] sic codd.
 τὸ αὐχένος conj. Köchly-Rüstow. || 9.
 πξιστὴν] πξιστὴν M. πξισκὴν F¹. πξιστὴν PV.
 — νεύρων] νεύρων Th. || 10. τὴν τῆς] sic
 F¹ PV. τὰ τῆς M. || 11. Post βίαν, spa-
 tium vacuum in codice M. || 12. τῇ
 πλοκῇ] τῇ πλοκῇ P. τῆς πλοκῆς M. —
 πξιστίδες ponunt PV. πξιστίδες M. || 13.
 οἰσοῦ] habet Th. marg. οἰσοῦ PVTh. Lit-
 teras unciales ONC ponit M, quæ viden-

χηλὴν. Ταύτην δὲ ἡ κατὰρυσσα χεὶρ διπλῇ γίνεται, κεχλωμένη
 ὡρὸς τὸ μετὰξὺ τῶν χηλῶν δέξαται τὸ τῆς βέλους πάχος. Ἡ δὲ
 τῆς παλιντόνου πλαγία γίνεται καθάπερ ζώνη· καὶ ἐν μὲν τῶν
 ἄκρων ἀγκύλας ἔχει εἰς ἃς οἱ ἀγκῶνες ἐμβιδάζονται, ἐν δὲ
 5 τῆς μέσου ἐξ ἐνὸς τῆς περὶ τὴν χεῖρα μέρους καθάπερ κρίκον
 ἐξ αὐτῶν τῶν νεύρων πεπλεγμένον εἰς ὃν ἡ χεὶρ ἐμβιδάζεται,
 οὐκέτι κεχλωμένη, ἀλλ' ἀπλῇ καθάπερ δάκτυλος. Τὸ δ' ἐπὶ πλά-
 τος τῆς ὀξείδος ὀρθὸν ἴδεται, ὅπως δότοχαδεῖσος τῆς χειρὸς
 ὁ λίθος κατὰ τὸ πλάτος ὑπὸ τῆς ὀξείδος ληφθεὶς καλῶς ἐξα-
 10 ποσέλληται. Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῶν εὐδυτόνων νευρὰ παρὰ τὴν διώ-
 σραν ἴδεται ἀπέχουσα ἀπ' αὐτῆς βραχύ· ἡ δὲ ἐπὶ τῶν παλιν-
 τόνων πλεῖον ἀπέχουσα τῆς διώσρας, ὅπως δότοχαδεῖσα κατὰ

tur ex abbreviatione quadam, qua voca-
 bulum ΟΙCΤΟC in prototypo exemplari
 repræsentabatur, defluxisse. — ἐμπίπει]
 scripsi ex V¹. ἐκπίπει plerique codd.
 Th. || 1. διπλῇ] scripsi ex V. διπλῇ M
 PTh. marg. διπλὴν Th. || 2. χηλῶν] sic
 MTh. marg. βελῶν Th. βελῶν correctum
 secunda manu in χηλῶν P. — πάχος] sic
 MPVTh. marg. πάχος Th. — Post πάχος,
 spatium vacuum in M, a linea PVV¹. ||
 3. πλαγία] πλάγια PV. Habet P correc-
 tum secunda manu in πλάγια. — ζώνη]
 sic MPVTh. marg. ζῶν Th. || 4. εἰς ἃς]
 εἰς MF¹, sed litteras θι delevit F¹. εἰ
 pro εἰς ponit V. — ἐμβιδάζονται] sic vi-
 detur legendum. ἐκβιδάζονται codd. Th. ||
 5. περὶ τὴν χεῖρα] sic codd. ὅπῃ τὴν χεῖρα
 conj. Köchly-Rüstow. || 6. πεπλεγμένον]
 sic secunda manus P. πλεπλεγμένον M. π-
 πλεγμένων VP (prim. man.) Th. — εἰς
 ὃν] sic M. εἰς ὅσον PVTh. — ἐμβιδάζει-
 ται] sic M. ἐκβιδάζεται plerique codd. Th.

|| 7. κεχλωμένη] sic M. κεχλωνημένη PV,
 quod secunda manus P mutavit in κε-
 χλωνημένη, unde χελώνη μένει Th. χηλω-
 μένη Th. marg. — ἀλλ' ἀπλῇ] ἀλλ' ἀπλή
 M. ἀλλὰ ἀπλή ponunt PVTh. — τὸ δ' ἐπὶ]
 τὸ δέ τι MPV. τὸ δέ τι Th. || 7-8. πλάτος
 M. || 8. ὀξείδος M. ὀξείδος Th. qui cor-
 rexerit in margine. || 9. ληφθεὶς] scripsi
 ex M. τυφθεὶς ponunt codd. qui ex PV
 fluxerunt unde Th. || 9-10. ἐξαποσέλληται]
 sic uno consensu MPV. ἐξαποσέλλεται Th. ||
 10. εὐδυτόνων] sic MTh. marg. εὐτόνων P
 VTh. — νευρὰ] sic M. νευρὰ PV, sed
 correxit in νευρὰ secunda manus P. —
 παρὰ τὴν] παρ' αὐτὴν τὴν PVTh. αὐτὴν de-
 levit prima manus M, et postea scripsit
 καλῶς ἐξαποσέλλεται καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῶν
 εὐδυτόνων νευρὰ, quæ verba repetita fuisse
 videntur ex errore librarii qui ea punctis
 distinxit. Deinde legitur τὴν διώσραν. || 12.
 ἀπέχουσα τῆς διώσρας] ἀπέχουσα ἀπ' αὐ-
 τῆς τῆς διώσρας ponunt PVTh. Delevi ἀπ'

μέσον τὸ ὕψος τῆς λίθου πλήξει· ἔγω γὰρ βιαίτερος ἐξαποσ-
λήσεται· μικρὸν γὰρ ἀνωτέρω ἢ κατωτέρω πεδεῖσθαι, ἥτοι ὑπε-
λεύσεται τὸν λίθον, ἢ ὑπερπεσεῖται αὐτόν.

Ὁ δὲ ἐν τοῖς ἀγκῶσι πόνος καὶ ἐκ τευχῶν γίνεται γυναικείων.
Αὐταὶ γὰρ, λεπταὶ τε ἔσται καὶ μακρά καὶ πολλῶ ἐλαίῳ τραφεῖ-
σαι, ὅταν πλακῶσιν, εὐπονίαν πολλὴν λαμβάνουσιν, ὥστε μὴ δότα-
δεν τῆς διὰ τῶν νεύρων ἰσχύος. Ἰκανῶς ἔν καὶ κεφαλαιωδῶς
περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ χρήσεως τῶν εὐδυτόνων καὶ παλιντόνων
εἰρηκότες, ἐξῆς καὶ τὰ μέτρα ὑπογράφωμεν.

Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι ἡ τῶν μέτρων ἀναγραφή ἐξ αὐτῆς τῆς 10 Ms
πέρας ἐλήφθη. Οἱ γὰρ παλαιότεροι, μόνον τὸ γῆμα καὶ τὴν fol. 54 v.
διάδεσιν ἐπινοήσαντες, ἐ πάνυ τε νύδοκίμουν εἰς τὴν ἐξαποσλήν
τῆς βέλους, διὰ τὸ δρῦμοις συμμετείαις μὴ χρῆσθαι. Οἱ δὲ

αὐτῆς ex auctoritate codicis M. nam re-
dundat. — ἀποχεθεῖσα] sic recte M. ἀπο-
χεθεῖσα Th. ἀποχεθεῖσα Th. marg. || 1.
πλήξει] sic PV. πλήξει ponit M. — ἔγω
sic PV. ἔγω M. — βιαίτερος] sic MPV.
Correxit in βιαίτερον secunda manus P. ||
2. ἀνωτέρω ἢ κατωτέρω] scripsi ex M.
ἀνωτέρω ἢ κατωτέρω, omisso καὶ. ponunt
PVTh. κατωτέρω mutavit in κατωτέρω se-
cunda manus P. || 4. Ὁ δὲ] a linea M. —
πόνος καὶ ἐκ τευχῶν γίνεται γυναικείων] sic
codd. Cf. Vitruv. I. X, c. xi Schneid. (vulgo
xvii) ubi in fine legitur: *Quemadmodum
contentionibus ear (scilicet balistæ et ca-
tapultæ temperentur e nervo capillo que
tortis rudentibus, quantum comprehendere
scriptis potuero, non prætermittam.* || 6.
λαμβάνουσιν] λαμβάνουσιν ponunt MPV.
Codex F¹, descriptus ex M, corrigat λαμ-

βάνουσιν, ut et P^a, ex V descriptus. —
νεύρων] νεύρων Th. || 7. ἰκανῶς] sic MP.
ἰκανός Th. — καὶ] om. Th. Dedi ex MP.
|| 9. εἰρηκότες] sic MP (secund. man.) Th.
Th. marg. εἰρηκότες P (prim. man.) Th.
— καὶ] om. PVTh. Inserui ex M. —
τὰ μέτρα ὑπογράφωμεν] ὑπογράφωμεν M.
ex confusione litterarum O et Ω. Cf. *scor-
pionum et balistarum rationes quibus sym-
metriis comparari possint exponam* Vitruv.
|| 10. δὲ δεῖ] sic M. δὲ om. PVTh. || 11.
ἐλήφθη] ἐλήφθη P. || 12. ἐ πάνυ π] ἐ
πάνυ π P¹. — νύδοκίμουν] scripsi ex PV.
νύδοκίμουν ex iotacismo M. εὐδοκίμουν Th.
|| 13. ἀρμοστοῖς] scripsi ex M. ἀρμοσταῖς po-
nunt PVTh. — συμμετείαις] sic PV. αμ-
μετείαις M. sed correxit F¹. — μὴ χρῆσθαι]
scripsi ex secunda manu P quæ multa
bene emendavit. μὴ omittunt MVTh.

μετὰ ταῦτα, ἀφ' ὧν μὲν ἀφαιρουῦντες, οἷς δὲ θεωρηθέντες,
σύμφωνα κατέστησαν καὶ ἐνεργὰ τὰ εἰρημένα ὄργανα. Συνίσταται
δὲ τὰ θεωρημένα ὄργανα, οἷον τὰ κατὰ μέρος ἐν αὐτοῖς πάντα,
ὑπὸ τῆς τῆς τμήματος διαμέτρως τῆς τὸν τόνον δεχομένου. Ἀρχὴ
5 γὰρ καὶ ἡγούμενον ὁ τόνος.

Th. 142.

Δεῖ ἔν τῷ λιθοβόλου ὀργάνῳ τμήμα συνίστασθαι ἕτως. Ὅσων
ἂν ἡ μῶν ὁ μέλλων ἐξαποστέλλεσθαι λίθος, ταῦτα ἐκατοντάκις
ποιήσας, λάβε τῶν γενομένων κυβικὴν πλευρὰν, καὶ ὅσων ἂν εὐ-
ρης μῶν τὴν πλευρὰν θεωρεῖς ταῖς εὐρεθείσαις τὸ δέκατον μέ-
10 ρος, τοσούτων δακτύλων ποιεῖ τὴν τῆς τμήματος διάμετρον. Οἷον·
ἔστω ὁ λίθος μῶν ὀγδοήκοντα· ἐκατοντάκις ταῦτα γίνεται $\overline{H}$ · ἡ
δὲ κυβικὴ πλευρὰ $\overline{K}$ καὶ τὸ δέκατον αὐτῶν δύο γίνεται $\overline{KB}$ ·

Schol. ined.

Τὴν κυβικὴν πλευ-
ρὰν λέγει τὴν $\overline{H}$ ·
τὰ $\overline{K}$ ἐπὶ τὰ $\overline{K}$ γί-
νεται $\overline{I}$ · τὰ $\overline{K}$ ἐπὶ
τὰ $\overline{I}$ γίνεται $\overline{H}$ ·
καὶ αὐτὴ ἡ $\overline{K}$ κυβικὴ
πλευρὰ.

1. ἀφαιρουῦντες] sic PV. ἀφοροῦντες M.
|| 2. Incipit hic alterum excerptum codicis
F (fol. 15 rect. et vers. fol. 16 rect.) — ἐ-
νεργὰ] sic MFPVTh. marg. ἐνεργὰ Th. || 2-3.
Verba συνίσταται δὲ τὰ θεωρημένα ὄργανα
desunt in M. Habent PV. Eadem præbet
F, qui ponit συνίστανται. || 5. ἡγούμενον] sic
secunda manus P, quæ margini apposuit
ἴσως ἡγούμενον unde habuit Th. ἡγούμενον
prima manus PV. ὀρούμενον F. εἰρημένον M
V². πυθμὴν ex conjectura Baldi Th. marg.
|| 6. τμήμα] τμήμα F. — οὕτως] ὅπως M
F. — ὅσων] sic F P (secund. man.) P². ||
7. ἂν] sic legendum videtur. ἐάν codl.
Th. — ἡ] scripsi ex ἡ PV. ἡ habet Th.
qui in margine correxit ἡ. — μῶν] μῶν M.
— ταῦτα] sic codl. ταύτας conj. Köchly-
Rüstow. — ἐκατοντάκις] sic FPV. ἐκατον-
τακι M. || 8. λάβε] om. P. || 8-9. Verba καὶ
ὅσων ἂν εὐρης μῶν τὴν πλευρὰν desunt in
codicibus qui a PV pendent. unde omisit

Th. Dedi ex M, ubi legitur καὶ ὅσων εἰς εὐ-
ρης $\overline{M}$ τὴν πλευρὰν θεωρεῖς. || 9. θεωρεῖς]
sic recte M. θεωρεῖς PV. θεωρεῖς FP². καὶ
θεωρεῖς Th. ubi delendum καὶ. — τὸ δέ-
κατον] τὸ δὲ κατὰ M, sed τὸ δέκατον F
qui consentit cum ceteris codd. Th. || 10.
Ante τοσούτων ponunt codd. Th. καὶ, quod
delendum videtur. || 11-12. ἐκατοντάκι ταῦ-
τα γίνεται $\overline{H}$, ἡ δὲ κυβικὴ πλευρὰ $\overline{K}$ καὶ]
Notanda est varietas lectionum. ἐκατοντάκι
ταῦτα γίνεται $\overline{K}$ καὶ, omissis ceteris, po-
nunt codices MPV. Similiter ἐκατοντάκις
ταῦτα γίνονται $\overline{K}$ F. Vice versa, omittit
verba ἐκατοντάκι ταῦτα γίνεται et solum-
modo ἡ δὲ κυβικὴ πλευρὰ καὶ καὶ ponit Th.
Locum valde corruptum mihi videor re-
stituere ex scholio inedito quod occurrit
in ora marginali codicis M litteris minutis-
simis ac fere evanidis, sed pervetustis,
adscripto. Quam scripturam sic lego : τὴν
κυβικὴν πλευρὰν λέγει | τὴν $\overline{H}$ · τὰ $\overline{K}$ ὅπῃ

ἑστίον ἔσαι ἢ τῆς τρήματος διάμετρος. Ἐὰν δὲ μὴ ἔχη ὁ γενόμενος κυβικὴν πλευρὰν, ὡς ἔγιστα δεῖ λαμβάνοντα τὸ δέκατον μέρος προσπέναι.

Τὸ δὲ τῆς εὐθυπύου τρήμα συνίσταται [ἔπως]. Ὅσον ἂν ἔχη μῆκος ὁ μέλλον ἐξαποστέλλεσθαι οἷσος, τούτου τὸ ἕνατον ἔσαι ἢ τῆς τρήματος διάμετρος. Οἷον ἢ τριπλάσιον τὸ βέλος, ὧν ἕνατον γίνεται δάκτυλοι ὀκτώ. Τούτων ἔσαι ἢ διάμετρος τῆς τρήματος.

Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ μιᾶς διαμέτρου δοθείσης τὰς λοιπὰς συνίσταται πῶν λιθοβόλων ὀργάνων κατὰ τὸν τῆς κύβου διπλασιασμόν. Ἔστιν, ἐπιτυχόντος κατασκευῆς ὀργάνου εὐδοκιμήσαντος, τὰ ἄλλα συνίσταται ἀπὸ τούτου ἔπως. Ἐξω γὰρ ἢ τῆς ὀργάνου διάμετρος ἢ AB, καὶ δεῖν ἔσω ἀπὸ τούτου ἔπεσον ὄργανον κατασκευάσαι βάλλον, εἰ πύχοι, τριπλάσιον βέλος τῆς θεωρημένης. Ἐπεὶ ἔν

τὰ K | γίνεται Y · τὰ K ὅπῃ | τὰ Y γίνεται H · καὶ αὐτὴ | ἢ K κυβικὴ πλευρὰ. Quod interpretari liceat in hunc fere modum : Cubicum latus dicit (numeri) 8000 : 20 super 20 fit 400 : 20 super 400 fit 8000 : et ipsum 20 est cubicum latus. Videtur error librariorum ex vicinitate numeri H et articuli H in scriptura unciali ortus esse. Ex hoc scholio antiquissimo conjicere licet alia ejusdem generis ad Heronem scholia olim exstitisse, quæ hodie desiderantur. || 1-2. Post γενόμενος, subaudi αειθμός. || 4. οὕτως] supplevi ex conjectura, nam deest in codicibus. Itaque uncis inclusi. — ἂν] ἔάν habent codd. Th. || 5. ὁ μέλλον] scripsi ex MFPV. τὸ μέλλον Th. — οἷσος] scripsi ex M, ubi ὁ ἰσὺς divisit librarius. οἱ E ponit V. οἷς correctum secunda manu in οἷον ponit P. εἰς ponit F. Errores diversi fluxerunt ex uno fonte.

scilicet ex confusione litterarum uncialium E et C in vocabulo ΟΙCΤΟC. βέλος dedit Th. — ἕνατον] sic MPV. ἕνατον Th. || 6. τρήματος] sic MP. πείματος V. — ἦ] scripsi ex M. εἰ PVTh. — ὧν] scripsi ex M. ὧν FPTTh. Secunda manus P mutavit in εἷν. Omisit V. — ἕνατον] sic MPV. ἕνατον FTh. || 7. δάκτυλοι ὀκτώ] sic M. δάκτυλοι H PV. δάκτυλοι η Th. δάκτυλων η ponit F. — πύτων] sic MPV. καὶ ἔτω πύτων ponit F. || 8-9. συνίσταται] sic MF. συνίσταται PV. || 9. τῷ] om. PV. || 10. ἐπιτυχόντος] sic MPV. ἐπὶ τυχόντος F. Conjecerunt εὐτυχούσης πρὸς Köchly-Rüstow. — εὐδοκιμήσαντος] εὐδοκμήσαντος F. || 13. βάλλον] sic PV. μάλλον M. ἔβαλλον F. — εἰ πύχοι] sic MPV. εἰ πύχει F. — τριπλάσιον] sic MPV. τριπλάσιον Th. — Post ἐπεὶ, inserui ἔν ex codicibus MP. Omittit Th.

Th. 143.

αἶπος ἐστὶν ὁ πόνος τῆς τῆς λίθου ἐξαποσολῆς, δέήσει δ' ἔρα πὸ
μέλλον συνίστασθαι ὄργανον τειπλάσιονα πόνον ἔχειν, ἧ δὲ διάμε-
τρος ἐστὶν ἡ AB, ἐκ ἐντυχόντι δὲ τμήματι ἀλλ' ἀνάλογον ἔχοντος
τῆς ὑψους τῆς πόνου πῶ τμήματι, ὥστε γίνεσθαι τοὺς κυλίνδρους
5 [ὁμοίους] τοὺς ἐκ τῶν πόνων γινομένους. Ἐπεὶ ἔν ὅμοιοι κύλιν-
δροι πρὸς ἀλλήλους ἐν τειπλάσιονι λόγῳ εἰσὶ τῶν ἐν ταῖς βά-
σεσι διαμέτρων, νενοήσθω νῦρημένη ἡ τῆς τμήματος διάμετρος ἡ
ΓΔ · ὁ δ' ἔρα δὲ τῆς AB κύλινδρος πρὸς τὸν δὲ τῆς ΓΔ
κύλινδρον τειπλάσιονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ AB πρὸς ΓΔ. Πε-
10 ποιήσθω δὴ, ὡς ἡ AB πρὸς τὴν ΓΔ, ἔπως ἡ τε ΓΔ πρὸς τὴν
EZ, καὶ ἡ EZ πρὸς τὴν ΗΘ. Ἐξεῖ δ' ἔρα καὶ ἡ AB πρὸς ΗΘ
τειπλάσιονα λόγον, ἢ περ ἡ AB πρὸς ΓΔ. Ἐστὶν δ' ἔρα, ὡς ὁ δὲ τῆς
AB κύλινδρος πρὸς τὸν δὲ τῆς ΓΔ κύλινδρον, ἔπως ἡ AB
πρὸς ΗΘ. Τρίτον δὲ μέρος ἐστὶν ὁ δὲ τῆς AB κύλινδρος τῆς
15 δὲ τῆς ΓΔ κυλίνδρου · καὶ ἡ AB δ' ἔρα τρίτον μέρος ἐστὶ τῆς

Ms.
fol. 55 r°.

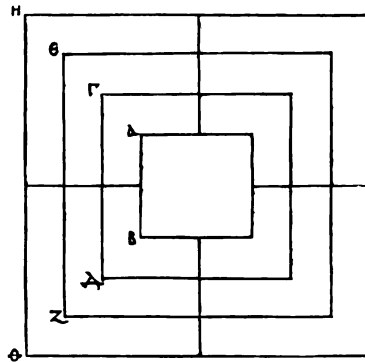
1. πόνος] sic recte Th. marg. πόνος codd. Th. || 2. πόνον] scripsi ex M. λόγον PVTh. || 3. ἡ AB] ἡ om. Th. — ἐντυχόντι] ἐντυχόντι dividit Th. || 4. τῆς ὑψους τῆς πόνου] sic PV Th. πὸ ὑψος Th. marg. τῆς ὑψους ponit M. || 5. ὁμοίους] uncis inclusi quia deest in codd. Recte supplevit Th. || 6. εἰσὶ] sic secunda manus P unde Th. marg. ἡ ἐστὶν M. ἔπ PV. ἔστ Th. || 7. νενοήσθω] sic PV. νενοήσθω M. — νῦρημένη] sic PV. νῦρημένης M. ἐνρημένη Th. || 8. ὁ ἔρα] scripsi ex M. ὅρα PV. ἄρα correxit secunda manus P marg. unde ἄρα, omisso ὁ, Th. || 9. ἢ περ] sic PV. ἢ περ M. ἢ περ Th. — ἡ AB πρὸς ΓΔ] sic MPV. ἡ γδ πρὸς αβ Th. || 10. δὴ] sic PV. δεῖ habet ex iotacismo

M. — ὡς.] om. F. — ἡ AB] sic MV. ἡ B marg. α P. || 11. πρὸς τὴν ΗΘ] sic F. τὴν omittunt ceteri codd. Th. — ἐξεῖ] ἐξεῖ Th. — πρὸς ΗΘ] sic M. πρὸς ΝΘ ponit P. πρὸς κθ Th. — ἐξεῖ ἄρα καὶ ἡ αβ πρὸς τὴν γδ] ponit, omissis ceteris, codex F. || 12. ἢ περ] sic PV. ἢ περ Th. — ὡς ὁ δὲ] sic M. ὡς ὁ ἀπο V. ὡς δὲ P, ubi ὁ additum secunda manu supra lineam. ὡς ὁ om. Th. || 13. πρὸς τὴν] sic MF. τὴν omittunt PV, sed adscripsit secunda manus P supra lineam. τὴν om. Th. — κύλινδρον] sic uno consensu MFPV. κύλινδρος Th. || 14. πρὸς ΗΘ] sic uno consensu MFPV. πρὸς κθ Th. || 15-p. 116. l. 1. τῆς ΗΘ] sic MFV. τῆς ΝΘ P. τῆς κθ Th.

15.

ΗΘ· καὶ ἔστι δοθεῖσα ἡ ΑΒ, δοθεῖσα ὄρα κὺ ἡ ΗΘ· καὶ εἴσι
 τῶν ΑΒΗΘ δύο μέσαι ἀνάλογον αἱ ΓΔΕΖ· δοθεῖσα ὄρα ἐστὶν
 ἡ ΓΔ· δέησει ὄρα ἐς τὴν ὀργανικὴν κατασκευὴν λαβεῖν τῆς ΑΒ
 τετρασίου τὴν ΗΘ, ἐπειδὴ περ τὸ βέλος τῆς βέλους ἐστὶ τε-
 τράσιον, καὶ τῶν ΑΒΗΘ δύο μέσαι ἀνάλογον λαβεῖν τὰς ΓΔΕΖ,⁵
 κὺ ἔσαι ἡ τῆς ζητουμένης τμήματος διάμετρος ἡ ΓΔ.

Fig. XXXVI

Ὡς δὲ δεῖ, δύο δοθεισῶν εὐθειῶν, δύο μέσαι ἀνάλογον λαβεῖν,
 ἐξῆς ἐροῦμεν.

1. ἡ ΗΘ] sic MFPV. ἡ κθ Th. || 2. τῶν ΑΒΗΘ] sic MF. — ἀνάλογον] sic MFPV. Secunda minus P correxit in ἀνάλογον, quod habet Th. marg. || 3. ἐς τὴν] scripsi ex εστιν M. εἰς τὴν FF'PVTh. || 4. τὴν ΗΘ] sic PV. τὴν ΗΘΕ ponit M. τὴν κθ Th. — ἐπειδὴ περ] sic MTh. marg. ἐπειδὴ περ FPV. ἐπειδὴ περ Th. — τὸ βέλος] om. F. || 4-5. τετράσιον] sic M. τετρασίου PV. τετρασίων F. || 5. δύο] διὰ F. || 6. τμήματος] sic MPV. τμήματος F. || 7. δεῖ] om. F. — ἀνάλογον] sic constanter uno verbo ponunt optimi codd. — Hic locus, quo Hero docet modum

inveniendi organice duas medias proportionales, conferendus est cum iis quæ Pappus (*Collectiones mathematicæ trad. Commandini*, l. III, p. 7-10) atque Eutocius (*Commentarius ad Archimed. de sph. et cyl.* lib. II, prop. 2) hinc desumpta tradiderunt. Juval hic apponere e codicibus Parisinis prima atque ultima verba horum locorum. Etenim Pappus (cod. 2440, fol. 20 recto) incipit: Κατὰ δὲ πρὸς πρὸς τὸν Ἡρώνα πῶς ἐστὶ δυνατόν δύο δοθεισῶν εὐθειῶν δύο μέσαι ἀνάλογον λαβεῖν ὀργανικῶς δείξομεν κ. τ. λ. Explicit autem: τῶν ἀρχῶν αβ βγ μέσαι ἀνάλογον

Ἐστωσαν αἱ δύο δοθεῖσαι εὐθεῖαι αἱ AB , $BΓ$, πρὸς ὁρθὰς
 κείμεναι· ὧν δὲ δύο μέσας ἀνάλογον λαβεῖν· καὶ συμπλη-
 ρῶσαι τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον· καὶ ἐπεζεύχωσαν αἱ
 $ΑΓ$, $ΒΔ$ · καὶ ἐκβεβλήδωσαν αἱ $ΔΓ$, $ΔΑ$ · καὶ παρακείδω παρὰ
 τὸ B σημεῖον κανὼν τέμνων τὰς ἐκβαλλομένας εὐθείας· καὶ
 κινείδω ὁ εἰρημένος κανὼν περὶ τὸ B σημεῖον ἄχρις ἂν αἱ ἀπὸ
 τῆς E ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἐπιζευγνύμεναι ἴσαι ἀλλήλαις ὦσι· καὶ ἔστω
 ὁ μὲν κανὼν θέσιν εἰληφώς οἷαν ἔχει ἡ ZBH εὐθεῖα· αἱ δὲ

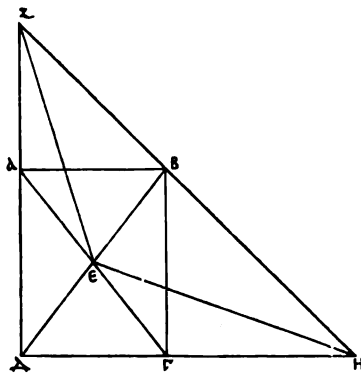

Fig. XXXVII.

ἄλλαι δύο εὐθεῖαι αἱ EZ , EH · λέγω ὅτι τῶν AB , $BΓ$ εὐθειῶν

εἰσιν αἱ $\overline{αζ}$ $\overline{γϵ}$ (ubi ϵ pro η figuræ Hero-
 nianæ). Eutocii vero demonstratio (cod.
 2360, fol. 88 recto) aliquantum differt ab
 Heroniana, quacum tamen in præcipuis
 convenit. Incipit hisce verbis: Ὡς Ἦρων
 ὁ μηχανικαῖς εἰσαγωγαῖς καὶ ὡς βελοπο-
 ικοῖς· ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι κ. τ. λ. Expli-
 cit: τῶν ἄρα $\overline{αβ}$ $\overline{βγ}$ μέσας ἀνάλογον εἰσιν
 αἱ $\overline{αη}$ $\overline{γζ}$ ὅπερ ἔδει εὐρεῖν. || 1. αἱ δύο]
 sic F. αἱ $\overline{B}$ ponunt MPV. αἱ $\overline{β}$ Th. || 3-4.
 παραλληλόγραμμον καὶ ἐπεζεύχωσαν αἱ $ΑΓ$
 $ΒΔ$] dedi ex solo M, qui ponit παραλλη-
 λόγραμμος καὶ ἐπεζεύχωσαν αἱ $ΑΒΓΔ$.

Omittunt hæc verba plerique codd. et Th.
 || 4. ἐκβεβλήδωσαν] sic MFPV. ἐκβεβλήδω-
 σαν Th. ἐκβεβλήδω marg. || 5. Post κα-
 νῶν desinit P, quippe quum ultimum fo-
 lium hodie desideretur. || 6. περὶ τὸ B] sic
 MV. παρὰ τὸ $\overline{β}$ F. — ἄχρις ἂν] omi. M.
 Habet F. ἄχρις ponit V. || 6-7. αἱ ἀπὸ τῆς E]
 scripsi ex MF, ubi αἱ ἀπὸ τῆς E legitur. αἱ
 ἀπὸ τῆς $\overline{B}$ ponit V, unde $P^6 P^8$. αἱ ἀπὸ τῆς $\overline{B}$
 habent $P^2 P^{10} P^8$ marg. καὶ ἀπὸ τῆς $\overline{β}$ Th.
 || 7. ἔστω] sic MF. ἔσται VTh. || 8. οἷαν]
 οἷαν MF. — ἡ ZBH εὐθεῖα] ἡ $\overline{ζβ}$ ἡ εὐ-
 θεῖα F. ἡ $\overline{ZB}$ εὐθεῖα MV. || 9. δύο] nu-

αἱ μέσαι ἀνάλογόν εἰσιν αἱ ΑΖ, ΓΗ· καὶ πρῶτης οὐσης τῆς
 ΑΒ, δευτέρα μὲν ἔσται ἡ ΑΖ· τρίτη δὲ ἡ ΓΗ· τετάρτη δὲ ἡ Th. 111.
 ΒΓ..... Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΕΔ, καὶ διήκται ἡ ΕΖ,
 τὸ ὅρα ὑπὸ ΔΖΑ μετὰ τῆς δὲ ΑΕ ἴσον ἐστὶ τῷ δὲ ΕΖ·
 διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ ΔΗΓ μετὰ τῆς δὲ ΓΕ ἴσον ἐστὶ
 τῷ δὲ ΕΗ· καὶ ἐστὶν ἴση ἡ μὲν ΑΕ τῇ ΕΓ, ἡ δὲ ΕΖ τῇ ΕΗ·
 ἔσται ὅρα καὶ τὸ ὑπὸ ΔΖΑ ἴσον τῷ ὑπὸ ΔΗΓ· ὡς ὅρα ἡ ΗΔ
 πρὸς ΔΖ, ὅπως ἐστὶν ἡ ΑΖ πρὸς ΓΗ· ἀλλ' ὡς ἡ ΗΔ πρὸς ΔΖ,
 ἡ τε ΑΒ πρὸς ΑΖ, καὶ ἡ ΖΑ πρὸς ΓΗ, καὶ ἡ ΗΓ πρὸς

merum Γ ponunt MFV. *τρεις* P¹. *δύω*
 Th. — αἱ ΕΖ, ΕΗ] sic uno consensu M
 V. αἱ εζ. θη F. αἱ εζ γε Th. || 1. αἱ μέσαι]
 sic V. αἱ omittit F. ἡ μέσαι ponit M. ||
 2. *δευτέρα*] sic MV. *δύπερα* Th. — ἡ
 ΑΖ] sic videtur legendum. ἡ ΑΒΖ po-
 nunt codd. Th. — Post *τρίτη* δὲ inserunt
 ἔσται VTh. Deest in MF. || 2-3. Post *τετάρτη*
 δὲ ἡ ΒΓ, pergit ita Pappus (ex codice
 Parisino 2440, fol. 20 recto): Ἐπεὶ γὰρ
 ὁρθογώνιον ἐστὶ τὸ ΑΒΓΔ παραλληλόγραμ-
 μόν, αἱ πύσσαι εὐθείαι αἱ ΔΕ, ΕΑ, ΕΒ,
 ΕΓ, ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. ἐπεὶ ὅν ἴση κ. τ. λ.
 || 3. τῇ ΕΔ] sic FV. τῇ ΕΑ ponit M, ex con-
 fusione litterarum uncialium Α = Δ. || 4.
μετὰ τῆς δὲ ΑΕ] τὸ ponit M. Omittunt
 δὲ codd. Th. Inserui ex Pappo atque
 Eutocio. — *τῷ*] sic FV. τὸ M. || 5. δὲ
 ΓΕ] δὲ om. F. — 6. ἡ μὲν ΑΕ] sic M.
 ἡ Α Ε μὲν ponunt VPT. || 7. καὶ τῷ] sic
 F¹. καὶ τῷ M. καὶ τῇ Th. — τὸ ὑπὸ ΔΗΓ]
 scripsi ex τῷ ὑπὸ ΔΗΓ M. τῷ δὲ ΔΝΓ
 ponit V. ex confusione litterarum N et H
 in scriptura decimi sæculi. Inde fluxit τὸ
 δὲ γ Th. || 7-8. ἡ ΗΔ πρὸς ΔΖ]
 ἡ ΗΓ πρὸς ΔΖ ponit M. ἡ ΝΓ πρὸς Δ

ponit V. ἡ ηγ πρὸς δζ Th. || 8. πρὸς ΓΗ]
 sic M. πρὸς ΓΝ ponit V. πρὸς γδ Th.
 ὡς ἄρα ἡ ηγ πρὸς δζ ὅπως ἐστὶν ἡ αξ
 πρὸς ηδ coniecerunt Köchly-Rüstow. —
 ἀλλ' ὡς ἡ ΗΔ] scripsi ex αλλως ἡ ΗΔ M.
 ἄλλως ἡ ΝΔ ponit V. || 9. καὶ ἡ ΖΑ πρὸς
 ΓΗ] scripsi ex Pappo, cujus textus in
 quibusdam convenit cum restitutione a
 doctissimis duumviris Köchly et Rüstow
 proposita. Etenim Pappus (cod. Par. 2440
 fol. 20 v°) concludit ita: ὡς ἔσται καὶ ὡς
 ἡ αβ πρὸς αζ ἡ τε ζα πρὸς γη καὶ ἡ γη
 πρὸς γβ· τῶν ἄρα αβ, βγ μέσαι ἀνά-
 λογόν εἰσιν αἱ αζ, γη (ubi codex γε,
 quippe quum littera ostensiva ε in hoc
 codice eundem locum teneat quam littera η
 in codicibus Heronianis). || 9-p. 119, l. 1.
 καὶ ἡ ΗΓ πρὸς ΓΒ] addit M. καὶ ἡ ΝΓ πρὸς
 ΓΗ ponit V. ἡ βγ πρὸς γη Th. — Verba
 ἔσται ἄρα καὶ ὡς ἡ ΒΑ πρὸς ΑΖ desunt in
 M. Dedi ex V. Habet Th. — ὅπως καὶ ἡ ΗΓ
 πρὸς ΓΒ] desunt et hæc in M. Dedi ex V.
 ὅπως καὶ ἡ ηγ πρὸς γβ habet Th. — Locum
 difficillimum, quantum potui, restitui ex
 codicibus MV. cum Pappo atque Eutocio
 comparatis. Codex F, qui alias maxime

ΓΒ · ἔσται δὲ καὶ ὡς ἡ ΒΑ πρὸς ΑΖ, ἔπως καὶ ἡ ΗΓ πρὸς
ΓΒ · πῶν δὲ ΑΒ, ΒΓ, δύο μέσαι ἀνάλογόν εἰσιν αἱ ΑΖ, ΓΗ.

ΗΡΩΝΟΣ ΚΤΗΣΙΒΙΟΥ ΒΕΛΟΠΟΙΚΑ.

fuit utilitatis, nihil fere subsidii hic attulit, quia locum valde mutilum præbet. Quæ supersunt, ex fide diplomatica constituta habes. De ceteris mathematici videant. Etenim celeberrimum illud de duplicatione cubi problema non solum ab Herone Ctesibii atque Pappo Alexandrino, verum etiam ab Archyta Tarentino, Platone, Philone Byzantio, Apollonio Pergæo, Diocle, Poro, Menæchmo, Eratosthene, Nicomede, tractatum esse tradidit Eutocius, de quibus conferendum est Reimèri opusculum : *Historia problematis de cubi duplicatione*. Gottingæ, 1798, in-8°.

Verba Ἡρώου Κτησίβιου βελοποιικά, quibus explicit hic Heronis liber, descripsi ex codicibus MV, ubi litteris uncialibus exarata sunt. Videntur etiam exstitisse

olim in codice P. sed folium cui inscripta erant desideratur. Uterque codex (MV) ponunt ex iotacismo ΒΕΛΟΠΟΙΗΚΑ, quod V², ex V descriptus, mutavit in βελοποικικά. Recte V¹ βελοποιικά ponit. Sic etiam Eutocius (cod. Par. 2360, fol. 88 recto) βελοποιικά appellat, quod male in βελοποιηικά editores mutaverunt. Apud Pappum (cod. Par. 2440, fol. 19 recto) laudantur Heronis καταπαιικά, quod nullo jure in καταπαιικά aliquoties mutatum est. Sed plenior atque mirabilior nota exstat in codice F, ubi hæc ad calcem leguntur : Τέλος τῶν Ἀρχιμήδους βελοποιικῶν τῶν ἐξηγηθέντων παρὰ Ἡρώου Κτησίβιου, ubi manus italica adscripsit : *Archimedis βελοποιικά de telis faciendis ab Herone explicata.*

ΗΡΩΝΟΣ
ΧΕΙΡΟΒΑΛΛΙΣΤΡΑΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ.

ΗΡΩΝΟΣ ΧΕΙΡΟΒΑΛΛΙΣΤΡΑΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ.

Ms.
fol. 56 r.
Th 115.

Γεγονέτωσαν κανόνες δύο πελεκινωτοὶ οἱ AB ΓΔ, ἐν τετρα-
γώνοις πελεκίνοις, ὧν ὁ ἥλυσ μὲν ἔστω ὁ AB, ἄρρην δὲ ὁ ΓΔ.
Καὶ τὸ μὲν μῆκος ἐχέτω ὁ AB πόδας Γ καὶ δακτύλους Δ, τὸ δὲ
πλάτος δακτύλους ΓC, τὸ δὲ πᾶχος δακτύλους ΔC. Ὁ δὲ ΓΔ
τὸ μῆκος ἐχέτω πόδας Γ, τὸ δὲ πλάτος ὡς [δακτύλους] BC, τὸ
δὲ πᾶχος δάκτυλον Α δ'. Ἐχέτω δὲ τὸ βάθος ὁ σωλὴν τῷ AB καὶ ὁ-

[Πρώτον
θεώρημα.]
[Κανὼν
ἥλυσ,
κανὼν ἄρρην.]

Incipit hic liber titulo variis modis in
variis codicibus exarato. Nam codex prin-
ceps M præmittit titulum litteris unciali-
bus scriptum : Ἡρώης χειροβαλλίστρας κα-
τασκευὴ καὶ συμμετρία. Codex autem F,
qui ex antiquo quodam codice nunc amisso
fluxit, ponit inscriptionem χειροβαλλίστρας κα-
τασκευὴ minusculis exaratam. Codex
vero F', qui ex codice M descriptus est,
habet Ἡρώης Ἀλεξανδρείας χειροβαλλί-
στρας κατασκευὴ καὶ συμμετρία. Denique
codices PV, undecimo ut videtur sæculo
scripti, ex recensione decimo sæculo facta,
præ se ferunt inscriptionem litteris ma-
jusculis exaratam, quæ in hunc modum
dividitur : Ἡρώης χειροβαλλίστρας κα-

τασκευὴ καὶ συμμετρία. || 1. πελεκινω-
τοὶ οἱ AB, ΓΔ] πελεκίνω τῷ ἰ οἱ αὖ, γδ
ponit F, qui hic et alibi αὖ pro αβ ha-
bet, ex confusione litterarum β et ω. || 2.
πελεκίνοις] om. F. — ὁ ἥλυσ] ὁ ἥλοις V.
— ὁ AB] ὁ αὖ F. || 3. ὁ AB] ὁ αὖ iterum
F. — δακτύλους Δ] δακτύλους τέσσαρας
ponit M. || 4. πλάτος] πλάτης M. — Post
πλάτης inserunt ἐχέτω PVTh. Omittunt
MF, recte ut videtur, nam redundat. || 5.
δακτύλους] inserui ex conjectura viri doc-
tissimi Vincent. Omittunt codices. Itaque
uncis seclusi. || 6. Post πᾶχος inserit ἐχέτω
F. Omittunt ceteri codd. Th. — δάκτυλον
Α δ'] δάκτυλον Α δέχτω habet M, ubi
littera δ videtur esse numeralis et quar-

νος δάκτυλον $\overline{A}$ · τῷ δὲ AB [κανόνος] ἡ μὲν AZ σεσωληνιάδω ἔσται ποδῶν $\overline{BC}$ δακτύλων $\overline{5}$ · λοιπὴ $\Sigma\epsilon\alpha$ ἐστὶν ἡ ZB δακτύλων $\overline{5}$. Ἀπειλήφθω δὲ πάλιν τῷ AB κανόνος ἡ $A\Theta$ ποδὸς $\overline{A}$ ἡμίσεως καὶ δακτύλων $\overline{\Delta}$ · ἡ δὲ AK ποδὸς $\overline{A}$ καὶ δακτύλου $\overline{A}$ · λοιπὴ $\Sigma\epsilon\alpha$ ἡ $K\Theta$ ἔσται δακτύλων $\overline{Z}$. Ἀπειλήφθω δὲ πάλιν τῷ AB κανόνος τῷ πάχους τῶν $\overline{\Delta C}$ δακτύλων δάκτυλος $\overline{AC}$, καὶ τετμήδω ἕως τῆς AK καὶ τῆς $A\Theta$, ὥστε εἶναι τὸ $K\Theta$ μέρος τῶν αὐτῶν δακτύλων $\overline{\Delta C}$, πούτῃ τὴν $X\Upsilon\Upsilon\Phi$. Γεγονέτω δὲ καὶ σεληνοειδὲς ζ γῆμα τὸ HB , καὶ τρηθὲν ἐν μέσῳ τετραγώνῳ τρήματι συμφυῆς γεγενῆσθαι τῷ ΛB ἄκρῳ τῷ AB κανονίου, ὡς τὸ γῆμα ὑπόκει-

Th. 116.

10

tam partem significare. Sic etiam ex codice F¹ scripsit $\overline{a}$ d¹ Vincent. δάκτυλον ὁ $\overline{AD}$ ponunt PV. δάκτυλον, ὁ δὲ $\alpha\delta$ Th. δάκτυλον ἓνα ponit F. || 1. δάκτυλον $\overline{A}$] sic M. δάκτυλον ἓνα F. δάκτυλον $\overline{AE}$ ponunt PV, unde δάκτυλον $\alpha\epsilon$ Th. — τῷ δὲ $\overline{AB}$ κανόνος] restituit Vincent. τῷ δὲ $\overline{AB}$ σεωληνιάδω ponunt PVTh. ἔχῃτω δὲ τὸ βάρους iterum ponit M. — ἡ μὲν AZ] sic MF. ὁ μὲν OZ ponunt PV, unde ὁ μὲν $o\zeta$ Th. — σεσωληνιάδω] sic MPV. ἐσσωληνιάδω F. || 2. ἡ ZB] restituit Vincent. ἡ $Z\Lambda$ ponunt codd. et Th. || 2-3. δακτύλων $\overline{5}$] litteram numeralem $\overline{5}$ ponunt MFPV. δακτύλων $\overline{\epsilon\zeta}$ Th. || 3. ἡ $A\Theta$] sic codd. ἡ μὲν $A\Theta$ conj. Vincent. || 3-4. ποδὸς $\overline{A}$ ἡμίσεως] scripsi ex M. ποδὸς ἐνὸς S'' ponit F. ποδὸς $\overline{AC}$ ponunt PV. ποδὸς α' S'' habet Th. ποδὸς $\overline{a}$ $\angle$ Vincent. || 4. ἡ δὲ AK] sic MF. ἡ δὲ K ponunt PV, unde ἡ δὲ κ Th. — ποδὸς $\overline{A}$] sic MPV. ποδὸς ἐνὸς F Th. — δακτύλος $\overline{A}$] sic MPV. δακτύλος ἐνὸς F Th. || 5. ἡ $K\Theta$] sic codd. ἡ ΘK conj. Vincent. — ἔσται ἡ $\kappa\theta$ ponit F. — δακτύλων

$\overline{Z}$] sic MFPV. δακτύλων ἐπὶ α' Th. — ἀπειλήφθω] sic MPV. ἀπληφθω F. ἀπληφθω Th. || 6. τῶν $\overline{\Delta C}$] sic M. τῷ $\overline{\Delta Z}$ ponunt PV, unde τῶν $\delta\zeta$ Th. — δάκτυλος $\overline{AC}$] sic M. δάκτυλος $\overline{AZ}$ ponunt F PV, unde δάκτυλος $\alpha\zeta$ Th. ὁ δάκτυλος $\alpha\zeta$ ponit F. || 7. τὸ $K\Theta$ μέρος] sic M. τὸ ΘK μέρος FPV, unde τὸ $\theta\kappa$ μέρος Th. τὸ ΘK μέρος Vincent. || 8. δακτύλων $\overline{\Delta C}$] sic MPV. δακτύλων $\delta S''$ Th. — πούτῃ] πούτῃ Th. — τὴν $X\Upsilon\Upsilon\Phi$] sic MF. Omittunt τὴν ceteri codd. Th. — σεληνοειδὲς] restitui ex MF. Confer figuram XXXVIII. Ponunt σεληνοειδὲς ex prae-postera correctione ceteri codd. et Th. — π] om. F. || 9. τὸ HB] sic MV. τὸ $\overline{NB}$ P. τὸ $\overline{\nu\beta}$ F. τὸ $\overline{\nu\beta}$ Th. marg. Frequens confusio ista litterarum H et N. — τρήματι] sic M PV. γῆματι Th. qui lectionem τρήματι in marginem rejecit. — συμφυῆς] συμφυῆς π F. || 10. τῷ ΛB] sic F. τῷ ΔB ponit M. τὸ ΛB ponunt PV, sed τῷ correxit secunda manus P. τῷ $\alpha\beta$ Th. Frequens haec confusio litterarum Λ , Δ , A , in scriptura unciali.

ται. Τοῦ δὲ ΓΔ [κανόνος] ἡ μὲν ΕΔ ἔσω ἄρρην πελεκῖνος, καὶ
 ὁρμοςὸς γερονέτω τῷ θήλει πελεκίνῳ τῶ ΑΒ σωλῆνος τῷ ΑΖ
 μέρει, πουτέσι τὸ ΔΕ μέρος τῶ ΓΔ κανόνος.

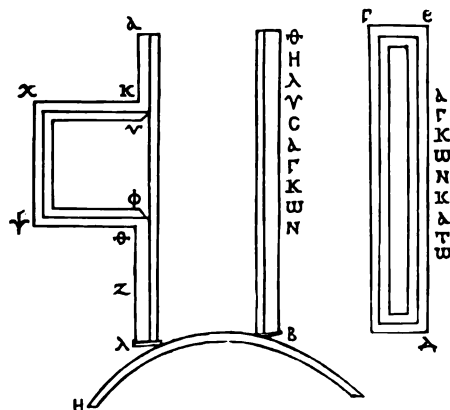

Fig. XXXVIII.

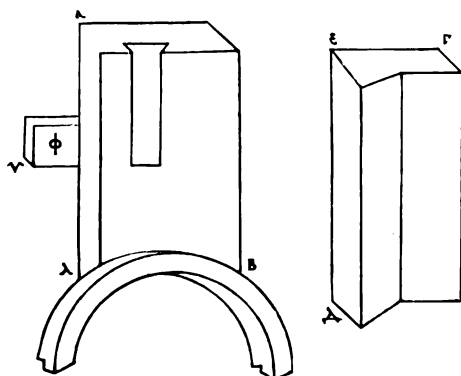

Fig. XXXIX.

Ms.
fol. 56 v°.

Νῦν δὲ τὰ περὶ τῆς κλείσεως ἐκδησόμεθα. Γερονέτω ἐξ ὕλης
 σιδηρᾶς χειρολάβη ἡ ΑΒΓΔ, τῷ γήματι οἷα ὑπογέγραπται.

[Δεύτερον
 θεώρημα.]

1. κανόνος] conjecit Vincent. σωλῆνος
 ponunt codd. et Th. Vocabulum uncis se-
 clusi. — ἄρρην] ἄρρην MTh. || 2. ὁρμοςὸς]
 αρμόςως M. — γερονέτω] γερονέτω F. || 3.
 πουτέσι] πουτέσι Th. — τὸ ΔΕ] sic MF. τῷ
 δὲ Th. || 4. Νῦν δὲ] sic MFPV. νῦν δὲ Th.

νῦν δὲ Th V³. — κλείσεως] conjecit Vincent.
 κλίσεως ponunt codd. Th. — ἐξ ὕλης]
 sic MF. ὅκ ξύλης V. ὅκ ξύλωσης P. ὅκ
 ξύλω Th. marg. || 5. ἡ ΑΒΓΔ] ἡ αὐ· γδ
 F. Excidit littera Γ in figura (vid. fig. XL.)
 — οἷα] οἷα M.

[Περὶ
τῆς
κλείσεως.]

Δίχλινον δὲ τὸ ΕΖ μέρος ἔχων ὁ ΕΖΗΘ πόρμος ἔσω πετράζωνος· χασμερία δὲ ΚΛΜ· δρακόντιον δὲ τὸ ΝΞ· πηλάριον δὲ τὸ ΟΠΡΣ. Καὶ πετρήδω ἡ ΑΒΓΔ χειρολάβη κατὰ τὸ Δ· ὁ δὲ ΕΔ καιὼν ὁ ἐν τῷ πετρήδω θεωρήματι πετρήδω κατὰ ΜΝΞ, καὶ κατὰ μὲν τὰ ΜΝ στρογγύλῳ τρήματι διαμπερές, κατὰ δὲ τὸ Ξ παραλληλοζεάμμω· καὶ ἔτιως ἐνηρμόδω ἡ χειρολάβη, ὥστε περόνην διὰ τῆς ΜΝ διωδῆναι καὶ διὰ τῆς Δ τρήματος τῆς χειρολάβης κοινωδῆναι. Τρήσαντες δὲ τὸ ΕΘ δίχλινον κατὰ [τὰ] ΤΥ καὶ τὴν ΚΛΜ χασμερίαν κατὰ τὸ Φ, καὶ ἐμβαλόντες περόνην δι' ἀμφοτέρωθεν τῶν ὁπῶν τῶν ΤΥΦ, κοινοῦμεν, ὥστε περὶ αὐτὴν κινεῖσθαι τὴν χασμερίαν ἀνεμποδίστως. Ἐχέτω δὲ ἡ χασμερία ἐντομήν τὴν ΛΜ ἔχουσαν κατὰ μῆκος δάκτυλον ἓνα. Λαβόντες ἔν

1. δίχλινον] sic recte M. διχῆλινον V, ubi littera H videtur prima manu superinducta. — ἔχων] sic recte M. ἔχον plerique codd. Th. — ὁ ΕΖΗΘ πόρμος] τὸ δὲ ΖΘ πόρμος FP. τὸ δὲ ΖΘ πόρμοι M. τὸ δὲ ΖΘ πόρμος Th. qui lectionem πόρμος in marginem rejecit. Excidit littera H in textu et in figura (vid. fig. XL). || 2. χασμερία δὲ ΚΛΜ] sic M. σχ. δὲ ΚΛΜΡ ponunt FPV. σχ. δὲ κλμνρ Th. — τὸ ΝΞ] sic M. πν ξ F. τὸ ΜΞ V. τὸ μνξ Th. μξ marg. — πηλάριον] πηλάριον F. ex confusione litterarum Γ et Τ. πητράριον P. Figura autem codicum PV habet inscriptionem ΠΙΤΑΡΙΟΝ litteris uncialibus exaratam (vid. fig. XLI). || 3. ἡ ΑΒΓΔ] ἡ αὐ γ δ F. || 4. κατὰ ΜΝΞ] sic MP. κατὰ τὸ μνξ VTh. || 5. κατὰ μὲν τὰ ΜΝ] κατὰ μὲν ΜΝC ponit M. — στρογγύλῳ] στρογγύλῳ F. — τρήματι] τρήματι F. — διαμπερές] sic MPV. διαπεράδω ponit F. || 6. παραλληλοζεάμμω] sic MF.

παραλληλοζεάμμω PV. παραλληλοζεάμμος Th. || 7. περόνη] περόνη ην M. || 8. κοινωδῆναι] κεκοινωδῆναι M. καὶ κοινωδῆναι FPV. κοινωδῆναι V², qui in margine ἴσως κοινωδῆναι habet. κοινωδῆναι ponit V¹. κινωδῆναι Th. κοινωδῆναι Vincent. — ΕΘ] sic MF. ΙΘ ponunt PV, unde ιθ Th. — δίχλινον] sic M. διχῆλινον ponunt PV, ubi littera H prima manu superscripta. || 8-9. κατὰ τὰ ΤΥ] coniecit Vincent. κατὰ τὸ τυ Th. κατὰ ΤΥ ponit M. || 9. χασμερίαν] χασμερίαν F. — ἐμβαλόντες] scripsi ex M. ἐμβαλλόντες ceteri codd. Th. || 10. τῶν ὁπῶν] τῶν μερῶν M, sed librarius correxit. — τῶν τ, υ, καὶ τῷ φ, conj. Vincent. — κοινοῦμεν ὥστε] sic PV, sed secunda manus P κοινοῦμεν in κινουῦμεν mutavit. κινουμένους π ponit M. κινουμένους π F. κινουῦμαι Vincent. || 11. κινεῖσθαι] κινῆσθαι F. — ἀνεμποδίστως] ἐμποδίστως V², sed marg. ἡ ἀνεμποδίστως. — χασμερία] ἐχασμερία M. || 12. δάκτυλον ἓνα] sic F. δάκτυλον ἄ

Th. 117. τὴν ΔΟ ἐπὶ τῷ ΓΔ κανόνος δακτύλων Ε, καὶ τρήσαντες κατὰ τὸ Ο, καθεύμεν τὸ ΕΘ δίχην καὶ κοινοῦμεν, ὥστε ἀκίνητον διαμένειν. Ἐπειτα τρήσαντες τὸ ΝΞ δρακόνιον κατὰ τὸ Ν, καὶ τὸν ΓΔ κανόνα κατὰ τὸ Π (τὸν ἐν τῷ περὶ τῶν θεωρημάτων) ἀπέχον τῷ Μ δακτύλους Δ, καὶ καθεύντες διὰ τε τῷ τρήματος τῷ δρακονίτι καὶ τῷ Π πείρην, κοινοῦμεν, ὥστε εὐχερῶς κινεῖσθαι τὸ ΝΞ δρακόνιον περὶ αὐτήν. Καὶ πάλιν λυτῶσαντες διὰ τῆς χειρολάβης τῆς [ΑΒ]ΓΔ τὴν ΞΡ, λυτῶμεν κατὰ τὸ Ρ, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῶν

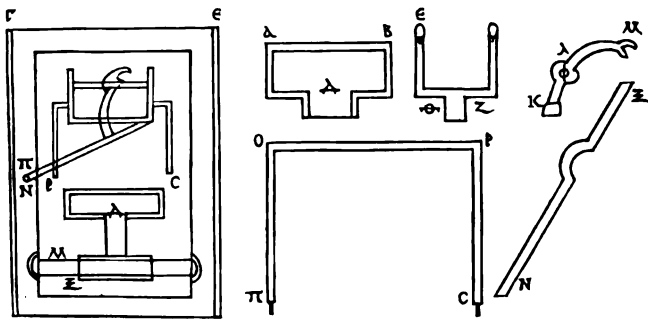

Fig. XL.

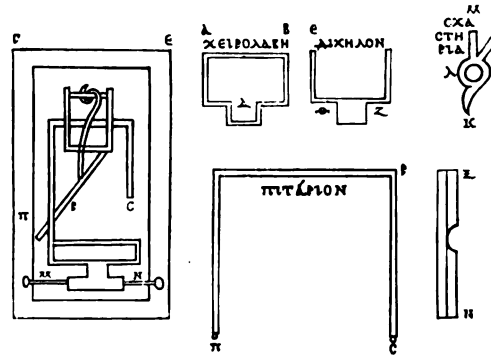
μετρήσαντες δακτύλους ΔC ὡς τὴν ΡΣ, τιτῶμεν κατὰ τὸ Σ,

ponunt MPV. δακτύλον α' Th. || 1. τὴν ΔΟ] sic MF. τὴν ΔΘ ponunt PV. τὴν δθ Th. — δακτύλων Ε] sic MPV. δακτύλων π ε F. δακτύλων ια ex P¹¹ dedit Vincent. || 2. καθεύμεν] καθίσμεν M, ex confusione litterarum uncialium Ε = C. — δίχην] sic M. δίχην PV, cum littera H superscripta prima manu, unde δίχην in textu, εἰ in margine dedit Th. — κοινοῦμεν] sic MPV. Secunda manus P in κοινοῦμεν mutavit. κοινοῦμεν Th. κοινοῦμεν Vincent. || 3. ἔπειτα] ἔπειτα ponit M, videlicet ex iotacismo. — τὸ ΝΞ] sic P ex correctione secundae manus. τὸν Ξ ponunt M

FV. — τὸ Ν] sic FPV. τὸν Ν ponit M. — τὸν ΓΔ] sic MFPV. τὸν γδ Th. γδ marg. || 4. τὸ Π] sic M. τὸν Π ponunt F PVTh. — τῷ περὶ τῶν θεωρημάτων] sic MF. τῷ α' θεωρημάτων Th. ex PV. — ἀπέχον] ἀπὸ MF. || 5. Verba πὶ τοῦ τρήματος τοῦ δρακονίτι καὶ τοῦ Π πείρην κοινοῦμεν ὥστε desunt in codice P, ubi secunda manus διὰ τὸ εὐχερῶς scripsit. || 6. πείρην] πείρην F. — κοινοῦμεν ὥστε] κοινοῦμένως MF. κοινοῦμεν ὥστε Vincent. — τὸ ΝΞ] τὸν Ξ ponunt MFV. τὸ ξ Th. || 7-8. τῆς ΑΒΓΔ] τῆς ΓΔ codd. τῆς γδ Th. || 9. τὴν ΡΣ] τὴν CP ponit M.

κὴ οὕτως καθέμεν ἐν τῷ ΓΔ κανόνι, ὅστις ἐστὶν ἐν τῷ πρῶτῳ
θεωρήματι. Ἐξῆς κείται.

Fig. XLJ.

[Τελὸν
θεωρήμα.
Καμβέστρια.]

Κατεσκευάσωσαν δὲ καὶ τὰ καλούμενα καμβέστρια τῷ
Τριῶδε. Ποιήσαντες γὰρ σιδηροῦς κανόνας τέσσαρες, μῆκος ἔχον-
τας ἑκάτερον δακτύλους $\overline{IC}$, πλάτος δὲ δακτύλου διμοῖρου μι-
κρῷ πλείω, πάχος δὲ ὥστε μὴ εὐχερῶς κάμπιεσθαι. Ἔσωσαν δὲ
οἱ ΑΒ ΓΔ ΕΖ ΗΘ, οἷοί εἰσι τῷ σχήματι καταγεγραμμένοι,
ἔχοντες συμφυεῖς κρίκους τοὺς ΚΛ ΜΝ ΞΟ ΠΡ, τὸ εὖρος
ἔχοντας δακτύλους δύο, τὸ δὲ πλάτος δακτύλου ἕνα, τὸ δὲ πάχος

Ms.
fol. 58 r.

1. ὅπως] sic MPV. ὅπως FTh. — ὅστις]
sic M. ὅς τις PV. ὅς F. || 1-2. ἐν τῷ πρῶτῳ
θεωρήματι] ἐν τῷ ᾱ θεωρήματι MPVTh.
|| 2. Verba ἐξῆς κείται omittunt MF, habent
vero PV. || 3. Κατεσκευάσωσαν] correxit
Vincent. κατασκευάσωσαν codd. Th. || 4.
σιδηροῦς] σιδηροῦς MPV. σιδηροῦς F, qui
sequentia omittit usque ad verba ἔχοντες
συμφυεῖς. || 5. δακτύλους $\overline{IC}$] sic M.
δακτύλους εἴκοσι PV, unde δακτύλων εἴ-
κοσι Th. Error fluxit ex similitudine litte-

rarum numeralium IC cum littera K. || 5-6.
δακτύλου διμοῖρου μικρῷ] sic PV. δακτύλου
διμοῖρου μικρῷ M. δακτύλου διμοῖρου μι-
κρῷ Th. μικρῶν πλείων V¹ qui habet marg.
πλείων. || 6. πάχος δὲ] sic M. πάχος ΔΕ
ponunt PV. — εὐχερῶς κάμπιεσθαι] sic
PV. ευμερῶς κάμπιεσθαι M. || 7. οἷοί εἰσι]
sic M. ὅσον εἰσι PVTh. || 8. εὖρος M. || 9.
δακτύλους δύο] sic F. δακτύλους Β̄ po-
nunt MPV. — δακτύλου ἕνα] sic F. δακ-
τύλου Ᾱ ponunt MPV. δακτύλου εἰς Th.

τὸ αὐτὸ ὧς κανονίοις. Ἔσω δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν κανόνων
 δακτύλων ΓC. Γεγονέτωσαν δὲ καὶ πηρία τὰ ΣΤΥΦΧΨΩ,Α
 συμφυῇ ὧς ΑΒ ΓΔ ΕΖ ΗΘ κανονίοις, ἔχοντα πλάτος καὶ πά-
 χος τὸ αὐτὸ ὧς κανονίοις, τὸ δὲ εὖρος δακτύλου δίμοιρον. Ἔσω-
 5 σαν δὲ καὶ κύλινδροι χαλκοὶ κοῦφοι οἱ Β,Γ, Δ,Ε, Σ,Ζ, Η,Θ,
 μῆκος ἔχων ἕκαστος δακτύλων δύο, πάχος δὲ ἴσον τῶν κανονίων,
 πὴν δὲ διάμετρον τῶν εὖρους δακτύλου Α καὶ γ'. Ἐχέτωσαν δὲ καὶ
 συμφυεῖς κρίκους περιειμένους τῇ κυρτῇ ἐπιφανείᾳ τῶν κυλίν-
 10 δρων, ὧς $\overset{\text{A}}{\text{M}}\overset{\text{B}}{\text{M}}\overset{\text{Γ}}{\text{M}}\overset{\text{Δ}}{\text{M}}\overset{\text{Ε}}{\text{M}}\overset{\text{Σ}}{\text{M}}\overset{\text{Ζ}}{\text{M}}\overset{\text{Η}}{\text{M}}$, ἀπέχοντας ὑπὸ τῶν Β,Δ,Σ,Η
 δάκτυλον Α καὶ δ'. πλάτος δὲ ἔχέτωσαν δακτύλου δίμοιρον, πά-
 χος δὲ τὸ ἴσον τῶν κανονίων. Οἱ δὲ Β,Γ, Δ,Ε, Σ,Ζ, Η,Θ κύ-
 λινδροι ἐντομαὶς ἐχέτωσαν κατὰ διάμετρον ὧς SSSS, εἰς ἃς

1. τὸ αὐτὸ] sic MFPV. τὸ ὑπὸ Th. αὐτὸ
 marg. — κανονίων Th. || 2. γεγονέτωσαν] γε-
 γονέτωσαν F. — ὧς ΣΤΥΦΧΨΩ,Α συμφυῇ]
 om. Ψ et ,Α cod. M. πὰ ΣΤΥΦΧΨΩ · α
 συμφυῇ ponit V. Recte ,α ponit P. πὰ στ.
 ὑφ. χψ. αω. συμφυῇ F. πὰ στ. υεχ. ψω,
 ἀσυμφυῇ Th. || 3. πῶς] sic M. πῶς PV. || 3-
 4. Verba ἔχοντα πλάτος καὶ πάχος τὸ αὐτὸ
 πῶς κανονίοις omittunt PVTh. Lacuna orta
 est ex repetitione vocabuli κανονίοις. || 4.
 τὸ δὲ εὖρος] τὸ δὲ εὖρος F. τὸ δὲ εὖρον M.
 τὸ δ' εὖρος Th. — δακτύλου δίμοιρον]
 δακτύλου δίμορον F. δακτύλου δίμοιρον MP.
 δακτύλου δίμοιρον V. δακτύλον δίμοιρον
 Th. δίμοιρον marg. || 5. κύλινδροι] κοίλιν-
 δροι M. — οἱ Β,Γ, Δ,Ε, Σ,Ζ, Η,Θ] οἱ
 ,Α,Β,Γ,Δ,Ε,Ζ,Η,Θ ponit M. οἱ ΒΓΔΕ,Σ
 ,Ζ,Η,Θ ponunt PV. οἱ αβγ. δε. ζηθ pon-
 nit F. οἱ βγ, δε, εζ, ηθ dedit Th. || 6.
 μῆκος ἔχων ἕκαστος] sic F. μῆκος ἕκαστος
 ἔχων MPVTh. — δακτύλων δύο] sic M.
 δακτύλων ὅ B PV. — κανονίων] sic M.

κανόνων PVTh. marg. || 7. δακτύλος Α
 καὶ γ'] δακτύλος ΑΓ ponunt MPV. δακτύ-
 λων αγ Th. δακτύλου ἑτα καὶ γ' ponit F.
 || 8. συμφυεῖς] συμφυῆς F. — κυρτῇ]
 κύρτη F. Sequentia desunt in codice F,
 usque ad verba Γεγονέτω δὲ (fol. 13 r° et
 v°). — ἐπιφανείᾳ] φανείᾳ V' marg. ||
 9. πῶς $\overset{\text{M}}{\text{M}}\overset{\text{M}}{\text{M}}\overset{\text{M}}{\text{M}}\overset{\text{M}}{\text{M}}$ ponunt codices
 MPV. Signum $\overset{\text{M}}{\text{M}}$, quod sextum ordine
 est, restitui ex figura (vid. fig. XLII) πῶς
 $\overset{\text{M}}{\text{M}}\overset{\text{M}}{\text{M}}\overset{\text{M}}{\text{M}}\overset{\text{M}}{\text{M}}$ Th. Addit $\overset{\text{M}}{\text{M}}$ Vincent. —
 τῶν Β,Δ,Σ,Η] sic legendum ex figura.
 τῶν Β,Δ,Σ Η ponunt PV. τῶν ΒΔ καὶ Η
 habet M. τῶν βδς η Th. || 10. δάκτυλον Α
 καὶ δ'] sic MPV. δάκτυλον αδ Th. — δακτύλος
 δίμοιρον] sic MPV. δακτύλο· δίμοιρον Th.
 || 11. οἱ δὲ Β,Γ, Δ,Ε, Σ,Ζ, Η,Θ κύλινδροι]
 sic M. οἱ ,Δ,Β,Γ,Δ,Ε,Ζ,Η,Θ ponunt PV.
 αἱ δὲ β, γ, δ, ε, ζ, η, ο Th. Vocabulum
 κύλινδροι omittunt plerique codd. Omisit
 quoque Th. || 12. πῶς SSSS] sic legen-
 dum ex fig. XLII. πῶς ,ΣΖ ponit M. πῶς ΣΣ

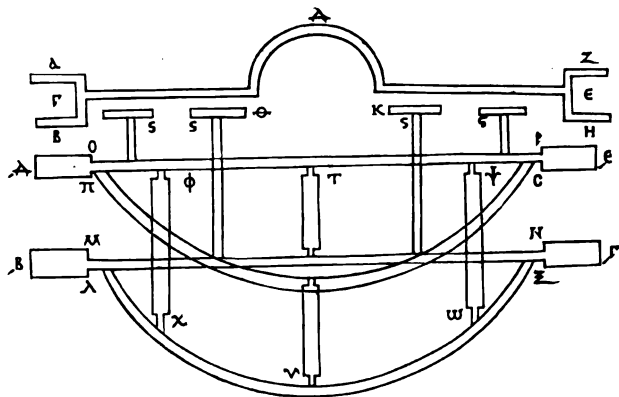
δύο κανόνων τῷ γήματι οἷον ὑπογέγραπται, μῆκος ἔχων ὁ μὲν
 ΟΠΡΣ κανὼν ποδὸς ἐνὸς καὶ δακτύλων $\bar{\Gamma}$, ὁ δὲ ΛΜΝΞ ποδὸς
 ἐνὸς καὶ δακτύλων $\bar{H}$, πλάτος δὲ τοῦ μὲν $\bar{\zeta}$ ἵς ΥΤ μέρεσι
 δακτύλους δύο, τοῦ δὲ $\bar{\zeta}$ ἵς ΟΠΡΣ δακτύλων ἓνα τέταρτον.
 5 πάχος δὲ..... ἐκάστου τῶν Α, Β Ν, Γ Ο, Δ Ρ, Ε ὁρμῶν ἔσω
 Th. 119. δακτύλων Β. Καὶ διηγήσασθαι οἱ ΛΜΝΞ ΟΠΡΣ κανόνες εἰς
 τεῖα ἴσα τὰ ΦΤΨΧΥΩ· καὶ περὶ αὐτῶν, τὰ μὲν ΤΥ κατὰ τὸ
 μῆκος τμήμασι παραλληλογραμμοῖς, τὰ δὲ ΦΧΨΩ τμήμασι
 τριγώνοις. Καὶ γενησάτω διαπύγιον τὸ ΤΥ, ἔχον τὸ μὲν μῆκος
 10 χερεὶς τῶν ὁρμῶν δακτύλους $\bar{\Gamma}$, τὸ δὲ πλάτος δακτύλους δύο
 ἡμισυ. Ἐςωσαν δὲ καὶ συστάρα τὰ ΦΧΨΩ, ἔχοντα τὸ μῆκος
 χερεὶς τῶν ὁρμῶν δακτύλους $\bar{\Gamma}$, τὸ δὲ πλάτος δακτύλους $\bar{BC}$.

ΚΙΟΝ = ΚΑΜΑΚΙΟΝ. — τὸ om. Th. Habet M. || 1. κανόνων] sic MF. κανονίων PVTh. || 2. Post κανὼν inserit πικ Th. Delendum ex auctoritate codicum MFPV. — ποδὸς ἐνὸς] sic F. ποδὸς $\bar{A}$ ponunt MPV. — δακτύλων $\bar{\Gamma}$] sic MFPV. δακτύλων δέκα Th. || 2-3. ποδὸς ἐνὸς] sic MFPV. ποδὸς α' Th. || 3. πῖς ΥΤ] sic M. πῖς ΓΤ ponit F. πῖς ΣΥΤ ponunt PV. πῖς συτ Th. || 4. δακτύλους δύο] δακτύλους $\bar{B}$ habet M. δακτύλους β' F. δακτύλων $\bar{B}$ ponunt PV. δακτύλων δύο Th. — πῖς ΟΠΡΣ] sic MFPV. πῖς οπρς Th. — δακτύλων ἓνα τέταρτον] scripsi ex F. δακτύλων $\bar{AD}$ ponit M. δακτύλων $\bar{AD}$ ponunt PV, ex confusione litterarum Α = Δ. δακτύλων λδ' Th. δακτύλων γδ' cum signo dubitativo proposuit Vincent. || 5. Post πάχος δὲ lacunam esse suspicatur vir doctissimus Vincent, quam explevit in hunc modum: πάχος δὲ ἐκάστου [δακτύλων β. — Μῆκος δὲ ἐκάστου] τῶν κ. τ. λ. Ipse ἐκάστου τῶν

scripsi ex conj. "κάστος τῶν MPVTh. ἐκάστον τὸν ponit F. — Α, Β Ν, Γ Ο, Δ Ρ, Ε] $\bar{AB}$ $\bar{NGO}$ $\bar{DPE}$ ponit M. λβ. γρ. οδ. ςσ habet F. $\bar{ABNPODPE}$ ponunt PV. αβγρσδςσ dedit Th. — ὁρμῶν] sic MPV. ὁρμων F. || 6. δακτύλων Β] sic MPV. δακτύλων β' F. δακτύλων δύο Th. — διηγήσασθαι] διηγήσασθαι Th. — οἱ ΛΜΝΞ ΟΠΡΣ] dividit F. οἱ λμνξ. οπρς. || 7. τὰ ΦΤΨΧ ΥΩ] sic MV. τὰ ΦΤΨΧΥΩ ponit P. τὰ φτ. ψχ. γω. ponit F. — τὰ μὲν ΤΥ] sic PV. τὰ μὲν τγ' F. τὰ μὲν πι M, videlicet ex iotacismo quo TOI = TY. || 9. τὸ ΤΥ] sic MPV. τὸ ΤΓ ponit F. || 10. ὁρμων] ὁρμων F. — δακτύλους $\bar{\Gamma}$] sic MFPV. δακτύλων γ' Th. || 10-11. δακτύλους δύο ἡμισυ] sic PV. δακτύλους $\bar{BC}$ ponit M. δακτύλους β S' Th. || 11. Verba ἔςωσαν δ. κ. σ. τ. ΦΧΨΩ ἔ. τ. μ. χ. τ. τ. δ. $\bar{\Gamma}$ τ. δ. πλ. δακτύλους $\bar{BC}$ omittit F. — ἔχοντα] sic PV. ἔχον M. || 12. δακτύλους $\bar{\Gamma}$] sic MPV. δακτύλους τρεῖς Th. —

Καὶ καθεύδωσαν τὰ τε συλάεα καὶ τὸ διαπήγιον εἰς τὰς ὁπὰς τῶν κανόνων, καὶ καθεύδωσαν οἱ πόρμοι τῶ διαπήγιου πρὸς τοῖς κανόσιν ἐπὶ οὐραῖς, ὥστε συνέχεσθαι τοὺς κανόνας καὶ εἶναι αὐτῶν τὸ μεταξὺ διάστημα δακτύλων $\overline{\Gamma}$. Ἐπὶ δὲ μὴν καθεύδωσαν τῷ ΔN κανόνι καὶ τῷ OP τὰ SS ἐφ' ἐκάπερα τῶ TY διαπήγματος, μῆκος ἔχοντα δακτύλων $\overline{\Gamma}$, πλάτος δὲ δάκτυλον ἓνα, πάχος δὲ σύμμετρον· καὶ πετρήδωσαν κατὰ τὸ μέσον, ἀπεχέτωσαν δὲ ἀπ' ἀλλήλων δακτύλους $\overline{\text{BC}}$.

Fig. XLIII.

— δακτύλους $\overline{\text{BC}}$] sic MPV. δακτύλους β' S' Th. || 1. καθεύδωσαν] sic PV. καθεύδωσαν M. καθεύδωσαν F. καπιέδωσαν Th. — τὰ τε συλάεα] sic M. τὰ τε συλάεα F. τὰ $\overline{\Delta}$ συλάεα PV, unde τὰ δ' συλάεα Th. || 3. ὅπῃ οὐραῖς] ὅπῃ οὐραῖς P VTh. ὅπῃ οὐραῖς M. ὅπῃ οὐραῖς F. || 4. ἐπὶ] sic M. ἐπὶ Th. — δὲ μὴν] sic MFPV. μὴν Th. || 4-5. τῷ ΔN] sic F. τὸ ΔMN ponit M. Sed litteram $\overline{\text{M}}$ delendam notavit prima manus. τὸ ΔM habent PV. τῷ $\lambda\mu$ Th. || 5. τῷ OP] τὸ OP M. — τὰ SS] sic recte

ponit M ex figura (vid. fig. XLIII), ubi littera ostensiva S quater representatur, bis quidem in utroque latere. τὰ $\epsilon\varsigma$ Th. — τῷ TY] sic MPV. τῷ GT ponit F. πρὸς τὸν Th. || 6. μῆκος] μήκος V. — Verba δακτύλων $\overline{\Gamma}$ πλάτος δὲ omittunt PV, unde quoque omisit Th. Inserui ex F. Paulo aliter μῆκος ἔχοντα δάκτυλον ἓνα πλάτος δὲ ponit M. — δάκτυλον ἓνα] sic F. δάκτυλον $\overline{\text{A}}$ ponunt MPV. δάκτυλον ἓ Th. || 8. δακτύλους $\overline{\text{BC}}$] sic M. δακτύλους δύο $\overline{\text{C}}$ ponunt PV. δακτύλων β' S' Th.

Πεπονήδωσαν δὲ καὶ κανοειδῇ δύο τὰ ΑΒΓΔ ΕΖΗΘ, ἔχον
μὲν ἐκάτερον μῆκος δακτύλων $\overline{ΙΑ}$. Τὸ δὲ πᾶχος τῶν ΑΒ ΕΖ
κορυφῶν ἐκάστου κανοειδοῦς ἐχέτω δακτύλου τὸ ἥμισυ, τὸ δὲ τῆς
βάσεως πᾶχος ἐκάστου τῶν ΓΔ ΗΘ δακτύλου ἐνός. Ἐχέτωσαν
δὲ κατὰ μῆκος σωλῆνας τετραγώνους καὶ τὸρμους ἐν τοῖς ΑΒ
ΕΖ κορυφαῖς, ὥστε κανονίων γενομένων συμφυῶν κρίκοις, ὁρμ
ῶν τοῖς τὸρμοις καὶ τοῖς σωλῆσιν, ἐκκομίζεσθαι ἐπὶ τῶν σω
λήνων καὶ τῶν τὸρμων ἐν τοῖς κανοειδέσι γεγυρόσιν. Ἐσῶσαν

[Πέμπτον
θεώρημα.]
[Κωνοειδῆ.]

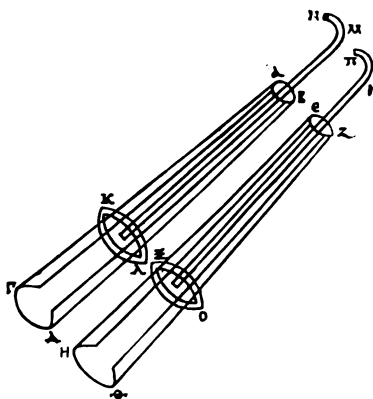

Fig. XLIV.

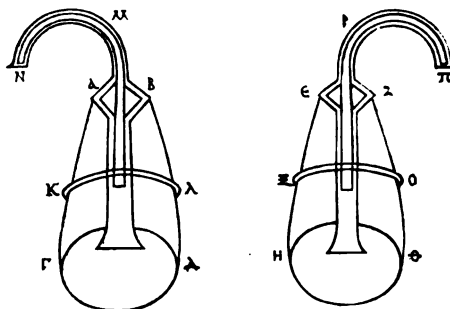
Δὲ τὰ μὲν κατόνια συμφυῇ τοῖς κρίκοις τὰ ΚΛΜΝ ΞΟΠΡ,

1. Πιπιοισθῶσαι] πιπιοίσθωσαι M. — κωροισδῶ] κοροισδῶ F. || 1-2. ἔχον μὲν ἐκάπερον] ἔχον μὲν ἔπερον ponit M. ἔχουμιν ἔπερον P (prim. man.) VF Th. marg. ἔχον ἐκάπερον secunda manus P Th. marg. ἔχοντα πὲρ μὲν μήκος dedit Th. || 2. τῶν αἰ. εἰ dividit F. || 3. ἐκάσου κωροισδῶς] sic MPV. ἐκάσου πῦ κοροισδῶς F. — δακτύλῃ] sic M. δακτύλων PV Th. δάκτυλον F. — πὲρ ἡμῶν] sic MPV.

μ' F. || 4. τῶν γδ. ἡθ dividit F. || 5.
 σωλῆνας] sic M. σωλῆνας PV. — ὁ τῶς
 sic PV. ὁ omittit M. || 6. γαρομέων]
 sic M. γαίεσθαι F¹PVTh. || 6-7. ἀρμωσῶν]
 sic M. αἰμωσῶν PV. ἀρμωσθαι F. || 7.
 ὁκρομίζεσθαι] ὁκροσμίζεσθαι M. || 8. κω-
 νοειδέσι] κωνοειδέσι F. || 9. Post κενόνια
 scripsit πρὸς τῆς πύξεσι librarius in co-
 dice M, sed delevit idem. — τὰ] τὰ
 δὲ ponit M. — ΚΑΜΝ ΞΟΠΠ] litteras

κρίκοι δὲ οἱ ΚΛ ΞΟ · ἀνακαμπὰς δὲ ἐχέτωσαν τὰ κανόνια

Fig. XLV.

πρὸς τοῖς πέρασι τὰς ΜΝ ΠΡ, ὕψος δὲ ἐχούσας δακτύλου πὸ ἡμῶν.....

ΗΡΩΝΟΣ

ΧΕΙΡΟΒΑΛΛΙΣΤΡΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ.

ΚΜΝΡΞΠ ponit M, dum ΚΛΜΝΡΞΠ ponunt PV. τῷ κμ. ἢ π. ζπ F. τὰ κλμν, ξοπρ Th. || 1. οἱ ΚΛ ΞΟ] sic MV. οἱ ΚΛΞΘ ponit P. οἱ κλ. ζθ F. οἱ κλ ξο Th. ξθ marg. — ἀνακαμπὰς] sic PV. ἀνακμᾶς M. ἀνακαμπὰς δὲ ἐχέτωσαν omittit F. || 2. πὰς] τὰ MFPVTh. — ὕψος δὲ] omittunt δὲ plerique codd. et Th. Inserui ex M. || 2-3. πὸ ἡμῶν] sic MPV. πὸ S" ponit F.

Explicit quidem liber in codicibus PV

hoc titulo litteris majusculis exarato: Ηρῶνος χειροβαλλίστρας κατασκευὴ καὶ συμμετρία. Nullus vero in codicibus MF exstat sub fine titulus, unde suspicari licet tractatum hunc non integrum ad nos pervenisse. Certe quædam sub fine desunt, quippe quum post vocem ἡμῶν oratio interrupta ac velut suspensa hæreere videatur: quod ipse punctis aliquot adjectis indicandum esse existimaui.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ.

Th. 13

Ἀνέγων σου, δέσποτα, τὴν περὶ τῶν μηχανημάτων ἐπιστολὴν, καὶ
μακάριος ἐγενόμην ὅπ με κοινωνῆσαι ταύτης σου τῆς Φρονήδος
ἄξιον ἔκρινας. Ποίησας ἔν ὑποδείγματά ἵνα πρὸς πολιορ-
κίαν εὐχρηστα, ἐπέμψα διαγράψας, καὶ πᾶσιν ὑπελάλησα, καὶ
5 ὑπουργὸν ἀπέλυσα, πάντα δείξας καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐργασάμενος
ἵνα πρὸς τὰ ὑποδείγματα ὁμοίως, εἴ τις χρεία γένοιτο, ἐργά-
σεται. Ἐπεὶ ἔν ἀγνοῶ τοὺς τόπους, γήματα πολλὰ καὶ ποικίλα
δέγραψα, καὶ ταῖς αἰπᾶς ἐπήνεγκα, ἐκάστῃ βοήθειαν καὶ φυλακὴν
καὶ ἀσφάλειαν θεωσαρμόσας, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐπρόσβλητα,
10 ἐλαφρὰ, εὐεργῆ, ταχέα ὑπὸ τῶν τυχόντων συντελούμενα. Ταῦτά

Τὰ
Ἀπολλοδώρου
πρὸς
Ἀδριανὸν
αὐτοκράτορα
συνταχθέντα
Πολιορκη-
πικά.

Titulum ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου πολιορκη-
πικά majusculis exaratum præmittunt co-
dices PV, unde omnis fluxit series recen-
tiorum codicum. Titulus atque initium
desunt in codice M, usque ad verba βα-
σάσει ξύλα χλώνης (p. 143, l. 11), sed
idem codex explicit verbis Ἀπολλοδώρου
πολιορκηπικά, quæ sub fine litteris uncia-
libus exarata sunt. Codex B, quo Anec-
doton Bononiense seu Heron Byzantius
continetur, laudat τὰ Ἀπολλοδώρου πρὸς
Ἀνδριανόν (sic pro Ἀδριανόν) αὐτοκράτορα

συνταχθέντα πολιορκηπικά. || 1. Initium,
quod deerat in M, dedi ex PV, qui optimi
sunt ac vetustissimi codices post recen-
sionem decimo sæculo factam. Præterea
adhibui, ubi licuit, codicem B, cujus
auctor multa ab Apollodoro mutuatus est,
et ea quidem ex codicibus perantiquis.
ita ut ejus auxilio freti multis in locis
certa quædam pristina scripturæ vestigia
deprehendere potuerimus. || 6. γένοιτο]
γένητο ex iotacismo V², sed in margine
legitur γε. γένοιτο. || 10. εὐεργῆ, ταχέα] hæc

σοι ἐφωδίασα, δέσποτα, ὡς εἰ μόνον ἐπινοεῖν ὑμᾶς τὰ ἔργα
 ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς δύνασθαι διδάξας· ἄλλως γὰρ πολιορ-
 κεῖται πολίσματα πάση παρεσκευῇ καὶ ἀφθονίᾳ καὶ ὕλης καὶ
 χρόνῳ, καὶ ἄλλως ἔθνη καὶ κλίματα ὑπὸ τῆς τυχούσης περιτροπῆς
 εὐτροπούμενα· ὅθεν σκεψάμενος καὶ ἐννοηθεὶς ταῦτα, βεβαδὸν 5 Th. 14.
 ἀντέγραψά σοι, εἰδέν διὰ τὴν καινότητα καὶ τὸ τῆς χρήσεως τάχος
 ὑπὸ τῶν θεωρηγενημένων ὠφελῆσθαι δυναθεῖς. Ἐπεμψα δὲ καὶ
 τέκτονας ἐγχωρείους καὶ πρὸς ἄλλοις ἐργάσασθαι καὶ ποιῆσαι δυνα-
 μένοις· οἶδα γὰρ, μετὰ σου ἐν ταῖς παρατάξεσι γενόμενος ὅτε
 εὐτόχουν, στραπωτῶν εὐπορήσας πρὸς τὸ καλῶς ἐργάσασθαι ἢ 10
 συνηδεῖα ἢ εὐχερέια, οἷον αἱ ἐν τοῖς πολέμοις ἐκ τῆς παραδόξου
 χρήσεως ὡς εὐσερόφων καὶ ἀνδρόφων καὶ μηχανημάτων δέονται.
 Ἐὰν δέ τι ἐν τοῖς ἐπὶ ἐκάστου συστήματος ἐπιλογισμοῖς ἀσαφῶς
 εἴπω, σύγνωνθι, δέσποτα· καὶ γὰρ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιστήμης
 ἀσυνήθη ἔσται τοῖς κοινοῖς λόγοις, καὶ ποικίλην θεωρίαν ἔχει τὸ 15
 ἔργον, καὶ αὐτὸς ἐγὼ εἰπεῖν τάχα ἀδενέστερος· τάχα δὲ ἡ μεγαλο-
 φυΐα σου διορθοῦται, καὶ συγγνώσκει ἡ εὐμένεια.

Χρεία ἐστὶ μηχανημάτων εἰς πολιορκίαν τούτων· χελωνῶν κριο-
 φόρων, χελωνῶν διορυκτείδων, χελωνῶν πρὸς τὰ κυλιόμενα

interpunctione separantur in P V. εὐεργὴν
 παχία correctum in margine παχίως po-
 nunt P (secunda manu) Th. Sed παχία =
 παχίως. || 8. ἄλλους] conjeci. ἄλλως codd.
 Th. || 14-15. τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιστήμης
 ἀσυνήθη ἔσται τοῖς κοινοῖς λόγοις] confer B,
 ubi ἀσυνήθη κοινοῖς τυγχάνει λόγοις τὰ τῶν
 ἐπιστημῶν ὀνόματα. || 19. διορυκτείδων]
 scripsi ex PV. διορυκτείδων ponit Th. qui

διορυκτείδων in marginem rejecit. Confer
 apud Athenæum mechanicum (p. 19, l. 3
 ed. nostræ) titulum περὶ ὀρυκτείδος χελώ-
 νης, ubi codices etiam ὀρυκτείδος. Mira con-
 fusio hoc loco apud Th. Etenim ponit πύ-
 των, χελωνῶν, κριοφορῶν χελωνῶν, διορυκ-
 τῶν χελωνῶν, πρὸς τὰ κυλιόμενα βάρη κ. τ.
 λ. Interpunctionem emendavi ex codice B.
 Nomen peculiare χελωνῆς πρὸς τὰ κυλιό-

βάρη, κριῶν εἶδη εὐπορέων, ἐπιβάθρα, κριώματα, Φυλακὴ
 πρὸς τὰ ἐπαιρόμενα, σκοποὶ εἰς καταδεώρησιν τῶν ἐνδον, κλι-
 μάκων εὐπορέων, διορυγαὶ τειχῶν διαφόρων διάφοροι, διαβά-
 σεις ἐπὶ [ποταμῶν] ἀθρόαι ὑπὸ πολλῶν ὄχλων. Ταῦτα παρα-
 5 σκευάζεσθαι εὐπόρετα τῇ ὕλῃ, ποικίλα τοῖς χήμασιν, ἐλάχιστα
 τοῖς μέτροις, ἐλαφρὰ τοῖς βάρεσιν, ὑπὸ τυχόντων τεχνιτῶν γινό-
 μενα, ταχέως γίνεσθαι δυνάμενα, εὐδιόρθωτα, δυσεπιβούλευτα, εὐ-
 μετάζωγα, ἀσφαλῆ, δύσκαυστα, δύσρωτα, δυσκάτακτα, εὐλυτα.

Ἐὰν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλαῖς κεῖμεναι ὥσιν αἱ πόλεις καὶ τὰ
 10 τείχη, φυλάσσεσθαι δεῖ τὰ ἐπικυλιόμενα. Εἰσὶ δὲ ἡ ξύλων κορ-
 μοὶ, ἡ λίθοι στρογγύλοι, ἡ ἄμαξαι βάρη ἔχουσαι, ἡ ἀγγεῖα
 στρογγύλα κόχρακος ἡ γῆς γέμοντα. Φυλάσσεσθαι δὲ τοῖς τρόποις
 τοῖς δεῖ, ἐκλεγμένον τὸ πρῶτον.

μενα βάρη occurrit apud Athenæum Me-
 chanicum qui eam vocat ἀρετή (pag. 38,
 l. 11 ed. nostræ). Quippe erat σπρηνοει-
 δής, ut scripsi ex codice M (ibid. not.).
 Eam vocat ἐμβόλιν codex B, qui πρὸς δὲ
 τα κυλιόμενα βάρη σπρηνοειδῶν ἐμβόλων ver-
 tit. || 1. εἶδη] notanda confusio nomina-
 tivi et genitivi post χεῖρα ἐστὶ. Quæ confu-
 sio casuum, quam Græci ἀνακόλουθον
 vocant, occurrit etiam in codice B. || 2.
 τὰ ἐπαιρόμενα] τὰ εἰς ὕψος αἰρόμενα
 βάρη vertit B. || 3. διορυγαὶ τειχῶν δια-
 φόρων διάφοροι] scripsi ex B, qui ad ver-
 bum hæc retulit. Male post διαφόρων po-
 nit comma Th. Etenim adjectivum διά-
 φοροι non ad sequens nomen διαβάσεις,
 sed ad præcedens διορυγαὶ referendum
 est. || 4. ὅτῃ ποταμῶν] ὅτῃ τειχῶν po-
 nunt codd. PV, unde Th. Scripsi ποταμῶν
 ex codice B, ubi legitur πολλῶν ὄχλων

κατὰ πάξιν ἀθρόαι ὅτῃ ποταμῶν διαβά-
 σεις. Cum hac lectione convenit ipse Apol-
 lodori textus in sequentibus (cf. p. 189.
 l. 1 sqq. ed. nostræ). — ὅτῃ ποταμῶν
 ἀθρόαι] interpunctionem deleui, nam
 ἀθρόαι refertur ad διαβάσεις. Male ὅτῃ
 τειχῶν, ἀθρόαι separavit Th. || 6-7. γνό-
 μενα] sic PV. Videtur delendum ex B.
 ubi legitur ὑπὸ τυχόντων τεχνιτῶν ταχέως
 γίνεσθαι δυνάμενα || 7. εὐδιόρθωτα] scripsi
 ex PV. εὐδιόρθωτα Th. || 8. εὐλυτα] sic
 PV. δύσλυτα Th. qui εὐλυτὰ in margi-
 nem rejecit. εὐδιάλυτα vertit B. || 9. ἐπ'
 ὄχθαις ὑψηλαῖς] sic PV. ἐφ' ὑψηλῶν λό-
 φων ἡ κρημῶν δυσβάτων vertit B. || 10.
 τὰ ἐπικυλιόμενα] sic PV. τὰ ἀνωθεν ὑπὸ
 τῶν ἐναντίων ὅτῃ κυλιόμενα βάρη vertit B. ||
 11. ἄμαξαι βάρη ἔχουσαι] sic PV. ἄμαξαι
 πετράτροχοι φορτίοις βεβαρμέναι vertit B.
 || 12. γῆς] πεπιλημένης addit B.

Περὶ φυλακῆς

τῶν δὲ τῶν τείχεσι βαλλομένων.

Τάφροις ὀρύσσεσθαι πλαγίας βάθους ἐχούσας ποδῶν Ἐ, ἕνα
 ὄρχον ὀρθὸν πὸν ἐκ τῆς ὀρύγματος ἐχούσας, ἐφ' ὃν ἐπιφέρεται τὰ
 κυλιόμενα βάρη, ἵνα ἀντέχῃ αὐτοῖς καὶ ὁ ἀνερχόμενος ἐπὶ ἀσπίδα
 5 σαίη. Χρῶνται δὲ ἀσφαλείᾳ οἱ ὀρύσσοντες τῷ θεωρουσσομένῳ
 πόπῳ, ἐν ᾧ καὶ πάσσαλοι πῆγνυνται λοξοῦμενοι τῷ αὐτῷ κλίματι,
 καὶ σανίδες ἐπιπίδνεται, καὶ κλάδων ἀγκαλίδες περιδέονται,
 καὶ ὡς ἐνὶ θεωρείῳ γίνεται τῶν ἐπιφερομένων. Ἡ δὲ χελώνη,
 10 ἐμβόλῃ γῆμα ἔχουσα, ὑπὸ ὀπλιτῶν φερομένη, ἀνάγεται τετρα-
 γώνοις ξύλοις ποδιαίοις, λεία ἔσα τὸ γῆμα, [ἥλους ἀπὲς τροχῶν]
 σιδηροῦς ἔχουσα, ἵνα, ὅταν πίπῃται, ἐμπήγνεται τῇ γῇ καὶ μὴ
 ὑπὸ τῆς συμβολῆς ἐπισύρηται. Ἐξεί δὲ καὶ πλάγιον ξύλον τὸ μέ-
 15 τωπον αὐτῆς κατὰ πῆν ὑποστροφὴν ἐρεῖδον. Συμβήσεται ἔν ἡ τῇ τά-
 φρῳ πλαγία [οὔση] ἐμπήγνοντα παραφέρεσθαι τὰ βάρη, ἢ τοῖς

Th. 15.

Περὶ
 χελώνης.

1. Titulum περὶ φυλακῆς τῶν δὲ τῶν τεί-
 χους βαλλομένων majusculis expressum ha-
 bent PV. || 3. Τάφροις ὀρύσσεσθαι] subaudi
 χρῆν vel δεῖ, expressum in præcedentibus.
 ὀρύσσειν δεῖ τάφροις vertit B. — ποδῶν Ἐ]
 sic PV. ποδῶν πέντε Th. βάθους ἐχούσας ὡσεὶ
 ποδῶν πέντε vertit B. || 4. ἐφ' ὃν] sic PV.
 πρὸς ὃν vertit B. || 5. ἀνερχόμενος] sic P
 V. ἀνιρχόμενος Th. qui ἀνερχόμενος in mar-
 ginem rejecit. || 8. ἐπιπίδνεται] περιπί-
 δνεται ponunt PVTh. Scripsi ἐπιπίδνεται
 ex codice B, ubi legitur σανίδας ἐπ' αὐτὰ
 ἐξωθεν ἐπιπίδνεται. || 9. γίνεται] sic PV.
 γίγνεται Th. || 10. ἐμβόλῃ] ἐμβόλῃ V²,
 sed ἴσως, ἐμβόλῃ marg. — ὑπὸ ὀπλιτῶν

φερομένη] ὑπ' ὀλίγων ἀνδρῶν ἐνὸς ὁπλῆος φέ-
 ρεσθαι vertit B. — Codex V marg. habet se-
 cunda manu scriptum περὶ χελώνης. || 11-
 12. ἥλους ἀπὲς τροχῶν σιδηροῦς ἔχουσα]
 emendavi ex B. ἢ ὅκ τῆς ἐδρας τροχῶν
 σιδηροῦς ἔχουσα ponunt PVTh. In codice
 autem B legitur: λεία ξύλα ποδιαῖα περὶ
 πῆν βάσει ἐχούσας καὶ ἀπὲς τροχῶν ἥλους σι-
 δηροῦς. || 12. ὅταν] ὅτ' αὖ V. || 13. ὑπὸ
 τῆς συμβολῆς] sic PV, unde Th. ὑπὸ τῆς
 ἐμβολῆς ponit B. — ἐπισύρηται] κατὰ σύ-
 ρεσθαι vertit B. || 14. κατὰ πῆν ὑποστροφὴν
 ἐρεῖδον] sic PV. Hæc ita explicat B: ἵνα
 ὑποστροφουσαι αὐτὴν πρὸς τὸ κατωφερέει ἀν-
 τέχῃ καὶ ἐπισηλεῖ. || 15. ὅση] restitui ex

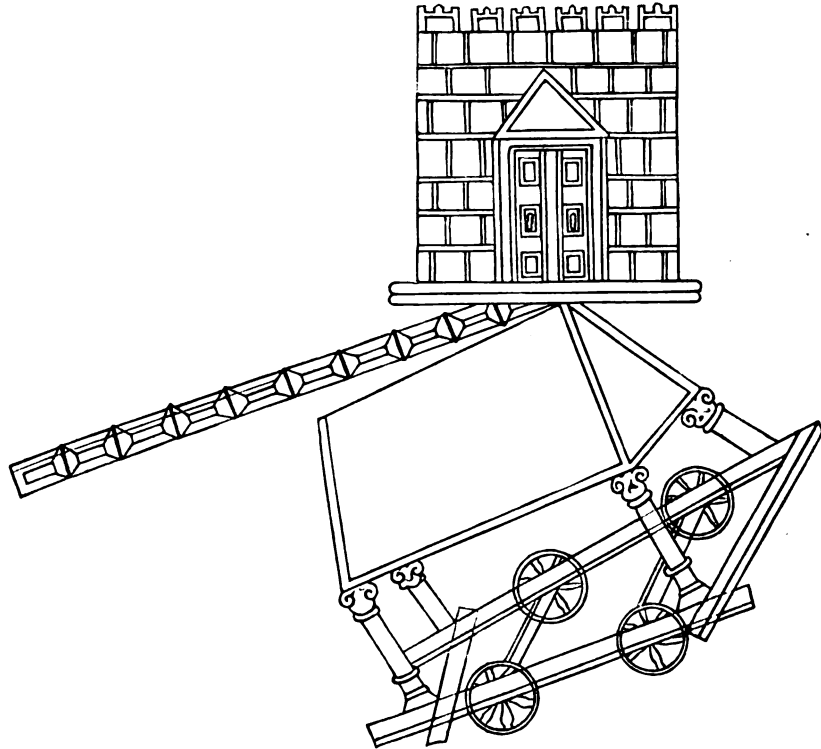
λοξοῖς πασσάλοις πλαγίαν θέσιν ἔχουσιν ὁμοίως ἐνσεύοντα δύπορρα-
 πίεσθαι, ἢ τῶ ἐμβόλῳ ἐνρήσσοντα ἐφ' ἐκάτερα ἀγνυδαὶ καὶ
 πὸ μεταξὺ χωρίον τῆς πληγῆς ἐαυτῶν ἀπαλλάσσειν. Δεῖ δὲ τὰ
 ἐμβόλα πολλὰ εἶναι, ἵνα καὶ μικρὰ καὶ εὐάγωγα ᾖ· ταῦτα δὲ μέγρι
 5 τῶ ἀναβῆναι γενήσεται εὐχρηστα· ἀκολουθήσει δὲ ὁ ὄχλος ὁ ἐργαζόμε-
 νος τῇ πολιορκίᾳ χιτῶνα ἔχων, ὃς ἔσται εἰς τὰ πλάτη τῶν ἐμβόλων·
 σκέπεται δὲ αὐτοὺς δεῖ χελώναις ἐλαφραῖς, αἱ καλοῦνται ἄμ-
 πελοι, διὰ τε τὰς ὀξείας καὶ τὰς σφενδονήσεις· εἰς δὲ τριαῦται.
 Κάμακας ἔχουσιν ὀπλίται ὀρθοὺς..... [πόδας] περὶ τοὺς Ε, δι'
 10 ἀλλήλων καταδέτη ἐξυγμένοις, ἵνα τηρῶσι πὸ τῶν Ε διάστημα,

B. Deest in PV, unde om. Th. || 2. ἐρήσ-
 σοντα] sic P. ἐρήσσοντα V, sed alterum σ ex
 correctione primæ manus supra lineam
 scriptum est. ἐγκρούοντα explicat B. ||
 3. πὸ μεταξὺ χωρίον] πὸ διὰ μέσον χωρίον
 explicat B. — ἐαυτῶν] correxi ex con-
 jectura. ἐαυτῶ PVTh. || 5-6. ὁ ὄχλος ὁ ἐργα-
 ζόμενος τῇ πολιορκίᾳ] sic PV. ὁ πρὸς τὴν
 καστρομαχίαν ἀνιρχόμενος λαὸς explicat B. ||
 7. σκέπεται] sic PTh. σκέπτειται V. σκε-
 πόμενος ponit B. || 7-8. ἄμπελοι] sic PV.
 ἀμπελοχελῶναι vocat B. Confer Latinorum
vineas. || 8. ὀξείας] sic PV, qui consen-
 tiunt cum B. ὀξείας Th. qui ὀξείας in
 marginem rejecit. || 9. κάμακας] sic PV.
 ξύλα vertit B. In margine codicum PV,
 prima manu scriptum litteris uncialibus
 ΝΕΑΚΙΑ, quod vocabulum νεάμα occur-
 rit apud Heronem Byzantium (cf. s. v.
 Du Cange, *Gloss. med. et inf. græc.*) —
 Post ὀρθοὺς suspicor inesse lacunam.
 quam sic fere explere liceat: διεσῶται ἀπ'
 ἀλλήλων πόδας περὶ τοὺς Ε, hoc est περὶ
 τοὺς πέντε. Sed fortasse plura etiam exci-
 derunt, ut conjicere licet ex codice B, ubi

hæc eadem ita exprimuntur: ξύλα βασι-
 ζουσιν οἱ ὀπλίται ὀρθὰ, πρὸς ὕψος ἄνιστα
 ὄντα, ἐν παρ' ἐν, πάχος ἔχοντα γυρῶν
 ὡστὶ δακτύλων δώδεκα, κατὰ δὲ πέντε
 πόδας πρὸς ἐπερὰ πλάγια ἐπ' εὐθείας
 ἐπεζευγμένα, ἵνα φυλάττηται τὸ τῶν πέντε
 ποδῶν πρὸς ἀλλήλα μεταξὺ διάστημα. Unde
 videmus vocabulum πόδας in codicibus
 Apollodori certe excidisse, ut et mensu-
 ram crassitudinis (πάχος ἔχοντα δακτύ-
 λων δώδεκα). Sed pristinam orationis
 formam restituere non possumus, quippe
 quum desit pars codicis M, ubi hæc pro-
 cul dubio pleniora atque emendatiora
 exstiterunt. Locum in brevius cogere vo-
 luisse videtur Byzantius ille vir, qui sæculo
 fere decimo recensionem Tacticorum et
 Mechanicorum scriptorum instituit, ex
 qua codices PV atque editio Thevenotiana
 fluxerunt. Sed hic et alibi compila-
 tor minime peritus ea recidit, quæ ad
 sensum declarandum maxime apta atque
 utilia fuissent. — τοὺς Ε] sic PV. τοὺς
 πέντε Th. || 10. τῶν Ε] sic PV. τῶν πέντε
 Th. Intelligendum τῶν πέντε [ποδῶν].

σύρακας ἔχοντας ἵνα ἐμπήσσεσθαι δύνωνται καὶ ἀναπαύειν τοὺς
 φέροντας· τοῦτοις δέρρεϊς περικρεμνῶνται κατὰ τὰ μέτωπα καὶ
 τὰ ἔξωθεν μέρη· ἐκ δὲ τῶ ἀνω παρὰ τοῖς ὀρθοῖς κάμαξιν ἐπι-
 κινεῖται ῥευσσωμέναι, μὴ πορτεινόμεναι, διπλαῖ καὶ χαλάσματα

Fig. XLVI.

ἔχουσαι, ἵνα ἐκλύηται τὰ πεμπόμενα. Γίνονται δὲ ἀνισούφεις οἱ

1. σύρακας] sic PV. κάτωθεν ὡς ξίφη
 ἐχέτωσαν explicat B || 2-3. καὶ τὰ ἔξωθεν] sic
 PV. καὶ τὰ ἔσωθεν καὶ τὰ ἔξωθεν ponit
 Th. Verba καὶ τὰ ἔσωθεν nullo jure addita
 delevi ex auctoritate codicum PV. quibus-
 cum consentit B, ubi: ἔξωθεν καὶ κατὰ πό-
 ρωπον. || 4. ῥευσσωμέναι] sic PV. ὀπι-
 σινηζμένα κατὰ μικρὸν (δέρματα) vertit B.

— μὴ πορτεινόμεναι] sic PV. ἐκ ἀπικτα-
 μένα πρὸς ὁμαλήν καὶ ἴσην ὀπιφάνειαν expli-
 cat B. — διπλαῖ] διπλαῖ PV. — χαλάσ-
 ματα] scripsi ex PV. Male χαλασμάτα
 Th. Confer cum B ubi πορτεινολαλασμέα
 (δέρματα) πρὸς τοῖς ἀνίστοις ξύλοις κ. τ. λ.
 || 5. ἐκλύηται] emendavi ex PV. ἐκλύ-
 ηται Th. — γίνονται] sic PV. γίγονται Th.

κάμακες παρ' ἑνα, ἵνα τὸ ὑπὸ αὐτῶν γῆμα ἢ χελώνη. Ἔσω δὲ αὐτῶν τὰ ὑψηλότερα ὑπὲρ ἄνδρα καὶ ἡμῖν τὸ ὑψος, ἵνα τὰ ταπεινότερα ὑπὲρ ἄνδρα εἴη. Καὶ ἐστὶ τὰ ὑπογεγραμμένα γήματα τῆς τάφρου, τῆς πασσαλοκοπίας, τῆς ἐμβόλης, τῆς ἀμ-
 5 πέλως, τῆς χελώνης, καὶ τῆς λόφου γῆμα.

Th. 16.

Ὅταν ἐπὶ τὸ πείχος ἔλθωσι, χελώνας ποιῶσαι δεῖ πολυτρόποις, τὰς μὲν ἐπὶ τὸ ὀρύξαι, τὰς δὲ ἐπὶ τὸ κριοκοπήσαι. Ἐπὶ μὲν ἔν τὸ ὀρύξαι, θιαῦτα τῷ πείχει παραπίθεται ξύλα ὑποτετμημένα
 10 ὡς ὄνυχας, ἀ τῷ πείχει ἐφαρμόζει ἐρείδόμενα. Ἐνέσκει δὲ τῷ πείχει παρασάτης ἐκ τῶν ἐδάφοις ὑπόθεμα ἔχων, ὅς καὶ τὰ λυξὰ καὶ τὰ ἐρείδοντα βασιᾶσει ξύλα χελώνης τρόπῳ πάρορθα, ὅπως
 15 ἅπαντα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὀλισθαίνῃ. Τρία δὲ ἢ τέσσαρα ἢ πέντε γνήσεται ξύλα τετράγωνα, μῆκος μὴ ἑλαπὼν ποδῶν δέκα, πά-
 16 χος μὴ ἑλαπὼν ποδός. Ἐν ἑσσι χελώνας τὰ ἄκρα τῶν ξύλων

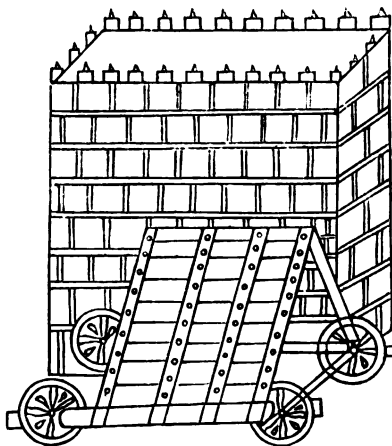
Vss.
fol. 60 r°.

3-4. τὰ ὑπογεγραμμένα γήματα] Figura quam ex codicibus PV habemus (vid. fig. XLVI) imperfecta est atque corrupta, ita ut partes quaedam quas textus indicat, atque inprimis τάφρος, πασσαλοκοπία, ἀμπλος, non facile agnoscantur. Figura quidem codicis M, quæ magni fuisset momenti, desideratur. Sed figuræ duæ priores codicis B, ad anecdoton Bononiense seu Heronem Byzantium pertinentes, omnia distincta et perspicua habent, atque ex vetusto fonte manare videntur. Quas infra dare in animo est. (Vid. figg. LXXX et LXXXI). || 6. Ὅταν ὅτ' αὖ PV. || 7. κριοκοπήσαι] κριοποιῶσαι F. κριοκοπιῶσαι Th. ex P. Error ortus ex V, ubi κριοκοπήσαι, litteris oi additis prima manu supra lineam. Recte κριοκοπήσαι Th. marg. Confer cum B :

ἄλλας μὲν πρὸς τὸ ὀρύξαι τὸ πείχος, ἐτέρας δὲ πρὸς τὸ κριοκοπήσαι. — ὅπῃ τῷ hic et in sequentibus ponit F. — ὅπῃ μὲν ἔν τὸ] scripsi ex PV. τὸ om. F. ὅπῃ μὲν τῷ ponit Th. || 8. παραπίθεται] πίθεται P unde Th. marg. || 9. ἐφαρμόζει] scripsi ex secunda manu P. ἐφαρμοζειν VP (prim. man.) Th. — Post ἐνέσκει inserui δὲ ex F. Omittunt ceteri codd. Th. || 10. ὅς] ὅ ponit F. || 11. βασιᾶσει] scripsi ex PV. βασιᾶζει Th. — Post τρόπῳ, incipit textus Apollodori in codice M. — πάρορθα] om. FPVTh. Inserui ex M. || 12. ἢ τέσσαρα] sic M. ἢ Δ PV. ἢ δ' Th. — ἢ πέντε] ἢ Ε PV. || 13. γνήσεται ξύλα] sic M. ξύλα γνήσεται PVTh. — μῆκος] inserui ex M. Omittunt PVTh. — ποδῶν δέκα] sic M. ποδῶν ἱ ponunt PV.

Τύπων κέντρα ἔχτω, ἵνα ἐμπήσσηται τῇ γῇ καὶ μὴ ρέμβηται.
 Ὅταν δὲ ἔπως ἔχη, ἐφ' ἑκάτερα κρεμαμμένας ἔχτω δέρρεις ἢ
 λινᾶς ἢ περίχνας διὰ τὰ πλάγιως ἐπιφερόμενα βέλη. Ὑποδύ-
 νουσι δὲ ἐν ἑκάστῃ χελώνῃ δύο ὀρθοὶ σκάπτοντες τὸν τοῖχον, ἐπὶ
 πάχος πλεῖον τῶν ἡμίσεως, πλάτος δὲ ὅσον τὸ τῆς χελώνης πλάτος,
 ὕψος δὲ ἰσὺς τὸ ἑδάφος ἀρχόμενοι ποσὶ τεσσάρων, ἵνα ἡ ὀρυσο-
 μένη γῆ ἔχη πᾶς ἀποβληθῇ, ἀπὸ δὲ τῶν ὀρύγματος τοσούτον ὅσον ὁ
 βαδύνων δύναται. Ἐλασσον δὲ διεσηκέτωσαν ἀλλήλων αἱ χελῶναι
 ποδῶν εἴκοσι, ἵνα καὶ πολλὰ ὦσι, καὶ πολὺν τόπον ἐργάζωνται, καὶ
 μικρὰ ἔσται καὶ εὐμετάγωγαι ὦσι, μὴ πολὺ δὲ διεσηκυῖαι ἵνα
 μὴ εὐδικτῇ τὰ ἐπιβαλλόμενα. Ἔστι δὲ τὰ ὑπογεγραμμένα σχήματα.

Fig. ALVII.

2. Ὅταν δὲ ἔπως] ὅτ' αὖ δ' ἔπως PV.
 — κρεμαμμένας] emendavi ex M. Male κρε-
 μασμένας PVTh. || 3. λινᾶς] dedi ex codi-
 cibus MPV ubi λινᾶς scriptum, unde Th.
 Conjecit λείας H. Martin. — περίχνας] sic
 M. περίχνας PTh. || 4. ὀρθοὶ] scripsi ex M.
 ορθοὶ PVTh. ἀνδρας δύο ὀρθοὺς ἰσαμένους

explicat B. — τοῖχον] correxi ex MP. τοί-
 χον Th. || 5. πάχος] sic PV. πλάτος M. || 8.
 διεσηκέτωσαν ἀλλήλων] sic M. ἀλλήλων διε-
 σηκέτωσαν PVTh. διεσηκέτωσαν ἀπ' ἀλλήλων
 ponit B. || 9. ποδῶν εἴκοσι] ποδῶν ἑ
 ponunt PV. εἴκοσι ποδῶν vertit B. || 11. εὐ-
 δικτῇ πᾶς ἐπιβαλλόμενα] scripsi ex V. qui

Ms.
fol. 60 v.
—
Tb. 17.

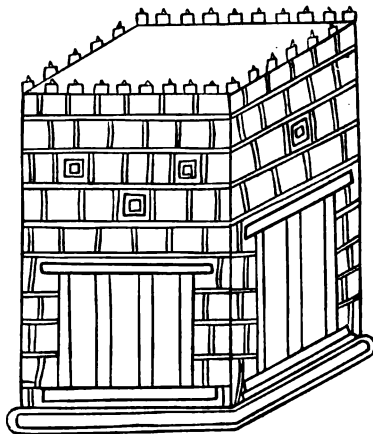
Ὅταν ὀρυγῇ τὸ τεῖχος καὶ ὥσανεὶ ζωῶν καὶ ἔχη τοσαύτας ὁπὰς ἴσας καὶ χελώνας, ἐν ἐκάσῃ σκάφουσι δύο ἀπετραμμένοι ἐκέπ χελώνης χρεῖαν ἔχοντες· πλαγίους γὰρ ὀρύσσουσι τοὺς τοίχους, ὑπὸ τῶ ἀεὶ ὀρυσσομένῃ πάχους αὐτῶν σκεπόμενοι, καὶ ἔπως τὸ σκάμμα ποιοῦσι. Καὶ γίνεται ἀμφοτέρω τοιαῦτα οἷα θεωρή-
 γραπταὶ θεωρῶν καὶ δεύτερον. Ἵνα δὲ μὴ ἐπιπέσῃ τοῖς ἐργαζο-
 μένοις τὸ τεῖχος ὑπὸ χεῖρας, συλώμασιν ἐρειδέδω πυκνοῖς μάλ-
 λον καὶ λεπτοῖς καὶ μὴ παχέσι καὶ ὄρειοις, ἐπάνω καὶ κάτω σανίδος
 ὑδαμένης ἵνα μὴ ἐνδύκῃ ὁ σῦλος τῇ γῇ καὶ μὴ βασάσῃ τὸ τεῖχος.
 10 Ὅταν δὲ συντελεσθῇ ὅλον καὶ ὀρυγῇ καὶ συλωθῇ, περικείδω φρύ-
 γανα καὶ ὅση εὐκαυσός ἐστιν ὕλη, χρίδακές τε καὶ δάδες, καὶ πυ-
 ρούδω πανταχόθεν· ἐὰν δὲ ἕως τόπος ἐλλείπῃ, πυροβόλοις ὑφα-
 πείδω· ἐχέτω δὲ ξύσματα ξύλων πεδαιωμένα περιεσπαρμένα·

εὐδικτῇ ponit ubi ἰῶτα adscriptum Refer
 ad verbum εὐδικτῶ -ω. Dedit εὐδικτῇ Th.
 εὐδικτῇ τὰ ὀπασσόμενα ἢ cum signo
 corruptæ lectionis √· habet M. Cum co-
 dice V congruit B, ubi legitur: ἵνα μὴ
 εἴπ' εὐδικτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν φέρηται καὶ εἰ-
 σοχῇ τὰ ἀπὸ τῶ τεῖχους ὑπὸ τῶν
 ἀντιπῶν βαλλόμενα. — χρίματα] figura
 in codice M ablata est, quæ qualis fue-
 rit, ex figuris codicis B conicere licet.
 || 1. ζωσθῇ καὶ ἔχη] sic PVTh. marg. καὶ
 ἔχη om. Th. ζωσθῆκας ἔχη ponit M. —
 ὁπὰς] om. MPV. διαχωρεῖ vertit B. || 2. οὐ-
 κέπ] ἐκ ἔπ PV. || 3. ὀρύσσουσι] sic PV.
 ἔχουσι M. || 4. πάχους] πάχ habet P. sed
 secunda manus addidit litteras ους supra
 lineam. — ἔπως] sic MPV. ἔτω Th. || 6.
 ὀπασσῇ] scripsi ex M. ὀπασσόμενη PVTh.
 || 7. ὑπὸ χεῖρας. συλώμασι] sic PV. ὑπὸ

χεῖρας συλώμασι M, ubi forte legendum
 ὑπὸ χεῖρα συλώμασι. Codex B vertit συ-
 λώμασι in συλαρίοις. || 8. ἀρειοῖς] sic PV.
 ὄρειοις M. ἀρειοῖς B. || 9. σῦλος] σύλος M.
 — μὴ βασάσῃ] μὴ inserui ex M. Omittunt
 PVTh. Cum M consentit B, ubi εἰ βασάσῃ.
 || 10. ὅταν] ὅτ' ἂν V. || 11. εὐκαυσός] εὐκαυτός
 ponunt MPV. Sed εὐκαύτων B. — χρίδα-
 κες] scripsi ex M. σκίδακες PVTh. ξύλα
 ξηρὰ ἐχισμένα explicat B. — δάδες] scripsi
 cum ἰῶτα subscripto ex δάιδες M, quod
 transcriptum e textu unciali ΔΑΙΔΕC.
 || 12-13. ὑφαπείδω] sic PV, quibuscum
 consentit B. ἐφωπείδω M, ubi ω prima
 manu linea obliqua notatum est. Codex
 idem posuit ὄρειοις pro ἀρειοῖς. — πε-
 δαιωμένα] sic PV. πεδαιωμένα M. Paulo
 aliter σὺν ὕδατι πίση ἢ ἐλαίῳ ἐπαλειφθέντα
 explicat B.

καὶ ἔτως καέντων τῶν ὑποσυλωμάτων, καταπεσῆται ὅλον τὸ
τείχος, καὶ ἔσται ὅψις τῆς γήματος ἢ ἐπὶ τῆς τεύχε διαγράμ-
ματος.

Fig. XLVIII.

Τούτοις τοῖς τῶν χελωνῶν ξύλοις δοτοκερμάδωσαν δέρρεκ
τέχνηαι, καὶ σανίδες θεροσηλάδωσαν, ἵνα μήτε ἄμμος θερμὴ 5
μήτε πίσσα μήτε ἔλαιον ἐπιχρόμενα ἐπισάξῃ τοῖς ἐργαζομένοις·
καὶ ἦλοι πλατυκέφαλοι ἡμποδιαῖοι ἐπικαθηλούδωσαν τοῖς παρορ-
θίοις ξύλοις, τοῖσις ἐμπεπηγότες μὴ ὅλοι ὥστε ὑπερεσάναι, καὶ τὸ
μεταξὺ χωρεῖν λιπαρᾷ γῇ μεμαλαγμένη πληροῦσθαι ἥπως κα-

Ms.
fol. 59 r°.

1. ἔτως] sic MPV. ἔτω Th. — καέν-
των] scripsi ex M. κατακαέντων PVTh.
ὅκαέντων ponit B. || 2-3. τῆς τεύχε δια-
γράμματος] figura, quam tertiam nuncu-
pat Apollodorus, in codice M recisa est.
Non habemus nisi ex codd. PV et ceteris
eiusdem familiæ. Sed comparanda est
figura elegantissima codicis B (fol. 165 v°).
Quam dare infra in animo est (vid. fig.
LXXXIV). || 4. πῆς] inserui ex M. Omittunt
ceteri codd. et Th. || 5. τέχνηαι] scripsi ex

M. τέχνηαι ceteri codd. et Th. τρέχνηαι P cor-
rectum secunda manu in τέχνηαι. — θερο-
σηλάδωσαν] sic videtur legendum. θερο-
σηλάδωσαν ponunt codd. Th. — ἄμμος]
sic P. ἄμμος Th. || 6. ἐπιχρόμενα] sic
uno consensu codd. MPV. ἐπιχρόμενον
Th. — πῆς ἐργαζομένοις] sic MVTh. τῶν
ἐργαζομένων PTh. marg. || 7. πλατυκέφα-
λοι] sic M. πλατυκέφαλοι PV. || 9. λιπαρᾷ
γῇ] λιπαρᾷ γῇ M. — μεμαλαγμένη] με-
μαλαγμένη M.

Th. 18.

παχυνθήσεται καὶ διὰ τὴν πυκνότητα τῶν ἥλων καὶ διὰ τὸ πλάτος τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Τοῦτο φυλάξει ὥστε τὸ μὴ καίεσθαι ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων πυρῶν τὰ ξύλα, μηδὲ διαβαίνειν τὰ ἐπιχέομενα ὑγρὰ περριμασμένα. Αὗται δὲ αἱ χελῶναι μακρόθεν βέλοισι πη-
λούδωσαι· συμπεπηγυῖαι δὲ καὶ ὑπότροχοι τοῖς τεύχεσι ὥστε φε-
ρέσθαι.

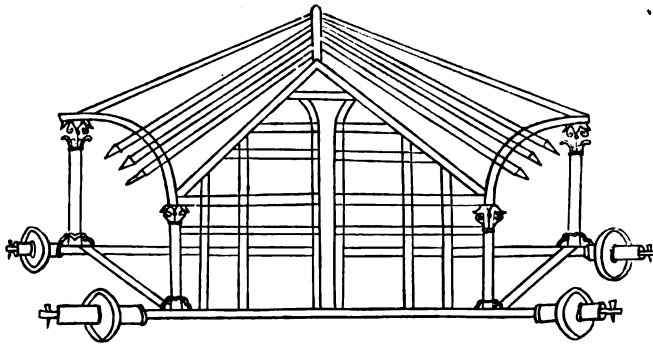

Fig. XLIX.

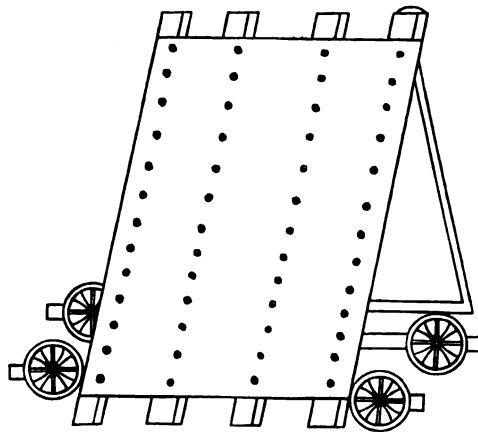

Fig. L.

1. διὰ τὸ πλάτος] sic M, ubi πλάτος. Omittunt τὸ PV. || 2. φυλάξει] scripsi ex M. φυλάξει ponunt PVTh. Confer cum codice B, qui explicat: Οὕτως ἔνι κατεργαζόμεναι αἱ χελῶναι διαφυλαχθήσονται ὥστε τὸ μὴ

καίεσθαι ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων ἄνωθεν πυρφοίων καὶ ἀναπνομένων φλογῶν, μηδὲ διέρχασθαι ἐνδόν τὰ ἐπιχέομενα περριμασμένα ὑγρὰ... Αὗται δὲ αἱ χελῶναι πόρρωθεν λιθοβολῶν ὀργάνων καὶ τοξοβολισμῶν χρεῖσθαι.

[Περὶ πλινθίνων τευχῶν.]

Ἐὰν ἄχρον θέλωμεν βαλεῖν τὸ τεῖχος, πυκνοῖς τρυπάνοις διατρήσομεν. Ἐστὼ δὲ τὰ τρυπάνια μοχλοὶ δακτυλιαῖοι τὸ πάχος, οἷς κατ' ἄκρον λεπίς σιδηρεᾶ περισηλεύσῃ, τὸ πλάτος δακτύλων δώδεκα, τὸ ὕψος ὀκτώ, ἐξαχρὸν μέσον ἔχουσα. κατὰ δὲ τὸ ἔτερον ἄκρον, κύλινδρος ἐγκείσθω ξύλινος μεσότενος, ἵνα ῥεῖδι σρέφῃται ἢ ἀσερείοις ἢ χερσίν. Ἐχέτω δὲ καὶ ἄλλον ἐξαχρὸν ὑπὲρ τὸν κύλινδρον, ὃς ἀναστραφῆσεται ἐν πεελίδι, περισάροντος αὐτὴν κανόνας καὶ ἀκολουθοῦντος αἰὲ τῷ τρυπομένῳ.

Ms.
fol. 59 v°

1. Tit. *περὶ πλινθίνων τευχῶν* inserui ex nota qua explicit hæc pars libri, scilicet Ταῦτα πάντα ὅππῃ πλινθίνων τευχῶν (pag. 152. l. 5 ed. nostræ) ubi codex M habet verba ΠΛΗΝΘΙΝΩΝΤΕΙΧΩΝ litteris uncialibus exarata. Præterea caput sequens inscribitur ΠΕΡΙΔΙΘΙΝΩΝ, subaudi *τευχῶν*. Adde quod paraphrasis quæ est in codice B incipit hisce verbis: Ἐὰν πλινθίνα πύχνη καταβαλεῖν θέλωμεν κ. τ. λ. || 2. ἄχρον] sic PV. ἄχριον M. — θέλωμεν βαλεῖν] sic M. βαλεῖν θέλωμεν PVTh. || 3. διατρήσομεν] scripsi ex PV. διατρήσωμεν MTh. || 4. σιδηρεᾶ] σιδηρεᾶ MPV. || 4-5. δακτύλων δώδεκα] sic M. δακτύλων IB ponunt PV. || 5. ὕψος ὀκτώ] sic M. ὕψος H ponunt PV. Consentit cum hisce numeris codex B, ubi legitur πέταλον ὁμοίως σιδηροῦν ὅππῃ τὸ ἔμπεδον ἄκρον περισηλωμένον ἔχων πλάτους δακτύλων δώδεκα καὶ ὕψους ὀκτώ. || 6. μεσότενος] sic PV. Cf. cum B ubi μεσότενος explicatur ἐσειωμένος κατὰ μέσον. Habet μεσοστένος cum duplicato σ M. ||

7. ἀρίδι] scripsi ex M, qui cum σ duplicato ἀριδιστρεφῆται ponit. Cf. cum B ubi ὑπὸ ἀρίδος σφερόμενον legitur. Male ἀρίδι Th. ex PV, qui ἀρίδι ponunt. — ἀσερείοις] ἀρπεισκοῖς M correctum prima manu in ἀσερείοις. — καὶ] om. M. || 8. πεελίδι] restitui ex codice B, qui τὴν ὀνομαζομένην πεελίδα diserte laudat. πεελίδι M. πελίδι PVTh. Cum hac lectione codicis B consentit figura codicis M, ubi legitur ΠΥΕΛΙC litteris uncialibus inscriptum (vid. fig. LI). || 9. περισάροντος αὐτὴν κανόνας καὶ ἀκολουθοῦντος] sic MPV Th. Sed habent codices PV verba περισάροντος, κανόνας, ἀκολουθοῦντος, distincta signo ÷ vel ·S·, quod refertur ad notam in ora superiori paginæ prima manu scriptam, quæ ita se habet: γρ. (scilicet χράνον) καὶ περισάροντες. κανόνες. καὶ ἀκολουθοῦντες, unde fluxit περισάροντες κανόνες ἀκολουθοῦντες Th. marg. In codice B legitur: κανόνας τῇ γῇ ὅππῃ κεμένῃ τῷ περισάροντος αὐτὴν καὶ ἀκολουθοῦντος αἰὲ τῷ τρυπομένῳ τῷ πῳ.

Ἔστω δὲ μὴ ἔλαττον τὸ μῆκος τῆς μοχλοῦ τῆς τὸ τρύπανον ποιοῦν-
τος ὅλον ποδῶν Ε̄ · πλαγίαν δὲ δεῖ τὴν τρύπησιν εἶναι, ἐκ τῆς
ἔσωθεν μέρους ὑψηλότεραν, ἵνα καὶ ἡ περιζυομένη γῆ εὐολιάσῃ ἢ
καὶ συνεχφέρηται, καὶ ὁ γῶμων τῆς τρυπάνος εὐχερῶς ὑπὸ τῆς κα-

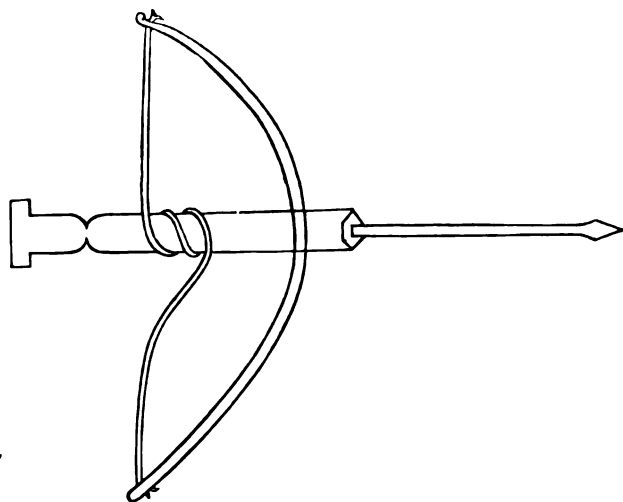

Fig. LI.

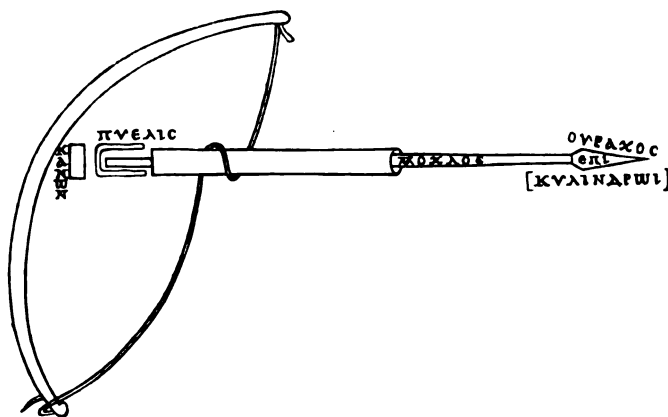

Fig. LII.

νονος ἐρείδεται πλαγίᾳ τῇ γῇ ἐπικειμένην ἀντρειδούσῃ, καὶ ἡ κλίσις

1. τῆς τὸ τρύπανον] τὸ om. PVTh. Inserui ex M. || 2. ὅλον] scripsi ex M. ὅλων PVTh — ποδῶν Ε̄] sic MPV. ποδῶν πίνπ

Th. || 3. περιζυομένη] sic MPVTh. marg. παραζυομένη Th. — γῇ] om. Th. Inserui ex codd. MPV. || 4. ὑπὸ] sic M. ἀπὸ Th.

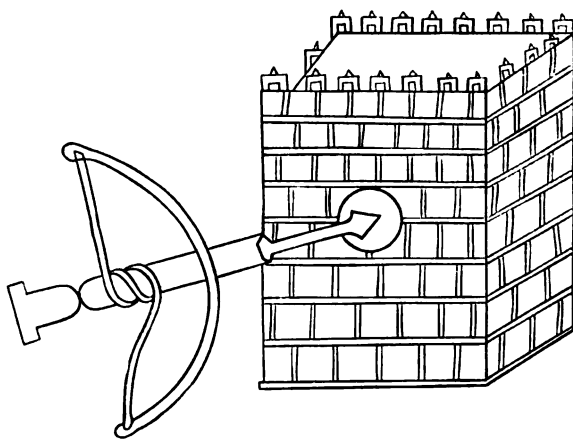
τῶν τρυπημάτων ἐ ποιῇ χάδισμα τῷ τείχει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἔξω ὀλισθόν, καὶ ἀθεοῦν τὸ πλῶμα γίνηται. Καὶ ἐστὶ τὸ χῆμα τοιοῦτον τὸ τῆς κλίσεως.

Τρυπᾶται δὲ κατὰ τὰ ξιν τὸ τεῖχος ἐπ' εὐθείας, διεσώτων πόδα καὶ τέταρτον τῶν τρημάτων. Καὶ ἐστὶ τὸ χῆμα τὸ παρακείμενον.

Th. 19.

5

Fig. LIII.

Ὅταν τρηθῇ τὰ μέτωπα, πληρούσθω τὰ τρήματα ἐκ ἐφ' ὅλον τὸ βάθος ἀλλ' ὅσον ἐπὶ πόδα χίδαξι, μὴ τετραγώνοις ὥστε τὰς πλατύτητας ἐφαρμόσαι, ἀλλὰ παρασχογγύλοις ὥσπερ πασσάλοις σφηνῶν τρόπον εἰσαγμένοις ἵνα βασιάζωσι τὸ τεῖχος. Στρογγύλοι δὲ γίνονται ἵνα πάντως μεταξὺ ἀλλήλων ἔχωσι διά-

Ms.
fol. 61 r.

10 Th. 20.

1. ποιῇ] ποιῇ M. — τῷ πείχους] sic PV. τὸ πείχους ponit M. || 1-2. ὅτι τῷ] sic M. ὅτι τῶν PVTh. || 2. πλῶμα] sic M et secunda manus P unde Th. πῶμα VP (prim. man.) — γίνηται] om. PVTh. Inserui ex M, qui γίνεται ponit. || 3. τοιοῦτον τὸ] sic M. τοιοῦτο, omisso τὸ, ponunt PVTh. || 4. διεσώτων]

sic MP. διεσώτων Th. || 5. τρημάτων] sic M PV. τρημάτων Th. — παρακείμενον] sic M. παρακείμενον Th. || 6. Ὅταν] sic M. ὅτ' ἂν PV. — τρηθῇ] scripsi ex τρηθῇ PV. τρηθῇ M. τρυθῇ Th. || 7. πόδα χίδαξι] sic PV. ποδασσχαδαξι duplicato σ ponit M. || 10. γίνονται] sic MPV. γίγονται Th.

σημα. Εἰ δὲ ἐνδέχεται, δᾶδες ἔσωσαν οἱ πάσσαλοι · εἰ δὲ μὴ,
[ξύλα] ξηρὰ ἢ τεθειωμένα ἢ πεπιστωμένα · μὴ ἔσω δὲ δακτύ-
λων τελῶν τὸ πάχος πλεῖον. Ὅταν δὲ πληρωθῇ πάντα τὰ τρή-
ματα, τρυπάδω τὰ μεταξὺ αὐτῶν χωρία ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας.
5 Καὶ ἔστιν ἡ παρακειμένη ὅψις τοιαύτη.

Πλαγιαζέω δὲ ἐφ' ἑκάτερα τὰ τρήματα, ἵνα ἔσωθεν αὐ-
τῶν σύντησις γίνηται · καὶ πληροῦται τὰ δεύτερα τρήματα ξυ-
σμάτων ξηρῶν καὶ εὐκαύσων Φρυγάνων ἢ χιδάκων, καθ' ὧν τὸ
πῦρ ἐπιβάλλεται. Ἐπίτηδες ἔν οἱ πάσσαλοι ἐκ ἔχουσι τὴν ἐπιφά-

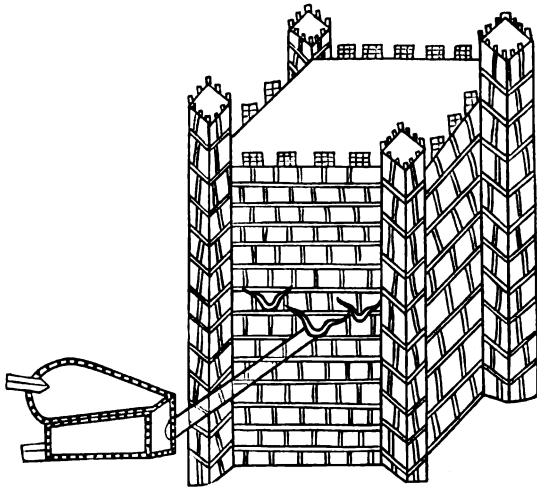

Fig. LIV.

10 νεαν ἴσιν, ἀλλὰ περὶ τὴν κάτωθεν, ὥστε κρατεῖν δύνασθαι τὸ πῦρ

1. δᾶδες] scripsi ex δᾶιδες M, ubi ἰῶτα adscriptum more epigraphico (ΔΑΙΔΕC). Ponit δᾶδες Th. || 2. ξύλα] om. codd. Th. Inserui ex B, ubi legitur, ξύλα ξηρὰ πεπιστωμένα ἢ δεῖν πετριμμένα σὺν ὕψα πῖσση ἢ ἐλαίῳ ἐπαλειφέντα. || 2-3. δακτύλων τελῶν] sic M. δακτύλων ᾤ ponunt PV. δακτυλῶν γ Th. || 3. τὸ πάχος] sic PV, quibuscum consentit B ubi legitur: πάχος

ἔχουσι πρὸς τὴν βάσιν δακτύλων μὴ πλεον τελῶν. Sed τὸ πλάτος ponit M. || 7. γίνηται] sic PV. γίνηται M. || 7-8. ξυσμάτων] sic MPVB. ξυσμάτων Th. || 8. εὐκαύσων] sic PV, quibuscum consentit B. εὐκάσων M. — φρυγάνων] sic MPVB. φρυγανῶν Th. — χιδάκων] scripsi ex MPVB. σκιδάκων Th. || 9. ἐπίτηδες ἔν] sic M. ὁπίτηδες δὲ PVTh. || 10. ἴσιν] om. PVTh. Vo-

κὺ ὑπὸ ἀνέμου ἐρεθίζεσθαι. Εἰ δὲ μὴ, καὶ κάλαμοι συντίθενται οἷοις οἱ ἱξευταὶ ἔχουσι· διατετρημένοι πέραν, κὺ ἀσκόμασιν ἐμφυσώμενοι, ἐφ' ὃν θέλεις ἐπέρχονται τόπον, καὶ ἐγείρουσι τὸ πῦρ, *πρωτομίδα σιδηρεῶν σύριγχα ἔχοντες.*

Ταῦτα πάντα ἐπὶ πλινθίων τειχῶν.

5. M.
fol. 61 v.

Περὶ λινθίων τειχῶν.

Ἐὰν λινθιον ἢ τὸ τεῖχος, ἔδος ἔχει περιέπεσθαι ξύλα κὺ θρύπλειν τὸν λινθον καιόμενα. Δυσχερὲς δὲ πολεμοῦντι τὸ ἔργον γίνεσθαι, κὺ ἀνωθεν ἐπιχέομενον ὕδωρ σβέννυσι τὸ πῦρ, καὶ ἀδενῆς ἢ πρὸς πλάγιον τὸ τεῖχος ἐπέρεισις τῷ πρὸς ἀνωφερῶς ὄντος, κὺ ἐ δύναν- 10
ται οἱ ταῦτα ποιοῦντες ὑπὸ χελώνην εἶναι· συγκαήσεται γάρ.

Περὶ
χυτρίνων.

Γίνονται ἔν κύθρινοι ὀσφράκιοι σιδηρεῖς λεπίσι δεδεμένοι ἀπὸ τῶ

Th. 21.

cabulum, quod exciderat, restitui ex M, quocum consentit B. || 1. κὺ ὑπὸ ἀνέμου ἐρεθίζεσθαι] sic MPV. Secunda manus P correxit καὶ ὑ. ἀ. ἐρεθίζεσθαι || 1-2. Verba καὶ κάλαμοι σ. ο. ο. ἰ. ἐ. διατετρημένοι πέραν omittit codex P. || 4. πρωτομίδα] cum signo hyphen scripsit librarius in codice P. — σιδηρεῶν] σιδηρεῶν MPV. || 5. πάντα] om. PVTh. Dedi ex M. Verba quibus explicit hoc capitulum majusculis scripta sunt in codd. MPV. πλινθίων ponunt PV, πλινθίων M. || 6. Tit. περὶ λινθίων τειχῶν majusculis habent PV. περὶ λινθίων, omisso τειχῶν, ponit M. || 7. ἢ] ἢ cum ἰῶτα adscripto ponit M. || 8. γίνεσθαι] sic PV. γίνεσθαι M Th. || 9. σβέννυσι] scripsi ex M. σβέννυσι ceteri codd. Th. Facilis confusio litterarum EI = CI in scriptura unciali. || 10. πλάγιον] sic M. πλαγί PV, sed secunda

manus P addidit οὐ supra lineam. — ἐπέρεισις] sic MPVTh. marg. ἐπέρειδης Th. — τῷ πρὸς ἀνωφερῶς ὄντος] restitui. τῷ πρὸς ἀνωφερῶς ὄντος habent VP (prim. man.) unde fluxit Th. Recte secunda manus P πρὸς in πρὸς correxit. τῷ πρὸς ἀνωφερῶς ὄντος ponit M. Codex B vertit: ἀδενετέρεα πρὸς πλάγιον ἢ τῷ πρὸς φορεῖ γίνεσθαι ὡς φύσει ἀνωφερῆς κ. τ. λ. || 12. γίνονται ἔν] sic PV. γίνονται γάρ M. — κύθρινοι ὀσφράκιοι] sic M. χύθρινοι ἢ ὀσφράκιοι PV. χύθριοι ἢ ὀσφράκιοι Th. Codex B consentit cum PV, quippe quum ponat γίνονται ἔν χύθριοι ὀσφράκιοι. In margine codicis V legitur manu recentiori scriptus titulus περὶ χυτρίνων, quem dedi correctum in χυτρίνων. Codex P habet in margine notas χύτται et ὀσφράκιοι secunda manu scriptas. — σιδηρεῖς] sic PV. σιδηρεῖς M.

πυθμένος δακτυλιάϊω τρυπήματι. Ἀνεωρότες οὔτοι πίμπλονται
 ἀνθρακος λεπίδ', κ' ἔχουσι σύριγγα σιδηρεῖν, εἰς ἣν ἄλλη ἐντίθε-
 ται σύριγγ' ἀσκάμα ἔχουσα. Πῦρ δὲ λαβὼν ὁ ἀνθραξ ἀπύεται
 ἐμφυσώμενος κ' πληγὴν ὁμοίαν ἐργάζεται φλογί, κ' ἐπεμβαίνει
 τῷ λίθῳ, κ' θρύπτει, ἢ ὅξους ἢ ἄλλου ἑνὸς τῶν δριμέων ἐπι-
 χεομένε. Καὶ ἐστὶ τὸ χῆμα οἷον ἐγέγραπται, καὶ χεῶνται αὐτῷ
 συνεχῶς οἱ μολιβδουρροί.

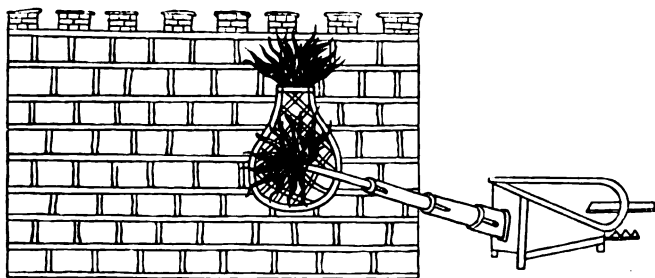

Fig. LV.

Ms.
fol. 33 r.

Ἐὰν κριῶ θέλωμεν πύργον ἢ πύλην ἢ τεῖχος σείσαι, ποιήσομεν Πτελὶ κριῶ.
 χελώνας κριοφόρους ὑποσφύχους ὑψηλάς, αἱ τὸ δ' ἔσθημα τῶ κριῶ
 10 φέρουσιν, ἵνα βιαία ἢ πληγὴ γίνηται· ὑψηλοῦ γὰρ ὄντος τῶ δ' ἔ-
 σθηματος, πλεῖον ἐπισπᾶται ὁ κριὸς διάστημα, κ' ἐκ μακρῶς ἐπιφε-

2. σιδηρεῖν] σιδηρεῖν MP. || 3. σύριγγ']
 sic PV. σύριξ M ex vetusta scriptura un-
 ciali CYPICE (cf. notam ad Heronem,
 p. 86, l. 10 ed. nostræ) sed addit litteram
 Γ supra lineam M. = ἀσκάμα] sic M.
 quocum consentit B. ἀσκάματα PVTh. ||
 4. φλογί] sic M. φλόγι V. || 5. θρύπτει] scripsi
 ex M, quocum consentit B. ubi θρύπτου-
 σαν legitur. ὀρύσσειται ponunt PVTh. — ἢ]
 inserui ex M. Omittunt ceteri codd. et Th.
 || 5-6. ἐπιχεομένε] scripsi ex M, quocum
 consentit B. ἐγχεομένε ponunt PVTh. ||
 6. ἐγέγραπται] sic M. ὑπογέγραπται vertit

B. ὑπογέγραπται ponunt PVTh. — αὐτῷ]
 sic M. αὐτὸ PV. || 7. συνεχῶς] inserui ex M,
 quocum consentit B. Omittunt ceteri codd.
 et Th. — μολιβδουρροί] sic MPV. μολιβ-
 δουρροί V². || 8. Codex V habet in margine
 secunda manu scriptum Πτελὶ κριῶ, unde
 ipse quoque margini apposui. — ἢ πύ-
 λην ἢ πείχους] πείχη ἢ πύργους vertit B. —
 ποιήσομεν] scripsi ex PV. ποιήσωμεν MTh. ||
 10. γίνηται] γίνεται M. γίνηται PVTh. || 11.
 πλεῖον ὀπισπᾶται ὁ κριὸς διάστημα] sic MP
 V. ὁ κριὸς πλεον ὀπισθεν διάστημα πρὸς τὴν
 κίνησιν λαμβάνει vertit B.

ρόμενος ἐνσεύεται πλέον. Ἐστὼ δὲ τῷ εἶδει μόνον ὑψηλὴ καὶ μὴ
μεγάλῃ ἢ χελώνῃ ἵνα εὐάγωγος ᾖ, διπλάσιον δὲ τὸ ὕψος τῆς
πλάτους ἔχουσα, ἵνα ὀξείαν τὴν ῥάχιν ἔχῃ, καὶ τὰς πλατύτητας
παρορδίοις, ἵνα τὰ ἐπιβαλλόμενα βάρη μὴ μόνον παρορδιαίνῃ,
ἀλλὰ καὶ ἐξάλληται, περσνεύουσα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πείχος, ὥσπερ
περστέγασμα ἔχουσα, ἵνα τὰ ἐπιβαλλόμενα τῷ κριῶν βάρη περσ-
δέχεται καὶ ἐφ' ἐκάπερα παραπέμπῃ· βάλλοντα γάρ, ἢ λίθοι
πετρημένοι ὥσπερ ὅλμοι, ἢ ξύλα πλάγια ὡς ζυγὰ ἐξ ἴσῃς ἀφίε-
μενα, ἵνα πάντως ἐπιτύχῃ, καὶ φθάσῃ τὴν ἐπὶ τὸ πείχος φορὰν
αὐτῆς περσιπῶντα, καὶ ἢ κατὰγνυται ὁ κριὸς ἢ τοὺς ἐπάγοντας
ἀποπάλλῃ καὶ διαφθεῖρῃ.

Ἡ δὲ ἐργασία τῆς χελώνης τοιαύτη. Ζυγὰ δύο ἴδεται διεσῶτα
ἀπ' ἀλλήλων ἐκ ἑλαπίον ποδῶν $\overline{IB}$ · καὶ ἐκάστῳ τῶν ζυγῶν μεταξὺ
ξύλα ἴδεται δακτύλων $\overline{IB}$ τὸ πάχος, καὶ πλάτους ποδὸς, ἐκ ἑλα-
τον ποδῶν $\overline{K\Delta}$ τὸ ὕψος, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τέσσαρα. Ταῦτα κατὰ

Th. 11.

1. ἐνσεύεται] sic MPV Th. marg. σεύεται Th. || 1-2. μὴ μεγάλη] sic MPV. μὴ omit- tit Th. μὴ ποσὺτον μεγάλη explicat B. || 3. ῥάχιν] sic PVTh. marg. ῥάχιν M. ῥάχιν Th. — πλατύτητας] sic PV. πλατυτήτας ponit παρορδιῶν M. || 4. παρορδιαίνῃ] sic MPV. παρορδιαίνῃ V² sed γρ. διαίνῃ marg. παρορδιαίνῃ Th. || 5. ὡς ὅτι] scripsi ex M. ὡς περ ceteri codd. Th. — ὥσπερ] sic M. ὡς περ ponit P. ἢ περ, omisso ὡς, habet V. Ex his duobus fluxit lectio The- venotiana ἢ ὡς περ. || 7. ἢ] scripsi ex conj. καὶ οἱ ponit M. καὶ habent PVTh. || 8. πετρημένοι] sic M. πετρημμένοι PV. — ὅλμοι] ὅλμοι M, ubi supra scriptum op prima manu. ὅρμοι PV, sed secunda ma-

nus P correxit ὅρμοι, unde Th. || 10. αὐ- ποῦ] om. PVTh. Inserui ex M. — κατὰ- γνυται] sic omnes codd. atque etiam P qui φθάνει posuit. || 11. ἀποπάλλῃ] emen- davi. Ponit ἀποβάλλει prima manus M quæ postea correxit in ἀποπάλλει. Inde fluxit ἀποπάλλῃ, quæ est lectio codicum PV. Mutavit secunda manus P marg. in ἀπάλ- λουσι, unde ἀπόλλουσι Th. — διαφθεῖρῃ] scripsi ex διαφθεῖρῃ PV. διαφθεῖρει MTh. || 12. Ἡ δὲ ἐργασία τῆς χελώνης τοιαύτη] confer cum B, qui explicat κατασκευα- ζεται δὲ ὕτως. || 14. καὶ πλάτους ποδὸς] re- stitui. καὶ omittit M. ποδὸς deest apud Th. Sed πλάτους ποδὸς ἐκ ἑλαπίον diserte præ- fert codex B. || 15. ποδῶν $\overline{K\Delta}$] sic PV, qui-

κορυφήν συμβάλλει ἀλλήλοις περιλαμβάνοντα ξύλον, ὃ ἐστὶ ῥά-
 χης τῆς χελώνης, μακρότερον τῶν ζυγῶν. Καθ' ὃ δὲ μέρος θέλο-
 μεν πορσνεύειν τὴν χελώνην, κατὰ μέσοις τοῖς ὀρθοτάταις τύποις
 ἄλλα ζυγὰ πορσνολούω, καὶ ἐκ τῶν ἑσώθεν μέσους ὑποβεβλήσ-
 5 θωσαν παραστάται ἐρείδοντες τὰ μέσα ζυγὰ καὶ τὴν μίαν ῥάχιν·
 τῇ [δ'] ἔξωθεν ἐπιφανείᾳ σανίσι τὸ πᾶχος τετραδακτύλοις σκε-
 πέτω καὶ τοῖς ὀρθοτάταις. Καὶ συντελείται τὸ ἔργον. Καὶ διὰ τῶν
 ἐδάφους τῶν ἑσώ ζυγῶν τὰ ἔξω ὑποσυνολούω ξύλοις ὀρθοῖς
 κατὰ κἀκείνους. Τὸ δὲ κένωμα τὸ μεταξὺ τῶν κἀπὼ ζυγῶν πορ-
 10 χίσκους ἐχέτω τοῖς βασάζοντες τὴν χελώνην. Ἵνα δὲ μὴ ἀνοίγη-
 ται τὰ κἀπὼ ζυγὰ, περιτομίδας λήψεται ἐκ ἔξω τομῆς γηγο-
 μένας ἀλλὰ χελωνίων πορσνολώσει κρατούσας, αἱ βάσεις ἔσονται
 τῆς χελώνης. Καὶ ἡ μὲν τὸν ἰσὺν φέρουσα τοιαύτη· ἡ δὲ ὅπασιν
 τῶν ἐργαζομένων ἐλάττων τῷ ὕψει ἐκείνης, καὶ ἄλλα ὅπασιν δύο
 15 ἐλάττωνας πορσὶ ἀσφάλειαν παρόδου ἀναγκαῖαι. Πλείονας δὲ
 θέλομεν εἶναι καὶ μικράς, διὰ τὸ εὐάγωνον καὶ εὐσύνδετον, καὶ αἰεὶ ἐκ
 μικρῶν ξύλων συμπησσομένας, καὶ μὴ μίαν μεγάλην διὰ τὰ

buscum consentit B. πορσνὸν ΚΑ καὶ M. Fac-
 cilis confusio litterarum A et Δ in scrip-
 tura unciali. — πύσσας] litterarum nu-
 meralem Δ ponunt codd. et Th. Codex B
 explicat (ξύλα) ἀειθμῶν ὄντα ὁλῶ, πύσσας
 καὶ πύσσας ἀφ' ἐκατέρων τῶν πλαγίων μερῶν
 ἐφιστάμενα. || 15-p. 155, 1. ταῦτα κατὰ
 κορυφήν συμβάλλει] sic M. καὶ δὲ ταῦτα
 κατὰ κορυφήν συμβάλλει PV, unde recen-
 tiores codd. et Th. || 1-2. ῥάχης] sic M.
 ῥάχης PV. || 2. δέ] om. M. || 3. πύσσας] πύ-
 σους M. || 5. ῥάχιν] ῥάχιν M. || 6. τῇ δ' ἔξωθεν
 ὀπφανείᾳ] restitui ex B. τῇ ἔξωθεν ἐπιφα-

νείᾳ M. τῆς ἔξωθεν ὀπφανείας PVTh. Ex-
 plicat B : τῇ δὲ ἔξωθεν ὀπφανείᾳ σανίσι
 κατὰ πᾶχος τετραδακτύλοις οἱ ὀρθοτάται
 σκεπέτωσαν. || 8. τὰ ἔξω] sic legendum ex
 B. Dedit Th. τὰ ἔσω ponunt MPV Th. marg.
 || 10-11. ἀνοίγεται] sic PV. ἀνοίγεται M. ||
 11. περιτομίδας] sic M, quocum consen-
 tit B. περιτομίδας PV Th. || 11-12. γηγο-
 μένας] sic M. γηγομένης PVTh. || 13. ἰσὺν]
 ἰσὺν PV. — ὅπασιν] sic M. ὅπασιν PV. ||
 14. ἐλάττων] scripsi ex MPV. ἐλάττων Th.
 || 15. ἀναγκαῖαι] correxi ex M. ἀναγκαῖας
 PVTh. || 16. καὶ μικράς] καὶ om. M.

ἐναντία τύποις ἐλατήωματα. Τὰ δὲ γήματα καὶ τὰ ὄρδια τὰ
κάτω γεγραμμένα παράκειται.

Fig. LVI.

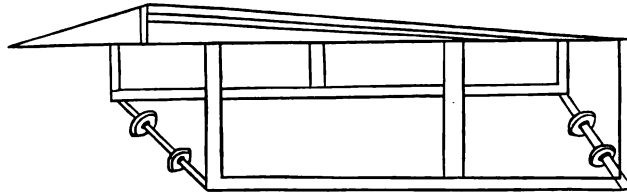
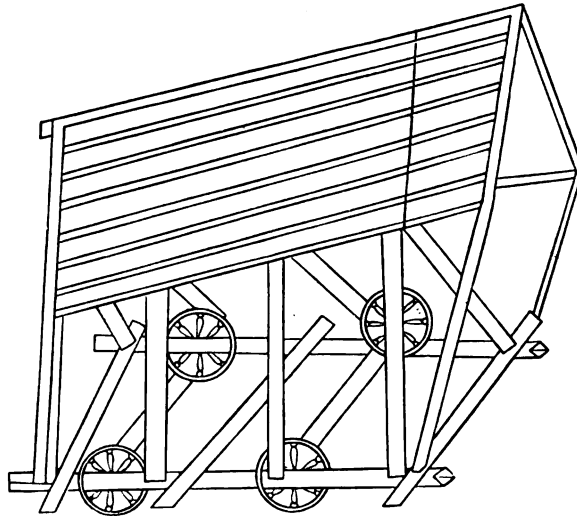

Fig. LVII.

Ταύταις δὲ πάσαις ταῖς χελώναις, ὡς ἤδη εἶπον, πυκνοὶ ἐμ-
πισσέδωσαν ἦλοι πλατυκέφαλοι, οἳ γῆν καδέξουσιν λιπαρὰν
μεμαλαγμένην, μὴ ἔλαπτον δακτύλους Δ τὸ πάχος, ἐπικεχει-
σμένην ταῖς πλαγαῖς τῆς χελώνης σανίσι, τειχῶν αὐτῇ μυχιστῶν

Ms.
fol. 34 r.
Th. 23.

1-2. τὰ κάτω] sic PV. καὶ τὰ κάτω ponit
M. || 3. ἤδη] ἤδη P correctum secunda
manu in ἤδη. || 4. ἦλοι] sic PV. ἦλοι M. —
οἱ] sic MPV. οἱ Th. || 5. δακτύλους Δ]
sic MPV. δακτύλων πεισάρων Th. || 5-6. ὅτι-
κεχεισμένην] sic PV. ὅτι κεχεισμένην M. ||

6. ταῖς πλαγαῖς] sic M. ταῖς πλαγαῖς PV
Th. — σανίσι] om. Th. Inserui ex M.
Omittunt quoque PV, qui posuerunt ταῖς
πλαγαῖς. — τειχῶν αὐτῇ μυχιστῶν] restitui
ex M eam constructionem quæ genuina
videtur. Ponunt τείχεα αὐτῇ μυχιστῶν

ἵνα τηρήσωσιν ὀρεγάδων. Παρὰ δὲ τοὺς τροχίσκους τοὺς βασ-
τάζοντας τὴν χελώνην ὑπὸ ζυγὰ σφῆνες ἐγκλείδωσαν οἱ βασά-
ζουσιν αὐτὴν εὐέδρον. Οὕτως γὰρ αἱ περόναι τῶν τροχίσκων ἐ-
βασάσουσι μόναι τὸ ἔργον, ἐδὲ εὐόλιστα αὐτὴν ὑπὸ τῆς κατὰ
τὸν κριὸν σάλου ἔξομεν. Ὅταν δὲ δεῖ μεταφέρειν, ὑποσπᾶν τοὺς
σφῆνας δέήσει.

Τὰ ἐν λίθινῳ τείχῳ τάχιον σείεται τῶν πλινθίνων · ἡ γὰρ

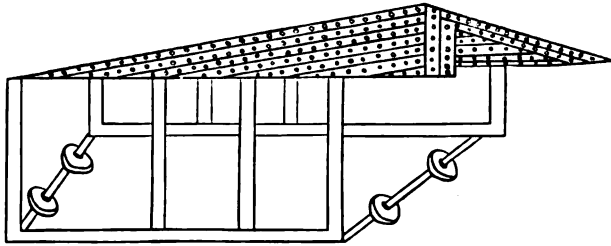

Fig. LVIII.

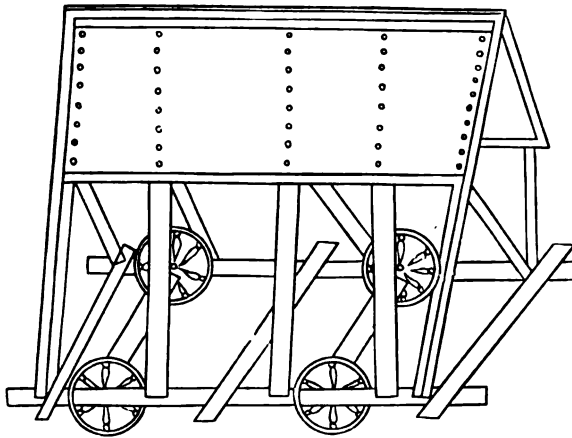

Fig. LIX.

μαλακότης τῆς πλίνθου ἐκλύει τὴν πληγὴν, καὶ βαδύνει μάλλον ἢ

PV, unde habuerunt codd. recentiores
et Th. || 1. ὀρεγάδων] ὀρεγάδων τὸν
dividit M. ὀρεγάδων PVTh. ἀδιάχιστον
explicat B. — παρὰ] sic MPV. περὶ se-
cund. man. P. || 3. οὕτως γὰρ] sic MPV.

ὑπὸ δὲ Th. || 4. βασάσουσι] sic M. βασά-
ζουσι PVTh. — μόναι] sic M. μόνον Th.
|| 7. πλινθίνων] sic PV. πλινθίνων M. ||
8. μαλακότης] sic MPV. μακρότης Th.
qui μαλακότης in marginem rejicit. —

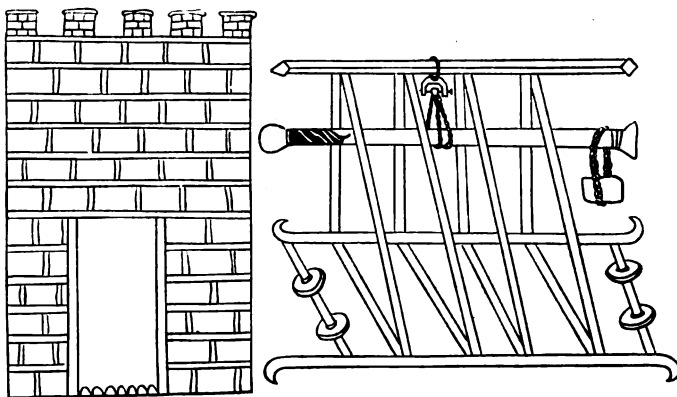
σειέται· ἀνπτυπεῖ δὲ ὁ λίθος καὶ βιαίαν πληγὴν δέχεται, καὶ οὕτως
σειέται· καὶ πολλῶν μᾶλλον αἱ πύλαι καὶ αἱ τῶν πύργων γω-
νίαί, καὶ ὅσα μὴ πολλῶν διερείδεται πάχει. Τὸ δὲ γῆμα ὑπόκει-
ται οἷον ἐστίν.

Πᾶς κριὸς ὁ μείζων, ὁ μακρότερος, ὁ ὑψηλότερον ἔχων τὸ ὄρ-
τημα, ἰσχυρότερος τῶν μὴ ὅπως ἐχόντων. Ἐὰν ᾖ μικρὸν ἢ τὸ
ξύλον, παρὰ μέρος ἡρτήσῃ, ὥστε τὸ πρὸς τῇ πληγῇ μακρότερον
εἶναι. Ἐπὶ δὲ τὸ ἕτερον, ἵνα ἰσορροπῇ, μολιβδαῖ ἐφηλεύσῃ βάρη,
καὶ παρέξει μακροῦ ἐνέργειαν καὶ βάρους. Τὸ δὲ γῆμα ὑπό-
κειται. [Ἐξῆς ἡ καταγραφή.]

Μ.
fol. 34 r.

10

Fig. LX.

πλινθ] sic PV. πλίνθ M. — βαδύνει] sic
M. βαδύνη P. || 1. σείεται] sic M. σείει
PVTh. — ὅπως] sic M. ὅτω Th. || 3. ὅσα]
scripsi ex M. ὅσαι PVTh. Secunda manus
P litteram τ expunxit. — διερείδεται] sic
MPV. διερείδονται Th. qui, quum ὅσαι de-
disset, διερείδεται in marginem rejecit.
|| 5. ὁ ὑψηλότερον ἔχων] scripsi ex V. ὁ
ὑψηλὸν ἔχων ponit M. ὑψηλότερον ἔχων,
omisso ὁ, habent PTh. || 6. μικρὸν] sic

MPV. Male in μικρὸν immutavit secunda
manus P, unde Th. marg. || 8. Post ἰσορ-
ροπῇ inserunt μέρος PVTh. Omittit codex
M, recte ut videtur, nam redundat. —
μολιβδαῖ] μολιβδα M. μόλυβα PTh. || 9-10.
Post ὑπόκειται addunt ἐξῆς ἡ καταγραφή
codices PV, unde habuerunt codd. recen-
tiores et Th. Sed hæc verba omittit codex
M, recte ut videtur, nam redundant. Ita-
que uncis seclusi.

[Δέσις κριῦ.]

Th. 24.

Ἐὰν βραχέα ἢ τὰ ξύλα κὺ πλείονα, οἷον δύο κὺ τέρα, συνηδέ-
 μενα μέγαν κριὸν ποιήσει. Αἱ δὲ συμβολαὶ αὐτῶν τέσσαροι
 διπαλαισταίοις ξύλοις ναρθηκιζέωσαν, πωρηλουμένων οὐδὲν
 5 ἥσπον πῶν ξύλων. Τὰ δὲ ἄκρα ἐλισσέωω χοίνοις κανναβίνοις,
 κὺ ἀνασφηνούωω τὰ ξύλα ὑπὸ χοίνοις σφησὶ λειωμένοις,
 ἵνα μὴ κόπη τὰ χοινία ἢ ὀξυγωνιότης αὐτῶν. Καὶ ἐν ἑστῇ τὸ
 ἔργον μακρὸν ξύλον ἐκ πολλῶν συνηδέμενον. Καὶ τὸ γῆμα παρὰ-
 κείται.

Ms.
fol. 35 r°
—
Th. 25.

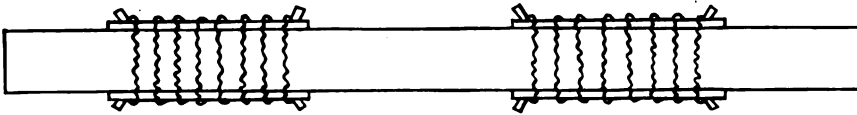

Fig. LXI.

10

Ἄλλε κριῦ δέσις.

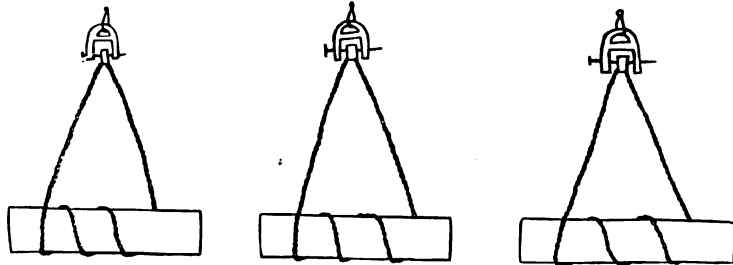
Οὐδὲν δὲ ἥσπον, ἵνα μὴ περικλαδῇ τῷ βάρει ἢ σύνδεσις πῶν
 ξύλων, δυσὶ καὶ τεσσὶν ᾠρήμασιν αἰρέωω· μένει γὰρ κὺ δίχα
 τῶ ναρθηκίσματος κὺ τῆς πωρηλώσεως ὥσανεὶ εἰς κελὸς, ἐκάστου

1. Titulum Δέσις κριῦ uncis inclusi quia non apparet in vetustis codd. MPV. Ex P^a dedit Th. || 2. καὶ πλείονα] sic M PV. καὶ πλείον Th. — οἷον] inserui ex codice M. Omittunt ceteri codd. et Th. || 4. διπαλαισταίοις] sic M. παλαισταίοις ponunt ceteri codd. et Th. — οὐδὲν] sic more epigraphico codd. || 5. ἥσπον] sic M. ἴσπον PVTh. Secunda manus P correxit in ἥσπον, unde habuit Th. marg. — χοίνοις] sic M. χοινίοις PV. — κανναβίνοις]

sic M. κανναβίνοις PVTh. || 6. ἀνασφηνούωω] sic MP. ἀνασφηνούωω V. — χοίνοις] sic M. χοινίοις M. — σφησὶ] sic M. ὑποχοινιοισφησὶν V. ὑποχοινιοισφηή habet P, unde ὑπὸ χοινίοις φη Th. qui margini apposuit forte σφησι. — λειωμένοις M. || 7. ἐν ἑστῇ] ενεσαι M. || 10. Titulus Ἄλλε κριῦ δέσις deest in codice M. Habent PV majusculis scriptum. || 11. ἥσπον] ἥσπον PV. || 13. ὥσανεὶ[sic M. ἂν ᾧ, omisso ὥς, ponunt PVTh. — κελὸς] κελούς M.

ξύλου ἰδίῳ ὀρήματι βασιζομένη. Καὶ τὸ χῆμα ὑπόκειται,
 καὶ αἱ καταγραφαὶ φέρονται.

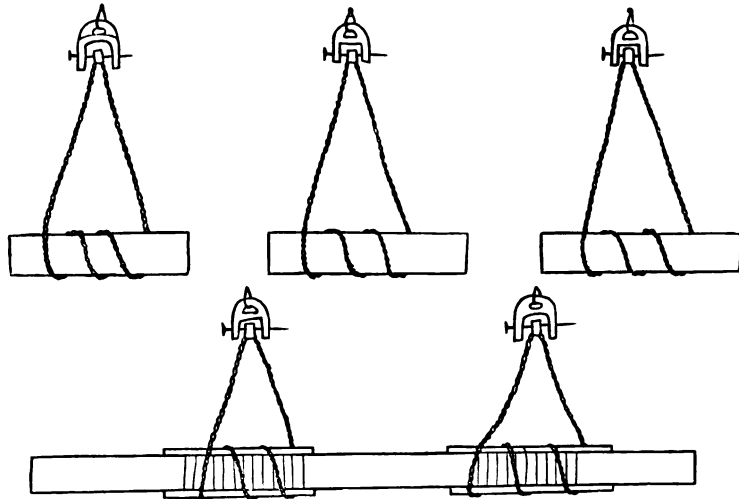
Fig. LXII.

Ἄλλα κελύδεσις.

Ὅμοῦ τε ἀπιδείχεται καὶ ὁμοῦ ἐπιφέρεται, ὡσανεὶ ἐν, τὰ πεία,
 μηδεμίαν κατὰ τὴν κίνησιν παραλλαγὴν λαμβάνοντα. Οὐδὲν δὲ

Fig. LXIII.

ἥσπον ἐχέτω καὶ τὸν νερθηκισμὸν καὶ τὴν φερσὴλωσην καὶ τὸν ἐκ τῶν

1. ξύλου] ξύλω M. || 3. Titulum Ἄλλα
 κελύδεσις majusculis scriptum in PV
 omittit M. || 4. ἀπιδείχεται καὶ] sic MP.

ἀπιδείχεται ο καὶ V. — ἐν, τὰ πεία] scripsi
 ex ἐνταπεια M. ἐν πεία PV Th. || 5. μηδε
 μία] μηδεμίαις V sec. man. — ὁδὲν M.

χοινίων Φιμόν· ἔ γάρ ἄλληλα πλῆξει τὰ ξύλα κὺ τὸ πείχος ἔ
τὴν ἐξ ἐνὸς πληγὴν δέξεται μόνον, ἀλλ' ἰσθέντα μίαν τὴν ἐκ
τελῶν ἰχυρὰν καὶ ἀπερίσπασον ποιεῖ.

Ms.
fol. 35 v°.

Th. 26.

Ἡ δὲ ῥαχὶς τῆς κριῦς ἀκμονα λήφεται ἐνκοιταζόμενον αὐτῷ μέ-
5 χει τῆς ἡμίσεως αὐτῆς. Ἴππος δὲ περιβληθήσεται τῷ ἄκρῳ σιδηρᾷ,
ἵνα μὴ ἡ πληγὴ ῥήξῃ τὸ ξύλον. Δεῖ δὲ πάντας τοὺς κριοὺς, κὺ τοὺς
μονοξύλους, δυσὶν ῥυθμίμασι κραπεῖσθαι μὴ πολὺ διεσῶσιν, ἵνα
ἔσδεν ἥτιον ἐπὶ τῇ τῆς ῥυθμίματος ἐνὸς ῥοπῇ περνεύῃ τὸ ξύλον.

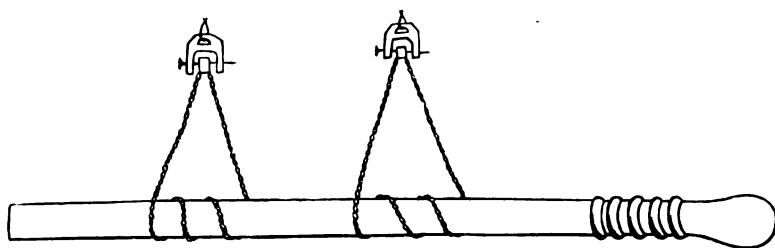

Fig. LXIV.

Ἐὰν δὲ βουλώμεθα γνῶναι τὰ πάχη τῶν πειχῶν ἢ τὰ ὅπασιν
10 αὐτῶν πὶ περάσθουσιν οἱ πολέμοι ἢ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἢ τοὺς και-
ροὺς ἢ τοὺς τόπους, σκοπὸν ἐργασόμεθα τοιοῦτον. Δύο ξύλα πετρά-
ζοντα ἐπερπλατῇ γίνεται ὀρθὰ ἰσάμενα ἐπὶ ξύλων, διεσῶτα ἀλλή-
λων τοιοῦτον ὅσον ἐστὶν αὐτῶν τὰ πάχη· μετὰξὺ δὲ αὐτῶν ἄλλο ἐντί-

1. ἄλληλα] αλλα M. ἀλλήλα PV. || 2. δέξεται] δέξηται MPV. — μόνον] scripsi ex MPV. μόνον Th. || 4. Præmittitur vocabulis ἡ ἀρχὴ asteriscus (*) in codice M. — ἐνκοιταζόμενον] sic more epigraphico codd. vetustissimi MPV. ἐγκοιταζόμενον Th. — αὐτῷ] αὐτῷ MP. αὐτῷ V. αὐτὸν Th. qui αὐτῷ in marginem rejecit. || 5. ἵππος] sic PV. ἢ πῶς ex iotacismo ponit M. — σι-

δηρᾷ] σιδηρᾷ PV. σιδηρᾷ M. || 6. δεῖ δὲ καὶ PVTh. Delevi καὶ ex auctoritate codicis M. || 7-8. ἵνα ἔσδεν] sic M. ἵνα μὴ ἔσδεν PV Th. || 8. ἐπὶ] om. PVTh. Habet M. — περνεύῃ] περνεύῃ M. περνεύει correctum prima manu in περνεύῃ ponunt PV. || 10. πὶ] sic M. π P. π V, unde V² marg. ἴσως, πη. || 12. ἰσάμενα] sic PV. ἰσάμενα M. — διεσῶτα] sic PV. διεσῶτων M.

θεται ξύλον ἐπὶ τὸ ἑδαφος πρὸς ὀρθὰς τῷ πρῶτῳ κειμένῳ· καὶ
 ἀπὸ ἄκρον τῶν ξύλων τύπων ἀντήριδες τέσσαρες τὰ ὀρθὰ ἐρεί-
 δουσι ξύλα ἄνωθεν κατὰ τὸ ἄκρον. Ταῦτα δὲ τὰ ὀρθὰ ξύλα, τὰ
 διεσῶτα μεταξὺ αὐτῶν, λαμβάνει δύο διπαλαισιᾶ τῷ πλάτει
 ἐπερσπλατῇ ξύλα διεσῶτα ἀλλήλων ἐκ ἑλαπίον ποδῶν τελῶν. ⁵
 Ταῦτα τρηθέντα πρῶταις συντηρμόσθω ὥστε ἰσομήκη εἶναι, καὶ
 ἐφ' ἐν μέρος διμοιρεῖσθαι αὐτῶν τὸ μῆκος πρὸς ἑκατέρῃ, ἐφ' ἐν
 δὲ τεμοιρεῖσθαι· καὶ κατὰ τὰ ἄκρα τρηθέντα τὰ κηλώνια
 ταῦτα κλίμακα λαμβάνει ἐλαφρὰν πεπερνημένην ὁμοίως ὅπου
 τὸ διμοιρεῖσθαι ἐστὶ μῆκος· κατὰ δὲ τὸ ἄλλο, ἑλκυσσον ξύλον ¹⁰
 ποδῶν μὴ πλεον ἢ τὸ μῆκος. Συμβαίνει ἔν, ἐλκομένῃ τῷ μέ- ^{Th. 17.}
 ρους τύπου εἰς ὕψος, παραχρῆμα αἰρεῖσθαι τὸν κατὰσκοπον, καὶ
 ὀρθὴν αἰετὴν κλίμακα μένειν, διὰ τὸ διπλοῖς κηλωνίοις ἐπε-
 ζεύχθαι. Ἐστὼ δὲ τῶν ὀρθοστατῶν τὸ ὕψος τὸ πλεον μέρος τῷ
 τείχους, τῶν κηλωνίων ὡς ἐφ' ὕς, καὶ ἡ κλίμαξ τὸ ἥμισυ· ἕως ἢ ¹⁵
 τῶν τελῶν ὑψῶν σύνθεσις ὑπὲρ τὸ τεῖχος αἰρεῖ τὸν κατὰσκοπον.

2. ἀντήριδες] sic PV. ἀντιριδες M.
 De scriptura hujus vocabuli variatum
 est, nam apud Athenæum mechanicum
 (p. 17, l. 12 ed. nostræ) ponit idem co-
 dex M ἀντήρισι, dum habet codex F
 ἀντιρίσι. Inscriptiones vero quæ litteris
 uncialibus exaratæ sunt ad illustrandas
 figuras vetustissimas codicis M ponunt
 modo ΑΝΤΕΡΙΕΙC ut hic in Apollodoro
 (vid. fig. LXV), modo ΑΝΤΕΙΡΕΙC ut in
 Herone (vid. fig. XXVI, p. 90 ed. nostræ).
 — τέσσαρες] litteram numeralem Δ po-
 nunt MPV. || 4. αὐτῶν] αὐτῶν MPVTh.
 || 5. ποδῶν τελῶν] sic M. ποδῶν Γ ponunt
 PV. || 6. πρῶταις M. — ἰσομηκῇ M.

|| 8. κατὰ τὰ ἄκρα] τὰ om. PVTh. Dedi
 ex M. || 9. λαμβάνει] λαμβάνειν M. — πε-
 περνημένη M. || 10. ἑλκυσσον] sic MPV.
 ἑλκυσσον Th. qui ἑλκυσσον in marginem re-
 jecit. || 11. πλεον ἢ] sic M. πλεον ὀκτώ P
 VTh. || 13-14. ἐπεζεύχθαι] sic ponunt uno
 consensu MPV. ἐπεζεύχθαι Th. ἐμπεζεύ-
 χθαι habet codex B. Post ἐπεζεύχθαι, spa-
 tium vacuum in codicibus PV. || 14. ὀρθο-
 στατῶν] sic PV. ὀρθοστατῶν M. || 15. Verba
 τῶν κηλωνίων inserui ex codice M, nam
 desunt in PVTh. Inscriptio figuræ ponit
 ΚΙΛΩΝΙΟΝ et ΚΙΛΩΝΑΡΙΟΝ, ex io-
 tacismo ut videtur. — ἡ κλίμαξ] inserui
 ἡ ex MPV. Omisit Th. || 16. τῶν τελῶν

Ἐξεί δὲ ὥσανεὶ πρὸς ἑασμα ἄνω κατὰ ἄκρον τῆς κλίμακος
 θυρεὺς πρόπον, ἵνα μὴ βάλληται ἢ τόξῳ ἢ σφενδόνη. Καὶ τὰ γή-

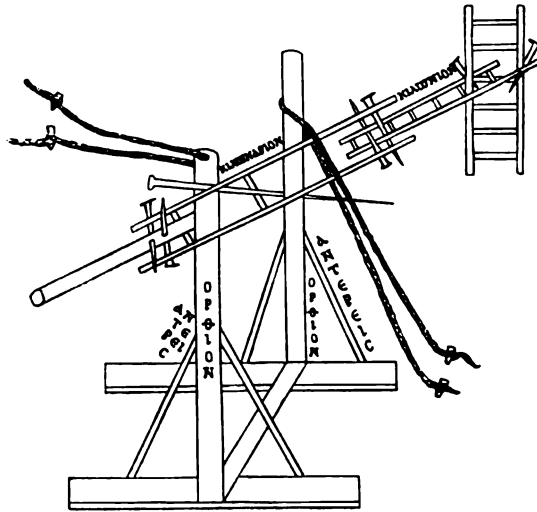

Fig. LXV.

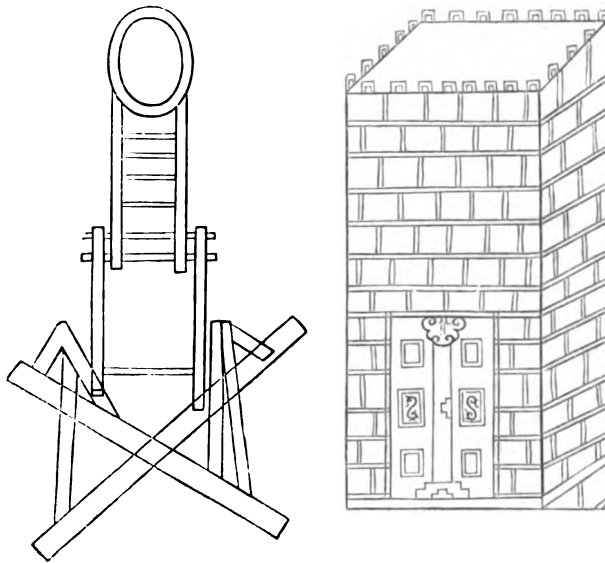

Fig. LXVI.

Ms.
fol. 36 r°.

ματα πρὸς κείναι, τὸ τε καίμενον, καὶ τὸ ὠρθαμένον· ἐξέν δὲ ἦσσαν

ὑψῶν] inserui πειῶν ex solo M, nam deest
 in PVTh. || 2. θυρεὺς] sic PV. θυρεῖς M.

Explicat codex B ὡς ἀσπίδος περικαμφθεί-
 σης. || 3. ὠρθαμένον] scripsi ex M. qui

χοινία τέσσαρα, τοῖς ἀκροῖς τοῖς ὀρθοτάταις περσδεμένα,
 πασσάλοις πολὺ διεσῶσιν ἑαυτῶν ἢ σιδηροῖς ἢ ξυλίνοις πεπηγόν
 ἐπὶ τῷ ἑδάφους ἐνδεθήσεται, ἵνα μὴ διὰ τὸ ὕψος ἀκροβαρῆσαν
 περνεύσῃ τὸ ἔργον.

Πῶς δεῖ πύργους παροικοδομεῖν.

3

Περί
 πύργων.

Πύργους ἂν δέῃ παροικοδομεῖν τοῖς τεύχεσιν ἀφεσῶτας ὥστε
 βάρη ἐπ' αὐτοὺς μὴ πίπτειν, ἐκ μικρῶν ξύλων ὑποτρέχοις
 ποιήσομεν ἕτως. Συνήθεται διπλᾷ ξύλῳ τετράγωνῳ ἐπερσπαχῇ
 καὶ κατὰ τὸ πλάτος παράλληλῳ, ὑπὲρ τῷ πάχει κείμενα δύο
 καὶ δύο, ποδῶν τὸ μῆκος $\overline{IS}$, τὸ δὲ πλάτος ποδὸς [καὶ] τετάρτου, ¹⁰
 πάχος δακτύλων $\overline{IB}$. Ἐν δὲ μείζονα τὸν πύργον δέῃ ποιῆσαι
 ποδῶν $\overline{M}$ ἢ πλεόν, αὐξέσθαι δεῖ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πάχη καὶ τὰ
 πλάτη. Ταῦτα τὰ ξύλα δύο καὶ δύο κείμενα, διασάντα μεταξὺ

ὀρθομένον ponit. Habent ὀρθομένον PVTh.
 — οὐδὲν | sic more epigraphico M. οὐδὲν
 PVTh. || 1. τέσσαρα | sic PV. Litteram
 numeralem $\overline{\Delta}$ ponit M. — ὀρθοτάταις | sic
 PV. ὀρθοτάταις M. — περσδεμένα |
 scripsi ex M, quocum consentit B. συνδε-
 μένα PVTh. || 2. πολὺ | scripsi ex M.
 πολλοῖς PVTh. || 3. ἀκροβαρῆσαν | emen-
 davi ex B. ἀκροβασήσαντα MPTh. marg.
 ἀκροβαστήσαντα V, unde ἀκροβαστήσαντα
 Th. Sed ponit codex B: ἵνα μὴ διὰ τὸ ὕψος
 ἀκροβαρῆσαι περνεύσῃ τὸ ἔργον. || 5. Titu-
 lus Πῶς δεῖ πύργους παροικοδομεῖν deest
 in codice M, ut et ceteri fere omnes ejus ge-
 neris tituli. Habent PV majusculis exara-
 tum. Præterea habet V in margine se-
 cunda manu scriptum Περί πύργων. || 6.

πῆς | inserui ex M. Omittunt ceteri codd.
 et Th. || 8. ποιήσομεν M. — συνήθεται | sic
 MPV. συνήθεται Th. — διπλᾷ MPV. —
 Post ξύλῳ inserui περσῶνα ex M. || 9.
 κείμενα | restitui ex M. χρώμενα ponunt
 ceteri codd. et Th. || 10. πλάτος | πλάτος
 M. — ποδὸς καὶ τετάρτου | ποδὸς τετάρτου MPV.
 ποδὸς πετάρτου Th. Inserui καὶ ex codice
 B, qui hunc locum explicat: πλάτους ποδὸς
 ἐνὸς καὶ δακτύλων πησσῶν. || 11. δακτύλων
 $\overline{IB}$ | sic MPV. δακτύλων δώδεκα V. || 12.
 ποδῶν $\overline{M}$ | sic MPV. ποδῶν πησσαρίων Th.
 — δεῖ καὶ | sic PVTh. marg. δεῖ καὶ Th.
 δέδεικται M. || 12-13. τὰ μήκη καὶ τὰ πάχη
 καὶ τὰ πλάτη | explevi ex M. Verba τὰ πάχη
 καὶ τὰ desunt in ceteris codd. Omittit Th.
 || 13. διασάντα | sic PV. μετασάντα M.

Ms.
fol. 36 v.
—
Th. 98.

αὐτῶν ἕκαστα δώδεκα δακτύλων, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα ὀποχωρῶντα
ὡς πόδα, ὀρθία λαμβάνει ξύλα μέχρι τῶ ἐδάφους κατερχό-
μενα, μῆκος ποδῶν $\overline{15}$, πάχος δακτύλων $\overline{1B}$, πλάτος ποδὸς [καὶ]
τετάρτου.

- 5 Τὰ ξύλα ταῦτα περιτομίσιν καὶ χελωνίοις καὶ κανόσι ὡροση-
λούδω, καὶ μένει ὀρθά. τοῖς ὀρθίοις τοῦτοις μεσοστάταις ἔσι τέσ-
σαρσιν ἐφ' ἑκάτερα παρίσταται ξύλα ἐκαστῇ δύο ἰσοπλατῇ καὶ
ἰσοπαχῇ, ὕψος ἔχοντα ποδῶν $\overline{\Theta}$, πὸν ἀριθμὸν ὀκτώ, ἐφεστῶτα
τοῖς κάτω διπλοῖς ζυγῶς. καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ζυγὰ καὶ πρὸς τὸν με-
10 σοστήτην κανόσι ὡροσηλοῦνται. καὶ γίνεται τὰ τετὰ εἰς μεσοστάτης.
καὶ ἐπιτίθενται αὐτοῖς ἀνωθεν ζυγὰ ὁμοίως καὶ παράλληλα τοῖς κάτω
δύο. καὶ δύο ἐπιτίθενται ὁμοίως τοῖς πρῶτοις κάτω ζυγῶς ἐπιζυ-
γίδες. Κατὰ δὲ τοὺς ὀρθοστάτας ἀπὸ τῶν διπλῶν ἐπὶ τὰ διπλᾶ
ἐπιτίθενται ἑτέρα ξύλα τετραγωνίζοντα τὸ ἄκμα, καὶ τὸ κάτω
15 ἐχάριον συντελοῦντα. καὶ χελωνίοις καὶ ἐπιτομίσιν ὡροσηλοῦν-
ται. καὶ συμφύει τὸ τετράπλευρον. Τοσοῦτον δὲ ἔστω αὐτῶν τῶν

1. δώδεκα δακτύλων] sic M. $\overline{1B}$ δακτύλων
PV. $\overline{1B}$. δακτύλων dividit Th. Explicat co-
dex B: μεταξὺ πρὸς ἕκαστα δώδεκα δακτύ-
λων μεσώχων. || 3-4. ποδὸς καὶ τετάρτου
ποδὸς τετάρτου MPV. ποδὸς τετάρτον Th. Ite-
rum supplevi καὶ ex codice B qui habet hic,
ut supra: πλάτους ποδὸς ἐνός καὶ δακτύλων
πεντάκτων. || 6. ὀρθά] ὀρθὰ καὶ ξύλα PV. ὀρθὰ
καὶ ξύλα ταῦτα Th. ex recentioribus codd.
Delevi verba redundantia ex auctoritate
codicis M. — ὀρθίοις] scripsi ex M. ὀρθίς
ceteri codd. et Th. Inscriptio ΟΡΘΙΟΝ
litteris uncialibus exarata est in codice M.
|| 8. ποδῶν $\overline{\Theta}$] sic MPV. ποδῶν ὀνεία Th.

|| 9. τὰ ζυγὰ] om. PVTh. Inserui ex co-
dice M. || 11. ζυγὰ ὁμοίως] inserui ex M.
Omittunt ceteri codd. et Th. || 12. καὶ δύο]
om. PV, unde margini apposuit notam
deest Th. Habet M. || 13. ἀπὸ] sic PV.
ὅπῃ scripserat librarius in codice M, sed
correxit idem in ἀπὸ. || 15. ἐχάριον] sic
M. ἐχάριον Th. χερίον PV, quibuscum
consentit B. — συντελοῦντα] scripsi ex M.
συνπληροῦντα ceteri codd. et Th. || 15-16.
ὡροσηλοῦνται] sic MPVTh. marg. ὡροση-
λοῦται Th. || 16-p. 166, l. 1. τῶν ὀπζη-
γίδων] inserui ex M. Omittunt ceteri codd.
et Th. ἀντιζυγίδας vertit B.

ἐπιζυγίδων τὸ μῆκος ὅσον καὶ τῶν διπλῶν ζυγῶν, ἵνα οἱ τέσσαρες ὀρθοσάται ἴσον ἀπέχωσιν ἀπ' ἀλλήλων πανταχόθεν. Καθ' ὃ δὲ δέσσηκε τὰ κάτω ζυγὰ τὰ τοὺς μεσοστάτας δεξάμενα, τρύχαλοι ἐνπίνονται ὑψηλότεροι ἐκ τῶν κάτω μέρους ἐξέχοντες, αἶροντες ὑπὸ τῆς γῆς τὰ διπλὰ ξύλα, ἵνα κυλήται καὶ κινήται ὅλον τὸ σύμπηγμα. Ὀμοίως δὲ τοῖς ἄνω ζυγοῖς τοῖς κατὰ τοὺς μεσοστάτας, ζυγοὶ καὶ ἐπιζυγίδες ἴδονται ὅμοιαι ταῖς κάτω, ἵνα καὶ ἄνωθεν ἐνωθῇ τὸ ἔργον, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ περὶ αὐτῶν ἐξῆς. Τὰ δὲ ζυγὰ καὶ ἐπιζυγίδες ἐλάττονες τῶν κάτω τῷ μήκει πόδα, ἵνα συναγωγὴν ἔχῃ τὸ ἔργον καὶ μὴ περὶ χυμα, ἵνα μὴ ἀκροβαρῆσαι πεινεύσῃ, ἀλλ' ἔδραν ὑπὸ τῶν κάτω πλάτους λάβῃ. Οὐδὲν δὲ ἦπλον καὶ χοῖνοι περὶ δέδωσαν κατὰ τὰς γωνιαίας ἄνωθεν, κατὰ μέσον ἔξω περὶ πεινόμενοι, καὶ πλατυτέραν τῷ γήματι αὐτῶν ἐπέραν τῷ πύργῳ ποιοῦντες οἶον ἔδραν. Περιδείδωσαν δὲ ἢ πασσάλοις περὶ νῆας ἔχουσιν ἢ σιδηροῖς ἥλοις καὶ κρίκοις πλαγίως περὶ τὴν τάσιν καταπησσομένοις. Τούτων γενομένων, εὐρεθήσονται οἱ περὶ τοὶ μεσοστάται τελῶν τῶν αὐτῶν μήκους μέρει ὑπερέχοντες. Ὀμοίως δὲ τὰ ἐξῆς λήψεται παρὰστάτας ὑπεραίροντας

1. οἱ τέσσαρες] sic PV. οἱ Δ̄ ponit M. || 2. ἀπ' ἀλλήλων] sic M, ubi librarius primum ἀπαλλα scripserat. ἀλλήλων omisso ἀπ' ponunt ceteri codd. et Th. || 4. αἶροντες] sic MPV. αἶρουσι Th. qui αἶροντες in marginem conjecit. || 6. ὁμοίως δὲ] sic M. ὁμοίως δὲ καὶ PVTh. || 8. ἐνωθῇ] scripsi ex M. ἐνωθὲν PVTh. || 10. καὶ μὴ] inserui μὴ ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. — μὴ ἀκροβαρῆσαι] sic PV. μακροβαρῆσαι M. || 11. ἀλλ' ἔδραν] sic PV. ἀλλὰ ἔδραν M.

— οὐδὲν] sic PV. ὅθεν M. || 12. γωνιαίας] sic M. γωνίας PVTh. || 13. μέσον] sic PV. μέσων M. || 14. περιδείδωσαν] sic M. περιδείδωσαν PVTh. — ἢ] inserui ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. || 15. περὶ νῆας] sic PV. περὶ νῆας M. — ἥλοις] sic M. ὅλοις PV. || 16. καταπησσομένοις] sic PV. καταπησσομένοις M. — γενομένων] sic M. γενομένων PV. — εὐρεθήσονται] sic cum spiritu aspero codex M. εὐρεθήσονται Th. || 17. τελῶν τῶν] sic PV. τεῖτε ponit M.

τῶν μέσων· τὸ δὲ ὕψος ποδῶν Θ · τῷ δὲ μέσῳ ὀρθοστάτῃ ἐπιτεθήσεται
 ἄλλος μεσοστάτης συνεχόμενος ὑπὸ τῶν παραστάτων· ταῖς δὲ λοιπὰς
 ὁμοίως ἐπιζυγίδες τε καὶ ζυγὰ κατὰ πᾶσαν εἴη. Ὁ δὲ πρῶτος
 μεσοστάτης ἐκ ἐγένετο τοῖς παραστάταις τοῖς ἴσοις, ἵνα μὴ αἱ
 5 συμβολαὶ αὐτῶν γιντνῶσιν, ἀλλὰ ἀντιπαρελλάσῃ πᾶς τε ὄρ-
 μὸς καὶ τῇ τῶν παρακειμένων ἐνότῃ ἰσὺν λαμβάνῃ. Κλίμα-
 κες δὲ ταῖς ἐπιζυγίσιν ἐπικείμεναι διαιρήσιναι τὸ ἔργον ἐκ τῶν
 ἐπέρου πλευρῶν διαγώνιοι· οὕτως γὰρ ἐξ ὀλίγων καὶ μικρῶν αὐ-
 ξομένων ξύλων ἔσαι μέγα ἰσοῦς τῷ τείχει πύργωμα. Τὸ δὲ
 10 χῆμα παράκειται ἐξῆς.

Th. 29.

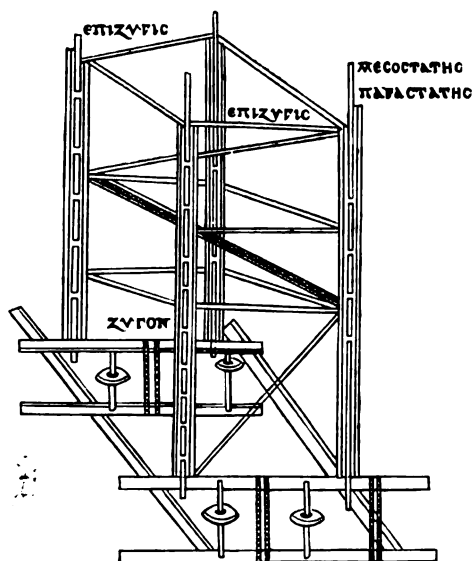
Ms.
fol. 37 r°.

Fig. LXVII.

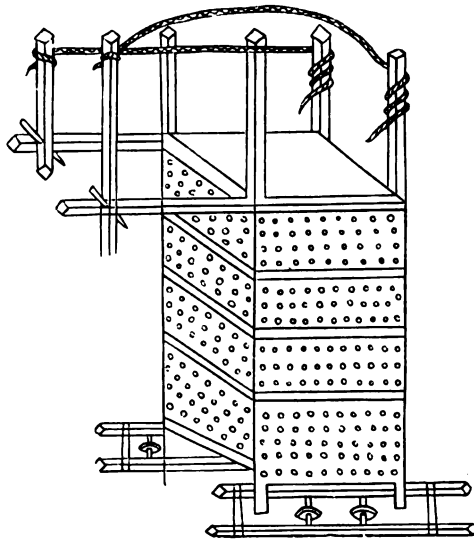
1. τῶν μέσων] sic PV. τὸν μέσον M. —
 τὸ δὲ ὕψος] scripsi ex M. τὸ ὕψος PV,
 unde τῶν μέσων τὸ ὕψος sine interpunc-
 tione dedit Th. — ὀρθοστάτῃ] sic PV. ὀρδο-
 στάτης M. || 2. μεσοστάτης] inserit M.
 Omittunt PVTh. || 5. ἀντιπαρελλάσῃ]
 sic M. παρὰ ἄλληλα ἢ ponunt PVTh. ||

6. ἐνότῃ] sic PV. ἐνώτῃ M. — λαμ-
 βάνῃ] λαμβάνει MPV. || 7. διαιρήσιναι]
 scripsi ex MPV. διαίρεισι Th. || 8. οὕτως]
 sic MPV. οὕτω Th. — ὀλίγων] sic M. ὀλί-
 γην PV, sed V² proponit in margine cor-
 rectionem ἴσως ὀλίγων. || 8-9. αὐξομένων]
 sic M. αὐξαμένων V. αὐξανόμενων Th.

Τὸ πύργου ἔτις συντελεσμένη, τὰ ἄνω ζυγὰ περιβολὴν
 δὲ τῶν μεσοστατῶν μείζονα λαμβανέτω κατὰ μέτωπον, καὶ με-
 ταξὺ αὐτῶν δύο ὀρθὰ δεχέσθω ξύλα, ἴσα τῷ πάχους τῶ μεταξὺ
 αὐτῶν χωρεῖν καὶ τὸ πλάτος τὸ αὐτὸ τοῖς ζυγοῖς, ποδῶν εἴκοσι τὸ
 μήκος ἢ τοσούτοις οἱ ἐφικνεῖσθαι, εἰ καταπίσειεν, δύναιντο τῶ
 τείχει. Συμπερονάδω ταῦτα τοῖς ζυγοῖς σιδηραῖς περόναις, καὶ
 ἐπ' ἀνδρομήκας ὕψος περισηλούσθω ἐκάτερα σανίσιν, ἵνα κατὰ
 τὸ παρὸν ὀρθὰ ἐστῶτα καλωδίοις κρατούμενα ἐκ τῶν μεσοστατῶν
 περιτείχισμα ἢ τῶν ἐν τῷ πύργῳ μαχομένων. τὰ δὲ ἐφ' ἐκά-
 τερα πλευρὰ διὰ τὰ πλάγια βλήματα δὲ τῶν μεσοστατῶν αὐ- 10

Ms.
fol. 37 v.

Fig. LXVIII.

τομάτως ὑπερεχόντων ἐπιζεύγνυται σανίσιν ἢ δέρρεσι κεχλασμέ-

1. οὕτως] sic MP. οὕτω Th. || 2. κατὰ
 μέτωπον] sic MPV. κατὰ τὸ μέτωπον Th. ||
 3. δεχέσθω] sic M. διχέσθω PV. || 4. πο-
 δῶν εἴκοσι] sic M. ποδῶν K ponunt PV. ||
 5. καταπίσειεν] sic PV. καταπίσειεν M. ||

6. συμπερονάδω] sic PV. συμπερονάδω
 M. — περόναις] περόναις M. || 7. ἀνδρο-
 μήκας] sic PV. ἀνδρομήκας M. || 11. ἢ δέρ-
 ρεσι] scripsi ex M, quocum consentit F.
 ἢ δέρραις ponunt PVTh.

ναις καὶ περισκέπεται. Καὶ ἔστι τὸ ὑπογεγραμμένον χῆμα τῆς μεγάλης πύργου. Οὗτος γὰρ ἡ χρεία καὶ ἐς τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

Ὅταν εὐκαιρον δόξῃ, ἀνίστανται οἱ κρατοῦντες κάλοι, καὶ ἐπιπίπτει τοῖς πείχεσι τὰ ξύλα, σανίδας ἐπ' ὁλὴν ἔχοντα ἐγγὺς τῆς πύργου. Ἵνα ἔν ὁλόκληρος ἡ διάβασις γένηται, διατετηρημένας καὶ καλωδοῖς ἡρμοσμένας τὰς καλουμένας ψάδοις, ἐκ μικρῶν ξύλων ὑφασμένας, σήμονα ἐχούσας τοὺς κάλους. . . . Ταῦτα ἀναγκαίως

Περὶ
πύργου.

Ms.
fol. 38 r.
—
Th. 30.

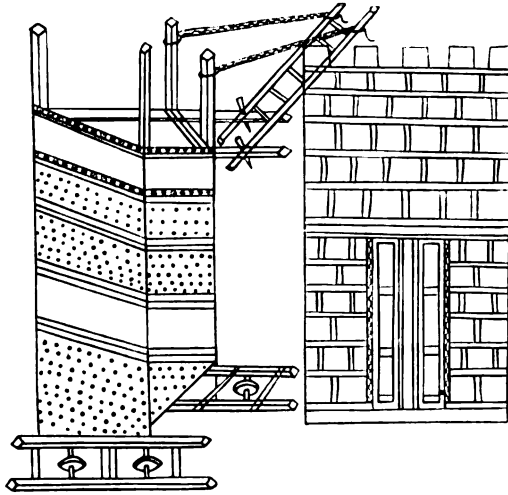

Fig. LXIX.

γίνεται, ἵνα μὴ αὐτὸνδετοὶ ἔσται ὑπὸ τῆς κινήσεως ἐκπέσωσι, καὶ

1. περισκέπεται] sic F. παρσκέπεται MPV Th. || 2. οὗτος γὰρ ἡ χρεία καὶ ἐς τὰ λοιπὰ ὁμοίως] sic MF. οὗτος γὰρ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὁμοίως ἡ χρεία PVTh. Habet V in margine secunda manu scriptum : [Περὶ] πύργου. || 3. Ὅταν] ὅτ' ἂν MPV. — ἀνίστανται] sic MFPV Th. marg. ἀνίστανται Th. || 4. ἐπ' ὁλὴν] sic PV. ἐπ' ὁλὴν M. || 7. σήμονα] sic M. σημόνια FVTh. — πύς

κάλους] sic MFPV. πύς κάλας Th. καλάμους PTh. marg. Post κάλους videtur excidisse aliquid in codicibus, scilicet δὲ ὀπιθεῖται, vel aliud simile. Itaque lacunam punctis indicandam esse existimavi. — ταῦτα] sic M. τὰ αὐτὰ P. || 8. γίνεται] sic MFPV. γίγεται Th. — κινήσεως] sic M. κενώσεως F. — καὶ] sic MF. ἀλλὰ καὶ PVTh.

ἀφείλει πληρώσωσι τὴν διαβάθραν ἀπελισσόμεναι, καὶ εἰ χρεία
γένοιτο ῥαδίως ἐφελκόμεναι.

Πάλιν, εἰὰν θέλωμεν, ἐπὶ τῷ πύργῳ τοῖς μεσοστάταις τύποις
ἄνω κατὰ μέτωπον ἰσοῦς παραστήσομεν τετραγώνους ὀρθήματα
κρίων φέροντας. Οἱ κριοὶ ἔτσι ἐνσείουσι ταῖς ἐπάλξεσι, καὶ λύ-
ουσι, καὶ τοὺς τειχομαχοῦντας ἐξωδοῦσι τῷ τόπῳ· καὶ εἰὰν τὰ ἄκρα
ἐπιζυγῇ πῶν δυοῖν κρίων ξύλῳ, ὁμῶς πολλοὺς ἀπώσεται πορρετώ-
τας. Οἱ ἰσοὶ δὲ ἔτσι ἐκ πῶν παραστατῶν καὶ ἐπιζυγίδων καλωδίοις
πορροδεδεμένοις ἀποτεινέωσαν· ἡ δὲ καταγραφή εἰς τὴν ἐξῆς.

Ἐὰν θέλωμεν καὶ κριοὺς εἶναι καὶ τοὺς αὐτοὺς διαβάθραν, ποιήσο-
μεν ἕτως. Ἐστῶσαν οἱ κριοὶ παράλληλοι ἀπέχοντες τῷ τείχεσι, ὅταν
κρεμῶσιν, ἵνα δυσεπιβούλευτοι ᾖσι· κατὰ δὲ τὴν ῥοπὴν καὶ τὸν σάλον
ἐπερχομένοις τύποις κανόνες κατὰ τὰ ὀρθὰ παράλληλοι πορρο-

1. πληρώσωσι] sic M. πληρῶσι FPVTh. — διαβάθραν] διαβάθραν Th. — ἀπελισ-
σόμεναι] sic MFPV. ἀπελισσόμεναι Th. qui
in margine correxit. — εἰ] sic FPV. ἡ
ponit M. || 2. ῥαδίως] ῥαδίως V. —
ἐφελκόμεναι] sic MPV. ἐφελκόμενοι F. ||
3. ὅπῃ τῷ πύργῳ] ὅπῃ τῷ πύργῳ ἀναστῆ-
ναι Th. Sed ἀναστῆναι deest in codicibus
MFPV. Conjectura occurrit in P¹ marg.
ubi legitur: ἴσως λείπει ἀναστῆναι || 4.
ἰσοῦς] εἰς πύς F. — παραστήσομεν] sic FPV.
παραστήσωμεν M. — ὀρθήματα] sic MPV.
ἄρματα F. || 5. ἐνσείουσι] sic uno consensu
codd. MFPV. ἐνσείονται Th. qui ἐνσείουσι
in marginem rejecit. || 5-6. λύουσι] sic M
FPV. λείουσι Th. qui λύουσι in marginem
rejecit. || 6. ἐξωδοῦσι] ἐξοδοῦσι F. || 7.
δυοῖν] sic M. δυεῖν PV. — ξύλῳ] sic MF
VTh. ξύλα P unde Th. marg. || 7-8.

πορρετώτας] sic MPV. πορρέωσαν F. || 8. οἱ
ἰσοὶ] sic M. οἱ ἰσοὶ F. οἱ ἰσοῖς PV, unde
οἰοῖς Th. qui margini forte οἱ ἰσοὶ ut con-
jecturam apposuit. — παραστατῶν] παρα-
στάτων F. — ἐπιζυγίδων] ἐπιζυγίδων F. || 9.
ἡ δὲ καταγραφή εἰς τὴν ἐξῆς] sic MPV.
ἡ δὲ καταγραφή ἰσοῦ ἐξῆς F. ἡ δὲ κατα-
γραφή πορροδεδεμένοις Th. εἰς τὰς ἐξῆς Th. marg.
|| 10. Ἐὰν] sic MF. καὶ εἰὰν PVTh. — εἶται
καὶ πύς αὐτοῦς] retinui καὶ consensu codd.
MFPV. || 10-11. ποιήσωμεν] sic F. ποιήσω-
μεν MPV. || 11. οἱ κριοὶ παράλληλοι] inserui
ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. || 12. κρε-
μῶσι] sic solus F. ἡρεμῶσι vel ἡρεμῶσι MP
VTh. Error natus ex confusione litterarum
η et κ in scriptura decimi sæculi, ubi eæ
litteræ formam utrinque simillimam præ-
bent. || 13. ἐπερχομένοις] sic PV. ἐπερχόμε-
νοι M. ἐπερχομένης F. ἀπερχομένοις Th. —

λούδωσαν, τετραδάκτυλοι τὸ πλάτος καὶ τὸ πάχος τετραδάκτυλοι, τὸ
 ὕψος ποδῶν τετῶν· ἐπεξέχθωσαν δὲ ἕτοι καμάξι δύοι περόναις
 ὑποσπλωμέναις ἰσομήκεισι τῇ τῷ κριῷ ὑποβολῇ. Τοιαύτη δὲ καὶ
 ἡ ἐν τῷ ἐτέρῳ κριῷ ὑποσπλώσις γινέσθω πλαγία, ὡς δύνασθαι
 5 περιφέρεισθαι περικειμένους τοὺς κανόνας. Οὗτοι, ὅταν ὁ κριὸς
 ἐνσειῇ ἢ ἐπάλλεσιν ἢ ἀνθρώποις, ὑποσκεκλιμένοι εἰς τῷ σώματι
 αὐτῷ· ὅταν δὲ διαβαίνειν δεῖ ἐπ' αὐτοῖς, ἐγείρονται οἱ κανόνες,

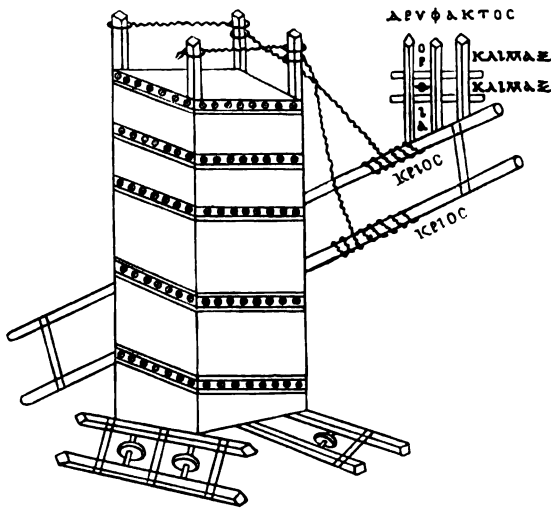

Fig. LXX.

καὶ αἰὲ ὀρθοὶ ἐστῶσι, καλωδίῳ ἐξ ἄκρας ἐλκομένῃ τῷ καμάκῳ

τὰ ὀρθα] τὰ om. F. || 2. ποδῶν τετῶν] sic MF. ποδῶν ἦ PV. — καμάξι] sic codd. Hinc videtur in figura legendum KAIMAS, non autem ΚΑΙΜΑΣ, quod habet M (vid. fig. LXX). Confidit librarius litteras A et Δ in textu unciali. — πρῶναις M. || 2-3. Verba περιόνας ὑποσπλωμέναις ἰσομήκεισι omittit F. || 3. ὑποβολῇ] sic FPV. ὑποβολῇ M. Confer ὑποφορᾶ et

ὑποφορᾶ apud Athenæum mechanicum (p. 25, l. 3 not. ed. nostræ). Cf. *projectura* Vitruv. || 4. ὡς] sic M. ὡς] FPVTh. || 5. ὅταν] ὅτ' ἂν PV. || 6. ἐνσειῇ] sic FPV. εἴη M. — ἢ] ἢ PV. — ὑποσκεκλιμένοι] scripsi ex ὑποσκεκλιμένοι MF. ὑποσκεκλιμένοι PV. ὑποσκεκλιμένοι Th. || 7. ὅταν] ὅτ' ἂν PV. — ἐγείρονται] sic FPV. ἐγείρονται M. || 8. ἐστῶσι] ἐστῶσι FP.

δρυφάκτε τρώπῳ, καὶ ἀκίνδυνον τὸν διερχόμενον ποιῇ· ἐπιεπιό-
μενος γὰρ ὁ κριὸς ἐπιθήσει τὸν ἄνδρα τῷ τείχει καὶ πλείονας ὁμοίως
διαβάθρα τῷ κριῶ χρωμένους. Ὅταν δὲ δρυῶσιν οἱ κριοὶ, πλά-
γιοι περιφερέαδωσαν ἐπὶ πλευρὸν, ἵνα πλεῖον ἀπέχῃσι τῆς τείχους,
καὶ μὴ εὐεπιχείρητοι ὦσιν ἐγγὺς θεωκείμενοι.

5

Ἐὰν θέλωμεν ἐπὶ τῆς πύργου τοῖς ὑπερέχουσι μεσοστάταις κατὰ
μέτωπον ἐπιζυγίδα θεῖναι, καὶ μέσῃ ταύτῃ καὶ τῷ κάτω διάπηγι
ἄξονα ὀρθὸν δρυμόσαι, σρεφόμενον, ἔχοντα μακρὸν κάμακα,
μύουρον, ὥστε ὑπερβῆναι τὸ τεῖχος, ἔχοντα τὸ μὲν πρὸς τῷ
πύργῳ μέρος καὶ βραχὺ ὀπίσω καὶ βαρὺ καὶ παχὺ, τὸ δὲ πρὸς τῷ 10
τείχει μακρὸν καὶ εἰλαφρὸν καὶ σενόν, ξίφει μακρῷ εἰκόσ το γῆμα
ὥστε ἀντιστοιχεῖν. Τύπου γενομένης, συμβήσεται τοῖς ἐν τῷ πύργῳ
μικρὸν κινεῖν τὸν κάμακα, μέγιστον κινεῖν κατὰ τὸ ἔτερον αὐτῆς
ἄκρον, καὶ πάντας ἀποδείξειν τοῖς ἐπάνω τῆς τείχους ἐσώτας καὶ τῇ
φορᾷ τῆς περιστροφῆς ἐμπήκοντας· ἡ λοιπὴ γὰρ παρέρχεται καὶ 15
σύρει τοῖς ἐνέσώτας. Καὶ ἐστὶ τὸ γῆμα σὺν τῇ ὑπερέφῳ εἴρη τῆς

Ms.
fol. 39 r.

Th. 3s.

Ms.
fol. 39 v.

1. τρώπῳ] sic MPV. τρώπῳ F. || 1-2. ἐπι-
επιόμενος] sic MPV. ἐπιρρυπτόμενος F. ἐπι-
επιόμενος Th. || 2. Verba ὁ κριὸς ἐπιθήσει
τὸν ἄνδρα τῷ τείχει καὶ πλείονας inedita in-
serui ex MF. || 3. κριῶ] sic PV. κριῶ
F. — χρωμένους] sic MPV. χρωμένοις F
Th. — ὅταν] οὔτ' ἂν V. || 3-4. πλάγιοι] sic
MF. πλαγίως PVTh. || 4. πλεῖον] sic MPV.
πλείονα F. || 5. εὐεπιχείρητοι ὦσιν ἐγγὺς
θεωκείμενοι] sic solus F. εὐεπιχείρητοι
θεωκείμενοι ἐγγὺς ὄντες ὦσιν M. εὐ ἐπιχει-
ρηται θεωκείμενοι ἐγγὺς ὄντες ὦσιν PV,
unde posuit Th. ἐπιχειρήτοι (εὐ omissum)
θεωκείμενοι ἐγγὺς ὄντες ὦσιν, qui etiam
margini apposuit conjecturam forte ἐπιχει-

ρηταις. || 6. Ἐὰν] sic MPV. ἀν F, quia lit-
teræ rubricatæ quæ initio capitum pingi
debebant ubique in codice omissæ sunt. ||
7. ἐπιζυγίδα] sic FPV. ἐπιζυγαδα M. ἐπιζυ-
γῆται V², sed marg. γ. ἐπιζυγίδα. — διά-
πηγι] διαπήγη F. || 8. ἄξονα] ἄξωνα M. || 9.
μύουρον] sic MF. μύουρον PVTh. || 10.
βραχὺ ὀπίσω] sic MPV. βραχὺ εἰς τὰ ὀπίσω
F. || 11. εἰκόσ] sic MPV. εἰκόσ F. || 12.
γενομένης] sic MF. γενομένης PV. γενομένης
Th. || 13. αὐτῇ] om. F. || 14. ἄκρον] μέρος
V², sed marg. γ. ἄκρον. || 15. περισ-
τροφῆς] sic MPV. ἐπιστροφῆς F. Confusio orta
videtur ex scriptura περιστροφῆς in codice
P undecimi sæculi. || 16. ἐστὶ] ἐστ PV.

πύργῳ τῷ περὶ γειραμμένῃς. Βέλπον δὲ καὶ εὐεργέστερον ἀπὸ τῷ ὀρθοῦ ἄξονος διὰ τῆς τῶν μεσοστατῶν ἐπιζυγίδος δρετήματι κρεμάσαι τὸν κάμακα τοῦτον ὡς κριόν, ὥτως τε καὶ ὁμοίως τῇ κάτῳ περιτομῇ ἐνδῆσαι, ἵνα μὴ ῥέμβηται ἐλευθέρος αἰωρούμενος ὁ κριὸς ὅπως. Πλεονεκτηθήσεται δὲ τῷ δρετήματι ὁ ἄξων τοῦτον, τῷ τὸν μὲν ἄξονα συμπεφυκότα μίαν φορὰν τῷ κάμακι ἐπιτρέπιν ἔχειν τὴν ἀπαξ τεθεῖσαν θέσιν, τὸ δὲ ἄρτημα καὶ περινεύσαι ἀνω τε καὶ κάτω κατ' ἐξουσίαν.

Ἐὰν δὲ μὴ ὁμαλὸν ᾖ τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος, ἀλλὰ [κοίλωμα] ἔχῃ, ἐργασόμεθα τῷ πύργῳ ὑπόδημα τῇ ὁμοίᾳ αὐτῷ τῷ πύργῳ συμπλοκῇ, περὶσερχομένη ἐπὶ τὸ ἀνάκλιμα τῆς γῆς καὶ πλατυνύσῃ τὸ ἔδαφος ἐκ τῶν συνπιεμένων.

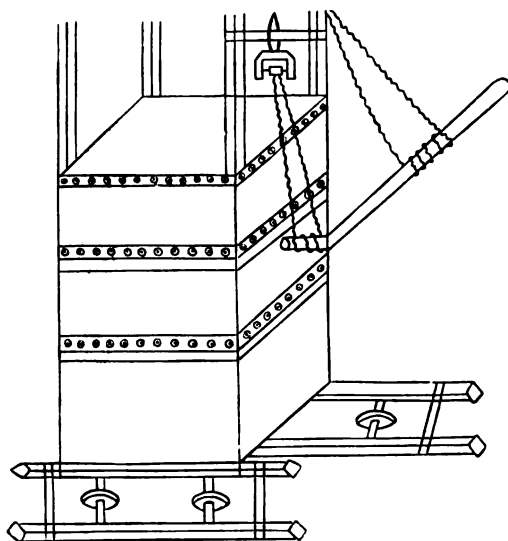
Φυλακὴ δὲ τῷ πύργῳ γενήσεται πρὸς τὸ μὴ καίεσθαι. Περιπυσσάδωσαν σανίδες, καὶ δέρρεις περικρεμάδωσαν, περικείμεναι καὶ μὴ παρὰπτόμεναι τῶν σανίδων, ἵνα ἔχῃσι τόπον συνελθεῖν καὶ ἐκλύσαι τὸ βέλος, καὶ ἥλοις πλατυκεφάλοις περὶσπλούδωσαν ὑπερέχουσι, καὶ λιπαρὰ γῆ πλούδω τὸ μεταξὺ τῶν ἥλων χω-

1. βέλπον δὲ καὶ εὐεργέστερον] inserui καὶ ex MF. Omittunt PVTh. || 2. ἄξονος] ἄξωνος M. || 2-3. κρεμάσαι] sic MFPV. κρεμάσαι Th. || 3. οὕτως] om. F. Habent PV. οὕτω Th. || 4. ἐνδῆσαι] sic MPV. ἐνδύσαι F. — ἐλευθέρος] sic MF. ἐλεύθερος PVTh. || 6. ἄξονα] ἄξωνα M. || 6-7. ὅπως] ὅπως F. || 8. κατ' ἐξουσίαν] κατ' ἐξουσίαν MPV. || 9-10. κοίλωμα] coniec. κριώμα ponunt FM. καὶ κριώματα PVTh. || 10. ἔχῃ] sic PV. ἔχει MF. — ὑπόδημα] ὑπόδημα V². ὑπό marg. — τῇ ὁμοίᾳ αὐτῷ] ὁμοίᾳ αὐτ. τῇ F. || 12. πλατυνύσῃ]

sic M. πλατυνύσῃ PVTh. — ἔδαφος] sic P. ἔδαφος cum spiritu aspero V. — ἐκ τῶν συνπιεμένων] sic M. Omittunt ἐκ τῶν ceteri codd. et Th. || 13-14. περιπυσσάδωσαν σανίδες] sic MPV. περιπυσσάδωσαν. ἴσιν F. || 14-15. περικείμεναι καὶ μὴ παρὰπτόμεναι] scripsi ex περικείμεναι μὴ παρὰπτόμεναι MF. περικείμεναι καὶ παρὰπτόμεναι PVTh. || 16. ἐκλύσαι] sic MPV. ἐκλύσαι F. ἐκλύσαι V², sed marg. ἐκλύσαι. || 17. ἥλων] scripsi ex MF. ὁλων ponunt PV, unde habent recentiores codd. et Th. qui margini appositae sunt ἥλων.

είον. Κατὰ δὲ τὰ περὶ κείμενα τοῖς περὶ βόλοις μέρη, ἐπαίρει
 ἀπὸ σωλήνων βοῶν ἔντερα περιφέροντα ὕδωρ εἰς ὕψος τοῖς
 ἀσκοὶ γὰρ πλήρεις ὕδατος παρατίθενται καὶ θλιβόμενοι ἀναφέ-
 ροισι. Καὶν που ἀκρωτήριον καίηται δυσεπίβατον, μὴ ἢ δὲ ὄργα-
 νον ὃ καλεῖται σίφων, κάλαμοι πάλιν πετρημένοι ὥσπερ οἱ τῶν
 ἱξευτῶν ἀρμόζονται ὅπου δεῖ φέρειν αὐτοὺς ὕδωρ, ἀσκοὶ τε πλή-
 ρεις πιεζόμενοι ἐκθλίβουσι δι' αὐτῶν ἐπὶ τὸν καίόμενον τόπον.

Fig. LXXI.

1. κατὰ δὲ τὰ] sic PV. δὲ omittit M. καὶ
 μὴ τὰ ponit F. — πῶς περὶ βόλοις] sic M.
 περὶ βόλοις PV, sed secunda manus P corre-
 xit in περὶ βόλοις, unde habuit Th. περὶ βό-
 λοις marg. περὶ βόλοις. Ponit τῆς περὶ βόλης
 F, ex iotacismo ut videtur. — μέρη] om. F,
 sed habent MPV. — Post μέρη, inserunt καὶ
 MPV. — ἐπαίρει] restitui ex F. Omittunt
 ceteri codd. et Th. || 2. ἀπὸ σωλήνων]
 τῶν τὸ ὕδωρ πεμπόντων explicat B. — πε-
 ριφέροντα] scripsi ex F. παραφέροντα M
 PVTh. — τοῖς] sic MFP. τοῦτων Th. ||
 3. ἀσκοὶ γὰρ] inserui γὰρ ex solo codice

F. Omittunt MPVTh. — παρατίθενται] sic
 MPV. περιτίθενται F. — θλιβόμενοι] ἀκ-
 θλιβόμενοι δὲ καὶ πιεζόμενοι explicat B. || 3-
 4. ἀναφέρουσι] ἀναφαίρουσι F. || 4. ἀκρω-
 τήριον] sic PV. ἀκροτήριον MF. — ἢ] ηἴ M
 PV. εἴη F. || 5. πετρημένοι] scripsi ex
 MFPV. πετρημένοι Th. πετρυπημένοι ex-
 plicat B, quod legendum πετρυπημένοι. ||
 6. ἀρμόζονται] sic MFV. Codex P habet
 ἀρμόζοντ cum abbreviatione, unde ἀρμό-
 ζοντα Th. qui ἀρμόζονται in marginem reje-
 cit. || 7. ἐκθλίβουσι] sic M. ἐκθλίβωσι PVTh.
 — καίόμενον] ἐμπυρνώμενον explicat B.

Περὶ κλιμάκων.

Τῶν περὶ κλιμάκων μηχανημάτων εὐχερέστερά ἐσιν αἱ κλίμα-
 κες, καὶ εὐπόρεστοι, καὶ εὐεργεῖς, καὶ εὐχρηστοί, καὶ εὐδόρδοι. ἐπικίν-
 δυνοὶ δὲ εἰσι μᾶλλον, καὶ ὅλα ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν τειχοφυλάκων.
 Ἄλωςιν γὰρ ἔ μόνον αὐτῶν εὐχερῇ, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
 αὐταῖς ἔχουσι. περὶ κλιμάκων γὰρ τοῖς τεύχεσιν, ἢ ἀνασπῶνται,
 ἢ ἐξωθῶνται, ἢ κατὰ γυνταί, ἢ τὸ ἔλατον ἐκ ἐὼνται περὶ κλιμάκων,
 οἳ τε ἐπιβαίνοντες αὐταῖς ἀπ' ὄψεως μέχρι πέρατος κινδυνεύουσιν
 ὑποκείμενοι τῷ βλήματι. περὶ κλιμάκων γὰρ ἢ ὅλην ἢ τὸ πλεῖ-
 10 σον μέρος αὐτῆς, ἵνα ὑψηλὸν ἔχουσι τὸ πλῆμα, ἐξωθῶνται καὶ
 συμπήκνουν σὺν αὐτῇ. ἢ ἐπιβάλλεται αὐτοῖς βάρη ἐγγὺς ἔστι τῆς
 τεύχους, καὶ κατακρημνίζονται. ἔπε μίαν βοήθειαν περὶ κλιμάκων αἰ
 ἔστι λαπεινοτέρους τῶν πολεμίων, καὶ τῶν μὲν ἐν τῷ ὑψέῳ ἐδραίως
 ἐστῶτων, τῶν δὲ λαπεινῶν ἐπ' ἰσχυροῦ κανόνος τῆς βαθμοῦ τῆς κλί-
 15 μακος. περὶ κλιμάκων περὶ κλιμάκων διὰ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ τὰς

Ms. 15
 fol. 40 v°.

1. Titulum περὶ κλιμάκων habent ma-
 jusculis scriptum codices PV, non autem
 M. Præterea codex V habet in margine
 scriptum secunda manu. κλιμά-
 κων, ubi litteræ περὶ a compactore libri
 sunt rescatæ. Hæc nota, ut et ceteræ si-
 miles in illo codice, eadem manu scripta
 videtur quæ notam chronologicam folio
 120 verso adscripsit, qua annus mundi
 6791 (vel Christi 1283) indicatur. Unde
 recte conjici potest notationem hanc tem-
 poris non ad primam scripturam libri,
 quæ undecimum sæculum prodit, sed ad
 recensionem quamdam posteriorem, sæ-
 culo decimo tertio factam, pertinere. || 5.

χρωμάτων] sic M. χρωμάτων PV, ex confu-
 sione litterarum E et P in scriptura decimi
 sæculi (cf. notam de scriptura Βεῖτω-
 νος = Βεῖτωνος ad Biton. p. 43 ed. nostræ).
 χρομένων Th. qui χρωμένων in marginem
 rejecit. || 9. ὑποκείμενοι] sic M. ὑποκείμενοι
 PVTh. — ἢ] om. PVTh. Inserui ex M. ||
 12. κατακρημνίζονται] sic PV. κατακρημνί-
 ζονται M. — μία βοήθεια] sic PV. μία π
 βοήθεια M. μία βοήθεια Th. || 13. ἐδραίως]
 sic MPV. ἐδραίων Th. || 14. ἐπ' ἰσχυρῶ] ἐπι-
 σχυρῶ M. ὀπισχυρῶ V. ὀπισχυρῶσι P, unde
 ἐπ' ἰσχυρῶσι Th. — τῆς βαθμοῦ] sic M. τῆς
 βαθμοῦ PVTh. || 15. περὶ κλιμάκων] sic PV.
 περὶ κλιμάκων M.

ἐκ τῶν χειρῶν βοηθείας. Πρὸς ταῦτα ἐπενοήθησαν ὡρθόν μὲν εὐπόροι, εὐεργεῖς, εὐάγωνοι, ἐκ μικρῶν ξύλων συνπλέμεναι, ὡς ἐφικνεῖσθαι καὶ μὴ ἔλασπον ποδῶν τειῶν ὑπερβαίνειν τὸ πείχος. Παρεσκευάσθη δὲ ἐκάστη ποδῶν IB τὸ ὕψος, διὰ ξύλων μελείνων, ὀξείνων, πηλείνων, καρφίνων, καὶ ἄλλων τοιούτων, ὅσα καὶ ἐλαφρέα ἐστὶ καὶ εὐτόνα. Αὗται καὶ ἀκολουθεῖν δύνανται παρεσκευασμένα ὥσπερ ὅπλα, ἔτε ὄγκον ἔτε βάρος ἔχουσαι. Συμπληγέτωσαν δὲ τοὺς βαθμοὺς πᾶσαι παρὰ δύο τοὺς ὡρθοῖς καὶ τοὺς ἐχάτους, καὶ ἔσωσαν αἱ μὲν ὡρθοὶ πλατύτεραι τῶν δευτέρων ὅσον τὸ πᾶχος ἐστὶ τῶν δύο κανόνων, αἱ δὲ δεύτεραι τῶν τειῶν, αἱ [δὲ] τεύεται τῶν τετάρτων. Ἐὰν δὲ ὑψηλότερον ἢ τὸ πείχος, ὥστε ἀνάγκην ἡμᾶς ἔχειν τέσσαρας ἢ καὶ πλείονας ὀρμόσαι κλίμακας, συντεθήσονται ἔπως. Ἐπεισέρχονται οἱ τῆς δευτέρας κλίμακος κανόνες εἰς τὸ μεταξὺ [τῶν] τῆς ὡρθῆς, καὶ ὀρμόζουσιν οἱ τόποι τῶν τῆς ὡρθῆς κλίμακος ἐπ' ἐχάτων δυοῖν βαθμῶν τοῖς τόποις [τῶν τῆς δευτέρας] ἵνα περνώνται σιδηραῖς ἢ ξυλίναις περόναις. Ταῖς δὲ ἄκρα τῶν κλιμάκων σιδηραῖς λεπίσι

Th. 34

3. ποδῶν τειῶν] sic M. τειῶν ποδῶν PVTh. || 5. μελείνων ὀξείνων πηλείνων] sic V. μελείνων ὀξείνων πηλείνων M. μελείνων ὀξείνων πηλείνων P. μελείνων ὀξείνων πηλείνων Th. qui in marginem rejecit lectionem πηλείνων ex codice P. || 6 ὅσα καὶ] sic M. καὶ ὅσα PVTh. — αὗται καὶ] forte γὰρ Th. marg. || 7. παρεσκευασμένα] emendavi ex M. παρεσκευασμέναις ponunt PVTh. παρεσκευασμένα Th. marg. || 11. αἱ δὲ τεύεται] inserui δὲ ex conjectura. Omittunt codd. et Th. — τῶν τετάρτων] sic MPV. τῶν δ Th. —

ὑψηλότερον] sic PV. ὑψηλόν M. || 14. μεταξὺ τῶν] inserui τῶν ex conjectura. Omittunt codd. et Th. — τῆς ὡρθῆς] κλίμακος addit Th. sed omittunt vetustissimi codd. MPV. || 15. ἐπ' ἐχάτων] sic M. ἐχάτων, omisso ὅπῃ, ponunt PV, unde ἐχάτων Th. — δυοῖν] sic M. δυεῖν PV. Est confusio litterarum uncialium O = E, qua ΔΥΟΙΝ = ΔΥΕΙΝ. || 16. τῶν τῆς δευτέρας] supplevi ex conjectura. Lacunam notavit, sed non explevit Th. qui margini apposuit forte deest. — περνώνται] sic PV. περῶνται M. || 17. περόναις] περῶναις M.

περιβεβλήδωσαν κατὰ κρόταφον ἐπὶ μῆκος, ἵνα μὴ χριῶσιν
 ὑπὸ τῶν τρημάτων βαρυνόμεναι, καὶ συμπησέδωσαν καὶ κοινοῦδω-
 σαν ἐφ' ἐκάτερα· καὶ αἰεὶ τοῦτο γινόμενον μακρὰν κλίμακα ποιήσει.
 Σὺν τῷ κάμακι οἱ ὡρεῖται καὶ μέσοι καὶ ἔχατοι βαθμοὶ λεπίσι
 5 σιδηραῖς περιλειθέντες ὡρεσθλεύδωσαν. Συντεθήσονται δὲ ἕτως.
 "Ἰσταται ἡ ἐχάτη ὀρθή, καὶ ἐναρμόζει τῇ δευτέρᾳ, καὶ μίαν πε-
 ρόνην λαμβάνει· παρέστηκε δὲ τῇ κλίμακι ξύλον ὑψηλότερον,
 ζυγωμα ἔχον, τέσσαρος χοινίοις κρατούμενον, ὥστε ὀρθὸν μένειν·
 τοῦτο παρὲς τὴν ὀρθὴν κλίμακα ἐλκόμενον ἀκολουθεῖν ποιεῖ
 10 καὶ τὴν πεπερνημένην, καὶ ἐπαίρεται τοσούτον ὥστε κακείνην ὀρθὴν
 ποιῆσαι, καὶ ἕτως λαμβάνει ἐτέραν περόνην, καὶ γίνονται αἱ δύο
 μία. Ὁμοίως καὶ ἡ τρίτη περναῖται μὲν περόνη, καὶ ὑπὸ τῆς δια-
 ξύλης ἐπαίρεται, καὶ ὀρθοῦται, καὶ τὴν δευτέραν περόνην λαμβάνει·
 ἵνα δὲ μὴ περνεύωσιν ἄνωθεν, λαμβάνοις τέσσαρα χοινία
 15 κατὰ πλάτος τὴν ῥοπὴν αὐτῶν καιροφυλακοῦντα. Ὁμοίως ἀκο-
 λουθήσει καὶ τετάρτη, ἐὰν ἀπαιτῇ τὸ ὕψος. Στήσονται ἕν αἱ τέσσαρες

2. καὶ συμπησέδωσαν] habet P. Omittit
 M. Codex V habet συμπησέδωσαι in mar-
 gine prima manu scriptum cum signo ~
 sed in textu legitur solummodo καὶ κοινοῦ-
 δωσαι. Forte verbum συμπησέδωσαι a
 scholiasta quodam additum est ut κοινοῦδω-
 σαι explicaretur. || 3. γινόμενον] sic MPV.
 γιγόμενον Th. || 4. κάμακι] sic M. κλί-
 μακι PVTh. Confusio orta ex scriptura
 unciali ΚΑΜΑΚΙ, ubi Δ = Α. — Post
 κάμακι delevi δὲ ex auctoritate codicis M.
 Habent PVTh. || 6-7. περόνην] περώνην M.
 || 8. τέσσαροι] sic PV. πύσσαροι M, quæ
 forma conferenda est cum πύσσαροι. || 9.
 παρὲς] sic uno consensu codices MPV.

παρὲς ponit Th. || 9-10. ἀκολουθεῖν ποιεῖ
 καὶ τὴν πεπερνημένην καὶ ἐπαίρεται] scripsi ex
 M, ubi ἀκολουθεῖν δὲ ποιεῖν pro ποιεῖ et
 πεπερνημένην pro πεπερνημένην. Longe
 aliter se habet lectio codicum PV, ubi ἀκο-
 λουθεῖ καὶ ἡ πεπερνημένη ἐπαίρεται (ἐπί-
 ρεται P). Unde dedit ἀκολουθεῖ, καὶ ἡ πε-
 ρνημένη ἀπαίρεται Th. || 11. ποιῆσαι] ποι-
 εῖσαι ex iotacismo M. — ἕτως λαμβάνει]
 sic M. ἕτως λαμβάνειν PV. ἕτω λαμβάνειν
 Th. — περόνην] sic PV. περώνην M. || 12.
 περναῖται] sic PV. περναῖται M. — πε-
 ρόνη] sic PV. περώνη M. || 13. περόνην] sic
 PV. περώνην M. || 15. πλάτος] πλάτος M. ||
 16. ἀπαιτῇ] sic MPV. ἀκολουθεῖ F. Ponit

κλίμακες ὡς μία ὀρθή. Τῇ ἔν τω ὀρθῇ ὑποκείδω δοκὸς ὑπο-
 σρόφυλος, πόρμοις καὶ πέρναις τὴν κλίμακα αὐτὴν δεχο-
 μένη, τῷ πάχει ἡμίποις ἢ δωδεκαδάκτυλος, μήκοις ποδῶν $\overline{\text{IE}}$.
 Διὸ δὲ τῶν ἄκρων τῆς δοκοῦ χελωνίοις περσιουμένοις ἀντή-
 ρειδεις· περιτεθεῖσθαι ἐπὶ τοῦς κλίμακας τῆς κλίμακος κλινέδωσαν
 τὴν ἐφ' ἐκάτερα πείνουσιν κρατοῦσθαι· τοῦτω τῷ ξύλῳ πάσσα-
 λαι δύο καὶ δύο ἐφ' ἐκάτερα πεπήχθωσαν τῇ γῇ, ἵνα δύνωνται
 αὐτοὶ ἐνσσεφομένην κλίνειν τὴν κλίμακα, καὶ μὴ ὑποσύρονται.
 Στήσονται ἔν ἐν τοαῖς κλίμαξιν ἐφεσῶτες. . . . καὶ ἀφορμῆς γενο-
 μένης ὁμοῦ τε ἐπικλιθῶσονται ἅπανται, ἀθρόως τε ἐξωδοῦσι τοὺς
 πολεμίους· ἐνδύσονται δὲ κάτωθεν κατὰ νότου χοινία διὰ μαγ-

Ms.
fol. 51 r.

ἀπαιτῆς P cum iōta adscripto. — αἱ πύ-
 σαρεις] sic MPV. αἱ δ' F. || 2. πόρμοις] sic
 MPV. πορμός F. Codex V habet in margine
 prima manu γλύμασι, codex P ponit υμ-
 μασι, unde ἡμμασι Th. marg. — περ-
 ναις] πέρναις M. — τὴν κλίμακα] inserui
 ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. || 3.
 μήκοις] sic MPV. μήκος F. — ποδῶν $\overline{\text{IE}}$
 sic M. ποδῶν δεκαπέτη PVTh. || 4. χελ-
 ωνίοις] codices PV habent in margine prima
 manu χρονθαεῖοις, unde Th. marg. Voca-
 bulum χρονθαεῖον sæpius in codice B usur-
 patur, atque inprimis apud Byzantinos vi-
 detur usurpatum fuisse. || 4-5. ἀντήρειδεις]
 sic M. ἀντηρείδεις PVTh. ἀντήρηδεις F. De
 hoc verbo confer Athenæum mechanicum
 (p. 17, l. 12 not. ed. nostræ) et notam ad
 Apollodorum (p. 162, l. 2 not. ibid.). ||
 5. κλίμακας] sic MPV. κλίμακας F. || 6.
 ἐφ' ἐκάτερα] sic M. ἐφ' ἐκαστέρων V. ἐφ'
 ἐκαστέρων PTh. — πύτω τῷ ξύλῳ] sic
 MPV. πύτω τὸ ξύλον F. || 6-7. πάσσαλοι
 δύο καὶ δύο] sic MPV. πάσσαλοι β' καὶ β' F.

|| 7. ἐφ' ἐκάτερα] sic M. ἐφ' ἐκαστέρα P. —
 δύνωνται] sic MPV. δύναται F. || 8. αὐτοὶ]
 αὐτὴν V², sed marg. αὐτοί. — κλίμακα]
 κλήμακα F. — ὑποσύρονται] sic M. ὑποσύ-
 ρεσθαι FPVTh. || 9. τοαῖς] τοῖς M. — κλίμα-
 ξιν ἐφεσῶτες] restitui ex M, qui ἀφεσῶτες
 ponit. Omittunt hoc vocabulum ceteri
 codd. et Th. Postea spatium vacuum oc-
 currit in M, unde liquet verba quædam
 excidisse. Habet codex V in textu signum
 ⚭ in margine autem ⚭ δηλονότι ἀνδρες.
 In margine codicis P legitur δηλὸν ἀνδρ.
 cum abbreviatione, unde hausit notam
 marginalem δηλὸν δὲ Th. — καὶ ἀφορμῆς]
 sic MPV. Codices PV habent in textu si-
 gnum ⚭, in margine autem ⚭ ἀλύσεις
 (sic P, ἀλύσεις V) καὶ ὁρμῆς prima manu
 scriptum. Inde notam marginalem ἀλύ-
 σις καὶ ὁρμῆς hausit Th. || 10. ἐπικλιθῶ-
 σονται] sic M. ἐπικληθῶσονται ex iotacismo
 FP. — ἀθρόως] ἀθρόως F. || 11. ἐνδύ-
 σιται] sic MF. ἐνδύσονται PVTh. — νότου]
 sic PV. νότος M. νότον FTh.

γάνων ἐπιτεινόμενα, ἵνα, εἰὰν σκληρὰ ἡ παροβολὴ γένηται, ὑπο-
σπάσῃσι τὰ τείχους τὰς κλίμακας διὰ τῶν χοινίων τύπων
ἐπισυρμένους.

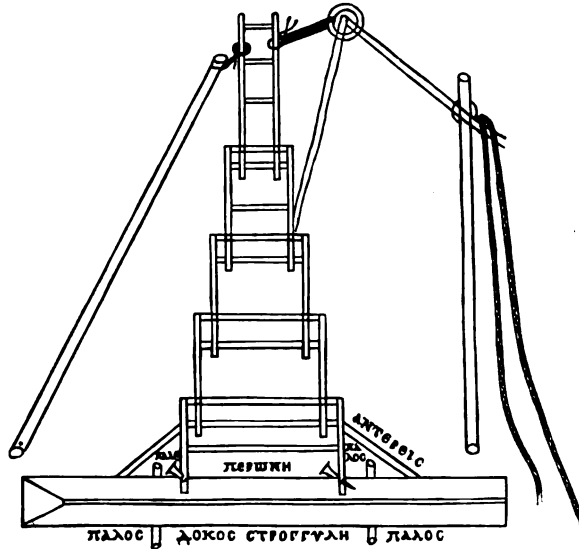

Fig. LXXII.

Ms.
fol. 41 v.
Th. 35.

Πάλιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν κλίμακων, ἡ ἐνὶ κώλῳ ἀνέχοντι ποδῶν
μὴ ἔλαττον Ἐ ἐκκρεμάδῳ μακρὰ σανὶς ὥσπερ τὰ ἐν τοῖς πλοίοις
κέραια, ἡ τοῖς δυὶ κώλοις ὑπερέχεισι καὶ κανόνι ἐπεζευγμένῳ
κατὰ μέσον ἐκκρεμάδῳ ζυγῷ τρόπον. Ἐπεὶ δὲ μακρῶν σανίδων
χρεῖαν ἔχομεν, τὰ δὲ μακρὰ ἐκ εὐπείρας, ὑποκείδωσαν διὰ
ποδῶν μὴ ἔλαττον εἴκοσι· ἄλλη δὲ ταύτῃ ἐπὶ μῆκος συντηδέω

1. σκληρὰ] sic MFPVTh. marg. σαλὴ
Th. — ἡ] ἡ F. || 2. κλίμακας] κλήμακας
F. || 3. ἐπισυρμένους] restitui ex ἐπισυρ-
μένους F. ἐκισυρμένους ponunt MPVTh. Ad-
dunt πὶ ἀπορρυμένους codices PV, unde
habent recentiores codd. et Th. || 4. ἐνὶ]
sic FPV. ἐν Th. || 5. ἐκκρεμάδῳ] sic MF.

ἐκκρεμάδῳ δὲ PV. ἐγκρεμάδῳ δὲ Th. qui
margini annotavit δὲ esse forte delendum.
— ὦ] om. F. || 6. ἐπεζευγμένῳ] ἐπιζευγ-
μένῳ M. || 7. ἐκκρεμάδῳ] sic MPV.
ἐγκρεμάδῳ F. || 9. εἴκοσι] sic M. Litte-
ram numeralem K ponunt PV. x FTh.
— ὅτι μῆκος] om. F. Habent MPV.

ποδῶν $\overline{K}$, ὥστε τὸ ἐξ ἀμφοῖν μῆκος ἔχειν πόδας $\overline{M}$ · ἐχέτωσαν δὲ τὸ πλάτος μὴ ἔλαττον ποδῶς, καὶ τὸ πάχος μὴ ἔλαττον δυοῖν δακτύλοις · καὶ δώδεκα πόδας ἀποχωρησάντων ἡμῶν, περὶ πλεον ἑκάτερον ἡρμόδωσαν δύο σανίδες $\overline{K}$ ποδῶν, καὶ συμπληρῶσιν τὸ μῆκος ἀπὸ ὅκτω ποδῶν ἄλλαι δύο παρατεθεῖσται · καὶ 5 πάλιν ἀποχωρησάντων $\overline{KS}$ πόδας, ἄλλαι δύο ὑποκείδωσαν ἀπὸ δεκατεσσάρων ποδῶν. Ἔσονται ἔν περικείμεναι αἱ σανίδες · ἡ μὲν μία $\overline{IB}$ ποδῶν ἡ φαινομένη · αἱ δὲ δευτέρα $\overline{ID}$, τρεῖς δὲ ἔσται τὸ σύνθεμα · αἱ τρίται δὲ ὁμοίως $\overline{ID}$ τὸ μῆκος, καὶ πέντε ἔσται τὸ σύνθεμα. Τὸ δὲ σύνθεμα σύμμετρον, καὶ τετρήδωσαν 10 κατὰ τὸ μέσον. Ἀπεχέτωσαν δὲ ἀπ' ἀλλήλων δακτύλους δύο ἡμῖσι.

Ἡμμαπίδω δὲ πᾶς ὄρμος ἐφ' ἑκάτερα χοινίοις ἢ νεύροις ἀκριβῶς περιτεινομένοις καὶ διεσφηνωμένοις, ἐγκοπὴν μικρὰν

Th. 36.

1. τὸ ἐξ ἀμφοῖν] scripsi ex M. Omituntur ἐξ ἀμφοῖν ceteri codd. et Th. — πόδας $\overline{M}$] sic PV. ποδῶν $\overline{M}$ ponunt MF. || 2. πλάτος] πλάτος M. — καὶ τὸ πάχος] sic M. καὶ τὸ πλάτος PV. τὸ δὲ πάχος marg. πλάτος Th. || 2-3. μὴ ἔλαττον δυοῖν δακτύλοις] sic MF. μὴ ἔλαττον δυοῖν δακτύλων PV. μὴ δακτύλων Th. qui ἔλαττον in marginem rejectit. || 3. δώδεκα πόδας] sic M. $\overline{IB}$ πόδας F. $\overline{IB}$ ποδῶν PV, unde $\overline{IB}$ ποδῶν Th. || 4. δύο σανίδες] sic M. $\overline{B}$ σανίδες PV, unde $\overline{B}$ σανίδες Th. || 4-5. καὶ συμπληρῶσιν τὸ μῆκος ἀπὸ ὅκτω ποδῶν] verba haec inedita inserui ex M. nam desunt in ceteris codd. et in Th. || 6. πόδας] sic FPV. ποδῶν M Th. — ἄλλαι δύο] sic M. ἄλλαι $\overline{B}$ ponunt PV. — ὑποκείδωσαν] ἀποκείδωσαν M. || 7. δεκατεσσάρων πο-

δῶν] sic F. $\overline{ID}$ ποδῶν MPV. $\overline{ID}$ ποδῶν Th. — περικείμεναι αἱ σανίδες] sic MPV. περικείμεναι σανίδες F. αἱ σανίδες παρακείμεναι Th. ex P¹. || 8. αἱ δὲ δευτέρα] sic M PV. ἡ δὲ δευτέρα F. — τρεῖς δὲ] sic PV. καὶ πέντε M, ubi lacuna exstat. Nam quidquid est inter verba ἔσται τ. σ. α. τ. δ. ο. $\overline{ID}$ τ. μ. κ. π. ο. τ. σ. τ. δ. σ. σ. κ. τ. κ. τ. μ. α. δ. α. α. δ. δ. ἡμῖσι deest in codice M. || 9. αἱ τρίται δὲ] sic F. αἱ τρίται PV. τρίται omisso αἱ Th. || 9-10. καὶ πέντε ἔσται τὸ σύνθεμα] καὶ ἔσται τὸ σύνθεμα F, qui sequentia omittit. καὶ ἔσται τὸ δὲ σύνθεμα σύμμετρον κ. τ. λ. ponunt PV Th. || 13. Ἡμμαπίδω] sic M. Ἡμαπίδω F. Ἡμμαπίδω PV, sed V in margine habet ex recensione antiqua litteram η. Ἀμμαπίδω ponit Th. || 14. ἐγκοπὴν] sic MF. ἐγκοπὴν PV.

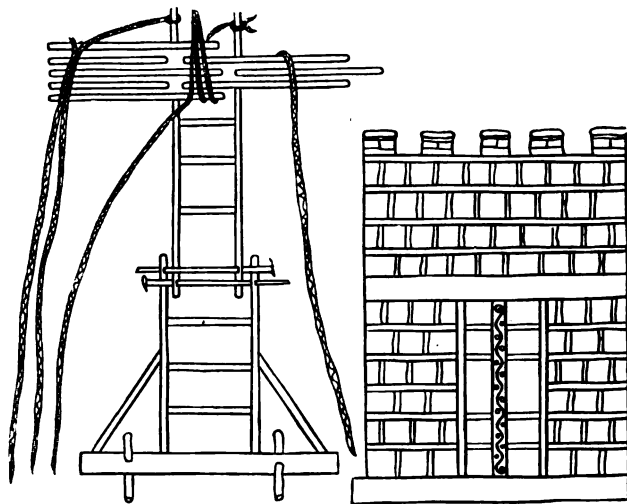
ἔχουσι κατὰ τὰς σανίδας, ἵνα μὴ διολιθαίνῃ τὸ ἄμμα, ἢ τὸ
 βέλπον χελωνίοις περσπλωμένοις, ὥστε δίχα ἐγκοπῆς ἐνωθῆναι
 τὸ ἔργον, καὶ ὥσπερ μύουρον τὸ γῆμα γενέσθαι. Ἀρτιάδῳ δὲ διπλὸν
 δώδεκα ποδῶν τῆ παχύτερου μέρις ὁμοίως χελωνίοις περσπ-
 5 λωμένοις ἐφ' ἐκάπερα, ἵνα κατὰ χώραν μένῃ τὸ ἄρτημα, καὶ
 ἀντισπικῶσθαι μετεξῶς τὸ πλεῖον μῆκος, ὥστε μὴ πολλὴν ὑπερσχήν
 εἶναι τῆ ἐπὶ τὸ μῆκος βάρει. Καὶ κρεμάδῳ δὲ χοινίον κατ' ἄκρον
 ἐκ τῆ παχύτερου μέρις, $\overline{IB}$ πόδας ἀπέχον τῆ δ' ὀρθήματος· καὶ
 ὁμοίως ἄλλο ἐκ τῆ ἐτέρου, τοὺς $\overline{IB}$ ἀπέχον πάλιν πόδας. Συμ-
 10 βήσεται ἕν, ἐλκομένον τῆ κατ' ἄκρον χοινίᾳ, ἐπαίρεσθαι τὴν με-
 ναχὴν σανίδα εἰς ὕψος, καὶ ἀνιεμένῃ σφοδρῶς πεσεῖν, καὶ μάλιστα
 εἰάν τῷ βάρει αὐτῆς βοηθῇ τὸ ἄλλο χοινίον ἐφελκόμενον, καὶ πάντα
 τὸν ἐφεστῶτα ἐπὶ τῆ πείχους ἀνδρῶν διακοπῆναι. Λεπίσι δὲ σιδη-
 ραῖς οἱ κρόταφοι τῆς περσπῆς σανίδος περιελούδωσαν, ἵνα
 15 ἀχρὺς διαμείνῃ. Πρόκειται δὲ τὸ γῆμα καὶ τῆς συνδέσεως τῶν σανί-
 δων καὶ τῆ δ' ὀρθήματος. Ἡ σύνδεσις ἕν σανὶς αὕτη, ὅπως δ' ὀρθῶ-

1. ἔχουσι] ἔχουσαι F. || 1-2. τὸ ἄμμα, ἢ τὸ βέλπον] τὸ ἄμμα τὸ βέλπον F. || 2. Quidquid est inter περσπλωμένοις et ἐφ' ἐκάπερα, scilicet ὥστε δ. ε. ε. τ. ε. κ. α. μ. τ. σ. γ. α. δ. α. δ. π. τ. π. μ. ο. χ. περσπλωμένοις, deest in codice F, quippe quum repetitio vocabuli περσπλωμένοις librarium fefellerit. || 4. δώδεκα ποδῶν] sic M. $\overline{IB}$ ποδῶν PV. $\overline{IB}$ ποδῶν Th. — ὁμοίως] ὁμοίως δὲ M. || 5. ἄρτημα] ἄρτημα F. || 6. τὸ πλεῖον μῆκος] sic F. τὸ πλεῖον μήκει M. τῷ πλείονι μήκει PVTh. || 7. τῆ] πύς M. — καὶ κρεμάδῳ] sic F. κρεμάδῳ ceteri codd. Th. Secundum pronuntiandi rationem quæ apud Græcos

hodie etiam usurpatur, AI = E. — κατ' ἄκρον] κατὰκρον V. || 8. ἀπέχον] ἀπέχων F. — ὀρθήματος] ὀρθήματος ex iotacismo F. || 9. ἄλλο] sic M. ἄλλος PVF. ἄλλον Th. — ἀπέχον πάλιν πόδας] sic M. ἀπέχων πάλιν πόδας F. πόδας ἀπέχον πάλιν PVTh. || 10. κατ' ἄκρον] κατὰκρον V. || 11. ἀνιεμέν] ἀνιεμένους M. || 12. εἰάν] ὅν F. — ἄλλο] ἄλλον F. || 13. ἀνδρῶν] ἀνόν ex abbreviatione ponunt MF, quæ abbreviatio ex scriptura unciali $\overline{ANON}$ fluxit. — λεπίσι δὲ] sic MF. Omittunt δὲ ceteri codd. et Th. || 14. περιελούδωσαν] sic M. περιελήδωσαν FTh. περιελήδω PV. || 15. καὶ] om. Th. Inserui ex MF. || 16. ἢ σύ

μένη ὥσπερ καὶ πλοῖς κέρατα, ἔ μόνον τὴν εἰς τὸ ἄνω καὶ κάτω,
ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς τὰ πλάγια περιφορὰν ἔχει, ὥστε μὴ ἐνὶ ἐμ-
πίπῃ τῷ ὅλῳ ἀλλὰ καὶ πλείονας ἐπιλαμβάνειν. Ἐξῆς ἡ κατα-
γραφή.

Fig. LXXIII.

Πάλιν ὁμοίως τῆς κλίμακος τὰ δύο κῶλα ἀνασπάδω, καὶ 5
ἐπεξέχθω κανόνιον, καὶ κρεμάδω κάμαξ μακρὸς μύουρες ἐκκε-
κολλημένοι κοιλάσματι ἡμικυκλίῳ χολέδρα τὸ γῆμα, ὁμοίως
ποδῶν τὸ μῆκος μὴ ἔλαττον $\bar{\Lambda}$ · καὶ ἡρτήδω ἀπὸ ποδῶν $\bar{\text{H}}$ · καὶ ἐκ

Ms.
fol. 49 r.
Th. 37.

ἡτοιμασμένῳ αὐτῇ] sic MF. ἡ σύνδεσις
ἐν ὡς αὐτῇ PVTh. || 1. ὥσπερ καὶ] sic
MF. Omittunt καὶ ceteri codd. et Th. —
κέρατα] inserui ex solo M. Omittunt ceteri
codd. atque ipse F. Omisit Th. — τὸ ἄνω]
sic MF. τὰ ἄνω PVTh. || 2. ἔχει] ἔχειν M.
|| 2-3. ἐμπίπῃ] sic F. ὅπῃ πίπῃ MPVTh.
|| 3. ἀλλὰ καὶ] sic F. Omittunt καὶ ceteri
codd. et Th. || 3-4. Verba ἐξῆς ἡ κατα-
γραφή litteris uncialibus exarata sunt in
codice M. Desunt in ceteris codd. et apud

Th. || 6. ἐπιζεύχθω κανόνιον ponit M. ἐπι-
ζεύχθω κανόνι FPVTh. — μύουρες] μυοῦ-
ρες M. μύουρες F. || 6-7. ἐκκεκολλημένοι]
sic M. ἐκκεκολλημένοι F. ἐκκεκολλημένοι
PVTh. || 7. ἡμικυκλίῳ χολέδρα] sic M. ἡμι-
κυκλίῳ χολέδρας F. ἡμικυκλίῳ χολέρας PV
Th. || 8. τὸ μῆκος inserui ex MF. Omittunt
ceteri codd. et Th. — μὴ ἔλαττον $\bar{\Lambda}$] litteram
numeralem $\bar{\lambda}$ omittit codex F. — ἡρτήδω]
sic MFPV. ἀρτήδω Th. — ποδῶν
 $\bar{\text{H}}$] ποδῶν ὀκτώ V.

τῷ ἐλάτῃονος μέρῳ χροινίῳ παρακρατεῖσθαι, ὥστε μὴ πολὺ περι-
 νέυσεν ἐκ τῶ μακροτέρου, ἀλλ' ἐφ' ὅσον βούλεται ἵς κλῖναι ἀνήσει
 τὸ χροινίον. Ἐχέτω δὲ περὶ τὸ ἄρτημα σαγόνια περσπλωμένα,
 ὥστε εὐχερῶς δέχεσθαι τὰ ἐπεγχεόμενα. Συμβήσεται ἔν, ἡρεῖ
 5 βαλλομένῃ, ρεῖν διὰ τῶ κοιλάσματος· ἵνα δὲ μὴ ἀθροῦν ὥσπερ
 σίφων ῥεῖν, κρεμασθήσεται αὐτῷ διαπετρημένον χάλκωμα, ὥστε
 τὸ ρεῦμα πέμνεσθαι καὶ διαχέομενον πλείονα ἐπιλαμβάνειν τόπον.
 Ἔσται δὲ ἢ ἔλαιον περμασμένον ἢ ὕδωρ τὸ εὐπύρετον, ἵνα καταρρέῃ
 ἐπὶ τοὺς θώρακας αὐτῶν καὶ καώσιν· ἀνενεχθήσεται δὲ ἐπὶ τὴν
 10 κλίμακα ἢ τὸ ὕδωρ ἢ τὸ ἔλαιον θερμὸν ἐν ἀγείοις χαλκοῖς,
 περιβληθέντος χροινίς τρυχίλῳ ἄνω κατὰ τὸ ἄκρον τῆς κλίμακος
 κρεμασμένῳ, ἔ τὰ ἄκρα μέχει τῶ ἐδάφους ἐφίξεται· καὶ ἐν
 ἑκατέρῃσι περσπληθώσων κάδῳ εἴτε πλεκτοῖ εἴτε χαλκοῖς εἴτε
 ξύλινοι· ἔδεν γὰρ διαφέρει εἶν ἐν τοῦτοις τὰ τὸ θερμὸν ἔχοντα

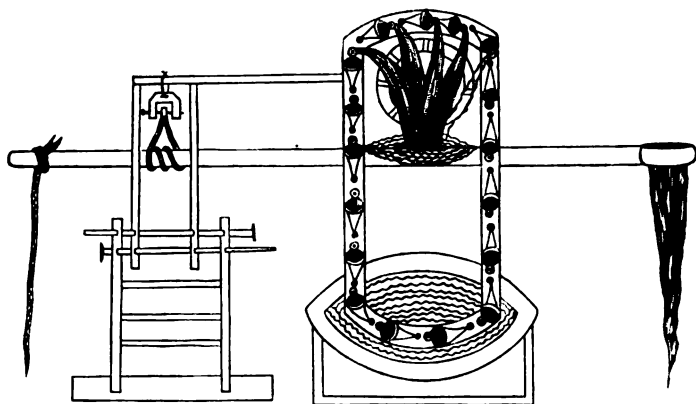
Ms.
fol. 42 v°.

1. μέρῳ χροινίῳ] sic MF. Ponunt χροινίους
 omisso μέρῳ ceteri codd. et Th. || 2.
 βούλεται πῖς] βούλεται πῖς MF. πῖς βούλεται
 V. πῖς βούλεται Th. — κλῖναι] scripsi περ-
 σπλωμένῳ ex usu. κλῖναι ponunt περσ-
 πωμένῳ codd. MPV. || 2-3. ἀνείσι τὸ χροινίον
 ponit M. ἀνείσι χροινίον ceteri codd. Th. ||
 3. σαγόνια] sic PV. σαγόνια MF. || 4.
 ἐπεγχεόμενα] ἐπεγχεόμενα F. ἐπεγχο-
 μένα M. ἐπεγχομένα PV, unde recentio-
 res codd. et Th. || 5. διὰ τῶ] sic MF.
 Omittunt τῶ ceteri codd. et Th. — ἀθροῦν]
 sic MF. ἀθρόον PVTh. || 6. ῥεῖν] ῥεῖν MF.
 ρεῖ PV, qui litteram H habent supra li-
 neam prima manu scriptam. ρεῖ Th. —
 κρεμασθήσεται] sic MF. περικρεμασθήσεται
 PVTh. || 6-7. ὥστε πὺ ὥς τὸ F. || 7. ρεῦμα]
 sic M. ῥάμα F. ῥάμα PV, qui in margine

signum habent ex quo conjici potest in
 prototypo exemplari fuisse scriptum εν.
 Ponit ῥάμμα Th. || 8. ἔσται δὲ ἢ ἔλαιον]
 sic M. ἔστω δὲ ἔλαιον PV. ἔστω δὲ ἔλαιον F
 Th. — καταρρέῃ] καταρρέῃ F. || 9. καώ-
 σιν] sic MF. καῖν PVTh. — ἀνενεχθήσεται]
 sic FVPV. ἀνανεχθήσεται M. ἀνεχθήσεται Th.
 || 10. ἢ τὸ ὕδωρ] ἢ omittit F. — χαλκοῖς]
 sic M. χαλκοῖς Th. || 11. χροινίῳ] sic MF.
 χροινίῳ Th. qui margini apposuit f. (scili-
 cet forte) χροινίῳ. || 12. κρεμασμένῳ] sic M
 FP. κρεμασμένῳ Th. — Post κρεμασμένῳ
 inserit χροινίῳ M, ex errore librarii ut vi-
 detur. — ἐδάφους] ἐδάφους V. — ἐφίξε-
 ται] sic MFPV. ἀφίξεται Th. || 13. κάδοι]
 καὶ δύο F. — εἴτε] ἢτε F. — χαλκοῖς] sic
 M. χαλκοῖ PV. χαλκοῖ Th. — εἴτε] ἢ F. ||
 14. τὸ θερμὸν] sic MFPV. τὸν θερμὸν Th.

ἀγγεῖα ἐνθήσεται. Συμβήσεται ἔν, ἐφελκομένῃ τῷ ἄνω, τὸ μὲν
 πλήρες ἀναφέρεισθαι, τὸ δὲ κεκένωμένον καταφέρεισθαι· καὶ αἰεὶ
 τοῦτο ποιοῦντα λαμβάνειν διηλεκτὸς ὕδωρ. Ἐὰν δὲ χάμαξ μὴ ἦ, Ined.
 σανίδες περιπδέμεναι ἐπιμελῶς τὸ αὐτὸ ποιήσουσιν, ἢ σιδηραῖ
 λεπίδες μακρὰὶ κεκοιλασμέναι καὶ κατὰ σύνδεσιν μακρότεραι γι-
 γνόμεναι. Ἐὰν μὴ ἐφικνῇται τὸ διάστημα τῶν τείχεος μήτε τὸ πέ-

Fig. LXXIV.

ταυρον μήτε ἡ χολέδρα, περινευσάτω ἡ κλίμαξ, ὥστε πωροσάγειν

1. ἐνθήσεται] sic M. ἐνθήσεται F. ἐνθήσεται PVTh. — τῷ ἄνω] τῷ om. F. Post τῷ ἄνω inserunt χάδου PVTh. Delevi ex auctoritate codicis M, quocum consentit F. Videtur enim subaudiendum esse vocabulum ἀγγεῖα potius quam χάδου. || 1-2. τὸ μὲν πλήρες] sic recte F, quippe quum ad ἀγγεῖα referatur. τὸ μὲν πλήρη M. τὸ μὲν πλήρης PV. τὸν μὲν πλήρη Th. || 2. τὸ δὲ] sic F. τὸν δὲ MPVTh. || 3. ποιοῦντα] sic MF. ποιοῦν ceteri codd. et Th. Hic incipit fragmentum ineditum, quod ab auctoribus recensitionis quæ sæculo decimo facta est omissum fuit. Itaque non oc-

currit in codicibus qui a PV pendent, ex quibus editio Thevenotiana orta est. Habent solummodo codex vetustissimus M, atque codex ille F qui excerptis constat ex veteri quodam exemplari descriptis. Fragmentum hoc ineditum incipit ποιοῦν] τα λαμβάνειν (p. 184, l. 3); explicit vero περιγράφεται τὸ ἔργον (p. 185, l. 2). — διηλεκτὸς] sic M. δι' ἢ ἑκαστον F. || 4. σανίδες] sic M. δύο σανίδες ponit F. || 5. μακρὰ] om. F. || 5-6. γιγνόμεναι] sic M. γιγνόμεναι F. || 6. ἐφικνῇται] sic M. ἐφικνῇται F. || 7. χολέδρα] om. F, ubi spatium vacuum. — κλίμαξ] sic M. κλίμαξ F.

ined. ἐκάπερα. Ἐχει δὲ τὸ σύνδεμα τοῦτο καὶ πῆν ἐφ' ἐκάπερα περια-
 γωγὴν. Καὶ παρ᾿αὐτῶν τὸ γῆμα.

Ms.
fol. 43 r.
Th. 38.

Συνήθεται δὲ ἀπὸ τῶν πύργων τῶν πόν κριόν φέροντος κλιμάκας
 δύο, κάτωθεν πλείον ἄλλῃλων διεσῶσαι, μικρῶ παχύτερας τῶν
 5 ὑπερέχον, ἄνω συναγωγὴν λαμβάνουσαι, μὴ ἔλαττον ὅ ποδῶν
 τὸ διάστημα ἔχουσαι, ἀπετραμμέναι εἰς τὸ τεῖχος. Αὗται ἄνω
 ἀπὸ τῶν τείχων βαθμοῦ ἐπὶ τὸν τείχον στεγάζονται κανόσι καὶ
 σανίσι· κακείθεν μετὰ πόδας ΙΗ ἢ Κ οἱ ἄλλοι βαθμοὶ στήν
 λαμβάνουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς βαθμοῖς ἔχ' ὅλῳ τῷ πλάτει·
 10 καταλειφθήσεται γὰρ ἀστέγαστος ὁ τῆς ἀναβάθρας τόπος· καὶ ἐφ'
 ἐκάπερα τῶν κλιμάκων πλείον ἐξερχομένων ἐπ' ἀμφοτέρω
 τῶν περὶ τῶν ἵνα πλατύτερον τῶν κλιμάκων στεγάζεται τὸ χωρίον,
 ἐκεῖ κριὸς ἐργάζεται ἡρημένος ἀπὸ τῆς ἄνω στήνης δυσὶν ὀρθή-
 μασιν ἰσοῦνται μετέρως, ἵνα ἐπὶ τοῖς στήν ἄνω κριομαχῶσιν οἱ
 15 ἐπιφέροντες· εὐθραυσον γὰρ πᾶν τὸ ὑπερέχον καὶ ἀπολελυμένον
 βάρος· καὶ διὰ τοῦδε τῶν κριῶν δυνήσονται ὄντος πετραγῶν παρελ-
 θεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος, ὁμοίως τοῖς ὑπερέχον δρυφάκτων ἐφ' ἐκά-

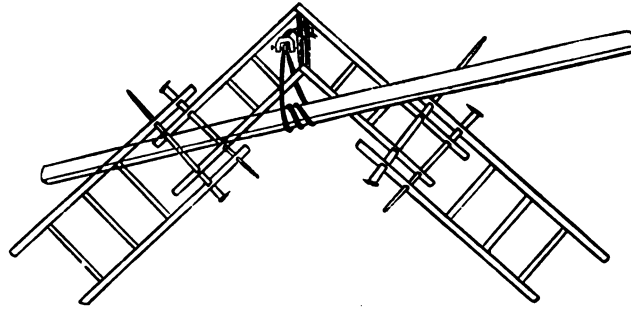
Περὶ
 πύργων
 καὶ
 κλιμάκων
 κατασκευα-
 σίας.

2. Post verba τὸ γῆμα, addit ἐξῆς co-
 dex F. || 3. Συνήθεται] sic P⁵. συνήθε-
 ται plerique codd. et Th. || 5. ὅ ποδῶν]
 sic M. ἐξ ποδῶν PVTh. || 6. εἰς τὸ] sic
 M. δὲ τὸ PVTh. — Codex V habet in mar-
 gine secunda manu exaratam inscriptionem,
 cujus pars a compactore libri recisa
 fuit: Περὶ πύργων [καὶ] κλιμάκων [κατα-
 σκευασίας]. Litteræ quas uncis inclusi ho-
 die in codice desunt. — αὗται] sic MPV.
 αὗτα Th. αὗται marg. || 8. ἢ Κ] sic M. ἢ
 καὶ Κ ponunt PV. ἢ καὶ ἐκείθεν Th. || 10. κα-

ταλειφθήσεται] sic PV. Habet M. ληφ cor-
 rectum in λειφ prima manu. — ἀστέγαστος]
 ἄσπερος P⁵. — ὁ] om. M. || 12. περὶ τῶν M.
 — τῶν κλιμάκων] τῶν om. P⁵. || 13. ἐργά-
 σεται] correxi. ἐργάζεται codd. Th. — δυσὶν]
 scripsi ex M. δυσὶν ponunt ceteri codd. et
 Th. Confusio orta est ex similitudine lit-
 terarum C et O in scriptura unciali, ubi
 ΔΥCIN = ΔΥOIN. || 15. εὐθραυσον] ἐσθρα-
 σον M. — πᾶν] om. P⁵. || 16. διὰ πύργων τῶν]
 conjeci. διὰ πύργων δὲ τῶν M. διὰ πύργων τῶν P
 VTh. — ὄντως] sic PV. ὄντως M. || 17. δρυ-

τέρα γενομένων · αἱ γὰρ κλίμακες ἔπερενούουσιν ἐπὶ τὸν κρότα-
φον αὐται, ἀλλὰ μένουσιν αἰεὶ διεσῶσαι. Ἡ δὲ καταγραφή ὑπο-
κεῖται ἐξῆς.

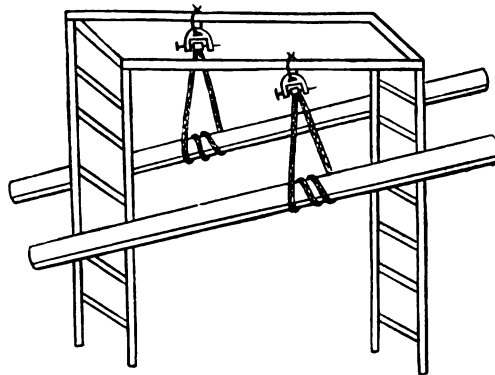
Fig. LXXV.

Πάλιν ἄλλην θέσιν λαμβάνουσιν αἱ κλίμακες τὴν παράλλη-
λον τῷ πείχει, καὶ διεσῶσιν ἔχ' ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ εἰσι παράλ-
ληλοι ταῖς αὐταῖς ἔχουσιν ἑτάρας ταῖς πρὸς τὸν κρόταφον ὅσον ἑνὶ παρ-
5

Ms.
fol. 53 v.
—
Th. 39.

Fig. LXXVI.

αλλάσσουσιν · ἀνθ' ἑνὸς γὰρ κριῦ τῷ μεταξὺ κειμένῃ, δύο

σάκτων] δρυφάκτων P¹. Codex V habet in
textu δρυφάκτων, in margine autem prima
manu scriptum ῥιγλίων, ut et codex P. ||
1. γενομένων] sic M. γενομένων PVTh. || 4.
λαμβάνουσιν αἱ] sic M. Omittunt αἱ ceteri

codd. et Th. || 5. αὐται M. || 6-7. παρα-
λάσσεισιν] sic M. παράλλοισιν PV. παραλά-
πιοισιν Th. || 7. ἀνθ' ἑνός] ἀνθ' ἑνός uno verbo
M, ex scriptura unciali ΑΝΘΕΝΟC. —
κριῦ τῷ] inserui τῷ ex M. Omittit Th.

ἔξωθεν τοῖς κροτάφοις ἐκατέρωθεν περιπθένται. Σχῆμα δεύτερον.
Ἐργασάμενοι ἔν ἔποι αὐτοῖς, ἢ ἐξώσαντες ἢ λύσαντες ἡ τῶν
πορκαϊμένων, χαλασθέντων τῶν κατὰ νῶτα χοινίων, ἐκάτεραί αἱ
κλίμακες ἐπέρχονται τῷ πείχει, καὶ ἡ μὲν μία ἐπιπίπτει, ἀφίστα-
ται δὲ ἡ ἑτέρα, ὅσον ἐστὶ καὶ τῆς κλίμακος διπλῆς τῆς ἑτέρας τὸ
διάστημα.

Th. 40.

Σχῆμα τρίτον. Καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς θέσεως καὶ ἐπὶ τῆς πρῆτης,
τῶν ἐπὶ τὸν κριὸν ἀχολουμένων, ἄνωθεν ἐπὶ τὴν σέλην οἱ ἐς αὐτὰς
περισπῶσι πορκαχούντες τοὺς πολεμίους, δύο τοὺς ὑπερέχοντας
10 βαθμοὺς δέρρεισι περιφράζαντες, οἱ φυλακὴν αὐτοῖς ὡς ἐπάλ-
ξεις τείχους παρέχουσιν. Οὐκ ὀλίγη δ' εὐχρηστίαν αἱ διπλαῖ κλί-
μακες πρὸς βοήθειαν καὶ ὑπερηστίαν παρέχονται, ὅταν καθ'
ἐκάστην κλίμακα τῶν συγκειμένων διπλῆς τῆς ἰσοϋψείας περὶ τῆς ἐπὶ
τὴν ἰσοϋψίαν ἔξουσι περιτομίδας ἐξ ἀμφοτέρων, πλὴν ἵνα τὸ
15 πρὸς ἀλλήλας διάστημα διατηρῶσιν ἀλλήλαις, μήτε διτοχωρεῖν
μήτε ἐγκλᾶσθαι δυνάμεναι. Ἴνα δὲ μὴ ἐξάλλωνται τὰ ἐπιλαμ-
βανομένα, χελώνια εὐστροφα πορκαλούστω τοῖς κάμαξι τῆς

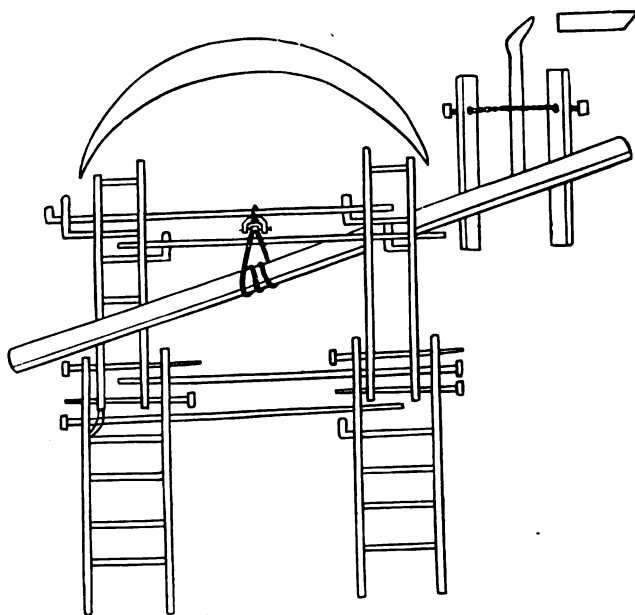
Ms.
fol. 44 r°.

1. Verba Σχῆμα δεύτερον (l. 1) et Σχῆμα
τρίτον (l. 7) denotasse videntur in proto-
typo exemplari locum figurarum LXXXVI
et LXXXVII. || 2. αὐτοῖς] sic M. αὐτοῖς π' Th.
|| 3. νῶτα] sic MPV. νῶτον Th. || 3-4. ἐκά-
τεραί αἱ κλίμακες] sic M. αἱ κλίμακες ἐκά-
τεραί PVTh. || 5. ἑτέρα] δευτέρα V², sed
marg. ἑτέρα. || 8. τὸν κριόν] sic MPP³. τῶν
κριῶν VTh. || 10. βαθμοὺς cum signo ☉
ponit M, atque idem codex habet in mar-
gine sub eodem signo prima manu scrip-
tum αμμοῦς. — δέρρεις] sic PV. δέρρεις M.

— φυλακὴν] sic MPV. φυλακὰς Th. || 10-
11. ἐπάλξεις] ἐπάλαξ εἰς P⁵. || 11. δ' εὐ-
χρηστίαν] δὲ εὐχρηστίαν Th. — αἱ διπλαῖ] in-
serui αἱ ex M. Omittunt ceteri codd. et
Th. διπλαῖ V. || 12. ὅταν] ὅτ' αὖ V. ||
13. διπλῆς] sic M. π' Th. — περὶ τῆς] περὶ
τῆς M. || 14. ἰσοϋψίαν] ἰσοϋψίαν ponit codex
M cum signo quod dicitur *hyphen*. — πε-
ριτομίδας] sic V. περιτομίδας P⁵. περι-
τομίδας Th. || 15. διατηρῶσιν] sic M. τηρῶσιν
ceteri codd. Th. || 16. ἐξάλλωνται] ἐξ
ἀλλωνται V. ἐξ ἀλλων P⁵.

κλίμακος ἄνωθεν διεσῶτα, κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν ἐπερχόμενα, καὶ θλίβοντα τὴν περιτομίδα τὴν τῇ περόνῃ περσπεφυκυῖαν. Πάλιν ὁ κριὸς, ὃν μέσον αἱ κλίμακες φέρουσι, λήψεται κατ' ἄκρον τετραγώνους ἐπίπηγας δύο ὥσανεὶ σιαγόνια. Ταῦτα τρηθέντα χοινικίδας λήψεται καὶ στροφὰς νεύρων καὶ ἀγκῶνα μέσον μακρὸν, οἷοί εἰσιν οἱ λιθοβόλοι μονάγκωνες ἕς ἕνας σφενδῶνας καλοῦσιν, ὃς ὑπὸ τῆς ροπῆς ἐπιφερόμενος τῷ τείχει χασμεῖται λαβὼν ἐπα-

Fig. LXXVII.

φήσει τοῖς τειχοφύλαξι τὸν μονάγκωνα, καὶ πολλὴν ἐργάσεται τῶν ἐφεσώτων ἄλωσιν.

1. κατὰ δὲ] sic M. δὲ om. Th. || 2. περιτομίδα M. περιτομίδα Th. — τὴν τῇ] τὴν om. P^s. — περόνῃ M. || 3. κατ' ἄκρον] κατὰ κρον MV. || 4. ἐπίπηγας] sic PV. ἐπὶ πῆγας M. || 6. οἷοί] sic M. οἷα P^s. οἷον P Th. — λιθοβόλοι] sic M. λιθοβόλοι Th.

λιθοβόλοι PP^s VTh. marg. — μονάγκωνες] sic M. μοναγκῶνες Th. — ἕς ἕνας] conjeci. ἕς ἕνας codd. Th. || 7. ὑπὸ] sic MPP^s. ὑπὸ Th. — λαβὼν] om. VP^s. || 8. μονάγκωνα] μονοάγκωνα P^s. — ἐργάσεται] sic MPV. ἐργάζεται Th.

Ms.
fol. 44 v°.

Th. 41.

Πῶς ἂν τις γεφυρώσῃ ποταμὸν
ἐὰν δέη
ἵνα ἅμα καὶ διαβάθρᾳ εἴη.

Γινέσθω γέδρα μῆκος ἔχουσα πλεῖον ἢ ὁ ποταμὸς πλάτος ἔχει, καὶ
καθηλούσθω σανίσι μὴ πεπηγυῖαις ἥλοις συμφυέσιν, ἵνα μὴ κατὰ
διαφόροις τῷ ρεύματι κινήσεις ἀπωδῇ καὶ κατατάσσεται· ἀλλὰ τὰ
μὲν πλεῖστα χοινίοις ἀσφαλιζέσθω καὶ ἥλοις ὀρειοῖς καταπεπη-
γύσιν. Ἐχέτω δὲ τὸ πρὸς τῷ ποταμῷ τῆς γέδρας μέρος ὡσανεὶ
πρεσβύτητα ξύλινον γηλυμωτὸν, ὕψος ποδῶν IB, καταπήγων
ὀρθίων ἐνεσώπων καὶ σανίσι πλαγίαις πρεσβυμένων· καὶ δέρρεις
πρεσβεμάδωσαν αὐτῷ κατὰ μέτωπον, καὶ κλίμακας ἐνδοθεν
πρεσβεῖδωσαν τοὺς κλίμακας αὐτῶν πρεσβεπρημένους ἔχουσαι
κατὰ τὰ ἄκρα ἐκάτερα στρογγύλαις περὶναις, τὰ μὲν εἰς τὸ πρὸς

Περὶ
γεφυρώσεως
ποταμοῦ.

Titulum Πῶς ἂν τις γεφυρώσῃ ποταμὸν
et sequentia majusculis ponit M. Idem
titulus majusculis scriptus occurrit in VP,
sed verba ἐὰν δέη (δέη V) in alium locum
translata sunt, unde Πῶς ἂν τις γεφυρώσῃ
ποταμὸν ἵνα ἅμα καὶ διαβάθρα εἴη ἐὰν δέη
dedit Th. Præterea codex V habet in mar-
gine secunda manu scriptum [Περὶ γε-
φυρώσεως] ποταμοῦ. || 4. Γινέσθω γινέσθω V.
— πλεῖον] sic M. πλεον PVTh. || 5. καθη-
λούσθω σανίσι] sic PV. καθηλούσθωσαν ἴσθω
ponit M, cujus error fluxit ex scriptura
unciali ΚΑΘΗΛΟΥΣΘΩ CANICIN et ex
iotacismo I = H. — μὴ πεπηγυῖαις] sic M.
πεπηγυῖαις PV. μὴ om. PVTh. || 6. διαφό-
ροις] sic MPV. διαφορᾶς Th. — ἀπωδῇ]
sic M. ἀποδῇ PVTh. — κατατάσσεται] sic
M. κατὰσεται PV. κατὰσσηται Th. || 7.

ἀρειοῖς] sic PV. ἀραιῖς Th. || 8. δὲ π]
sic M. πὸ om. PVTh. || 9. γηλυμωτὸν]
γηλυμωτὸν M. γηλυμωτὸν cum signo
— ponunt PV, qui habent in margine
cum eodem signo συμβλητὸν prima manu
scriptum. γηλυμωτὸν Th. Corruptum
est vocabulum in codd. recentioribus, ut
γηλυμωτὸν πὸ ὕψος P⁵. — καταπήγων] sic
M. καταπῆξιν V. κατὰ πῆξιν Th. forte κατὰ-
πῆξιν marg. || 10. πρεσβυμένων] sic M
PV. πρεσβυμένων Th. || 11. πρεσβε-
μάδωσαν] sic M. πρεσβεμάδωσαν PVTh.
|| 12. πρεσβεῖδωσαν] sic MPV. πρεσβε-
ῖδωσαν Th. — αὐτῶν] sic MPV. αὐτῶν
Th. — πρεσβεπρημένους] sic M. πρε-
πρημένους PVTh. || 13. ἐκάτερα.] ἐκά-
τεραι M. ἐκάτερας PVTh. forte ἐκατί-
ρους marg. — περὶναις M.

τείχοςμα τοῖς ὀρθοῖς καταπῆξι τοῖς τοῖς γηλύμοις ἔχει, τὰ δὲ ἐπὶ τὸ ἔδαφος περσδεμένα, ἵνα κρατῆται ὑπὸ διαγωνίων τῶν κλιμάκων ὁ τοῖχος ἔπος κὺ ὀρθὸς μένη· ἐπὶ ταύταις ἐφεσῶτες διαμαχίσονται ὑψηλότεροι κατὰ μέτωπον μετὰ τῶν πολεμίων ἐπάλλξεις περσκειμένας ἔχοντες. Μὴ ἐνούσῳ δὲ ὅλον τὸ περστείχοςμα ἵνα, εἰ ἀνάγκη ἦ, τὸ μὲν μένη, τὸ δὲ καταπίπῃ μέρος. Εἰ δὲ χρεία γένοιτο κὺ ὅλον καταπεσεῖν, πάσαις ἐνδόντες τοῖς κλίμαξιν ἐκ τῆς ἔδρας τοῦτο ποιήσομεν. Ταύτην δὲ τὴν χεῖραν πασσάλοις πεπηγῶσιν ἐν ἀπογείῳ καταχόντες, ἐκ τῆς κέτωθεν μέρους τῆς ποταμοῦ ἔξωθεν ἀπὸ τῆς ὄχθης [ἀπελάσομεν] ἄνωθεν. Ἀπολυθέντος ἔν τῇ σφηνός, διὰ τῆς ὕδατος ἀνάγεται ὑπὸ τῆς ρεύματος αὐτῆς ὥσπερ θύρα πλήρης τῆς ὄχθης ὅλας, καὶ καταβαίνει τὸ ἐν ἄκρον ἐπὶ τὴν ἐτέραν ὄχθην· παρελθοῦσα γὰρ εἰ δύναται περσὺς κατέρ-

1. καταπῆξι] sic M. κατὰπῆξι Th. — πὺς γηλύμοις] sic P. πὺς γηλύμοις MV. τοῖς γηλύμοις Th. || 1-2. τὰ δὲ] sic M. πὺς δὲ PP⁵ V² marg. τῶ δὲ Th. τὰς Th. marg. || 2. περσδεμένα] sic M. περσδεμένους PV. περσδεμένας Th. Hunc locum, quem corruptum tradunt fere omnes codices Apollodori, explicat codex B sic: καὶ κλίμακας ἐνδὸν ὅπτε κείδωσαι πὺς ἄνωθεν μερὺς πεπερσμένους περσ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις ἔχουσαι πετρημένοις καὶ αὐτοῖς ἄνωθεν ἔσι, πὺς δὲ κέτωθεν ροινίοις περσδεμένους (codex περσδεμένοις). — ὑπὸ] om. P. — διαγωνίων] sic MPV. διαγωνίων Th. || 3. οὕτως] inserui ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. — μένει M. || 6. καταπίπῃ PV. καταπίπῃ M. καταπίπῃ P⁵ Th. || 7. ἐνδόντες τοῖς] sic recte M. ἐνδὸν τοῖς ce-

teri codd. et Th. Codex B explicat: πᾶσαι τοῖς ὑπαντάσας κλίμακας κὺ ἀντιχούσας ὅπτι τῷ περσδεμένῳ λύσασαις ἐκ τῶν κέτωθεν μερῶν ὑποσῶρῳμεν ὅπτι τῷ περσδεμένῳ ὅπτεντες. || 8. ποιήσομεν] sic PV. ποιήσωμεν M. || 9. ἐν ἀπογείῳ] sic MPV. ἀπογείων P⁵. — καταχόντες] sic MPV. κατέχοντες P⁵. || 9-10. τῇ ποταμοῦ] inserui ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. || 10. ἔξωθεν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἀπελάσομεν ἄνωθεν] vocabulum ἀπελάσομεν supplevi ex codice B. ἔξωθεν ἔν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἄνωθεν ponit M. ἔξωθεν ἀπὸ τῆς ὄχθης κὺ ἄνωθεν ceteri codd. Th. || 11. ἀνάγεται] sic M. ἀνοίγεται ceteri codd. Th. || 12. τῇ ὄχθῃ ὅλας] sic M. τῇ ὄχθῃ (ὄχθῃ P) ὅλας PVTh. τῇ ὅλας P⁵ ὄχθῃ marg. Codex B explicat τῇ πλήθους. — καταβαίνει] sic M. μεταβαίνει ceteri codd. Th. || 13. ὄχθην] sic M.

ρουν παρελθεῖν τὸ τῷ ποταμοῦ πλάτος, ἐπεὶ δὴ ὡρέκεται μακρ-
τέρα ἴσα τῷ πλάτει. Ἐκεῖ δὲ εἰσι κατ' ἄκρον ἀφιεμένα
φρεατῖαι ἐν τῷ κατασρώματι, καὶ καταπήγνυται πασσάλους ξυλί-
νοις ἐπιμελῶς. Καὶ ὡροσδεῖται λεληθότως ἡ γέφυρα, καὶ γίνεται
τὸ γῆμα τὸ ὑποκαίμενον.

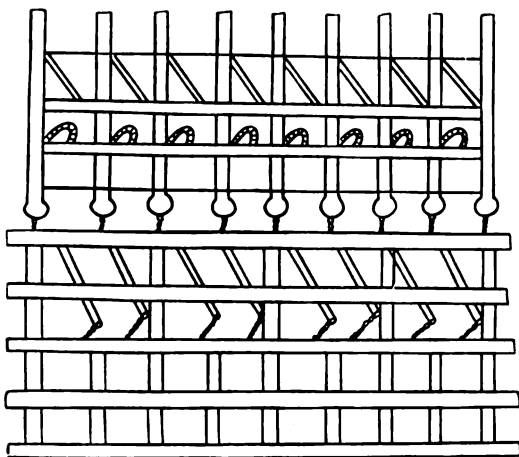

Fig. LXXVIII.

Δεδείσθης τῆς γέφυρας ἐν τῇ πολεμῖα, ἐξ ἄκρας διπολύεται τὸ
ἔργον. Πάλιν δὲ τὸ ρεύμα περιφέρει πλαγίαν ἐστῶσαν αὐτὴν, καὶ

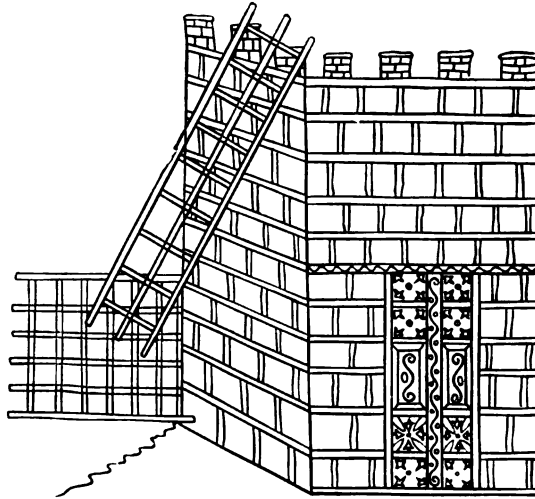
M.
fol. 45 r.
—
Th. 42.

quasi sit ὄχθα, ὄχθης (cf. Hesych. et Du Cange, *Gloss. med. et inf. græc.* s. v. ὄχθα). ὄχθην ponunt PVTh. || 13-p. 191, 1. *πρὸς κατάρχον*] sic PV. *πρὸς-κατάρχον* M. || 1. *τὸ τῷ ποταμοῦ πλάτος*] inserui *τῷ ποταμοῦ* ex M. Omittunt ceteri codd. et Th. || 2. *κατ' ἄκρον*] *κατὰκρον* MPV. || 3. *φρεατῖαι*] *φρέατι λί* ponit M, qui male dividit scripturam uncialem ΦΡΕΑΤΙΑΙ. Post vocabulum *φρεατῖαι* legitur in editione Thevenotiana: *φρεατῖαι λίγρονται τὰ ἀλέκατα τῶν ὑδάτων φρεάτων*.

Quæ verba quum desint in vetustissimis codicibus MPV, nihil videntur esse nisi scholion quoddam male in textum illatum. Etenim in codicibus PV vox *φρεατῖαι* notatur signo ·S·, atque in margine legitur sub signo eodem prima manu scriptum: *τὰ ἀλέκατα τῶν φρεάτων*. Inde fluxit lectio Thevenotiana, quæ ex codice recentissimo P² marg. descripta est, in quo verba *ὑδάτων φρεάτων* redundant. — *κατασρώματι*] sic MPV. *κάτω σρώματι* Th. || 6. *Δεδείσθης*] sic recte M. *δοδεῖσθης* PVTh.

ὅλην παράλληλον τῇ ἐτέρᾳ δ' ἀποδίδωσιν ὄχθη, ἀθρόως τῷ πλήθει, πεταγμέναι ἐποίμου. Οὕτως ἐπιβάντες ταῖς κλίμαξιν, ὡς δὲ πὸ τείχεος κατὰ κράτος μαχίσονται. Ὅταν δὲ ἀπίωσται τοὺς πολέμιοις ἢ συμβολὴ αὕτη, δ' ἀπολύεται τῶν κλιμάκων τὰ κατώτερα ἀμματα πρὸς τὸ ἔδαφος, καὶ ὑπονοῦται κατὰ μέρος ὁ τοῖχος ὅλος, ὑποσυρμένων τῶν κλιμάκων, καὶ γίνεται βαθμὸς πρὸ μεσότητος πληρῶν, καὶ ἔτι εἰς τὸ διηνεκὲς τὸ πῶμα ἔσται. Διατετραῖσθαι δὲ καὶ κατὰ τὸ πρὸς τὸ τοῖχος λεληθότως, ὥστε καὶ κόντοις καὶ βέλη ἐπιφέρειν τοῖς πολέμοις, ἀφανῶν ὄντων τῶν μαχομένων,

Fig. LXXIX.

διπλῇ τε μάχεσθαι τάξει, κατὰ μέτωπον μίαν ἔχουσι, κατὰ τὸ ὑπογεγραμμένον πρὸς τὸ γῆμα.

2. ἐποίμου] sic MPV. ἀθρόου P^s. || 3. κατὰ κράτος] κατακράτος M. κατακράτως P^s. — μαχίσονται] sic M. μαχέονται PVTh. — ὅταν] ὅτ' ἂν MPV. || 4-5. αμματα] αμματα PV. || 5. ἔδαφος] ἰδαφος V. —

ὁ τοῖχος] ὁ πῖ πῖχος M, ubi πῖ delevit prima manus. ὁ τοῖχος P. || 6. ὑποσυρμένων] ὑποσυρμένον P^s. || 7. ἔσται] sic PV. σαίη M. ἔστω P^s. || 11. ὑπογεγραμμένον] sic MPV. γεγραμμένον Th.

Ined.

Ms.
fol. 45 v°.

Ἐπεδήμην κ' ὡς ὀρθογραφεῖται, ἵνα παρόδηλος ᾖ καὶ ἡ τῆς
κλίμακος θέσις καὶ ἡ τῆς παροπλισμοῦ. Τῇ δὲ διανοιζομένη
ὑπὸ τῆς ποταμοῦ βοηθεῖν δεῖ, μὴ ἀθροῦν αὐτὴν ἐνοίῃ τῇ πολε-
μία ὅχθῃ κ' θρύψῃ· δεῖ ἔν χαλινοῦν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἰδίας ὅχθης,
κ' κατὰ μικρὸν ἀνιεμένους ἔχειν, ἵνα ἡρέμα συνέρχεται.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ.

Τ

1. Hic exstat in codice M fragmentum ineditum, quod nusquam alias occurrit. Incipit : Ἐπεδήμην. Explicit : ἡρέμα συνέρχεται. || 3. ἐνοίῃ] ἐνοεῖσι ponit M, quasi scribendum esset ἐνοίῃσι. Ex hac forma, quæ ad aoristum verbi φέρω potius quam ad futurum referenda est, conjici potest legendum esse ἀνοίῃσι (non autem ἀνωῖσι ut quidam volunt) apud Herodot. I, clvii. || 4. θρύψῃ] θρύψῃ M. videlicet ex iotacismo.

Auctor anonymus codicis B, quem Heronem Byzantium quidam esse volunt, sic hunc locum tractat : Ἐπεδήμην καὶ ὡς ὀρθογραφεῖται τὸ γῆμα, ἵνα φανερά καὶ ἡ τῶν κλιμάκων γίνηται θέσις καὶ ἡ τῆς παροπλισμοῦ. Τὴν δὲ δεῖν ὅτι τῆς ποταμοῦ βοηθεῖν δεῖ, μὴπως ἀθροῦς αὐτὴν ἀπὸ τῆς ποταμοῦ τὸ παρὸς τοὺς πολεμίους ὅθεν καὶ χαλινοῦν αὐτὴν καὶ ἀναχαιτίζειν ἀπὸ τῆς ποταμοῦ τὸ παρὸς ἡμᾶς χεῖλους ἀποκραινάσας, τὴν δὲ τῶν χροίων ὀπίσθῃσιν

κατὰ μικρὸν ποιῆσαι, ὅπως παρὸς αὐτὴν καὶ ὀλίγον διερχομένη ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ποταμοῦ χεῖλος ἀκινδύνως ὀπίσθῃσιν. Ex his liquet auctorem codicis B exemplari usum esse quod congruebat cum nostro codice M, qui plenior est atque vetustior codicibus PV, quorum textus recensionem sæculo decimo vel undecimo factam præ se fert, unde manavit etiam codex recentissimus P¹ qui fere solus fons est editionis Thevenotianæ.

Codex M habet sub line majusculis scriptum titulum Ἀπολλοδώρου πολιορκητικά, quo explicit liber. Nullam habent inscriptionem hoc loco codices PV. Tractatus cui titulus Κατασκευὴ ἐλεπόλεως κόρακος λεγόμενης (sic PV, ὀνομαζομένης Th.) quem retulit editio Thevenotiana ad Apollodorum (p. 43-48), incertum est an sit Apollodori necne. Posuerunt codices PV post Apollodori Poliorcetica, sed videtur opus separatum fuisse, forsitan ad alium auctorem referendum. Nullum exstat vestigium hujus fragmenti in codice M.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΗΤΟΙ ΗΡΩΝΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ, ΒΙΤΩΝΟΣ, ΗΡΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ,
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝΟΣ.

ΑΝΩΝΥΜΟΤ ΗΤΟΙ ΗΡΩΝΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ, ΒΙΤΩΝΟΣ, ΗΡΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ,
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝΟΣ.

Cod. B.
fol. 163 r°.

Ὅσα μὲν τῶν πολιορκητικῶν μηχανημάτων διχαρῇ καὶ δυσέ-
φικτα πέφυκεν, εἴτε διὰ τὸ ποικίλον καὶ δυσδιάγνωστον τῆς τούτων
κατασκευῆς, εἴτε διὰ τὸ τῶν νοημάτων δύσλητον ἢ μᾶλλον εἰ-
πεῖν ἀκατάλητον τοῖς πολλοῖς, ἴσως δὲ τῇ διαγνωσῇ μόνῃ πε-
λεληπῶν, ὡς μηδ' ἀπ' αὐτῆς τῆς τῶν μηχανῶν θέσεως τὸ σαφές
κακτημένων καὶ εὐληπτον, ἅτε μὴ πᾶσιν ὄντων εὐκόλων τε καὶ γνω-
στῶν, μήτε μὴν πορὶς κατασκευῇ καὶ τεκτόνευσιν εὐχερῶν, μόνων
δὲ τῶν ταῦτ' ἐξευρηκότων καὶ συγγραφευκότων μηχανικῶν εἰς τὴν
τούτων ἐξάπλωσιν καὶ σαφήνειαν δεδομένων· οἷον τὰ Ἀπολλοδώρου

ΗΡΩΝ.
Προοίμιον.

Ἀπολλοδώ-
ρου.

Tit. Heron : — προοίμιον præfert litte-
ris rubricatis codex B, unde descripsit V³
(fol. 137 recto) qui addit insuper secunda
manu alterum titulum μηχανήματα. Nul-
lum habent vel nomen auctoris vel operis
titulum L³ (fol. 1 recto) atque O¹ (fol. 102
recto) qui ex eodem codice descripti sunt.
Notandum est in codice B supra nomen
Heronis adesse litteras ις̣ χς̣, scilicet Ιη-
σοῦς Χριστός, quod ne mireris, nam ex ipso

opere apparet auctorem hujus libelli
Christianum fuisse. || 1. πολιορκητικῶν
correxerunt L³ O¹ V³. πολιορκητικῶν B. || 4.
ἴσως] ἴσω B. — διαγνωσῇ] scripsi ex conj.
ἀγνωσῇ B. || 5. μηδ'] μὴ δ' B. — θέ-
σεως] conj. Harles. θέσεως B. θέσεως conj.
Martin. || 9-p. 198, l. 1-3. Nomina Ἀπολ-
λοδώρου, Ἀδριανός, Μάρκελλος, litteris ru-
bricatis in margine codicis iterantur, unde
ipse quoque margini inserenda censi.

Ἀδριανὸς. *ὡρὸς Ἀδριανὸν αὐτοκράτορα συνταχθέντα πολιορκητικά, τὰ Ἀθη-*
Μάρκελλος. ναίου ὡρὸς Μάρκελλον ἐκ τῶν Ἀγκισσράτου καὶ ἐτέρων σοφῶν
ὡρὸς πολιορκίαν ἐκτεθέντα ὑπομνήματα, τὰ Βίτωνος ὡρὸς
Ἄθλαλον περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν ὀργάνων ἐκ διαφόρων συλ-
λεγόντα ὡρνεστέρων μηχανικῶν βελοποιϊκὰ, καὶ τὰ ὡρὸς πο-
λιορκίαν ἀντιμηχανήματα φυλακικά τε καὶ διαιτητικά, ἐπὶ τε
συστάσει καὶ ἀλώσει [πύργων] διάφορα παραγέλλματα · ταῦτα
κατὰ τὴν πάλαι συνταχθεῖσαν τῶν ἀνδρῶν καθολικὴν τεχνολογίαν
ὡς τοῖς πολλοῖς νῦν ἀπεξενωμένα πάντα καὶ δυσδιάγνωστα, διὰ τε
τὴν ἐκ τῆς χρόνου παραδραμοῦσαν λήθην, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀσυνήθη
κοινοῖς τυγχάνει λόγῳ τὰ τῶν ἐπισημῶν ὀνόματα, τῇ παρούσῃ
βιβλῳ μὴ ἐντάξαι πρέπον ἐκρίναμεν · ὡς ἂν μὴ, τῆς ἐπιπολα-
ζούσης ἐν αὐτοῖς ἀσαφείας τὸν νοῦν ἀντipeρλοσπύσης ὡρὸς ἑαυτὴν,
καὶ περὶ τὴν τῶν σαφῶν ἵς ἀπονήσῃ διάγνωσιν · μόνον δὲ τὰ
Ἀπολλοδώρου, ἅπερ εἰς τέλος διασαφήσαντες δι' ἐπεργασίῶν καὶ
ἐπενδυμημάτων συνεπεγράψαμεν, πλεῖστα καὶ αὐτὰ σύμφωνα ὡρνε-
ευρόντες καὶ παραδέμενοι. Ὅσα δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν σποράδην

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 138, l. 14-15.

Cod. B.
 fol. 162 v.

2. Ἀγκισσράτης] ἀγκισσράτης B. De hoc nomine confer Athenæum mechanicum (p. 7, l. 7 ed. nostræ). || 7. πύργων] scripsi ex conjectura. Habet codex B πύλων, videlicet πυλῶν, quod ferri non potest. Videtur noster alludere ad Philonis Byzantii scriptorum partem quæ etiamnum superest, quaque continentur præcepta ad constituendas vel expugnandas turres utilia (ed. Th. pagg. 80-104). Ceterum mihi videntur in hoc Proæmio excidisse quædam, quippe quum inter scriptores Poliorceticorum neque Hero Alexandrinus

neque Philo nominentur, quorum tamen nomina atque excerpta infra occurrent. Itaque totum hunc locum in sequentem fere modum restituere tentaverim : τὰ Βίτωνος ὡρὸς Ἄθλαλον περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν ὀργάνων ἐκ διαφόρων συλλεγόντα ὡρνεστέρων μηχανικῶν · [τὰ Ἡρώτος Ἀλεξανδρείως] βελοποιϊκὰ · καὶ τὰ [Φίλωνος] ὡρὸς πολιορκίαν ἀντιμηχανήματα φυλακικά τε καὶ διαιτητικά, ἐπὶ τε συστάσει καὶ ἀλώσει πύργων διάφορα παραγέλλματα κ. τ. λ. || 14. ἀπονήσῃ] conj. Martin. ἀπονήσῃ B. || 15. Ἀπολλοδώρου] ἀπολλοδώρου B.

συνελεξάμεθα εὐγνωστα καὶ πρὸς ἀλήθειαν εὐκατάληπτα, κοινῆς
 ἐννοίας ἀξιώματα κατὰ Ἀνθέμιον ὄντα, καὶ ὑπὸ μόνου πρῶτῳ
 ματος καὶ χηματομοῦ καταλαμβάνεσθαι δυνάμενα, μηδεμιᾶς
 διδασκαλίας ἢ ἑρμηνείας δεόμενα, ἰδιωτεῖα λέξεων καὶ ἀπλό-
 5 πῃ λόγου ὑφ' ἡμῶν καὶ αὐτὰ μεταποιηθέντα πρὸς τὸ σαφέστερον,
 ὥστε παρὰ τῶν πυλόντων εὐκόλως καὶ τεκτονεύεσθαι καὶ κατασκευά-
 ζεσθαι, τοῖς τῶ Ἀπολλοδώρου καὶ ταῦτα συμπλέξαντες, σὺν τοῖς
 γήμασιν ἀκριβῶς διορεσάμενοι κατετάξαμεν, εἰδότες ὅτι δύναται
 καὶ μόνος χηματομὸς καλῶς διορεθεῖς τὸ περὶ τὴν κατασκευὴν
 σκοτεινὸν καὶ δύσφραστον κατὰ δὴλον ἀπεργάζεσθαι.

Col. B. 10
fol. 191 v°.

Χρεία δέ ἐστι [τούτων] εἰς πολιορκίαν μηχανημάτων · χελωνῶν
 διαφόρων τε καὶ ἐπερχήμων, οἷον ὀρυκτείδων, χωστρίδων, κριο-
 φόρων, πρῶτων, καὶ τῶν νῦν ἐκ πλοκῆς ἐφευρεθεισῶν ἐλαφρο-
 τάτων λαισῶν, πρὸς δὲ τὰ κυλιόμενα βάρη σφηνοειδῶν ἐμβόλων,
 15 γερροχελωνῶν καὶ ξυλίνων πενταπλήγων τετράγωνων, κριῶν συνδέτων
 τε καὶ μονοξύλων, ξυλοπυργίων φορητῶν εὐπορίων, κλιμάκων
 συνδέτων τε καὶ ἐλαφροτάτων εἶδη διάφορα, πρῶτα δὲ
 πάλιν καὶ πρὸς τὰ εἰς ὕψος αἰρόμενα βάρη καὶ πρὸς τὰ ὑπὸ

Apollodor.
Poliorc.
p. 138, l. 18-19.

3. μηδεμιᾶς] μηδὲ μιᾶς B. || 4-5. ἀπλότῃ] ἀπλότῃ B. || 9. Post verba τὴν κατασκευὴν (fol. 162 verso et medio) transgrediendum est in codice B ad folium 191 versum et medium. Etenim ordo foliorum in prototypo exemplari valde turbatus fuisse videtur, unde confusio frequens in apographo. || 11. πύτων] τῶν ponit B. Emendavi ex Apollodoro (p. 138, l. 18 ed. nostræ). || 12. ἐπερχήμων] sic M. ἐπερχημάτων corr. Martin.

Sed confer infra ὁμοιομήμους (p. 207, l. 13 ed. nostræ). || 15. γερροχελωνῶν] γερροχελωνῶν B. — πενταπλήγων] sic ponit codex B derivatum a πεντάπηγος. Sed in inscriptione figuræ LXXX legitur τετράγωνοι ξυλῖνοι πενταπλήγῃς. || 16. εὐπορίων] ad ξυλοπύργια refert B, sed ex Apollodoro (p. 139, l. 3 ed. nostræ) videtur referendum ad κλιμάκων. Habet enim Apollodorus κλιμάκων εὐπορίων. || 17. συνδέτων] συνδέτων B. || 18. ὕψος] ὕψους B.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 139, l. 1-8.*

τῶν περὶ πόλιν ἀναπτόμενα, σκοπὸς εἰς καταστροφήν τῶν ἔνδον, διορυγὰ πειχῶν διαφόρων διάφοροι, διαβάθραι πρὸς παντοίας τῶν εὐμήχανοι, δίχα κλιμάκων μηχαναὶ τοῖς πείχεσιν ἐπιβαίνουσαι, πολιορκητήρια παραλίων πόλεων ἀπαράπλωτα, πολλῶν ὀχλῶν κατὰ τάξιν ἀεθλαῖ ἐπὶ ποταμῶν διαβάσεις· ταῦτα κατασκευάζειν κατὰ τοὺς πάλαι στρατήκοντας εὐπρόεστα τῇ ὕλῃ, ποικίλα τοῖς γήμασιν, ἐλάχιστα τοῖς μέτροις, ἐλαφρὰ τοῖς βάρεσιν, ὑπὸ τυχόντων τεχνιτῶν ταχέως γίνεσθαι δυνάμενα, εὐδιόρθωτα, δυσεπιβούλευτα, εὐμετάγωγα, ἀσφαλῆ, δυσκάρτακτα, εὐσύνδετα πρὸς τὴν χρείαν ὄντα καὶ εὐδιάλυτα. Ταῦτα δὲ πάντα, 10 στρατηγικὴν ἐπιστήμην ὡς πρὸς πολιορκίαν ἐραδίως ἐφοδιάζειν δυνάμενα, ἐν τῇδε τῇ δέλτῳ πρὸς τε κατασκευὴν καὶ χρείαν καθεξῆς θεωροῦντες, κατὰ τάξιν ἀναγράψαντες ἐξεδέμεθα.

8 Cod. B.
fol. 199 r.

*Athen. Mechan.
p. 7, l. 4-6.*

Καὶ μή τις λέξεων ἐξονυχιστὴς, συνθήκην ἀπικρίζουσαν ἐρευνῶν ἢ δεινότητα λόγῳ κάλλος τε καὶ ἀρμονίαν καὶ γημάτων εὐρυθ- 15 μίαν, περὶ τὸ ἰδιωτικὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶς εὐδύνη, τῶν πάλαι σοφῶν ἀκούων ὅτι ὁ πρὸς πολιορκίαν γινόμενος ἅπας λόγος σαφηνῆς τε καὶ [πλήρης] ταυτολογιῶν καὶ ἐπαναλήψεων καὶ ἐπενδυμημάτων πρὸς κατάληψιν τῶν τε διανοημάτων καὶ πρᾶξεων, διαλεκτικῶν δὲ παραγελημάτων ἢ τῶν τύποις ἀντιστρόφων ἀνοίκειος 20

1. σκοπὸς] sic B. σκοπὸς conj. Martin.
|| 4. πολιορκητήρια] πολιορκητήρια B. || 5. ποταμῶν] sic B. Unde sic corrigendum in Apollodori Poliorceticis (p. 139, l. 4 ed. nostræ) ubi codd. πειχῶν. || 6. ὕλη] sic Apollodorus in Poliorceticis (p. 139, l. 5 ed. nostræ). ὕλη B. || 13. καθεξῆς]

καθεξῆς B. || 14. ἐρευνῶν] εὐρευνῶν B. || 15. ἀρμονίαν] ἀρμονίαν B. || 18. πλήρης] supplevi ex conjectura. : ἀφῆς διὰ conjectit Martin. Certe excidit aliquid in textu. || 19. πρᾶξεων] correxit librarius in codice B, ubi primum scripserat πρᾶξεως. || 20. παραγελημάτων] παραγελημάτων B.

πυγχαίνει · εἰδὼς δὲ ὅτι καὶ Πλωπῆνος ὁ μέγας ἔγραψεν, ὥς Φησιν Πλωπῆνος.
 ὁ πολὺς ἐν σοφίᾳ Πορφύριος, ἔπε εἰς κάλλος ἀποτυπούμενος τὰ Πορφύριος.
 γράμματα, ἔπε εὐσήμεως τὰς συλλαβὰς διατρέων, ἔπε τῆς ὀρθο-
 γραφίας φρονιζών, ἀλλὰ μόνον τὰ καὶ τῶν περαγμάτων
 5 ἔχόμενος. Τετάρτῃ γὰρ τὰ ὄντα ἠπίστατο, ἐν τε φωναῖς νοήμασί τε
 καὶ περάσμασι · καὶ τὸν μὲν περὶ τὰς φωνὰς σφαλλόμενον
 μηδὲν διασύρεσθαι, ὡς οὐδὲν τὸ νόημα ἢ τὸ περᾶσμα λυμαινό-
 μενον · τὸν δὲ περὶ τὰ νοήματα ἀμαρτάνοντα πικρῶς διελέγ-
Cod. B.
fol. 193 r. χεσθαι, ὡς τῶν καλουμένων ἀδιανοήτως φετιγόμενον · πολλῶ δὲ
 10 ἄρα τὸν περὶ τὰ περάσματα τυφλώποντα καταγινώσκεσθαι, ὡς
 ἡλίθιον ὄντα καὶ ψευδογράφον, εἰς τὴν κατὰ διάθεσιν ἐμπήποντα
 ἀγνοίαν, ἥνπενα διπλὴν ὁ Πλάτων καλεῖ, διὰ τὸ εἰδέναι μὲν ὅτι Πλάτων.
 γινώσκει, μὴ ἐπίστασθαι δὲ ὅτι ἀγνοεῖ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσοπελογράφος
 Καλλιθένης φησὶ δεῖν τὸν γράφειν πειερόμενον μὴ ἀσχεῖν τῶ Καλλιθένης.
 15 περσώπου, ἀλλ' οἰκειῶς αὐτῷ τε καὶ τοῖς περάσμασι τοὺς λόγους Athen. Mechan.
p. 7, l. 1-4.
 δεῖναι. Τουτὶ γὰρ ἂν τις εἰς περαγμάτων λόγον ὠφεληθεῖς

1. Nomina Πλωπῆνος, Πορφύριος, lit-
 teris rubricatis in margine codicis ite-
 rantur. || 2. ἀποτυπούμενος] ἀποτυπούμενος
 B. || 5. τὰ ὄντα] τὰ ἀμαρτήματα ὄντα
 conj. Martin. — ἠπίστατο] ἠπίστατο B. —
 φωναῖς] φωναῖς B. || 8. ἀμαρτάνοντα] ἀμαρ-
 πάνοντα B. || 8-9. Post διελέγχεσθαι (fol.
 192 recto sub fine) transgrediendum est
 in codice B ad folium 193 rectum, ini-
 tium versus. || 12. Nomen Πλάτων litteris
 rubricatis margini codicis adscriptum est.
 || 14. Nomen Καλλιθένης litteris rubrica-
 tis exaratum est in margine codicis. —
 δεῖν] sic videtur legendum ex Athenæo
 mechanico (cf. p. 7, l. 2 ed. nostræ] ubi

δεῖν habet codex vetustissimus M. δεῖν po-
 nunt ceteri codices, ut et noster B. || 15.
 αὐτῷ] sic Athenæus mechanicus ex cor-
 rectione secundæ manus codicis P (cf. p. 7.
 l. 3 ed. nostræ). Sed αὐτῷ ponunt codi-
 ces MPV, ut et noster B. || 16. δεῖναι]
 δεῖναι τῆς σοφίας B. Verba τῆς σοφίας,
 quæ non occurrunt in textu Athenæi me-
 chanici, jure hic delenda censet vir doc-
 tissimus Martin. — πυπ] sic B, quocum
 consentit textus Athenæi mechanici in
 codice vetustissimo M (vid. p. 4, l. 13
 ed. nostræ), dum πυπ ponunt ceteri
 codd. et Th. Emendavit in πύπ vir doc-
 tissimus Martin. Sed formam πυπ reti-

Φιλόλαος. ἀπέλθοι, ἢ ἐκ τῶν Φιλολάου καὶ Ἀριστοτέλους, Ἰσοκράτους τε καὶ
 Ἀριστοτέλους. Ἰσοκράτης. Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλωνίου καὶ τῶν περαπλήσια ἐκείνοις γεγρα-
 Ἀριστοφάνους. φότων· νεωτέροις μὲν γὰρ φιλομαθοῦσιν ἐκ ἀρχῆς παρὸς ἔξιν
 Ἀπολλωνίου. τῶν σοικειωθῆναι φανήσονται, τοῖς δὲ βουλομένοις ἤδη αὖτε παρὰ
 Athen. Mechan. p. 5, l. 5-7. πιν πόρρω παντελῶς ἀν εἶη καὶ ἀπηρησμένα τῆς πραγματικῆς
 Ἡρώων μαθηματι- κός. θεωρίας. Ὅθεν καὶ Ἡρόν ὁ μαθηματικός, συνείς τὸ Δελφικὸν
 ἐκεῖνο παράγγελμα τὸ ὑπομνησκὸν ἡμᾶς χρόνῳ φείδεσθαι καὶ
 ὅτι τὰ τῶν καιρῶν μέτρα δεῖ εἰδέναι ὡς ὑπάρχοντος ὅρου [τῆς σο-
 φίας], τὸ μέγιστον καὶ ἀναγκαιότατον μέρος τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ
 Heron. Belop. p. 71, l. 1-p. 72, l. 8. διατελεῖς καὶ μεχρὶ τῶν νῦν παρὰ πολλῶν ζητούμενον περὶ αὐτά-
 ραξίας ὑπάρχειν ὥστε, καὶ μηδέποτε διὰ τῶν λόγων τέλος ἔξιν
 ἔλεγεν. Μηχανικὴ δὲ, τὴν ἐν λόγοις δι' ἔργων ὑπερβαῖσα διδα-
 σκαλίαν, πάντας ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἀταράχως ζῆν ἐπίστασθαι
 δι' ἐνὸς αὐτῆς μέρους τῶν κατὰ τὴν βελοποιίαν καλουμένων, ὡς
 μήτε ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει ταρασσεῖσθαι ποτε ἐχθρῶν καὶ πολεμίων 15

10 Cod. B.
fol. 193 r.

nendam censui, quippe quæ Attica fuisse
 videatur. (Cf. Aristophan. *Vesp.* 183.)
 — Post λόγον addidit πλεον ex conjectura
 Martin, sed nullum vestigium hujus vo-
 cabuli apparet neque in codice B, neque
 in codicibus Athenæi mechanici, ut videre
 est pag. 5, l. 2 not. ed. nostræ. Itaque
 prætermittendum censeo. Etenim Athe-
 næus non veteres illos philosophos, de
 quibus hic sermo, increpare videtur, sed
 recentiores quosdam scriptores, quorum
 prolixitatem jam supra incusavit, quibus-
 que præceptum Delphicum et veterum
 philosophorum placita opponit (vid. p. 4,
 l. 9 et sqq. ed. nostræ). || 1. Nomina
 Φιλόλαος, Ἀριστοτέλης, Ἰσοκράτης, Ἀριστο-

φάνης, Ἀπολλώνιος, litteris rubricatis in
 margine codicis B exarata sunt. Quæ
 scriptorum nomina, si unum Aristotelem
 excipias, prorsus diversa sunt ab iis quos
 laudavit Athenæus mechanicus, scilicet
 Σπράτων, Ἐσάϊος, Ἀρχύτας, Ἀριστοτέλης
 (vid. p. 5, l. 3 ed. nostræ). || 3. ἔξιν
 ἔξιν B. || 5. ἀπηρησμένα] sic se habet
 textus Athenæi mechanici e vetustis codd.
 (cf. p. 5, l. 6 ed. nostræ). ἀπισμέα po-
 nit B. ἀπισμέα conjectit Martin. || 6.
 Nomen Ἡρώων μαθηματικός litteris rubri-
 catis margini codicis B adscriptum est. ||
 9. δεῖ] δεῖν B. — ὅρου] ὁρου B. Verba
 τῆς σοφίας recte huc inseruit vir doctissi-
 mus Martin. Habent ὡς ὑπάρχοντες ὅρου

ἐφόδους μήτε πολέμῳ ἐνάντιος, εἰ ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καταστήματι
 σὺν τοῖς σκευαζομένοις τροφίμοις ἐν τε πολιορκίαις καὶ στρατεύ-
 μασιν ὀλιγαρχέσιν ἐπιμονιδίοις λεγόμενοις φαρμάκοις καὶ ἐπPhilon. ed. Th.
p. 88, l. 29-
p. 89, l. 10.
 μικροτάτοις βροχμασι πλησείοις ἀδιψίαν ἐμποιοῦσι, καὶ τὴν τῶν
 5 βελτοπιϊκῶν ὀργάνων μάλιστα ποιοῦμεθα πωρόνοιαν· καὶ ἐπεὶ οἱ
 τὰ πρὸς πολιορκίαν καὶ δόλῳ ἐπιστάμενοι ὀρθῶς καὶ τὰ ἀντικείμενα
 ἴσασι, τῶν δ' ἀντικειμένων μία ἐστὶν ἐπιστήμη, οἱ διὰ μηχανι-
 κῆς ἄρα παρασκευαστικῆς τε ὀλιγαρχοῦς πανημερεῖς βροχμας
 καὶ κοινῆς ἀπάσης ἐπ' εὐταξία διαίτης πολιορκίαν συνιστᾶν ἢ
 10 λύνειν δυνάμενοι, αἰεὶ ἐν ἀταραξίᾳ διάξουσιν. Οὐκ ἀπεικὸς ἔν
 πρὸς τοὺς πολυπραφούντας καὶ εἰς ἐκ ἀναγκαίους λόγους τὸν
Athen. Mechan.
p. 4. l. 9-11.
 χρόνον καταναλίσκοντας, ἀνθρωπλεπτοῦντας πρὸς κενούς λόγους,
 ἀψυχα ἐκφράζοντας κοσμεῖν καὶ ζῶα αἰνοῦντας ἢ ψέγοντας οὐ
 καὶ ὥξιαν δι' ἐμφασιν τῆς ἑαυτῶν πολυμαθείας, καὶ Κάλανον
Athen. Mechan.
p. 5, l. 8-11.
 15 τὸν Ταξιληνὸν Ἰνδὸν εἰρηκέναι· Ἑλλήνων φιλοσόφοις ἐκ ἐξο-

Cod. B.
 fol. 194 v°.

τῆς φιλοσοφίας codices Athenæi omnes
 (cf. p. 4, l. 13 ed. nostræ), sed codex He-
 ronici F ponit in simili casu τὴν σοφίαν ubi
 ceteri codices τὴν φιλοσοφίαν habent (vid.
 Heronis Βελοποικία, p. 72, l. 1 not. ed.
 nostræ). || 1. ἐφόδους] sic B, non au-
 tem ἐφόδους vel ἐπανό-
 δους codices Heroniani omnes (vid. Hero-
 nis Βελοποικία, p. 72, l. 7 ed. nostræ).
 || 3. Inter ὀλιγαρχέσιν et ἐπιμονιδίοις est
 in codice asteriscus (*) quo remittitur
 lector ad scholion longissimum litteris
 rubricatis iisque minutissimis margini
 adscriptum. Hoc scholion ad calceum da-
 bitur sub titulo Περὶ ἐπιμονιδίῳ φαρμάκων.
 — ἐπιμονιδίοις] sic recte B. — καὶ ἐπ[

καὶ π B. || 8. παρασκευαστικῆς τε] παρα-
 σκευαστικῆς τε καὶ posuerat B, sed deleuit
 καὶ prima manus. || 10. ἀπεικὸς] ἀππεικὸς
 B. || 11. πολυπραφούντας] πολυπραφούντας B.
 || 12. καταναλίσκοντας] καταναλίσκοντας
 B. — κενούς] sic B. Forte legendum
 κενούς. || 13. ἀψυχα] ἀψύχοις B. res
 inanimatas vertit Barocius. || 13-14. οὐ
 κατ' ὥξιαν] ἐκ ἀταξίας B. || 15. Ταξιλη-
 νὸν] conjecit vir doctissimus Martin ex
 Arrian. *exped. Alex.* VII. II, § 3-9, et
 Plutarch. *Vit. Alex.* cap. LV. Τεξιλιόν po-
 nit B. Post Κάλανον τὸν Ταξιληνὸν (codex
 Τεξιλιόν, folio 193 verso et imo) transgre-
 diendum ad codicis folium 194 versum,
 ubi finis Proemii hujus occurrit. — Ἰν-

μοιούμεθα παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν καὶ ἀφελῶν τραχημάτων πολ-
λοὶ καὶ δεινοὶ ἀναλίσκονται λόγῳ· ἡμεῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων
καὶ βιωφελεστάτων ἐλάχιστα καὶ ἀπλᾶ, ὡς πᾶσιν εὐμνημόνευτα,
περαγέλλειν εἰώθαμεν.

CAP. I.
De civitatum
obsidione
tum in altis
collibus
tum in plano
jacentium,
et de machinis
atque
instrumentis
huic obsidioni
necessariis.

Philon. ed. Th.
p. 98, l. 14-
p. 99, l. 1.

Τὸν ὑπὸ τῆς ἀνω θρονοῖας ἐπ' εὐσεβείᾳ συντηρούμενον στρα- 5
τηγικώτατον ἔρχοντα, τῇ κελεύσει καὶ γνώμῃ καὶ εὐβουλίᾳ τῶν
θειοτάτων αὐτοκράτορον ὑπεύκοντα, καὶ δυσμενεῖς καὶ δόποσάτας
πολιορκεῖν μέλλοντα, τὰς τῶν πόλεων θέσεις ἀκριβῶς διερχόμενον
ἐπισκέπτεσθαι καὶ πρῶτον, καὶ τὴν τῆς ἰδίας λαῖς πρὸ πάντων
ἀβλαβῇ ποιοῦμενον φύλαξιν, τῆς πολιορκίας ἀπάρχεσθαι, πρὸς 10
ἄλλοις μὲν πόποις κατὰ στρατὸν ἐνδείκνυμενον, εἰς τὸ ἐκείσε τοὺς
ἐχθροὺς ἀπατωμένους παρασκευάζεσθαι, καὶ πρὸς ἄλλοις εἰσφέ-
ρειν τὰ μηχανήματα, τὴν δὲ πρὸς βορρῆν πρὸς τὰ σαφετέρα τῶν
τειχῶν ἐκ διαδοχῆς στρατοπέδων τραχημάτων κατὰ συνέχειαν ποιῆ-
σαι, σὺν πολλῷ θορύβῳ τοὺς ἐνδον περισπῶντα, καὶ σάλπιγγας 15
νύκτωρ ἐπὶ τὰ ὀχρύτερα μέρη ἀνέσθαι, ἵνα ὑπολαμβάνοντες
οἱ πλείστοι ταῦτα ἀλίσκωνται, διὰ τῶν μεταπυργίων μετὰ τῶν
ἄλλων ἐκφύγῃσι.

Καὶ εἰ μὲν ἐφ' ὑψηλῶν λόφων ἢ κρημνῶν δυσβάτων ὧσιν
αἱ πόλεις κείμεναι, δεῖ τὰ ἀνωθεν διὰ τῶν ἐναντίων ἐκκυλιόμενα 20

δδ:] sic legendum ex Athenæo mechanico
(cf. p. 5, l. 8 ed. nostræ). ἐνδον ponit B.
|| 2. ἀναλίσκονται] ἀλίσκονται B. || 3. βιω-
φελεστάτων] βιωφιλεστάτων B. || 4. Post εἰώ-
θαμεν reliqua pagina vacua est in codice
B. Est enim finis Proœmii. — 10. φύλα-

ξιν] φυλάξιν B. || 14. συνέχειαι] συνέχει
αι B. || 15. περισπῶντα] περισπώντα B.
|| 17. ἀλίσκωνται] ἀλίσκονται B. || 19. κρη-
μνῶν] κρημνῶν B. ἐπ' ὀχλαῖς ὑψηλαῖς Apol-
lodoros in Poliorceticis (p. 139, l. 9 ed. nos-
træ). || 20. ἀπὸ] sic B. Forte legendum ὑπὸ.

Cod. B.
fol. 195 r.

Cod. B.
fol. 199 r°.

παραφυλάττεται βάρη, ἅπανά εἰσιν ὡς λίθοι στρογγύλοι, κίονες, Apollodor.
Poliore.
p. 139, l. 9-13.
τροχοὶ, σφονδύλοι, ἅμαξαι τετράτροχοι φορτίοις βεβαρημέναι, ἀπείρα ἐκ πολλῆς διάφορα κόχρακος ἢ γῆς πεπιλημένης γέμοντα, καὶ οἷα τὰ ἐκ σανίδων κυκλοτέρως συνηρμοσμένα καὶ δεσμοῖς
 5 ἔξωθεν περιελημμένα τὰ πρὸς ὑποδοχὴν οἷνα γινόμενα ἐλαίς τε καὶ παντὸς ὑγρῆς, ἄλλα τε ὅσα πρὸς ἄμυναν ἐνδεχόμενόν ἐστι παρὰ τῶν ἐναντίων ἐπινοεῖσθαι.

Cod. B.
fol. 199 v°.

Καὶ γρη, πρὸς ταῦτα ἀνπηχανωμένοις, τεύλοισι κατα- Athen. Mechan.
p. 38, l. 2-9.
σκευάζειν ξυλίνους πενταπήχεις, ὑπὸ ἰνῶν λαβδαρχίας κα-
 10 λουμένοις, πάχους ἐκάστου σκέλους τὸν γῦρον ἔχοντος ὥσπερ ποδῶν δύο, ὥστε μὴ θραύεσθαι ἢ διακλᾶσθαι, ἀλλ' ἀντέχειν πρὸς τὰ καταφερόμενα βάρη· ἱκανοὺς δὲ τῷ πλήθει κατασκευάζειν αὐτοὺς, ἵνα τετραπλῇ ἢ καὶ τετραπλῇ ἢ ὅσων γίνηται θέσις· οὕτως γὰρ τὰ
 δυσανάφορα καὶ δυσχερῆ τῶν τόπων περιερίζοντα δυνατόν ἐστιν ἐκ-
 15 τὸς βέλους ἀκινδύνως ἀνέρχεσθαι· ἢ γὰρ τῶν λίθων βιαία κατα-
 φορὰ ἐπὶ τῇ τῶν τεύλων ἀναστροφῇ ἐνεχθεῖσα ἡρεμήσει.

Ἔστι δὲ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον τὴν ἐκ τῶν κατερχομένων παρα-

1. Post ἅπανά εἰσιν (fol. 195 recto et medio) transgrediendum est ad codicis folium 199 rectum et imum, ubi legitur ὡς λίθοι στρογγύλοι. Fortasse excidit aliquid, nam in Apollodori Poliorceticis (p. 139, l. 10-11) locus sic se habet: εἰσὶ δὲ ἢ ξύλων κορμοὶ ἢ λίθοι στρογγύλοι. || 2. σφονδύλοι] σφόνδυλοι B. (Cf. figuram LXXX, ubi legitur σφόνδυλος.) — ἅμαξαι] ἁμάξαι B. || 9. πενταπήχεις] sic textus. Sed πενταπηχῆς habet inscriptio figuræ LXXX. Utrumque in codice B. —

λαβδαρχίας] sic B. λαβδαρχίους L°. Cf. Francisci Barocii scholium: Labdareos hoc est similes literæ labda Græcæ, quæ huiusce figuræ est .λ. et quoniam unusquisque ipsorum ligneorum muricum duas in se labdas ostendit, non immerito labdarei vocabantur. Etenim notandum est λαβδα (π) idem esse atque λαμβδα ex Platon. Cratyl. p. 434-435, et Aristot. Hist. anim. p. 514. || 10. γῦρον] γύρον B. || 14. περιερίζοντα] sic B. Forte legendum περιερίζοντας. || 16. ἡρεμήσει] ἡρεμήσει B.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 140, l. 1 sqq.*

φυλάττασαι βλάβην· ἐκ γὰρ τῆς ὑπωρείας κάτῳθεν ὄρχο-
 μένοις πλαγίας ὀρύσσειν δεῖ ἄφροις, καὶ πρὸς ἵνα μέρη τῶν
 πειχῶν ἀφορᾶν καὶ ἀνέρχεται, βάθος ἐχούσας ὡσεὶ ποδῶν πέντε,
 καὶ ἓνα ὄρχον ὀρθὸν ἐκ τῆς αὐτῆς ὀρύγματος ἐπ' ἀριστερὰ ὄντα,
 πρὸς ὃν ἐπιφέρεται τὰ κυλιόμενα βάρη, πρὸς τὸ πείσσειν καὶ
 ἀσπίδα τῶν ἀνερχομένων γινόμενον. Τὸν δὲ πρὸς τὸν ὀρχον
 ἀσφαλίζειται τὸς ὀρύσσοντας ἕως· ξύλα ὡς ἐξάπηχα ἢ νεά-
 κια κάτῳθεν ὀξύνοντας ὡς πασσάλους πρὸς τὸν ῥηδέντα ἐκ τῆς
 χώματος ὀρθὸν ὄρχον ἐπ' ἀριστερὰ, πρὸς τὸ ἀντέχειν, πηγνύειν
 λελοξευμένα πρὸς τὴν κατωφερῇ τῆς λόφου κλίσιν· καὶ σανίδας
 ἐπ' αὐτὰ ἐξῳθεν ἐπιθέντας, κλάδους δένδρων ἀπαγκαλίζοντας πε-
 ριδεσμεῖν· καὶ τὴν ὀρυσομένην ἀπασαν ὑλὴν ἡκίστη δὲ πορεύονται,
 ὁδοὺς εὐθείας ἐξομαλίζειν πρὸς [τὰς] τῶν χελωνῶν ἀναβάσεις·
 τὰς δὲ πρὸς τὸν ὀρχον χελωνῶν ἐμβόλους κατὰ πρὸς τὸν ῥηδέντα
 ἀσπίδα, τυτέσι σφηνοειδεῖς, ἐκ τετραγώνων ἢ πενταγωνοειδῶν βάσεων
 συνεσώσας πρὸς ὀξείαν κατ' ἐμπερθεὶς γωνίαν, ἐκ δὲ τῆς κάτῳ
 πλατῆς πρὸς ὑψὺς ἀνερχομένης καὶ μέχρι τῆς κατὰ κορυφὴν
 ῥαχέως εἰς ὀξὺ πρὸς τὸν ὀρχον, ὁμοιοιμένης ἐμπερθεὶς πλοίων
 πρὸς τὸν ὀρχον πρὸς τὴν ἐπισυμφιγχεύσει· μικρὰς δὲ αὐτὰς εἶναι
 καὶ πλείονας, διὰ τὸ τὰς ῥαχέως καὶ εὐκόλως κατασκευάζεσθαι καὶ
 ὑπὸ ὀλίγων ἀνδρῶν εὐκόπως φέρεσθαι, λεία ξύλα ποδιᾶτα περὶ

*Cod. B.
fol. 193 r.*

*Cod. B.
fol. 193 r.*

4. ὄρχον] πύχον B. || 7. ἐξάπηχα] ἐξά-
 πηχα B. ἐξαπηχῇ conj. Martin. || 8. ῥη-
 δέντα] sic B. ῥυδέντα correxit L¹. || 9.
 ὀρθόν] ὀρθόν B. — ὄρχον] πύχον B. || 13.
 τὰς] inserui ex conjectura, nam omittit B.
 || 15. πενταγωνοειδῶν] πενταγωνοειδῶν B. || 19.

ὀπισυμφιγχεύσει] ὀπισυμφιγχεύσει B. ὀπι-
 συμφιγχεύσει correxit L¹. Hæc leguntur in
 codice B fol. 193 recto incipiente, unde
 transgrediendum ad folium 193 versum et
 imum, ubi pergit noster μικρὰ δὲ αὐτὰς.
 — μικρὰ] μικρὰ B.

τὴν βάσιν ἐχούσας, καὶ ἀντὶ τρῶχῶν ἥλοις σιδηρεῦς, διὰ τὸ πημέ-
 νας πρὸς τῇ γῇ πῆγνυσθαι καὶ μὴ ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς κατασύρε-
 σθαι· ἔχειν δὲ καὶ πλάγιον ξύλον ἐκάστην κατὰ μέτωπον, ὥσπερ
 ὁ τοῖς ῥυμοῖς ἐχουσιν αἱ ἄμαξαι, ἵνα ὑποσρέφουσιν αὐτὴν
 5 πρὸς τὸ κατωφερὲς ἀντέχει καὶ ἐπισπείρῃ, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ
 πρὸςάροντες αὐτὴν ἐπὶ τὸ ἀνωφερὲς ἀπονήσωσι καὶ πρὸς μικρὸν
 παύεσθαι μέλλωσι. Συμβήσεται ἔν, ἢ τῇ τάφρῳ πλαγίᾳ ἔσθι ἐμ-
 πίπλοντα παραφέρεσθαι τὰ βάρη, ἢ τοῖς λοξοῖς πασσάλοις πλα-
 γίαν ἔχουσι θέσιν ἐνσειόντα δὴπορραπίζεσθαι, ἢ τοῖς ἐμβόλοις ἐγ-
 10 κρούοντα πρὸς θάπερον μέρος παραάγεσθαι, τὸ δὲ διὰ μέσου
 χειρίον τῆς πληγῆς ἀπαλλάττεσθαι.

Βέλπον δὲ πρὸςάγειν καὶ τὰς λεγόμενας γεροχελώνας, ἐλαφροτέρας τῶν ῥηθέντων ἐμβόλων καὶ ὁμοιομήμοις ἔσας, κα-
 τασκευαζόμενας ἐκ πλοκῆς ἰπείνων βεργῶν νεοτμήτων ἢ ἐκ μυρί-
 15 κης ἢ φιλύρας, ὀξείας καὶ αὐτὰς κατὰ πρῶτον ἔσας ἄχει τῆς
 κατὰ κορυφὴν ῥάχεως.

Τὰς δὲ καλουμένας λαίσας, ἐλαφροτάτας ἔσας, ἐκ πλοκῆς
 καὶ αὐτὰς ἀμπελίνων κλημάτων ἢ νεοτμήτων βεργῶν ἐν γήματι
 τρῶπῳ διὰ τάχεις γινομένας, καὶ δεῖ πρὸς κατωφερεῖς καὶ κρη-
 20 μνώδεις εἰσφέρειν τόποις, μήπως ὀλεθρὸν τοῖς ἄρσι ἐμποιήσω-
 σιν, ἀδυνατούσας ἀντέχεσθαι πρὸς τὰ ὑπέρτονα τῶν βαρῶν,
 χεῖσθαι δὲ αὐταῖς μᾶλλον, ὅταν ἐν ἐπιπέδοις καὶ ὁμαλοῖς τόποις
 ὦσιν αἱ πόλεις κεῖμεναι· τότε γὰρ ἔσονται εὐχεῖς.

4. ἄμαξαι] ἄμαξαι B. || 5. κατωφερὲς] κατωφερὲς B. || 7. παύεσθαι] ἀπαύεσθαι B. || 11. ἀπαλλάττεσθαι] ἀπολάττεσθαι B. ||

13. ἐλαφροτέραις] ἐλαφοπτεῖραις B. || 21. ἀδυναπούσας] sic B. Sed forte legendum est ἀδυναπούσας.

Apollodor.
Poliorec.
p. 141, l. 1-3.

Philon. ed. Th.
p. 99, l. 29-37.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 141, l. 5 sqq.*

Ὁ δὲ πρὸς τὴν κατ' ἑσπερίαν ἀνερχόμενος λαὸς ἀκολουθήσει
πρὸς τὰ πλάτη τῶν ἐμβόλων φυλαττόμενος ἥτοι τῶν χελωνῶν
ὅπασιν, καὶ ταῖς ἀμπελοχελώναις σκεπτόμενος διὰ τε τὰς τριχίας
καὶ τὰς σφενδονήσεις. Εἰσὶ δὲ τριαῦται · ξύλα βασιζοῦσιν οἱ
ὀπλίται ὀρθὰ, πρὸς ὑψὸς ἀνίστα ὄντα, ἐν παρ' ἐν, πάχος ἔχοντα
γυρῶν ὡσὲν δακτύλων δώδεκα, κατὰ δὲ πέντε πόδας πρὸς
ἑτέρα πλάγια ἐπ' εὐθείας ἐπεξευγμένα, ἵνα φυλάτῃται τὸ τῶν
πέντε ποδῶν πρὸς ἄλληλα μεταξὺ διάστημα · καὶ τὰ μὲν ὑψη-
λότερα αὐτῶν ὑπὲρ ἀνδρὸς ἡλικίαν καὶ ἡμῖς, τὰ δὲ ταπεινότερα
ὑπὲρ ἀνδρα ἕως ἄνωθεν δὲ σκεπτόμενα, διὰ τὸ ἀνίστον ἐξο-
μοιοῦνται ἀναδενδράσι · τὸ δὲ ὑπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ἐμβόλων ἄρει
τῶν σκεπομένων ἀνίστων ξύλων ἐν γήματι ἅμα φανήσεται χελώ-
νης. Τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν βασιζόμενα ξύλα κέτωθεν ὡς
ξίφη ἐχέτωσαν, ὅπως τῇ γῇ ἐμπησσύμενα τοὺς φέροντας ἀνα-
παύωσι. Δέρματα δὲ, ἢ λιναῖα παχέα, ἢ τεύχηνα, κρεμνῶνται
ἕξωθεν καὶ κατὰ πρὸς ὥπον · ἐπὶ δὲ τοῖς ἀνίστοις ξύλοις δέρματα
ἐπικειώδωσαν ἄνωθεν διπλαῖα, ἐκ ἀπεκτεταμένα πρὸς ὁμαλὴν καὶ
ἴσην ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ ἐπισυνηγμένα κατὰ μικρὸν καὶ πρὸς κε-
χαλασμένα πρὸς τοῖς ἀνίστοις ξύλοις, ἵνα τῇ τύτῳ χανότῃ
τὰ ἐπιπίπτοντα βέλη πρὸς τὴν πληγὴν ἀπονή καὶ ἐκλύπηται, οἱ δὲ 20

*Cod. B.
fol. 193 v.*

*Cod. B.
fol. 193 r.*

4. τριαῦται] τριαῦτα B. || 5. πάχος] μά-
χος B. || 7. ἐπεξευγμένα] ἐπευζευγμένα B,
sed primum γ librarius expunxit. || 9.
ἡλικίαν] ἡλικία B. || 12. Post φανήσεται
(fol. 194 verso ineunte) transgrediendum
est ad folium 195 rectum et medium, ubi
legitur χελώνης. τὰ δὲ κ. τ. λ. || 13. ὀπλι-

τῶν] πλιτῶν B. || 15. ἢ λιναῖα] ἢ λινά B (cf.
Apollodor. Poliorcet. p. 144, l. 3 not. ed.
nostræ). — τεύχηνα] τεύχηνα B. — κρε-
μνῶνται] scripsi ex Apollodor. Poliorcet.
(p. 142, l. 2) ubi περικρεμνῶνται ponunt
codd. βρυμνῶνται B. βρυμνῶνται L¹. κρεμαν-
ται conj. Martin.

ἔνδον σκεπόμενοι ἀβλαβεῖς διαμένωσι. Τὰ δὲ ὑπογεγραμμένα πάντα σὺν τοῖς γήμασι κατὰ τάξιν ὑπόκεινται.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 143, l. 3-5.*

Εἰ δὲ ἐν ἐπιπέδοις καὶ ὁμαλοῖς τόποις ὥσιν αἱ πόλεις κείμε-
ναι, τὰς χωσείδας δεῖ προσάγειν χελώνας, ὑποτρόχους αὐτὰς
5 ἔσας καὶ ἑμπεραθεῖν κατατεγῆς, ἵνα οἱ τὰς τάφρους χωννύοντες
διὰ τῶν ἐναντίων μὴ πληθύνωσι· ἢ τὰς περικυρτωμένας λαίσας,
ὡς ἐλαφροτάτας καὶ χρησίμους πρὸς τὸ χωννύειν τάφρους,
τόποις τε ἐνύδροις καὶ ὑπόμβροις ἀναγεμίζειν, καὶ παντοῖα λακκί-
σματα ἐξομαλίζειν τοῖς τεύχεσι πλησιάζοντα, ὅπως εὐδιάβατον καὶ
10 ἀκίνδυνον τὴν τῶν μηχανημάτων ἀγωγὴν ποιησώμεθα. Δεῖ δὲ
ἀκριβῶς σκοποῦντας ἀνερευνᾶν τὰς ἐπὶ τὰς τάφρους φαινόμενας
ισοπέδους διαβάσεις, διὰ τὰς κἀπὼθεν πολλάκις κρυπτόμενα ὑπὸ
τῶν ἐναντίων κεράμια, καὶ τοῖς μὲν ἀνθρώποις εὐδιάβατον καὶ
ἀκίνδυνον τὴν ὁδὸν διόφαινεσθαι, τοῖς δὲ περικυρτωμένοις ὀργά-
15 νοις λίαν βαρυτάτοις ἔσι καταδύνειν καὶ διασπᾶσθαι ἐπὶ τῇ
θραύσει καὶ ἐπιδόσει τῶν ὑποκειμένων κεραμίων. Ὅθεν χρὴ μετὰ

*Philon. ed. Th.
p. 99, l. 41-44.*

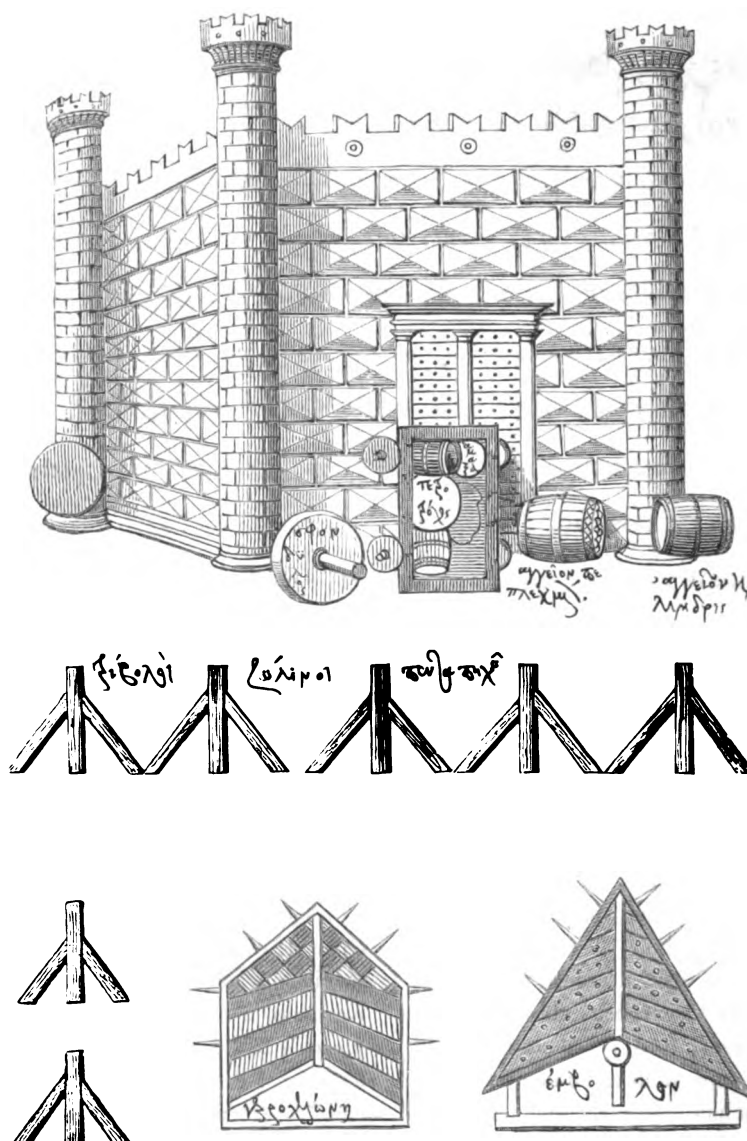
*Philon. ed. Th.
p. 100, l. 4-11.*

2. Post ὑπόκεινται (fol. 195 recto et imo) regrediendum est ad folium 162 versum et medium, ubi pergit oratio hisce verbis: Εἰ δὲ ἐν ἐπιπέδοις καὶ ὁμαλοῖς κ. τ. λ. Hæc et sequentia desunt in Apollodori Poliorceticis, ubi forte lacuna notanda est (p. 143, l. 5 ed nostræ). Quod minime mirandum est, quum ad constituendam hanc Poliorceticorum textus partem deficiat codex vetustissimus M, neque supersint nisi codices PV, ex recensione decimo sæculo facta exarati. Cujus recensionis auctor multa de suo arbitrio videtur recidisse. Itaque conjicere licet

Apollodorum, quum de obsidione civitatum in altis collibus sitarum (p. 139, l. 9 sqq.) accurate scripserit, scripsisse etiam de civitatibus in plano jacentibus, sed illam alteram partem ab epitomatore recisam fuisse. || 5. κατατεγῆς] κατασκευῆς B. || 6. διὰ] sic B. Forte legendum ὑπὸ. || 8. ἐνύδροις] ἐν ὑδροῖς B. — ὑπόμβροις] ὑπὸ ὁμβροῖς B. || 9. εὐδιάβατον] εὐδιάματον B. || 13. ἀνθρώποις] ἀνθρώποις B. Male vertit cælis Barocius quasi legerit οὐνοῖς, scilicet θραύσει, quod plane a sensu abhorret. || 14. τὴν ὁδὸν] τὴν ὁδὸν B. || 16. ἐπιδόσει] sic B. ὑφιστάσει conj. Martin.

ἀκοντίων εὐτόνων λόγχας ἀσφαλεῖς ἔχοντων, ἢ ὀλοσιδήρων, ἢ

Fig. LXXX.

τρυπάνων ἱνῶν ἐπιτηδείων τὴν ἀπόπειραν ποιῆσαι· τοὺς δὲ

Τὺς κατεσπαρμένους ὑπὸ πῶν ἐχθρῶν σιδηροῦς τεύχεσιν τῇ γῇ

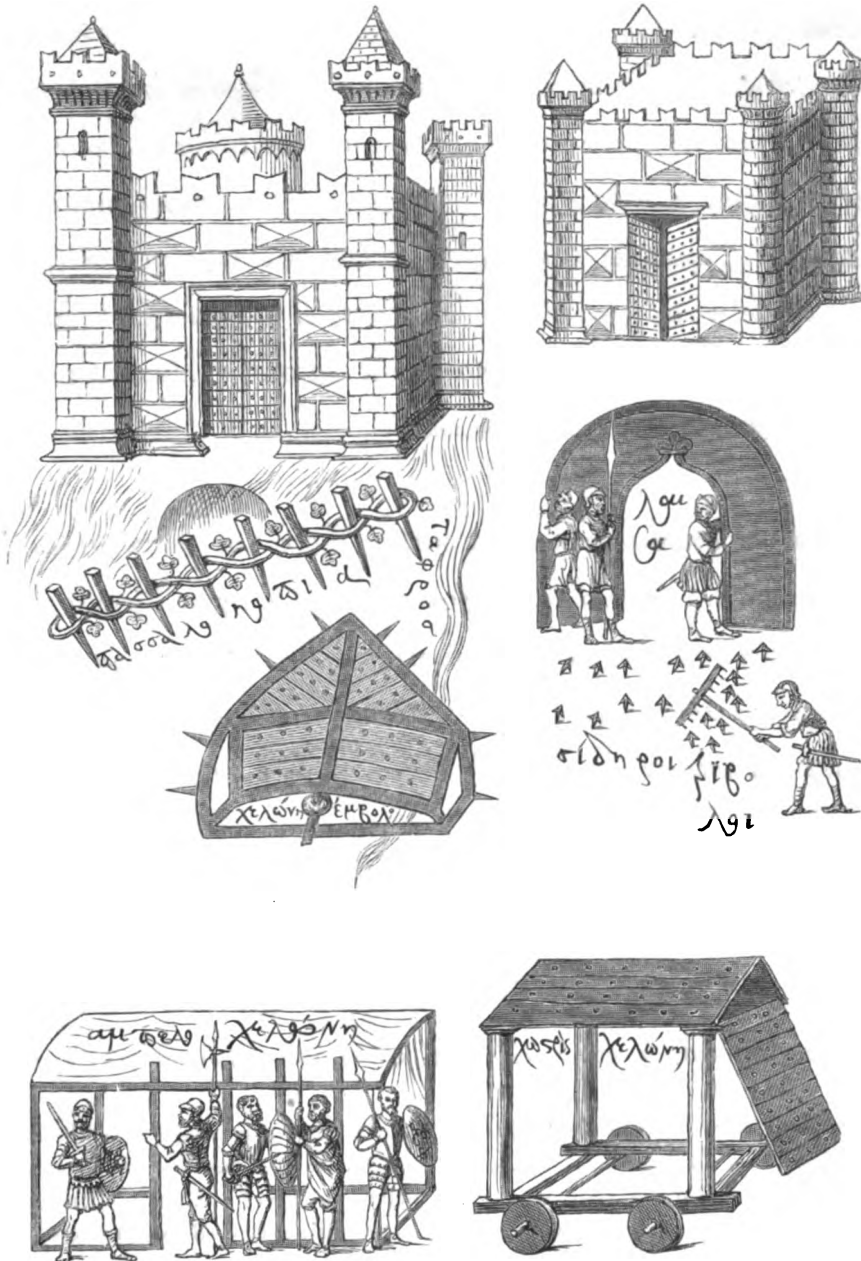

Fig. LXXXI.

ἀναμυγνύμενους καὶ ἀφανεῖς ὄντας, ξύλινα ὑποδήματα πρὸς
 τοὺς πόδας τοῖς ὑποδήμασι κάτωθεν ὑποδέντας, ἀβλαβῶς δια-
 βαίνειν, ἢ τοῖς γεωργικοῖς κτεσὶν, ἔς καὶ χειφάνας ἑνὲς καλοῦσιν,
 ὀδονταποῖς ἔσι, τοῦτους ἀνακαθαίρειν · καὶ πρὸς τὰς ἐπὶ βοθρεύ-
 μασι τετιμέναις θύρας, πρὸς πειραν ποιοῦμένοις, ταῖς δικάλαις
 ἀνασκάπτειν. Χρὴ δὲ καὶ τὰς ὑπὸ γῆν πρὸς τῷ τείχει γινομένας
 ὑπορύξεις κρυφίας βαθείας πρὸς τοῖς θεμελίοις ποιεῖσθαι, καὶ
 μὴ εἰς ὄψιν τῆς γῆς, ἵνα μὴ διαγνόντες οἱ πολέμοι ἐνδον ἀντο-
 ρύξωσι, καὶ τῷ τείχει ἀντηρυπήσαντες καπνῶ ἢ ὕδατι τοὺς τὴν
 ὀρυγὴν κατεργαζομένους δαπολέσωσι.

Philon. ed. Th.
p. 99, l. 11.

Cap. II.
De scalis
coriaceis
et reticulatis.

Τὸν δὲ βουλόμενον εὐκόπως πορθεῖν τὰς πόλεις, κατὰ Φίλωνα
 τὸν Ἀθηναῖον, δεῖ μάλιστα, τρυμητοῦ ὄντος ἢ ἐορτῆς ἔξω τῆς πό-
 λεως ἀρμόμενης, ἀθρόαν τὴν ἐπίθεσιν ποιεῖσθαι · πλείους γὰρ ἔξω
 τότε χειρούμενον, εὐάλωτον ἢ ὑπόφορον καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν
 λοιπῶν οἰκητόρων διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς σοργὴν ἢ συγγένειαν ἀνταλ-
 λαπτόμενον ἔξειν. Εἰ δὲ κατὰ κλοπὴν νυκτὸς τὴν πόλιν βουλό-
 μεθα λαβεῖν, τῶν πολιτῶν τὴν ἑλευσιν ἡμῶν ἀγνοούντων καὶ
 ἀνελπίστων ὄντων, χειμῶνος καταλαβόντος, ὅτε τῷ κρύει τοῦτων οἱ
 πλείους ἐν ταῖς οἰκίαις συσέλλονται καὶ ἀπαράσκευοι πρὸς μά-
 χην τυγχάνουσιν, ἢ πανδήμῃ ἐορτῇ ἐν τῇ πόλει τελουμένης, καὶ τῷ

Philon. ed. Th.
p. 96, l. 28-37.

lured.

Cod. B.
fol. 164 r.

4. πύπυς] conj. Martin. πύπυς B. || 4-5. ὅπῃ βοθρεύμασι] ὅπῃ βοθρεύμασι B. || 7. κρυφίας] κρυφίας B. || 9. τῷ πείχει] sic B. πείχης conj. Martin. || 11-12. Nominatur hic Philo Atheniensis, qui alibi Philo Byzantius audit apud nostrum. (Vide infra

pag. 260, l. 5.) Sic quoque in codice Oxoniensi quem ipse inspexi Philo Byzantius nominatur Φίλων ὁ Ἀθηναῖος. || 15-16. ἀνταλαπτόμενον B. || 18. χειμῶνος καταλαβόντος] χειμῶνος δὲ καταλαβόντος posuit prima manus B, sed δὲ delendum notavit.

Ined.

πλήθους ἐπὶ τῇ τελετῇ παιγνίοις χολάζοντος, ἢ καταφόρου ὑπὸ
 τῆς μέθης ὄντος, κλίμακας ποίησαντες δερμαπίνας τῷ τείχει ὡρσ-
 άξομεν, αἵπνες ἐράπιονται καθάπερ οἱ ἄσκοι, καὶ τῇ ἀλοιφῇ
 ἐμφραπίόμεναι περὶ τὰς ἐραφάς ἀναγεμίζονται, ὥστε μὴ δια-
 5 πνέειν· ἐμφυσωμένων γάρ καὶ πνεύματος πληρωμένων, τῷ δια-
 πνέειν κωλυομένων, ἐξορδοῦσθαι αὐτὰς ἀνάγκη, ὑπὸ τῷ πνεύματος
 ἀντεχομένων, ὡρὸς τὴν ἀνάβασιν. Εἰ δὲ ὑψηλότερον πῶν κλιμά-
 κων τὸ τεῖχος εἴη, ἐπὶ ταῖς συππίναις ὡρυπόπθενται κλίμαξιν,
 αἱ κατασκευάζονται διὰ πλοκῆς καὶ ἐραφῆς δεσμούμεναι, δίκτυω-

Philon. ed. Th.
p. 102, l. 12-19.

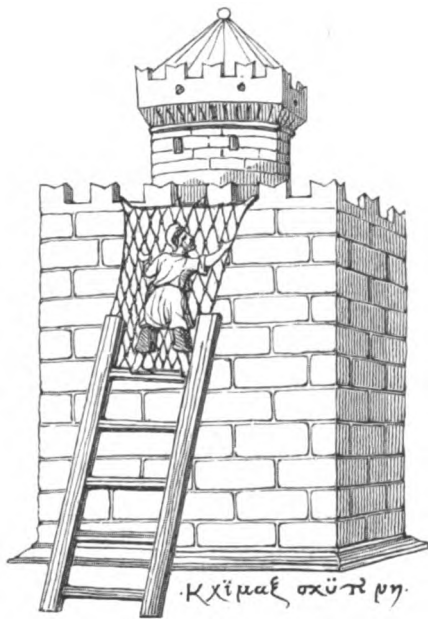

Fig. LXXXII.

10 παῖ ἔσται ὡς τὰ λεγόμενα σάρκινα· εἰς δὲ τὰ ἄκρα αὐτῶν

1. καταφόρου] καταφούρου correctum in
 καταφόρου B. || 2. κλίμακας ἐποίμους (ἐποί-
 μας codex V) ἔχοντας ponit Philo (Th. p. 96.
 l. 35). || 5. πνεύματος] πνῆς ponit B. || 6.

πνεύματος] πνῆς iterum B. || 10. σαρκίνα]
 sic B. Videtur vocabulum e latino *sarcina*
 a Byzantinis transcriptum. (Cf. Du Cange,
Gloss. med. et inf. graec. s. v. Σάρκινον).

ἀγκίστρα πρὸςβάλλονται, ἵνα δὲ τῶν περὶ τοὺς πόδας δερμά-
 πνων ἐπιρριπτόμενα ἐπιλαμβάνηται τῶν περὶ τοὺς πόδας, καὶ ἕως
 τὴν ἐπὶ τὸ πείχος ἀνάβασιν τοῖς βουλομένοις διευθετῶσι. Τὰ δὲ
 τῶν κλιμάκων χήματα ὑποχέραται.

Ined.

CAP. III.

De
testudinibus
fossoriis.Apollodor.
Poliorc.
p. 143, l. 6-9.

Τὰ δὲ ἀνωτέρω περὶ τοὺς πόδας ἐμβολὰ σὺν τοῖς ἀμπελοχε- 5
 λώναις ὅταν ἐγγὺς τῷ πείχῳ ἀνέλθωσι, χελώνας δὲ τότε δια-
 φόροις πρὸςβάλλειν, ἄλλας μὲν πρὸς τὸ ὀρύξαι τὸ πείχος, ἑτέρας
 δὲ πρὸς τὸ κριοκοπήσαι· ἐπὶ μὲν ἔν τῷ ὀρύξαι, τὰς λεγόμενας
 ὀρυκτείδας· ταύτας δὲ ἢ διρρύτους εἶναι καὶ κατὰ τὸν ὅσον
 σκοπεύμενας πρὸςβάλλειν καὶ πρὸςεγείρειν τῷ πείχῳ, ἢ μονοπλέ- 10
 ρους, ὅπασιν μὲν καταφερεῖς, κατὰ δὲ τὸν ὅσον τετραγώνους, καὶ
 ἐκ πλαγίων τραπεζοειδεῖς ὡς τριγώνους, κατασκευαζόμενας ἕως·
 ξύλα λαβόντας τετραγώνους, ἢ τέσσαρα, ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ πέντε διὰ τὸ
 πυκνότερον καὶ στερεώτερον τῷ ἔργῳ, μῆκος ἔχοντα μὴ ἑλάσσον πο- 15
 δὼν δέκα, πλάτος δὲ ὡς ποδὸς ἐνός, ὁμοίως δὲ καὶ πλάτος, 15
 ταῦτα δὲποκόπῃ ἀνωθεν λοξῶς ὡς πρὸς ὄνυχας, ἵνα πρὸς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς δι' ὑποσφύων ἀξόνων, ὑπὸ ὀρθίων ξύλων ἑσώθεν
 βασταζόμενα, πρὸςεγείρωσι τῷ πείχῳ· ἰσάδω δὲ πρὸς τῷ πείχῳ
 εὐλὸς ὑπόδεμα κάτωθεν ἔχων, ὅστις καὶ τὰ ἐπικείμενα ξύλα καὶ
 τὰ ὑποσφύζοντα βαστάσει πάρορθα, ἵνα τὰ ἀνωθεν καταφε- 20
 ρόμενα μηδὲν παραβλάπῃ τὴν ἐξῆς παρεκπίπτῃ ὅπασιν. Τὰ
 δὲ πάρορθα ξύλα καὶ πρὸς ὄνυχας ἐμπερῶν ἐκκεκομμένα
 κέντρα σιδηρὰ ἐχέτωσαν ὅπασιν, ἵνα ἐμπερῶνται τῇ γῇ καὶ μὴ

Cod. B.
fol. 164 v.Apollodor.
Poliorc.
p. 143, l. 11 sqq.

19. εὐλὸς | sic B. non autem σύλος. || 22. ἐκκεκομμένα | ἐκκεκομμένα B.

Ined.

παρὰσύνερχοντα · εἰς δὲ τὰ πλάγια κρεμάδωσαν δέρματα ἢ
 ῥάκη σκέποντα, ἢ τὰ ἐκ βεργῶν ἢ φοινίκων πεπλεγμένα, διὰ
 τὰ ἐκατέρωθεν ἐπιφερόμενα βέλη · ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἔμ-
 πορῶν. Ὅταν δὲ πορσεγίζωσι τῷ τείχει, ἀναπέταζέωσαν ἐπὶ
 5 τὰ ἄνω τὰ ἔμπορῶν · ὑποκρύπτειν δὲ καθ' ἐκάστην χελώνην
 ἄνδρας δύο ὀρθοὺς ἰσχυμένους καὶ σκάπτοντας τὸ τεῖχος, πορὸς μὲν
 πάχος πλέον τῆς ἡμέρας, κατὰ δὲ πλάτος ὅσον καὶ τὸ τῆς χελώνης
 ἐστὶ, πορὸς δὲ τὸ ὕψος ἀπὸ τεταυρῶν ποδῶν ἄνωθεν τῆς γῆς ὑψο-
 μένοις ὀρύσσειν, ἵνα τὰ ἐκ τῆς ὀρυγῆς κατερχόμενα πορὸς τὸν
 10 ἑαζέοντα κἀπώθεν πίπτωσι τόπον · ἐπὶ δὲ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ-
 τον σκάπτειν ὅσον οἱ ὀρύσσοντες ἀπαρεμποδίστως δυνήσονται. Ἐπὶ-

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 144, l. 1 sqq.

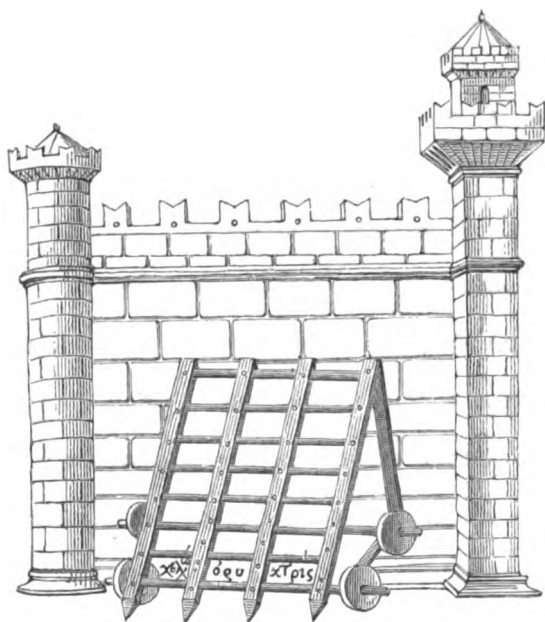

Fig. LXXXIII.

πορὸν δὲ εἴκοσι ποδῶν διεσκηκέντων ἀπ' ἀλλήλων αἱ χελῶναι,

2. ῥάκη] ῥάκη B. || 11. δυνήσονται] δυνήσονται B. || 12. χελῶναι] χελῶναι B.

ἵνα καὶ πολλά ὥσι, καὶ πολὺν τόπον οἱ ὀρύσσοντες ἐπὶ τὸ τεῖχος
ἐργάζονται· καὶ μικρὰ ἔσται, ἵνα ταχέως καὶ εὐκόπως παράγῃται,
καὶ ἵνα μὴ ἐπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν φέρηται καὶ εὐστοχῇ πρὸς
τὰ πλάγια τῶν χελωνῶν τῶν τοσαύτην διάστασιν ἀπ' ἀλλήλων
ἐχουσῶν τὰ διττὰ τῶν τεύχεσι ὑπὸ πῶν ἐναντίων βαλλόμενα. Τὰ
δὲ ὑπογεγραμμένα γήματα ὑποκείται.

Incl.

Cod. B.
fol. 165 r.

CAP. IV.
De fodinarum
sustentatione
et
combustione.

Apollodor.
Poliorc.
p. 145, l. 1 sqq.

Ὅταν δὲ τρυπηθῇ τὸ τεῖχος διττὰ τῆς ὀψέως ἐνδὸν ἐπὶ τὸ πᾶχος
καὶ διάχωρα κατὰ πλάτος τοσαῦτα λάβῃ ὅσα καὶ αἱ χελωναὶ εἰσι,
καὶ οἱ ῥηθέντες δύο ἄνδρες ἀπ' ἀλλήλων ἀπετραμμένοι ἔσωθεν
ἀπαρεμποδίσως ἐπὶ τὰ διάχωρα σκάπῃσιν, ἐκείνῃ χελώνῃ
ἔχοισι χρεῖαν πρὸς τὰ πλάγια μέρη ὀρύσσοντες καὶ ὑπὸ τῶν πᾶ-
χος τῶν τεύχεσι ἐνδὸν φυλαττόμενοι. Ἴνα δὲ τοῖς σκάπῃσι μὴ
συνεμπέσῃ τὸ τεῖχος, ὑποσυλούσῃ ἔσωθεν καὶ βασιλεύσῃ συλα-
ρείοις λεπτοῖς μᾶλλον καὶ πυκνοῖς καὶ μὴ παχείσι καὶ ὀρεοῖς,
ἐπάνω καὶ ὑποκάτω σανίδος πεποιημένης ἵνα μὴ πρὸς τῇ γῇ ὑπο-
χαλῶνται τὰ συλάρια [καὶ] ἐβασίσῃ. Ὅταν δὲ τελειωθῇ τὸ
ὄρυγμα καὶ ἐπισυλωθῇ, [ἀναπληροῦσθαι] τὸ κατὰ μέσον τῶν ἐπισύ-
λων ὑλῶν εὐκαύσων, οἷον φρυγάνων, ξύλων ξηρῶν ἐλασμένων,
δάδων, καὶ ὅσα τύπων ἔτερα πρὸς ἐκκαυσιν ἐπιτήδεια· καὶ ἕτως
ἀναφθῇτω. Εἰ δὲ τις ἐλλείπει τόπος, πυροβόλοις ὑφαπείσθαι.

Cod. B.
fol. 165 v.

7. πᾶχος] πᾶχος B. || 8. ποσαῦτα] πο-
σαῦτα B. || 10. ἀπαρεμποδίσως] ἀπαρε-
ποδίσως B. || 13. βασιλεύσθαι] βασταύει-
σθαι correctum in βαστά B. || 14. παχείσι]
παχέσι B. || 16. καὶ] om. B. Inserui ex

conjectura. || 17. ἀναπληροῦσθαι] om. B.
Supplevi ex conjectura. || 20. πυροβο-
λοις] scripsi ex Apollodoro (p. 145,
l. 12 ed. nostrae) unde totus hic locus pe-
titus est. πυροβόλοις ponit B.

Iued.

Ἐχέτω δὲ καὶ ξύσματα ξύλων ξηρὰ περισπαρμένα σὺν ὑγρᾷ
πίσση ἢ ἐλαίῳ ἐπαλειφθέντα · καὶ ἔπως, ἐκκαέντων τῶν ὑποσ-
λωμάτων, καταπεσῇται τὸ τεῖχος. Καὶ ἐστὶν ἡ ὄψις τῆς γήρατος
βιαύτη.

Apollodor.

Poliore.

p. 146, l. 1-3.

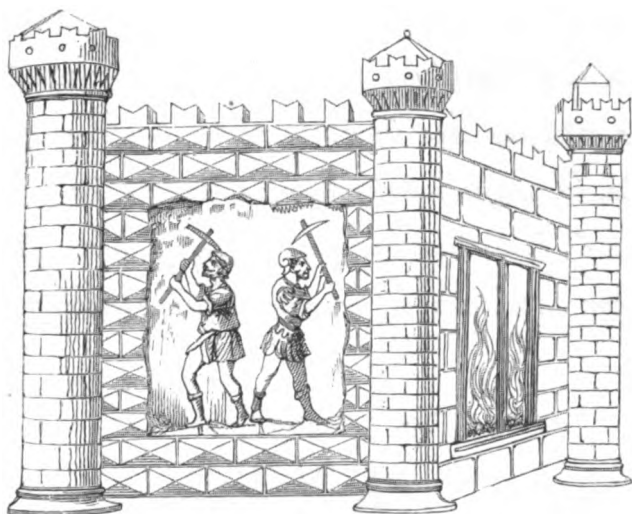

Fig. LXXXIV.

Cod. B. 5
fol. 166 r°.

Τοῖς δὲ τῶν χελωνῶν βύτων παρορθίοις ξύλοις ἤλοι πλατυκέ-
φαλοι ὕψους δακτύλων ὀκτῶ, ἥτοι καρφία ἐκ σιδήρου εἰργα-
σμένα, ἀνωθεν ἐμπησέδωσαν ἄξει δακτύλων πεσάφρον · τοῖς
δὲ λοιποῖς τέσσαρας ὑπερέχοντας ἐχέτωσαν · τὸν δὲ διὰ μέσου
τόπον πηλὸν λιπαρὸν καὶ κολλώδη μετὰ τευχῶν χοιρείων ἢ τρα-
10 γείων μεμαλαγμένον ἐπιχρεῖν καὶ ἀναγемίξιν, ἵνα μὴ διασπᾶται
μηδὲ διασχίζηται. Κρατηθήσεται γὰρ καὶ διὰ τὴν πυκνότητα τῶν
ἡλων καὶ διὰ τὸ πλάτος τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. Ῥάκη δὲ ἐκ πλα-
γίων ἢ δέρματα ἐπικρεμάδωσαν, ἵνα μήτε ἄμμος θερμὴ μήτε

CAP. V.

De
testudinum
consolidatione.

Apollodor.

Poliore.

p. 146, l. 4 sqq.

1. ξύλων] ξυλῶν B. || 2. ἐπαλειφθέντα]
ἐπαλειφθέντα B. ἐπαλειφθέντα L^o. || 7. ἐμ-

πησέδωσαν] ἐμπησέδωσαν B. || 11.
μηδὲ] μὴ δὲ dividit B.

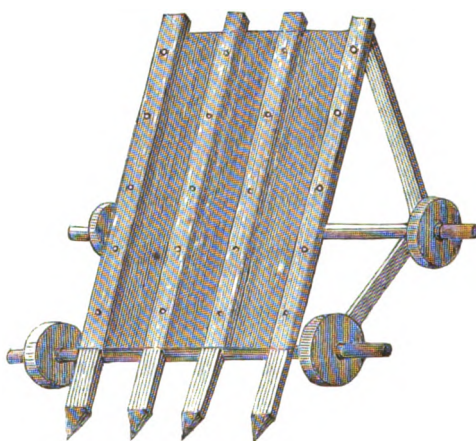
Apollodor.
Poliorc.
p. 147, l. 1-6.

Incl.

πίσσα μήτε πύλη ἀφεψηθεῖσα μήτε ἔλαιον ἐπιχέομενον, ὡς τυχέως
φύσει θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον βραδέως, τοῖς ἔνδον ἐργαζο-
μένοις ἐνστάζη· παρομοίως γὰρ περὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀναλί-
σκοισι σάρκας. Οὕτως ἔν κατεργαζόμεναι αἱ χελῶναι διαφυ-
λαχθήσονται πρὸς τὸ μὴ καίεσθαι ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων ἄνωθεν
πυροφόρον καὶ ἀναπιομένων φλογῶν, μηδὲ διέρχεσθαι ἔνδον τὰ
ἐπιχέομενα περμασμένα ὑγρά. Ὡσαύτως δὲ λαῖσά τε καὶ γερρο-
χελῶναι ἐπὶ τὰ πλέγματα σκεπέδωσαν δέρμασι διαβρόχοις βοῶν
νεοσφαγῶν, ὡς δυναμένοις περὶ ἀντιμάχεσθαι. Αὗται δὲ αἱ χελῶ-
ναι πόρροθεν λιθοβόλων ὀργάνων καὶ τοξοβολισμῶν χεῖδωσαν, 10

χελὼν ὀργάνων λιθοβόλων καὶ τοξοβολισμῶν χεῖδωσαν·

Fig. LXXXV.

συμπεπηγυῖαι δὲ καὶ ὑπότροχοι συμβληθεῖσαι τοῖς πείχεσι πρὸς α-
γέδωσαν. Καὶ τὸ σχῆμα ὑπόκειται.

1. πύλη] sic B. De hoc verbo cf. Boisson.
Notices, II, p. 219; Anecdol. III, p. 412,
415. — τυχέως] τυχώς B. || 3. ἀνθρώπων]

ἄνων B. || 3-4. ἀναλίσκοις] ἀναλίσκοισα B.
|| 8. σκεπέδωσαν] sic B. σκεπάθωσαι L.
|| 10. τοξοβολισμῶν] τοξοβολισμῶν B.

Ined.

Cod. B.
fol. 166 v°.

Τινὲς δὲ ἐπὶ λιθίνων τειχῶν ξύλα ὡς ἔδος περιπέσαντες
 ποροσεγίζονται κάτωθεν, ὥστε ἀνάπλεσσαι καὶ θρύψαι τοὺς λίθους.
 Δύχρησον δὲ τὸ ἔργον ἐνίοτε καὶ ἐποφαλὲς γίνεται, ὅπ καὶ ὕδωρ
 ἀνωθεν ἐπιχέομενον σβεννύει τὸ πῦρ, καὶ ἀδινεστέρα πρὸς πλάγιον
 ἢ τὰ πρὸς Φορὰ γίνεται, ὡς φύσει ἀνωφερὲς καὶ πρὸς ἐνέργειαν
 ἰσχυρότερα τυγχάνουσα, καὶ ἐ δυνήσονται ἐπὶ τῇ τῆς φλογὸς ὁρμῇ
 οἱ ἔνδον ἐργαζόμενοι ὑπὸ χελώνην εἶναι· συγκαήσονται γάρ.
 Γίνονται ἔν κύθρινοι ὀστράκινοι διὰ πετάλλων σιδηρῶν ἐπὶ τῷ
 ἔξωθεν μέρει συνδεδεμένοι, καὶ γεμίζονται ἀνθρώπων λεπιῶν·
 10 ὑπὸ δὲ τῆς ἔξωθεν ὀψέως τῶ πετάλλῳ πρὸς τὸν πυθμένα τέτρη-

CAP. VI.

De murorum
lapideorum
per urnam
combustione.Apollodor.
Poliore.

p. 152, l. 6 seqq.

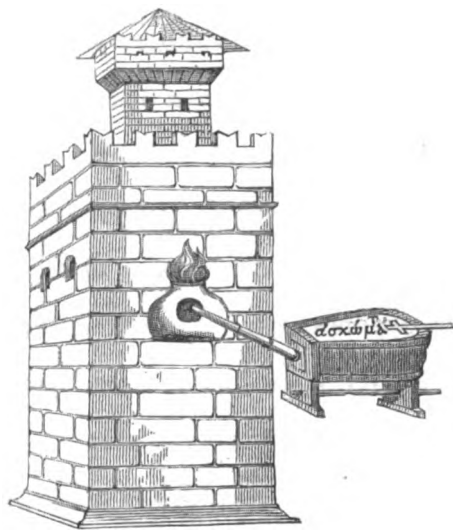

Fig. LXXXVI.

ται ἀνεωγόντες ἄχει δακτυλῖαις τρυπήματος, καὶ σιδηρῶν αὐλί-

1. περιπέσαντες] περιπέσασθαι B. || 4.
 ἀδινεστέρα] ἀδινεστέρα B. || 7. συγκαή-
 σονται] συγκακῶσονται B. || 8. κύθρινοι] scri-
 psi ex vetustissimo codice Apollodori M.
 (Vid. p. 152, l. 12 not. ed. nostræ.) χύθρινοι

ponit B. Libri mss. variaverunt in scri-
 bendo hoc vocabulo, nam reperias in co-
 dicibus Apollodori κύθρινοι, χύθρινοι, χύ-
 τενοι, atque etiam χύθρινοι. || 11-p. 220,
 l. 1. σιδηρῶν αὐλίσκων] correxi ex Apollo-

Apollodor. Poliorc.
p. 153, l. 1-7. σκον ἐκεῖθεν δεχόμενοι, πρὸς ὃν ἄλλος ἐμβάλλεται ἀσκάμα
ἔχων. Πῦρ δὲ λαβόντες οἱ ἀνθρακες καὶ ἐμφυσώμενοι ὁμοίαν
φλογὸς ἀπεργάζονται ἐκκαυσιν ὑπεμβαίνουσιν τῷ λίθῳ καὶ
θρύπτουσιν, ἢ ὅξους ἢ ἔργου ἢ ἱνὸς ἄλλας τῶν δριμύων ἐπιχειμένους.
Καὶ ἔστι τὸ γῆμα οἷον ὑποχέραπται. Κέχρηται δὲ αὐτῷ συνεχῶς
οἱ μολιβδόφυγοί.

Iued.

Cap. VII.
De
murorum
lateritiorum
per
terebras
perforationi-
bus.

Εὰν πλίνθινα τεῖχη καταβαλεῖν ταχέως θελήσωμεν, πυκνοτά-
τας ἐπ' αὐτὰ τρήσεις διὰ τρυπάνων ποιήσωμεν, ὑπὸ χελωνῶν
ἀνωθεν ἐπιχειρισμένων σκεπόμενοι, ἢ λαισῶν ἀσφαλεστάτας στέγας
ἐχουσῶν καὶ δέρμασι βοῶν νεοσφαγῶν περὶ τὰ πλέγματα σκεπο- 10
μένων, διὰ τε τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτῶν βάρη καὶ τὰ ἐγχέόμενα
τετερμασμένα ὑγρά. Τὰ δὲ τρύπανα ἔσωσαν τεκτονικοῖς ὀργάνοις
παρόμοια· μοχλὸς γὰρ γίνεται σιδηροῦς μήκους ποδῶν μὴ
ἑλассον πέντε, δακτυλιαίαν τὴν διάμετρον ἔχων καὶ πάχος γυρ-
θεν ὡσεὶ δακτύλων τεσσάρων, πέταλλον ὁμοίως σιδηροῦν ἐπὶ τὸ 15
ἑμπεραθεν ἄκρον περσπλωμένον ἔχων πλάτους δακτύλων δώ-
δεκα καὶ ὑψοῦς ὀκτώ, ἐστενωμένον κατὰ μέσον ἑμπεραθεν ἐν γήματι
κηπουρικοῦ πλατυλισγίου· πρὸς δὲ τὸ ἕτερον ἄκρον ξύλινον διπλὸ
ὄβριου μεσότηνον εἰσδέχεται κύλινδρον ὑπὸ δριμύτος σρεφόμενον
ἔχοντα κατὰ μέσον τῆς ὀπιδίου μέρους κεφαλοειδῆ παρεξοχὴν 20
ὑπεμβαίνουσιν καὶ ἀνασρεφομένην ἐπὶ τὴν ὀνομαζομένην πελίδαν
ἥτοι ἐπικεφαλίδαν πνὰ ἔσαν, κανόνος τῇ γῇ ἐπικειμένης τῆς περσ-

Cod. B.
fol. 167 r.

Apollodor. Poliorc.
p. 148, l. 1 sqq.

dori Poliorcetis, ubi συνέχεα σιδηρῶν. (Vid.
p. 153, l. 2 ed. nostræ.) σιδήρ' ὁ ἀναλι-
σκον ponit B. || 8. ποιήσωμεν] ποιήσωμεν B.

|| 13. σιδηροῦς] σιδηρὸς B. || 14-15. γυ-
ρθεῖν] γύρθεῖν correctum in γυρθεῖν B.
|| 18. ἕτερον ἄκρον] ἕτερον ὃν ἄκρον B.

Ined.

ἀγροντος αὐτὴν καὶ ἐπακολουθοῦντος αἰετῶ τρυπομένῳ τόπῳ. Περι-
 στραφίσεται δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν καὶ διὰ χειρῶν κινούμε-
 νος ὁ κύλινδρος σὺν τῷ τρυπάνῳ, εἰὰ κανόνια πρὸς τὸ μέσον εἰσδέ-
 ξηται ὡς φρεαπίας ἢ λακάτης σαυροειδῶς διεκβληθέντα, ἃ ἕναις ἐκ
 τῶν γήματος ἀστερίσκους καλοῦσιν. Τὰς δὲ γινομένας ἐπὶ τῷ τείχει
 τρυπήσεις πλαγίας τε καὶ ἀνωφερεῖς [δεῖ] ποιῆσαι ὡς πρὸς τὸ
 ἐνδότερον μέρος ὑψηλοτέρας, ὅπως τὰ ἐκ τῆς πλίνθου ὑπὸ τῶν
 τρυπάνων περιζυόμενα εὐκατάφορα γίνηται. Καὶ τὸ ἐπ' ἄκρον
 τῶν μοχλοῦ θεωρηλωδὲν πέταλλον καλῶς πρὸς τὴν ἐργασίαν
 ἀναβασάζεται σπριζόμενον ὑπὸ τῶν τῇ γῇ πλαγίου ἐπικειμένου
 κανόνος καὶ πρὸς αὐτῇ ἀνπσπριζόμενου. Ἡ δὲ ἐκ τῶν τρυπάνων

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 149, l. 1 sqq.

Col. B.
 fol. 167 v°.

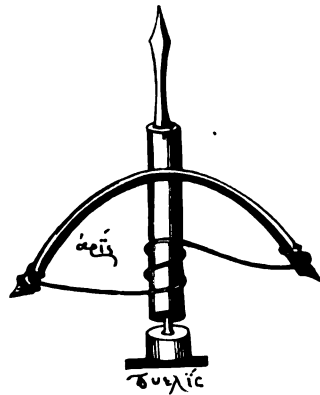

Fig. LXXXVII.

γινομένη ἀνωφερῆς σύντρησις οὐ ποιῇ συγκάθεισιν μόνην τῶν τεί-

6. πλαγίας] πλαγίας B. — δεῖ] om. B. Inserui ex Apollodori Poliorceticis, ubi πλαγίαι δὲ δεῖ τὴν τρύπην εἶναι (vid. p. 149, l. 2 ed. nostræ). || 8. περιζυόμενα] sic B. Scripserat primum librarius περιζυόμενα. Ponunt codices Apollodori περιζυομένη γῆ. (Vid. p. 149, l. 3 ed. nos-

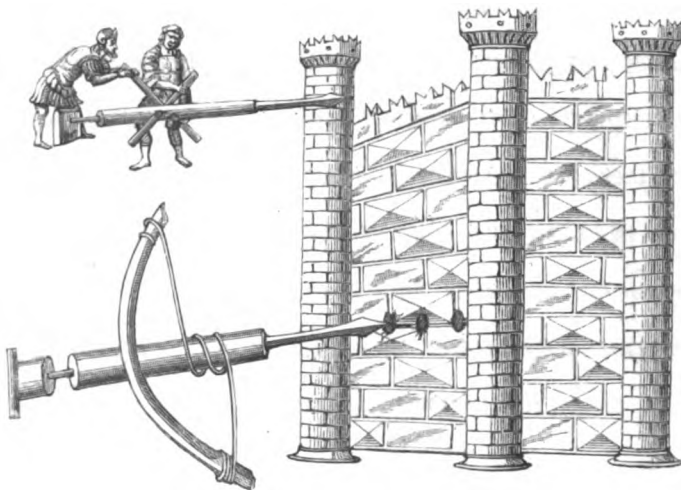
træ.) — γίνηται] γίνεται B. — ἐπ' ἄκρον] ἐπ' ἄκρον B. || 10. ἀναβασάζεται] ἀναβασά-
 ζηται B. || 12. συγκάθεισιν] συγκάθεισιν B. Apollodorus in Poliorceticis ἵνα . . . ἡ κλί-
 σις τῶν τρυπημάτων οὐ ποιῇ κείδημα τῷ
 πύχους μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν ἔξω ὄλιδον.
 (Vid. p. 149, l. 3-p. 150, l. 2 ed. nostræ.)

Apollodor.
Poliorc.
p. 150, l. 1-5.

χοις, ἀλλὰ καὶ παρεγκεκλιμένην ἐπὶ τὴν ἔξω καταφορεάν. Καὶ
γίνεται ἀθρόως πολὺ περὶ τὸ τεῖχος τὸ σύμπληωμα. Καὶ ἐστὶ τὸ τῆς
κλίσεως χῆμα τοιοῦτον.

Ined.

Fig. LXXXVIII.

Ση[μείω-
σαι]·
σπιθαμῇ.
παλαιστῇ.

Τρυπάδω δὲ ἐξ ἴσου τὸ τεῖχος ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας, ἀπεχο-
μένων ἀπ' ἀλλήλων τῶν τρυπημάτων πόδα καὶ τέταρτον, ⁵ *Τρυτέσι*
δακτύλους ἑκοσι, ἥτοι σπιθαμὴν καὶ δύο παλαισάς· ἐστὶ γὰρ ἡ
σπιθαμὴ δακτύλων δώδεκα, ἡ δὲ παλαιστὴ πεσάερον. Τὰς δὲ
τρυπήσεις ἀπὸ τῆς γῆς ἀνωθεν ἀπαρχομένους [δεῖ] ποιῆσθαι ὡς ἀπὸ
ποδῶν τριῶν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν λιθίνων *ωρεϊρήκαμεν* τειχῶν,
ἵνα ἡ ἐκ τῶν τρημάτων *καπερχομένη ὕλη* ἐπὶ τὸν ἐαζέντα *κάτω* ¹⁰
θεν *πίπῃ* τόπον.

Cod. B.
fol. 168 r

Cap. VIII.
De
iurgorum

Ὅταν δὲ τρυπηθῇ κατὰ τὰς μέτωπα τῶν τείχεος, ἀναγκά-

6. σπιθαμῇ] σπιθαμῇ B. Sed codex
habet in margine litteris rubricatis exara-
tam notulam hanc : Ση[μείωσαι] σπιθαμῇ.

παλαιστῇ. || 8. δε] conjeci. || 12. μέτωπα |
scripsi ex Apollodori Poliorceticis. (Vid.
p. 150, l. 6 ed. nostræ.) μέτωπα B.

Ined.

ζονται τὰ τρήματα ἐκ τῆς ἔξωθεν ὀψέως ἐπὶ τὰ ἔνδον, ἢ τοῦ ὅλον τὸ πᾶχος, ἀλλ' ἐπὶ πόδα μόνον, ξύλοις ξηροῖς ἐχρησμένοις, μὴ τετραγώνοις ὥστε κατὰ πλάτος ἐφαρμόζειν ἀλλήλοις, ἀλλὰ παραστρογύλοις ὡς πασσάλοις, πᾶχος ἔχουσι τοῦς τὴν βάσιν
 5 δακτύλων μὴ πλέον τετῶν, τοῦς δὲ τῇ κορυφῇ μᾶλλον ἐσενωμένοις τοῦς τὸ βασάζειν τὸ τεῖχος κατὰ τὸν τῆς ἐργασίας καιρὸν. Καὶ, εἰ ἐνδέχεται, δᾶδες οἱ πάσσαλοι ἔστωσαν· εἰ δὲ μὴ, ξύλα ξηρὰ πεπισσωμένα ἢ θειῶ τετειμμένῳ σὺν ὑγρᾷ πίσσῃ ἢ εἰλαίῳ ἐπαλειφέντα. Στρογύλοι δὲ γίνονται οἱ πάσσαλοι, ἵνα μεταξὺ
 10 τοῦς ἀλλήλοις διαλείμματα ἔχουσιν, ἔνθα τὸ πῦρ ὑποεμβαῖνον καὶ ἀνασφριζόμενον ἐπανάπληται, καὶ μὴ τῇ πυκνότητι συμπνιζόμενον σβεννύηται. Ὅταν δὲ γεμιῶσι πάντα τὰ τρήματα ποδὺς ἄχρι κατὰ βάθος, ὡς εἴρηται, πάλιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας τρυπάδωσαν κατὰ μέσον τὰ καταλειφθέντα διάχωρα κατὰ τάξιν
 15 ἐξ ἴσου τοῦς τὰ τοῦτερα. Τὰ δὲ ἔχοντα τρήματα πλαγιαζέδωσαν ἐφ' ἐκάτερον μέρος, ἵνα ἐπὶ τὰ τοῦτερα ἢ τῶν ὑτέρων ἐπισφύρηται σύντησις, καὶ γεμιθῇ τῶν καὶ αὐτὰ ξυσμάτων ἢ τοῖς πελεκημάτων ἢ ῥυκανισμάτων ξηρῶν καὶ εὐκαύτων φρυγάνων ἢ χιδάκων, καθ' ὧν τὸ πῦρ ἐπιδρασσόμενον ταχέει τὴν ἔκκαυσιν
 20 ποιῆται. Ἐξέπληδες ἔν οἱ πάσσαλοι ἐκ ἔχουσιν ἴσην τὴν ἐπιφάνειαν κατὰ τὸ ὅλον ὕψος, ἀλλὰ μείζονες εἰσι κάτωθεν, ὥστε κρατεῖν δύνασθαι τὸ πῦρ καὶ ἀνέμῳ ἐμπνέοντος ἐπανάπλησθαι. Εἰ δὲ νηνεμία κατὰ τὸν τῆς ἐργασίας καιρὸν ἢ τόπον εἴη, συμβαλλέδω

lateritiorum
combustione.Apollodor.
Poliorc.

p. 150, l. 6 sqq.

Apollodor.
Poliorc.

p. 151, l. 1 sqq.

Cod. B.
fol. 168 v°.

7. δᾶδες] δᾶδες B. || 9. ἐπαλειφέντα] ἐπαλειφέντα B. || 11. πυκνότητι] πυκνήσητι B. || 12. τρήματα] sic B. Scripserat pri-

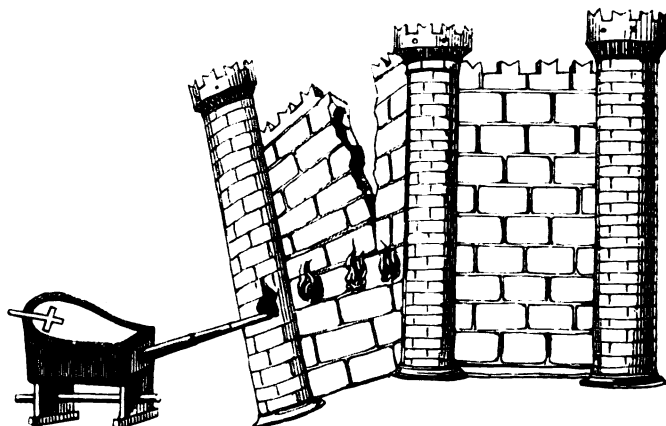
mum librarius τρήματα. || 15. ἐξ ἴσου] ἐξίσου B. || 21. μείζονες εἰσι] ἔχουσι τοῦς κατὰ τὴν κάτωθεν Apollodor. (p. 151, l. 10).

*Apollodor.
Poliorc.
p. 159, l. 1-5.*

σαν κάλαμοι τετραπημένοι δι' ὅλας ἔσωθεν, οἷοις οἱ ἱξευταὶ ἔχουσιν, ἀσκήμασι χαλκικοῖς ἐμφυσώμενοι· πρὸς ὃν γὰρ ἂν πῖς ἐθέλῃ μεταφέρονται τόπον καὶ ἀνάπλοισι τὸ πῦρ, σιδηροῦν αὐλίσκον ἐμπεραθεν τὰς πυρὸς ἔχοντες. Καὶ τὸ γῆμα ὑπόκειται.

Idem.

Fig. LXXXIX.

CAP. IX.

De
testudinibus
arietem
gestantibus.

Τῆς συντηρήσεως ἐπὶ τῇ ὑποσυλώσει καὶ ἐκκαύσει τελεαδείσης καὶ τὰς τείχεσι ἀκλινῶς ἡδρασμένους καὶ ἀτρεμοῦντος ἐπὶ τῷ συμπάχῳ τῆς πλινθίνης οἰκοδομῆς τεχνουργήματι, κριομαχεῖν ἀνάγκη. Εἰ γὰρ καὶ ἔκλυτος καὶ ἀνίσχυρος ἡ τὰς κριοῦ πρὸς τὴν πλίνθον γίνεται πληγὴ, λακκίζουσα μᾶλλον διὰ τὸ χαῦνον καὶ μαλακόν, ἢ σείουσα καὶ ρηγνύουσα διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἀνέπτυπον ὡς ἐπὶ λίθων, ἀλλ' οὖν 10 διὰ τῆς περὶ γρομμίας κατὰ πρὸς ἐργασίας ἀπονήσαν πρὸς τῇ βάσει τὸ τεῖχος οὐ δυνήσεται ἀντέχειν πρὸς τὰς συνεχεῖς πῶν κριῶν κεραιπείσεις, ἀλλὰ τῇ βίᾳ πληθύνον συντηρήσει τὴν κλίσιν εἰσδέ- ξεται.

5 Cod. B.
fol. 169 r.

6. ἡδρασμένους] ἡδρασμένους B correctum in ἡδρασμένους. || 9. λακκίζουσα] sic B, qui ponit infra λακκίζουσα. (Vid. p. 229, l. 19

ed. nostræ.) || 11. κατὰ πρὸς] κατὰ πρὸς B correctum in κατὰ πρὸς. || 12. ἀντίχιν] ἀντίχιν B. — κριῶν] κριῶν B.

Ined.

Τὰς δὲ συμβολὰς καὶ συνδέσεις τῶν κατὰ μῆκος συμβεβλη-
μένων κριῶν, τὰς τε περὶ κῶλα αὐτῶν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν μονοξύλων
κατὰ διάσασιν ἀνηκούσας ὀρθήσεις ἐπὶ τε κριοφόρον χελωνῶν
πύργων τε καὶ τῶν διπλῶν κλιμάκων, καὶ ἐπὶ τὰς δι' αὐτῶν πρὸς
τὸ πείχος γινομένης εὐεργεῖς διαβάθρας, πρὸς τὴν ὀρμόζουσαν
ἐφεξῆς ἐκάστῃ ἐργασίᾳ, ἐπὶ τῆς θεωκειμένης πραγματείας
λεπτομερῶς διασαφίσαντες ἐξεθέμεθα.

Ἐὰν τάχρον μετὰ κριῶν θελήσωμεν τεῖχη ἢ πόρτας ῥηγνύειν καὶ
διασπᾶν, κριοφόροις ποιήσωμεν χελώνας τετραπρόχους ὑψηλὰς, Apollodor.
Poliorec.
p. 153, l. 8 aqq.
ἀνωθεν ἀλύσεις ἢ χοινία εὐτονα κατὰ πάχος ἔχουσας τὰ τὸν κριὸν
βασάζοντα καὶ ἀνέχοντα· ἀφ' ὑψηλοῦ γὰρ βασάζομενος ὁ κριὸς
πλέον ὅπασεν διάστημα πρὸς τὴν κίνησιν λαμβάνει, καὶ ἐν μα-
κροῦ ἐπιφερόμενος καὶ ἐνσειόμενος πλέον ἐνδυναμῶται, καὶ πρὸς
κρούων τῷ τείχει βιαίαν καὶ ἰσχυρὰν διπλοτελεῖ τὴν πληγὴν. Ἔστω
15 δὲ τῷ εἶδει ὑψηλὴ ἡ χελώνη καὶ μὴ ὅσπουτον μεγάλη, ἵνα πρὸς
Apollodor.
Poliorec.
p. 154, l. 1 aqq.
τὴν κίνησιν εὐπαράγωγος ἢ, διπλάσιον τὸ ὕψος τῆς πλάτους ἔχουσα, Cod. B.
fol. 169 v°.
τὸ δὲ μῆκος τῆς ὕψους ἴσον ἢ μικρῶν ἔλασσον, ἵνα ὀξύρρυτος καὶ
ἐπιμήκης εἴη, ὥς ἂν τὰ ἐν αὐτῇ ἐπιπίπτοντα βάρη πλαμαζόμενα
παρεκτρέχη κάπως. Κατασκευάζεται δὲ οὕτως. Ζυγὰ δύο καὶ
20 δύο ἴσωνται μήκοις ὄντα ἀνὰ ποδῶν ΚΔ, διεσῶνται ἀπ' ἀλλήλων

3. κατὰ διάσασιν] καταδιασασιν uno
verbo B. || 6. ἐφεξῆς] ἐφ' ἐξῆς B. || 8.
θελήσωμεν] θελήσομεν B. — πόρτας] πόρ-
τας B. Est vocabulum latinum porta a
Byzantinis usurpatum. Ponit πύλιν Apol-
lodoros in Poliorceticis : Ἐὰν κριῶν θέλω-
μεν πύργον ἢ πύλιν ἢ πείχος σείσαι. (Vid.
p. 153, l. 8 ed. nostræ.) || 9. χελώνας]

χελῶνας B. — τετραπρόχους] emendavi.
τετραπρόχους B. Ponit ὑποπρόχους Apol-
lodoros (p. 153, l. 9). || 10. ἀλύσεις]
ἀλύσεις B. || 11. βασάζοντα] βασάζοντας
B. || 17. ὀξύρρυτος] sic B, qui ponit infra
ὀξύρρυτος (vid. p. 227, l. 4 ed. nostræ). ἵνα
ὀξείαν τὴν ῥάχιν ἔχῃ ponit Apollodoros in
Poliorceticis (p. 154, l. 3). || 20. ἀπ' ἀλλή-
λων

ποδῶν ἐκ ἑλασπον δώδεκα· καὶ πρὸς αὐτὰ ἐμβάλλονται ξύλα
 δακτύλων κατὰ πάχος δώδεκα, πλάτους ποδὸς ἐκ ἑλαπίον, εἴ-
 κοσι πεσάρον ποδῶν πρὸς ὕψος, δριθμῶ ὄντα ὀκτὼ, τέσσαρα
 καὶ τέσσαρα, ἀφ' ἑκατέρων τῶν πλαγίων μερῶν ἐφιστάμενα·
 συννεύοντα δὲ ἀνωθεν κατὰ κορυφὴν συμβάλλει ἀλλήλοις, περι-
 λαμβάνοντα ξύλον, ὃ ἐστὶ ῥάχης τῆς χελώνης, μακρότερον τῆ
 περὶ τὰ ζυγὰ μήκους, καὶ παρεξέχον ἑμπεραδεν δι' αἷς περιόοντες
 λέξομεν αἰτίας. Καθ' ὃ δὲ μέρος τὴν χελώνην περσνεύειν βου-
 λόμεθα, κατὰ μέσους τοὺς ὀρθοστάτας τύποις ἄλλα ζυγὰ περσ-
 λούδω, καὶ ἐκ τῆ ἑσώθεν μέρους ὑποβεβλήδωσαν παρεσάται 10
 ἀντέχοντες καὶ σπείζοντες τὰ μέσα ζυγὰ καὶ τὴν ῥάχιν· τῇ δ' ἐξω-
 θεν ἐπιφανείᾳ σανίσι κατὰ πάχος τετραδακτύλοις οἱ ὀρθοστάται
 σκεπέδωσαν. Καὶ ἔτις συντελεῖται τὸ γῆμα. Ἀπὸ δὲ τῆ ἐδάφους
 τῶν ἑσῶ ζυγῶν ὑποσυλούδω τὰ ἐξω ξύλοις ὀρθοῖς ἀκλινέσι κατὰ
 χάσπον ἔσι· τὸ δὲ μεταξὺ κένωμα τὸ περὶ τὰ κάτω ζυγὰ, 15
 τοῦτέστι τὸ διάστημα, τροχούς τέσσαρας ἐχέτω τοὺς ἀνέχοντας καὶ
 βασάζοντας τὸ ὅλον περὶ τὴν χελώνην σύμπηγμα. Ἵνα δὲ μὴ
 ἀνοίγηται τὰ κάτω ζυγὰ, περιτομίδας περσλάβοι ἐκ ἐξω τομῆς

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 155, l. 1 sqq.

λων] ἀπὸ ἀλλήλων B, sed librarius litteram
 o expunxit. || 5. συννεύοντα] συννεύοντα B.
 || 6. χελώνης] χελώνης B. || 7. παρεξέχον]
 παρεξέχον B. || 9. τύποις] τύπῃ B. τύπῃς
 ponit M in Apollodori Poliorceticis (p. 155,
 l. 3 not. ed. nostrae). || 11. μέσα] sic B
 marg. μετὰ B. || 12. σανίσι] σανίσι B. || 14.
 τὰ ἐξω] τὰ ἐσῶ primum scripserat B, sed
 postea correxit ἐξω. Inter ambas scriptu-
 ras haerent quoque codices in Apollodori

Poliorceticis, nam ἐσῶ ponunt MV, sed ἐξω
 correxit P², qui ἐσῶ in marginem rejecit.
 (Vid. Apollodori Poliorcetica, p. 155, l. 8
 ed. nostrae). || 18. περιτομίδας] sic B. Sic
 et codex Apollodori vetustissimus M, sed
 περιτομίδας ponunt PV, unde habuerunt
 codices recentissimi et Th. (Cf. Apollodori
 Poliorcetica, p. 155, l. 11 ed. nostrae.)
 — περσλάβοι] sic B. λήψεται ponit Apo-
 llochorus (p. 155, l. 11 ed. nostrae).

Ined.

Apollodor.
Poliorec.
p. 155, l. 12 sqq.Cod. B.
fol. 170 r°.

γινομένας, ἀλλὰ χελωνίων περσπλῶσει κρατούσας, ὡσανεὶ χρο-
 θαείων ἰνῶν περιεκομμένων, καὶ ἡμισφαιρίων ἐβεγλυμμένων
 παρμοίων τοῖς ἐπὶ τῶν σροφίγων τῶν θυρῶν ὑδαμένοις, αἱ βά-
 σεις ἔσονται τῆς ὀξυρρήτου χελώνης. Γίνεται δὲ ὅτε ἀμβλυτέρα καὶ
 5 ταπεινότερα ἢ τῆς χελώνης εἶη, ὅταν ἐπὶ μεσοστατῶν τῶν ἐπὶ τῶ
 ζυγὰ ὀρθίων ἐσώπων ἀνώθεν περσπεδῶσιν οἱ λεγόμενοι συγκύπται
 καὶ τὴν ἀνωτάτην τῆς ἀετώματος περλάβωσι ῥάχιν, μακροτάτου
 δηλονότι τῆς κριοῦ ὄντος καὶ τῆς χελώνης πόρρω τῆς τεύχους ἀφεσώ-
 σης. Εἰ γὰρ ἐλάσσων ὁ κριὸς κατὰ μῆκος τύχη καὶ ἡ χελώνη τῆς
 10 τεύχους ἔπιον εἶη, οὐ δυνήσεται ἀντέχειν πρὸς τὰ ἐπικρημνιζόμενα
 καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπιπίπλοντα βάρη διὰ τὸ τῆς εἰσῆς ταπεινώμα,
 ἀλλὰ ῥῆξιν ἢ θραύσιν ἐπὶ ταῖς τῶν δερμονιῶν λαβοῦσα συμβο-
 λαῖς, ἐποφθαλῆς ἑαυτῇ τε καὶ τοῖς κριομαχοῦσι γενήσεται. Τὴν δὲ
 ὑπὸ τῶν περσπλημένων παρορθίων μονοξύλων ἐπιλαμβανομένην
 15 ἀνώθεν ῥάχιν χροὴ παρέξειν ἔμπροσθεν κατὰ πρῶτον τῆς τεύχους,
 ἵνα ἐπ' αὐτὴν περσπλάσῃ ἢ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ κριῷ πεμπόμενα
 περσπλάσῃ. εἰ γὰρ οἱ δὲ τῆς τεύχους καταφερόμενοι μέγιστοι
 λίθοι καὶ τὰ πλάγια ξύλα τὰ ἐξ ἴσου ἰσοβαρῶς καὶ ἰσοζύγως
 κατερχόμενα ἀσπλάσῃ τῶν κριῶν τῷ τεύχει ἐπιφερόμενον,
 20 εἴτ' αὐτὸς ὁ κριὸς περσπλάσῃ διασπαθήσεται, ἢ τοὺς κινούντας
 δαπορρίψει καὶ διαφθερεῖ. Τοιαύτη μὲν ἐστὶν ἡ ἔμπροσθεν χελώνη

1-2. χροθραείων] de hoc verbo confer
 Apollodori Poliorcetica (p. 178, l. 4 not. ed.
 nostræ). || 2. ἐβεγλυμμένων] scripsi ex con-
 jectura. ἐγγυμμένων B. Vertit Barocius in-
 sculptorum. || 4. ὀξυρρήτου] sic B, ubi alias
 scriptum ὀξυρρῆτος (vid. p. 225, l. 17).

Hoc loco vertit Barocius *acutum habentia
 dorsum testudinis*. || 6. ἐσώπων] ἐσώπων B.
 || 12. ἀρμοιῶν] ἀρμοιῶν primum scrip-
 serat B, sed correxit. || 16. περσπλάσῃ
 περσπλάσῃ B, unde mutavit in περσπ-
 λασῃ L^o. || 17. μέγιστοι] μεγίστοι B.

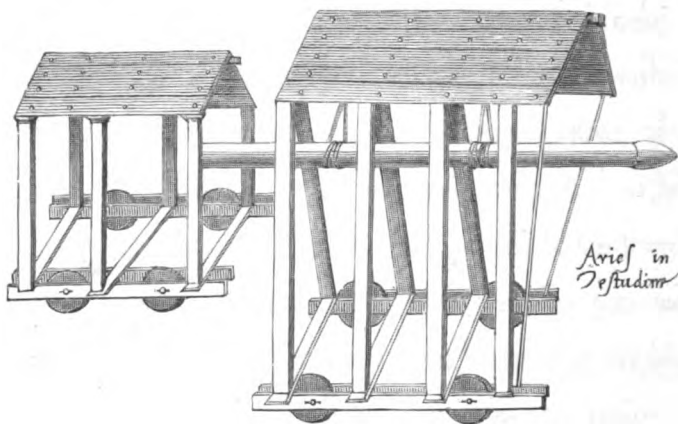
ἢ καὶ τὰς βασιλὰς τῶ κριῦ κατὰ διάσασιν ἔχουσα. Ἡ δὲ δευ-
 τέρα ταπεινότερα πρὸς ὕψος καὶ ἐλάσσων· καὶ ἄλλαι δύο κατ-
 όπιθεν ἐπ' ἐλάσσονες· πρὸς ἀσφάλειαν γὰρ παρόδου ἀναγκᾶται
 πυγχνάνουσι. Πλείονας δὲ [δεῖ] αὐτὰς εἶναι καὶ μικράς, ὡς πρὸς
 πομην, διὰ τὸ εὐκόπως πρὸς ἀνάγκην καὶ ἐν μικρῶν συμπήγνυται
 ξύλων, καὶ μὴ μίαν μεγίστην διὰ τὸ ἐν μεγάλων καὶ δυσευρέτων
 γίνεσθαι καὶ διὰ τὸ βραδέως καὶ δυσκόπως παράγειται. Τὰ δὲ
 σχήματα κατὰ τάξιν ὑποκείμετα.

Ined.

Cod. B.
fol. 170 v°.

Apollodor.
Poliorc.
p. 156, l. 1-9.

Fig. XC.

Καὶ δεῖ εἰδέναι ὅτι ὑπὸ τῆς ἐμπροσθεν καὶ μείζονος χελώνης
 βασιζόμενος ὁ κριὸς ἐπὶ πλέον ὑψοῦται κατὰ πρὸς ὄψωπον τῶ πεί-
 10 χους, ἐπὶ δὲ τῶν όπιθεν ταπεινοῦται· καὶ γὰρ ἀνωφερῶς κινού-
 μενος, σφοδρτάτην ἐπὶ τὰ ἀνώτερα τῶν τειχῶν διποτελεῖ τὴν πλη-
 γήν· ἐπὶ δὲ τὰ κάτω συγκύπτει, ἀδενεσάτην καὶ ἐκλυτον, ἐνίοτε δὲ
 καὶ ἐπισφαλῇ.

2-3. κατ'όπιθεν] κατ' όπιθεν B. || 3.
 ἐπὶ] ἐπὶ B. || 4. πλείονας] πλείονες B. —
 δεῖ] supplevi ex conjectura, nam omittit
 B. Πλείονας δὲ ὁλομην εἶναι καὶ μικράς

διὰ τὸ εὐάγρον καὶ εὐσύνθετον ponit Apollo-
 dorus in Poliorceticis (p. 155, l. 15-16
 ed. nostræ). || 8. σχήματα] σήματα B. Cor-
 rexit in σχήματα L°.

Ined.

Cod. B.
fol. 171 r°.

Ἐν ἀπάσαις δὲ ταῖς χελώναις ἦλοι πλατυκέφαλοι, ὡς περ-
 εῖρηται, ἀνωθεν ἐμπησέδωσαν πρὸς τὰ τῆς σέγης πλάγια καὶ
 κατωφερῇ μέρη ἄχρι τῆς ἡμίσεως αὐτῶν, καὶ τὸ διὰ μέσου ἀνεσηκός
 ἀναπληροῦσθαι πηλοῦ λιπαροῦ καὶ κολλώδους μετὰ τευχῶν μεμα-
 5 λαγμένους καὶ ἀδιαγίστου συντηρουμένου. Πρὸς δὲ τοὺς τροχούς
 τοὺς βασάζοντας τὴν χελώνην ἐπὶ τὰ κάτω ζυγὰ σφῆνας εὐμεγέ-
 θεις ὑποθεῖναι ἀφ' ἑκατέρου τῶν μερῶν ὑπεμβάινοντας, ὥστε
 ἀντέχειν πρὸς τὸ τῆς ὑφ' οὗς μέγεθος· αἱ γὰρ τῶν τροχῶν περὶ
 μόναι καὶ μάλιστα αἱ περὶ ἕκαστα τὰ ζυγὰ διερχόμεναι, δίκην
 10 αἰζόνων βραχεῖαι ἔσται, καὶ δυνήσονται βασάσαι τὴν χελώνην, καὶ δὲ
 ἀσφαλῶς αὐτὴν ἰσαμένην ἔξομεν πρὸς τὴν μέλλουσαν γίνε-
 σθαι τῆς κριῖς ἐπικίνησιν. Ὑποβάλλοντα δὲ κάτωθεν οἱ σφῆνες, καὶ
 μόνον τὸ τῆς ὑφ' οὗς ἀντεχόμενοι βάρος, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν τροχῶν
 κωλύοντες παρεκίνησιν. Ὅταν δὲ θελήσωμεν ἐπικινήσῃ τὴν χε-
 15 λώνην, τοὺς κάτω πεδύντας ὑποχαυνώσωμεν σφῆνας. Καὶ δεῖ
 εἰδέναι ὅτι τὰ λίθινα τεῖχη τάχιστα ἐνσεύεται καὶ ρήγνεται τῶν πλιν-
 θίνων· διὰ γὰρ τὸ χαῦνον καὶ μαλακὸν τῆς πλίνθου ἢ ἐκ τῆς κριῖς
 γινομένη πληγὴ ἀαδηνὴς ἐστὶ καὶ ἑκλυτος, βαδύνουσα τὴν πλίνθον καὶ
 λακίζουσα [μᾶλλον] ἢ ρηγνύουσα καὶ διασπῶσα· ὁ δὲ λίθος πρὸς
 20 τὴν τῆς σιδήρου σκληρότητα ἀντίτυπος ὢν.

CAP. X.

De
quibusdam
quæ
in omnibus
testudinibus
observanda
sunt.

Apollodor.
Poliore.
p. 156, l. 3-
p. 158, l. 1.

1. Ἐν] sic B. in L^o. || 2. ἐμπησέδω-
 σαν] ἐμπησέδωσαν B. || 11. ἔξομεν] ἔξομεν
 B. || 15. ὑποχαυνώσωμεν] ὑποχαυνώσωμεν
 B. || 18. βαδύνουσα] βαδύνουσα B. || 19.
 λακίζουσα] sic B, qui ponit alibi λακίζουσα
 (p. 224, l. 9). — μᾶλλον] om. B. Sup-
 plevi ex Apollodori Poliorceticis, ubi le-

gitur: Ἡ γὰρ μαλακότης τῆς πλίνθου ἐκλύει
 τὴν πληγὴν καὶ βαδύνει μᾶλλον ἢ σεύεται. (Vid.
 p. 157. l. 7-8 ed. nostræ.) || 20. ἀντίτυπος
 ὢν] Hic est lacuna, quæ in codice non in-
 dicatur. Quanta autem fuerit hæc lacuna,
 hodie conjicere non licet. Attamen notan-
 dum est ea quæ desiderantur fere conve-

CAP. XI.

De ariete
et arietaria
machina
secundum
Hegetorem
Byzantium.Athen. Mechan.
p. 21-25.

Οἱ δὲ περὶ Ἡγήτορα τὸν Βυζάντιον τὸν μέγιστον κρίον πηχῶν
ἑκατὸν εἴκοσι κατὰ μῆκος ἐποίου, ἐκ δὲ πλείρης κατὰ μὲν πάχος
ποδιαῖον, εἰς δὲ πλάτος παλαισῶν πέντε· ἐπὶ δὲ τὸ ἔμωραθεν
ἄκρον συνῆγον αὐτὸν εἰς πλάτος ποδιαῖον καὶ πάχος τετρατάλαιον·
ἑλίκας σιδηρᾶς τέσσαρας ὑποτεινομένας ἐπὶ πήχεις δέκα ἔμ-
ωραθεν ωροσπλύντες, καὶ ὅλον ὑποζωννύοντες τελεσὶ χοινίοις
κατὰ πάχος γυρῶν ὀκταδακτύλοις, καὶ βυρσοῦντες αὐτὸν κύκλῳ,
ἀνελάμβανον κατὰ μέσον ἐκ τελεῶν μὲν διαλειμματάων, βα-
σαγμάτων δὲ τεσσάρων. Τὰ δὲ χοινία τὰ ἐκ τῶν ὀνίσκων τῶν
ἐκ τῆς κριοδόχης ἀνέχοντα καὶ ἐπιφέροντα τὸν κρίον, τὰς δὲ χεῖρας
εἶχον ἀλύσει σιδηραῖς πεπλεγμένας. Ἐποίου δὲ καὶ ἐπιβάθραν,
ἐπὶ τῇ ωροφορᾷ τῆς κριοῦ σανίδος ἔμωραθεν ἐφηλωθείσης, καὶ
δίκτυον πεπλεγμένον ἐπὶ πάχος ἱκανὸν κατὰ διάστασιν δακτύλων
τεσσάρων ἢ καὶ πλείῳ τὰς ὅπας ἔχον, πρὸς τὸ εὐκόλως ἀναβαίνειν
ἐπὶ τὸ πείχος. Ἀνήρτων δὲ αὐτὸν καὶ ἐκίνουν ἐπὶ ὀκταπρόχῳ χελώ-
νης, κατὰ μὲν τὸ τῆς ἐλαρείς κάτωθεν μῆκος πήχεις ἐχούσης τεσ-

Cod. B.
fol. 171 v.

nisse cum iis quæ leguntur in Apollodori Poliorceticis (p. 158, l. 2-p. 161, l. 8 ed. nostræ) ubi δέσεις κριῶν enarrantur. Confer quæ de eodem argumento jam antea dixit ipse auctor noster (p. 225, l. 1-7).
|| 1. Ἡγήτορα] ἠγήτορα B. Confer τῆς δὲ ὑπὸ Ἡγήτορος τῷ Βυζαντίῳ ὑψημένης χελώνης apud Athenæum mechanicum (pag. 21, l. 2 ed. nostræ). Hegetorem Byzantium laudat Vitruvius, qui secundum quosdam codd. etiam eum *Hagetor* dorice vocat. (Vid. ibid. not.) Male igitur Barocius vertit *principem Byzantium*, ut recte monuit vir doctissimus T. H. Martin. || 5. ἐλίκας] ἐλίκας B. || 6. ὑποζωννύοντες] ὑποζω-

νύοντες B. || 11. ἀλύσει] ἀλύσει B. — πεπλεγμένας] πεπλεγμέναις B. Emendavi hic et apud Athenæum mechanicum. (Vid. p. 24, l. 10-p. 25, l. 1 ed. nostræ.) || 12. ἐφηλωθείσης] ἐφ' ἡλωθείσης B. || 14. ὅπας] ὅπας B. || 16. ἐλαρείς] ελαρείς B. Ponunt etiam ελαρείον codd. in Athenæo mechanico, ut videre est pag. 21, l. 3 not. ed. nostræ. Quippe littera initialis E in ejusmodi vocabulis hodie etiam ex pronuntiandi ratione quæ apud Græcos viget prætermittitur. Inde fluxit varietas lectionum in codicibus, qui ἐλαρείον, ἐλαρείον, ελαρείον, atque etiam ελαρείον (ex casibus obliquis ελαρείν, ελαρείω) habent.

σαρκοκονταδύο, τὸ δὲ πλάτος εἰκοσιοκτώ. Καὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐξαεῖ Athen. Mechan.
p. 91-95.
 πρὸς ὕψος πηγνύμενα κατὰ τὰς γωνίας τέσσαρα σκέλη ἐκ δύο
 ἑκάστα συνημμένων ξύλων ἐποιοῦν, μῆκος ἔχοντα ἀνὰ πηγῶν $\overline{ΚΔ}$,
 καὶ πάχος παλαισῶν πέντε, κατὰ δὲ πλάτος πηγυῖα· ἀνωθεν δὲ
 5 τῆς κριοδόχης θωράκιον ἐπήγνουσιν οἰονεὶ περίφραγμα, ὥστε πρὸς
 αὐτὸ ἀσφαλῶς δύνασθαι ἐστάναι τοὺς ἐποπτεύοντας τὰ κατὰ τῷ

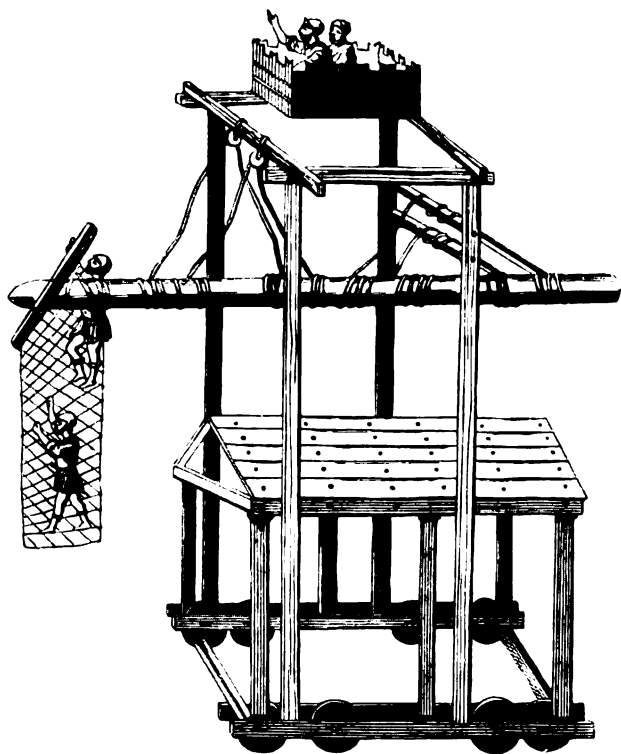

Fig. XCI.

κριῦ δὲ πᾶν ἐναντίον βαλλόμενα. Τὸν δὲ τοιοῦτον κριὸν ἐξαχῶς

1. ἐξαεῖς | χρεῖς iterum B. || 3. ἑκα-
 στα | ἑκαστας B. || 5. θωράκιον] sic B atque
 etiam codd. in Athenæo mechanico. (Cf.
 pag. 23, l. 9 not. ed. nostræ.) || 6. ἐστάναι

ται] scripsi ex MPV in Athenæo mechanico
 (vid. ibid.) ἐστάναι B. — ἐποπτεύοντας] sic
 B. ἐφοπτεύοντας MF in Athenæo mechanico
 (p. 23, l. 10 ed. nostræ). — πατὴς B.

Athen. Mechan.
p. 26, l. 1-5.

ἐκίνουν, καθαιρούντες δὲ ἐβδμηκονταπήχους ὕψους, καὶ τοὺς
τὰ πλάγια πάλιν ἐπὶ πήχεις ἐβδμηκοντα παρασύροντες · ἐκί-
νεῖτο δὲ ὑπὸ ἑκατὸν ἀνδρῶν τορσφερόμενος · τὸ δὲ κινούμενον
σύμπαν βάρος τεσσάρων ἦν ὡσεὶ τετρακιχλίων. Καὶ τὸ γῆμα
ὑποκείται.

5

Καὶ δεῖ εἶδέναι ὅτι τῶν κειῶν οἱ μὲν ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν
οἰακίζονται κατὰ ἑνας τῶν πάλαι μηχανικῶν, οἱ δὲ ἐξ ἀνι-
σπάσεων ἐφέλκονται, καὶ ἑτέροι ἐπὶ κυλίνδρων τορσφύονται. Ἔστι
δὲ ὅτε αὐτοὺς καὶ δι' ὀνίσκων περιστρεφόμενων τὴν τε τορσαγωγὴν
καὶ ἀναστροφὴν ποιούμενοι τὴν πληξίν ἀπεργάζεσθαι. Ἐξέστι δὲ τῷ
τεχνίτῃ τοὺς τὰ τῶν κειῶν μεγέθη καὶ τὴν ἀνήκουσαν τῷ ἔργῳ
χρεῖαν ἐπινοεῖν καὶ τὴν κίνησιν.

Ined.

10 Cod. B.
fol. 172 v.

CAP. XII.
De
constructione
scalarum
quæ
spectatores
vocantur.

Apollodor.
Poliorc.
p. 161, l. 9 sqq.

Ἐὰν θελήσωμεν τὸ σύμπανον τῶν τειχῶν καταμαθεῖν καὶ τὰς
γινομένας τῶν πολεμίων πράξεις καὶ τὸ πλήθος ἐκ τῶν ὅπαιεν
σκοπῆσαι, ἐργασίας καὶ συσκευὰς ἡμερινὰς τε καὶ νυκτερινὰς
ἐνδον τῶν τειχῶν περὶ τὴν πόλιν τορσφόμενας θεάσασθαι, σκοπὸν
κατασκευάσομεν τοιοῦτον. Δύο ξύλα τετράγωνα ἐπερπλατῆ λα-
βόντες, πλάτος ἔχοντα ἀνὰ δακτύλων δώδεκα, τὸ δὲ πάχος ἀνὰ
ὀκτῶ, ὁρθὰ ἐπισήσομεν τὸ μὲν ἐν μεταξὺ δύο κατὰ κρόταφον
κειμένων ἥτοι κατὰ πάχος ἐπερπλατῶν καὶ αὐτῶν ὄντων, ὑποκε-
χωρησμένων δὲ ἀπ' ἀλλήλων ὅσον κατὰ πάχος χωρηθῆναι τὸ

Cod. B.
fol. 172 v.

15

20

1. καθαιρούντες] sic B. καθαιρούντες
ponunt MF in Athenæo mechanico (p. 26,
l. 2-3 not. ed. nostræ). — ἐβδμηκοντα-
πήχους] sic uno verbo legendum. Male ἐβ-
δμηκοντα πήχους dividit B. Confer notam

ad Athenæum mechanicum (pag. 26. l. 3
ed. nostræ). || 8. ἐφέλκονται] ἐφέλκοντο B.
|| 11. μεγέθη] μεγέθη B. || 17. κατασκευά-
σμεν] κατασκευάζομεν primum scripserat
B. || 19. κρόταφον] κρόταφον B.

Incl.

ὀρθόν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἔτερον ὡρὸς ἄλλα δύο ἴσα τε καὶ ὅμοια
καὶ ὁμοίως κείμενα· ἀπεναντίον δὲ τῶν κειμένων δύο διπλῶν κατὰ
μέσον ἄλλο ὡρὸς τῇ γῇ πᾶσι ἀντικείμενον καὶ συμβαλλόμενον
τοῖς κειμένοις διπλοῖς ὡρὸς τοῖς ἐφεσῶσι δυσὶν ὀρθοῖς· καὶ χρημα-
5 πζέστω ἡ βάσις καθάπερ ἦτα λυτὸν ἐκ πλαγίων διπλόχραμμον·
ἀπ' ἀκρῶν δὲ τῶν κειμένων δύο διπλῶν τέσσαρα παραστήσομεν
ξύλα, δύο ἐφ' ἐκάστω, ἐνπαιόντα ἄνωθεν καὶ ἐπισπείζοντα τὰ
ἐφεσῶτα ὀρθά· ταῦτα δὲ ὀρθὰ δεχέσθωσαν κατὰ μέσον δύο
ἔτερα ξύλα πλάτοις ὄντα ἀνὰ δακτύλων ὀκτὼ, κατὰ δὲ πᾶχος
10 ἀνὰ ἑξ, ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα ποδῶν ἐκ ἑλασσον τριῶν.
Ταῦτα δὲ τὰ τέσσαρα τρυπάσθωσαν ἐπ' εὐθείας ὡρὸς ἄλληλα,
καὶ συμπερονάσθωσαν τὰ μὲν ὀρθὰ ὡρὸς τὸ δίμοιρον αὐτῶν ἐπὶ
τὰ ἄνω, τὰ δὲ ἐμβαλλόμενα ἐπὶ τὸ ἔκτον αὐτῶν μέρος τὸ ὡρὸς
τὰ κάτω. Κατερχέσθωσαν δὲ διὰ τῶν ὀρθῶν καὶ πάλιν ἀνερχέσθω-
13 σαν, ὑπὸ πέρους εὐλύτως φερόμενα· τρυπάσθωσαν δὲ καὶ αὐτὰ
πάλιν διὰ τῆς πέρους ἐπὶ τὸ δίμοιρον αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὡρὸς τὸ
ἐπίλοιπον ἔκτον μέρος· δίμοιρον δὲ τῶ ὅλας μήκοις ἐνταῦθα νόει
τὸ μεταξὺ τῶν τρημάτων ὡρὸς τὰ ἄκρα γινόμενον, τοῦτο δὲ
ὡρὸς τὰ δύο ἔκτα, ἅπερ ποιοῦσι τέκτον μέρος τῶ ὅλας μήκοις.
20 Ταῦτα τοῖνυν κατερχόμενα κατὰ μέσον δεχέσθωσαν κλίμακα
ἐλαφρὰν πεπερονημένην δυσὶ πέρουσι ὡρὸς τὰς ῥηθείας τρη-

Apollodor.
Poliorc.
p. 163, l. 5 sqq.

Cod. B.
fol. 173 r.

2. ἀπεναντίον] ἀπεναντίων B. || 3. ἄλλο]
ἄλλω B. || 4. ἐφεσῶσι] ἐφ' ἐσῶσι B. || 5.
ἦτα λυτὸν] ἠταλιπὸν uno verbo B. Vertit
Barocius *basis ipsa configuretur instar*
græcæ litteræ H solutæ, ubi littera soluta
H opponitur litteræ ligatæ n. — διπλό-

χραμμον] sic B. Recte Barocius *habentis*
latera duplicibus lineis constantia. || 11.
ἐπ' εὐθείας] ἐπευθείας uno verbo B. ||
13. ἔκτον] ἔκτον B. || 15. πέρους] πέρους
B. — εὐλύτως] εὐμύτως B. || 21. πέρου-
ναις] πέρουσι iterum B.

Apollodor.
Poliorc.
p. 162, l. 10 sqq.

σεις. Οἱ δὲ τὴν κλίμακα ποιοῦντες μῆρσι ἕσταν κατα πλάτος
δακτύλων μὴ ἔλασσον ἕξ, ἐπὶ δὲ πάχος πεσάρων. Ἀπὸ δὲ τῆς
κάτω πέρους τῆς ἐπὶ τῶν ὀρθοστατῶν διεκβληθείσης ἐπὶ τὸ ἀναχθὲν
ἔκτον μέρος τῶν καταχθέντων, ἔλκυσρον ἐμβαλλέσθω βαθμίδα
ἵνα περιλαμβάνον ἢ χοινίων δεσμὸν ἢ πρὸς κρίκοις σιδηροῦς 5
διὰ τὴν ἑλξιν ὑπεμβαινόν· ξύλον δὲ ἐστὶ περικαμπές τε καὶ
εὐτόνον, μήκοις ὥσπερ ποδῶν ὀκτώ, πρὸς τὸ ἱκανῶς ἐλκύειν καὶ
κατάγειν διὰ μέσας τῶν ὀρθίων τὸ ἀναχθὲν ἔκτον μέρος· τὸ δὲ
ἐγκλιθεὶς ὅλον σὺν τῇ κλίμακῃ εἰς ὕψος ἀνάγει μετάρσιον. Συμ-
βήσεται ἔν, τῶν μέρους τύπου ὑπὸ τῶν ἐλκυστρῶν ἐπὶ τ' ἀνω 10
ἐλκομένῃ, ὑπὸ τῶν ἐτέρων παραδόξως εἰς ὕψος ἀρῶναι τὸν κα-
τάσκοπον, καὶ ὀρθὴν τὴν κλίμακα διαμένειν, διὰ τὸ δυσὶν ἐπιζεύ-
χθαι πέρους. Δεῖ δὲ τὸ ἀνωθεν μέρος ὑπὸ τῶν ἐλκυστρῶν κρα-
τούμενον, εἰ δυνατὸν, πρὸς τὴν γᾶσιν ἐπέχεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὑπὸ
πλάγιων διερχομένων ξύλων ἢ στροφωμαπίων παρεξοχαῖς ἐγ- 15
κλειόμενον κατὰ τὸν τῆς γᾶσεως καιρὸν ἀτρεμεῖν. Καὶ δεῖ εἰδέναι
ὅτι τὸ ὑπερᾶνέχον τέκτον μέρος τῶν ὀρθῶν πρὸς ἀσφάλειαν
τῶν ἐγκλινομένων ἀνίσταται· τὸ δὲ ἀνώτερον ἔκτον μέρος τῶν
ἐγκλινομένων, ἥτοι τὸ τῶν μέσας αὐτῶν τέταρτον (ὡς ἀνωτέρω ἐδη-
λώθη) εἰς ὑποσήμεξιν τῆς δισσωῆς ἀνωθεν πεπερονημένης ἐλα- 20

Cod. B.
fol. 173^v.

4. καταχθέντων] καταχέντων B. — ἐλ-
κυσρον] scripsi ex V in Apollodori Polior-
ceticis (pag. 162, l. 10 ed. nostrae). ἐλ-
κυσρον B. || 5. περιλαμβάνον] περιλαμ-
βάνον B. || 6. ἑλξιν] ἑλξιν B. — ἐστὶ] ἐπὶ
scripserat primum B. || 7. ἐλκύειν] ἐλ-
κύειν B. || 10. ἐλκυστροῦ] ἐλκυσρου B. || 11.
παραδόξως] παραδόξω B. || 11-12. κα-

τάσκοπον] κατὰ σκοπὸν dividit B. Ponit σκο-
πὸν Apollodorus (p. 161, l. 11). || 12-13.
ἐπιζεύχθαι] sic MPV in Apollodori Polior-
ceticis (p. 162, l. 13-14 ed. nostrae). ἐμ-
πιζεύχθαι ponit B. || 14. ἐπέχεσθαι] ἐπι-
χέσθαι B. || 15. παρεξοχαῖς] sic uno verbo
B, non autem παρ' ἐξοχαῖς. || 20. δισσωῆς]
scripsi ex conjectura. δισσωῆς B.

Ined.

Φρεῖς κλίμακος · τὸ δὲ κατώτατον αὐτῶν ἔκτον, διὰ τὴν τῆς
 ἐλκύσεως πρὸς αὐτὸ ἐμβολήν, ἐπὶ τῇ γινομένη σφοδρᾷ κάπτωθεν
 ἔλξει, ἅμα δὲ καὶ ἐπ' ἀναφορᾷ τῆς λοιπῆς πενταπλασίως καὶ τῆς
 κλίμακος, παρείληπται. Ἔστω δὲ καθ' ὑπόθεσιν τὸ ὕψος τῶν
 5 ἐσώτων ὀρθίων, ἕως τῆς διμοίρου αὐτῶν, ὅσον ἐστὶ τὸ ὕψος τῆς τελείου
 μέρους τῆς τείχους · καὶ ἀπ' αὐτῆς ἄξει τῆς διμοίρου τῶν ἐγκλινο-
 μένων, ἥτοι ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν περόνη τῆς συμβολῆς τῆς κλιμακος,
 ὅσον ἐστὶ τὸ τῆς τείχους ἥμισυ · καὶ αὐτὴ δὲ ἡ κλίμαξ, ὅσον τὸ
 ἥμισυ · τὸ δ' ἐκ τῶν τελῶν συνπυκνόμενον ὕψος τέττα μέρει ὑπὲρ
 10 τὸ τεῖχος ἀνάξει τὸν κατὰσκοπον. Καὶ ἐστὶ φανερόν. Ἐπεὶ γὰρ τὸ
 τῆς τείχους ὕψος σπιθαμῶν ἢ ποδῶν ἢ πηχῶν ἢ ἰνῶν ἄλλων κα-
 ταμετρούντων ὑπερέστη ἐξήκοντα, τὰ πρὸς τῇ βάσει ὀρθὰ
 ἐσῶτα ἀνὰ τεράκοντα ἔσωσαν · πρὸς δὲ τὸ ὕψος τῶν εἴκοσι τὴν
 περόνην δεχέσθωσαν · διμοιρον δὲ τὰ εἴκοσι τῶν τεράκοντα. Καὶ
 15 τὰ δὲ τῶν ὀρθῶν κατερχόμενα ἀνὰ πεσσαρχονταπέντε κατὰ
 μῆκος γινέσθωσαν · δὲ τῆς ῥηδεύσεως περόνης ἐπὶ τῇ τῆς κλί-
 μακος πρὸς τὴν συμβολῇ ἐναπολαμβάνεσθωσαν τεράκοντα · δι-
 μοιρον δὲ ταῦτα τῶν πεσσαρχονταπέντε, ὡς ἀνωτέρω πρὸς δέ-
 δεικται. Ἔστω δὲ καὶ ἡ κλίμαξ ἀπ' αὐτῆς συμβολῆς ἐπὶ τὸ λοιπὸν
 20 αὐτῆς ὕψος ἐτέρων τεράκοντα · τὸ δὲ ἐκ τῶν τελῶν ὑψῶν κατ'
 ὀρθὸν συναγόμενον ποιεῖ ὀγδὴκοντα · ταῦτα δὲ τῶν ἐξήκοντα
 τέττα μέρει ὑπερέχουσι · τέττον ὅρα τὰ K τῶν Ξ. Γινέσθω δὲ
 καὶ πρὸς τὴν ἀνωτάτην μερὸς τῆς κλίμακος ἐκ βύρσης

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 169, l. 14 sqq.

2. σφοδρᾷ] σφοδρᾶ B. || 5. ἐσώτων] ἐσώ-
 των B. || 6-7. ἐγκλινομένων] ἐγκλινομένων B.
 || 7. περόνη] περόνη B. || 12. ἐξήκοντα] ἐξ-

ήκοντα B. || 13. ἐσῶτα] ἐσῶτα B. || 14. δι-
 μοιρον] διμοιρον B. || 15. πεσσαρχοντα-
 πέντε] πεσσαρχοντα πέντε dividit B.

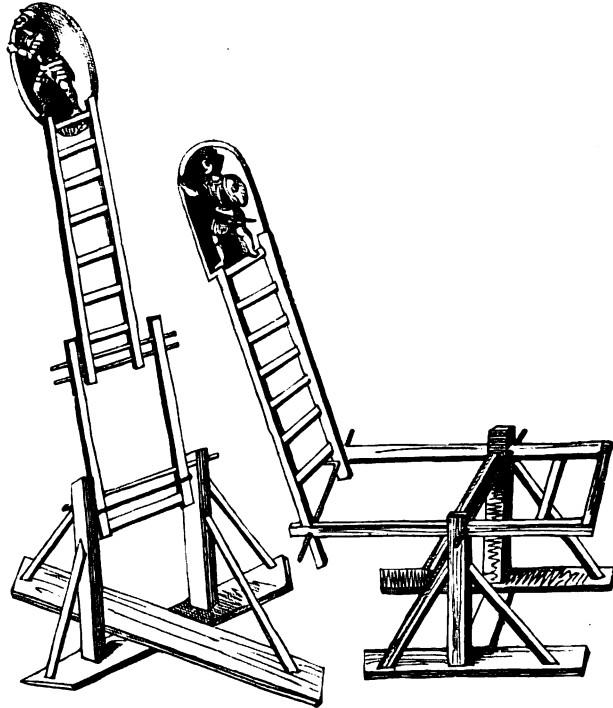
*Apollodor.
Poliorc.
p. 163, l. 1 sqq.*

παχείας τε καὶ εὐτόνου ὡς ἀσπίδος περικαμφθείσης, ἢ ῥάχιν
ὀξεῖαν κατὰ μέσον δεχόμενον καὶ κλίσιν ἐξαρκούσαν ἐπὶ τὰ πλά-
για, πρὸς τὸ δὴτὸ τόξον ἢ σφειδόνης φυλάττεται τὸν κατὰσκοπον.
Οὐ μικρὰν δὲ βοήθειαν παρέξουσιν καὶ χοινία λεπτὰ εὐτονα, ἐπὶ
τοὺς μηρούς τῆς ἀνωθεν ἐλαφροῦς κλίμακος περιειλημμένα, καὶ
πετανυσμένα ἄχει τῆς τῶν περὶων συμβολῆς, μήπως ἢ τῶ
ὑφ' οἷς παρὰ τὰς ἢ λιθοβόλους τυχούσα πληγὴ ῥῆξιν ἢ σπάσιν
ἐπὶ τοῖς ξύλοις ποιήσεται, καὶ σπάσῃ τὸν κατὰσκοπον. Εἰς δὲ τὴν
τῶ σκοποῦ ὀρθίαν καὶ ἀπαρέγκλιτον σάσιν, μέγιστον συμβάλλοντα

Ined

⁵ Cod. B.
fol. 175 r.

Fig. XCII.

καὶ χοινία τέσσαρα ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀρδοσατῶν τορσδεδεμένα καὶ 10

5. μηρούς] μικρούς B. || 7. σπάσιν] σπᾶσιν B. || 8. σπάσῃ] scripsi ex conjectura. πῶσιν B.

Incl.

ἀπεκτεταμένα ἀπ' ἐναντίας ἀλλήλων, εἰ ἐνδεθήσεται σιδηροῖς ἢ ξυλίνοις πασσάλοις μακρόθεν τῇ γῇ ἐμπησσομένοις, ἵνα μὴ διὰ τὸ ὕψος ἀκροβαρῆσαν περιενύσῃ τὸ ἔργον. Καὶ τὰ χήματα ὑπόκειται, τὸ τε κείμενον καὶ τὸ ὠρθωμένον.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 164, l. 1-4.*

*Cod. B. 5
fol. 174 v°.*

Γίνεται δὲ ἀπλουτέρα ἢ τῶν αὐτῶν σκοποῦ βάσις ἐκ τελεῶν μόνων ξύλων κατὰ πλάτος τῇ γῇ πεθεμένων, δύο μὲν πλαγίων ἀπ' ἀλλήλων διεσώτων, καὶ ἑτέρου κατὰ μέσον ἀπεναντίον συμβεβλημένας, ὡς ἦτα λυτὸν ἀπλόγραμμον ἐχηματισμένων· ἐπάνω δὲ τῶν πλαγίων ὑπὸ γλωσσίδος κατὰ μέσον τὰ ὀρθὰ ἐφίστανται· ἐκ δὲ τῶν ἄκρων τὰ πρὸς αὐτὰ ἀντιβαίνοντα τέσσαρα.

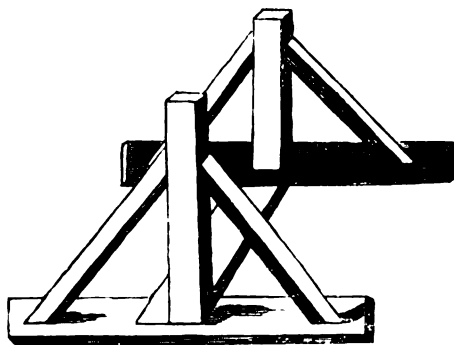

Fig. XCIII.

Γίνεται δὲ καὶ ἄλλως· ἐκ τελεῶν ξύλων, δύο μὲν πρὸς τῇ γῇ κειμένων, ἀπ' ἀλλήλων δὲ μικρὸν ὀποκεχωρισμένων ὅσον κατὰ πλάτος εἰσδέξασθαι τὰ ὀρθὰ· τούτων δὲ τῶν κειμένων διαλόξως

1. ἀπ' ἐναντίας] ἀεναντίας B. || 3-4. τὰ χήματα ὑπόκειται] sic videtur legendum. τὰχ' ὅ ponit B. || 4. ὠρθωμένον] ὀρθωμένον B. || 6-7. ἀπ' ἀλλήλων] ἀπαλλήλων B. || 8. ἦτα λυτὸν] ἡταλιτὸν uno verbo B. Verit Barocius quemadmodum græca littera H

soluta, et addit duplicibus lineis configurata, sed corrigendum est simplicibus lineis, nam ponit codex ἀπλόγραμμον quod opponitur vocabulo διπλόγραμμον antea usurpato. (Cf. p. 233, l. 5.) || 10. τέσσαρα] litteram numeralem ὃ ponit B.

ἀνωθεν ἀνακεχραγμένον, καὶ ἐτέρου ἴσου τε καὶ ὁμοίᾳ καὶ ὁμοίως
κάτωθεν ἀνακεχραγμένον ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὴν θέσιν ἐφαρμοζο-
μένον, μεταξὺ τῶν δύο καὶ ἐφ' ἑκάτερα τῶν ἐπιτεθέντος λοξοῦ, τὰ
ὀρθὰ κατὰ πλάτος ἐμβάλλονται· ἀπ' ἀκρῶν δὲ τῶν κειμένων
ἀντιβαίνοντα δύο ἐπὶ τὰ πλάτη τῶν ὀρθῶν καὶ δύο ἀπὸ τῶν λοξῶν ἐπὶ
τὰ πᾶσι διαλόξως· ἀλλ' ἑδύτερα τούτων εἰν ἀσφαλεστάτη ὡς ἡ
πρωτημένη. Τὴν δὲ ἀπ' ἀλλήλων διάσασιν [τῶν] τετιμένων
πλάγιον καὶ τῶν ὀρθῶν ὁ τεχνίτης διορίσει, πρὸς τὴν τῶν ὕψους
σκοπήσας σύνδεσιν τε καὶ συμμετείαν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μεγέθη
τῶν ξύλων τῆς τε βάσεως καὶ τῶν ὕψους ἐπὶ τὰς τρεῖς διαστάσεις 10
κατὰ ἀναλογίαν ἐπαυξήσῃ τε καὶ μειώσει.

Ined.
l. i-iii.

Cap. XIII.
De
constructione
turrium
secundum
Diadem
et Chariam
Polyidi
Thessali
discipulos.

Athen. Mechan.
p. 11, l. 3 sqq.

Διάδοχος μὲν ἔν καὶ Χαρίας οἱ Πολυεῖδου τῶ Θεπάλῃ μαθη-
ταί, οἱ συστρατευθέντες Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι μηχανικοί,
πρῶτοι τὰ τε πύργα καὶ τὰς διαβάθρας καὶ τοὺς φερόμενους
διὰ τροχῶν ξυλίνους πύργους ἐξεύρον· καὶ τοὺς μὲν ἐλάσσοντας αὐ- 15
τῶν πηγῶν πρὸς ὕψος ἐπιοῖον ἐξήκοντα, τὴν δὲ βάσιν ἐτετραγώ-
νιζον, ἐκάστην πλευρὰν τῶν τε μήκους καὶ πλάτους ἀνὰ πηγῶν
πέντε δεκαεπτά, δεκάς τε αὐτοὺς ποιοῦντες, ἐπὶ δὲ τῇ ἀνωτάτῃ
σέτῃ συναγωγὴν ἰσοπετράγωνον ἀπολαμβάνοντες, κατ' ἀναλογίαν
τῶν τῆς βάσεως πέμπτῃ μέρει τῶν λεγόμενων ἐμβαδῶν ἥτοι τῶ 20

Cod. B.
fol. 175 r.

6. οὐδέπτερον] οὐδ' ἐπίερα B. || 7. τῶν] om. B. Addidi ex conjectura. || 12. Διάδοχος μὲν οὖν καὶ Χαρίας] Διάδοχος μὲν ἔν καὶ Χαρίας ponit B. Emendavi ex codice M, cujus lectionem vide in notis ad Athenæum mechanicum. (Cf. p. 10, l. 10

not. ed. nostræ.) — Πολυεῖδου] scripsi ex codice M. (Cf. Athenæum mechanicum, p. 10, l. 9 ed. nostræ.) Πολυεῖδου ponit B. Polyidis Thetali vertit Barocius. || 17. πλευρὰν] πλευρὰν B. || 19. ἀπολαμβάνοντες] ἀπολαβάνοντες B.

ὑπὸ τῶν πεσσάρον πλευρῶν περιεπιζομένης χωρίᾳ, ὡς ἐφ' ἐξῆς
 δηλωθήσεται. Τοὺς δὲ μείζοντας καὶ ἡμιολίους τούτων πεντεκαίδεκα-
 στήρις ἐποιοῦν, ὕψος δὲ πηχῶν $\overline{C}$ · καὶ ἐπὶ τοὺς διπλασίους εἰκοσα-
 στήρις πρὸς ὕψος πηχῶν $\overline{PK}$ · ἐκάστην δὲ πάλιν πλευρὰν τῆς
 5 τῶν διπλασίων βάσεως ἀνὰ πηχῶν $\overline{K\Delta}$ ἐτίθει. Καὶ μείζοντας δὲ
 καὶ ἐλάσσονας κατ' ἀναλογίαν κατασκευάζον, ἐπὶ ταῖς τρεῖς διαστά-
 σεσι τὰ ξύλα αὐξάνοντες ἢ μειοῦντες, τούτῃ κατὰ τε μῆκος
 πλάτος τε καὶ πάχος · ὡσαύτως δὲ καὶ ταῖς τῶν τεχνῶν διαιρέσεις
 πρὸς τὴν τῆς ὕψους κατεμέλουν συμμετεῖλαι. Ἐξατρόχοις
 10 αὐτοῖς, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀκτατρόχοις πρὸς τὸ ἔξογκον τῆς μεγέτους,
 ἐποιοῦν · ἐπὶ πάντας δὲ αἰεὶ τὸ τῆς βάσεως πέμπτον μέρος ἀνωθεν
 ἐπεπύθουν.

Athen. Mechan.
p. 11-12.

Ὁ δὲ Ἀπολλόδορος, σεμνότερον πρὸς πόδας κατασκευάζων τὸν
 πύργον, ὑφημιόλιον αὐτὸν τῶν ἐξήκοντα πηχῶν καὶ τετράτροχον
 15 δηλοῖ, ποδῶν πρὸς ὕψος ἐμφαίνων ἐξήκοντα · ὅθεν καὶ αὐτὸς
 ἐκάστην τὴν περὶ τὴν βάσιν πλευρὰν κατὰ μῆκος ποδῶν ἐποίησε
 δεκαῖξ, δίχα τῆς ποδιαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα παρεξοχῆς, πλάτους ποδὸς
 ἐνὸς καὶ δακτύλων πεσσάρον, κατὰ δὲ πάχος δακτύλων δώδεκα,
 διπλᾶ τὰ κάτω ζυγὰ ποιῶν, ὅπου οἱ τροχοὶ πρὸς τὸ μέσον. Οἱ δὲ
 20 μεσοστάται ἐπὶ ταῖς παρεξοχαῖς ἐμβάλλεσθαι μέλλοισι. Ταῦτα τὰ
 δύο καὶ δύο ζυγὰ κατὰ πάχος ἐπίθει, καὶ μεταξὺ πρὸς ἕκαστα δώ-

Cap. XIV.
De
constructione
turrium
secundum
Apollodorum.

Cod. B.
fol. 175 v°.

Apollodor.
Poliorc.
p. 164, l. 10 sqq.

1. ἐφ' ἐξῆς] ἐφ' ἐξῆς B. || 4. πρὸς ὕψος]
 πρὸς ὕψος B. || 5. πηχῶν $\overline{K\Delta}$ ἐτίθει] sic
 codex B, qui particulam neglexit. Etenim
 apud Athenæum mechanicum legitur πη-

χαις $\overline{K\Gamma\Delta}$ (vid. p. 12, l. 1 ed. nostræ) ubi
 siglum $\overline{C}$ idem est atque ἡμισυ. || 15. πρὸς
 ὕψος] πρὸς ὕψος primum scripserat libra-
 rius in codice B, sed correxit in ὕψος.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 165, l. 1-10.*

δεκα δακτύλων μεσώχωρον είτε καὶ μεῖζον ἐπὶ τὰ πλάτη διίστων, ὀρθοὺς ἐπὶ τὰ ἄκρα τοὺς μεσοστάτας ἐμβάλλει μέχρι τῆς ἐδάφους κατέρχομενοις, ἕς ἑνὲς σκέλη τῆς πύργου ὠνόμασαν, ποδῶν πρὸς ὕψος ἀνὰ δεκαεῖς ὄντα, πλάτους ποδὸς ἐνὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, κατὰ δὲ πᾶχος ἀνὰ δακτύλων δώδεκα. ταῦτα πρὸς τοῖς 5 κειμένοις διπλοῖς διὰ κανονίων περιτομίδων τε καὶ χελωνίων ἤτοι ἡμισφαιρίων περὶ τὸν μέσον ἐπὶ ἐγγλυμμένων καὶ ὡς χονδραίων ἑνῶν ἐκκεκομμένων, παρομοίων τοῖς ἐπὶ τῶν σροφίφων τῶν θυρῶν πεποιημένοις, περὶ τὴν πρὸς τὴν ἀσφαλίσταται, ἵνα μὴ κινῶνται. Τοῖς ὀρθοῖς τοῦτοις σκέλεσι μεσοστάταις ἔσιν ἀπὸ τῶν κει- 10 μένων διπλῶν ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα διπλᾷ ἑτέρᾳ ξύλῳ ἴσα ὄντα κατὰ μῆκος ὡς ἀντιζυγίδας ἐπίθει, ἵσοτετραγώνον τὸ τῆς πύργου σχηματίζων ἐχάειρον, ἥτοι τὴν βάσιν ἐξ ἴσου περιορίζων, ἵνα οἱ ῥηθέντες τέσσαρες μεσοστάται ἴσων ἀπ' ἀλλήλων πανταχόθεν ἀπέχωσιν. ἐφ' ἐκάστῳ δὲ τῶν τεσσάρων δύο παρῆσαν ξύλα διτρίμω 15 ὄντα ὀκτῶ, ἵσοπλατῇ τοῦτων καὶ ἵσοπαχῇ, ὕψους ἀνὰ ποδῶν ἐννέα, ἐφεστῶτα δὲ καὶ παρῆσαν τῶν μεσοστατῶν ἐφ' ἐκάτερθε ἐπὶ τὰ κείμενα διπλᾷ, καὶ πρὸς τὴν ἀσφαλίσταται καὶ αὐτὰ ἀσφαλῶς (ὡς πρὸς τὴν ἀσφαλίσταται) πρὸς τε τὰ ζυγὰ καὶ τοὺς μεσοστάτας. καὶ ἔτι τὰ πρὸς συνίστανεν ἐν τᾷ ξύλῳ ὀρθοστάτου ἐνὸς κατὰ μέσον ὑπερανέχοντος. 20 ταῦτα δὲ τὰ ὀκτὶ παρῆσαν καλεῖσθαι.

*Athen. Mechan.
p. 10, l. 10.*

Καὶ ἐπεὶ δυσεύρετοί εἰσι διὰ τὸ τῆς πλάτους μέγεθος οἱ τε μεσοστάται καὶ παρῆσαν, ἀνάγκη τοῖς περὶ Διάδην καὶ Χαρίαν ἐπε-

12. ἵσοτετραγώνον] ἵσοπετάγωνον B. || 13. ἐχάειρον] χεῖρον B. — ἐξ ἴσου] ἐξ ἴσου B. || 16. ἐννέα] ἐννέα B. || 17. μεσοστατῶν] μεσο-

στατων B. || 19. ζυγὰ] ξύζυγα B, sed ξύ deletum. || 20. ὀρθοστάτης] ὀρθοστάτης B. || 23. τοῖς περὶ Διάδην καὶ Χαρίαν] cf. p. 238. l. 12 not.

*Ined.
l. 1-21.*

20 Cod. B
fol. 176 r.

σαι, καὶ ἰσοπετράζονα ἀνὰ δώδεκα δακτύλων τὰ σκέλη κάτῳθεν Athen. Mechan.
p. 12, l. 3.
 ποιῖν, ἄνωθεν δὲ ἐλάσσονα · ἐξαίρετως δὲ τὰ παρεσάμενα, καὶ
 μάλιστα πρὸς κατασκευὴν μεγέθους τοιοῦτου πύργου σύμμετρα
 πυγχάνοντα.

- Ined. 5 Πρὸς αὐτὰ δὲ πάλιν ἄνωθεν ὁ θεωρηθεὶς Ἀπολλόδωρος ὁμοίως Apollodor.
Poliorc.
p. 165, l. 11 sqq.
 τοῖς κάτῳ ζυγὰ καὶ ἐπιζυγίδας ἐπέθει ἐλάσσονας τῷ μήκει ποδῶς
 ἄχει, καὶ ἕως τῆς ἀνωτάτω στήθους πρὸς τε μήκος καὶ πλάτος ἐκ τῶν
 ὑφ' ἐμμένων ἀνὰ πόδα ἀφῆρει, ἵνα συναγωγὴν ἄνωθεν ὁ πύργος λάβῃ,
 μήπως ἀκροβαρήσας περνεύσῃ, ἀλλ' ἀσφαλῆ τὴν σάσιν ἐκ τῆς
 10 κάτῳθεν πλάτους τῆς ἑδρας ἔξῃ. Τῶν δὲ τεχνῶν αἱ μὲν περίπτεροι
 ἔσονται, αἱ δὲ περιδρόμοις κύκλῳ ἔχουσαι πλάτους ὥσπερ ποδῶν
 τελῶν · χρεῖώδεις γάρ εἰσιν εἰς τὴν τῶν ἐμπρησμιῶν ἐκβοήησιν.
 Καθ' ὃ δὲ διέστηκεν ἐπὶ τὰ πλάτη τὰ κάτῳ ζυγὰ τὰ τοὺς μεσοστάτας
 δεξάμενα ἐπὶ τὰ ρηδέντα δώδεκαδάκτυλα ἢ καὶ μείζονα μεσό- Apollodor.
Poliorc.
p. 166, l. 2 sqq.
 15 χωρα, τῷ τεχνίτῃ ἐμφαίνων ἐντέλλεται προχοὺς ἐμβάλλειν τέσ-
 σαρὰς ἐξ εὐτόνων αἰζόνων συμπεπερνημένοις καὶ σιδηροῖς πετάλ-
 λοις ψυχρηλάτοις συνδεδεμένοις, τὴν διάμετρον ἔχοντας ἥτοι τὸ
 ὕψος ποδῶν ὥσπερ τεσσάρων ἡμῶν · συμπερναῖσθαι δὲ ὅτε τοὺς
 αὐτοὺς προχοὺς καὶ διὰ σιδηρῶν βραχέων αἰζόνων, διὰ τε τὸ ἐπι-
 20 κείμενον βάρος καὶ τὸ ἔξογκον τῶν μεγέθους · καὶ τοὺς μὲν δύο
 πρὸς ἕκαστα μόνα τὰ δύο ξύλα ἀσφαλίζεσθαι, τοὺς δὲ λοιποὺς
 δύο πρὸς τὰ ἐξ ἐναντίας ἀντικείμενα αἶροντας ἀπὸ τῆς γῆς καὶ

Cod. B.
fol. 176 v°.

3. κατασκευὴν] κατὰσκευὴν B. || 4. πυγχάνοντα] πυγχάοντα B. || 5. θεωρηθεὶς] πορηθεὶς B. || 8. ἀφῆρει] ἀφῆρει B. — Post ἄνωθεν scripsit οὐ librarius in codice B. sed idem expunxit. || 14. δώ-

δεκαδάκτυλα] δώδεκα δάκτυλα dividit B, sed uno verbo legendum. || 16. εὐτόνων] scripsi ex conjectura. εὐτόνων B. || 19. προχοὺς] πρόχους B. || 22. αἶροντας] αἶροντας cum spiritu aspero ponit B.

ἀνέχοντας τὰ διπλᾶ ξύλα, ἵνα εὐσρόφως οἱ τροχοὶ καὶ ἀπαρ-
 εμποδίστως κυλίονται καὶ ὅλον συγκινῶσι τὸ τῆς πύργου σύμπληγμα.
 Οὕτως ἔν τῆς κατασκευῆς συνισταμένης, εὐέλσκοντο οἱ τοῦτοι
 μεσοστάται τρέτω ἑαυτῶν μήκοις μέρει ἐπὶ τῇ ἀνωτέρᾳ εἰς ἀνέ-
 χοντες. Ὅθεν παραστάτας ἐπὶ τὰ ἀνώτερα ζυγὰ πάλιν ἐπέπθει
 ὑπερέχοντας τῶ μεσοστάτου, καὶ τοῦτοι αὐτὸν ἄλλον συνεχόμενον
 ὑπὸ τῶν παραστατῶν, καὶ ἔτι κατὰ πᾶσαν εἰς τὴν τετραμερῶς
 συμπλέκων τὸν πύργον ἐσήρξεν. Καὶ τὸν μὲν τοῦτον μεσοστάτην
 ἐκ ἐποίησε τοῖς παραστάταις τοῖς ἴσον, ἵνα μὴ αἱ συμβολαὶ
 αὐτῶν ἐγγὺς ἀλλήλων ᾦσιν, ἀλλ' ἀντιπαρελλάσσει πᾶς ὁρμὸς
 ἀφεισηκῶς τοῦτον ἑτέρον, καὶ τῇ τῶν παρακειμένων συνοχῇ καὶ
 ἐνόησι ἰσὺν λαμβάνει. Καὶ κλίμακας δὲ τοῦτοι ἐπιζυγίδας
 διὰ τὴν ἀνάβασιν παρεπείθει, τὸ ἑτέρον ἐκ τῶ ἐτέρου πλευρῆς διαγωνίως
 χειρίζουσας. Ἐσφαλίζετο δὲ τὸν πύργον καὶ χοινίοις ἀνωθεν
 κατὰ τὰς γωνίας δεδεμένοις καὶ κατὰ μέσον ἔξω ἐπισυρομένοις,
 πλατυτέραν ἐν γήματι βάσιν τῷ πύργῳ ἐμποιῶν οἶονεῖ ἔδραν,
 περιδεδεμένοις πασσάλοις περόνας ἔχουσιν ἢ σιδηροῖς ἡλοῖς καὶ
 κρίκοις πλαγίοις τοῦτον τὴν ἀπότασιν ἐμπησσομένοις, καὶ μικρὰν
 βοήθειαν διὰ τῆς τῶν χοινίων τάσεως τοῦτον ὑποσπείρειν τῷ
 πύργῳ παρεχόμενος. Οὕτως ἐξ ὀλίγων καὶ μικρῶν ξύλων μέγα καὶ
 ἰσοϋψὲς τῷ πείχει κατασκευάζει πύργωμα, μήτε στεγῶν διαιρέσεις ἢ

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 166, l. 6.

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 167, l. 2 sqq.

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 166, l. 12 sqq.

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 167, l. 8-9.

2. κυλίονται] κυλίονται scripserat primum librarius in codice B, sed correxit. — συγκινῶσι] συγκινῶσιν B. || 3. εὐέλσκοντο] κυλίοντο B. || 4-5. ἀνέχοντες] ἀνάχοντες B. || 5. ἐπέπθει] ἐπιπέθει B. ubi litteras επιτ librarius expunxit. ||

9. ἐποίησε] ἐποίησε B. — συμβολαι] συμβολαι scripserat librarius in codice B, sed alterum λ expunxit. || 10. πᾶς ὁρμὸς] παρ' ὁρμῶς B. || 16. ἔδραν] ἔδραν B. || 21. ἰσοϋψὲς] ἰσοψὲς B. — Post πύργωμα occurrit figura XCIV in folio 177 recto; deinde

ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης τῆς πύργου συναγωγῆς καὶ ἐπὶ τείτου καὶ τετάρτου
καὶ τῆς τυχόντος μέρους αἰεὶ τοῖς ἐπιζητοῦσιν ἔσω.

Athen. Mechan.
p. 19, l. 6-10.

Τὰς δὲ τῶν τεγῶν διαιρέσεις καὶ τὰ πρὸς ὕψος ἀναστήματα
οἱ μὲν περὶ Διάδην καὶ Χαρίαν πρὸς πήχεις ὀρθοῦντες, τὴν
ἐκ τῆς κάτωθεν βάσεως πρὸς τὴν ἐγγὺς πηχῶν πρὸς ὕψος ἐπιδόν 5
ἐπὶ δὲ καὶ δακτύλων δώδεκα · τὰς δὲ ἀνωτέρας πέντε ἀνὰ πηχῶν
πέντε μόνον · τὰς δὲ ὑπολειπομένας ἀνὰ τεσσαράκοντα καὶ τείτου,
τό τε σύμπαχον τῆς καταστροφῆς τῶν τεγῶν καὶ τὸ κάτωθεν τῆς
ἐλαφείας σὺν τῷ ἄνωθεν ἀετώματι τῷ ὕψει συνεκτιθέμενον. Ὀμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος πύργου ἡ διαιρέσις τῶν τεγῶν τὸν αὐτὸν λό- 10
γον πρὸς ὕψος ἐλάμβανεν.

Col. B.
fol. 178 r.

Ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἀπολλόδωρος, πρὸς πόδας κατακειμένων τὸν
πύργον, τοὺς ἐκ τῆς βάσεως πρὸς τοὺς παραστάτας ποδῶν ἐννέα
πρὸς ὕψος ποιεῖ · καὶ εἰ μὲν ἰσοῦς πάντας βούλεται, ἐξάσ-
τερον αὐτὸν δηλοῖ καὶ ποδῶν ἕξ μόνων τὴν παρέμβασιν εἶναι · τείτον 15
δὲ καὶ εἰκοσὸν ἔφισα τῆς ἐμβαδῶν τῆς βάσεως ἐπισυνάγειν ἄνωθεν,
ἀνὰ δέκα ποδῶν καὶ τὰ ἀνωτέρω ἰσὺς ζυγὰ · εἰ δὲ τὸ πέμπτον
τῆς βάσεως ἐπὶ ἐξαστέρου πύργου ἐπισυνάγει ἄνωθεν, ἐνὸς καὶ ἡμί-
σεως ποδὸς τὴν τῶν τεγῶν ἐπέμβασιν τετραμερῶς συμφαίνει · εἰ
δὲ καὶ δεκάτερον, ἀνὰ ποδὸς ἐνὸς τὴν παρέμβασιν, ὡς περιείρηται, 20
καὶ πέμπτον τῆς βάσεως διπλασιάζειν ἄνωθεν, ὡς αὖ καὶ τὰ ἀνώ-

Ined.

1. ἐπὶ τείτου] ἐπὶ Γ' ponit B, quod siglum τείτον significat. || 6. τὰς δὲ ἀνωτέρας] τὰς δ' ἀνωτέρας B. || 7. τὰς δὲ ὑπολειπομένας] τὰς δ' ὑπολειπομένας B. || 8. σύμπαχον] sic B. σύμπαν πάχος conj. Mar-

tin. || 9. ἐλαφείας] ἐλαφείας B, quod emendavi. || 19. τετραμερῶς] τετραμέρως B. — συμφαίνει] sic B, ubi primum scriptum fuit ἐμβαίνει, quod exscripsit L^o. || 21. ὡς αὖ καὶ] καὶ expunxit librarius in B.

Ined.

πέρα ζυγὰ ἀνὰ ποδῶν ἐπὶ ἀ καὶ μέρεσι ἔκτου ποιεῖν · καὶ ἐπὶ μὲν
 δεκάστῳ τοὺς κἀπὼθεν παραστάτας ἀνὰ ποδῶν ἐννέα γίνεσθαι,
 τοὺς δὲ ἐπὶ ταῖς ἀνωτέροις τέττασι στήλαις ἀνὰ ποδῶν ἕξ μόνων,
 τοὺς δ' ἐπ' ἀνωτέροις ἐπὶ ταῖς ὑπολοίποις τέττασιν ἀνὰ πέντε καὶ
 5 μέρεσι.

Οὕτως ἔν ἐ μόνον αἱ κατ' ἀριθμὸν διαφέρουσαι τῶν πύργων
 στήλαι πορὸς ἐξήκοντα ποδῶν ὕψος ἰσοῦντα εὐρεθήσονται, ἀλλὰ καὶ
 οἱ ἐξ ἀμφοτέρων πορὸς πῆχαις καὶ πόδας κατασκευαζόμενοι πύργοι
 καὶ κατὰ μέγεθος διαφέροντες σύμμετροι πορὸς ἀλλήλοις κατ'
 10 ἀναλογίαν δειχθήσονται. Εἰ γὰρ ὁ πῆχυς εἰκοσπτεσσάρον κατὰ
 μῆκος ἐστὶ δακτύλων, τῷ ποδὸς ἐξακάδεκα ὄντος, ἔχει δὲ ὁ $\overline{ΚΔ}$
 τὸν δεκάεξ καὶ τὸ ἡμισυ αὐτῷ, ἡμιόλιος αὐτῷ ἐστίν, ὑφημιόλιος δὲ
 πορὸς πῆχυν ὁ πῶς · ὥστε καὶ αἱ τῷ ὕψει πῆχαις ἐξήκοντα καὶ
 αὐτῆς βάσεως τῷ μήκει δεκαεπὶὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν πορὸς
 15 τοὺς πόδας ἔξοισιν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ἐν λόγοις συμφωνίαν, ὅτι
 κοινῷ μέτρῳ ἀμφοτέρωι μετροῦνται. Ὁ γὰρ τεράκοντα τεὺς
 μὲν μετρεῖ τὸν $\overline{Α}$, δις δὲ τὸν ἐξήκοντα · καὶ πάλιν ὁ ὀκτὼ τεὺς
 μὲν τὸν $\overline{ΚΔ}$ μετρεῖ, δις δὲ τὸν $\overline{ΙΣ}$ · καὶ ἔστιν, ὡς $\overline{Α}$ πορὸς $\overline{Ξ}$,
 οὕτως $\overline{ΚΔ}$ πορὸς $\overline{ΙΣ}$ · καὶ ὡς $\overline{ΚΔ}$ πορὸς $\overline{ΙΣ}$, ἔπως καὶ οἱ προχοὶ
 20 πορὸς ἀλλήλοις κατ' ἀριθμὸν τε καὶ μέγεθος, καὶ ἡ βάσις πορὸς
 τὴν βάσιν, ὡς καὶ τὰ τεῖλα πορὸς δύο · ἐδείχθησαν ὅρα καὶ οἱ με-

Cod. B.
fol. 178 v°.

2. ἀνέα] ἐννέα B. || 4 δ' ἐπ] δὲ ἔπ B,
 sed librarius primum ε expunxit ut δ' ἐπ
 scriberet. || 7. ἰσοῦντα] ἰσοῦντα B. || 9-10.
 κατ' ἀναλογίαν] κατὰ ἀναλογίαν B. || 12.
 πὸν] τῶν B. — ὑφημιόλιος] ὑφ' ἡμιόλιος B.
 15. συμφωνίαν] συμφωνίαν B. || 17. δις δὲ]

emendavi. διὰ δὲ ponit B. || 18. δις δὲ τὸν
 $\overline{ΙΣ}$] emendavi. διὰ δὲ τὸν $\overline{ΙΣ}$ ponit B.
 Verte : ipse 8 (numerus) ter quidem men-
 surat ipsum 24, bis vero ipsum 16. || 20.
 κατ' ἀριθμὸν τε] sic legendum. καταριθμόν-
 πες B. || 21. πορὸς δύο] sic B. πορὸς τὰ δύο L°.

τροῦντες ὁρῶς ἀλλήλοις τὸν αὐτὸν τοῖς μετρουμένοις κατ' ἀνα-
λογίαν ἔχοντες λόγον· ὥστε ἔ μόνον ὁρῶς συμμετερίαν, ἀλλὰ καὶ
συμφωνίαν, τῶν φορητῶν πύργων κατασκευὰς οἱ περὶ Ἀπολλό-
δωρον ὁρῶς τοῖς περὶ Διάδην καὶ Χαρίαν εὐρέσκοντα ποιοῦντες.
Καὶ φανερὸν ὅτι οἱ πάλαι μηχανικοὶ καὶ πολυμαθεῖς αὐτοὶ ἄρχ- 5 Ined.
τέκτονες ἐπιστημονικῶς καὶ ἐκ λόγως τοῖς τῶν μηχανημάτων κα-
τασκευὰς ἐπιούουν.

Απολλodor.
Poliorc.
p. 173, l. 9-13. Τοῦ πύργου ἕτως ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τελεθέντος, ἐὰν μὴ ὁμα-
λὸς καὶ ἰσοπέδιος ὁρῶς τὴν βάσιν ὑποκείμενος εἴη τύπος ἀλλ'
ἀνωφερὴς τυγχάνῃ, ποιήσομεν ὑπόθεμα ὁρῶς τῇ βάσει τῆ 10
πύργου τῇ ὁμοίᾳ αὐτῇ συμπλοκῇ ἐπὶ τῷ ἀνωμάλῳ τῆς γῆς
ὑποσερχομένη καὶ πλατυνοῦσι τὸν ὑποκείμενον κἀπώθεν τύπον,
ὅπως ἐπὶ τῇ συμβολῇ καὶ τῷ κλόνῳ τῆς μάχης ἀκλινὴς ὁρῶς τὴν
σάσιν ὁ πύργος συντηρῇται. Διαφυλαχθήσεται δὲ, ὁρῶς τὸ μὴ
καίεσθαι ἐκ τῶν πεμπομένων πυροφόρων τεύχων καὶ ἀναπλο- 15

Athen. Mechan.
p. 17, l. 14-
p. 18, l. 1. μένων φλογῶν, ὑποσπλούμενος σάνισι, μάλιστα μὲν φοινικίναις,
ἢ τοῖς ἐξ εὐτόνων ξύλων γινομέναις, πλὴν κεδρίνων, πευκίνων τε
καὶ κληθρένων, διὰ τὸ ἔκπυρον αὐτῶν, εὐκλαστὸν τε καὶ εὐθραυστον.

Cod. B.
fol. 179 r°.

Απολλodor.
Poliorc.
p. 173, l. 14-149q. Ἐπικρεμάδωσαν δὲ καὶ δέρματα τῷ πύργῳ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν ἐπὶ τῇ
κατασκευῇ παραπλήρεις τε καὶ περιδρόμοις, μὴ ὑποσπλίζοντα 20

2. ὥστε] sic B. ὡς δὲ correxit L^o. || 3-4. οἱ περὶ Ἀπολλοδώρον] sic legendum ex præcedentibus. οἱ περὶ Διόδωρον ponit B. || 10. ποιήσομεν] ποιήσωμεν B. — ὑπόθεμα] sic B. Sic et codices in Apollodori Poliorceticis. (Cf. p. 173, l. 10 ed. nostræ.) Ὑπόθεμα ponunt codices He-

roniani. (Vid. p. 97, l. 8 ed. nostræ.) || 16. σάνισι μάλιστα μὲν φοινικίναις κ. τ. λ.] Exscripta sunt hæc pæne ad verbum ex loco inedito Athenæi Mechanici, quem nunc primum publici juri fecimus. (Vid. p. 17, l. 14 ad p. 18, l. 7 ed. nostræ.) || 19. ἐπικρεμάδωσαν] ἐπικριμάδωσαν B.

Ined.

ταῖς σανίσιν, ἀλλὰ μικρὸν ἔξωθεν ἀπέχοντα, διὰ τε τὰ πυρο-
βόλα, καὶ ὅπως ἀδενεῖς πρὸς αὐτὰ καὶ ἔκλυτοι ἐπὶ τῇ τῆς βολῆς
ἐνδύσει αἱ τῶν λιθοβόλων πρὸς τὸ χαῦνον γίνονται πληγαί.

Προσηλούωτο δὲ καὶ ἥλοις ὁ πύργος ἄνωθεν, ὡς περιείρηται, καὶ
ἐπὶ τῶν χελωνῶν καὶ πηλοῦ λιπαρῶ καὶ κολλώδους ἀναγεμισθῆτω ὁ
διὰ μέσας τόπος. Εἰς δὲ τὰ περιεκείμενα τοῖς πυροβόλοις μέρη τῶ
πύργου, ἀπὸ σωλήνων τῶν τὸ ὕδωρ πεμπόντων, ἔντετρα βοῶν
εἰργασμένα ὡσὰν τεταρχειυμένα παραπίπνεται ὕδωρ ἐπὶχέοντα.
Τούτοις τοῖς ἐντέροις ἀσκοὶ πλήρεις ὕδατος ὑποπίπνεται· ἐκθλι-
όμενοι δὲ καὶ πιεζόμενοι ἀναφέρουσι τὸ ὕδωρ. Εἰ δὲ καὶ ἀκρωτή-
ρεόν που τῶ πύργου δυσδιάβατον καίεται, μὴ ἔστι δὲ ὄργανον ὃ
καλεῖται σίφων, κάλαμοι τετυπημένοι διόλου ἔσωθεν οἷς οἱ
ἰξευτὰ ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους συμβάλλοντα, καὶ ὅπου δέη ἐκπέμι-
ποισι τὸ ὕδωρ· ἀσκοὶ γὰρ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐντέρων ὑπόκεινται
ἐκφέροντες αὐτὸ διὰ τῶν καλᾶμων ἐπὶ τὸν ἐμπυριζόμενον τόπον.
Οὐ μικρὰν δὲ ὠφέλειαν τῷ πύργῳ ἐμπαρέξουσι καὶ τύλια ἔξωθεν
κρεμάμενα ἀχύροις ὅξει βεβρεγμένοις γεμισθέντα, ἢ δίκτυα
ἐνύχρων βρύων ἢ τῶ καλουμένῃ θαλασσοπράσῃ, ὡς δυνάμενα

Apollodor.

Poliorc.

p. 173, l. 16-

p. 174, l. 7.

Athen. Mechan.

p. 18, l. 1-7.

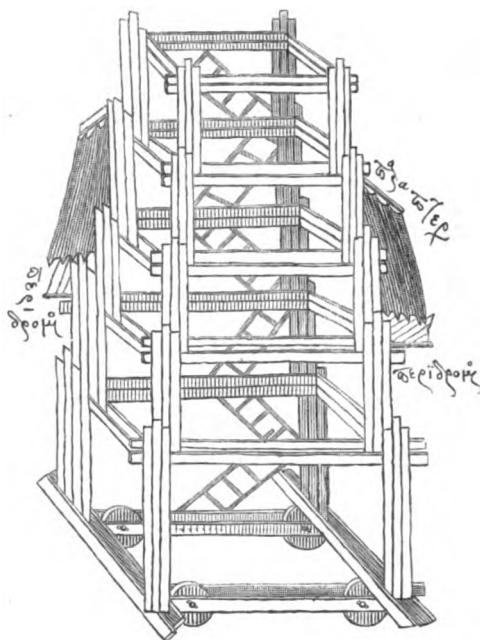
1-2. πυροβόλα] πυροβόλαις B. || 3. γίνον-
ται] γίνονται B. || 5. λιπαρῶ] παρῶ B. || 11.
καίεται] καίηται B. Ponit et codex M καίηται
in Apollodoro, sed habet ἐὰν. (Vid. Apollo-
dori Poliorcetica, p. 174, l. 4 ed. nostræ.)
|| 11-12. ὃ καλεῖται σίφων] sic videtur legen-
dum ex Apollodoro (p. 174, l. 5 ed. nos-
træ). ὃ καλεῖται σίφων ponit B. || 12. τετυ-
πημένοι] emendavi. τετυπημένοι ponit B.
τετυπημένοι habent codices MFV in Apollo-
dori Poliorceticis, ubi male τετυμημένοι

Th. (Cf. p. 174, l. 5 ed. nostræ.) ||
16. τύλια] sic B. Vocabulum τύλιον =
τύλη secundum Zonar. p. 1755 et Theo-
gnost. Can. p. 24, 29; quod vitiosum
putaverunt aliqui. (Cf. *Thes. ling. gr.* ed.
Hase, t. VII, p. 2571, s. v. τυλεῖον.) Com-
paret hæc vox τύλη in loco inedito Athe-
næi Mechanici (p. 18, l. 4 ed. nostræ)
ubi lectio τύλαις codicis M, quæ in notis
refertur, in textum potius inserenda fuit.
|| 17. κρεμάμενα] κρεμόμενα B.

μὴ μόνον ταῖς ἐκ τῶν πυροβόλων ἀντιμάχεσθαι ἐμπρήσεσιν, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τὰς τῶν λιθοβόλων ἀντέχεσθαι πληγὰς. Καὶ δεῖ εἶδέναι
 ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν πυροφόρων καὶ ἀναπλομένων φλογῶν

Ined
 —
 Cod. B.
 fol. 179 v°.

Fig. XCIV.

CAP. XV.
 De scalis
 arietem
 gestantibus.

. μέρη τὸν κρίον βασιζόμενον φέρεσθαι. Ἀπὸ δὲ τῆς τρείτου
 βαθμοῦ τῆς ἀνωθεν κλίμακος ἐπὶ τὸν τῆς ἐτέρας τρείτον καὶ ἰσοῦψῃ
 διὰ σανίδων στεγάζονται ἢ βεργῶν πεπλεγμένων, ἀμφοτέρων δὲ
 πηλῶ ἐπικεχρισμένων ἢ βύρσαις βοῶν νεοσφαγῶν σκεπομένων
 διὰ τε τὰ πυροβόλα καὶ τὰς τῶν λίθων βολάς. Κατωτέρω δὲ τῆς

3. φλογῶν] hic incipit lacuna, nam finis
 hujus capitis et sequentis initium deside-
 rantur. Quæ lacuna nullo signo in codice
 notatur. Quanta autem fuerit hæc lacuna.
 vel ex eo conjici potest, quod initium

tractatus Apollodori Περὶ κλιμάκων (vid.
 p. 175, l. 1, ad p. 185. l. 2 ed. nos-
 træ) apud auctorem nostrum desidera-
 tur. || 9. πυροβόλα] emendavi. πυρα βολαὶ
 ponit B. Confer p. 218. l. 9 ed. nostræ.

Iord.

τείτου βαθμοῦ μετὰ πόδας δεκαοκτὼ ἢ καὶ εἴκοσι, οἱ τυχόντες
 βαθμοὶ ἄλλην σέξιν λαμβάνουσιν, ἕως ὅλον τὸ πλάτος τῶν
 βαθμῶν · ἀτέχαστος γὰρ ὁ ὥρως τὴν ἀνάβασιν παραλειφθήσεται
 τύπος. Χρὴ δὲ ταῖς ἐμβαλλομένας περόνας ἐπὶ τοὺς τῶν κλιμάκων
 5 μηροὺς πλέον παρεξέρχεται, ἵνα πλατύτερον τῶν κλιμάκων τὸ
 χωρίον στεγάζηται · ἐκεῖ γὰρ ὁ κελὸς ἐνεργήσῃ μάλιστα, διὰ τῆς
 ἀνωθεν ἡρτημένος σέξης δυὸς βασάνμασιν ἰσοῦνέσι παρὰ μικρόν
 π, ἵνα καὶ οἱ τὸν κελὸν ὠθοῦντες ἐπὶ τῆ κατασρώματος τῆ ἐστεγα-
 σμένης ἐσῶτες χωρεῖς ἐπὶ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν τειχῶν κειομα-
 10 χῶσιν · εὐθραυστον γὰρ καὶ εὐκατάλυτον πᾶν τὸ ἀνεστηκὸς καὶ ὥρ-

*Apollodor.
 Poliorc.
 p. 185, l. 7-
 p. 186, l. 3.*

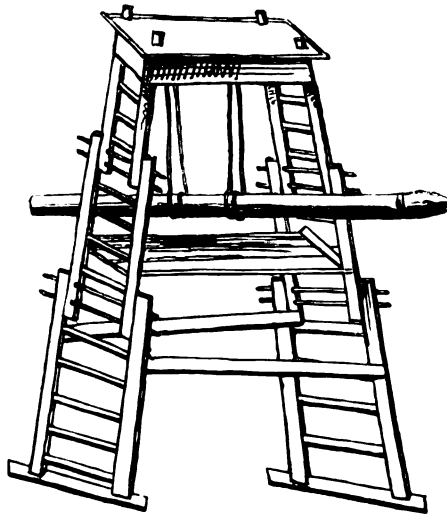

Fig. XCV.

έχον ὡς διπολελυμένον καὶ ἀσύνδετον, οἷά τε εἰσὶν αἱ ἐπάλξεις
 καὶ τὰ ὡρπύργια, καὶ ὅσα μὴ ὥρως ἄλληλα συνεχόμενα ἐπιστηρί-

1. δεκαοκτὼ] scriptum hoc vocabulum
 cum signo dicto *hyphen* in codice B. || 3.
 παραλειφθήσεται] sic legendum. παραλη-

φθήσεται B. || 5. μηροὺς] μέρους B. || 9.
 ἐσῶτες] ἐσῶτες B. — πυχῶν] sic legendum.
 πυχῶν ponit B, videlicet ex iotacismo.

ζονται. Καὶ δὲ αὐτῶν τὰς κρεῖς πετραγώνες ὄντος δυνήσονται εὐκόλως ἐπὶ τὸ πείχος διέρχεται, ὁμοίως τοῖς ἐπὶ τῶν πύργων θεωρημένοις [γενομένων] ἐπὶ τὰ πλάγια περιφεραγῶν. Αἱ γὰρ κλίμακες αὐταὶ ἐπεριγραφῆσονται ἐπὶ τοῖς μηρῶς περιτρεπόμεναι, ἀλλὰ μενούσιν αἰεὶ ἐφεσῶσαι καὶ τὰ αὐτὰ συντηροῦσαι πρὸς ἀλλήλας 5 διάχωρα. Καὶ ἡ καταγραφή πορεύεται.

CAP. XVI.

Alia scalarum
descriptio
duos arietes
gestantium.

Πάλιν ἄλλην τάξιν καὶ ὅσιν αἱ κλίμακες λαμβάνουσι τὴν πρὸς τῷ πείχει ἐπερχομένην, ἴσιν ἔσαν καὶ παράλληλον ἥτοι ὀρθὴν κατὰ πρὸς ὥπον, καὶ τὰς μὲν βαθμίδας κατὰ πρὸς ὥπον τῶν πεί-
χους καὶ ὅπαιεν ἀφορέσας ἔχουσι. Τὰ δὲ ἀπ' ἀλλήλων διάχωρα 10 ἄνω τε καὶ κάτω ἔχ' ὡς αἱ πορεύονται ἀνίστα ἔχουσιν, ἀλλ' ἐξ ἴσου τὸ αὐτὸ συντηροῦσι διάστημα. ἑκάς δὲ τὰς αὐτὰς τῶν πορτέρων ἔχουσι. παραλλάσσοις δὲ καὶ κατὰ τοῦτο. Ἀντὶ γὰρ τῶν ἐνὸς κρεῖς τῶν μεταξὺ τῶν πορτέρων δύο κλιμάκων φερόμενας, δύο ἔξωθεν πρὸς τὰ τῶν μηρῶν πλάγια ἰσόμενοι ἐπιφέρονται. Οὗτοι δὲ οἱ 15 κριοὶ, κατεργασάμενοί πῃ ἢ μετακινήσαντες ἢ λύσαντες πῇ τῶν πορ-
κειμένων τῷ πείχει, πορσεχάλων τὰ ἐκ τῶν ὅπαιεν χοινία, καὶ

Apollodor.
Poliorec.
p. 186, l. 4-
p. 187, l. 7.

Incl.

Cod. B.
fol. 180 r.

Cod. B.
fol. 180 v.

2-3. θεωρημένοις γενομένων] emendavi et supplevi ex conjectura. θεωρημένων ponit B. Confer cum Apollodoro, ubi ex codice M scripsimus ὁμοίως τοῖς πορτέροις ἀρυφάκτων ἐφ' ἐκάπερα γενομένων (p. 185, l. 17-p. 186, l. 1 ed. nostrae). || 5. ἐφεσῶσαι] correxi. ἐφεσῶσαι B. || 5-6. τὰ αὐτὰ συντηροῦσαι πρὸς ἀλλήλας διάχωρα] sic B. αἰεὶ διεσῶσαι ponit Apollodorus in Poliorceticis (p. 186, l. 2). || 6. καὶ ἡ καταγραφή πορεύεται]

sic B. ἡ δὲ καταγραφή πορεύεται ἐξῆς ponit Apollodorus (p. 186, l. 2-3). Confer figuras LXXV et XCV. || 7. Πάλιν] πάλιν ponit B, sed primum λ expunxit librarius. || 13. παραλλάσσοις] παραλλάσσοις B. || 15. ἔστι] ἔστι B. || 16. μετακινήσαντες] scripserat librarius μετακινήσαντες in codice B, sed correxit in μετακινήσαντες. || 17. πορσεχάλων] πορσεχάλων B. χαλασθέντων τῶν κατὰ τούτους χοινίων ponit Apollodorus (p. 187, l. 3).

Ined.

ὁμοῦ τῷ πείχει αἱ δύο ἐπέρχονται κλίμακες · ἄλλη μὲν ἔμωραθεν ἐπὶ τοὺς βαθμοὺς αὐτῆς πορσεπίζει τῷ πείχει · ἀφίσταται δ' ἀπ' αὐτῆς ἢ ἐτέρω, ὅσον κ' πὸ τοῦ ἑτέρου ἀλλήλας κατὰ τὴν ἐπίζευξιν ἀπέχει διάχωρον, καὶ γίνεται πρὸς τὸ πείχος ἐνεργὴς ἐναβάθρα.

5 Καταστρωθεῖσα κ' περιφραγμένη ἢ ἄνωθεν τῶν κλιμάκων ἐπίζευξις. Καὶ τὸ γῆμα ὑπόκειται.

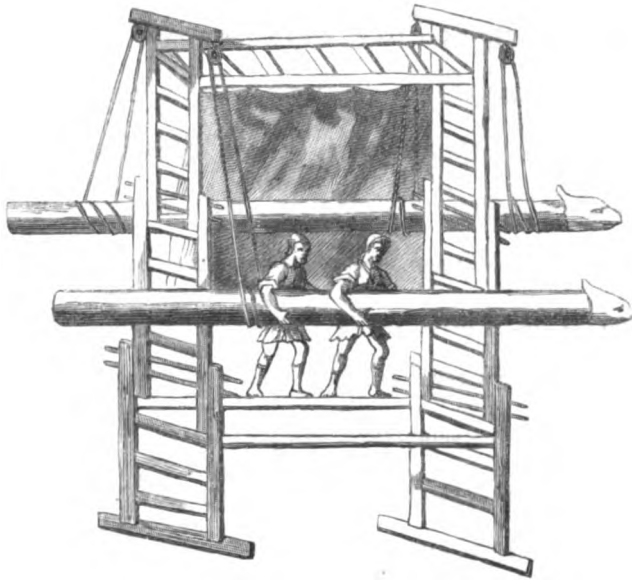

Fig. XCVI.

Cod. B.
fol. 181 r°.

Καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς θέσεως καὶ ἐπὶ τῆς πορσεπίας, ἄνευ τῆς πορρηθείσης δευτέρας τῆς παραλλήλου τῇ θέσει κ' ἔξει πρὸς τῷ πείχει, τῶν ἐπὶ τῶν κριῶν ἀχολουμένων, οἱ ἐπὶ τῇ σέτῃ ἐσῶτες

10 κ' ἄνωθεν κλειομαχοῦντες θορυβοῦσι κ' καταπλήθουσι τοὺς πορ-

CAP. XVII.

Alia scalarum
descriptio
unicum
arietem, sed
in destruendo
vehemen-
torem.
gestantium.

1. ὁμοῦ|ὁμοῦ B. — ἄλλη μὲν| sic B. An legendum ἀλλ' ἢ μὲν? || 4. ἐνεργῆς ἐναβάθρα] ἐνεργῆς ἐναβάθρα B. || 6. γῆμα] siglum γ ponit B. || 9. ὅπ' τῶν κριῶν] sic B. ὅπ' τὴν

κριὸν ponit codex M in Apollodori Poliorceticis (vid. p. 187, l. 8 ed. nostræ) qui habet etiam ὅπ' τὴν σέτην (ibid.) — ἐσῶτες] ἐσῶτες B. || 10. θορυβοῦσι] θορυβοῦσι B.

*Apollodor.
Poliorec.
p. 187, l. 7-17.*

μαχοῦντας πολεμίους· δύο δὲ τοὺς ὑπερέχοντας ἀνωθεν βαθμοὺς ἐπὶ τῇ τῷ κελῷ γενομένη κινήσει βύρσαις περιφράξαντες, περὶ πείχισμα καὶ φυλακὴν ὡς ἐπάλξεις τείχους ἑαυτοῖς παρέξουσιν. Οὐ μικρὰν δὲ εὐχρησίαν τοῦς ἀσφαλῆ βοήθειαν καὶ ὑποηρείαν αἱ διπλᾷ παρέξουσιν κλίμακες, εἰὰ καθ' ἑκάστην τῶν συγκειμένων δὲ τῆς ἰσοῦψους περόνης ἐπὶ τὴν τῆς ἐτέρας κατέναντι ἰσοῦψῃ, ἥτοι ἐπὶ τὸν ὁμοσεγῇ ἐκάστης βαθμὸν, κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον ἐπὶ τὸν τῆς ἐτέρας ξύλα ἐπεσπλατῇ ἐπ' εὐθείας παραθήσομεν τοῦς τὰ περιέχοντα ἄκρα τῶν περσῶν ὑπερβαίνοντα καὶ ἀπαράτριπτα, φυλάττοντα τὰ ἀπ' ἀλλήλων τῶν κλιμάκων ἐπὶ τοὺς μηρούς ἀφεστῶτα διάχωρα, μήτε ἐπανοίγεσθαι ἐπὶ τῇ τῆς φορεῆς κινήσει δυνάμενα, μήτε τὸ σύνολον ἐπικλείεσθαι. Ἴνα δὲ μὴ ἐκσπῶνται τὰ ξύλα μηδὲ ἐκπύλῃσι τῷ κρατουμένῳ τόπῳ, χελωνάεα ἐπικαθήμενα ἐπὶ τοὺς τῶν κλιμάκων μηρούς ὡρσολούδωσαν ὡς τὰ ὡρσρημένα ἐγγλυμμένα ἡμισφαίεα ἢ τὰ κατὰ μέσον περικεκομμένα χρονθάεα, τοῦς τὸ ἐπισφίγειν καὶ ἐπικρατεῖν τὰ ταῖς περόναις ὡρσπεφυκότα ξύλα. Ὁ δὲ κριὸς, ὃν κατὰ μέσον αἱ κλίμακες φέρουσιν, ἐξ ἑκατέρου τῶν πλαγίων κατὰ τὸ ἔμπροσθεν ἄκρον ὡρσλάβοι ἐπιπήγματα δύο τετρά-

1001.

*Apollodor.
Poliorec.
p. 188, l. 1-4.*

2. περιφράξαντες] περιφράζαντες B. Correxī ex Apollodori Poliorceticis. (Vid. p. 187, l. 10 ed. nostrae.) || 7. ὁμοσεγῇ] ὁμοσεγῇ B. — ἐκάστης] ἐκάτης B. — κατὰ] κατὰ B. || 8. ἐτέρας] ἑτέρας ponit B. Emendavi ex conjectura, nam frequens confusio litterarum E et C in vetustis codd. || 8-9. παραθήσομεν] παραθήσομεν B. || 9. περσῶν] μερσῶν B. — ὑπερβαίνοντα] ὑπερβαίνοντα L^o. ὑπερβαίνον-

τα B. || 10. ἀπαράτριπτα] ἀπαράτριπτα B. || 15. ἡμισφαίεα] sic L^o. ἡμισφαίεα B. || 16. χρονθάεα] χρονθάεα B. Emendavi ex codd. PV quibus continentur Apollodori Poliorcetica. (Vid. p. 178, l. 4 not. ed. nostrae.) χρονθάεον = χελώνιον. || 17. ὡρσπεφυκότα] ὡρσπεφυκότα ponit B, videlicet ex iotacismo. || 19. ὡρσλάβοι] sic L^o. ὡρσλάβοι B, sed o supra lineam positum est, quod plerumque os significat.

Ined.

γωνα, καθάπερ σαγόνια, ὀρθὰ πρὸς ὕψος, ὑπερανέστηκότε τῷ
 κειῷ πήχεως ἄξει, εἰς δὲ τὴν πρὸς ἡλώσιν καὶ κάτωθεν διὰ τὴν
 ἴασιν τῶ τόνου ἀσφαλιζόμενα. Ταῦτα δὲ τρυπάδωσαν ἐπ'
 εὐθείας ἀπεναντίον ἀλλήλων πρὸς τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τὰ ἔξωθεν
 5 μέρη τῶν τρημάτων πρὸς ἡλώσιν σφάναι σφραγίσαντες καθάπερ
 κρίκοι, δεχόμενα κατὰ μέσον τὰς λεγόμενας χοινικίδας, ὁμοιου-
 μένας ἐν γήμασιν ὄσρακίνοις σωληνιδίοις, ἐκ χαλκοῦ εἰργασμέ-
 νας διὰ τὸν τόνου ἔσωθεν ἢ ἐξ εὐτόνων, σιδηροῖς ἔξωθεν ἐνδεδεμέναις
 πετάλοις, εὐρυτέρας βάσεις περὶ τὴν ἑστὴν ἐχούσας, καὶ κατὰ τὴν
 10 περιστροφὴν ὑπὸ τῶν πρὸς ἡλώσιν κρίκων κωλυόμενας τῷ
 παρεκπίπτεν τοῖς τῶν τρημάτων τόποις. Τὰ δὲ τῶν χοινικίδων
 ἀνακοπέτωσαν σόμια καὶ δεχέσθωσαν κανόνια τετράγωνα ἐπεμ-
 βαίνοντα ὡσανεὶ περισομίδας, πρὸς τὰ ἄκρα τῶν σομίων
 παρεξέχοντα· πρὸς δὲ νεύροις ὠμαίοις ἢ νωπαίοις πάντων
 15 ζῶων πλὴν συῶν διὰ μέσσω τῶν χοινικίδων διερχομένοις ἐπὶ τῇ
 τῆς στροφῆς ἴασιν διὰ τὸ εὐτόνον [δεῖ] περιλειῖσθαι, ἢ τοῖς ἐκ
 νημάτων σφαιρικοῦ ἀδροτέροις μαλάθοις, ἢ καὶ χοινίοις ἐκ λίνου
 νημαπκοῖς, κατὰ μέσον εἰσδεχόμενοις ξύλον μακρὸν ἐμβαλλό-
 μενον ἐν γήματι παλιντόνῳ ἀγκῶνος ἀντεστραμμένον ὅπως καὶ
 20 κατακλείδι κρατούμενον, οἷοί εἰσιν οἱ λιθοβόλοι μονάγκωνες,

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 188, l. 4-6.

Cod. B.
 fol. 181 v°.

Heron. Belop.
 p. 110, l. 3-4.

1. σαγόνια] σαγόνια B. Emendavi ex
 Apollodoro (p. 188, l. 4 ed. nostræ). ||
 4. ἀπεναντίον] ἀπ' ἀναντίον B. || 7. ὄσρα-
 κίνοις σωληνιδίοις] ὄσρακίνοις σωληνιδίοις B.
 || 13. περισομίδας] sic B. περισομίδας
 ponunt codd. Apollodori vetustissimi.
 (Vid. p. 187, l. 14 ed. nostræ.) || 14.

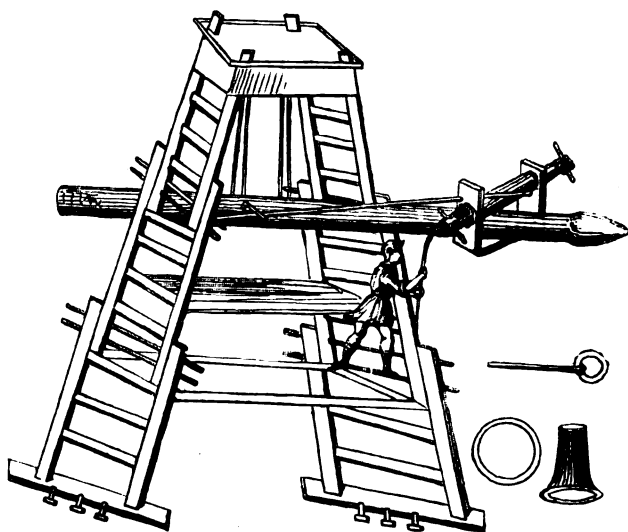
πρὸς δὲ νεύροις] πρὸς νεύροις B. || 16.
 δεῖ] deest hoc verbum in codice B. La-
 cunam explevi adhibito textu Heronis in
 Βελοποιικῶς. (Vid. p. 110, l. 3 ed. nostræ.)
 || 17. μαλάθοις] sic B. Vocabulum aliunde
 non notum. Vertit Barocius *textis sericis*.
 || 20. κατακλείδι] κατὰ κλείδι dividit B.

Apollodor.
Poliorc.
p. 188, l. 6-9.

οὓς ἕνες σφενδόνας καλοῦσι. Μοχλὸν δὲ [δεῖ] σιδηρεῖν ῥιζοκρίν
ἔχοντα, πρὸς τὰς ῥηθιότας περιστρίβας ἐμβαλλόμενον, βιαίαν
τὴν περιστροφὴν ἐπὶ τῶν χοινικίδων ποιεῖν καὶ σφοδρὰν τὴν τάσιν
ἀπεργάζεσθαι. Ὁ δὲ κελὸς, διὰ τῶν κλιμάκων ἀνθούμενος καὶ
τῷ πείχει ἐπιφερόμενος, ἐπὶ τῇ τειχοφύλαξιν ἀπολυθέντα,
τὸν μονάγκωνα, καὶ πολλὴν ἐργάζεται τῶν ἐφεσάπων ἄλωσιν. Καὶ
τὸ γῆμα καταγέγραπται.

Ined.

Fig. XCVII.

CAP. XVIII.

De quibusdam
jaculatoriis

Αὕτη ἡ τῷ μονάγκωνος κατασκευὴ καὶ πρὸς καταπαλπικὴν
θεωρεῖαν τοὺς βουλευμένους ἐφοδιάσει, πολλὰ συμβαλλομένη

Cod. B.
fol. 182 r.

1. ἕς ἕνας] sic B. Ex hoc apparet in Poliorceticis Apollodori legendum esse ἕς ἕνας, ut ponunt codd. (Vid. p. 188, l. 6 ed. nostræ.) Inde quoque in Athenæo mechanico scribendum censui: Αἱ δὲ οὖν τῶν πλοίων μηχαναὶ ἅς ἕνες σφενδόνας καλοῦσι.

γρεῦσιν, ubi codd. ἀσπνας. (Vid. p. 27, l. 7 not. ed. nostræ.) — δεῖ] om. B. Inserui ex conjectura. — ῥιζοκρίν] sic B. Vocabulum novum. Videtur significare κρίνον πρὸς τῇ ῥίζῃ ὄντα. Vertit Barocius anularem radicem. || 8. καταπαλπικὴν] sic B. (Cf. not. ad Biton. p. 43 ed. nostræ.)

Ined.

instrumentis
brevis
enarratio.Cod. B.
fol. 189 v°.Heron. Belop.
p. 110, l. 3-
p. 111, l. 10.Heron. Belop.
p. 112, l. 4-7.

5 ^ωρὸς τὸ μακροβολεῖν εὐδυτόνους τε καὶ παλιντόνους ὀργάνοις, ἥτοι
 λιθοβόλοις τε καὶ ὀξυβελείσιν · ἡ γὰρ τῶν χοινικίδων παράδεισις
 ἐπιμηκέστερον διὰ τῆς τόνου τὸ ὄργανον καὶ περὶ τὴν ταῖσιν σφοδρο-
 10 τέραν τὴν ἐξαποσολὴν ἀπεργάζεται. Ὅσῳ γὰρ κατὰ μῆκος ὁ
 τόνος παραυξάνεται, ἐπὶ τοσούτῳ καὶ ἡ τῆς βέλους ἐξαποσολὴ
 παρεκτείνεσθαι πέφυκε, τῆς ὤξιπδος νευρᾶς πάντα ἀπεργαζομέ-
 νης καὶ τὴν τῆς ἐξαποσολῆς ὑπομενούσης βίαν, ὅθεν τὴν ταύτης
 πλοκὴν ἐκ τῶν εὐπωντέρων καὶ ἐπιπλέον γυμναζομένων νέρων
 τῆς ζώου λέγρουσι γίνεσθαι · οἷον ἐλάφου μὲν τῶν ἐν τοῖς σκέλεσι καὶ
 15 ποσὶ, ταύρης δὲ τῶν ἐπὶ τῆς αὐχένος · καὶ ταῖς μὲν τῶν εὐδυτόνων
 νευρᾶς στρογύλας περὶ τὴν πλοκὴν εἶναι, διὰ τὸ ^ωρὸς ταῖς τῶν
 οἰσῶν ἐκπίπτειν χηλᾶς · ταῖς δὲ τῶν παλιντόνων πλατείας, καθά-
 περ ζώνας, ἐξ ἀκρῶν ἀγκύλας ἐχούσας, ^ωρὸς αἷς οἱ ἀγκῶνες
 ἐμβιδιάζονται, ὅπως ὁ λίθος ὑπὸ τῆς μέσης τῆς ὤξιπδος κατὰ
 20 πλάτος τυπτόμενος καλῶς ἐξαποσαλῇ μὴ παρεκπίπτων ^ωρὸς τὰ
 ἀκρᾶ. Τὸν δὲ ἐν τοῖς ἀγκῶσι τόνον καὶ ἐκ τειχῶν φασὶ γυναι-
 κείων πλέκεσθαι · λεπταὶ γὰρ ἔσται καὶ μακρὰ καὶ πολλῶ ἐλαίῳ
 τραφεῖσται, ὅταν πλακῶσι, πολλὴν εὐτονίαν λαμβάνουσιν, ὥστε μὴ
 ἀπάρδειν αὐτὰς τῆς διὰ τῶν νέρων ἰσχύος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ-
 20 των νῦν ἄλεις. Ἐν γὰρ τῇ βελοποιικῇ ^ωραγματεία λεπτομερῶς

1. παλιντόνοις] πάλιν τόνους dividit B.
 || 2. ὀξυβελείσιν] sic legendum. ὀξυμέλεισιν
 B. || 6. ὤξιπδος] sic B. In Heronis Belo-
 poeicis ὤξιπδος posui, ex codice M. Vi-
 dentur variavisse de huius vocabuli ac-
 centu vetustissima exemplaria. (Cf. Heron.
 Belop. p. 75, l. 14 not. ed. nostræ.) || 8.
 πλοκὴν] emendavi. πλακὴν B. — νέρων]

νερῶν B. Confunduntur vocabula νέρων
 (π) et νευρᾶ (ν) in codice B et in Heronis
 codicibus. || 9. ζώου] ζώου B. — σκέλεσι]
 κέλεσι B. || 12. πλατείας] sic B. Inde vide-
 tur legendum πλαπιᾶ apud Heron. Belop.
 p. 111, l. 3. ubi codd. πλαγία. || 17. μα-
 κραι] μακραι B. || 20. ἐν γὰρ τῇ] sic B.
 Mutavit in ἐν τῇ γὰρ L^o. — βελοποιικῇ]

Heron. Belop.
p. 113, l. 6-
p. 119, l. 9.

Τῷς ζητητικωτέροις πρὸς κατασκευὴν ἔ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν τρημάτων ἐν τοῖς ὀργάνοις διάμετροι, οἳ τε ἐν τετραπλάσιονι λόγῳ τῶν ἐν ταῖς βάσεσι διαμέτρων ὁμοιοι πρὸς ἀλλήλοις δεικνύμενοι κύλινδροι, καὶ ὁ πολυθρύλητος τῆς κύβου διπλασιασμός, δι' ὧν τὰ μεγέθη τῶν βελῶν πρὸς τὰ τῶν πυκνόντων ὀργάνων διπλάσια ἢ καὶ τετραπλάσια γινόμενα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐξαποσέλλονται μήκεισι. Μαθηματικῶς ἐκεῖ καὶ ὀργανικῶς πάντα τῷ Ἀλεξανδρεῖ Ἡρώνι πρὸς δόξουσι διεξήταται.

Idem.

CAP. XIA.
De scala rotis
surrepente
pontemque
ferente.

Γίνεται καὶ ἑτέρα τῷ εἶδει κλίμαξ ὑπότροχος, δὲ ξύλων εὐτόνων τε καὶ ἐλαφροῦν καὶ αὐτὴ κατασκευαζομένη, πρὸς ἣν ἄλλη ὡς ἐν τάξει ἐπιδάθρας κατὰ μέσον ἄνωθεν ἐμβαλλομένη ζυγνύεται δι' ἀξονίς, κυλινδρική καὶ λεῖα δὲ πόρου ἔχοντος τὰ πρὸς τοῖς μηροῖς συμβαλλόμενα ἄκρα, ὅπως εὐλύτως πρὸς τὴν ἑτέραν καταφερομένη ἐπικλείπεται, καὶ πάλιν πρὸς αὐτὴν ἐπανίσταται πάροδος ὑπὸ χροινίων ὅπασιν κρατούμενη, ἐπιδιδόμενη τε καὶ ἐφελκομένη συμμέτρως διὰ μαγνάνων τῶν λεγόμενων πολυσπᾶσων, ἥτοι χαρείων εὐτρόχων, δύναμιν βιαίαν ἐπὶ τῇ

Cod. B.
fol. 183 r.

sic recte B. Male mutavit in βελοποικῇ L⁴. secutus errorem codicum aliquot Heronianorum. (Cf. notam ad Heronis Βελοποικῆ, p. 71 ed. nostræ.) || 4. πολυθρύλητος] sic more attico B, pro vulgato πολυθρύλητος. Retinendum censui. De celeberrimo hoc problemate duplicationis cubi vide quæ subjunximus ad Heronis Βελοποικῆ (p. 117-119 ed. nostræ). 8. τῷ Ἀλεξανδρεῖ Ἡρώνι] notanda sunt

hæc verba, quibus diserte Hero Alexandrinus ab Herone Byzantio distinguitur. Etenim Hero, Ctesibii discipulus. audit in quibusdam codicibus Ἀλεξανδρεὺς. (Vide pag. 71 not. ed. nostræ.) || 12. λεῖα] λεῖα B. || 13. εὐλύτως] conjeci. εὐμύτως B. || 17. καρτίων] sic B. Vertit Barocius trochleis. Confer cum vocabulo κάρσια (πᾶ). quod inter nomina instrumentorum navalium recensetur a Leone

Incl.

ἀνέσει καὶ ἴασι τῶν χοινίων ἐμποιούντων διὰ τῆς τῶν παρακει-
 μένων τροχίλων συμφυοῦς παραθέσεως. Κωλυμάπα δὲ ἄνωθεν
 ἐπὶ τῇ ἰσαμένῃ γινέσθωσαν, ἢ παρεξοχαί ἱνες, ὅπασιν ἀναστρεφο-
 μένην τὴν ἀνορθουμένην ὑποδεχόμεναι, μήπως ἀδρόως ἐπὶ τῇ
 5 κορυφῇ τῆς ἐτέρας ἀναχθεῖσα πῶσιν ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις μάλ-
 λον ἀπειλήσει. Καί, εἰ μὲν μονόξυλος εἴη ἡ κάτωθεν ἰσαδαί
 μέλλουσα κλίμαξ, τὰς βαθμίδας ἐχέτω μίαν περὶ μίαν τῶν
 μηρῶν παρεξελούσας καὶ τετρημένας ἐπὶ τῇ ἐξοχῇ, ὅπως διὰ τῶν
 τρημάτων χοινίον εὐτόνον ἐκτεταυσμένον διερχόμενον ἀδιάκλαστον
 10 αὐτὴν φυλάξῃ· σύνδετος δὲ ἔσται, τὴν τῶν περὶ τῶν κλιμά-
 κων κατασκευὴν ἐπιδεχέσθω. Ἡ δὲ ἀνάστασις μέλλουσα πρὸς
 ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος κατασφωθήτω σανίσι, καὶ χοινίοις περιειλη-
 θέισα σπριχθήτω, ἀσφαλῆς διαβάθρα ἐπὶ τὸ τεῖχος γινομένη·
 ἀνισαμένη γὰρ αὐτὴ ἐπὶ τῆς ἐτέρας καὶ φερόμένη πάρορδος, ἅμα
 15 τῷ τείχει αἱ δύο περὶ τῶν ἀνίσταται· καὶ ἡ μὲν κάτωθεν ἰσαμένη, ἡ καὶ
 τὰς βαθμίδας πρὸς τὴν ἀνάστασιν ἔχουσα, ἀφιστάτω τῶν τεύχεων
 ὅσον, σαθμῶ ἱνι καὶ μέτρῳ τῶν χοινίων περὶ τῶν ἀνίσταται, τὸ τῆς
 κατασφωδίστης κατερχόμενον ἄκρον τῷ τείχει ἐπιτεθῇ καὶ ἐπίβασις
 τοῖς βουλομένοις εἴη· ἱκανὸν δὲ τὸ πλάτος τῆς τε κλίμακος καὶ
 20 ἐπιβάθρας γινέσθω, ὅπως κατὰ τῶν πέντε ἢ πέντε ἢ πέντε
 ἔλασσαν τρεῖς ἄνδρες σιχηδὸν ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς διαβάθρας
 διερχόμενοι, ὡς ἂν ὁμοφύχως τοῖς ἐπὶ τὸ τεῖχος περὶ τῶν ἀνίσταται

Philon. ed. Th.

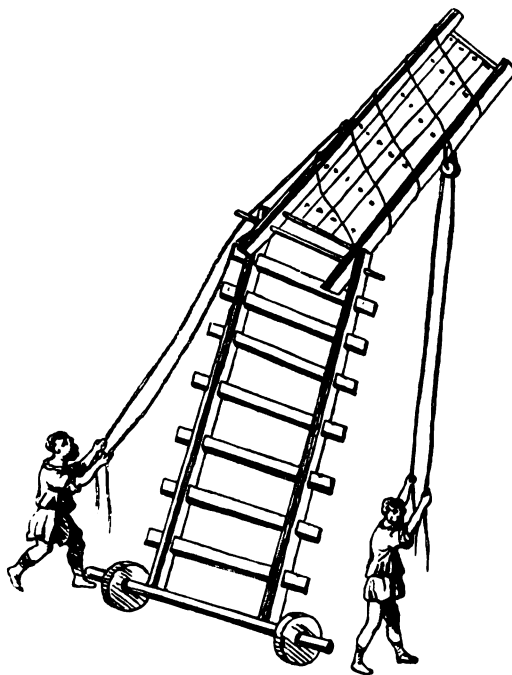
p. 95.
l. 42-43.Cod. B.
fol. 183 v.

Imp. in Tactic. cap. XIX, § 5 (de quo vid.
 Du Cange, *Gloss. med. et inf. græc.* s. v.
 Καροιοι). || 6. κάτωθεν] κάτωθεν B, sed cor-
 rexerit librarius in κάτωθεν(ε). || 13. ἀσφα-
 λῆς] ἀσφαλῆς B. || 14. αὐτὴ] αὐτή B. ||

17. σαθμῶ] σαθμῶν B. || 20. πέντε] πέντε B. πέντε B. πέντε L. || 21. σιχηδὸν]
 σιχηδὸν B. videlicet ex iotacismo pro σιχη-
 δὸν = σιχηδὸν. — ἀνέρχονται] sic B. Forte
 fuit legendum ἀνέρχονται.

ἀνπμαχίσοντα. Περὶ φραγὰς δὲ ἐκ βυρσῶν ἐφ' ἐκάτερα τὰ
μέρη τῆς τε κλίμακος καὶ διαβάθρας γινέσθωσαν, διὰ τὰ ἐκ
πλαγίως ἐπιφερόμενα βέλη. Δεῖ δὲ τὴν κάτωθεν ἰσταμένην κλί-
μακα πασσάλοις ἐμπεπηγὸς ἀσφαλίζεισθαι, καὶ χοινίοις δόπο-
τετανυσμένοις ἐπισπείζεισθαι, καὶ ὑψηλοτέρῃ τῷ τείχεις εὐεί-
σκεσθαι ποδῶν μὴ ἔλασπον τελῶν, ὅπως τὰ ἐκ τῷ τείχεις κατερ-
χόμενα πρὸς τὸ ἀνωφερὲς ἀδυνατῶσι διέρχεσθαι καὶ ὀλεσθῇ ἐπὶ
τοῖς ἀνιούσιν ἐργάζεσθαι. Κατωφερὺς δὲ τῆς ἐπιδάθρας ἐπὶ τὸ
τείχος οὕσης, πρὸς τὸ κατωφερὲς ἔσονται. Εἰ δὲ ταπεινότερα τῷ τεί-
χεις ἢ κλίμαξ εἴη, τὰ ἐναντία τούτων δόποθήσεται. Καὶ τὰ χή-
ματα ὑποκείνται.

Fig. XCVIII.

1. ἀνπμαχίσονται | sic B. Forte legendum ἀνπμαχίσωνται.

Ined.
Cod. B.
fol. 184 r°.

CAP. XX.
De aggere
testudine
pontem
ferente.

Γενήσεται δὲ εὐχρηστος γέφυρα καὶ μόνη ἢ ρηθεῖσα διαβάθρα,
ὅταν ἀδυνατῶμεν χωννύειν τὰ φερὺς εὐρείας ἢ βαθείας τε καὶ
ὕδατων μεσὰς, εἰ σύμμετρος μήκει πρὸς τὰ πῶν τὰ φερὺν γένηται
πλάτη καὶ (ὡς ἐμάδομεν) εὐλύτως ἐπιζευχθῇ, χωστρίδος ἔμωρο-
5 διν χελώνης πάρορθος ἀνισταμένη, ὑπὸ χοινίων ὅπασιν ἐλκομένη
καὶ ἐπιδιδόμενη ἢ ὑπὸ πῶν ρηδέντων ἀνωθεν πολυσπᾶσων, ὅταν
ἐξογκον ἐπὶ τοσούτον τὸ μέγεθος καὶ ἡ φορὰ τῆς βάρους τῆς δια-
βάθρας εἴη· φερόμενη γὰρ ὑπὸ τῆς χελώνης καὶ πρὸς τοσούτου
τῶν ἐμωροδῶν χεῖλει τῆς τὰ φερὺς, τὰ ἐκ πῶν ὅπασιν πρὸς
10 λῶνται χοινία, καὶ κατερχόμενον τὸ ἄκρον πρὸς τὸ ἀπεναντίον
ἐπὶ τῆς χεῖλος, καὶ γίνεται ὁδὸς ἀβλαβὴς τοῖς βουλομένοις
εὐποροῦντες μετὰ λαισῶν διέρχεσθαι πηλῶ περὶ τὰ πλέγματα
ἐπικεχειρισμένων ἢ πέφρα αἵματι ἀναμεμιγμένη καὶ βύρσαις βοῶν
νεοσφαγῶν σκεπομένων διὰ τε τὰ πρὸς βόλα καὶ τὰ ἐπαγχόμενα

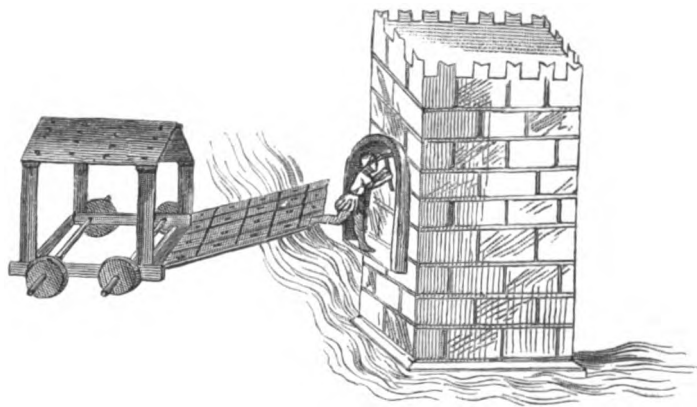

Fig. XCIX.

15 πεδερμασμένα ἵχθια. Καὶ καθάπερ ἐπὶ πῶν ὀρυκτέδων πρὸς

4. ἐμάδομεν] ἐμάδομεν B. || 6. ἢ] ἢ
B. || 9-10. πρὸς λαλῶνται] sic B ex correc-
tione. Posuerat primum πρὸς λαλῶνται. ||

14. ἐπαγχόμενα] emendavi. ἐπαγχόμενα
B. Potest etiam legi ἐπιγυρόμενα, ut in
Apollod. Poliorc. (p. 183, l. 4 ed. nostræ).

δεικται χελωνῶν, ἕτως καὶ τὴν τῶν λαισῶν διάσασιν [δεί] ἔλασ-
 σον τῶν Κ ποδῶν ἀπ' ἀλλήλων ποιῆσαι, καὶ ὑπὸ τειχῶν ποδῶν
 ἀνωθεν τῆς γῆς ἀρχομένοις τὴν ἐπὶ τὸ τεῖχος ὀρυγὴν κατεργάζεσθαι.
 Καὶ τὰ γήματα ὑπόκεινται.

Ined.

CAP. XXI.
 De aggere
 testudine
 ratem habento
 secundum
 Philonem
 Byzantium.

Φιλων.

Philon. ed. Th.
 p. 102,
 l. 19-27.

Οἱ δὲ περὶ Φίλωνα τὸν Βυζάντιον, πρὸς τὰς τοιαύτας τὰ-
 φρους χελώνας πορθέμενοι χωσρίδας, πρὸς αὐτὰς χεῖδας
 ἐπιζυγνύουσι, καὶ πρὸς ὃ ἂν βούλωνται μέρος τῆς τείχους τοῦς
 στραπώτας πορσάγουσι, σιδηροῦς πορσηλοῦντας πασσάλους, οἱ
 σωμαθέντες εἰς τὰς συμβολὰς καὶ συμφύσεις λιθίνων τε καὶ πλιν-
 θίνων ὑποεισέρχονται τειχῶν, σιδηραῖς σφύραις ὑπὸ τῶν ἀναβαι- 10
 νόντων τυπτόμενοι, καὶ ἀγκίστροις ἅπερ ἐπὶ χοινίων σὺν τοῖς δικτύοις
 ἅμα πρὸς τὰς ἐπάλξεις ἐπηρεπιούντων ἐπιδρασσομένοις, ὥστε μὴ
 χαλεπαίνειν πρὸς τὴν ἀνάβασιν τοῦς ἐδιαθέντας μάλιστα στρα-
 πώτας. Τοιαύτη γὰρ μεθόδῳ Αἰγύπτιοι χρώμενοι τὰς ἀπαρ-

5 Cod. B.
 fol. 184 r°.

1. δεί] inserui ex conjectura. Omittit B. || 5. Οἱ δὲ] εἰ δὲ B. — Φίλωνα] nomen Φίλων litteris rubricatis margini adscriptum habet B. || 7. βούλωνται] βούλωται B. || 8. οἱ] οἱ B. || 11. ἀγκίστροις ἅπερ κ. τ. λ. Hæc ex Philone Byzantio confuse excerpta sunt, ita ut sensus non appareat. Itaque operæ pretium videtur ipsius Philonis textum ex editione Thevenotiana cum codice Vaticano nunc primum collata hic apponere. Sic igitur Philo Byzantius (Th. p. 102; Cod. Vat. fol. 165 verso): ἐπιχειρήτων.... κατὰ κλοπὴν μὲν νυκτός, ἢ πὰς σκυπίας κλίμακας πορθέντας... εἴτε πορθένται ἐπὶ ταῖς σκυπίαις κλίμαξιν, αἱ κατασκευάζονται διὰ πλοκῆς καὶ ράφης, καὶ

πρὸς τὰ πέρατα αὐτῶν ἄγκιστρα πορσάπιοι-
 ται, ἵνα ἐπηρεπιούμενων τῶν ἄκρων ἐπιλαμ-
 βάνηται τῶν πορμαχόνων, ἢ τοῖς σιδηροῖς
 πασσάλοις οἱ (Th. οἱ) σωμαθέντες καὶ ὅξυν-
 θέντες (Cod. Vat. ὅξυθέντες) καὶ εἰς τὰς πί-
 τρας κατὰ τὰς διαφύσεις καὶ εἰς τοὺς λιθίνους
 πύλους κατὰ τὰς συμβολὰς καὶ εἰς τοὺς πλιν-
 θίνους ὀκκόπιοιται σιδηραῖς σφύραις ὑπὸ
 τῶν ἀναβαινόντων τοῖς ἀγκίστροις τοῖς σιδη-
 ροῖς, ἅπερ ὅτι χαλωδίων ὀπηρεπιούνται
 ἅμματα (Th. ἅμματα) ἐχόντων, ὥστε μὴ
 χαλεπῶς καὶ κατὰ ταῦτα ἔχειν ἀναβαίνειν
 τοὺς στραπώτας ἐδιαθέντας (Th. εἰδιαθέντας,
 Cod. Vat. εἰδιαθέντες) κατὰπερ Αἰγύπτιοι
 ποιοῦσιν αὐτό, κ. τ. λ. || 13. ἐδιαθέντας]
 emendavi. ἐδιαθέντας B.

Ined.

σκεύους κὺ ἀνιχνύρους πόλεις κὺ ταπεινάς πρὸς ὕψος πολιορκεῖν
ἐραδίως εἰώθασι. Καὶ τὰ γήματα ὑπόκεινται.

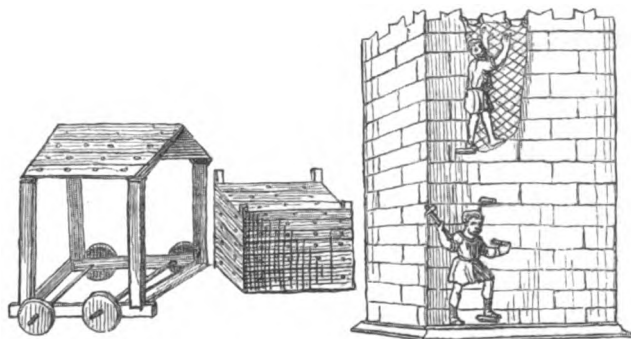

Fig. C.

Cod. B.
fol. 185 r°.

[Δεῖ] δὲ ἐπὶ πάσαις ταῖς κλίμαξι καὶ ταῖς ἐπὶ τῷ πείχει
γινόμεναις ἀναβάσεσιν ἢ ἐπιδάθραις σκοπεῖν τὰ πρὸς καταρπύ-
5 μενα ἐκ λίνυ παχέα ἀμφίβληττα· ἐπρειπτόμενα γὰρ καὶ
ἀθρόως πάλιν ἐπισυρόμενα τοὺς ἀνερχομένους ἢ ἐπιβαίνοντας ζω-
γροῦσι κὺ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχειρέουσιν παρείσασι. Καὶ πρὸς μὲν
ταῖς κλίμαξιν ἀβλαβῇ τὴν ἀνάβασιν περιφυλαξάμεθα, ὡς
ἐπὶ τῶν ἀγκυροτῶν δοκίδων τῶν κατερχομένων βαρῶν ἀνωτέρω
10 τεχνησάμενοι διωρίσασμεν. Πρὸς δὲ τὰς ἐπιδάθρας γρηὶ δύο
ἐμφοραδὲν παρεσάνειν ξύλα εὐλύτως ἐπιζευγνύμενα κάτωθεν,
κατὰ μὲν πρὸς ὁπώραν τῶν ἐναντίων ἐραδίως καταπίπλοντα κὺ ἀντε-
χόμενα ὁπάδην, ἀνωθεν δὲ πρὸς ὄνυχά ἐκκεκομμένα, κατὰ
κορυφὴν συννέοντα καὶ πρὸς ὀξείαν ἐφαρμοζόμενα γωνίαν,

CAP. XXII.

De
quibusdam
animadversio-
nibus ad
omnes scalas
et pontes
pertinentibus.

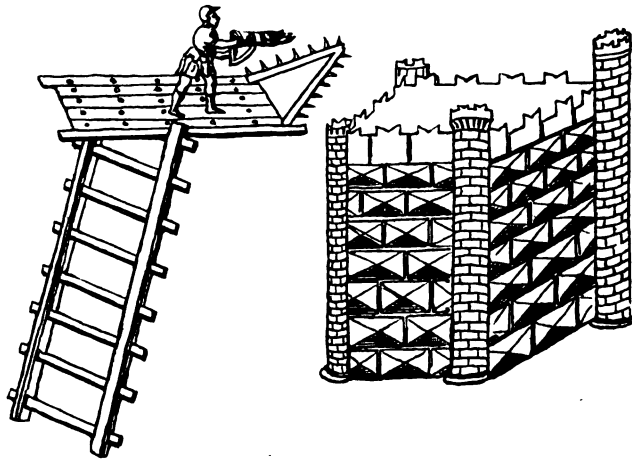
Philon. ed. Th.
p. 95,
l. 40-44.

3. Δεῖ δὲ] scripsi ex conjectura. εἰ
δὲ ponit B, quod L^o mutavit in Οἱ δὲ. ||
5. παχέα] πάχια B. || 10. διωρίσασμεν] hic
alludere videtur auctor ad partem operis

quæ interiit, qua initium tractatus Apol-
lodori Περὶ κλίμακων explicabatur. No-
tata est hæc lacuna in superioribus. (Vid.
p. 248, l. 3 not. ed. nostræ.)

τέγωνον χῆμα σὺν τῇ βάσει τελοῦντα καὶ ἥλους σιδηροῦς ἐκ
 πλαγίων δεχόμενα, ὅπως ἐπηρεπτόμενα τὰ ἀμφίβληστρα ἐκεί-
 νεν παρεμπλέκονται πρὸς τὴν ἀνάπαλιν ἔλξιν καὶ ἐπισυναγωγὴν
 μηκέτι ἀνασφίγοντα. Οἱ δὲ τῷ τείχει ἐπιβάλλειν μέλλοντες, κατὰ
 πρῶτον ταῦτα τῶν ἐναντίων καταρριπιοῦντες, πρὸς τὴν ἐπίστα-
 σιν ἀνεπηρέαστοι συντηρηθήσονται. Εἰ δέ ἕντες τῶν ἐπὶ τῆς διαβάθρας
 ἐσώτων καὶ μετὰ σφειπῶν ἐγχειρῶν πυροβόλων κατὰ πρῶτον
 τῶν πολεμίων διὰ πρὸς ἀκονίζουσι, τοῦτον τοῦ τῷ τείχει
 πρὸς τὴν ποίησιν, ὥστε τὴν ἀπὸ τῆς μάχης πρὸς τὴν ἐκεί-
 νου πρὸς μὴ ὑποφέροντας ῥύμην τάχον αὐτοὺς ὑποεκφύξειν
 τὰς πόλεις. Καὶ τὰ χήματα καταγέγραπται.

Fig. CI.

CAP. XXIII.
De curru seu

Δυνατὸν δὲ εἶναι καὶ ἄνευ κλιμάκων ἐπὶ τείχος ἀνέρχεσθαι, ὡς ὁ

Cod. B.
fol. 185 v.

3. ἐπισυναγωγὴν] sic uno verbo B, recte
 ut videtur. Vertit Barocius ad contrariam
 attractionem collectionem que. || 7. ἐσώτων]
 ἐσώτων B. — μετὰ σφειπῶν] sic legendum vi-

detur. μετὰ σφειπῶν uno verbo ponit B. No-
 tandum est σφειπῶν ἐγχειρῶν πυροβόλων,
 quod descriptum videas in figura CI. || 9.
 ποιήσουσιν] sic B. An legendum φοβήσουσιν?

Ined.

Ἀσκηρὸς Κησίβιος ὁ τῷ Ἀλεξανδρέως Ἡερῶνος καθηγητῆς ἐν
 τοῖς ἑαυτῷ ἐδήλωσεν ὑπομνήμασι, διὰ μηχανήματος ποιούτου,
 καθ' ἃ φησιν Ἀθηναῖος · ὅπ δ' ἐκ κατασκευάζειν τετράτροχον
 ἁμαξαν περισκεπῇ πάντοθεν ἔσαν, ἢ κριοφόρον χελώνην, καὶ
 5 πρὸς θατέραν ὑψίων κατὰ μέσον πηγνύει δύο ξύλα ὀρθὰ ἰσά-
 μενα, καὶ ἕτερον πλάγιον ἑτεροπλατὲς ἀνωθεν πρὸς αὐτὰ κινούμενον
 κατὰ πλάτος ἐπιθεῖναι, ἐκκοπὰς ἔχον στρογγύλας ἀφ' ἑκατέρου
 τῶν μερῶν, καὶ δεχόμενον ὡς αὐλὸν ἵνα ἐπικείμενον σωληνοειδῇ
 χαμαρσειδῇ ξύλοις κατασκευασμένον, ἐκ πλαγίων δὲ περισπω-
 10 μένον, καὶ σανίσιν ἔξωθεν καθελωμέναις ἐπιδεχόμενον ἢ βύρσαις
 μόναις παχείαις καὶ εὐτόνοις ὡς ἐλαφροτέραις περιπεφραγμέ-
 νον, ὥστε χωρεῖν ἄνδρα ἐνοπλὸν εἰσέρχεται ὀρθιον καὶ ὅτε μὲν περ-
 πορεύεται, ὅτε δὲ ἀναχωρεῖν · ἔ' γενομένης, μετεωρίζεται ἀνωθεν
 τὸν αὐλὸν, καὶ μεταφέρειται πρὸς ὃ ἂν ἴς ἐξέλι μέρους. Τοῦ δὲ
 15 ἐνὸς μέρους ἐπὶ τῷ ἐδάφους κατερχομένης, τὸ ἕτερον εἰς ὕψος
 ἀναχθήσεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ἐκκοπᾶς τῷ ἐπικειμένῳ ξύλου σιδη-
 ραῖς ἀλύσει πρὸς ἑκατέραν αὐτῶν πλευρὰν ἐφελκόμενον περι-

testudine
 quatuor rotis
 surrepente
 canalemque
 murum
 inscendentem
 ferente.

Athen. Mechan.
 p. 29, l. 9-16.

Athen. Mechan.
 p. 30,
 l. 1 sqq.

1. Ἀσκηρὸς] ἀσκηρὸς B. De hoc nomine gentilitio confer Athenæum mechanicum (p. 29, l. 9 not. ed. nostræ) ubi ἀσκηρὸς scripsi ex PV, dum alia alii præbent codices, ut ἀσκηρὸς (M), ἀσκηρὸς (F), ἀσκηρὸς, ἀσκηρὸς, ἀσκηρὸς etc. || 3. δ' ἐκ] emendavi. δ' ἐκ ponit B, quod habet etiam codex F in Athenæo mechanico. (Cf. p. 29, l. 11 not. ed. nostræ.) Ex compluribus ejusmodi indiciis, quæ passim deprehendimus, conjicere licet codicem Mechanicorum quo Hero Byzantius usus

est fere cum codice F convenisse. Notandum autem est, codicem illum F atque codicem nostrum vetustissimum M ex eodem fonte, sed per diversos rivulos fluxisse, ita ut eorum uterque textum tradat qualis in exemplaribus ante recensitionem sæculo decimo factam exaratis cum aliqua diversitate legebatur || 4. ἁμαξαν B. || 9. κατασκευασμένον] κατασκευασμένον B. || 11. μόναις] μοναῖς B. || 14 15. τῷ δὲ ἐνὸς] τῷ δ' ἐνὸς B. || 17. ἀλύσει] ἀλύσει cum spiritu leni ponit B.

σρέφεται. Μετῴρα δὲ φερομένης ὅτε τὸ σῶμα αὐτῆς κατὰ τὸ
 πείχος γένηται, τῆς δὲ τετραπλόου πρὸς αὐτὴν χελώνης εἴτε
 αἰμάξης, τὸν ἐνδεδεν ὄντα διανοίξαι τὴν κατέμωραθεν θύραν
 καὶ τῷ πείχει ἐνοπλὸν ἐπιβῆναι· ὁμοίως δὲ καὶ πλείονας διὰ τῆς
 αὐτῆς τῆς αὐτῆς βάσεως ἐνδὸν τὴν πύλινον ἔχοντας. Ὑποζώννυται
 δὲ ὁ ἐπὶ ταῖς πρὸς αὐτὴν πύλινον αὐτῆς πάντοθεν χοινίοις
 εὐτόνοις ἐνδυναμούμενος, καὶ βυρσοῦται δέρμασι διαβρόχοις, ἵνα
 διὰ τῶν πυροφόρων φυλάτῃται. Μέρη δὲ τῆς πρὸς αὐτὴν
 τοῦτου πρὸς τὴν κατασκευὴν μὴ συντεταχέναι τὸν Κτιστίον, ἀλλ'
 ἐξ ὁμοιότητος μόνον ὡς μαθηματικοῖς τοῖς μεταχειριζομένοις ἄρ-
 χιτέκτοσι ταῦτα ἀναπείμενον. Ἐξέστι γὰρ τοῖς τῶν ὀργάνων
 μετασκευάζειν συμμετεῖλαι καὶ πρὸς τὴν ἀνήκουσαν μεταφέρειν τῆς
 πόλεως χρεῖαν. Ἡμεῖς δὲ γυμνασίᾳ χρεῖαν τοῖς εἰσαγόμενοις ἐξ-
 ἐμέμεθα εἰς κατασκευὴν τῆς πρὸς αὐτὴν συμμετεῖλαι τοιαύτην.

Ἐξάριον. Γινέτω τοῖνυν τὸ ἐξάριον τὸ ἐπικείμενον ἐπὶ τῆς τετραπλόου
 ἢ ἐξαπλόου αἰμάξης εἴτε χελώνης, κατὰ μὲν μῆκος πηχῶν
 δεκαπέντε, ἐπὶ δὲ πλάτος δέκα· αἱ δὲ τῶν τροχῶν γινέτωσαν
 εἴκοσι· τὸ δ' ἐπ' αὐτὰ κινούμενον πλάγιον σὺν τῷ ἐπικειμένῳ
 αὐτῷ πηχῶν κατὰ μῆκος τεράκοντα, πλάτος ἔχον κατὰ τὴν
 βάσιν ποδὸς ἐνὸς ἡμίσεος· τὸ δὲ πᾶχος σπιθαμαῖον· ἵνα, ὅν

3. αἰμάξης | αἰμάξης B. — διανοίξαι |
 διανοίξαι B. — θύραν | θύρας B. || 9. συν-
 τεταχέναι | συντεταχέναι B. Emendavi ex
 Athenæo mechanico. (Vid. p. 31, l. 2 ed.
 nostræ.) — Post Κτιστίον subaudi φησὶν
 Ἀθηναῖος. || 11. ἀναπείμενον | ἀναπείμε-
 νον B, unde male transcripsit ἀναπείμε-
 νων L⁶. || 13. χρεῖαν | sic B. χρεῖαν L⁶. || 15.

ἐξάριον | ἄριον B, ut et plerique codd. in
 Athenæo mechanico. (Vid. p. 21, l. 3 ed.
 nostræ.) Habet etiam codex B vocabulum
 ἄριον litteris rubricatis margini adscrip-
 tum. || 16. ἐξαπλόου | ἐξαπλόου B. —
 αἰμάξης | αἰμάξης B. || 18. τὸ δ' ἐπ' | sic B.
 τὸ δὲ ἐπ' L⁶. || 20. ἡμίσεος | sic B. ἡμίσεως
 L⁶. — σπιθαμαῖον | σπιθαμαῖον. B.

Ined.

λόγον ἔχει τὸ μῆκος τῶν ἐλαείων πρὸς τὸ πλάτος, τὸν αὐτὸν καὶ
 τὸ κινούμενον πλάγιον πρὸς τὰ ἰσάμενα ὄρθια· καὶ ὃν πάλιν ἔχει
 λόγον τὸ αὐτὸ κινούμενον πρὸς τὸ μῆκος τῶν ἐλαείων, τὸν αὐτὸν
 καὶ τὰ ἰσάμενα ὄρθια πρὸς τὸ αὐτὸ πλάτος· ὡς γὰρ δεκαπέντε
 5 [πρὸς δέκα], ἔπως τεράκοντα πρὸς εἴκοσι· καὶ ὡς τεράκοντα
 πρὸς ΙΕ, [ἔπως] Κ πρὸς δέκα· ἡμόλιος δὲ ὁ ΙΕ τῶν Ι· ἔχει
 γὰρ τὸν Ι καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν· ἡμόλιος ἄρα καὶ ὁ Λ τῶν Κ·
 διπλάσιος δὲ πάλιν ὁ Λ τῶν ΙΕ, διπλάσιος ἄρα καὶ ὁ Κ τῶν Ι.
 Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ τῆς βάσεως πλάτος πρὸς τὸ αὐτῆς πάχος
 10 διπλάσιον· ἄλλὰ καὶ αἱ τῶν τροχῶν διάμετροι σύμμετροι
 πρὸς τὴν καταμέτρησιν καὶ σύμφωνοι ἐν λόγῳ δειχθήσονται· καὶ
 γὰρ οἱ δύο ἥμισυ πῆχεις τῆς διαμέτρου ἐξάκις μὲν τὸν ΙΕ
 μετροῦσι, τετράκις δὲ τὸν δέκα, καὶ δωδεκάκις μὲν τὸν Λ, τὸν δὲ
 Κ ὀκτάκις· καὶ ἐστὶν ὡς ὁ ἐξ πρὸς τέσσαρα, ἔπως ὁ τεράκοντα
 15 πρὸς Κ· καὶ ὡς ὁ ΙΕ πρὸς τὸν ἐξ, ἔπως ὁ Ι πρὸς τὸν Δ· ἡμό-
 λιος δὲ ὁ ἐξ τῶν Δ· ἔχει γὰρ τὸν Δ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν· ἡμόλιος
 ἄρα καὶ ὁ ΙΕ τῶν Ι· διπλασιεφήμους δὲ ὁ ΙΕ τῶν ἐξ· διπλα-

Cod. B.
fol. 186 v.

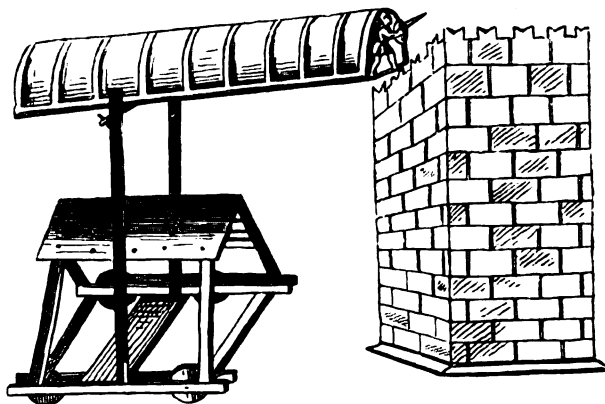
1. ἐλαείων] ελαείων B. || 3. ἐλαείων] ελαείων B. || 5. πρὸς δέκα] omittit B. In-
 serui ex conjectura. — πρὸς εἴκοσι] πρὸς
 Κ ponit B. || 6. πρὸς ΙΕ, ἔπως Κ πρὸς
 δέκα] emendavi et supplevi. πρὸς ΙΕ καὶ
 πρὸς δέκα ponit B. || 7. τὸ ἥμισυ] τὸ C
 ponit B. || 8. καὶ] καὶ καὶ scripserat li-
 brarius in codice B, sed unum καὶ ex-
 punxit. || 12. ἐξάκις] ἐξάκι ponit B. Con-
 fer ἐκαπτοντάκι in codice M. (Vid. Heronis
 Βελοποικίκα, p. 113, l. 11 ed. nostræ.) —
 Post ἐξάκι μὲν addit καὶ ἥμισυ codex B,

quod inutile videtur. Vertit Barocius *sexies*
quidem ipsum quindecim numerum metiun-
tur. || 13. πηγάκις] πηγάκι ponit B. —
 δωδεκάκις] δωδεκάκι B. || 14. ὀκτάκις] ὀκ-
 τάκι B. || 14-15. οὕτως ὁ τεράκοντα πρὸς Κ]
 vertit Barocius ita ipse *triginta* (scilicet
numerus) *ad ipsum viginti, et quindecim*
ad decem, tanquam legendum foret ἔπως
ὁ τεράκοντα πρὸς Κ καὶ ὁ ΙΕ πρὸς Ι, sed
 hæc ultima desunt in Græcis. || 15-16. ἡμό-
 λιος] ἡμόλιος B. || 16. τὸ ἥμισυ] τὸ C po-
 nit B. || 17. διπλασιεφήμους] sic legendum.

σιεφήμους ἄρα κὺ ὁ Ἰ τῷ τέσσαρα · ὥστε κὺ ἡ τῆς διαμέτρους τῶν
 τροχῶν καταμέτρησις σύμφωνος πρὸς τὴν τῷ μεγέθους κατα-
 σκευὴν εὐρίσκεται, ὡς τὸν αὐτὸν τοῖς μετρουμένοις κατὰ ἀναλο-
 γίαν σώζουσα λόγον. Καὶ τὸ γῆμα δὲ καταγέγραπται.

Iaed.

Fig. CII.

CAP. XXIV.
 Alia superius
 jam descripti
 canalis
 exquisitior
 descriptio.

Ὁ δὲ αὐτὸς αὐλὸς ἐνεργέστερος πρὸς πολιορκίαν γενήσεται, εἰ
 5 μείζον κατὰ μέγεθος ἐπὶ τὸ ἐμφορᾶν στόμιον εἴη, καὶ ὑπὸ δύο
 κλειομένων θυρίδων τὴν ἐξέλεισιν ἔχει, ὥστε κὺ δύο ἐνόπλιους ἄνδρας
 τοὺς τῷ τείχει ὁμῶς ἐπιβάλλειν μέλλοντας παρὰ μέρος ἐς ὧτας ἐπ'
 ἀλλήλους εἰσδέχεσθαι. Αἱ δὲ τῷ αὐτῷ στόμῳ θύραι ἐξῶθεν κατα-
 10 πλεκτικαὶ διὰ γλυφῆς ἐκφανοῦς κὺ πολυχρόμους γραφῆς σὺν τῷ
 ἐμφορᾶν μέρει τῷ αὐτῷ γινέσθωσαν, δράκοντος ἢ λέοντος πυρο-
 φόρον ἐπιφερόμεναι πορομήν εἰς κατάπληξιν καὶ φόβον τῶν
 ἐναντίων ποροσχευομένην, ὅπως καὶ πρὸ τῆς ἐπιβάσεως πληθύνοντες
 οἱ τῷ τείχει ποροσχευῶντες διὰ τῶν μεταπυργίων ἐκφύγωσι. Καὶ δεῖ

Cod. B.
fol. 187 r.

διπλαστέφ' ponit B. Non intellexit libra-
 rius qui codicem L^o exscripsit. *duplus ses-*
quialter vertit Barocius. || 7. θυρίδων] θυ-

ρίδων B. — ἔχει] ἔχει B. || 8. ἐς ὧτας]
 ἐς ὧτας B. || 9. θύραι] θύραι B. || 13. ποροσ-
 χευομένην] emendavi. ποροσχευομένης B.

εἶδέναι ὅπ, εἰ μὲν ἐπ' εὐθείας ἰσοῦψῆς ὁ αὐλὸς ἐπὶ τοῖς ὀρθοῖς
 κείμενος ξύλοις τῷ πείχει περσέρεται, ἐπ' εὐθείας κ' τὴν βάσιν
 δηλώσει· εἰ δὲ ἀνώτερος τῶ πείχει ἐπιθῆσει εὐρέσκεται, μικρὸν
 καταχθεὶς ἐμπεραθεν κ' ἐπικύψας, τὴν ἐνέργειαν τελέσει· εἰ δὲ
 5 ταπεινότερος τῶ πείχει ἐπὶ τὸ ὕψος τύχῃ, παρεκβληθεὶς ἐπὶ πλεόν
 ἐμπεραθεν κ' περσαχθεὶς πάρορδος, ἐν τῷ ἐλάσσονος κ' ὅπαθεν
 μέρους ὑπὸ τῆς ἀλύσεως καταγόμενος ἀνωφερῶς τε μικρὸν
 περσύνψας ἐπὶ τὸ πείχος, καὶ τὴν πρὸς τὸ μείζον ὕψος τοῖς
 βουλομένοις ἐπιβαίνειν ἀναπληροῦσι χρεῖαν. Καὶ τὸ γῆμα ὑπο-
 10 γέρραπται.

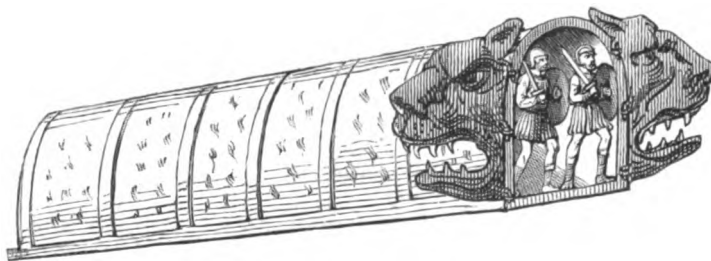

Fig. CIII.

Cod. B.
 fol. 187 v°.

Τὰς ἐκ τῶν πλοίων ἀγριμένας μηχανάς φησιν ὁ Ἀθηναῖος, ἅς
 ἱνὲς σαμβύκας καλοῦσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ἐχμη-
 πομένας ὀργάνων, ἐμφερεῖς ἔσας ἐπὶ τῇ καμαρεκῇ κατασκευῇ
 τῷ περσισμένῳ αὐλῷ, μὴ ἔχειν τι ἄξιον γράφῃς διὰ τὸ πᾶσιν
 15 εὐγνώστοις εἶναι κ' φανεράς. Αἰρετώτερον δὲ ἐστὶ μὴδὲ γενέσθαι

CAP. XXV.
 De machinis
 maritimas
 civitates
 devastantibus.
 Ἀθηναῖος.

4. καταχθεὶς] scripsi ex conjectura.
 καταθεὶς B. || 7. ἀλύσεως] ἀλύσει B. ||
 11. Ἀθηναῖος] nomen Ἀθηναῖος litteris ru-
 bricatis exaratum in margine habet codex
 B. || 11-12. ἅς ἱνὲς] ἁστίας ponit B, ut
 et codices in Athenæo mechanico. (Vid.

p. 27. l. 7 not. ed. nostræ.) || 12. μετα-
 φορᾶς] μεταφορᾶς B. || 13. κατασκευῇ]
 emendavi. κατασκευῇ ponit B. || 15. ἐστὶ]
 ὅπῃ ponit B. Emendavi ex Athenæo me-
 chanico (p. 27. l. 10 ed. nostræ). —
 μὴδὲ] μὴ δὲ dividit B.

Athen. Mechan. p. 27, l. 7-
p. 28, l. 6. πολλάκις αὐτὰς ἢ παραλόγως καὶ ἀσυμμέτρως κατασκευαδῆ-
ναι. Καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ περὶ Χίον πολιορκία, εἰκαστικῶς τῷ σκοπῷ
ἀσολήσαντες καὶ ὑψηλότερας τῶν πύργων τὰς σαμβύκας πορρο-
ενεγκόντες, τοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀναβάντας ὑπὸ τῷ πυρὸς δ' ἀπολέσθαι
ἐποίησαν, μὴ δυνήσοντας ἐν τῷ ὕψους τοῖς πύργοις ἐπιβῆναι, χα-
λάσαι τε ἐκ ἧν δυνατὸν εἶδεν ἰσχύει· εἰ δὲ μὴ, κατεστρέφετο τὰ
πλοῖα, ἔξω βάρους τῶ ἀνωθεν ἐπικειμένους φορτὴν φερόμενους. Διὸ
καὶ ἐπάγει μὴ ἀπείρους τῆς Ὀπλικῆς εἶναι πορροματείας τοὺς
ταῖς θαύταις μηχαναῖς χρῆσθαι μέλλοντας· καὶ ὅπ, ἐπὶ ἡνέες
τῶν ἀρχιτεκτόνων ἐνθάλασσον ἐλεῖν πορροφῶνται πόλιν, ὑπο-
ζυγώσαντες δυοὶ πλοίοις πορρὸς ὕψος ἰδέασιν τὸ μηχανήμα, καὶ ἐν
ταῖς γαλήναις εἰώθασιν αὐτὸ τοῖς πείχεσι πορροτάγειν· ἀλλ' εἰ μὲν
ὑπὸ ἐναντίας ἀνέμου τὰ πλοῖα καταληφθῶσι καὶ τεθραυσμένον
ὑποδύη πορρὸς αὐτὰ κύμα, ἀναδύνει καὶ περὶτρέπεται ἀντελκό-
μενον τὸ σπρεχθὲν ἐπὶ τὰ πλοῖα μηχανήμα· τὰ γὰρ πλοῖα ἐπὶ τὴν
αὐτὴν καὶ ὁμοίαν αἰεὶ ποιοῦνται κίνησιν, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτῶν πορρὸς
τῇ τῷ κύματι κορυφώσῃ ἐνίοτε πυγχάνει, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ κατα-

Ined.

Athen. Mechan.
p. 32, l. 3-10.

2. Χίον] χῖον B. || 3-4. πορροενεγκόν-
τες] πορροενεγκόντας B, quod emendavi.
κατασκευαδῆσαι ponit Athenæus mecha-
nicus (p. 28, l. 1 ed. nostræ). || 7.
ἔξω βάρος] ἔξω βαρὺς B. Emendavi ex
Athenæo mechanico (p. 28, l. 4), ubi ἔξω
τῷ βάρος. || 9. ἐπὶ ἡνέες] sic videtur le-
gendum. ἐπὶ ἡνέας B. || 10. ἐνθάλασσον] sic
B, qui congruit cum Athenæo mechanico
(p. 32, l. 3 ed. nostræ). ἐνθάλασσι ponit
L¹, quasi esset ἐνθάλασσιον. || 12. εἰ μὲν οἱ
μὲν B. || 13. τεθραυσμένον] τεθραυμένον B.

Confer eundem locum apud Athenæum
mechanicum, ubi codices ponunt περρομα-
μένον. (Cf. p. 32, l. 6 ed. nostræ.) An forte
legendum in utroque casu περρομμένον?
Vertit Barocius *unda fracta*. || 14. ὑποδύη]
ὑποδύει B, qui hic consentit cum codice M
in Athenæo mechanico (p. 32, l. 6 not. ed.
nostræ). Scripsi autem ὑποδύη ex consensu
codicum FPV. — ἀναδύνει] emendavi. ἀνα-
δυνεῖς ponit B. Confer ἀναπολάζει apud
Athenæum mechanicum (p. 32, l. 7 ed.
nostræ). || 14-15. ἀντελκόμενον B.

Ined.

δύσει· ὅθεν σπαρασσόμενα ἐνθραύονται τὰ μηχανήματα ὑπὸ
τῆς αὐτεπιβουλεύτης μηχανῆς ἀνδελκόμενα, τοὺς δὲ πολεμίους
πρὸς εὐπολμίαν μᾶλλον καὶ θάρρους καθίστασι. Καὶ ἐπεὶ περ

Athen. Mechan.
p. 31, l. 13-
p. 32, l. 2.

Cod. B.
fol. 188 r°.

5 ὑφ' ἑτέρου εὐρημένα δεῖ ἡμᾶς εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἡ
πρῶτος εὐρίσκειν τῶν εἰς ὠφέλειαν συντείνοντων· πεφιστομημέα
πρὸς τὴν τῆς μηχανήματος ὑποσέλιξιν ἐφευρόντες τὰ ἐφαρ-
μόζεσθαι κατὰ μέσον τῆς ἐπιζύξεως τῶν δύο πλοίων τὸ λεγόμενον
πιθήκιον, βάρος ἡ ὃν κατὰ μὲν μέγεθος ἐμφορὲς τῷ γήματι,
10 ἐκκρεμές δὲ κάτωθεν ὃν καὶ ἐπιβελῶν διατὸ ἰσόρροπον, ὅπως, τῆ

Athen. Mechan.
p. 32, l. 11-12.

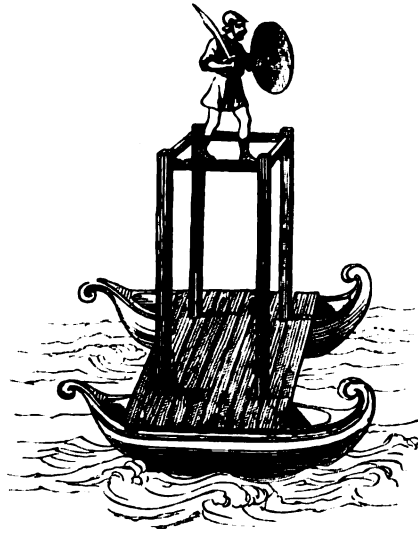

Fig. CIV.

θαλασσὸς κλύδωνος πάντοθεν σαλεύοντος καὶ κλονοῦντος τὰ πλοῖα,

2. ἀντελκόμενα B. || 3. ἐπιπρ] ἐπίπρ B.
|| 9. πιθήκιον] πιθήκιον ponit B, qui congruit
cum codice M in Athenæo mechanico
(p. 32, l. 11 ed. nostræ). Scripsi πιθήκιον

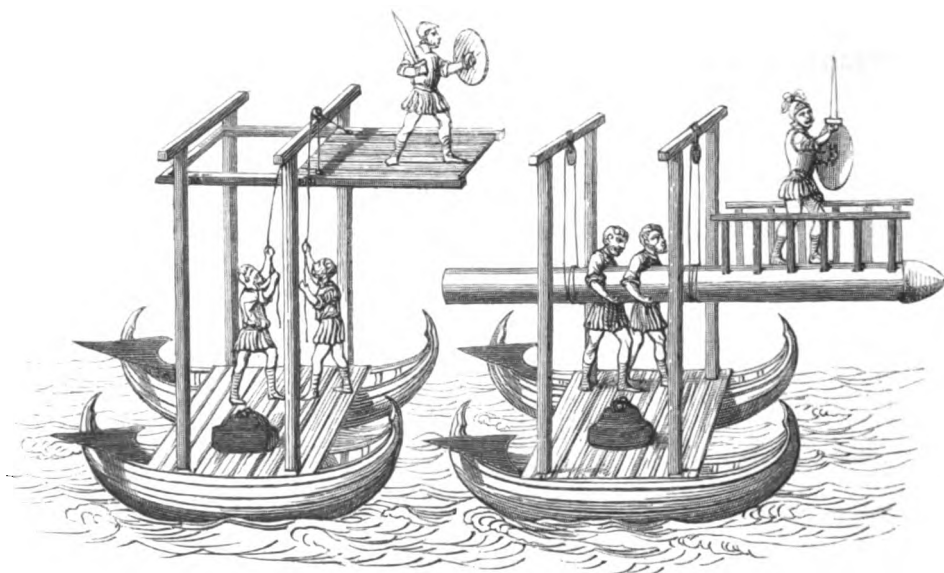
ex codicibus FV. πιθήκιον habet P. Vertit
Barocius illud quod pithicium dicitur...
pondus quoddam. || 10. ὃν] ὃν B. — ἐπιβελ-
ῶν] ἐπι βελῶν dividit B.

Athen. Mechan.
p. 33, l. 1-3.

ὁρδὸν καὶ ἀπαράπλωτον διασώζεται τὸ μηχανήμα. Πρὸς δὲ τοὺς
ἀνέμους [δεῖ] καὶ τὰ ἐμπαράσκευα ἐξ ἐπίμου ἔχειν τὰ πρὸς πο-
λιορκίαν ἀμυνθήεα· μικρὰς παρασκευάζειν ἐλεπόλεις ὡς θα-
ράκιά ἵνα πυρρῆιδῃ ἢ ἐμβαθήεα κατὰ τὸ ὕψος σύμμετρα καὶ
εὐπρόχειρα ὄντα, ἵνα, ὅταν τὰ πλοῖα ἐγγὺς τῶν τείχεσι γένωνται, ο
τότε διὰ χοινίων ἢ τῶν θεωρηθέντων πολυσπᾶσων τὰ τοιαῦτα
ἀνίσωνται μηχανήματα τὴν ἐπὶ τὸ τεῖχος ὁδοποιοῦντα ἐπίβασιν.
Ἐνεργὴς δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην χρεῖαν καὶ ὁ θεωρηθεὶς αὐλὸς

In-st.

Fig. CV.

φανήσεται, σύμμετρος ὢν τῷ μεγέθει πρὸς τὰ ἐπιζευχθέντα

2. δεῖ] om. B. Supplevi ex Athenæo
mechanico (p. 32, l. 10 ed. nostræ). —
τὰ ἐμπαράσκευα ἐξ ἐπίμου] scripsi ex
conjectura. τὸ ἐμπαράσκευα ἐξ ἐπίμου po-
nit B, ubi τὸ fluxit ex Athenæi codicibus.
qui habent πρὸς δὲ τοὺς ἀνέμους καὶ τὸ ἐμπα-
ράσκευον. Confer cum Athenæo mechanico

(p. 33, l. 1 ed. nostræ). || 3. ἐλεπόλεις]
ἐλεπόλεις B. || 7. ἀνίσωνται] scripsi ex con-
jectura. ἀνίσων habet B, ut et codices FPV
apud Athenæum mechanicum, sed ibi-
dem ἀνίσωνται ponit M. (Cf. p. 33, l. 3 not.
ed. nostræ.) || 9. μεγέθει] μεγάθει εἰ B.
— ἐπιζευχθέντα] ἐπιζευθέντα B.

Ined.

πλοῖα, [ἐάν] ἐπὶ τῶν ὀρθίως ἐστρεφμένων ἐπανάγεται μετακινούμενος, ὡς περὶ δέδεικται, ἢ ἐπὶ τῶν λεγόμενων καρχισίς δυνάμενος ἐπὶ αὐτῶν τὰς ἐξ ποιῆσαι κινήσεις, καθάπερ καὶ αἱ λεγόμεναι γέραναι, ἢ καὶ ἐπὶ κατακλείδους ἐπάνω σύρακος ἐπικειμένης, τῶν σύρακος δὲ ἐργάτης τὴν περιστροφὴν πρὸς ὕψος καὶ τὸ πέπλωμα ποιούμενος. Οὕτως ἔν καὶ Δάμις ὁ Κολοφώνιος ἐπὶ συράκων τὰς σαμβύκας ἐπέθει, ὡς ὁ μηχανικὸς Βίτων ἐν τοῖς αὐτοῖς Πολιορκητικοῖς ὑπεμέμνητο. Τὰ δὲ ῥηθέντα ἐξημαπομένα πάντα ἐκκείται.

Biton.
p. 57, l. 1-
p. 60, l. 11.

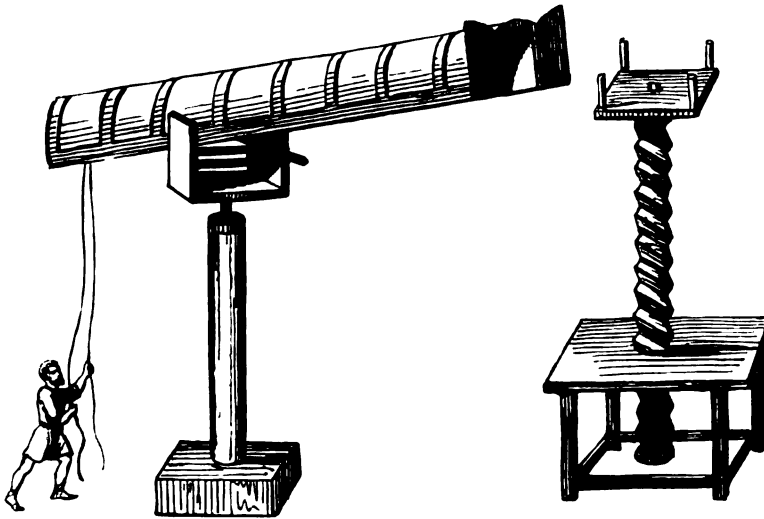

Fig. CVI.

Codd. B. 10
fol. 189 r°.

Γινέσθω χεῖρα μῆκος ἔχουσα μικρῶν μείζον τῶν πλάτους τῶν μέλλοντος γεφυροῦνται ποταμῶν, καὶ καταστρώθῃται σανίσι ξυλο-

CAP. XXVI.
De rate fluvio
rive fossa-

1. ἐάν] om. B. Inserui ex conjectura. ||
2. ὡς περὶ δέδεικται] ἀσπερὶ δέδεικται B. ||
5. δὲ ἐργάτου] διεργάτου B. Describitur ἐργάτης apud Bitonem (p. 59, l. 2 ed. nostræ). — πέπλωμα] πείσσωμα B. || 6. Δά-

μις] δάμις B. Δάμιος ὁ Κολοφώνιος codd. Bitonis (p. 58, l. 1 not. ed. nostræ). || 8. ὑπεμέμνητο] scripsi ex conjectura. ὑπομημαῖ ponit B. Forte legendum ὑπομημασι et subaudiendum εἶπιν vel φησίν.

aqua plenæ
imponendo.

Apollodor.
Poliorc.
p. 189, l. 1-13.

Apollodor.
Poliorc.
p. 190, l. 1-3.

πυρίοις ἐμπησσομέναις, ἵνα μὴ κατὰ διαφόρους κινήσεις τῶν
ποταμῶν ρεύματος ἀπελαύνηται καὶ διασπασμένη ῥηγνύηται. Καὶ
τὰ μὲν πλείονα τῆς γεδίας ξύλα χροινίοις θερμοδεδεμένοις καὶ
ἥλοις ξυλίνοις ὀρειοῖς καταπεπηγρόσιν ἀσφαλιζέωσαν· τὸ δὲ
κατὰ θέσιν πῶν πολεμίων ἐπέρχεσθαι μέλλον ὅλον μῆκος
τῆς γεδίας σὺν τοῖς ἐφ' ἑκάτερα δυοὶ πλαγίαις θεσπεύχισμα
ἐχέτω ξύλινον γυγλυμωτὸν ὑψοῖς ποδῶν IB· γίνεται δὲ κατὰ
πῆξιν ὀρθίων ἐσώτων ξύλων τρογύλας τρήσεις κάτωθεν ἐπιδεχο-
μένων καὶ ὑπὸ λείων περσῶν συμβεβλημένων ἐπὶ πλαγίαις
σανίσιν θεσπλωμέναις ἔξωθεν, [μὴ] συγκαταπίπῃ καὶ τὸ θε-
πέχισμα. Κρεμάδωσαν δὲ καὶ δέρματα ἢ ῥάκη, ἐπὶ ταῖς σανίσιν
μικρὸν παρεξέχοντα ἔξωθεν· καὶ κλίμακες ἔνδον ἐπικλείδωσαν
τοὺς ἄνωθεν μηχανοὺς πεπερσνημένους πρὸς τοῖς ὀρθίοις ξύλοις
ἐχούσαι τετραήμενοις καὶ αὐτοῖς ἄνωθεν ἔσι, τοὺς δὲ κάτωθεν ἐπὶ
τῶν κατασρώματος χροινίοις θερμοδεδεμένοις, ἵνα παρορθίων ἀν-
θεσηκότων πῶν κλιμάκων ὀρθὸν διαμένη ἀπαντῶμενον τὸ θεσπεύ-

1. ἐμπησσομέναις] ἐμπησσομένης B. —
κατὰ διαφόρους] καταδιαφόρους uno verbo
B. || 4. ἥλοις] ἥλοις B. || 7. γυγλυμω-
τὸν] sic B. Variant de scriptura huius
vocabuli codices in Apollodori Poliorceti-
cis, ubi γυγλυμωτὸν ponit M, γυγλυμω-
τὸν V, etc. (Cf. p. 189, l. 9, not. ed. nostræ.)
|| 7-8. κατὰ πῆξιν] κατὰ πῆξιν B. Sequitur
codex B lectionem codicum PV in Apol-
lodori Poliorceticis, qui καταπῆξιν vel
κατὰ πῆξιν ponunt, dum codex M κατα-
πίγων habet, a substantivo καταπίξ (ῥ),
καταπίγος, quæ lectio veritati propius
accedere videtur. Nam infra ponit Apol-
lodoros πῶς ὀρθίοις καταπῆξι, non autem

ξύλοις. (Vid. p. 190, l. 1 not. ed. nos-
træ.) Ex eo liquet, jam illis temporibus,
quibus Hero Byzantius libellum suum
composuit, duas inter se discrepantes ho-
rum codicum familias exstitisse. || 8. ἐσώ-
των] ἐσώτων B. || 10. μὴ] om. B. Inserui
ex conjectura, nam certe aliquid in textu
excidit. Vertit Barocius quibus porro claris
extractis propugnaculum etiam una coinci-
dit. Sed potius Apollodorum sequendum
esse duxi, qui ponit ἵνα κρατῆται ὑπὸ δια-
γωνίων τῶν κλιμάκων ὁ πῶτος ἔσος καὶ ὀρθὸς
μένη. (Cf. p. 190, l. 2-3 ed. nostræ.) Unde
liquet [μὴ] συγκαταπίπῃ, non autem
συγκαταπίπῃ. esse legendum.

Ined.

χισμα. Οὕτως ἔν οι ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἐστῶτες εὐωρεθύμως ἀντιμαχίσονται, κατὰ πρῶτον τῶν πολεμίων ὑψηλότεροι ὄντες, πρῶτα εἰς φυλακὴν ἑαυτῶν καὶ ἀσφάλειαν ἐκ τῆς πρῆξι-
 σματος ἔχοντες. Μὴ ἐνούσῳ δὲ ὅλον ἀνιστάμενον τὸ πρῆξιμα,
 5 ἀλλὰ πρὸς μέρη ἵνα ἀσύνδετον ἔσῃ, ἵνα, ἐὰν ἀνάγκη κατὰ τὴν
 πρῆξιν γένηται, τὸ μὲν αὐτῶν ἰσῆται, τὸ δὲ καταπίπῃ· εἰ δὲ
 χρεῖα γένηται καὶ ὅλον καταπεσεῖν, πᾶσας τὰς ὑπαντῶσας κλί-
 μακας καὶ ἀντεχούσας ἐπὶ τῷ πρῆξιμα λύσαντες ἐκ τῶν
 κάτωθεν μερῶν ὑποσύρῃμεν ἐπὶ τῆς καταστροφῆς ἐπιθέντες.
 10 Ταύτην δὲ τὴν χεῖρα πασσάλοις τῇ γῇ ἐμπεπηγῶσι μακρόθεν
 διὰ χοινίων ὑποκρατοῦντες ἀσφαλίσωμεθα· καὶ ἐκ τῆς πρὸς
 ἡμᾶς χείλους τὸ ἐν αὐτῇ ἄκρον κατὰ μικρὸν ἐπιδίδοντες, ἀπελά-
 σομεν ἄνωθεν, τῶν ὑποκρατοῦντος αὐτὴν ὑπολυομένῃ σφηνός. Καὶ

Apollodor.
 Poliorc.
 p. 190, l. 3 sqq.

Cod. B.
 fol. 189 v°.

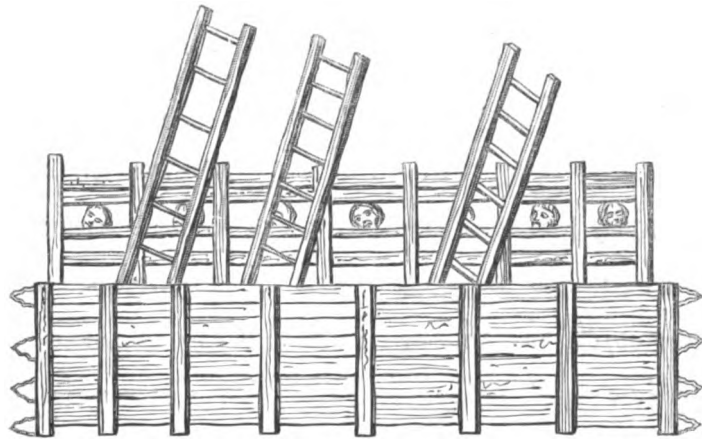

Fig. CVII.

οὕτως κατὰ μικρὸν ἡ χεῖρα παρέρχεται ὑπὸ τῆς τῆς ὕδατος κατα-

1. ἐστῶτες] ἐστῶτες B. || 2. πολεμίων] πο-
 λεμίων B. || 3. πρῶτα] πρῶτα B.

|| 4. ἐνούσῳ] ἐνούσῳ B. || 10. πασσά-
 λοις] πασσάλοις B.

Φορέας, καθάπερ θύρα διανοιγμένη, τῷ στρατεύματος πλήρης
ἔσα· καὶ μετέρχεται τὸ ἐν αὐτῇ ἄκρον ἐπὶ τὸ χεῖλος τῷ ποταμῷ
τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους. Καὶ ἐπεὶ μακροτέρα τῷ ποταμῷ πλά-
τους ὑπέτεθῃ, ἔδυναται ὑπὸ τῷ ρεύματι πρὸς κατάρσυν
πάλιν ἀντρεφέσθαι. Τοῦ δὲ πρῶτου χείματος ἐνδεδεν ἐπὶ τῷ
κατασρώματι εἰσιν ἀφιδέντα τρυπήματα πρὸς μέρη ἵνα καὶ
μέχρι τῆς γῆς διερχόμενα· πρὸς ἃ πάσσαλοι ξύλινοι ἐπιμελῶς
πήγνυνται, καὶ πρῶτον κρυφίως ἡ χεῖρα. Καὶ ἐστὶ τὸ χῆμα
τοιοῦτον.

*Apollodor.
Poliorec.
p. 191, l. 1-5.*

*Cap. XXVII.
De quibusdam
superioris
machinae
additamentis
ejusque motu
et usu.*

*Apollodor.
Poliorec.
p. 191, l. 6 sqq.*

Ἐπελθόντος δὲ τῷ ἐνὸς τῆς χεῖρας ἄκρου ἐπὶ τὸ ἐναντιὸν χεῖλος
τῷ ποταμῷ καὶ πρὸς τῇ γῇ ἀσφαλιζέντος ἐνδὸν τῷ πρῶ-
του χείματος, ὡς πρῶτον, τότε διπλοῦται ἐξ ἄκρου καὶ τὸ ἕτερον, καὶ
πάλιν ἡ τῷ ρεύματι καταφορὰ πλάγιαν αὐτὴν ἐπιπέμπει καὶ
παραπῆσθαι πρὸς τὸ ἕτερον χεῖλος τῷ ποταμῷ ὅλην κατὰ μήκος
ἐφαρμόζουσα, τῷ πλήθους συνηγμένῃ καὶ ἐπὶ ὄντος πρὸς τὴν
τῆς μάχης ἀντιπαράταξιν. Οἱ δὲ ἐπὶ ταῖς κλίμαξιν ἀναβάντες
ὡς ἐπὶ τείχεσι ἐσῶτες καὶ τεταρρηκότες ἀντιμαχίσονται. Ὅταν
δὲ διπλοῦσθαι τοὺς πολεμίους ἢ διπλὸν τῷ πρῶτου χείματος κατα-
πλήθουσα συμβολῇ, λύνονται τὰ κάτωθεν τῶν κλιμάκων δεσμοί,
καὶ πλαγιάζει κατ' ὀλίγον ὅλος ὁ τοῦ τοῦ τῷ πρῶτου χείματος,
ὑποσυρμένων δὲ τῶν κλιμάκων καὶ ἐπιπλόντων τῷ κατα-

10 Cod. B.
fol. 19^v.

15

20

15. πρὸς] πρὸ B. || 17. ἐσῶτες] ἐσῶ-
τες B. — ἀντιμαχίσονται] vocabulum in
codice B prorsus corruptum. Emendavi ex
Apollodori Poliorceticis (p. 192. l. 3 not.

ed. nostrae) ubi codex M μαχίσονται ponit
(μαχίσονται PVTh.). || 18. ἀπ-
σρέψῃ B. || 20. πῶτος] τῶτος B. — πρ-
πρῶτος] πρῶτος B.

Ined.

στρώματι · καὶ γίνεται ὁδὸς ὅλον τὸ μεσέχωρον τῶν καταπίπτοντος
 περὶ τὸ πύργου · καὶ ἔτι δὲ διηγεῖται ἡ διάβασις ἔστι. Τρυπάδω
 δὲ κρυφίως καὶ κάπτει τὸ περὶ τὸ πύργον ἐπὶ ταῖς κατὰ τὸ πύργον
 περὶ τὸ πύργον πλαγαῖς σανίσιν, ὥστε ἀκοντίζειν καὶ βλάπτειν
 ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ ἐκ τῶν κάπτει μέρους, ἀφανῶν πῶν
 μαχομένων ὄντων, διπλῇ τε μάχεσθαι τάξει κατὰ τὸ πύργον ·
 πρὸς μόνον δὲ τὴν ἀνωθεν τοὺς πολεμίους ἀφορεῖν τε καὶ δια-
 μάχεσθαι.

Apollodor.

Poliorec.

p. 192, l. 6-11.

Ἐπεδέμην καὶ ὡς ὁρθογραφεῖται τὸ γῆμα, ἵνα φανερὰ καὶ

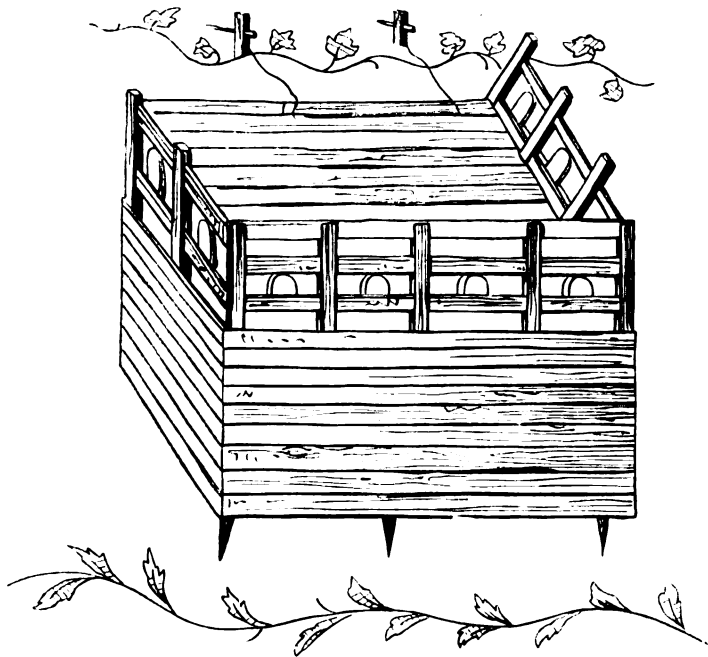

Fig. CVIII.

10 ἡ τῶν κλιμάκων γίνεται θέσις καὶ ἡ τῶν περὶ τὸ πύργον · τὴν δὲ

2. περὶ τὸ πύργον] περὶ τὸ πύργον B. ||

4. περὶ τὸ πύργον] περὶ τὸ πύργον B. ||

5. ἀφανῶν] ἀφανῶν, δὲ ponit B, sed δὲ vi-

detur delendum. || 7. ἀφορεῖν] ἀφορεῖν B.

|| 9. Ἐπεδέμην] Ἐπεδέμην ponit codex M
 in Apollodori Poliorceticis. (Vid. p. 193.

*Apollodor.
Poliorc.
p. 193. l. 1-5.*

χεῖλαι ἐκ τῆς πορὸς ἡμᾶς χείλους ὑπολυομένην, καὶ ὥσπερ θύρας
διανοιγμένης ἐπὶ τῇ καταφορᾷ τῆς ποταμὸς ρεύματος, βοηθεῖν
δεῖ, μήπως ἀθέως ἐπιπολὺ τῆς ποταμῶς τὸ πορὸς τοὺς πολε-
μίους. . . . ὅθεν καὶ χαλινοῦν αὐτὴν καὶ ἀναχαίπειν ὑπὸ τῆς
πορὸς ἡμᾶς χείλους ὑποκρατοῦντας, τὴν δὲ τῶν χοινίων ἐπίδοσιν
κατὰ μικρὸν ποιῆσαι, ὅπως πορᾶς καὶ κατ' ὀλίγον διερχομένη
ἐπὶ τὸ ἕτερον τῆς ποταμῶς χείλος ἀκινδύνως ἐπιτεθήσεται. Καὶ τὸ
ζῆμα ὑπόκειται.

*Ined.
l. 1-8.*

*5 Cod. B.
fol. 190 v.*

*Operis
conclusio.*

Ταῦτα δύνυν τὰ πορὸς ἀναγραφὴν καὶ χρημασιμὸν κατ'
ἐκλογὴν συνταχθέντα πολιορκητέα μηχανήματα οἱ τῶν στρα- 10
τευμάτων ἐξάρχοντες μετὰ λόγῳ καὶ συνεχῶς μελέτης ἐπιμελῶς
κατεργαζόμενοι, τὴν θείαν διὰ παντὸς ἐνοπλιζόμενοι δίκην, ἐπὶ
δικαιοσύνη καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένοι, καὶ τῇ κραταιᾷ χειρὶ
συνεργία τε καὶ συμμαχία τῶν θεοσεπῶν καὶ φιλοχριστῶν ἀνάκτων
Ῥώμης ἐνδυναμούμενοί τε καὶ φερευρόμενοι, εὐχεσθὲς τὰς τῆς 15
Ἄγαρ μάλιστα λήψονται πόλεις, αὐτοὶ μηδὲν ἀνήκεσον ὑπὸ τῶν
θεολέσων ἐχθρῶν πάροντες.

*15 Cod. B.
fol. 191 r.*

l. 1 ed. nostræ.) || 3-4. τὸ πορὸς τοὺς πο-
λεμίοις] videtur excidisse aliquid, unde
lacunam notavi. Vertit Barocius *ne raptim
ad reliquam fluminis ripam versus hostes
existentem adveniat*. || 9-10. κατ' ἐκλογὴν]
κατεκλογὴν B. || 11. συνεχῶς] συνευχῶς B.
|| 12. ἐνοπλιζόμενοι] ἐνοπλιζόμενοι B. || 14.
συνεργία] συνεργία B. — θεοσεπῶν] sic B.
Vertit Barocius *Dei cultorum*, tanquam
legendum foret θεοσεπῶν vel θεοσεπῶρων,
sed vertendum est a Deo coronatorum.

(RR. θεός et σεπός a σέφω). || 15-17.
Verba τὰς τῆς Ἄγαρ μάλιστα λήψονται πό-
λεις αὐτοὶ μηδὲν ἀνήκεσον ὑπὸ τῶν θεολέσων
(sic codex B qui primum θεολέπων po-
suerat, θεολησῶν conj. Martin) ἐχθρῶν πά-
ροντες sunt clausula libelli. Transtulit auc-
tor noster ad Saracenos (Ἀγαρηνοί) quæ
Philo Byzantius generatim de hoste quovis
dixerat. Etenim Philo (ed. Th. p. 104 fin.)
ait: τοῦτον αὖ τις τὸν τρόπον πολιορκῶν τὰς πό-
λεις λαμβάνει μάλιστα ὅθεν ἀνήκεσον παθεῖν.

[Περὶ ἐπιμονίδιου φαρμάκου.]

Cod. B.
fol. 193 v°.

Συνήθεται δὲ τοῦτο πὸ ἐπιμονίδιον φάρμακον ἀφεψθείσης Philon. ed. Th.
p. 88, l. 31 sqq.
σκίλλης καὶ πλυθείσης ὕδατι καὶ ξηρανθείσης κατακοπείσης τε εἰς
λεπτότατα, καὶ μετὰ ταῦτα παραμυθέντος εἰς αὐτὴν σισάμου
τοῦ Ἐ μέρους, μήκωνος ὡς ἸΕ, καὶ πάντων τούτων λεανθέντων ἐν
τῷ αὐτῷ ὡς βελήτω μέλιτι φυράσαντι, διελεῖν ὅσον εἰς ἐλαίας

Titulum Περὶ ἐπιμονίδιου φαρμάκου ipse posui. Nam scholion illud de medicamento quod dicitur ἐπιμονίδιον sine titulo litteris minutissimis iisque rubricatis exaratum est in margine codicis B (fol. 193 verso). Congruit vero cum iis quæ leguntur apud Philonem Byzantium (ed. Th. pag. 88. l. 31, ad pag. 89, l. 10), eo tamen pacto ut codex quo usus est auctor anonymus hujusce libelli aliquanto melior ac plenior fuisse videatur quam codices illi quibus Philonis textus ad nos traditus pervenit. Itaque varietatem lectionis codicis B cum codice Vaticano, qui præcipuus est codicum hodie ad Philonem pertinentium, ubique conferendam esse existimavi.

1. πῦτο π] πῦτο π B. — ἐπιμονίδιον] sic codex B. τῷ ἐπιμονίδιου φαρμάκου habet Philo Byzantius (ed. Th. p. 88, l. 29) dum codex Vaticanus ponit ἐπιμο ·/. δύ· cum signo corruptæ lectionis √· in margine, quia duo litteræ exciderunt. Sed adjectivum ἐπιμονίδιον alii volunt Ἐπιμνιδείου esse quasi dictum a philosopho Epimenide, et vertit Barocius: *Epimenideum est quoddam medicamentum*. Quæ versio niti-
tur auctoritate Theophrasti (*Hist. Plant.* VII, XII, 1): σκίλλης τῆς Ἐπιμνιδείου καλουμένης. Attamen videtur hæc lectio falsa

esse, quum addat ipse Theophrastus hanc herbam sic ab usu denominatam fuisse: ἡ δὲ πῆς χρήσεως ἔχει τὴν προσηγορίαν. Unde ego omnibus in locis quos laudat *Theophrastus lingua græca* (ed. Hase, vol. III. p. 1695, s. v. Ἐπιμνιδίης) adjectivum ἐπιμονίδιος, quod fluxit a verbo ἐπιμνίνω, non autem Ἐπιμνιδεύιος a nomine philosophi Epimenidis, reponendum esse censeo. — Post φάρμακον addit Philo Byzantius κατὰ πόρον τὸν τρόπον (deest πόρον τὸν in codice Vaticano). — ἀφεψθείσης] ἀφεψθείσης B. ἀφεψθείσης ponit codex V in Philone Byzantio. || 2. σκίλλης] σκίλλης B. — Verba σκίλλης καὶ πλυθείσης ὕδατι καὶ ξηρανθείσης desunt in Philone Byzantio. Etenim omnes codices quibus hic auctor continetur ex uno fonte profluerunt, easdemque lacunas præbent. Itaque vehementer dolendum est quod opera Philonis in codice M non contineantur, quo lacunæ sive textus sive figurarum hodie expleri possint. || 3. σισάμου] σισάμου B. σισάλλου ponit codex V in Philone Byzantio ex scriptura ΛΔ = M. || 4. τῷ Ἐ μέρους] sic B. τῷ πέμπτῳ μέρους codex V. — ὡς ἸΕ] sic B. ὡς πιντικαδικάτη Philo. — λεανθέντων] emendavi ex Philone. λεανθέντων B.

Philon. ed. Th.
p. 88, l. 38 sqq.

Τὰς μερίστας γινομένας. Καὶ τούτων ἐν μὲν περὶ Β ὥραν, ἐν δὲ περὶ Γ ἀναλίσκοντες, οὐδὲν ὑπὸ λιμοῦ πάθοιεν δεινόν.

Ἄλλη σύνθεσις Φαρμάκου συντημένη τῷτον τὸν τρόπον. Λαβὼν σήσαμον Ἀπικον ἡμέκπον κὺ μέλιτος ἡμίχουν κὺ [ἐλαίου] κοτύλην κὺ χοίνικα ἀμυγδάλων γλυκέων λελεπισμένων, Φρύξαντες τὸν σήσαμον κὺ τὰ ἀμύγδαλα, καταλέσαι κὺ σείσαι· εἶτα τὰς σκίλλας περιλεπόσαντα κὺ τὰς ρίζας κὺ πέταλα ὑποπτόμεντα κὺ διελόντα μικρὰ, εἰς θυίαν ἀνεμβάλλοντα, τρέψαι ὡς λειότατα. Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν πετριμμένων σκιλλῶν ἴσον τῷ μέλιτι τρέψαι ὁμαλῶς ἅμα τῷ ἐλαίῳ, κὺ ἐχρόντας εἰς χύτραν ἐψέιν ἐπιθέντας ἐπ' ἀνθρακίᾳς.

Philon. ed. Th.
p. 89, l. 1-10.

Ὅταν δὲ ὄρξηται ζεῖν, παρεμβάλλοντα τῷ σισάμου κὺ τῶν ἀμυγδάλων ἅμα ξύλω διακινεῖν, μέχρις ἂν ἅπαντα ἐνωθῇ. Ὅταν δὲ γένηται στερεὸν ἰσχυρὸς, ἀφελόντα διελεῖν εἰς ψωμοῦς

1. γινομένας] sic B. Sic et Philo in codice V. γινομένας Th. — περὶ Β ὥραν] sic B. περὶ δευτέρῃ ὥρῃ Philo. || 2. περὶ Γ] sic B. περὶ δεκάτῃ Philo. — ὑπὸ] sic B. ἀπὸ Philo. — πάθοιεν] con-jeci. πάθεον ponit B. πάθοι ἂν Philo. || 3. φαρμάκον] φάρμαξ B. Habet Philo : Ἔστι δὲ κὺ ἄλλο παραπλήσιον τι πύττω φάρμακον δ' δεῖ συντηθῆναι πύττω τὸν τρόπον. || 4. σήσαμον] σίσσαμον B. — ἐλαίον] sic ex Philone L^o marg. Locus corruptus in B, qui exire habet. || 5. λελεπισμένων] sic Philo. λελεπισμένων B. || 5-6. φρύξαντες] sic Philo. φράξαντες B. Est ἀνακολουθον, quippe quum orationis structura non φρύξαντες, sed φρύξαντα vel φρύξαντας requiratur. || 6. καταλέσαι κὺ σείσαι] spatium

vacuum in B. Dedi ex Philone. || 7. εἶπα τὰς σκίλλας] sic B. εἶπα πᾶς σκίλλας Philo in codice V. || 8. θυίαν] sic B. θυίαν Philo apud Th. — ἀνεμβάλλοντα] sic B. ἐμβάλλοντα Philo. || 9. ἴσον] sic B. Omit-tit Philo. || 10. ἐχρόντας] sic B. ἐγχρόν-τας Philo. || 11. ἐψέιν] sic B, qui consen-tit cum codice V ubi ἐψέιν habet Philo. dum ἐψέον ponit Th. — ἀνθρακίᾳς] sic B, recte quidem ut mihi videtur. ἀν-θρακίᾳς Philo in codice V. || 12. Ὅταν] ὅτ' ἂν BV. — σισάμου] σισάμω B. || 13. διακινεῖν] sic Philo. διακινεῖν B. — ἐνωθῇ] sic B, unde corrigendus textus Philonis qui habet ἐμβληθῇ. || 14. ὅταν] ὅτ' ἂν BV. — διελεῖν] sic B, quocum consentit Philo in codice V. διαιρεῖν Th.

μικρούς· κὺ ἓνα περὶ, ἓνα δείλης, ἀναλίσκων ἕως ἱκανὴν ἔχει
προφήν. Τυχάνει δὲ κὺ περὶ τὰς στραπὰς τῆτο πὸ φάρμακον
ἀγαθόν· ἡδὺ γάρ ἐστι κὺ πλήσιμον, κὺ δὴσαν ἐκ ἐμποιεῖ.

1. ἀναλίσκων πρὶς ἱκανὴν ἔχει] sic B. ἀνα-
λίσκων ἂν πρὶς ἱκανὴν ἔχοι Philo. || 2-3. πῦτο
πὸ φάρμακον ἀγαθόν] sic B. ἱκανόν πῦτο
φάρμακον Philo. || 3. πλῆσιμον] sic B. πλι-

σμον ponit ex iotacismo Philo in editis.
Quod minime mirum, nam I = H in pro-
nuntiandi ratione quæ etiamnum apud
Græcos usurpatur.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΠΟΛΥΔΙΝΟΥ, ΔΕΞΙΠΠΟΥ,
ΠΡΙΣΚΟΥ, ΑΡΙΑΝΟΥ, ΠΟΛΥΒΙΟΥ, ΘΩΚΥΔΙΔΟΥ, ΙΩΣΗΠΟΥ,
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ, ΔΕΞΙΠΠΟΥ,
ΠΡΙΣΚΟΥ, ΑΡΙΑΝΟΥ, ΠΟΛΥΒΙΟΥ, ΘΩΚΥΔΙΔΟΥ, ΙΩΣΗΠΟΥ,
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Β'. Κ.

Πύρρου καὶ Ῥωμαίων ὑπάρχων Ποπλίου Δεκίου καὶ Ποπλίου
Σουλπικίου.

Συνθέμενοι δὲ διὰ κηρύκων τὸν χρόνον ἐν ᾧ διαγωνιῶνται,
κατέβαινον ἐκ τῶν στρατοπέδων, καὶ εἰς τὰς πόλεις κατέστησαν.

¹ Codex M (fol. 88 recto ad fol. 103 versum, quibus addenda sunt praeterea folia 16 et 17 recta et versa, errore ejus qui saeculo xvi^{mo} compegit librum loco suo mota) suppeditavit hanc seriem fragmentorum historicorum quibus inscriptio olim erat supra scripta, ex qua nunc tantum duo haec verba supersunt, litteris uncialibus exarata: *διαφόρων πόλεων*. Vox vero *πολιορκίαι* est restitutio a Minoide Mina proposita atque in apographum suum illata. (Cod. Par. Suppl. Gr. n° 485.) In ipso autem codice M videtur titulus longior fuisse et pluribus constitis verbis, sed pleraque culpa compactoris libri recisa sunt. Conjici potest vocabulum *στρατηγία* vel *παρατάξεις* vel aliud simile titulo olim insertum fuisse, quippe quum Diony-

sii Halicarnassensis descriptio pugnae quam ad Asculum Pyrrhus cum Romanis commisit, et fragmenta duo de Alexandro et de Antigono e Polyæni strategematis excerpta, ad *στρατηγίας* potius quam ad *πολιορκίας* pertineant. Incipiunt enim *πολιορκίαι* folio 91 recto, ubi auctor ipse Excerptorum ait se transire nunc ad obsidiones: *Ἐν πεῦθεν δὲ τῆς πολιορκίας καὶ τῆς ἐκ τῶν ἑνδόν παρασκευῆς . . . ὁ λόγος ἔρχεται κ. τ. λ.* (vid. pag. 295, l. 4 sqq. ed. nostræ). Itaque titulus sic fere restitui potest: [*στρατηγία καὶ πολιορκία*] *διαφόρων πόλεων*.

Titulus Ἐκ τῆς Διονυσίου ἱστορίας β'. κ. Πύρρου καὶ Ῥωμαίων ὑπάρχων Ποπλίου Δεκίου καὶ Ποπλίου Σουλπικίου litteris uncialibus in codice exaratus est. Notandæ sunt ab-

Βασιλεὺς μὲν Πύρρος τὴν Μακεδονικὴν Φάλαγγα ὡρῶσθαι
 ἔταξεν ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρατος, καὶ μετ' αὐτὴν τοὺς ἐκ τῷ Τάραν-
 τος μυδοφόροις Ἰταλιώταις· ἔπειτα τοὺς ἐξ Ἀμπερακίας καὶ
 μετ' αὐτοὺς τὴν Ταραντίνων λεύκασπιν Φάλαγγα· ἐξῆς δὲ τὸ
 Βρεττιῶν καὶ Λευκανῶν συμμαχικόν· ἐπὶ μέσῃς δὲ τῆς Φάλαγγος
 Θεσπρωτοὺς τε καὶ Χάονας· τοῖσι δὲ συνεχεῖς τοὺς Αἰτωλῶν καὶ
 Ἀκαρνάνων καὶ Ἀθαμάνων μυδοφόρους· τελευταίους δὲ Σαν-
 νίτας τὸ λαῖον ἐκπληροῦντας κέρας· τῆς δὲ ἵππου τὴν μὲν Σαν-
 νίτην καὶ Θετταλικὴν καὶ Βρεττιανὴν καὶ τὴν ἐκ τῷ Τάραντος μυδοφό-
 ρον ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρατος ἔστησεν· τὴν δὲ Ἀμπερακιῶν καὶ
 Λευκανὴν καὶ Ταραντίνην καὶ τὴν Ἑλληνικὴν μυδοφόρον ἦν ἐξε-
 πλήρουσιν Ἀκαρναῖνες τε καὶ Αἰτωλοὶ καὶ Μακεδόνες καὶ Ἀθαμᾶνες
 ἐπὶ τῷ λαῖῳ· τοὺς δὲ ψιλοὺς καὶ τοὺς ἐλέφαντας διχῇ νέιμας,
 ἀμφοτέρωθεν κατόπιν ἔστησε τῶν κερμάτων, σύμμετρον τε χωρίον
 ἀφεισώτας ὁλόν ἐπανεστηκὸς τῷ πεδίῳ· αὐτοὺς δὲ τὸ καλούμενον
 βασιλικὸν ἄγμα τῶν ἐπιλέκτων ἵππέων ὁμοῦ τε διχαλίων περὶ

breviationes β pro βιβλίῳ, et ὦ pro ὡράῳ. Est fragmentum e Dionysii Halicarnassensis libro vicesimo, quo continetur descriptio pugnae quam ad Asculum Pyrrhus cum Romanis commisit. Apographum hujus fragmenti, a Mina ipso descriptum, reperitur in n° 485 Suppl. Gr. Bibliothecae mss. Parisiensis, cui titulus: *Excerpta historica*. Ex illo apographo edidit Carolus Müllerus apud fratres Didot, Parisiis, 1847, ad calcem alterius voluminis Flavii Iosephi operum. Nos ex prototypo codice nunc primum damus, ea lege ut omnia, quam maxime fieri po-

tuit, ad fidem diplomaticam exprimenda censuerimus, quippe quum hoc fragmentum vetustissimis quae ad nos pervenerunt Dionysii Halicarnassensis exemplaribus sit annumerandus. || 1. Post Μακεδονικὴν inserit μὲν Minas, sed non habet codex. || 3. Ἀμπερακίας] sic codex. Confer Ἀμπερακιῶν (l. 10). Vocabulum more epigraphico scriptum est. Male igitur Ἀμπερακίας et Ἀμπερακιῶν correxit Minas. || 4. λεύκασπιν] λευκάσπιν codex. — ἐξῆς] ἐξῆς codex. || 6. Θεσπρωτοὺς] θεῖς θεσπρωτοὺς dididit codex. || 13. διχῇ] διχῇ codex. || 16. ὁμοῦ π] sic codex. ὁμοῦ π conj. Müllerus.

αὐτὸν ἔχων, ἐκπὸς ἦν Ἰάξιος, εἶναι τοῖς κάμνουσιν αἰεὶ τῶν σφε-
τέρων ἐξ ἐπιόμου ἐπάρκεισιν.

Οἱ δὲ Ἰσθαποὶ κατὰ μὲν τὸ λαὶὸν κέρας ἔστησαν Ἰάγμα τὸ
καλούμενον περὶ τὸν ἐναντίον τῇ Μακεδονικῇ καὶ Ἀμπρακίωπικῇ
5 φάλαγγι καὶ τοῖς μυδοφόροις τῶν Ταραντίνων· ἐπόμενον δὲ τῷ
περὶ τὸν Ἰάγμα τὸ τέτατον, καθ' ὃ μέρος ἡ λεύκασπις ἦν τῶν
Ταραντίνων φάλαγγς καὶ τὸ Βρεπτιῶν καὶ τὸ Λευκανῶν συμμαχι-
κόν· συναφὲς δὲ τῷ τέτάρτῳ τὸ τέταρτον ἔστησαν κατὰ Μολοθίους
10 καὶ Χάονας καὶ Θεσπρωτοὺς· τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέ-
ρατος ἐναντίον τοῖς μυδοφόροις τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Αἰτωλοῖς
καὶ Ἀκαρναῖσι καὶ Ἀθαμᾶσι καὶ τῇ Σαυνιτῶν θυρεαφόρῳ φάλαγγι·
Λατίνους δὲ καὶ Καμπανούς καὶ Σαβίνους καὶ Ὀμβρίκους καὶ Οὐο-
λέσκους καὶ Μαργυκίνους καὶ Πελίνους καὶ Φερεντανούς καὶ τοὺς
ἄλλους Ἰσθηκούς, εἰς τέσσαρα διελόντες μέρη, τοῖς Ῥωμαϊκοῖς
15 παρενέβαλον Ἰάγμασιν, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς ἀδενὲς εἴη μέρος. Τὴν
δὲ ἵππων τὴν οἰκείαν καὶ τὴν συμμαχικὴν διελόντες ἐπ' ἀμφο-
τέρω ἐτάξαν τῶν κερμάτων· ἐκπὸς δὲ Ἰάξιος τοὺς τε ψιλοὺς

2. ἐπάρκεισιν] conj. Dübnerus. Codex po-
nit παρῆσιν. Certe locus corruptus. Restituit
Minas: εἶναι τοῖς κάμνουσιν αἰεὶ [βοηθὸς εἰ-
λίνας] τῶν σφετέρων ἐξ ἐπιόμου παρῆσι, quod
explicat ὥστε εἶναι τοῖς κάμνοισι τῶν σφετέρων
αἰεὶ βοηθὸς ἐξ ἐπιόμου, εἰλίνας παρῆσι. Pro-
ponit Müllerus: εἰς τὸ τοῖς κάμνουσιν...
παρεῖναι. || 4. Ἀμπρακίωπικῇ] scripsi ex
præcedentibus. ἀμπρακίωπικῇ codex. || 8.
κατὰ Μολοθίους] κατὰ Μολοθίους codex.
κατὰ τὸ Μολοθίους Minas. κατὰ τοὺς Μο-
λοθίους Müllerus. || 9. Θεσπρωτοὺς] θῆς

περὶ τοὺς codex. || 9-10. κέρατος] correxit
Müllerus. κέρας ponit codex. || 11. Ἀθα-
μᾶσι] ἀθαμᾶσι codex. — θυρεαφόρῳ] θυ-
ρεαφόρῳ ponit codex, sine dubio pro
θυρεαφόρῳ, quum sonus E. idem sit at-
que AI apud Græcos. θυρεοφόρῳ scripsit
Müllerus. Nam θυρεοφόρος (Polyb. V,
LIII, 8) idem est atque θυρεοφόρος (Plut.
Crass. 25). || 12-13. Οὐολέσκους] ουολε-
σκου codex. Confusæ sunt litteræ C = O
in textu unciali. || 15-16. τὴν δὲ ἵππων] sic
codex. τὴν δ' ἵππων Minas unde Müllerus.

Ms.
fol. 88 v°.

κατέστησαν καὶ τὰς ἀμάξας, τελακοσίας τὸν ὄρθρον, αἷς παρε-
 σκευάσαντο πρὸς τὴν τῶν ἐλεφάντων μάχην. Αὐταὶ κεραῖαι
 εἶχον ἐπιβεβηκυίας σύμμιξιν ὀρθοῖς πλαγίας, εὐτρόχοις, ὅπη βου-
 ληθεὶς ἵεν ἅμα νοήματα περὶ ἀλάσταις δυναμένας· ἐπ' ἀκρῶν δὲ
 τῶν κεραιῶν ἢ τερόδοντες ἦσαν, ἢ κέρσοι μαχαιροειδεῖς, ἢ δρέ- 5
 πανα ὀλοσίδηρα· ἢ καταρράκτας ἵνας ἐπιρριπιοῦντας ἀνωθεν
 βαρεῖς κόρακας· πολλὰς δὲ αὐτῶν χεῖρες πωροῦντο πυρφό-
 ροι, συμπῶα πολλῇ πύλῃ λειπασμένα περὶ αὐτὰς ἔχουσαι,
 πωροκκείμεναι τῶν ἀμαξῶν, αἷς ἐμελλον ἐσηκότες ἐπ' αὐτῶν ἵνες,
 ὅτε πλησίον γένοιτο τῶν θηρίων, πλῆστατες πρὸς ἐπὶ τὰς πωρο- 10
 σκίδας αὐτῶν καὶ τὰ πωροῦπα τὰς πληγὰς φέρειν. Ἐφείκησαν
 δὲ ταῖς ἀμάξαις πετρακύκλοις ὑπαρχούσαις καὶ τῶν ψιλῶν
 συχοὶ τῶσται καὶ χερμάται καὶ τερόλων σιδηρῶν σφενδονῆται καὶ
 παρ' αὐτὰς κάπτειν ἐπὶ πλείους ἔπεροι.

Τάξις μὲν αὕτη τῶν στρατευσάντων ἦν ἀμφοτέρων· ἀριθμὸς 15
 δὲ τῶ βασιλικῷ μυριάδες ἐπὶ πέντε, ἐν οἷς Ἕλληνες οἱ τὸν
 ἴδιον κόλπον διαπεράσαντες ἐπὶ μυρίοις ἦσαν ἑξακισχίλιοι· τῶ
 δὲ ῥωμαϊκῷ πλείους τῶν ἐπὶ ἀμφοτέρων· ἐξ αὐτῆς μέντοι τῆς

1. ἀμάξαις] ἀμάξαις codex. || 3. σύμ-
 μιξιν] sic codex, forte pro σύμμιξιν. Con-
 jecit κάλιξιν Müllerus. Proponit σύμμι-
 ξιν ὀρθοῖς Dübnerus. || 4. ἐπ' ἀκρῶν]
 ἀπὸ ἀκρῶν codex, unde ἀπὸ ἀκρῶν Minas. ||
 5. μαχαιροειδεῖς] μαχαιροειδεῖς codex. ||
 6. ὀλοσίδηρα] ὀλοσίδηρα codex. — κατα-
 ράκτας] sic codex. καταρράκτας Müllerus.
 Locus videtur lacunosus. Itaque Müllerus
 proponit: ἵνες δὲ εἶχον καταρράκτας κ.
 τ. λ. Forte legendum ἢ καταρράκται ἵνες

ὀπρηπιοῦντες κ. τ. λ. — ὀπρηπιοῦντας]
 ὀπρηπιοῦντας codex. || 8. συμπῶα] sic co-
 dex. συμπῶα ex apographo Minæ Müllerus.
 || 9. αἷς] sic codex. αἷς Müllerus. || 12.
 ἀμάξαις] ἀμάξαις codex. || 13. χερμάται]
 sic codex. χερμάτων conj. Müllerus. Certe
 vocabulum χερμάτης novum est. — σφεν-
 δονῆται] σφενδονῆται codex. || 15. Τάξις]
 τάξις codex. || 17. ἴδιον] sic codex. ἴδιον
 conjecit Müllerus. — ἑξακισχίλιοι] ἑξακισ-
 χίλιοι codex.

Ῥώμης ὁμοῦ δισμήριοι. Ἴππεῖς δὲ παρεγένοντο, Ῥωμαίοις μὲν ἀμφὶ τοὺς ὀκτακιχλίους, Πύρρῳ δὲ μικρῷ πλείους καὶ θηρία ἑνὸς δέοντα εἴκοσι.

Ἐπεὶ δὲ τὰ σημεῖα τῆς μάχης ἀνεδέχθη, παιανίσαντες οἱ στρατῶται καὶ τὸ σύνολον ἀλαλάξαντες ἐχώρουν ὁμόσε, καὶ συμπέ-
 5 σόντες ἐμάχοντο πᾶσαν δόποδεικνύμενοι τὴν ἐνόπλιον ἐπισήμην. Οἱ μὲν ἱππεῖς οἱ παρὰ ἀμφοτέρα πεταγμένοι τὰ κέρατα, πρὸς εἰδότες ἐν οἷς ἐπλεονέκτουν αὐτοὶ τῶν πολεμίων, εἰς ταῦτα κατέ-
 φευγον. Ῥωμαῖοι μὲν, εἰς τὴν ἐν χειρὸς καὶ σιδαιάν μάχην· τὸ
 10 δὲ τῶν Ἑλλήνων ἱππικόν, εἰς τὰς περειασείας καὶ τοὺς ἐξελιγμούς·
 καὶ οἱ μὲν, ὅποτε διώκοιντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐπιστρέφαντες τοὺς ἵππους καὶ τοὺς χαλινούς καταχόντες ἐπεζομάχουν· οἱ δὲ, ὅποτε
 τοὺς Ῥωμαίους μάθοιεν εἰς ἀντήπαλα καθισταμένους, ἐπὶ δόρυ
 κλίναντες καὶ δι' ἀλλήλων ἐξελίζαντες περιεδείνουν τοὺς ἵππους
 15 αὐθις ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰ κέντρα πρὸςβαλόντες ἐχώρουν
 ὁμόσε.

Ἡ μὲν οὖν δὴ τῶν ἵππων μάχη τοιαύτη ἦν· [ἡ] δὲ τῶν
 πεζῶν τῇ μὲν ἐμφερῆς ἐκείνη, τῇ δὲ διάφορος· ἐμφερῆς μὲν

1. ὁμῶ] ὁμῶ π conj. Müllerus. In codice est prope ὁμῶ signum √· prima manu exaratum. — Ῥωμαίοις μὲν] sic codex. μὲν om. Müllerus. || 4. παιανίσαντες] π √ ανισαντες codex. || 5. ἀλαλάξαντες] ἀλαξαντες codex. ἀλαλάξαντες Minas. Error natus ex confusione litterarum A et Δ in scriptura unciali. — ὁμόσε] ὁμοσαι codex. || 8-9. κατέφευγον] κατέφυγον primum scripserat librarius, sed ipse sua manu addidit ε

supra lineam. Inde κατέφυγον transcripsit Minas, unde habuit Müllerus. Cum imperfecto κατέφευγον confer ἐμάχοντο (l. 6), ἐπεζομάχουν (l. 12), περιεδείνουν (l. 14), ἐχώρουν (l. 15). || 12. χαλινούς] χαλινούς codex. || 14. περιεδείνουν] sic codex pro vulgato περιεδίνουν. || 16. ὁμόσε] ὁμοσαι codex. || 17. ἡ δὲ] ἡ omissum in codice supplevit Minas, recte quidem, ut ex orationis tenore apparet.

κατὰ τὸ σύμπαν, διάφορος δὲ κατὰ τὰ μέρη. Τὸ μὲν γὰρ δε-
 ξιὸν κέραις ἐπρρεπέτερον ὑπῆρχεν ἑκατέρωις · τὸ δὲ δρισερὸν
 ὑποδέετο. Οὐ μέντοι σὺν τῷ ἀγῆμονι τὰ νῦντα τοῖς πολεμίοις
 ἐνέκλιναν οὐδέτεροι, ἀλλὰ σὺν κόσμῳ καὶ παρὰ ταῖς σημείαις
 μένοντες ἑκάτεροι καὶ τὴν περὶβολὴν φυλάττοντες, κατὰ μικρὸν 5
 ὑπεχώρουν ὀπίσω. Οἱ δὲ δρισεύσαντες ἦσαν ἐκ μὲν τῆς βασι-
 λικῆς στρατείας Μακεδόνες · οὗτοι γὰρ ἀνέτειλαν τὸ πρῶτον τῶν
 Ῥωμαίων στρατόπεδον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ταχθέντας Λατίνους · ἐκ
 δὲ τῆς Ῥωμαϊκῆς οἱ συνελθόντες εἰς τὸ δεύτερον τάγμα, Μο-
 λωτοῖς καὶ Θεσπερωτοῖς καὶ Χάοσιν ἐναντίοι. Κελεύσαντος δὲ τοῦ 10
 βασιλέως τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸ κάμνον τῆς στρατείας ἄγειν,
 μαδόντες τὴν ἐφοδὸν τῶν θηρίων οἱ ταῖς κεραιφόροις ἐπιβέβη-
 κότες ἀμάξαις ἤλαυνον ὁμόσε. Οὗτοι τὸ μὲν πρῶτον ἐπέχον τῆς
 ὀρμῆς τὰ θηρία, παίοντες ταῖς μηχαναῖς καὶ τὰς πυρφόρους χεῖ-
 ρας εἰς τὰς ὀψεις αὐτῶν ἐντρέποντες. Ἐπειτα οὐκέτι περὶ τῶν 15
 τῶν τὰ θηρία τῶν ἐφεσηκότων τοῖς πύργοις, ἀλλὰ ταῖς λόγχαις
 βαλλόντων ἀνωθεν, καὶ τῶν ψιλῶν διακοπήντων τὰ περιεκείμενα
 γέρεα ταῖς ἀμάξαις καὶ νευροπομούντων τοὺς βόας, καὶ καταπι-
 δῶντες ἄπὸ τῶν ὀχημάτων οἱ πρὸς ταῖς μηχαναῖς κατέφειρον
 εἰς τοὺς ἐπίστα πεζοὺς, καὶ πολλὴν παρείχον αὐτοῖς ταραχὴν. Οἱ δὲ 20

7. στραπίας] sic codex. στραπᾶς conj. Müllerus. — ἀνέτειλαν] ἀνέπειλαν codex. ἀνέστλαν Minas. || 8. Λατίνους] λαπιναις codex. || 10. Θεσπερωτοῖς] θες περῶτοις codex. || 11. στρατείας] sic codex. στραπᾶς Müllerus. || 12. κεραιφόροις] sic codex. κεραιφόροις conj. Dübnerus. ||

13. ἀμάξαις] ἀμάξαις codex. — ὁμοσε] ομοσαι codex. || 15. εἰς] sic codex. εἰς Minas. unde Müllerus. || 15-16. περὶ τῶν τῶν τὰ θηρία τῶν ἐφεσηκότων] sic codex. περὶ τῶν τῶν τὰ θηρία τῶν ἐφεσηκότων proponit Müllerus. || 18. νευροπομούντων] νευροπομουντων codex. — καὶ ante καταπιδῶντες delendum censuit Müllerus.

ἐν μέσῃ τῇ βασιλικῇ Φάλαγγι Τεχθέντες Λευκανοὶ καὶ Βρέττιοι, χρόνον οὐ πολὺν ἀγωνισάμενοι, τρέπονται πρὸς Φυγὴν ὑπὸ τῆς τετάρτου Ῥωμαϊκοῦ Τάγματος ἀνασταλέντες. Ὡς δὲ ἅπαξ ἐνέκλιναν οὗτοι, καὶ διερεῖχθη τὸ κατ' αὐτοὺς μέρος τῆς Φάλαγγος, οὐδὲ οἱ τὴν πλησίον αὐτῶν λαβόντες εἰσὶν Ταραντῖνοι παρέμενον, ἀλλὰ ἐντρέψαντες καὶ κείνοι τὰ νῦντα τοῖς πολεμίοις ἔφειζον.

Βασιλεὺς δὲ Πύρρος ὡς ἔμαθεν ὅτι Λευκανοὶ καὶ Βρέττιοι καὶ Ταραντῖνοι Φεύγῃσι πρὸς τρυπιδάην καὶ λελώβηται τὸ κατ' ἐκείνους μέρος ἢ Φάλαγγ, ἐκ τῆς κατ' ἑαυτὸν εἰλης μέρος αὐτοῦ παραδύς ἐτέρῃσι ἡγεμόσι, καὶ διὰ τῆς δεξιοῦ κέρατος ἐτέρους ἱππεῖς ὅσους ὑπέλαβεν ἄρχειν ἀποστέλλει βοηθοὺς τοῖς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων διωκομένοις. Ἐν οἷς δὲ ταῦτα ἐγένετο χρόνοις, παρὰ τῆς δαιμονίου βοήθειας τοῖς Ῥωμαίοις ἐκδηλος γίνεται. Δαυνίων γάρ ἱνες ἐκ πόλεως Ἀργυρέππων, ἣν νῦν Ἄρπυς καλοῦσι, περὶ μὲν πετρακχίλιοι, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς τετρακοσίους, ἐπίκουροι τοῖς ὑπάτοις ἀποσταλέντες, ὡς ἐγένοντο πλησίον τῆς βασιλικῆς στρατοπέδου, τὴν κατὰ νῦν τῶν πολεμίων ἀγρυσαν ὁδὸν διὰ ταυτομάτου πορευόμενοι, καὶ τὸ πεδίον εἶδον μεσὸν ἀνθρώπων, ὀλίγον ἐπιχρόντες αὐτόθι χρόνον καὶ λογιμοὺς παντοδαποὺς λαβόντες, καταβαίνειν μὲν διὰ τῶν μετεώρων καὶ συλλαμβάνειν τῆς μάχης ἀπέγνωσαν, οὐδὲ ὅπῃ αὐτοὶ Φίλιόν ἐστιν εἰδότες, οὔτε ὅπῃ πολέμιον,

5. λαβόντες] sic codex. λαχόντες proponit Müllerus. || 6. ἀλλ' ἐντρέψαντες Müllerus. || 9. κατ' ἑαυτὸν] conj. Minas. κατ' ἑαυτῶν codex. — εἰλης] sic codex pro ἰλης. || 11. ὑπέλαβεν] conj. Minas. ὑπολαβέν co-

dex. || 12. ἐγένετο] ἐγίνετο codex. || 15. πετρακοσίους] sic codex. ex correctione primæ manus. Scriptum fuerat πετρακχιλίους. || 19. ὀπιχρόντες] ὀπιχρώντες codex. — παντοδαποὺς] παντοδαποὺς codex.

οὐτ' ἐν ᾧ χρεῖω πάντες ὠφελειάν ἵνα παρέξουσιν τοῖς σφετέροις
 δυνάμενοι συλλαβεῖν, κράτιστον δὲ ὑπέλαβον εἶναι περισσάντες τὸ
 στρατόπεδον τῶν πολεμίων ἐξελεῖν, ὥς αὐτοί τε πολλὰς καὶ καλὰς
 ἔχοντες ὠφελείας εἰ κρατήσκειαν τῶν δοποσκευῶν, καὶ μεγάλην
 παρέχοντες τοῖς πολεμίοις ταραχὴν εἰ διάσαιντο καίόμενον ἄφνω
 τὸν χάρακα· ἀπέιχε δὲ τὸ χρεῖον τῆς μάχης ἔπλεον εἴκοσι σα-
 δίων. Ταῦτά τε δὴ βουλευσάμενοι, καὶ παρὰ αἰχμαλώτων Ἰνῶν
 ἀκούσαντες, οὓς ἐπὶ ξυλισμὸν ἐλθόντας εἰλήφασιν, ὅτι κομιδῇ
 Ἰνες ὀλίγοι φυλάττουσι τὸν χάρακα, προσέβαλον αὐτοῖς παν-
 τυχόθεν· ὑπὲρ ὧν ἐπηγούς ὁ Πύρρος ἱππέως Ἰνὸς ἀπαγγείλαν-
 τος ὡς ἄρξάμενου πολιορκεῖσθαι τὸν χάρακος, διεξέλασας τὸν
 ἵππον καὶ τὰ κέντρα προσβαλὼν, παρὼν διὰ ταραχῶν, τὴν μὲν
 γὰρ ἄλλην δύναμιν ἐν τῷ πεδίῳ κατέχειν ἔγνω καὶ μήτε ἀνακα-
 λεῖν μήτε κινεῖν τὴν φάλαγγα, τοὺς [δὲ] ἐλέφαντας καὶ δὸπὸ τῶν
 ἱππέων τοὺς εὐπολμοτάτους ἐπλεξάμενος ἀποστέλλει βοηθοὺς τῷ
 χάρακι. Ἐπὶ δὲ τούτων πορευομένων, ἐκπολιορκηθεὶς ἄφνω ὁ χάρ-
 ραξ ἀνάπτεται. Καὶ οἱ διαπραξάμενοι τὸ ἔργον, ὡς ἔμαδον δὸπὸ
 τῶν μετεώρων ἐπὶόντας σφίσι τοὺς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπεσταλ-
 μένους, εἰς ὄρους Ἰνὸς κορυφὴν [ἔφυγον], ἔνθα οὔτε τοῖς θηείοις

4. ἔχοντες | ἔχοντες codex. || 8. ἐλθόντας |
 sic codex. ἐλθόντες Müllerus — εἰλήφασιν |
 sic codex. εἰλήφεται corrigit Minas. perpe-
 ram, mea quidem sententia. || 8-9. κομιδῇ
 πνές | κομιδῇ πνές codex. || 11. ὡς ἄρξα-
 μένου κ. τ. λ. Haec et sequentia dedi ad
 fidem codicis, sensu satis apto, ut mihi
 quidem videtur. Quem locum quum pa-
 rum accurate transcripsisset Minas, varia

ingeniosissime ac doctissime, ut solent,
 conjecerunt Dübnerus et Müllerus, sci-
 licet ὡς ἀρξ. διεξέλασας τὸν ἵππον καὶ τὰ κέν-
 τρα προσβαλὼν παρὼν. Delendum γὰρ cen-
 sent. || 14. δέ | omittit codex, sed inseren-
 dum videtur ex praecedentibus. || 16. ἄφνω |
 sic legendum ex praecedentibus (vide su-
 pra. l. 5); υπο ponit codex. || 19. ἔφυγον |
 om. codex. Supplevit Dübnerus.

- ἀνελθεῖν ῥάδιον ἦν οὐδὲ τοῖς ἵπποις. Οἱ δὲ βασιλικοὶ, τῷ και-
 ρῷ τῆς βοηθείας ὑπερήσαντες, ἐπὶ τοὺς ἐκ τῆς τρίτου καὶ τετάρτου
 τάγματος Ῥωμαίους ἐτράποντο, πολὺ πρηνελελυθότες διὰ τῶν
 ἄλλων, ὅτε τοὺς κατὰ σφὰς πολεμίους ἐτρέφαντο. Περιεϊδόντες
 5 δὲ αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἐφοδὸν, εἰς ὑψηλὸν τε καὶ λείον χωρίον
 ἀναδραμόντες, εἰς ἄξιν καθίσταντο. Οἱ μὲν οὖν ἐλέφαντες, ἔ-
 δυνάμενοι πρὸς τὸν λόφον ἀναβαίνειν, οὐδὲν αὐτοὺς ἠδίκουν, οὐδὲ
 αἱ τῶν ἵππέων εἴλαι. Οἱ δὲ τοξόται [καὶ] σφενδονῆται βάλλοντες
 πανταχόθεν κατεπήρωσκόν τε καὶ διέφθειρον ἐξ αὐτῶν συχοὺς.
 10 Αἰδμήσεως δὲ γενομένης τοῖς ἡγεμόσι τῶν ἐκεῖ περατομένων,
 Πύρρος μὲν ἐκ τῆς πιστικῆς Φάλαγος Ἀθαμᾶνάς τε καὶ Ἀκαρνᾶ-
 νας καὶ τῶν Σαυνιτῶν Ἰνας διποσέλλει, ὁ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἕπατος
 εἷλας Ἰνάς ἵππέων, ἐπειδὴ τοιαύτης ἔδει τοῖς πεζοῖς συμμαχίας.
 Καὶ κατὰ τὸν [αὐτὸν] χρόνον ἑτέρα πάλιν ἐκεῖ γίνεται μάχη πε-
 15 ζῶν τε καὶ ἵππέων, καὶ φόνος ἐπὶ πλείω.
 Ἀρξαμένου δὲ τῆς βασιλείας, καὶ οἱ τῶν Ῥωμαίων ἕπατοι
 τοὺς ἑαυτῶν ἀνεκάλουν, περὶ καταφορὰν ὄντος τῆς ἡλίας, καὶ δια-
 βιβάσαντες τὸν ποταμὸν ἀπῆγον εἰς τὸν χάρακα, συσκιάζοντες ἡδὴ.
 Ἡ δὲ τῆς Πύρρου δύναμις, διπολωλεκυῖα σκηνὰς τε καὶ ἕπο-
 20 ζῖμα καὶ ἀνδράποδα καὶ τὴν διποσκευὴν ἄπασαν, ἐπὶ μετεώρῳ Ἰνὸς

4. ἐτρέφαντο] τρέφαντο codex. — πε-
 ρειδόντες] περὶ ὕψους codex. An le-
 gendum περιδόντες? || 5. καὶ] κα ponit
 codex. ex pronuntiandi ratione apud
 Græcos, quia Ε = ΑΙ. || 7. λόφον] conj.
 Minas. ὄχλον ponit codex. || 8. εἴλαι
 εἴλαι codex pro vulgato ἴλαι. — καὶ] om.
 codex. || 9. πανταχόθεν codex. || 11. πισ-

τικῆς] sic codex. ἀσπιστικῆς conj. Minas. πι-
 ζικῆς conj. Dübnerus et Müllerus. || 13.
 εἷλας] sic codex pro vulgato ἴλας. || 14.
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον] κατὰ τὸν χρόνον co-
 dex. κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον conj. Minas. κατὰ
 τοῦτον τὸν χρόνον conj. Müllerus. || 15. ἐπὶ
 πλείω] sic codex. ἐπὶ πλείω Müllerus. || 16.
 Post βασιλείας inserit Minas ἀνακαλεῖν.

χώρου παρενέβαλεν, ἔνθα πὴν ἐποῦσαν νύκτα διήγαγεν ἰωαί-
θεος, ἀσκεύης, ἀδεράπευτος, οὐδὲ τῆς ἀναγκάιας εὐποροῦσα
προφῆς, ὥς τε καὶ διαφθαρῆναι συχνούς τραυματίας, οἷς ἐνῆν ἐπὶ
σώζεσθαι βοηθείας τε καὶ κηδεμονίας μεταλαβοῦσιν.

Τοιοῦτου τέλους ἔτυχεν ἡ δευτέρα μάχη Ῥωμαίοις πρὸς Πύρ-
ρον περὶ πόλιν Ἀσκλον.

ΚΕ. ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Ἀλέξανδρου καὶ Πύρρου.

Ἀλέξανδρος, ἐν τῇ πρὸς Πύρρον μάχῃ, τὸ μὲν ἵππαικὸν ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρως ἔταξεν, ἐν μετώπῳ τὸ ἥμισυ, τὸ δὲ λοιπὸν [ἐν] ἐπικαμπίῳ· τὴν δὲ Φάλαγγα καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ἐπὶ τῷ λαίῳ κέρως ἔθηκε, καὶ δὴ τὸν τοῦτον ἐπικαμπιον ἔταξε. Πύρρος δὲ, πολλοὺς ἐλέφαντας ἀνπαράξας, αὐτὸς μὲν κατὰ τὸ λαίον ἐπὶ τῷ ἡγούμενῳ ἐλέφαντος ἦν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐλέφαντας ἐκ διαστήματος πεντήκοντα ποδῶν μέχρι τῷ δεξιῷ κέρως ἔθηκε· τὰ δὲ [μέσα διαστήματα] τῶν θηρίων ἀνδράσι πεζοῖς ἀνεπλήρωσεν· ὥστε ἦν τὸ γῆμα τεῖχει μεγάλῳ παραπλήσιον· οἱ μὲν ἐλέ-
 10 φαντες εἰσικότες πύργους, οἱ δὲ πεζοὶ μεσοπυργίοις. Ἐνθα δὲ παραγείλας Ἀλέξανδρος τοὺς πεζοὺς ἀνπαράγειν τοῖς πολέμοις, αὐτὸς τὴν ἵππων ἐπὶ δόρυ σφοδρότερον ἤλασεν, βουλόμε-

Titulus Ex τῶν Πολυταίου στρατηγμάτων Ἀλεξάνδρου καὶ Πύρρου litteris uncialibus in codice exaratus legitur. Præest numerus ΚΕ. Ex hoc et e sequenti ΚΣ numero conjecit Müllerus olim viginti sex ejusmodi descriptiones in codice nostro exstitisse. Sed malim hosce numeros κε et κς ad ipsum Polyæni exemplar, e quo Excerpta illa descripta sunt, referre. Notandum enim est, ceteris historicorum fragmentis quibus constat codex noster, atque ipsius Asculanæ pugnæ descriptioni, nullum numerum præmitti. Fragmentum hoc e Polyæni Strategematis, quo describitur Alexandri et Pori prælium, legitur in

Strategem. IV. III, 22, p. 119 ed. Coray. Repetiit C. Müllerus ex apographo Minæ quod reperitur in Cod. Suppl. Gr. n° 485. Nos ex prototypo codice damus. || 1. Πύρρον] πύρρον codex. || 2. τὸ ἥμισυ] om. Coray. — ἐν] om. codex. || 3. τοὺς ἐλαφροὺς] sic codex. τοὺς ἐλέφαντας Müllerus. || 4. ἐπικαμπίῳ] ἐπικαμπιον codex. || 5. ἀνπαράξας] sic codex. ἀνπαράγειν Coray. || 7. πεντήκοντα ποδῶν] Ἄ ποδῶν ponit codex, ubi littera Ἄ numeralis. || 7-8. τὰ δὲ μέσα διαστήματα] τὰ δὲ τα codex. τὰ δὲ μέσα Coray. Supplevi διαστήματα ex litteris ΤΑ in codice. || 12. αὐτὸς τὴν ἵππων] αὐτὸς εἰς τὴν ἵππων Co-

νος ὑπερκεράσαι τοὺς πολεμίους. Τοῦτο φυλάσσων ὁ Πῶρος ἀνπαρῆγε· τῷ δὲ μὴ φθάνειν τὰ θηρία διασπάετο τὰ πολλὰ τῆς τάξεως, τῶν τε Μακεδόνων τοῖς διασπάσμασιν ἐμπλήοντων, ἵναγκάζετο κατὰ πρῶτον μένειν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἱππεῖς, ἐκπεριελδόντες καὶ κατὰ νότον συνελθόντες τοὺς Ἰνδοὺς, τελειοτάτην νίκην ἀνείλοντο, μεθ' ἣν βασιλεὺς Ἰνδικῆς Ἀλέξανδρος ἦν.

Ms.
fol. 91 r

Κ5. ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

[Ἀντηγόνου καὶ Μεγαρέων.]

Ἀντήγονος, Μεγαρεῶν πολιορκῶν, τοὺς ἐλέφαντας ἐπῆγεν. Οἱ Μεγαρεῖς σύας καταλείφοντες ὑγρὰ πύσση καὶ ὑφάπτοντες ἠφίεσαν. Αἱ δὲ, ὑπὸ τῆς πυρὸς καϊόμεναι, κεκραυγαῖαι, πολλῶν δρόμῳ εἰς τοὺς ἐλέφαντας ἐνέπληον. Οἱ δὲ, οἰστροντες καὶ ταρασσόμενοι,

ray. — ἦλασιν] ἐλάσιν codex. || 1. πολεμίους] πολεμίου codex. ἀντιόους Coray. || 2. ἀνπαρῆγε] sic codex. Jam coniecerat Coray pro vulgato ἀνπαρῆγχει. — τῷ δὲ] τὸ δὲ codex. — διασπάετο] sic codex pro διασπᾶτο. Retinendum censui. διέσπα κατὰ πολλὰ τὴν τάξιν Coray. || 3. διασπάσμασιν] sic Coray. διασπασιν codex. || 4. κατὰ πρῶτον μένειν. οἱ δὲ περὶ] sic codex. κατὰ πρῶτον ὁπιστρέφον ἀγωνίζεσθαι. ἐν πύτῳ φθάνουσι οἱ περὶ Coray. || 5. κατὰ νότον] κατὰ νότον codex. Error natus ex duplicato Σ. || 6. πλειοτάτην] πλειωτάτην Coray. — βασιλεὺς Ἰνδικῆς] βασιλευσίδικης ponit

codex. Hanc sententiam, scilicet μεθ' ἣν κ. τ. λ., omittit Coray, ante quem in libris editis legebatur μεθ' ἣν ἐπ' ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδικῆς.

Titulus Ἐκ τῶν Πολυταίνου στρατηγημάτων litteris uncialibus in codice exaratus est. Præmittitur numerus Κ5, de quo vide supra (pag. 293, not. 1). Fragmentum hoc, quo agitur de Antigono et Megarensibus, legitur in Polyæni Strategem. IV, vi, 3, p. 128, ed. Coray. Repetiit Müllerus ex apographo Minæ quod est in codice Supplementi nostri 485. Nos ex prototypo codice damus. Inscriptionem Ἀντηγόνου καὶ Μεγαρέων ipse posui.

ἄλλος ἄλλη δέφειυρον. Ἀντήνος τῷ λοιποῦ πρὸς ταῖς Ἰν-
δοῖς πρέφειν ὥς μετὰ τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὅψιν αὐτῶν καὶ τὴν
κραυγὴν τὰ θηρία φέρειν ἐδίδοιτο.

Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰς πολιορκίας καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐνδον παρα-
σκευάς, εἰ μὴ γραφὴν ἀγνωμοσύνης φεύγειν ἐθέλομεν, ὁ λόγος
ἔρχεται πρὸς ταῖς παλαιὰς τῶν μηχανῶν πειρῶν χρη-
σιμον.

Ὑσμείνην δεδάηκας ἀμετροβίων ἐλεφάντων.

Ἰνδοφόροις κρατερὺς οὐ τρομέεις πολέμοις.

1. δέφειυρον] sic codex. δέφειυρον Müllerus. || 1-2. πῶς Ἰνδοῖς] sic codex. Male πρὸς Ἰνδοὺς transcripsit Minas. || 4. Ἐντεῦθεν κ. τ. λ.] Hæc verba subiecit Epitomator, ut a præliorum descriptione ad obsidiones transiret. Qui videtur, secundum morem apud Byzantinos sæpius usurpatum, versus facitare voluisse, ut apparet non solum ex disticho Ὑσμείνην δεδάηκας κ. τ. λ. sed etiam ex dodecasyllabis

illis, quos jam notavit Müllerus : Ὁ λόγος ἔρχεται πρὸς ταῖς παλαιὰς τῶν μηχανῶν πειρῶν χρησιμον. || 6. πρὸς ταῖς παλαιὰς] πρὸς ταῖς παλαιὰς ponit codex. παῖς conj. Müllerus. παλαιαῖς conj. Minas. || 8. Ὑσμείνην] sic codex pro vulgato Ὑσμίνην. Retinendum censui, quia syllaba producit. Distichon epigramma Ὑσμείνην δεδάηκας κ. τ. λ. litteris uncialibus in codice exaratum est.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Πολιορκία Μαρκιανουπόλεως.

..... Μαρκιανούπολιν · τὸ δὲ ὄνομα Τραϊανῶ τῆ βασιλείας
τὴν ἀδελφὴν ἐνδεδωκέναι τῇ πόλει λέγουσιν οἱ ἐγγράμμοι. Ταύ-
την δὴ ἔν τὴν πόλιν οἱ Σκύθαι ὡς δὴ κατὰ κράτος ἀλώσιμον
εἶναι νομίσαντες, ἐπέϊχον μὲν τῆς εὐθὺ πρὸς βορρῆς, λίθους δὲ ὅπ-
πλείους παρεφόρουσαν πρὸς τῆς τειχίσματος, ὡς χύδην καὶ σωρηδὸν
κατανενημένων ἀφθόνως ὑπάρχειν χρῆσθαι · ὥντο γὰρ φόνον
τε πολὺν ἐπὶ τῆς τειχέως οὕτως συμβῆσθαι, καὶ τῶν πολεμίων ἐν
τῷ φυλάσσει μᾶλλον [ἢ] πάντ' ἐπιχειρεῖν ὄντων, ῥαγάνη τὴν
πόλιν αἰρήσειν. Τοῖς δὲ ἐν τῷ ἄσει πάλαι τε παρσκευάσθαι ὅσα ἐς
πολιορκίαν ἐπιτήδεια · καὶ Μάξιμος, ἀνὴρ γένος μὲν τῶν δ' ὀπ' ἔργων
μετακύνων, Φιλοσοφία δὲ ἄρα συζῶν, ἢ μόνον στρατηγῶν, ἀλλὰ

Titulus Ex τῶν Δεξιππῶν πολιορκία Μαρ-
κιανῶ (sic) πόλεως litteris uncialibus in
codice exaratus est. Fragmentum hoc
Dexippi de obsidione Marcianopolis ex
apographo Minæ (Cod. Par. Suppl. Gr.
485) edidit C. Müllerus. Nos ex proto-
typo codice damus. || 3. κατὰ κράτος |
κατακράτως codex, tanquam legendum
esset uno verbo κατακράτης. — ἀλώσι-
μον | ἀλώσιμον codex. || 4. ἐπέϊχον μὲν |
ἐπιχομεν codex. ἀπέϊχον μὲν conj. Düb-
nerus. Lectionem ἐπέϊχον retinendam cen-
sui. Confer ἐπέϊχον τῷ λόγῳ apud Plat.
Lys. 210; τῷ γράφειν apud eumd. Phædr.
257. — πρὸς βορρῆς | πρὸς βορρῆς ponit co-
dex, propter confusionem litterarum O et

C in scriptura unciali. Adest in codice sig-
num √. || 6. κατανενημένων | κατανεμη-
μένων codex. κατανενημένοις conj. Dübne-
rus. Potest etiam legi κατανενημένων.
— ἀφθόνως | conj. Minas. ἀφθονὸς ponit
codex. — φόνον | conj. Minas. φθονον ponit
codex. || 8. μᾶλλον ἢ πάντ' ἐπιχειρεῖν | ἢ
supplevi ex conjectura. Cetera codex ha-
bet. Male ponit πάντες Minæ apogra-
phum. μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ἐπιχειρεῖν conj.
Müllerus. — ῥαγάνη | ῥαγάν. ἢ dividit
codex. || 9-10. ὅσα ἐς πολιορκίαν | ὅσα ἐς πο-
λιορκίαν ponit codex, ubi confusio litte-
rarum E et C ex scriptura unciali. || 10.
δ' ὀπ' ἔργων | ἀπ' ὀπ' ἔργων codex. || 11. μετακύνων | με-
τακύνων ponit codex. An legendum μετα-

Ms.
fol. 91 r

καὶ στραπώτου ἀγαθοῦ ἔργα ἐν τῷ τότε ἔποιμος ὡς ἐπιδείκνυσθαι,
 ἐπεθάρρυνέν τε ἐκάστοις καὶ παρήνει · ὅτε δὲ ἐκ χειρὸς ἀκροβολί-
 ζοιντο οἱ πολέμοι, τῷ ἀμύνεσθαι ἀπεχομένους ὑπὸ ταῖς ἐπάλ-
 ξεσιν ἱσχυμένους ἔχειν σφῶν αὐτῶν φυλακὴν, τὰς τε ἀσπίδας
 5 περὶ ἑαυτοὺς καὶ ὅσα δύναται στήναι καὶ ἀποκρούεσθαι τὰς τῶν
 ἐναντίων βολάς. Ὡς δὲ ἱκανῶς ἔχειν ἐδδκει τοῖς βαρβάροις τῆς
 τῶν λίθων παρασκευῆς, ἀδελφοὶ περιχυθέντες ἐν κύκλῳ τὸ τεῖχος,
 οἱ μὲν ἀκόντια μεδίεσαν, οἱ δὲ λίθοις ἡκροβολίζοντο τοὺς ἐπὶ τῶν
 ἐπάλξεων, καὶ συνέχεια [ἦν] τῶν μεθιμένων, ὡς χαλάζει τῇ πυκνο-
 10 τάτῃ περὶ τοὺς ἐκείνους κατὰ τὸ ἐπ' ἀλλήλων τῆς φορέας. Οἱ δὲ γε
 εἴσω τῷ ἄστεως σφάς τε αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ τεῖχος
 ἐφύλασσον · ἀπείχοντο δὲ τῷ ἀμύνεσθαι ἢ περ αὐτοῖς περὶ τοὺς
 τακτοῦ. Ὡς δὲ ἐπ' ἐδδκει ἔργῳ λαμπρῷ ἢ τε τῶν λίθων ἐκέναν
 τοῖς βαρβάροις παρασκευὴ καὶ ὅσα ἐκ χειρὸς ἢ ἀπὸ πόξου
 15 ἀκόντια, ἢ τε ἐλπίς αὐτοῖς τῷ σὺν ἐδδκει πόνῳ τὴν πόλιν αἰρήσειν
 ἀνάλωτο, ἀδυμία δὲ ἔχοντο, καὶ τῶν στρατηγῶν ἀνακαλεσάντων
 ἀπήεσαν, ἐπὶ πόρεσσι τῆς πόλεως τὴν στρατοπέδου ποιοῦμενοι · καὶ
 γὰρ ἦν τῆς ὥρας ἀμφὶ ἡλίου δυσμᾶς. Διαλιπόντες δὲ ἡμέρας

κούων vel μετακούσας? Male μετακου trans-
 scripsit Minas, quippe quum in scriptura
 χ^m saeculi litteræ β et κ facile confundan-
 tur. μεταλαβών vel μετόικων conjecit Mül-
 lerus. Certe latet vitium in codice. —
 συζών] συζών codex. || 1. ἐποιμος] επιμως
 primum scripserat librarius, sed ipse
 correxit. || 2. ὅτε δὲ] ὅτε δὲ conj. Mül-
 lerus. || 8. μεδίεσαν] μεπέσαν codex.
 — Post ἡκροβολίζοντο signum √· occur-
 rit in codice. Paulo superius margo co-

dicis habet notam ἐκ τῶν ἀκροβολιστῶν
 litteris uncialibus exaratam. || 9. συνέχεια
 ἦν] ἦν supplevi. συνεχεία ἐχώντο conj. Mül-
 lerus. || 12. ἀπείχοντο] sic codex. ἀπείχον
 transcripsit Minas, unde Müllerus. —
 ἢ περ] corr. Minas. εἴπερ codex. || 13. ἐκε-
 ναν] ἐκενωσεν cum signo √· codex. || 16.
 ἀνάλωτο] sic codex more Attico. Conjecit
 Minas ἀνάλωτον ἔσαν, perperam. — ἔχοντο]
 εἴχοντο corr. Müllerus. || 17. στρατοπέδου]
 sic codex pro vulgato στρατοπέδου.

ἔ μάλα συχνὰς καὶ ἐπελθόντες αὖθις καὶ περυσάντες ἐν κύκλῳ
 τὸ πείχος ἠκροβολίζοντο · ὅτε δὴ Μάξιμος τοῖς ἐν τῷ ἄσει καιρὸν
 εἶναι τῆς ἐπιθέσεως ἐπιγέλλετο. Γίνεται δὴ ἔτω · καὶ ἀναθαρρή-
 σαντες διὰ τὴν ἐν τῇ περσέρα τῶν βαρβάρων ἀπορακτον ἀνα-
 χώρησιν, βοήν τε ἤραν καὶ λίθους καὶ ἀκόντια ὡς εἶχον μεδίεσαι ·
 οἷα δὲ οὖν πυκνῶν ἀλλήλοις ἐφεσηκώτων τῶν βαρβάρων καὶ διὰ
 τὸ ἀποροσδόκητον τῆς ἀντιπάλου ἀν σφίσιν ἄνωθεν π ἀπαντῆσαι ἐκ
 ἐς τὸ ἀκριβὲς πεφραγμένων, πρὸς δὲ καὶ ἀθέταις τοῖς βολαῖς
 καὶ ταῦτα ἐκ μετεώρων βαλλομένων · καὶ διὰ πλῆθος τῶν
 ἐναντίων ἐδὲ ἐδέλοντας ἦν αἰμαρτεῖν τοὺς ἀπὸ τῆς ἄσεως. Βιαζό-
 μενοι δὲ ἦν οἱ Σκύθαι καὶ μηδὲ ἀντιδρᾶν ἔχοντες τοὺς Μισσοὺς,
 διὰ τε τοὺς ἐπάλξεις καὶ τὴν ἐκ τῶν θυρῶν φυλακὴν, ἀπαγορεύ-
 οντες πρὸς τοὺς πληγὰς, καὶ ὡς ἐκ ἦν αὐτοῖς περαιτέρω καρπερεῖν,
 ἀνεχώρησαν ἀπορακτοί.

1. *περυσάντες*] corr. Minas. *περυσαν-*
τας codex. || 4. *περσέρα*] *περσερία* conj.
 Minas. || 5. *μεδίεσαι*] *μεθισαι* codex. ||
 7. *ἀντιπάλαι*] sic codex. *ἀντίπαλον* conj.
 Müllerus. Forte turbatus in codice ver-
 borum ordo. Explicat Minas: οἷα δὲ ἔν
 πυκνῶν ἀλλήλοις ἐφεσηκώτων τῶν βαρβάρων
 καὶ ἐκ ἐς τὸ ἀκριβὲς πεφραγμένων,
 διὰ τὸ ἀποροσδόκητον τῆς ἀντιπάλου ἡ ἀνω-
 θεν ἀπαντῆσαι. || 8. *πεφραγμένων*] scrip-
 serat primum librarius *πεπραγμένων*, quod
 ipse mutavit in *πεφραγμένων*. || 8-9.
 Verba *πρὸς δὲ καὶ . . . ὅκ μετεώρων* βαλλο-

μένων uncis secluserit Müllerus, tanquam
 ab Epitomatore male inculcata. Dedi ex co-
 dice. || 9. *διὰ πλῆθος*] sic codex. *διὰ τὸ πλῆ-*
θος Müllerus. || 10. *τῆ*] om. Müllerus. ||
 11. *δὴ ἔν*] corr. Minas. *δηλον* ponit codex.
 — *μηδὲ*] *μὴ δὲ* codex. *μὴ* conj. Minas.
 unde Müllerus. || 12. *θυρῶν φυλακὴν*] eva-
 nuerunt in codice aliquot litteræ, neque
 legitur hodie nisi *θυρ . . . φυλακὴν*. Res-
 tituit Minas *θυρ[ῶν καὶ] φυλακὴν*, sed po-
 tius legendum censeo *θυρ[ῶν ἀκρο]φυλα-*
κὴν, quantum ex vestigiis litterarum fere
 evanidarum conjici potest.

Ms.
 fol. 98 r.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Πολιορκία Φιλίππου πόλεως.

..... τὴν Φιλίππου πόλιν. Ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη μεθόρυς
 μὲν τῆς Θρακῶν καὶ Μακεδόνων γῆς · κεῖται δὲ ἐπὶ τῷ Ἐβρῶ
 ποταμῷ · οἰκιστὴν δὲ αὐτῇ γενέσθαι λέγουσι Φίλιππον τὸν Ἀμύν-
 του Μακεδόνων ἄρχοντα · ἀφ' ὧ δὴ καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει
 ἐγένετο. Ταύτῃ δὲ οἱ Σκύθαι ὡς ἄρχαιοτάτῃ καὶ μεγίστῃ πορσέ-
 βαλλον εἰς πολιορκίαν. Ἐπολεμεῖτο δὲ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ὧδε.
 Ὑπερφέροντες τῶν κεφαλῶν τὰς ἀσπίδας τῶν μεθειμένων ἐν
 σπέπῃ εἶναι, κύκλῳ τῆς πόλεως περιήσαν, καταδιώμενοι ὅπῃ
 εὐαποτείχισον ἢ καὶ ἐπίβατον ἐν τῇ πορσαγωγῇ τῶν κλιμάκων
 10 ὑπάρχον διὰ σενότητα ἢ καὶ χθαμαλότητα τῶν τειχῶν. Καὶ τὸ
 μὲν πορσῶτον ἐποικοῦντο πορσβολὰς ἐν ἀκροβολισμοῖς καὶ ὀξείαις ·
 οἱ δὲ ἀνωθεν ἡμύνοντο καρτερῶς, ὅπῃ πελάζοιεν οἱ πολέμοι.
 Αὐτοῖς δὲ αὖ τῆς πόλεως ἐπεύραζον, κλίμακας πηξάμενοι καὶ

Titulus Ἐκ τῶν Δεξίππου πολιορκία Φι-
 λίππου (sic) πόλεως litteris uncialibus in
 codice exaratus est. Fragmentum hoc
 Dexippi de obsidione Philippopolis ex
 apographo Minæ (Cod. Par. Suppl. Gr.
 485) edidit C. Müllerus. Nos ex prototypo
 codice damus. || 3. οἰκιστὴν δὲ αὐτῇ] οἰ-
 στὴν αὐτῆς proponit Minas, perperam. ||
 6. ὧδε] corr. Müllerus. ὧς δὲ ponit co-
 dex. || 7. μεθειμένων] sic recte codex.
 sensu passivo, ut mihi quidam videtur.
 μεθειμένων conj. Müllerus. || 7-8. ἐν σπέπῃ

εἶναι] sic certe legendum. Etenim litte-
 ras ἐνκεπτεῖναι ponit codex, ubi O = C,
 I = H. ex scriptura unciali et iotacismo.
 Transcripsit, sed non intellexit Minas.
 Primus, quidnam rei esset, vidit Dübne-
 rus. Est autem subaudiendum ὧς. || 8.
 περιήσαν] περιεῖσαν ponit codex, more ve-
 terum inscriptionum ubi sæpissime εἰ = η.
 || 9. κλιμάκων] correxit Minas. κλιμάτω:
 codex. || 13. αὖ τῆς] conj. Dübnerus. αὐ-
 τῆς codex. αὐτῇ conj. Minas. αὐτῆς τῇ
 conj. Müllerus.

μηχανάς. Τὰ δὲ μηχανήματα ἦν ξύλα πεπηγῶτα τετράγωνα, ἐπιτεχήματα οἰκίσκοις ἐμφερῇ · καὶ αὐτῶν βύρσας ὑπερτείνοντες, ὡς παντὸς τῆς μεδιεμένης ἀβλαβῶς ἔχειν, πρὸς ἐπιπλόνον τῶν πύλαις, σφῶν τε τῶν ἀσπίδας πρὸς βεβλημένοι καὶ μετακινούντες αὐτὰ τροχοῖς καὶ μοχλίοις. Οἱ δὲ ἕντες, ξύλα πρὸς μήκη σιδήρων 5 καταπεφραγμένα ὡς μὴ δύστηνα εἶναι τῇ πρὸς βολῇ μετεωρίζοντες, ἐπείρουσαν ἐναράσσειν τῷ τείχει · ἔπειτα δὲ κλίμακας πρὸς ἑλκύνοντες, τῶν μὲν ἐπὶ εὐθὺς πεπηγυίας, τῶν δὲ ὑπὸ τροχοῖς κινουμένας ἐπὶ θάτερα · ἃς δὲ, ὅτε πρὸς ἄρσιντο, κάλοις ἀπ' ἄκρων τῶν κλιμάκων ἡρτημένοις ἀνέπυσσον ὡς ὀρθουμένας ἐπὶ 10 βάλλειν τοῖς τείχεσιν. Ἦσαν δὲ οἱ καὶ πύργους ξυλίνους τῷ τείχει ὑποσφύλους ἐπὶ ἡν, ὡς, ὅτε πελάσσειν, ἐπὶ βολῇ γεφυρεθὴν τὴν διάβασιν ἀπὸ τούτων ἐξ ἰσοπέδου ποιήσονται. Καὶ ἡ δὲ μὲν αὐτοῖς ἀφρονία μηχανημάτων. Ἀντήρκοι δὲ πρὸς ἕκαστα καὶ οἱ 15 Θρᾶκες, τὰ μὲν ἕνα τῶν μηχανῶν λίθοις μεγάλοις ἀμαξίοις συναράσσοντες αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰ δὲ καὶ καταπίμπραντες δασι καὶ θείῳ καὶ πίσσῃ · τῶν δὲ κλιμάκων κατεκυλίνδουν δοκοὺς ἐγκαρ-

1. μηχανήματα] μηχανήματα codex. || 2. ὑπερτείνοντες] corr. Minas. ὑπερτί-
νοντες codex. || 3-4. πρὸς ἐπιπλόνον τῶν πύ-
λαις] πρὸς ἐπιπλόνοντες πύλαις ponit codex,
ubi πρ=παις, ex pronuntiandi ratione
apud Græcos. πρὸς ἐπιπλόνοντες τῶν πύ-
λαις transcripsit Minas, unde Müllerus. || 5.
πρὸς μήκη] πρὸς μήκη codex, videlicet ex io-
tacismo. || 7. ἐναράσσειν] sic codex. ἀνα-
ράσσειν Müllerus. || 8. πρὸς ἑλκύνοντες, τῶν
μὲν] scripsi ad verbum ex codice ubi
πρὸς ἑλκύνοντες τας μιν. Male πρὸς ἑλκύνοντες

τῶν μὲν conjecit Minas. — ὑπὸ τρο-
χοῖς] sic codex. ὑποσφύλους conj. Mül-
lerus. || 9. ἃς δὲ] sic codex. αἱ δὲ Mül-
lerus. || 9-10. ἀπ' ἄκρων τῶν] conj. Müllerus.
ἀπαιρόντων codex. || 10. ἡρτημένοις] corr.
Minas. ἡρτυμένοις codex. || 12. ὑποσφύ-
λους] ὑποσφύλους codex. — πελάσσειν]
sic codex. πελάσσειν Müllerus. || 13. πνι-
σονται] sic codex. ποιήσονται ex Mina Mül-
lerus. || 15. ἀμαξίοις] ἀμ. codex. || 16.
Post καταπίμπραντες occurrit signum √.
prima manu depictum in codice.

σίας καὶ λίθους, ὡς ὑπὸ τῇ βιαίᾳ φορᾷ τὰς τε ἀσπίδας τῶν ἐπαγόντων καὶ τὰς κλίμακας ἐν τῇ ἐμβολῇ ἀποθραύεσθαι. Ὡς δὲ εἶδέν ἐπλεονέκτουσαν ταῖς μηχαναῖς οἱ πολέμοι, ἀδυμία δὲ ἔχοντο, καὶ βουλὴν ὑφεμένοις εἰ δεῖ πολεμεῖν, ἐδόκει χώματα
 5 χεῖν μετέωρα πρὸς τὴν πόλιν, ὡς εἶναι σφίσιν ἀπ' ἴσου πρὸς τοὺς ἐναντίους μάχεσθαι. Ἐχουν δὲ ὧδε· ξύλα ἐκ τῶν πέριξ οἰκοδομημάτων συνεφόρουσαν, καὶ περβαλλόμενοι πρὸ σφῶν τὰς ἀσπίδας, ἐνέβαλλον αὐτὰ ἐς τὴν τάφρον καὶ εὐθὺ καὶ παράλληλα, ἵππῃ συμβαίνει. Ποιήσαντες δὲ ταῦτα, χεῖν καὶ ὕλην παντοίαν ἐπε-
 10 φόρουσαν μετὰ ξύλῳ χεῖλους ἐκατέρου τῆς τάφρου. Καὶ οὕτω ταχέϊαν εἰργάσαντο τὴν χώραν τὴν αὐξήσιν. Ὁρῶντες δὲ τὸ πρὸσπίομενον οἱ Θερᾶκες καὶ ὅτι πρὸς σφᾶς τὸ χῶμα ἀντετειχίζετο, ξύλα πηξάμενοι καὶ τύποις σανίδα πρὸσάρτησαντες, πρὸ βλημάτων μετέωρον ἐπὶ τῷ τειχίσματι ἤγειρον. Καὶ ἐπὶ τῷδε ἐμμη-
 15 χανῶντο τοῖόνδε· καθεῖκταν δὲ τῶν τειχέων νύκτωρ δὲ πρὸς κάλων, ὑπὸ αὐτὸ που τὸ ἡσυχάζον, ἄνδρα εὐπολμόν τε καὶ γενναῖον, δόντες αὐτῷ φέρειν ἐπὶ τὸ χῶμα δάδα ἡμμένην καὶ σκεῦος ἵνα πίπλα τε ἦν καὶ θεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐμβάλλει δὲ ἐν τῷ πυρὶ τοῖς ἀνέχοισι τὸ χῶμα ξύλοις, καὶ ἀθρόα γίνεται καέντων τῶν χώματος ἡ κατὰ
 20 πύωσις. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς μείων εἶχον οἱ Σκύθαι, ἐδόκει

1. βιαίᾳ φορᾷ] βία ὡφρα codex. || 3. ἀδυμία] ἀδυμία in codice primum scripserat librarius, sed ipse litteram ν̄ delevit. || 4. εἰ δεῖ] εἶδει codex. ἢ δὲ Minas. ἢ δὲ Müllerus, qui etiam ἢ δὲ ποιεῖν proponit. || 5. χεῖν] conj. Müllerus. χεῖν codex. — ἀπ' ἴσου] sic codex. ἐπίσου Müllerus. || 6. Post μάχεσθαι est signum √ prima manu

depictum in codice. || 7. πρὸ σφῶν] corr. Minas. πρὸς σφῶν ponit codex cum Σ duplicato, quæ menda frequenter occurrit etiam in inscriptionibus. || 13. σανίδα] sic codex. σανίδας conj. Minas. || 14. ὅτι τῷδε] corr. Minas. ἐπὶ πρὸς ponit codex. || 14-15. ἐμμηχανῶντο] sic codex. ἐμμηχανήσαντο Müllerus. || 20. μείων] conj. Mül-

αὐτοῖς καὶ τὰ ἀχρεῖα τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι νόσω ἢ γρόνῳ διὰ γῆρας ἡκακοπάθουν [κτείνειν] · κτείναντες [δ'] ἐνέβαλον εἰς τὴν τάφρον, καὶ ὕλην παντοίαν ἐπεφόρουν. Τὰ δὲ σώματα ἔρπ τεταῖα γινόμενα ὕψος ἔμελλον παρῆχεν ἐξοιδύντα τῷ χῶματι. Οἱ δὲ Θράκες, μέρος τε τῶν πείχους διακόψαντες ὅσον εἰς μέγεθος πυλίδος σενῆς, εἰσεφόρουν κατὰ τοῦτο παρὰ σφὰς ὅσαι νύκτες τὸν χοῦν · ὡς δὲ πάντα ἄποροι τῇ γνώμῃ ἐγίνοντο οἱ βάμβαροι, ἐδόκει ἀναχωρεῖν. Καὶ τοῦτο τῇ πολιορκίᾳ τέλος τοῖς Σκύθαις ἐγένετο.

Ms.
fol. 93 r.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Σίδης πολιορκία.

Ἐπολιόρκοι οἱ Σκύθαι τὴν Σίδην · πόλις δὲ αὕτη τῶν ἐν 10
Λυκίᾳ. Ὡς παρασκευὴ τε πᾶσα ἦν ἀφθονος εἰσω πείχους καὶ
πληθὺς ἀνδρῶν ἔκ νωθεῶς ἀπλομένων τῶν ἔργων, μηχανὰς ἐποιοῦντο
καὶ περὶ τὸν πείχει. Οἱ δὲ καὶ περὶ ταύτας ἀντήρκοι, κα-
θιέντες ὅσα κωλύματα. Πύργους δὲ ἐπὶ τοῦτοι ξύλα ἰσομετρήτους
τῷ πείχει κατεσκευάζον καὶ ἐκίνουν ὑποτροχούς ὡς ἐγγὺς ἵστασθαι. 15
Προβέβληντο δὲ τῶν πύργων οἱ μὲν σίδηρον ἐπίλεπτον ἐληλα-

lerus. σημῶν codex. || 2. κτείνειν] om. co-
dex, ubi certe excidit aliquid. — Post
κτείναντες particulam δὲ conj. Müllerus.
|| 4. παρῆχεν] sic recte codex. Scripsit
παρῆχον Minas, perperam.

Titulus Ἐκ τῶν Δεξιππου Σίδης πολιορ-
κία litteris uncialibus in codice exaratus
est. Fragmentum hoc Dexippi de Sidæ

obsidione ex apographo Minæ (Cod. Par.
Suppl. Gr. 485) edidit C. Müllerus. Nos
ex prototypo codice damus. || 14. δὲ ὅπῃ]
sic codex. δ' ὅπῃ Minas. || 15. καὶ ἐκίνουν]
corr. Minas. κτείνουν codex. — ὑποτρο-
χούς] υποτροχούς codex. ὑπὸ τροχούς di-
vidit Minas. || 16. ἐπίλεπτον] sic uno
verbo legendum censeo. ὅπῃ λεπτον dividit

σμένον καὶ ἐπὶ πολὺ τῶν ξύλων καταπεπηγότα· οἱ δὲ δέρευν καὶ
 ὅσα πυρὲ ἔχ ἀλώσιμα. Ἀντεμμηχανήσαντο δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀστεως
 Τσιόνδε· πανίδας μεγάλας ὀρδίας πωροσπόμενοι καθ' ὅπ' ἐμελ-
 λον οἱ ἐναντίοι ποιήσασθαι τὴν πωροσπαστὴν τῶν μηχανῶν, καὶ αὖ
 5 ἐγκάρσια ξύλα καὶ ἱκρία ταύταις παραπήξαντες, μέσαις αὐ-
 ταῖς ἐπεκταίνοντο θυρίδας ὅσον εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρὸς τὴν ἄχει
 εἶναι, ὡς ὑπερέχοντας αὐτῶν κατὰ ὕψος ἐκ μετεώρου ἔχειν
 ἀμύνεσθαι. Ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ἐκ μετεώρου καδέσαν ἄρτωντες
 κύκλω ἐφεστίδας τε καὶ νάκη, ὡς ἂν τὰ Τσιαῦτα πωροβλήματα
 10 μὴτε εὐφλεκτα εἴη καὶ τῇ ἀπαλότῃ αὐτῶν κατέχοι τὰ πωροσπ-
 γνύμενα, ἐκ ἀντιπρόσθησιν τῇ βίᾳ πληγῆς. Γενομένης δὲ πείρας
 ἐπὶ τύποις ἐκατέρωθεν καὶ μάχης καρπερᾶς, ὡς ἀπορακτος
 ἦν Τῶς Σκύθαις ἢ διατριβὴ καὶ οὐδὲν πωροχώραι εἰς ἐλπίδας,
 ἀνεχώρουν.

Müllerus. || 1. ὅπ' πολὺ] ὅπ' πολὺ codex.

|| 2. ἔχ ἀλώσιμα] ουκαλώσιμα codex. ||

8. ἀμύνεσθαι] ἀμύνεσθαι in codice scripserat primum librarius, sed ipse mutavit in ἀμύνεσθαι. || 10. μὴτε εὐφλεκτα] sic codex, quocum conferendus est Suidas qui, sub verbo Ἐφεστίς, ait: Ἐξ ὧν οἱ πηξόταί ταις ἐφεστέσι καλυπτόμενοι, βάλλουσι τὸς ὅπ' τῶν πηξῶν. ὕψοςμα ἐξ αἰγίων πηξῶν. Idem addit: Ἀρτῶντες κύκλω

ἐφεστέιδας, καὶ νάκη, ὡς ἂν τὰ τσιαῦτα πωροβλήματα μὴ εὐφλεκτα εἴη. Quæ plane cum Dexippi textu consentiunt, excepto quod, pro μὴτε, posuerit μὴ Suidas. || 12. καρπερᾶς] sic codex. καρπερᾶς ex Mina Müllerus. — ἀπορακτος] ἀπορακτος in codice scripserat librarius, sed addidit litteram τ supra lineam. || 13. ἔδ' ἐν] sic codex. ἔδ' ἐν ex Mina Müllerus. — εἰς] sic codex. εἰς Minas, unde Müllerus.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΙΣΚΟΥ.

Πολιορκία πόλεως Ὀβίδουнай.

Οὐάλιψ ὁ πάλαι, τοὺς Ῥούβους τοῖς Ῥωμαίοις ἐπανασήσας
 τοῖς ἐσώοις, καταλαβὼν Ὀβιδουνῶν πόλιν πρὸς τῇ ὄχθῃ κειμένην
 τῆ ποταμῷ, ἑνάς τε τῶν πολιτῶν διεχειρίσατο, καὶ σύμπαντα τὰ
 ἐν τῷ ἄστει ἀθροίσας χρήματα, κατατρέχειν τὴν Θρακῶν καὶ
 Ἰλλυριῶν παρεσκεύαζεν, μετὰ τῶν νεωτερίζειν σὺν αὐτῷ ἐλο-
 μένων. Τῆς δὲ παρασηπομένης αὐτῷ πεμφθείσης ἐκ βασιλείως
 δυνάμεως [καὶ πειχομαχίας] γενομένης, τοὺς πολιορκούντας ἐκ τῶν
 περιβόλων ἡμύνετο, ἐφ' ὅσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν οἷά τε
 ἦν καρτερεῖν. Ἠνίκα γὰρ ἀπηγορεύοντο πόνω διαδοχῆς τὸ Ῥω-
 μαϊκὸν μάχεσθαι πλῆθος, ἐς τὰς ἐπάλξεις τοὺς παῖδας τῶν
 αἰχμαλώτων ἰστώντες, τὴν τῶν ἐναντίων βελῶν ἐπέιχον φορεῖν.
 Φίλοι γὰρ τῶν Ῥωμαϊκῶν παίδων οἱ στραπῶνται· ἔτε ἔβαλλον εἰς
 τοὺς ἐπὶ τῆς τείχεος, ἔτε ἠκόντιζον· καὶ ἔπως αὐτῷ περιβομένης τῆς
 πόλεως, ἐπὶ συνθήκαις ἡ πολιορκία ἐλύετο.

Titulum Ἐκ τῶν Πρίσκου πολιορκία πό-
 λεως Ὀβίδουнай litteris uncialibus exara-
 tum præbet codex. Fragmentum hoc
 Prisci Rhetoris, qui etiam Panites vel
 Thrax audit (de quo vide Fabric. *Bibl.*
græc. vol. VII, p. 539 ed. Harles) nunc
 primum in publicam lucem prodit. || 1.
 Οὐάλιψ | Ουαλιψ codex, nullo spiritu vel
 accentu. — Ῥούβους | ρουβους codex, nullo
 spiritu vel accentu. || 2. Ὀβιδουνῶν | οβι-
 δουνον codex, sed ex titulo Ὀβιδουнай vi-
 detur esse legendum Ὀβιδουνῶν. Nomen
 urbis novum. Confer tamen ἔθνος Ὀβυδί-

νης in Notitia Episcopatuum Andronici
 Palæologi senioris (*Hieroclis Synecdemos*
 ed. Parthey, Berolini, 1866, p. 232, l. 3)
 ubi refertur inter gentes Bulgariæ. Nomi-
 natur enim ὁ (μητροπολίτης) Καυκάκου
 ὃν ἔθνει Ὀβυδίνης, adjectis hisce verbis:
 καὶ αὐτὴ ὀπισθοκλήσας τῆς Βουλγαρίας ἐπ-
 μήθη. || 3. διεχειρίσατο codex. || 6. αὐτῷ |
 αὐτῶν codex. || 7. καὶ πειχομαχίας | scripsi
 ex conjectura. πειχης ponit codex. — γε-
 νομένης | sic codex, sed librarius, deletis
 litteris ης, mutavit in γενομένης. || 14. ἡ πο-
 λιορκία | correxi. ἡ πολιορκίαις codex.

Isid.
—
Ms.
fol. 93 r.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΙΣΚΟΥ.

Ναῖσσοῦ πολιορκία.

Ined.

Ἐπολιόρκουν οἱ Σκύθαι τὴν Ναῖσσόν· πόλις δὲ αὕτη τῶν
 Ἰλλυρέων ἐπὶ Δανούβα κειμένη ποταμῷ. Κωνσταντῖνον αὐτῆς εἶναι
 οἰκιστὴν φασιν, ὅς κ' τὴν ὁμώνυμον ἐαυτῷ πόλιν ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ
 ἐδείματο. Οἷα δὲ ἔν πολυάνθρωπόν τε πόλιν αἰρήσειν οἱ βάρ-
 5 βαροι μέλλοντες καὶ ἄλλως ἐρυμνὴν, διὰ πάσης ἐχώρου πείρας.
 Τῶν δὲ ὑπὸ τῆς ἀσέως ἐπαρρούντων ἐπέξιναι πρὸς μάχην, τὸν
 ποταμὸν ὥστε ἐξάδειν εἶναι πλήθει τὴν διάβασιν ἐγεφύρουν
 κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος, καθ' ὃ καὶ τὴν πόλιν παραρρεῖ, καὶ
 μηχανὰς τῷ περιβόλῳ πρὸς τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν δοκοὺς ἐπὶ προ-
 10 χῶν κειμένας διὰ τὸ πρὸς τὴν πόλιν εἶναι τὴν πρὸς τὴν πόλιν
 αἷς ἐφεστῶτες ἄνθρωποι ἐς τοὺς ὑπὸ τῶν ἐπάλξεων ἀμυνομένους
 ἐτόξευον, τῶν ἐξ ἐκατέρου καραίας ἐσώπων ἀνδρῶν ὠδοούντων τοῖς
 ποσὶ τοὺς προχοὺς καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὅπῃ καὶ δεοὶ τὰς μηχανὰς, ὡς
 ἂν εἴη βάλλειν ἐπίσκοπα διὰ τῶν ἐν ταῖς ἐφεστῶσι πεποιημένων
 15 θυρίδων. Ὡς γὰρ τοῖς ἐπὶ τῆς δοκοῦ ἀνδράσιν ἀκίνδυνον εἶναι
 τὴν μάχην, αὐτοὶ διαπλοκαῖς ἐκαλύπτοντο δέρρεις καὶ διφθέρας
 ἐχούσαις, κάλυμα τῶν τε ἄλλων βελῶν καὶ ὅσα ἐπὶ σφᾶς πυρ-

Ms.
fol. 94 r°.

Titulus Ἐκ τῶν Πρίσκι Ναῖσσῶ πολιορ-
 κία litteris uncialibus in codice exaratus
 est. Fragmentum hoc Prisci, ut præce-
 dens, ineditum est. || 1. Ναῖσσόν] correxi
 ex titulo. αἷσσι codex. Ναῖσός ponit Hie-
 rocles in Synecdemo (ed. Wesseling

p. 654, 6; ed. Parthey, p. 16, l. 6).
 Naissus vel Naïsus est oppidum Daciæ. ||
 2. Δανούβα] Δαίουβα codex. || 8. παραρρεῖ]
 παρρει codex. || 15. ὡς γὰρ τοῖς] ὡς γὰρ
 ἐν τοῖς codex. || 16. αὐτοὶ] αὐτοῖς codex. —
 διαπλοκαῖς] διαπλοκαῖς codex.

Φόρεα ἐκπέμποιτο. Πολλῶν δὲ τῷ πρόπῳ οὕτῳ ἐπιτειχιδέντων
 ὀργάνων τῇ πόλει, ὥστε διὰ πλῆθος βελῶν δοῦναι καὶ ὑποχωρῆσαι
 τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, θεωρήγοντο καὶ οἱ καλούμενοι κριοί. Με-
 γίστη δὲ ἄρα καὶ ἥδε ἡ μηχανή· δοκὸς ἐκ ξύλων πρὸς ἄλληλα
 νευόντων χαλαραῖς ἀπηωρημένη αἰλύσειν, ἐπιδραπέδα καὶ θεω-
 5 καλύμματα ὃν εἴρηται τρόπον ἔχουσα, ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν
 ἐργαζομένων. Καλωδίους γὰρ ἐκ τῆς ὀπίθεν κεραίας εἵλκον
 βιαίως ἄνδρες αὐτὴν εἰς τὸ ἐναντίον τῆς δεξιόμενης τὴν πληγὴν, καὶ
 μετὰ ταῦτα ἠφίεσαν ὥστε τῇ πυμνῇ πᾶν τὸ ἐμππιον τῆς τείχους
 ἀφανίζεσθαι μέρος. Οἱ δὲ δὴ τῶν τειχῶν ἀμυνόμενοι ἀμαξι-
 10 αῖους λίθους πρὸς τοῦτο ἤδη παρεσκευασμένους, ἠνίκα τῷ περι-
 βόλῳ θεωραχθεῖν τὰ ὄργανα, ἐπέβαλλον, καὶ ἵνα μὲν αὐτοῖς
 ἀνδράσι συνέτρεψαν· πρὸς δὲ τὸ πλῆθος ἐκ ἀντήρκου τῶν μη-
 χανῶν· καὶ γὰρ δὴ θεωρήγον καὶ κλίμακας ὥστε, πῇ μὲν ἐκ
 τῶν κριῶν λυθέντος τῆς τείχους, πῇ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἐπάλξεσι
 15 βιαζομένων ὑπὸ τῆς πλῆθους τῶν μηχανῶν, αἰλῶναι τὴν πόλιν,
 τῶν βαρβάρον ἐσφρησάντων κατὰ τὸ ραγὲν τῆς περιβόλου μέρος
 ἐκ τῆς τῆς κριῆς πληγῆς. Τοῦτο δὲ καὶ διὰ τῶν κλιμάκων, αἱ τῷ
 μήτῳ πεσόντι τῆς τείχους [μέρει] θεωρήγοντο.

2. δοῦναι] sic codex. Forte legendum
 ἀδοῦναι, quod potius congruit cum verbo
 ὑποχωρῆσαι. || 7. καλωδίους codex. || 9.
 πυμνῇ] πυμν codex cum signo V. ponit.

Videtur esse forma quædam insolentior
 vocabuli πύμμα (R. πύμω) de quo cf. Suid.
 s. v. || 17. τῷ περιβόλῳ] π περιβόλου codex.
 || 19. μέρει] inserui ex conjectura.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΑΝΟΥ.

Τύρου ἄλωσις.

Μετὰ τὴν Δαρείου Φυγὴν, Ἀλέξανδρος ἐκ Μαράδου ὀρμη-
θεὶς (ἢ δὴ καὶ ἀντικρὺ τῆς Ἀράδου ὥκισται νήσου κατὰ τὴν
ἡπειρον πόλιν μεγάλην τε καὶ εὐδαίμων) Βύβλον πελαμβάνει
ὁμολογίᾳ ἐνδοθεῖσαν αὐτῷ καὶ Σιδῶνα, αὐτῶν Σιδωνίων ἐπικαλε-
σαμένων κατὰ ἔχθος Δαρείου τε καὶ Περσῶν. Ἐντεῦθεν δὲ περὶ—

Titulus Ἐκ τῶν ΑΡΙΑΝΟΥ (sic codex)
Τύρου ἄλωσις litteris uncialibus exaratus
est in codice. Scripturam Ἀριανῶ retinen-
dam censui, quippe quæ occurrat etiam
in aliis Arriani codicibus, atque præsertim
in Parisinis 1407. 1603. 1753. 1755.
quos omnes ipse inspexi. Etenim triplex
hujus nominis scriptura in vetustis exem-
plaribus occurrit : 1° αριανος, ut in præ-
dictis codicibus; 2° αριανος, quæ vul-
gata est lectio; 3° αριανος, quæ est lectio
codd. Parisinorum 1683 et 1417. Codi-
cem Florentinum, quem Gronovius *Opti-
mum* appellavit, non mihi contigit inspi-
cere, sed Parisinus ille quem Dübnerus
commendavit (*Præfat. ad Arriani Anabas.
et Indica*, Parisiis, Didot, 1846), qui
fuit Colbertinus 4617, deinde Regius
3050 .3., hodie vero numeratur 1753,
præfert scripturam ἀριανὸς litteris rubri-
catis initio totius codicis depictam, atque
etiam ἀριανῶ initio librorum II, III et IV.
Sed de hoc satis. Fragmentum nostrum,
quo Tyri expugnatio narratur, excerptum
est ex Arriani *De expeditione Alexandri* li-
bro secundo. Congruit in quibusdam cum
editis quæ in secundi libri capitibus xv,

xvi, xviii, xix, xxi, xxii, xxiii, vulgo
leguntur, in aliis vero multum ab iis-
dem discrepat, quippe quum Epitomator
plurima reciderit, transtulerit, immu-
taverit, in brevius coegerit. Collatio codi-
cis facta est cum editione Dübneriana
quam supra laudavi, ad collectionem Di-
dotianam pertinente. || 1-5. In editis le-
gitur solummodo : Ἐκ Μαράδου δὲ ὀρμη-
θεὶς Βύβλον πελαμβάνει ὁμολογίᾳ ἐνδοθεῖ-
σαν καὶ Σιδῶνα αὐτῶν Σιδωνίων ἐπικαλεσα-
μένων κατὰ ἔχθος τὸ Περσῶν καὶ Δαρείου.
Paullo superius in lib. II, cap. xii, 7.
invenies : τὴν Μάραδον τὴν κατὰπικρὺν
τῆς Ἀράδου ὅτι τῇ ἡπίρῳ κειμένην πόλιν
μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Quæ Epitomator
in unum concinnavit. Videtur tamen ex
ejus textu inserendum esse editis αὐτῷ
post ἐνδοθεῖσαν, et legendum in fine κατὰ
ἔχθος Δαρείου τε καὶ Περσῶν pro vulgata
lectione τὸ Περσῶν τε καὶ Δαρείου. Forte
etiam reponendum in præcedentibus πό-
λιν μεγάλην τε καὶ εὐδαίμονα. || 1. Δαρείου]
Δαριεῖ codex. — Μαράδου] μαραθου co-
dex. || 2. κατὰ ἀντικρὺ] κατὰ ἀντικρυ co-
dex. || 3. Βύβλον] βιβλον codex. || 4. Σιδῶνα]
σιδονα codex. — Σιδωνίων] σιδωνίων codex.

χώρει ὡς ἐπὶ Τύρον, καὶ ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν
 πρέσβεις Τυρίων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐσταλμένοι, ὡς ἐγνωκότων Τυ-
 ρίων πρᾶσσειν ὅτι ἂν ἐπαγγέλλοι. Ὁ δὲ, τὴν τε πόλιν ἐπαι-
 νέσας καὶ τοὺς πρέσβεις, ἐκέλευσεν ἐπανελθόντας φράσαι Τυ-
 ρίοις ὅτι ἐθέλοι παρελθὼν εἰς τὴν πόλιν θῆσαι τῷ Ἡρακλεῖ.
 Ἔστι γὰρ ἐν Τύρῳ ἱερὸν Ἡρακλέους παλαιότατον ὧν μνήμη
 ἀνθρώπινη διασώζεται. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη ταῦτα πρὸς τῶν
 πρέσβεων [εἰς] τὴν Τύρον, τὰ μὲν ἄλλα ἐδόξε σφισι ποιεῖν ὅ-
 τι περ ἐπαγγέλλοι Ἀλέξανδρος, εἰς δὲ τὴν πόλιν μήτε ἵνα Περ-
 σῶν μήτε Μακεδόνων ἐσδέχεσθαι. Ὡς δὲ ἐξηγγέλη Ἀλεξάν-
 δρῳ ταῦτα ἐκ τῆς Τύρας, τοὺς μὲν πρέσβεις πρὸς ὁρμὴν ὀπίσω
 ἀπέπεμπεν, αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐπαίρους καὶ ἡγεμόνας τῆς
 στρατείας καὶ ταξιάρχας καὶ λοχαγοὺς καὶ χαλεπῶς ἐπειθε τῇ Τύρῳ
 ἐπιχειρεῖν· καὶ ἡ θεῖον ἀνέπειθεν αὐτὸν ὅτι ἐνύπνιον ἐκείνης ἐδόκει

3. ἐπαγγέλλοι] sic codex. ἐπαγγέλλει
 Ἀλέξανδρος habent edita. || 4. Post πρέ-
 σβεις additur in editis: (καὶ γὰρ ἦσαν τῶν
 ὀπιφαναῶν ἐν Τύρῳ οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῷ βα-
 σιλέως τῶν Τυρίων παῖς· αὐτὸς δὲ ὁ βασι-
 λεὺς Ἀζέμυλκος μετ' αὐτοφραδέατος ἔπλει.
 || 7. Post διασώζεται legitur in editis des-
 criptio templi Herculis Tyrrii, quæ hisce
 verbis explicit: Τούτῳ τῷ Ἡρακλεῖ τῷ
 Τυρίῳ ἔφη ἐθέλειν θῆσαι Ἀλέξανδρος. || 8.
 εἰς τὴν Τύρον] inserui εἰς ex editis. || 9.
 ἐπαγγέλλοι] sic codex. ἐπαγγέλλει edd. ||
 10. ἐσδέχεσθαι] sic codex. δέχεσθαι edd.
 Deinde legitur in editis: ὡς πούτι ἐς τε
 τὰ παρόντα τῷ λόγῳ εὐπερίεστατον καὶ ἐς
 τὴν πολέμῳ τὴν κρίσιν ἀδύνατον ἔπ' ἔσαν ἀσφα-
 λέστατον σφισι γνησόμενον. || 11. ταῦτα]

sic codex. τὰ edd. || 12. ἀπέπεμπεν] sic
 codex. ἀπέπεμψεν edd. — ξυναγαγὼν]
 sic codex. συναγαγὼν edd. — ἐπαίρους]
 emendavi ex edd. παίρους ponit codex. —
 καὶ ἡγεμόνας] sic codex. καὶ τοὺς ἡγεμόνας
 edd. || 13. στρατείας] sic codex. στρατῶς
 edd. — λοχαγοὺς] sic codex. ἰλαρχας edd.
 Deinde legitur in editis: ἐλεξεν ὧδε. Se-
 quitur oratio Alexandri quæ capite xvi
 continetur. Incipit deinde caput xvii
 hisce verbis: Ταῦτα λέγων καὶ χαλεπῶς
 ἐπειθε ἐπιχειρεῖν τῇ Τύρῳ. || 14. καὶ ἡ
 θεῖον] καὶ ἡ καὶ θεῖον codex. ἀλλὰ καὶ ἡ
 θεῖον edd. || 14-p. 309, l. 1. ἐνύπνιον ἐκεί-
 νης ἐδόκει τῆς νυκτὸς] ἐνύπνιον αὐτῆς ἐκεί-
 νης τῆς νυκτὸς ἐδόκει ponunt edita, ubi
 hæc pleniora.

τῆς νυκτὸς αὐτὸς μὲν τῷ τείχει θεωρᾶσθαι τῶν Τυρῶν, πὸν δὲ Ἡρακλέα δεξιούσασθαι αὐτὸν καὶ ἀνάγειν εἰς τὴν πόλιν.

[Ἔστ] δὲ πορθμὸς πεναγώδης τὸ χωρίον· καὶ τὰ μὲν πρὸς τῇ ἡπείρῳ τὴν θαλάσσης βραχέα καὶ πεναγώδη αὐτῶν, τὰ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, ἵνα τὸ βαδύτατον τῆς διάπλῃς, τειχῶν εἰς μάλιστ' ὀργυιῶν τὸ βάθος. Ἀλλὰ λίθων τε πολλὴ ἀφθονία ἦν καὶ ὕλης, ἦντο τῶν λίθοις ἀνωθεν ἐπεφόρου· χάραιες τε καὶ χαλεπῶς κατεπήγνυτο ἐν τῷ πηλῷ, καὶ αὐτὸς ὁ πηλὸς σύνδεσμος τῶν λίθοις εἰς τὸ ἐπιμένειν ἐγένετο.

10 Ἀλλὰ, ἔστ' μὲν τὰ πρὸς τῇ ἡπείρῳ ἐχόννυτο, καὶ χαλεπῶς θεωρῶνται τὸ ἔργον. Ὡς δὲ τῷ τε βαθυτέρῳ ἤδη ἐπέλαζον καὶ ἅμα τῇ πόλει αὐτῇ ἐγγὺς ἐγένοντο, διότι τε τῶν πειχῶν ὑψηλῶν ὄντων βαλλόμενοι ἐκακοπάδου, ἅτε καὶ ἐπ' ἐργασία ἢ μᾶλλον ἢ ὡς εἰς μάχην ἀκριβῶς ἐσταλμένοι· καὶ ταῖς τειρήρεσιν ἄλλῃ καὶ 15 ἄλλῃ τῆς χώματος ἐπιπλέοντες οἱ Τύριοι, ἅτε θαλασσοκρατοῦντες ἔπ, ἅπορον πολλαχῶς τὴν θεωρήσειν τοῖς Μακεδόσιν ἐποίουν.

2. Post verba εἰς τὴν πόλιν, omisit Epitomator aliquot versus, et statim transiit, sine ulla lacunæ vel puncti notatione, ad ea quæ incipiunt δὲ πορθμὸς (sic codex pro Ἔστ δὲ πορθμὸς). || 3. Ἔστ δὲ πορθμὸς πεναγώδης] δὲ πορθμὸς πεναγώδης ponit codex. || 4. πεναγώδη] sic codex. πηλώδη edd. || 5. ἐς] om. edd. || 6. ὀργυιῶν] ὀργυῶν codex. — πολλῇ] sic codex. πολλῶν habent edita. Lectio codicis melior. || 8. κατεπήγνυτο ἐν τῷ πηλῷ] sic codex. ἐν τῷ πηλῷ κατεπήγνυτο, mutato ordine verborum, habent edita. — σύνδεσμος] sic codex. ξύνδεσμος edd. || 9. εἰς τὸ] εἰς codex. — Post

ἐγένετο, omissa aliquot. Deinde rursus incipit Epitomator ἀλλὰ ἐστ' (quod legendum ἔστ'). || 10. Ἀλλὰ ἐστ'] ἀλλὰ ἐστ' codex. ἀλλ' ἔστ' edd. — τὰ πρὸς τῇ ἡπείρῳ] sic codex. τὸ πρὸς τῇ ἡπείρῳ edd. Lectio codicis melior atque elegantior. || 11. Post verba τὸ ἔργον addunt edita χωνύμενοι καὶ ἀδενὸς ἐξείργοντες. — τῷ πε] sic codex. τῷ omittunt edita. || 13. ἢ μᾶλλον] sic codex. μᾶλλον ἢ edd. || 15. Post ἅτε inserunt δὴ edd. || 16. πολλαχῶ] sic codex. πολλαχῇ edd. — θεωρήσειν] sic codex. θεωρήσιν habent edita. Sed lectio codicis potior videtur.

Καὶ οἱ Μακεδόνες πύργους ἐπ' ἄκρᾳ τῆς χώματος, ὃ ἡ περ
 θεωρεχωρήκει αὐτοῖς, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης ἐπέσπον καὶ
 μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις· θεωκάλυμμα δὲ δέρρεις καὶ διφθέραι
 αὐταῖς ἦσαν, ὥς μήτε πυρφόροις βέλεσιν δὲ τῶν τείχους βάλλ-
 λεσθαι τοῖς τε ἐργαζομένοις θεωβολὴν ἐν ταυτῷ εἶναι τοῦς τὰ
 τοξεύματα· ἅμα τε ὅσοι θεωσπλέοντες τῶν Τυρέων ἐβλαπτον
 τοὺς χωννύντας, ἐχαιεπῶς ἀνασταλῆσθαι ἐμελλον.

Οἱ δὲ Τύριοι τοῦς ταῦτα ἀνημμηχανῶνται τοῖόνδε. Ναῦν
 ἱππαγωγὸν κλημαπῶν τε ξηρῶν καὶ ἄλλης ὕλης εὐφλέκτου
 ἐμπλήσαντες, δύο ἰσοὺς ἐπὶ τῇ θεωρᾷ καταπηγνύουσιν ἐς ὅσον
 μακρότατον, ὥς φορυτὸν τε ταύτῃ καὶ δαΐδας ὅσας πλείστας δέξα-
 σθαι· τοῦς δὲ πίσσαν τε καὶ θεῖον καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ παρακα-
 λῆσαι μεγάλην φλόγα ἐπὶ ταῦτα ἐπεφόρησαν. Παρίτειναι δὲ καὶ
 κεραίαν διπλὴν ἐπὶ τοῖς ἰσοῖς ἀμφοτέροις καὶ δὲ ταύτης ἐξήρ-
 τισαν ἐν λείβῃσι ὅσα ἐπιχυθέντα ἢ ἐπιβληθέντα ἐπὶ μέγα τὴν
 φλόγα ἐξάψιν ἐμελλεν· ἔρματά τ' ἐς τὴν πρύμναν ἔδεισαν, τῶν
 ἐξᾶραι εἰς ὕψος τὴν θεωράν, πεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς

Ms.
fol. 95 r.

1. ἐπ' ἄκρᾳ] sic codex. ἐπάνω edd. ||
 2. θεωρεχωρήκει] emendavi. θεωρεχω-
 ρηκει codex. θεωρεχωρήκει edita. — ὅπῃ
 πολὺ] ὅπῃ πολὺ codex. || 3. θεωκά-
 λυμμα] sic codex. θεωκαλύμματα edd.
 || 5. ταυτῷ codex. τῷ αὐτῷ edita. || 7.
 Post χωννύντας addunt edita ἐπὶ τῶν
 πύργοις βαλλόμενοι. — ἐμελλον] μελλον co-
 dex. || 9. κλημαπῶν] sic codex. κλημάτων
 edd. || 10. Post καταπηγνύουσιν, inserunt
 edita καὶ ἐν κύκλῳ περιφράσσουσιν. || 13.
 ὅπῃ ταῦτα] sic codex. ὅπῃ ταύτῃ edd.
 — ἐπεφόρησαν] ἐπιφόρησαν ponit codex. ||

14. διπλὴν] διπλὴν codex. — ἀμφοτέ-
 ροις] ἀμφοτέροις codex. || 16. ἔρματά τ'
 ἐς] sic codex. ἔρματά π' ἐς edd. — ἐδει-
 σαν] sic codex. ἀνέδεισαν edd. || 17. θεω-
 ραν] θεωραν nullo accentu ponit noster
 codex. Ex Etymologico magno foret scri-
 bendum θεωραν, nam in vetustis quibus-
 dam codicibus scribitur θεωρα. || 17-
 p. 311, l. 1. τῆς νεώς. Ἐπιτα αἰεμοι] emen-
 davi ex edd. τῆς ἐπὶ τῇ αμμοι ponit co-
 dex, negligentia quadam Epitomatoris vel
 inscitia librarii. Forte etiam litteræ ali-
 quot, ut sit, in archetypo evanuerant.

[νεώς]. Ἐπειτα ἄνεμον τηρήσαντες ὡς ἐπὶ τὸ χῶμα ἐπιφέροντα, ἐξάψαντες τελήρεσι τὴν ναῦν καὶ ἔργον εἶλκον. Ὡς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τῷ χώματι καὶ τοῖς πύργois, πῦρ ἐμβαλόντες εἰς τὴν ὕλην καὶ ὡς βιαίότατα ἅμα τοαῖς τελήρεσιν ἐφελκύσαντες τὴν ναῦν, ἐνσεύ-
 5 οισιν ἄκρῳ τῷ χώματι· αὐτοὶ δὲ οἱ ἐν τῇ νηϊ, καιομένης ἤδη ἐξενήξαντο καὶ χαλεπῶς. Καὶ ἐν τούτῳ ἡ φλόξ πολλὴ ἐπέπληε τοῖς πύργois, καὶ αἱ κεραῖαι περικλαδεῖσαι ἐξέχεον εἰς τὸ πῦρ ὅσα εἰς ἔξωθεν τῆς φλογὸς παρεσκεύαστο. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τελήρων πλησίον τοῦ χώματος ἀνακαυχέοντες ἐπόξευον εἰς τοὺς πύργους,
 10 ὡς μὴ ἀσφαλὲς εἶναι πελάσαι ὅσοι σβεσθήειον ἐν τῇ φλογὶ ἐπέφερον.

Καὶ ἐν τούτῳ ἐκδραμόντες πολλοὶ ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἰς κε-
 λήπα ἐσβάντες, ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐποκέιλαντες τοῦ χώματος, τὸν τε
 χάρακα οὐ χαλεπῶς διασπάσαντες τὸν περὶ αὐτῆς περὶ βεβλη-
 15 μένον, καὶ τοὺς μηχανὰς ξυμπάσας κατέφλεξαν.

Ἀλέξανδρος δὲ τότε τὸ χῶμα ἀπὸ τῆς ἡπείρου δρεξάμενος ἐγνώ

1. ἐπιφέροντα] ἐπιφέροντες codex. ||
 2. κατ' ἔργον] emendavi. κατα πυρον ponit codex. κατ' ἔργον habent edita. || 3. τῷ χώματι] sic codex. τῷ πε χώμ. edd. — ἐμβαλόντες] scripsi ex edd. ἐμβαλλον-
 10 πος ponit codex. || 4. ἐφελκυσαντες] sic codex. ἐπαελκυσαντες edd. || 4-5. ἐνσεύου-
 15 σιν] ἐνσεύουσιν codex, videlicet ex iotacismo. || 5. καιομένης] sic codex. καιομένη edd. || 6. ἐξενήξαντο] ἐξενήξαντο codex. — ἡ φλόξ] sic codex. ἡ πε φλόξ edd. || 7. κεραῖαι] κεραῖαι codex. — ἐξέχεον] sic codex. ἐξέ-
 20 χαν edd. || 7-8. ὅσα εἰς] ὅσας codex. || 8. παρεσκεύαστο] sic codex. παρεσκευα-

σμία ἦν ponunt edita. — οἱ δὲ ἀπὸ] sic codex. οἱ δ' ἀπὸ edd. || 12. Post verba Καὶ ἐν τούτῳ legitur in editis: καταχόμε-
 25 νων ἤδη οὐκ ἐν πυρὶ τῶν πύργων ἐκδραμόν-
 30 τες οὐκ τῆς πόλεως πολλοὶ καὶ εἰς κελήπα
 ἐσβάντες κ. τ. λ. || 12-13. κελήπα] κελη-
 35 πας codex. || 13. ἐσβάντες] sic codex. ἐμβάν-
 40 πος ponunt edita. || 14. διασπάσαντες] sic codex. διέσπασαν edd. — τὸν] omittit codex.
 Habent edita. || 14-15. περὶ βεβλημένον] sic
 45 codex. περὶ βεβλημένον ponunt edita. || 15. Post κατέφλεξαν, inserunt edita ὅσας μὴ
 50 τὸ ἀπὸ τῆς νεὸς πῦρ ἐπέχεον. Hæc verba re-
 55 cidit Epitomator.

χωννύσαι πλατύτερον ὡς πλείονας δέξασθαι πύργους κὺ τοὺς μηχανοποιοὺς μηχανὰς ἄλλας κατασκευάζειν ἐκέλευσεν.

Αὐτὸς δὲ σόλον ὅτι πλείστον ἀθροίζειν διανοεῖτο· ἥδη γὰρ αὐτῷ, θαλασσοκρατούντων Τυρέων, ἀπορρώπερα τὰ τῆς πολιορκίας ἐφαίνετο.

Ὡς δὲ παρεσκευάσθαι ἥδη ξύμπαντα, ᾤκησεν τὰς μηχανὰς κατὰ τε τὸ ποιητὸν χῶμα καὶ ἀπὸ τῶν νηῶν ἄλλη καὶ ἄλλη τῶν τείχους ἀπορρωμιζομένων τε κὺ ἀποπειρομένων τῶν τείχευς.

Οἱ δὲ Τύριοι ἐπὶ τε τῶν ἐπάλξεων τῶν κατὰ τὸ χῶμα πύργους ξυλίνους ἐπέσπον ὡς ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, κὺ εἰ πῇ ἄλλη μηχαναὶ ᾤκησθοντο, βέλεσσι τε ἡμύνοντο κὺ πυρφόροις οἰοῖσιν ἔβαλλον αὐτὰς τὰς ναῦς.

Ἦν δὲ αὐτοῖς κὺ τὰ πείχη κατὰ τὸ χῶμα, πό τε ὕψος ἐς Ν καὶ Ρ μάλιστα πόδας, κὺ ἐς πλάτος ξύμμετρον, λίθοις μεγάλοις ἐν γύφῳ κειμένοις ξυμπεπηγῶτα. Ταῖς δὲ ἰπποαγωγαῖς κὺ ταῖς τριήρεσι τῶν Μακεδόνων ὅσαι τὰς μηχανὰς ᾤκησθον τῷ τείχει, ταύτη ἀπορον ἐγένετο πελάζειν τῷ τείχει, ὅτι λίθοι πολλοὶ ἐς τὸ πέλαγος ἀποβιβημένοι ἐξείργον αὐτῶν τὴν ἐγγὺς ἀποβολήν.

1. Verba αὐτὸς δὲ σόλον et sequentia usque ad ἐφαίνετο sunt inedita. Horum in loco legitur in editis: Ὡς δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο, αὐτὸς τοὺς τε ὑποσπιστὰς ἀναλαβὼν κὺ τοὺς Ἀρχιᾶνας ὅτι Σιδῶνος ἐστὶν ἄλλη, ὡς ἀθροίσαν ἐκεῖ ὅσαι ἥδη ἦσαν αὐτῷ τριήρεις, ὅτι ἀπορρώπερα τὰ τῆς πολιορκίας ἐφαίνετο, θαλασσοκρατούντων τῶν Τυρέων. || 6. ᾤκησεν] sic codex. ᾤκησθον edd. || 7. νηῶν] conjeci. νηστων codex. dum νεῶν ponunt edd. || 11. μηχαναὶ] αἱ μηχαναὶ edd. || 12. Post ναῦς addunt edita ὥστε φόβοι παρέχουσιν τοῖς Μακεδόσι πλαζέειν τῷ τείχει. || 13-14. ἐς Ν καὶ Ρ] sic codex. εἰς πενήκοντα καὶ ἑκατὶ edd. || 15. κειμένοις] κειμέναις codex. — ξυμπεπηγῶτα] ξυμπεπηγῶτες codex, qui deinde omittit ταῖς, ex confusione syllabarum ΑΙ = Ε. quarum sonus apud Græcos idem est. — κὺ] sic codex. τε edd. || 17. ταῦτα ἀπορον ἐγένετο πλαζέειν τῷ τείχει ponit codex. κὺ ταύτη ἔκ τῶν ἀπορον ἐγένετο πλα-

10 Ms. fol. 96 r.

Καὶ τύπους Ἀλέξανδρος ἔγνω ἐξελκύσαι ἐκ τῆς θαλάσσης· ἥνυστο δὲ χαλεπῶς καὶ τυττὸ πὸ ἔργον, οἷα δὲ ἐκ νηῶν καὶ ἐκ δὸτῆς βεβαίου γινόμενον· ἄλλως τε καὶ οἱ Τύριοι ναῦς καταφράξαντες παρὰ τὰς ἀγκύρας ἐπῆγον τῶν τελέρων, καὶ ὑποτέμνοντες τὰς χοίνας τῶν ἀγκυρῶν ἀπορον πρὸς ὁρμῇσι τῶν πολεμίων ἐποίουν ναυσίν.

Οἱ δὲ ἀλύσειν ἀπὸ χοίνων εἰς τὰς ἀγκύρας ἐχρῶντο, ὡς μηδὲν πλέον ἐπὶ τοῖς κολυμβηταῖς γίνεσθαι.

Ἐξάπλοντες οὖν βόρχοις τῶν λίθων δὸτὸ τῆς χώματος ἀνέσπων αὐτοὺς ἔξω τῆς θαλάσσης· ἔπειτα μηχαναῖς μετεωρήσαντες, ἐρείπουν εἰς τὸ βαθύτατον, ἵνα οὐκέτι πρὸς βλημένοι βλάψαι ἐμελλον.

Οἱ δὲ Τύριοι, πάντῃ ἀποροι γινόμενοι, ἔγνωσαν ἐπὶ πλοῦν ποιήσασθαι τῶν Μακεδόνων ναυσίν, αἱ κατὰ τὸν λιμένα ἐφώρ-

ζειν τῇ πόλει habent edita. || 2. ἥνυστο] sic codex. ἥνυετο edd. — οἷα δὲ] οἷα η codex. — ἐκ νηῶν] sic codex. δὸτὸ νεῶν edd. || 3. γινόμενον] sic codex. γιγόμενον edd. || 5. ἀγκυρῶν] scripsi ex edd. τελερών ponit codex. — πρὸς ὁρμῇσι] πρὸς ὁρμῇσιν codex. τὴν πρὸς ὁρμῇσιν edd. || 6. ἐποίουν ναυσίν] sic codex. ναυσὶν ἐποίουν edd. Post hæc, prætermisit aliquot versus Epitomator, quos in sequentem modum edita tradunt : Ἀλέξανδρος δὲ περιακοντόρους πολλὰς εἰς τὸν αὐτὸν πρὸπον φράξας ἐπίστησεν ἐγκαρσίας πρὸ τῶν ἀγκυρῶν, ὡς ὑπὸ αὐτῶν ἀναστῆναι τὸν δὴ πλοῦν τῶν νεῶν. Ἀλλὰ καὶ ὡς ὑφαλοὶ κολυμβηταὶ τὰς χοίνας αὐτοῖς ὑπὸ πτεῖν. || 7. Οἱ δὲ ἀλύσειν ἀπὸ χοίνων κ. τ. λ. Legitur in editis :

Οἱ δὲ ἀλύσειν εἰς τὰς ἀγκύρας ἀπὸ χοίρων χώματος οἱ Μακεδόνες καθεύδοντες ὡς μηδὲν ἐπὶ πλέον τοῖς κολυμβηταῖς γίνεσθαι. Quæ constructio confusa videtur. || 10. μετεωρήσαντες] sic codex. μετεωρίσαντες edd. || 11. ἐρείπουν εἰς τὸ βαθύτατον] sic codex, ubi forte legendum foret ἐρείπουν cum ῥ duplicato. Habent edita κατὰ βάθος ἀφίσταν. || 12. Post ἐμελλον leguntur in editis hæc : Ὅπου δὲ καταρὸν πεποίητο τῶν πρὸς ὁρμῇ τὸ πῆχος, οὐ χαλεπῶς ἤδη αὐτῇ αἱ νῆες πρὸς ἴχον. || 13. γινόμενοι] sic codex. γιγόμενοι edd. — ἔγνωσαν] γινώσκον codex. || 14. τῶν Μακεδόνων ναυσίν] sic codex. τῶν Κυπρίων ναυσίν edd. || 14-p. 314, l. 1. ἐφώρμονον codex.

μουν τὸν ἐς Σιδῶνα πετραμμένον. Καταπετάσαντες οὖν τὸ σῶμα
τῷ λιμένος ἰσίοις τῷ μὴ καταφανῇ γενέσθαι τῶν τελήρων τὴν
πλήρωσιν, πληρόσαντες πεντήρεις μὲν τρεῖς καὶ τετσήρεις ἴσας,
τελήρεις δὲ ἐπὶ αὖς ἀκριβεστάτοις καὶ τοῖς πληρώμασι καὶ τοῖς ἀπὸ
τῶν κατασρωμάτων μάχεσθαι μέλλουσι, τὰ μὲν πρῶτα ἀτρε-
μαίᾳ τῇ εἰρεσίᾳ ἐπὶ μιᾷς νεῶς ἐξέπλεον. Ὡς δὲ ἐπέσχερον ἥδη
ἐπὶ τοὺς Κυπρίους, ξὺμ βοῇ τε πολλῇ καὶ ἐνκελευσμῷ ἐς ἀλλή-
λους καὶ ἅμα τῇ εἰρεσίᾳ ξυντόνως ἐπεφέροντο.

Καὶ πρὸς πεισύντες ἀπρὸς δοκίμως ταῖς ναυσὶν [ὀρμούσαις] καὶ
ταῖς μὲν πάντῃ κεναῖς ἐπιτυχόντες, τῶν δὲ ὑπὸ αὐτὴν τὴν βοήν 10
καὶ τὸν ἐπίπλουον χαλεπῶς πληρουμένων, ταῖς μὲν ὑπὸ τῇ πρῶτῃ
κατέδυσαν πρὸς βολῇ, ταῖς δὲ ἐς τὸν αἰγυαλὸν ἐξωθουῖντες ἔκοπτον.

Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἤθετο τὸν ἔκπλουον τῶν Τυρίων νεῶν,

1. ἐς Σιδῶνα] ἐν σιδῶνα codex. —
καταπετάσαντες] correxi. καταπιάντες
codex. Cetera ex codice dedi. Nam in
editis aliter se habent: ἐκ πολλῆ δὲ κατα-
πιάντες τῷ λιμένος τὸ σῶμα ἰσίοις || 3.
Post πλήρωσιν legitur in editis: ἀμφὶ μί-
σων ἡμέρας ὅποτε οἱ τε ταῦτα ὅττι τὰ ἀναγ-
καῖα ἐσκεδασμένοι ἦσαν καὶ Ἀλέξανδρος ἐν
τούτῳ μάλιστα ἀπὸ τῆς ὅττι θάπτεται τῆς πό-
λεως ναυικοῦ ὅττι τὴν σκηνὴν ἀπεχώρει,
πληρώσαντες λ. τ. λ. — Post ἴσας est
signum V' in codice. || 4 ἀκριβεστάτοις
καὶ τοῖς πληρώμασι] ἀκριβεστάτων καὶ τὸν πλη-
ρώμασιν ponit codex. Habent autem edita:
ἀκριβεστάτοις τε τοῖς πληρώμασι. || 5. Post
μάχεσθαι μέλλουσιν addunt edita: εὐσπλα-
γῆτις καὶ ἅμα εὐδαρσις αἰς ἐς πύς ναυι-
κοὺς ἀγῶνας. || 5-6. ἀτρεμαίᾳ] scripsi ex
codice ἀτρεμα ponunt edita. || 6. ὅττι]
ἀπὸ codex. || 6. Post ἐξέπλεον addunt

edita: ἀνευ κελυστῶν τὰς κώπας παρφε-
ροντες. || 7. ξὺμ βοῇ] ξυμβολῇ codex.
sed littera λ prima manu deleta est, unde
ξὺμ βοῇ. id est σὺν βοῇ, legendum. —
ἐνκελευσμῷ] sic codex more epigraphico,
neque immutare volui. ἐγκλεισμοῦ edd.
|| 8. εἰρεσία] εἰρησία codex. — ξυντόνως]
sic codex. ξυντόνω edd. || 9. Καὶ πρὸς-
πεισύντες] sic codex. Οἱ δὲ Τύριοι πρὸς-
πεισύντες edd. — ὀρμούσαις] deest in co-
dice. Habent edita. || 10. δὲ ὑπὸ] sic co-
dex. δ' ὑπ' edd. || 11. Post χαλεπῶς ad-
dunt edita ἐκ τῶν παρόντων. || 11-12. τὰς
μὲν ὑπὸ τῇ πρῶτῃ κ. τ. λ.] Hæc con-
traxit Epitomator. Habent edita: τὴν τε
Πρυτανόρου τῆ βασιλείῳς πιντήρη εὐθύς
ὑπὸ τῇ πρῶτῃ ἐμβολῇ κατέδυσε καὶ τὴν
Ἀνδρονκλείου τῆ Ἀμαθουσίου καὶ τὴν Πασ-
κράτους τῆ Θουριέως τὰς δὲ ἄλλας ἐς τὸν
αἰγυαλὸν ἐξωθουῖντες ἔκοπτον. || 13. Ἀλέξαν-

Ms.
fol. 96 v.

Τὰς σὺν αὐτῷ λαβὼν ἐπὶ τοὺς ἐκπεπλευκότας τῶν Τυρέων ἀτή-
γετο.

Αἰδόμενοι δὲ οἱ Τύριοι τὸν Ἀλεξάνδρου ἐπίπλουν, ὑποσρέ-
ψαντες εἰς τὸν λιμένα, ἔφειυρον, καὶ τὰς πλείονας αὐτῶν [αἱ] ξὺν
5 Ἀλεξάνδρῳ ἦτες κατέδυσαν.

Ὡς δὲ οὐδεμία ἐπὶ τοῖς Τυρίοις ἐκ τῶν νηῶν ὠφέλεια ἦν,
ἐπῆγον ἥδη οἱ Μακεδόνες τὰς μηχανὰς τῷ τείχει αὐτῶν. Κατὰ
μὲν δὴ τὸ χῶμα πρὸςαγόμενα διὰ ἰσὺν τῆς τεύχους οὐδὲν ἦνυον·
οἱ δὲ κατὰ [τὸ] πρὸς Σιδῶνα τετραμμένον τῆς πόλεως πρὸς-
10 γον τὰς μηχανάς.

Ὡς δὲ οὐδὲ ταύτῃ ἦνυον, εἰς τὸν πρὸς νότον ἄνεμον καὶ πρὸς
Αἴγυπτον ἀνέχον τεῖχος μετήισαν, πάντα δὲσποπειρόμενοι τῆς ἔργου.
Καὶ ταύτῃ πρὸςτον κατεσείδῃ τε ἐπὶ μέγα τὸ τεῖχος, καὶ τε καὶ
κατερίφθῃ αὐτῇ.

15 Ἀλέξανδρος δὲ τῶν τεύχεων τὰς μὲν ἐπιπλεῖν κατὰ τοὺς λι-
μένας ἀμφοτέρους ἐκέλευσεν, εἰ πως πρὸς σφᾶς τετραμμένων

δρος δὲ] hæc et sequentia in breve coe-
git Epitomator. Confer in editis lib. II,
cap. xxii, 3, 4 et 5. || 1. Τυρέων] τυρων co-
dex. || 4. αἱ] omittit codex. Inserui ex con-
jectura. || 8. δὴ] δει codex. — Post ἦνυον
addunt edita ὅ τε καὶ λόγῳ ἄξιον. || 9. π] om.
codex. Habent edita. Post πόλεως sup-
plendum μέρος. || 10. μηχανάς] diversa
sunt in editis : τῶν νεῶν ἕως τῶν μηχανη-
φόρων πρὸςγον. || 11. ταύτῃ] ταυτῇ co-
dex. — ἦνυον] sic codex. ἦνυν edd. —
εἰς τὸν πρὸς νότον ἄνεμον] sic codex. εἰς τὸ
πρὸς νότον αὐτῶν ἄνεμον edd. || 12. μετήισαν]
sic codex. μετήει edd. — δὲσποπειρόμε-

νοι] sic codex. δὲσποπειρώμενος edd. || 13.
ταύτῃ] sic codex. ὅταν ὦσα edd. || 14. κα-
τερίφθῃ] sic codex pro κατερρίφθῃ. Lectio
κατερρίφθῃ, quam habent edita, est pror-
sus diversa. Etenim κατερίφθῃ refertur
ad verbum κατερίπω, κατερρίφθῃ vero
ad verbum κατερίπω. — Post αὐτῇ ad-
dunt edita παρρηγάν. Transit inde Epi-
tomator ad lib. II, cap. xxiii, 3. || 15.
Ἀλέξανδρος δὲ τῶν τεύχεων τὰς μὲν] τὰς
τεύχεων δὲ τὰς μὲν edd. || 16. ἐκέλευ-
σεν εἰ πως κ. τ. λ.] hæc sunt valde confusa
in codice, quippe quum librarius his ea-
dem scripserit. Etenim ponit codex : ἐκε-

τῶν Τυρίων βιάσαιντο τὸν ἑσπλουν · ὅσαι δὲ αὐτῶν βέλη ὑπὸ μηχανῶν βαλλόμενα εἶχον, ἢ ὅσαι ὄξότας ἐπὶ τῶν καταστροφά- των ἔφερον, ταύτας δὲ ἐκέλευσεν ἐν κύκλῳ παραπλεύσας βάλλειν ἐς τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἰσταμένους.

Ὡς δὲ αἱ τε νῆες αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ προσέχον τῇ πόλει καὶ αἱ γέφυραι ἐπέβλήθησαν τῷ τεῖχει, οἱ μὲν Μακεδόνες εὐρώσως ἀνήσαν · τὸ δὲ πλῆθος τῶν Τυρίων τὸ τεῖχος ὡς εἶδον ἐχόμενον, ἐπὶ τὸ Ἀγνῳρεῖον ἔφευγον οὕτω καλούμενον τῆς πόλεως μέγος.

Ἐνθα δὲ ἀθροισθέντες ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἐπέρριψαν, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ἐπὶ τοὺς χωρήσας πάντας αὐτῷ τοὺς μαχομένους διέφθειρεν.

Καὶ τοῦτο τῇ πολιορκίᾳ τέλος ἐγένετο.

λευσεν ἐπὶ τὸν πρὸς σφέτερος ἐκέλευσεν εἰ-
πὼν πρὸς σφας πετραμμένων τῶν τυρίων
τῶν πυλῶν βιάσαιντο τὸν ἑσπλουν. Emendavi
ex editis. || 3. παραπλεύσας κ. τ. λ.] hæc
sunt prorsus diversa ab editis, quæ ha-
bent : περιπλεύσας τὸ τεῖχος ἐποκέλλειν π
ὅππῃ παρῆκαὶ καὶ ἀνακώχουεν ὡς τοὺς βέλους,
ἔτε τὸ ἐποκέλλαι ἄπορον γίγνοιτο, ὡς παντα-
χόθεν βαλλομένους πρὸς Τυρίους ἐν τῷ
δεινῷ ἀμφιβόλους γίγνεσθαι. || 5. αἱ τε νῆες
αἱ] ἀπενίσταται ponit codex. Emendavi ex
edd. — ξὺν] sic codex. σὺν edd. || 6.
οἱ μὲν Μακεδόνες εὐρώσως ἀνήσαν] di-
versa sunt in editis : ὡς παύσατο οἱ ὑπασπι-

σταὶ εὐρώσως κατὰ ταύτας ἀνέβαινον ὅππῃ
τὸ τεῖχος. Quæ sequuntur desunt in co-
dice usque ad lib. II, cap. xxiv, 2. || 7.
τὸ τεῖχος] habent edita : τὸ μὲν τεῖχος. ὡς
ἐχόμενον εἶδον, ἐκλείπουσιν. ἀθροισθέντες δὲ
κατὰ τὸ Ἀγνῳρεῖον καλούμενον ἐπέρριψαν
ταύτην ὅππῃ πρὸς Μακεδόνας. Καὶ Ἀλέξαν-
δρος ξὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὅππῃ πρὸς χω-
ρήσας πρὸς μὲν αὐτῷ μαχομένους διέφθει-
ρεν, τοῖς δὲ φεύγουσιν ἐφείπετο. . . κ. τ. λ.
|| 12. Καὶ τοῦτο τῇ πολιορκίᾳ τέλος ἐγέν-
ετο] hæc verba, quibus explicit excerp-
tum Epitomatoris, desunt in editis. ubi
expugnatio urbis fusius describitur.

5 41.
fol. 97 r.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΑΝΟΥ.

Γαζέων πολιορκία.

Ἐπεὶ δὲ τὰς ξυμβάσεις Δαρεῖος ἀπέγνω, Ἀλέξανδρος ἐπ' Αἰγύπτου ἔγνω ποιεῖσθαι τὸν στόλον. Καὶ ἦν αὐτῷ τὰ μὲν ἄλλα τῆς Παλαιστίνης καλουμένης Συρίας περὶ σκεπηκώτα ἦδη. Εὐνούχος δὲ τις, ὃ ὄνομα Βάπης, κρατῶν τῆς Γαζέων πόλεως, ὃ περὶ οἶχεν Ἀλέξανδρῳ, ἀλλὰ Ἀραβάς τε μυδιωτὸς ἐπαγόμενος καὶ οἶτον ἐκ πολλῆς παρεσκευακὼς διαρκῆ εἰς χρόνιον πολιορκίαν, καὶ τῷ χερεῖ πεισύνων μὴ ποτε αὐτὸν βιά δύνῃαι, ἔγνω μὴ δέχεσθαι τῇ πόλει Ἀλέξανδρον.

Ἀπέχει δὲ ἡ Γάζα τῆς μὲν θαλάσσης εἰς εἴκοσι μάλιστα στα-
 10 δίους, καὶ εἰς ψαμμώδους καὶ βαθεῖα εἰς αὐτὴν ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ
 θαλάσση ἡ κατὰ τὴν πόλιν τεναγώδης πᾶσα. Μεγάλη δὲ πόλις
 ἡ Γάζα ἦν καὶ ἐπὶ χώματος ὑψηλῆς ὥκιστο, καὶ πείχος περιεβέβλητο.

Titulum Ἐκ τῶν Ἀριανῶν Γαζέων πολιορκία litteris uncialibus exaratum habet codex. Scriptura Γαζέων hic et alibi in codice occurrit. dum edita ubique Γαζαίων habent. Unde conjici potest duplicem fuisse hujus ethnici formam, scilicet Γαζαῖος et Γαζεός. Itaque scripturam Γαζέων non omittendam censui. Nomen urbis ipsius est ἡ Γάζα, τῆς Γάζης, secundum Hieroclis Synecdemum et Notitias Episcopatum græcas (de quibus vide editionem Gustavi Parthey, Berolini, 1866, p. 44, 143 et 281). Fragmentum hoc Arriani, quo Gazæ obsidio describitur, comparandum est cum ejus-

dem Anabas. lib. II. cap. xxv. xxvi et xxvii.

1. Δαρεῖος] correxi. Δαρῖς codex. Habent edita: Ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος. τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς περὶ Ἀλέξανδρον. ἐν παρεσκευῇ δὲ τῇ πολέμῳ αὐτὸς ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ' Αἰγύπτου ἔγνω ποιεῖσθαι τὸν στόλον. || 4. ὃ ὄνομα Βάπης] sic codex. ὃ ὄνομα ἦν Βάπης edd. — Γαζέων] sic codex. Γαζαίων edd. || 7. ἔγνω] γνω codex cum signo √· ponit. || 9. θαλάσσης] sic codex. θαλάσσης edd. — εἰς] om. edd. || 10. εἰς αὐτὴν ἡ ὁδὸς] sic codex. εἰς αὐτὴν ἡ ἄνοδος edd. || 12. περιεβέβλητο] περιεβέβλητο codex.

αὐτῇ πάντῃ ἐχυρόν· ἐλάτῃ δὲ ὠκέϊτο ὡς πρὸς Αἴγυπτον ἐκ Φοινίκης ἰόντι ἐπὶ τῆς Σαρχῆς τῆς ἐρήμῃ.

Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἀφίκετο πρὸς τῇ πόλει, τῇ μὲν πρῶτῃ κατεστραποπέδευεν ἢ μάλιστα ἐπίμαχον ἐφαίνετο αὐτῷ τὸ τεῖχος, καὶ μηχανὰς συμπηγνύειν ἐκέλευσεν. Οἱ γὰρ μὴν μηχανοποιοὶ γνῶμην ἀπεδείκνυντο ἄπορον εἶναι βιά εἰλεῖν τὴν πόλιν διὰ ὕψος τοῦ τεύχους· ἀλλὰ Ἀλέξανδρῳ αἰρετώτερον ἐδόκει εἶναι ὅσω δόπο-
 ρότερον· ἐκπλήξεν γὰρ τοὺς πολέμιους τῷ παραλόγῳ ἐπὶ μέγα, καὶ τὸ μὴ εἰλεῖν αἰχρὸν εἶναι λεγόμενον ἐς τε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐς Δαρείον. Ἐδόκει δὲ χῶμα ἐν κύκλῳ τῆς πόλεως χωννύειν, ὡς ἐξ ἴσου διὰ τῆς χωδέντος ἐπάγειν τὰς μηχανὰς τοῖς τεύχεσι. Καὶ ἐχώννυτο κατὰ τὸ νόπον μάλιστα τῆς πόλεως τεῖχος, ἵνα ἐπιμαχωτέρα ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἐδόκει ἐξῆρθαι συμμέτρως τὸ χῶμα, μηχανὰς ἐπισήσαντες οἱ Μακεδόνες ἐπῆγον ὡς ἐπὶ τὸ τεῖχος τῶν Γαζέων.

Ὡς δὲ εἰσδρομὴ ἐκ τῆς πόλεως καρτερὰ ἐγένετο καὶ πῦρ τε

1. ἐχυρόν] sic codex. ὀχυρόν edd. — πρὸς Αἴγυπτον] sic codex. ἐς Αἴγυπτον edd. || 2. ἰόντι] οντι cum signo V. in codice. — ὅπῃ τῆς ἀρχῆς] sic codex. ὅπῃ τῇ ἀρχῇ edd. || 3. πρὸς τῇ πόλει] sic codex. πρὸς τὴν πόλιν edd. || 4. ἐφαίνετο αὐτῷ] sic codex. αὐτῷ ἐφαίνετο edd. || 5. οἱ γὰρ μὴν] sic codex. οἱ δὲ, omisso μὴν, ponunt edd. || 6. εἰλεῖν τὴν πόλιν] sic codex. εἰλεῖν τὸ τεῖχος edd. || 7. τῷ τεύχεσι] sic codex. τῷ χῶματι edd. — αἰρετώτερον ἐδόκει εἶναι] sic codex. ἐδόκει αἰρετέον εἶναι edd. || 8. ἐκπλήξεν] εκπληξεν codex, videlicet ex iotacismo, quo EI = I — Post πολέμιους addunt

τὸ ἔργον edd. || 9. Post εἶναι addunt οἱ edd. || 10. Δαρείον] Δαρειον ponit codex, quod referendum videtur ad iotacismum, quo EI = I. || 12-13. ἐπιμαχωτέρα] επιμαχωτερα sine accentu codex. ἐπιμαχωτέρα edd. Correxī ex conjectura, uam adiectivum hoc opinor referri ad substantivum τῆς πόλεως. || 15. Γαζέων] sic codex. Γαζαίων edd. Omissis quæ sequuntur in textu Arriani de portento quod sese Alexandro rem divinam facienti obtulerat et de vatis responso, transit Epitomator ad ejusdem libri cap. xxvii, 1 et sqq. ubi etiam verba quædam ad idem vaticinium pertinentia recidit. || 16. εἰσδρομὴ] sic codex. ἐνδρομὴ edd.

ἐπέφερον ταῖς μηχαναῖς οἱ Ἀραβες καὶ τοὺς Μακεδνας ἀμυνο-
μένους κἀπαθεν αὐτοὶ ἐξ ὑπερδεξίης τῆς χειρὸς ἑβαλλόν τε καὶ
ᾧδον κατὰ τῆς ποιητῆς χώματος, παραλαβὼν τοὺς ὑπασπιστὰς ὁ
Ἀλέξανδρος παρεβόηθει ἵνα μάλιστα ἐπίζοντο οἱ Μακεδόνες · καὶ
5 τοῦτοις μὲν ἔχεν ὡς μὴ αἰχρᾶ φυγῇ ᾠδῆναι κατὰ τῆς χώματος,
αὐτὸς δὲ βάλλεται καταπέλτη διὰ τῆς ἀσπίδος διαμπαῖξ καὶ τῆς
θώρακος ἐς τὸν ὦμον.

Καὶ αὐτὸς μὲν τὸ τραῦμα ἐθεραπεύετο χαλεπῶς. Ἀφικνούν-
ται δὲ αὐτῷ μετὰπεμψῆς αἱ δύο μηχαναὶ αἷς Τύρον εἶλεν. Καὶ
10 χῶμα χωνύναί κύκλῳ πάντοθεν τῆς πόλεως ἐκέλευσεν, εὖρος
μὲν εἰς δύο σαδῖους, ὕψος δὲ ἐς πόδας πενήκοντα καὶ διακοσίους.

Ὡς δὲ αἱ τε μηχαναὶ αὐτῷ ἐποιήθησαν καὶ ἐπαχθεῖσαι κατὰ τὸ
χῶμα κατέσεισαν τῆς τείχους ἐμπολὺ, ὑπονόμων τε ἄλλη καὶ ἄλλη
ὀρυσομένων καὶ τῆς χῆς ἀφανῶς ἐκφορευμέναι, τὸ τεῖχος πολ-
15 λαχῇ ἠρείπετο ὑφιζάνον κατὰ τὸ κενούμενον, τοῖς τε βέλεσιν
ἐμπολὺ κατεῖχον οἱ Μακεδόνες ἀνασέλλοντες τοὺς περμαχομένους
τῶν πύργων, ἐς μὲν τρεῖς περσβολαῖς οἱ ἐκ τῆς πόλεως, δόποθνη-

Ms.
fol. 98 r°.

1-2. ἀμυνομένους] μυνόμενους codex.
|| 3. παραλαβὼν] sic codex. ἀναλαβὼν
edd. || 3-4. ὁ Ἀλέξανδρος] omittunt edita,
sed inseruit Epitomator, quippe qui prae-
cedentia ubi nomen erat expressum reci-
disset || 4. ἐπίζοντο] ἐπιέζοντο codex.
|| 5. ἔχεν ὡς μὴ αἰχρᾶ] sic codex.
ἔχε τῷ μὴ ἐκ αἰχρᾶ] ponunt edd. || 9.
δὲ αὐτῷ] sic codex. δ' αὐτῷ edd. —
μετὰπεμψῆς αἱ δύο μηχαναί] sic codex.
μετὰπεμψῆς ἀπὸ θαλάσσης αἱ μηχαναί edd.
|| 10. κύκλῳ] ἐκ κύκλῳ edd. — εὖρος

μὲν εἰς δύο σαδῖους, ὕψος δὲ] sic certe le-
gendum. ὕψος μὲν εἰς δύο σαδῖους, εὖρος
δὲ ponit codex. errore vel librarii vel
ipsius Epitomatoris. || 12. ἐπαχθεῖσαι] ἐπα-
χθεῖς codex. || 13. κατέσεισαν] κατε-
σεισαν codex, videlicet ex iotacismo. || 14. χου]
sic recte edd. πείχους ponit codex. ||
— ἐκφορευμέναι] sic codex. ἐκφερομέναι
edd. || 15. ἠρείπετο ὑφιζάνον] male ηρείπε-
το ὑφιζάνον dividit codex. || 16. Post περ-
μαχομένους inserunt ἐκ edd. || 17. περσβο-
λαῖς] περσβολαῖς codex.

σπόντων τε αὐτοῖς πολλῶν καὶ ὑπερωσκομένων, ὅμως ἀντεῖχον· τῇ τετάρτῃ δὲ τῶν Μακεδόνων τὴν Φάλαγγα πάντοθεν περὶσπάγων Ἀλέξανδρος τῇ μὲν ὑπορουσόμενον τὸ πείχος καταβάλλει, τῇ δὲ παύομενον ταῖς μηχαναῖς κατασεῖει ἐπιπολὺ, ὥς μὴ χαλεπὴν ταῖς κλίμαξι τὴν περὶσβολὴν κατὰ τὰ ἐρημυμένα ἐνδύναμι.

[Αἶ] τε οὖν κλίμακες περὶσπῶντο τῷ τείχει, καὶ ἔρις πολλὴ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσοι ἡ Σρετῆς μετεποιοῦντο, ὅστις περὶσπῶν αἰρήσει τὸ πείχος.

Ὡς δὲ ἅπαξ παρῆλθόν τινες ἐπὶ τείχεσι τῶν Μακεδόνων, καταρτίσαντες ἄλλας καὶ ἄλλας πύλας ὅσαις ἔκαστοι ἐπετύγχανον, δέχονται ἔσω τὴν στρατείαν πᾶσαν. Οἱ δὲ Γαζαῖοι, καὶ τῆς πόλεως σφισιν ἤδη ἐχομένης, ξυνεσκηότες ὅμως ἐμάχοντο, καὶ ἀπέθανον πάντες αὐτῶν μαχόμενοι ὡς ἔκαστοι ἐτάχθησαν.

2. περὶσπῶν] sic codex. περὶσπῶν edd. || 3. καταβάλλει] καὶ βαλεῖ ponit codex. Verisimile est in prototypo exemplari litteris uncialibus exarato scriptum fuisse K. ΒΑΛΛΕΙ cum abbreviatione. || 4. κατασεῖει] κατασεῖ codex, ex iotacismo quo ΕΙ = Ι. || 6. Αἶ] om. codex, qui ponit ἐνδύναμιτε sine interpunctione. — ἔρις πολλὴ ἦν] ἔρις πολλὴν ponit codex, iterum ex iotacismo. || 8. Post πείχος addunt

edita : καὶ αἰρεῖ περὶσπῶν Νεοπτόλεμος τῶν ἐπαύρων τῶν Λιακιδῶν γένους· ὅτι δὲ αὐτῶν ἄλλαι καὶ ἄλλαι ταῖς οὐκ ἰσχυροῖς ἀνέβαινον. || 9. ἐπὶ τείχεσι] sic codex. ἐπὶ τῷ πείχεσι ponunt edd. || 11. στρατείαν] sic codex, qui στρατίαν sine accentu ponit. στρατίαν habent edita. Frequentis confusio syllabarum ΕΙ et Ι, propter pronuntiandi rationem quæ etiamnum apud Græcos usurpatur.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΒΙΟΥ.

Συρακουσῶν πολιορκία.

Ined. Ὅτε δὴ τὰς Συρακούσας Ἐπικύδης τε καὶ Ἱπποκράτης κα-
τέλαβον, ἑαυτοὺς τε καὶ τοὺς ἄλλους τῶν πολιτῶν τῆς Ῥωμαίων
φιλίας ἀλλοτριώσαντες, οἱ Ῥωμαῖοι, περὶ πεπληκυίας αὐτοῖς
ἤδη καὶ τῆς Ἱερωνύμου τῆς Συρακουσίων τυράννου καταστροφῆς,
5 Μάρκον Κλαύδιον ἀντιγράψαντες καταστήσαντες, αὐτῷ μὲν τὴν
πεζὴν συνέστησαν δύναμιν· τὸν δὲ νηϊτὴν αὐτοῖς σόλον ἐπετρόπευσεν
Ἀππίος Κλαύδιος. Οὗτοι μὲν δὴ τὴν στρατοπέδον ἐβάλλοντο
μικρὸν ἀποχόντες τῆς πόλεως, τὰς δὲ περὶ τοὺς ἐκείνου ποιῆ-
σαι τῇ μὲν πεζῇ δυνάμει κατὰ τοὺς ἀπὸ τῶν Ἐξαπύλων τόπους,
10 τῇ δὲ ναυτικῇ κατὰ [τῆς] Ἀχραδίνης κατὰ τὴν Σκυδικὴν περὶ
τοῦ Ἰερωνύμου σῶαν, καθ' ἣν ἐπ' αὐτῆς κείται τῆς κρηίδος τὸ τεῖχος
παρὰ θάλασσαν. Ἐπιμασάμενοι δὲ γέρεα καὶ βέλη καὶ τὰ
ἄλλα τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν, ἐπεσφειδόμενοι τὴν Ἀρχιμήδους
δύναμιν, ἐν ἡμέραις πέντε διὰ τὴν πολυχειρίαν καταταχίσαι
15 ἤλπισαν τῇ παρασκευῇ τοὺς Ἰωνεαυτίους. Πλὴν ὁ περὶ τὸν Ἰερωνύμον

Ms.
fol. 98 v°

Titulus Ἐκ τῶν Πολυβίου Συρακουσῶν
πολιορκία litteris uncialibus in codice exa-
ratus est. Insigne hoc fragmentum e Po-
lybii libro octavo *De obsidione Syracusarum*
plurimum differt ab editis, praesertim
initio ac fine, ubi multa occurrunt nova et
hucusque inedita. || 3. φιλίας] φινας codex.
|| 7. στρατοπέδον] scripsi ex codice pro vul-
gato στραπεδεία. || 8. ἀποχόντες] ἀποχωντες

codex. || 10. κατὰ τῆς Ἀχραδίνης) restitui.
κατασχυαδίνης ponit codex. Verisimile est
litteras TH in scriptura unciali evanuisse,
unde librarius omisit. — Σκυδικὴν] σκυ-
πικὴν codex. || 10-11. περὶ τοῦ Ἰερωνύμου
codex. || 13. περὶ τοῦ Ἰερωνύμου] περὶ τοῦ
Ἰερωνύμου ex iotacismo ponit codex. ||
14. καταταχίσαι] καταταχίσαι iterum ex
iotacismo codex.

ἀνὴρ κατὰ ἵνας τόπους ὠρεομένους θαυύτην ἐπὶ τῷ πείχῳ ἡπί-
 μασε παρασκευὴν, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς κατὰ θάλατταν ἐπι-
 πορευομένους, ὥστε μηδὲν ἐκ τῶ καιρῷ ἀχολεῖσθαι τοὺς ἀμυνο-
 μένους, πρὸς πᾶν δὲ τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἐξ ἐπιόμῃς
 ποιεῖσθαι τὴν ἀπάντησιν. Πλὴν ὁ μὲν Μάρκος, ἔχων γέρεα καὶ
 κάμακας, ἐνεχίρει ποροφέρειν ταῦτα τῷ συνάπτησι πείχει τοῖς
 Ἐξαπύλοις διπὸ τῶν ἀναπολῶν.

Ὁ δὲ Ἀππίος ἐξήκοντα σκάφεσι πεντηεκαοῖς ἐποῖετο τὸν
 ἐπίπλου ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίην, ὧν ἕκασον πληρεῖς ἦν ἀνδρῶν ἐχόντων
 τόξα καὶ σφενδόνας καὶ χερόσφοις, δι' ὧν ἔμελλον τοὺς διπὸ τῶν
 ἐπάλξεων μαχομένους ἀνασέλλειν. Ἄμα δὲ τύποις ὀκτὼ πεντή-
 ρεσι παραλελυμέναις τοὺς ταρσοὺς, ταῖς μὲν τοὺς δεξιούς, ταῖς
 δὲ τοὺς εὐωνύμους, καὶ συνεζευγμέναις πρὸς ἀλλήλας σύνδυο κατὰ
 τοὺς ἐφλωμένους τοίχους, ποροσῆγον πρὸς τὸ πείχος διὰ τῆς τῶν
 ἐκτὸς τοίχων εἰρεσίας τὰς λεγομένας Σαμβύκας.

6. κάμακας] sic codex, sed ex editis videtur legendum κλίμακας. Facilis est confusio in scriptura unciali, præcipue si littera I exciderit, ita ut fiat ΚΛ. ΜΑΞ.
 || 7. ἀναπολῶν] hucusque sunt fere inedita, quippe quæ in edito fragmento Polybiano partim omnino non occurrant, partim occurrant longe diversa. Quod minime mirandum est, quum edita vel ex Suida vel ex libello anonymo *De toleranda obsidione* qui vulgo Hefoni tribuitur (cf. editionem veterum Mathematicorum Thevenotianam p. 326) conflata fuerint. Sed ea quæ sequuntur magis congruunt cum editis reliquiis Polybianis libri VIII. quæ inter *Excerpta antiqua* numerantur. (Vid.

pagg. 391-393 editionis Polybianæ quam Dübnerus edidit Parisiis. Didot. 1839.)
 || 8. Ἀππίος] sic codex. Μάρκος edd. Vice versa paulo supra (l. 5) codex noster ponit Μάρκος, ubi habent Ἀππίος edita (cf. pag. 321, l. 5-7 ed. nostræ). — ἐξήκοντα σκάφεσι] ἐξηκονταπασιν ponit codex errore librarii qui litteras K et E omisit. || 9. Ἀρκαδίην] αρκαδιην codex. — ἕκασον] ἑκασον codex, sed locus notatus est signo √· prima manu exarato. || 11-12. πεντήρεσι] πεντήροι codex. || 14. ἐφλωμένους] ἐφλωμένους codex. || 15. εἰρεσίας] εἰρησίας codex. — σαμβύκας] σαμβυκας sine accentu codex. σάμβυκας ponunt edita, ex Schweighæuseri conjectura. qui

Τὸ δὲ γένος τῶν τοιούτων ὀργάνων ἐστὶ τοιοῦτο. Κλίμακα τῷ
 πλάτει τετράπεδον ἐποϊμάσαντες, ὥστε ἐξ ἀποβάσεως ἰσοῦν
 γενέσθαι τῷ πείχει, ταύτης ἐκατέρωθεν τὴν πλευρὰν δρυφακτώ-
 5 σαντες καὶ σκεπάσαντες ὑπερπέσει θωρακίοις, ἔθηκαν παλάμιαν
 ἐπὶ τοῖς συμφαύοντας τοίχοις τῶν συνεζευγμένων νεῶν, πολὺ πλεον-
 πίπουσιν τῶν ἐμβόλων. Πρὸς δὲ τοῖς ἰσοῖς ἐκ τῶν ἀνω μερῶν
 τροχίλια πωροσθήρηται σὺν χάλυβι. Λοιπὸν, ὅταν ἐγίγνωσι τῇ
 χρεῖα, ἐνδεδεμένων τῶν κάλων εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος,
 [ἐλκοισι] διὰ τῶν τροχίλιων τοῖσις ἐσώτες ἐν ταῖς πρύμναις.
 10 ἔτεροι δὲ παραπλησίως ἐν ταῖς πωροσθῆραις ἐξερείδοντες ταῖς ἀν-
 τήρῃσιν ἀσφαλίζονταί τὴν ἄρσιν τοῦ μηχανήματος. Καῖτοι διὰ
 τῆς εἰρεσίας τῆς ἀφ' ἐκατέρω τῶν ἐκτὸς τρωσῶν ἐγίγνωσιν τῇ γῇ
 ταῖς ναῦς, πειράζουσι πωροσερείδειν τῷ πείχει τὸ πωροσθιζόμενον
 ὄργανον ἡσφαλισμένον γέροισι ταῖς τρεῖς ἐπιφανείας· ἐφ' ἧ
 15 πέλαρες ἄνδρες ἐπιβεβηκότες ἀγωνίζονται διαμαχόμενοι πρὸς

formam ἢ σάμβυξ, τῆς σάμβυκος, a Suida
 propositam recepit. De hoc vocabulo con-
 fer notam nostram ad Bitonem (p. 60,
 l. 11-p. 61, l. 2). || 1. ἐστὶ] ἐστὶ codex. An
 legendum ἔστω? Diversa sunt edita, in qui-
 bus legitur: Τὸ δὲ γένος τῆς κατασκευῆς
 τῶν εἰρημένων ὀργάνων ἐστὶ τοιοῦτον. || 2.
 ἰσοῦν] ἰσοῦν codex. || 3-4. δρυφακτώ-
 σαντες] δρυφακτωσαντες codex. || 4. σκε-
 πασαντες] σκεπασαντες codex. || 7. τροχί-
 λια] τροχίλια codex, ex confusione lit-
 terarum uncialium Υ et Χ, in quibus
 pars superior utrinque similis est. — πω-
 ροσθήρηται] sic recte codex, nam infra ἐλ-
 κοισι et ἀσφαλίζουσι occurrunt. πωροσθήρηται
 ponunt edd. || 7-8. τῇ χρεῖα] sic recte

codex. τῆς χρεῖας edd. || 9. ἐλκοισι] om.
 codex. Habent edd. || 10. ἐξερείδοντες] ἐξε-
 ρείδοντες codex. || 10-11. ἀντήρῃσιν] scripsi
 ex Athenæo mechanico (p. 17, l. 12 ed.
 nostræ) et ex Apollodori Poliorceticis
 (p. 162, l. 2 not. et p. 178, l. 4-5 not.
 ejusdem ed.). Ponit hoc loco ἀντήρῃσιν ex
 iotacismo codex. ἀντήρῃσιν edd. || 11. ἀσφα-
 λίζοντα] sic codex. ἀσφαλίζουσι edd. —
 ἄρσιν] ἀρσιν codex. — καῖτοι] posui cum
 ἰῶτα subscripto ex codice ubi καμπιτα.
 || 14. Post ὄργανον inserunt edita ἐπὶ δὲ
 τῆς κλίμακος ἄκρας ὑπάρχει πίπυρον
 ἡσφαλισμένον κ. τ. λ. Quæ recidit Epito-
 mator, quum tamen ad rem declarandam
 atque illustrandam apta fuisset.

Τὺς εἶργοντας ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τὴν πωράσιν τῆς σαμβύκης. Ἐπὶ δὲ πωρερείσαντες ὑπερδέξιοι γένωνται τῶν τεύχων, ἔπει μὲν τὰ πλάγια τῶν γέρων παραλύσαντες ἐξ ἑκατέρω μέρους ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἢ τοὺς πύργους, οἱ δὲ λοιποὶ διὰ τῆς σαμβύκης ἔπονται τοῖσι ἀσφαλῶς τοῖς κάλοις βεβηκυίας τῆς κλίμακος εἰς ἀμφοτέρω τὰς ναῦς.

Οὔτοι μὲν οὖν, τὸν τρόπον τοῦτον διηρμοσμένοι, τῷ τεύχει πωρεσέβαλλον. Ὁ δὲ πωρεινός ἀνὴρ παρεσκευασμένος ὄργανα πωρὸς ἅπαν ἐμβάλλει διάστημα· πωρεσθὲν μὲν ἐπιπλέοντας τοῖς εὑπυνώτεροις καὶ μείζονσι λιθοβόλοις καὶ βέλεσι ὑπερώσων, εἰς ἀπο- 10 ρείαν ἐνέβαλε καὶ δυχεστίαν· ὅτε δὲ ταῦτα ὑπερπετῇ γίνοιτο, τοῖς ἐλάτοις κατ' ἐλάτιον αἰὲ πωρὸς τὸ πωρὸν ἀπόστημα χρώμενος, εἰς τοιαύτην ἤγαγε διατροπὴν ὥστε καθόλου κωλύειν αὐτῶν τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν ἐπίπλουν, ἕως ὃς Μάρκος ἠναγκάσθη λάβρα νυκτὸς ποιήσασθαι τὴν παραγωγὴν. Γενομένων δὲ αὐτῶν ἐντὸς βέλους 15 πωρὸς τῇ γῇ, πάλιν ἐτέρω ἡτοιμάκει παρασκευὴν πωρὸς τοὺς ἀπομαχόμενους ἐκ τῶν πλοίων. Ὡς ἀνδρομήκοις ὕψους κατε-

1. εἶργοντας] εἰσρεοντας codex. || 3. ἑκατέρω μέρους] sic codex. ἑκατέρω τῶν μέρους edd. || 5. κάλοις] κωλοῖς codex. || 6. Post verba εἰς ἀμφοτέρω τὰς ναῦς legitur in editis: Εἰκότως δὲ τὸ κατασκευάσμα τῆς πωρεσθίας τί πωρὸς ταύτης· ἐπειδὴ γὰρ ἐξαρτῇ, γίγνεται τὸ χῆμα τῆς νεὸς ταύτης καὶ τῆς κλίμακος ἐνοποιοῦν πωρεσθίαν σαμβύκη. || 7. Οὔτοι μὲν ἔν] sic codex. Πλὴν ἔπει μὲν edd. || 7-8. τῷ τεύχει πωρεσέβαλλον] sic codex. πωρεσάμην διανοοῦντο τοῖς πύργοις edd. || 8. παρεσκευασμένος] παρεσκευασμένος codex. || 9. ἐμβάλλει] sic codex, recte qui-

dem, ut mihi videtur. ἐμβέλει edd. || 11. δυχεστίαν] δυχεσταιν codex. — γίνοιτο] sic codex. γίνοιτο edd. || 12. κατ' ἐλάτιον αἰὲ] κατελάτιον αἰ codex. κατὰ λόγον αἰὲ ponunt edita, quam lectionem Minas propria manu litteris rubricatis codici adscripsit. Sed multo elegantior lectio genuina codicis. || 14-15. ὃς Μάρκος ἠναγκάσθη κ. τ. λ.] horum in locum ponunt edita ὃς Μάρκος δουποσύμενος ἠναγκάσθη λάβρα νυκτὸς ἐπὶ ποιήσασθαι τὴν παραγωγὴν. || 15. δὲ αὐτῶν] sic codex. δ' αὐτῶν edd. || 17. ὕψους] ὕψος codex.

πύκνωσε τμήμασι τὸ τεῖχος ὡς παλαιστῆσι τὸ μέγεθος κατὰ τὴν
 ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξόταις καὶ σκορπίδια παρασήσας ἐντὸς τῆς
 τείχους καὶ βάλλων διὰ πύργων ἀχρήστους ἐποιεῖ τοὺς ἐπιβάτας· ἐξ
 ἧ καὶ μακρὰν δυνάμει καὶ συνέστειλον ὄντας τοὺς πολεμίους οὐ μόνον
 5 ἀπράκτους παρεσκεύαζε πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς, ἀλλὰ καὶ
 διέφθειρε τοὺς πλείους αὐτῶν. Ὅτε δὲ τὰς σαμβύκας ἐγχειρή-
 σαιεν ἐξαιρεῖν, ὅργανα παρ' ὅλον τὸ τεῖχος ἡτοιμάκει τὸν μὲν λοι-
 πὸν χρόνον ἀφανῆ· κατὰ δὲ τὸν τῆς χρείας καιρὸν ἐκ τῶν ἔσω
 μερῶν ἐπὶ τῆς τείχους ἀνιστάμενα καὶ πρὸς τὴν πόλιν πολὺ τῆς ἐπάλ-
 10 ξως ταῖς κεραταῖς, ὧν πᾶσι μὲν ἐβάσταζε λίθους ἐκ ἐλάτῃς
 δέκα θαλάμων, ἵνα δὲ σηκώματα μολιβδίνων. Λοιπὸν, ὅτε
 συνεγίζουεν αἱ σαμβύκαι, τότε πελαγόμεναι πρὸς τὸ δέον αἱ
 κεραταὶ διὰ ἵνους χασμείας ἠφίσταντο εἰς τὸ κατασκεύασμα τὸν
 λίθον. Ἐξ ἧ συνέβαινε μὴ μόνον αὐτὸ θραύεσθαι τὸ ὄργανον, ἀλλὰ
 15 καὶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κινδυνεύειν ὀλοχρεῶς. Τινὰ τε τῶν
 μηχανημάτων πάλιν ἐπὶ τοὺς ἐφορμῶντας καὶ πρὸς τὴν πόλιν
 γέροντα καὶ διὰ τῶν ἡσφαλισμένων πρὸς τὸ μηδὲν πάχαιν δυνά-
 τῶν ἐκ τῆς τείχους φερόμενων βελῶν, ἠφίει μὲν καὶ λίθους συμ-
 μέτρους πρὸς τὸ φεύγειν ἐκ τῆς χώρας τοὺς ἀγωνιζομένους· ἅμα

4. ἀπόντας] sic codex. ἀφίστανται edd.
 || 6. σαμβύκας] συμβύκας ponit codex. De
 nomine sambucæ cf. notam ad locum Bi-
 tonis supra laudatum, p. 61 ed. nostræ.
 || 9. ἐπὶ τῇ τείχους] sic codex. ὑπὲρ τῆς
 τείχους edd. || 10. κεραταῖς] κεραταῖς po-
 nit πελοποννησιακὸς codex. || 11. σηκώ-
 ματα] οὐ V. κανατα ponit codex. Quippe
 confudit librarius litteras O = C in

textu unciali unde fragmenta hæc descri-
 pta fuisse videntur. Nota V. prima manu
 apposita indicat corruptam lectionem. ||
 12. Post πελαγόμεναι inserunt κερχισίω
 edita. || 13. ἠφίσταν] sic codex. ἀφίσταν
 edd. || 14. θραύεσθαι] sic codex. συνθραύ-
 εσθαι edd. — τὸ ὄργανον] sic codex. πύρ-
 ρον edd. || 17. πάχαιν ἀπὸ] sic codex.
 πάχαιν ὑπὸ edd.

δὲ καὶ καθίει χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἀλύσεως δεδεμένην, ἥ δραξάμε-
νος ὁ τὴν κεραίαν οἰακίζων, ὅθεν ἐπλάβοιτο τῆς πωφόρας, κατῆγε
τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τῆς πείχους. Ὅτε δὲ κουφίζων τὴν
πωφόραν ὀρθὸν ποιήσῃ τὸ σκάφος ἐπὶ πρύμναν, τὰς μὲν πωφό-
ρας τῶν ὀργάνων εἰς ἀκίνητον καθεῖπτε, τὴν δὲ χεῖρα καὶ τὴν
ἀλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἐξέρχαινε διὰ ἵνους χασπείας. Οὕ-
μένον, ἵνα μὲν τῶν πλοίων πλάγια κατέπιπτον, ἵνα δὲ καὶ κατέ-
σρέφετο. Τὰ δὲ πλεῖστα, τῆς πωφόρας ἀφ' ὑψους ριφθεῖσθαι,
βαπτίζομενα πλήρη θαλάττης ἐγένετο.

Ms.
fol. 100 r.

Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸι, τοῖς ὅλοις ἀπορροῦντες τὸ μη- 10 In-
κέπ ποτὲ ἂν ἐλπίσαι διὰ πολιορκίας τὰς Συρρακούσας, ἐλεῖν, τῶν
μὲν ἄλλων στρατηγημάτων ἢ πολυμημάτων οὐδενὸς ἀπέστησαν, τῶν
δὲ πολιορκεῖν οὐδὲ πείραξιν ἐπ' λαβεῖν ἐθάρρησαν. Μετὰ δὲ ἵνας
ἡμέρας αὐτομόλου διασαφίσαντος ὅτι θυσίαν ἄγρουσι πάνδημον
οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἐφ' ἡμέρας ἦδη τρεῖς Ἀρτέμιδι, καὶ τοῖς μὲν 15
στόις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψυλῇ, πολὺν
μὲν Ἐπικύδου δεδωκότος, πολὺν δὲ Συρρακουσίῳ, τότε πωροσυνα-

1. χεῖρα] χερα codex. || 3. ὅτε δέ] ὁδε
codex. || 4. ποιήσῃ] ποίησα codex. || 5. κα-
θεῖπτε] καθεῖπτε codex. καθεῖπτε conj. Minas.
|| 6. ἐξέρχαινε] sic codex. ἐξέρχαινε edd. ||
6-7. γινόμενος] sic codex. γινόμενος edd. || 7.
κατέπιπτον] sic codex, more ut videtur By-
zantino. κατέπιπτε ponunt edita. || 9. θα-
λάττης] αλατῆς codex. — ἐγένετο] sic codex.
ἐγένετο edd. — Post ἐγένετο addunt καὶ ὁ-
ραχῆς edita. || 10. Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων]
hic incipit pars quæ ab editis fragmen-
tis tam longe discrepat, ut ipsa pro

fragmento inedito habenda sit. Confer
in textu Polybiano lib. VIII, cap. viii.
5, 6; cap. ix. 1-12; cap. xxxvii, 1-5.
Conferendus etiam Hero *De toleranda ob-
sidione* qui propius ad textum nostrum
accedit (pag. 319-320 ed. Th.). || 14. δια-
σαφίσαντος] διασαφίσαντες codex, sed cor-
rexit prima manus εἰ in ο. — θυσίαν] emen-
davi. θυσίαν codex. || 17. Ἐπικύδου] restitui.
ἐπικυδου codex. — πολὺν μὲν. πο-
λὺν δέ] πολὺ μὲν. πολὺν δέ ponit
codex.

Ined.

λαβὼν ὁ Μάρκος τὸ πείχος καθ' ὃ μέρος ἦν ταπεινότερον, καὶ νομίσας εἰκὸς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους μεθύειν διὰ τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἐνδειαν τῆς ξηραῖς τροφῆς, ἐπέβαλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος. Ταχὺ δὲ κλιμάκων δυοῖν συνεδευσὼν εὐαρμόσων, πρὸς τὸ πείχος ἐγένετο περὶ τὰ συνεχῇ τῆς πωράξεως, καὶ τοῖς μὲν ἐπιτηδείοις πρὸς τὴν ἀνάβασιν καὶ τὸν ἐπιφανέστατον καὶ πρῶτον κίνδυνον ἐκοινολογεῖτο περὶ τῶ μέλλοντος· μεγάλας ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνεδίδύς· τοὺς δὲ τοῖτοις ὑποურγήσοντας καὶ πρροσιόοντας κλίμακας ἐξέλεξε, διασαφῶν οὐδὲν πλὴν ἐποίμους εἶναι πρὸς τὸ παραγελλόμενον. Πειθαρχησάντων δὲ κατὰ τὸ συνταχθέν, λαβὼν τὸν ἄρμόζοντα καιρὸν νυκτὸς, ἤγειρε τοὺς πρῶτους· πρῶτόν μιν δὲ τοὺς ἅμα ταῖς κλίμαξι μετὰ σημείας καὶ χιλιάρχου, καὶ πρῶσαναμνήσας τῶν ἐσπομένων δωρεῶν τοῖς ἀνθρακιστήμασι, μετὰ δὲ ταῦτα πᾶσαν τὴν δύναμιν ἐξεγείρας, τοὺς μὲν πρῶτους ἐν διαστήματι κατὰ σημείαν ἐξαποσέλλει· ἐσπομένων δὲ τοῦτων εἰς χιλίους, βραχὺ διαλιπὼν αὐτοὺς εἶπετο μετὰ τῆς ἄλλης στρατείας. Ἐπεὶ δὲ οἱ φέροντες τὰς κλίμακας ἔλαθον ἀσφαλῶς τῷ τείχει πρῶσερείσαντες, ἐξ αὐτῆς ὥρμησαν ἀπροφασίστως οἱ πρὸς τὴν ἀνάβασιν λυποπεταγμένοι. Λαθόντων δὲ καὶ τοῦτων καὶ πάντων ἐπὶ τῶ πείχους βεβαίως, οὐκέτι κατὰ τὴν ἐξ ἄρχῆς τάξιν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ἅπαντες ἐμελλον διὰ τῶν κλιμάκων. Κατὰ μὲν ἔν τας ἄρχας ἐπιπορευόμενοι τὴν ἐφοδίαν ἔρημον εὗρισκον· οἱ γὰρ ἐς τοὺς πύργους ἠθροισμένοι διὰ τὴν θυσίαν, οἱ ἐς μὲν ἀκμὴν

Ms.
fol. 100 v°.

5-6. ἐπιτηδείοις] ἐπιτηδίοις codex. || 12. σημείας] sic codex. Apud Polybium ση-

μεία (ῆ) = σημαία. || 22. ἐφοδία] sic codex. ἐφοδία = ἐφοδία.

ἔπινον, οἱ δὲ ἐκοιμῶντο πάλαι μεθυσκόμενοι. Διὸ καὶ τοῖς μὲν
 πλοῦσι καὶ τοῖς ἐξῆς ἐπιστάτες ἄφνω καὶ μεθ' ἡσυχίας, ἔλαθον
 τοὺς πλείους αὐτῶν δόποκτείναντες. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς Ἑξαπύλοις
 ἠγίζον καταβαίνοντες, ἐνωκοδομημένην τὴν πλοῖον πυλίδα διεί-
 λον, δι' ἧς πόν τε στρατηγὸν καὶ τὸ λοιπὸν ἐδέξαντο στρατεύμα. Οὕτω
 δὲ τὰς Συρακούσας εἶλον Ῥωμαῖοι.

Incl.
l. 1-6.

ΑΜΒΡΑΚΙΑΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

ΠΟΛΥΒΙΟΥ Β' ΚΑ.

..... Ὁ δὲ Μάρκος, ἀσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὰς στρα-
 πεδίας, συνίστατο μεγαλομερῶς τὴν πολιορκίαν, καὶ τρία μὲν
 ἔργα κατὰ τὸ Πύρρειον προσηποῖε διὰ τῶν ἐπιπέδων, διεσῶτα
 μὲν ἀπ' ἀλλήλων, παράλληλα δέ· τέταρτον δὲ κατὰ τὸ Ἀσκλη-
 πειον, πέμπτον δὲ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν. Γινομένης δὲ τῆς προση-
 10

M.
fol. 101 r.

4. τὴν πλοῖον πυλίδαν] sic legendum
 esse existimaui. Ponit codex τὴν ἀπυλίδαν.
 ubi littera α numeralis est. Confer fal-
 sam lectionem ἀσπαθαίεος apud Phot.
 Epist. p. 69, 2, ubi Ἰωάννη Ἀσπαθαίω
 = Ἰωάννη προσηποθαίω, quod bene
 animadvertit vir doctissimus C. B. Hase
 in *Thes. ling. gr.* s. v. ἀσπαθαίεος.

Titulus Ἀμβρακίας πολιορκία Πολυβίου
 31. (scilicet βιβλίον) ΚΑ litteris unciali-
 bus exaratus est in codice. Fragmentum
 hoc e Polybii libro vicesimo primo *De*
obsidione Ambraciae jam pridem notum
 erat ex libello anonymo *De toleranda ob-*
sidione qui vulgo Heroni tribuitur (cf.

p. 324-325 ed. Thevenotianæ), verum
 unde petitum esset non liquebat, quippe
 quum ad librum vicesimum secundum
 (p. 657 ed. Didot) vulgo referretur. Confe-
 rendus etiam Livius, l. XXXVIII, v et vii.
 Ex apographo Minæ (Cod. Par. Supp. Gr.
 485) edidit C. Müllerus (Parisiis, Didot.
 1847). Nos ex prototypo codice damus.
 || 7-8. στραπεδίας] sic codex. στρα-
 πεδίας Müllerus. || 9. τὸ Πύρρειον] sic
 codex. τὸ Πύρρειον Schweighæuserus. *Pyr-*
rheum quod vocant vertit Livius. — προ-
 σηποῖε] προσηπὶ cum signo ὕ· ponit codex.
 || 10-11. κατὰ τὸ Ἀσκληπείον] sic quoque
 Livius: unum e regione *Æsculapiei*.

γωγῆς ἐνεργοῦ κατὰ πάντας ἅμα τοὺς τόπους, ἐκπληκτικὴν συνέ-
 βαίνει γίνεσθαι τοῖς ἐνδον τὴν τῷ μέλλοντος ποροδοκίαν. Τῶν δὲ
 κριῶν τυπλόντων ἐνεργῶς τὰ τεῖχη καὶ τῶν δορυδρεπάνων ἀποσυρόν-
 των τὰς ἐπάλξεις, ἐπειρῶντο μὲν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀντημη-
 5 χανᾶσαι πρὸς πᾶντα, τοῖς μὲν κριοῖς διὰ κεραίων ἐνιέντες
 σηκώματα μολυβδαὶ καὶ λίθους, τοῖς δὲ δρεπάνοις σιδηραῖς περι-
 πθέντες ἀγκίρας καὶ καταχρόντες ταῦτα ἔσω τῷ τείχεος, ὥστε,
 ἐπὶ τὴν ἐπαλξιν συντελέοντος τῷ δόρατος, ἐγκρατεῖς γίνεσθαι τῶν
 δρεπάνων. Τὸ δὲ πλεῖον ἐπεξίοντες ἐμάχοντο γενναίως, ποτὲ μὲν
 10 ἐπιπδέμενοι νύκτωρ τοῖς ἐπικοιτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἔργων, ποτὲ δὲ τοῖς
 ἐφημερεύουσι μεθ' ἡμέραν ποροφανῶς ἐγχειροῦντες.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, συνεχῶς ἐνεργοῦντες τοῖς κριοῖς, αἰεὶ τε παρέ-
 λυον τῶν πειχῶν. Οὐ μὴν εἰς γὰρ τὴν πόλιν ἐδύναντο βιάσασθαι
 διὰ τῶν πλωμάτων, τῷ καὶ τὴν ἀντοικοδομίαν ὑπὸ τῶν ἐνδον ἐνε-
 15 ρὸν εἶναι καὶ μάχεσθαι γενναίως ἐπὶ τῷ πίπλοντος μέρους τοῖς Αἰ-
 τωλοῦς. Διόπερ ἀπορροῦμενοι κατήντησαν ἐπὶ τὸ μεταλλεύειν καὶ

1. ἐνεργοῦ] sic codex. ἐνεργῶς Müllerus. — ἐκπληκτικὴν] ἐκπληκτικὴ codex.
 | 2-3. τῶν δὲ κριῶν τυπλόντων] sic codex. *Arietibus muros quatit* vertit Livius || 3. *δορυδρεπάνων*] *asseribus falcatis* vertit Livius. || 6. *σηκώματα μολυβδαὶ καὶ λίθους*] emendavi. *σηκώματα μολυβδῖνα καὶ λίθους* ponit codex. Aliquanto plenior locus in editis: *σηκώματα μολυβδῖνα καὶ λίθους καὶ σύμπι δρύϊνα*. In *arietes tollentibus libramenta plumbi aut aeorum stipitesve robustos incutiebat* vertit Livius. || 7. *καταχρόντες*] *καταχρόντες* codex. *κατασπώντες* post Schweighauserum Müllerus. ex Livio qui *trahentes* vertit. || 8. *δόρατος*]

asserem vertit Livius, qui hunc locum ita expressit: *falces, ancoris ferreis injectis in inferiorem partem muri trahentes asserem, praefringebant*. || 10. *ἔργων*] *ελων* codex ponit, ex confusione litterarum I et Γ in scriptura unciali. Vertit Livius *custodias operum*. || 13. *εἰς*] sic codex. *ἐς* Müllerus. || 14. *ἀντοικοδομίαν*] *novus pro diruto murus obiciebatur* vertit Livius. || 14-15. *ἐνεργὸν*] *ἐργον* codex, ubi manifesto librarius litteras EN omisit. || 15-16. *Αἰτωλοῦς*] *αιτωλου* codex, ubi Δ = Λ in scriptura unciali. || 16. *κατήντησαι*] *κατη* √ *σαι* ponit codex. || 16-p. 330, 1. *καὶ χεῖ-
σαι*] *κεχησθαι* codex. Confer *κικρεμάσθω*

χρησθαι τοῖς ὀρύγμασιν ὑπὸ γῆς. Ἀσφαλισμένοι δὲ τὸ μέσον
 ἔργον τῶν τελευτῶν τῶν θεωυπαρχόντων καὶ σκεπάσαντες ἐπιμελῶς
 τὴν σύριγχα τοῖς γέροισι, θεωσεβάλλοντο σοὰν παράλληλον τῷ
 τεῖχει χροδὸν ἐπὶ δύο πλέθρα· καὶ λαβόντες ὄρχην ἐκ ταύτης,
 ὥρυθλον ἀδιαπαύτως καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν ἐκ διαδοχῆς.
 Ἐφ' ἱκανὰς μὲν οὖν ἡμέρας ἐλάνθανον τοὺς ἐνδον φέροντες ἔξω
 πὸν χοῦν διὰ τῆς σύριγχος· ὡς δὲ μέγας ὁ σωρὸς ἐγένετο ἐκφερο-
 μένης γῆς καὶ σύνοπτος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως, οἱ θεωσεῶντες τῶν πο-
 λιορκουμένων ὥρυθλον τάφρον ἑσώθεν ἐνεργῶς παράλληλον τῷ
 τεῖχει καὶ τῇ σάσει πρὸ τῶν πύργων.

Ἐπειδὴ δὲ βάθος ἔχεν ἱκανόν, ἐξῆς ἔθηκαν παρὰ πὸν ἕνα
 τοῖχον τῆς τάφρου πὸν ἐφύς τῷ τεῖχει χαλκώματα συνεχῇ λεπιό-
 τατα ταῖς κατασκευαῖς· καὶ παρὰ ταῦτα διὰ τῆς τάφρου παριόν-
 τες, ἠκροῶντο τῷ ψόφου τῶν ὀρυθόντων ἔξωθεν. Ἐπεὶ δὲ ἐση-
 μειώσαντο πὸν τόπον καὶ ὃν ἐδήλου ἵνα τῶν χαλκωμάτων διὰ
 τῆς συμπαθείας, ὥρυθλον ἑσώθεν ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ
 ἄλλῃν κατὰ γῆς τάφρον ὑπὸ τὸ τεῖχος, σχαζόμενοι τῷ συμπε-
 σεῖν ἐναντίοι τοῖς πολέμοις. Ταχὺ δὲ τύπου γινομένου διὰ τὸ τοὺς
 Ῥωμαίους μὴ μόνον ἀφίχθαι πρὸς τὸ τεῖχος ὑπὸ γῆς ἀλλὰ καὶ

= καὶ κρημάδῳ in Apollodori Poliorceticis
 (p. 181, l. 7 ed. nostræ). Etenim Ε = ΑΙ
 in pronuntiandi ratione quæ apud Græcos
 etiamnum usurpatur. || 3. τὴν σύριγχα
 sic codex. Delendum censuit Müllerus.
 Vertit autem Livius *cuniculum occultum*
vineis ante contacto loco agere instituit.
 — θεωσεβάλλοντο] sic codex. θεωσεβάλ-
 λοντο Müllerus. — παράλληλον] παραλλη-

λων codex. || 5. ἀδιαπαύτως] διαπαύτως
 codex. || 10. τῇ σάσει] sic codex. τῇ σοᾷ
 τῇ Müllerus. || 11. ἕνα] εν codex. || 13.
 Post κατασκευαῖς inserunt ex Herone edita
 οἶον λεκάνας καὶ ἑτέρα ὅμοια πύργους. Omit-
 tit codex. || 16. Post συμπαθείας addunt
 ex Herone edita ἀντήχου γὰρ πρὸς πὸν
 ἐκπὸς ψόφου, quæ non sunt in codice. || 19.
 ἀφίχθαι] ἀφειχθαι codex.

διεσπλωκέναι τόπον ἱκανὸν τῷ τείχεις ὑπὸ γῆς ἐφ' ἑκάτερον τὸ
 μέρος τῷ μετάλλου, συνέπεσον ἄλληλοις. Καὶ τὸ μὲν ὡρεθόν
 ἐμάχοντο ταῖς σαρείσσαις ὑπὸ γῆν. Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἠδύνατο μέγα
 ποιεῖν διὰ τὸ ὡρεβάλλεσθαι θυρεοὺς καὶ γέρεα ὡρὸ αὐτῶν ἀμ-
 5 φότεροι, τὸ πνικὰ δὲ ὑπέδετό τις τοῖς πολιορκουμένοις, πῖθον
 ὡρεθμένους ἄρμοςον κατὰ τὸ πλάτος τῷ μετάλλῳ, τρυπῆσαι
 τὸν πυθμένα, καὶ λειώσαντας αὐλίσκον σιδηροῦν ἴσον τῷ τείχει
 πλῆσαι τὸν πῖθον τῷ πλίλῳ λεπιῶ, καὶ πρὸς παντελῶς μικρὸν ἐμ-
 βαλεῖν ὑπὸ αὐτὸ τὸ τῷ πῖθου περιτόμιον· καὶ πεῖτα σιδηροῦν πῶμα
 10 τρημάτων πλήρες τῷ σώματι περιθέντας, ἀσφαλῶς εἰσάγειν διὰ
 τῷ μετάλλου νεῦον τῷ σώματι ὡρὸς τοῦς ὑπεναντίους· ὅποτε δὲ
 ἐγίγινον τοῖς πολεμίοις, περισάξαντας τὰ χεῖλη τῷ πῖθου παν-
 ταχόθεν, τρημάτα δύο καταλιπεῖν ἐξ ἑκάτερου τῷ μέρει, δι' ὧν
 διωδοῦντες τὰς σαρείσας ἐκ ἐάσωσι ὡρεσθῆναι τῷ πῖθῳ τοῦς ὑπε-
 15 ναντίους· μετὰ δὲ ταῦτα λαβόντας ἀσκὸν ᾧ οἱ χαλκεῖς χερῶνται
 καὶ ὡρεσαρμόσαντας ὡρὸς τὸν αὐλὸν τὸν σιδηροῦν, φουσᾶν ἐνε-
 γῶς τῷ ὡρὸς τῷ σώματι περὶ ἐν τοῖς πλίλοις ἐγκειμένῳ, κατὰ

Ms.
 fol. 102 r°.

2. μετάλλου] sic codex. ὀρύγματις po-
 nunt ex Herone edita. || 3. ταῖς σαρείσσαις]
 ταῖσαισαῖς ponit codex, tanquam scriben-
 dum esset σαρεῖσαι. Prolongæ hastæ quas
 sarissas vocant Livius. — δὲ ὕδεν] sic
 codex. δ' ὕδεν Müllerus. || 4. θυρεοὺς] θυ-
 ραίους codex. || 4-5. ἀμφοτέροις] sic co-
 dex, quocum consentit Hero. ἀμφοτί-
 ρους Müllerus. || 7. λειώσαντας] λιώσαντες
 codex. || 8. πλίλῳ] sic videtur legendum ex
 Livio, qui tenui pluma completum dolium
 vertit. Sed πλίλῳ ponit codex. Confer ta-
 men p. 332, l. 4, not. ubi codex habet

πλίλῳ. || 9. πῶμα] πῶμα codex. operculum
 ferreum vertit Livius. || 11. νεῦον] sic co-
 dex. νεύοντα Müllerus. — ὅποτε] ποτε co-
 dex. || 12. ἐγίγινον] εἰ τις αὖ ἐκ ponit
 codex, videlicet ex scriptura unciali ΕΓΓΙΣ
 = ΕΙΤΙΣ. || 14. ταῖς σαρείσσαις] τασαισας
 codex. — ἐάσωσι] sic codex. ἐάσωσι Mül-
 lerus. || 15. λαβόντας] λαβόντες codex. —
 ἀσκὸν] χαλκον codex. De hoc folle. quo
 utuntur fabri, confer Apollodori Poliorce-
 tica (p. 152, l. 2 ed. nostræ). || 17. τῷ
 ὡρὸς τῷ σώματι περὶ] sic codex. τὸ ὡρὸς
 τῷ σώματι πῶρ Müllerus.

ὅσοῦτον ἐπαγρομένους αἰεὶ τὸν αὐλὸν ἐκτός, καθύσσον αὖ ἐκκάπτει
 τὰ πλάγια. Γενομένων δὲ πάντων καὶ ἃ θεωρήσῃται, τό τε πλῆ-
 θος τῶ καπνῶ συνέβαινε πολὺ γενέσθαι, καὶ τῇ δριμύτητι διαφέρειν
 διὰ τὴν φύσιν τῶν πύλων, φέρεσθαι τε πᾶν εἰς τὸ τῶν πολεμίων
 μέταλλον· ὥστε καὶ λίαν κακοπαθεῖν καὶ δυσχερεῖσθαι τοὺς Ῥω-
 μαίοις, ἔτε κωλύειν ἔτε ὑπομένειν δυναμένους ἐν τοῖς ὀρύγμασι
 τὸν καπνόν. Τοιαύτην δὲ λαμβανούσης τελευτῇ τῆς πολιορκίας,
 ὁ στρατηγὸς τῶν Αἰτωλῶν πρὸςβέβηκεν ἐγὼ πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν
 Ῥωμαίων.

2. τὰ πλάγια] sic codex. τὰ πύλα Mül-
 lerus. || 3. διαφέρειν] sic codex. διαφέρειν

Müllerus. || 4. πύλων] πύλων codex. Cf.
 pag. 331, l. 8, not ed. nostræ.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΩΚΥΔΙΔΟΥ.

Πολιορκία Πλαταιέων.

Τοσαῦτα ἐπιθείσας καδίῃ ἐς πόλεμον τὸν στρατὸν, καὶ περὶ
 τὸν μὲν περιεσάφρουν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν ἃ ἔκοψαν, τὰ μηδένα
 ἐπέξιναι· ἔπειτα χῶμα ἔχουν περὶ τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες παύσῃ
 αἶρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν στρατεύματος τοσούτῃ ἐργαζομένῃ· ξύλα
 5 μὲν ἔν τεμνοντες ἐκ τῶ Κισαιρῶνος παρωκοδῶν ἐκτέρφονεν,
 φορμηδὸν ἀπὸ τοῦ τῶν ἰσθμίων, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ
 χῶμα. Ἐφόρουν δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι
 ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. Ἡμέρας δὲ ἔχουν ἐβδομή-
 κοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι κατὰ ἀναπαύλας, ὥστε τοῖς
 10 μὲν φέρειν, τοῖς δὲ ὑπνοῦν τε καὶ σίπτον αἰρεῖσθαι· Λακεδαιμο-
 νίων τε οἱ ξυναρῶι ἐκάστης πόλεως ἐφεσῶτες ἡνάγκαζον εἰς τὸ

Ms.
fol. 109 v°.

Titulus Ἐκ τῶν Θωκυδίδου (sic codex pro Θουκυδίδου) πολιορκία Πλαταιέων litteris uncialibus in codice exaratus est. Hæc Thucydidea discrepant aliquantum ab editis quæ leguntur in Thucydid. I. II, c. LXXV sqq. Codex pervetustus aliquot lectiones affert novas ac notatu dignas, quæ sunt hucusque ineditæ. Collatio facta est cum editione Godofredi Bœhme (Lipsiæ, sumptibus et typis B. G. Teubneri, M DCCC LV). || 3. ἐπέξιναι] sic codex. ἐπ ἐξιναι edd. Nam ΕΠ = ETI in scriptura unciali. — ἔπειτα] ἐπιτ ponit codex, scilicet ἐπὶ τὸ χῶμα. || 4. στρατεύματος τοσούτῃ] στραπεύματος ποσούτῃ codex. || 5. Κισαιρῶνος] καὶ Κισαιρῶνος ponit codex. Forte fuit scrip-

tum in prototypo exemplari ΚΥΘΑΙΡΩ-
 ΝΟC. || 7. ὕλην] ὕλη codex. || 8. ἀνύτειν] ἀνυττειν codex. — ἔχουν] ἐχουσιν codex. Error fluxisse videtur ex lingua vulgari apud Græcos, in qua ἔχουν = ἐχουσιν. Unde con-
 jicere licet utramque formam apud Byzantinos exstitisse, nono post Christum natum sæculo. || 9. κατὰ ἀναπαύλας] sic codex. κατ' ἀναπαύλας edd. || 10. ὑπνοῦν] scripsi ex υπνουν, quæ lectio codicis ad verbum ὑπνώ - ὤ referenda videtur. ὑπνον substantive ponunt edita, in quibus legitur ὑπνον τε καὶ σίπτον αἰρεῖσθαι. — αἰρεῖσθαι] αἰρεσθαι codex. || 11. ἐφεσῶτες] codex. ξυνεφεσῶτες habent edita. — εἰς] codex. εἰς ponunt edd.

ἔργον. Οἱ δὲ Πλαταιεῖς, ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον
 τεῖχος συνθέντες καὶ ἐπισήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ἢ περὶ τοῦ
 ἐσωκοδόμενου εἰς αὐτὸ πλίνθοις τῶν ἐγγύς οἰκιῶν καθαιρούντες.
 ξύνδεσμος δὲ ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τὰ μὴ ὑψηλὸν γινόμενον ἀδενὲς
 εἶναι τὸ οἰκοδόμημα· καὶ περκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ δι-
 φθέραις, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις
 βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι· ἤρετο δὲ τὸ ὕψος τὰ τείχους,
 καὶ τὸ χῶμα ἐχολαίτερον ἀνταυτῇ αὐτῷ. Καὶ οἱ Πλαταιεῖς
 τοῖόνδε τε ἐπινοοῦσιν· διελόντες τὰ τείχους ἢ περὶ τοῦ χῶμα
 ἐσεφόρου τὴν γῆν. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰδοόμενοι ἐν παροῦσι
 χαλάμων πηλῷ ἐνείλοντες ἐσέβαλον εἰς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ
 διαχέομενον ὥσπερ ἡ γῆ φοροῖτο.

Οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκλειόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέχον, ὑπόνομον δὲ
 ἐκ τῆς πόλεως ὠρυξάν τε καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ χῶμα

1. Πλαταιεῖς] codex. Πλαταιῆς edd.
 || 2. συνθέντες] codex. ξυνθέντες edd. || 3.
 πλίνθους] πλινθους codex, qui etiam in
 Apollodori Poliorceticis ponit constanter
 πλινθος, πλινθινος. (Cf. p. 148, l. 1 not.
 ed. nostræ.) — τῶν ἐγγύς] sic codex. ἐκ
 τῶν ἐγγύς edd. || 4. δὲ ἦν] codex. δ' ἦν
 edd. — τὰ] τὸ codex. — γινόμενον] sic
 codex. γιγόμενον edd. || 6. πυρφόροις]
 sic simpliciter codex. πυρφόροις οἷσις po-
 nunt edita. Conjiici potest vocabulum οἰ-
 σῆς a scholiasta quodam illatum esse, ut
 intelligeretur quidnam essent τὰ πυρφόρα.
 || 7. ἤρετο] sic simpliciter codex. ἤρετο...
 μέγα ponunt edita, sed vox μέγα redun-
 dat. || 8. ἀνταυτῇ] ἀνταυτῇ codex. — Πλα-
 ταιεῖς] codex. Πλαταιῆς edd. || 9. περὶ-

πῆτο χῶμα] sic codex. περὶ πῆτο τὸ χῶμα
 ponunt edita. Sed melior lectio codicis. ||
 10. ἐσεφόρου] εσφορου codex. || 11. χαλά-
 μων] sic codex. χαλάμων edd. — πηλῷ] πηλῷ
 codex. πηλὸν edd. — ἐνείλοντες] scripsi ex
 conjectura pro vulgato ἐνείλοντες, quia
 ponit codex ἐνείλοντες, unde videtur in
 textu unciali scriptum fuisse ΕΝΕΙΛΟΝ-
 ΤΕC vel ex iotacismo ΕΝΙΛΟΝΤΕC, ubi
 Λ cum Δ confusum. Ceterum εἴλω =
 εἴλλω = εἰλέω. — ἐσέβαλον εἰς] sic codex.
 ἐσέβαλλον εἰς ponunt edita. || 13. ἀποκλει-
 μένοι] codex. ἀποκλειόμενοι edd. || 13-14.
 δὲ ἐκ] codex. δ' ἐκ edd. — ὠρυξάν τε καὶ]
 sic codex. ὠρυξάντες καὶ ponunt edita. Sed
 elegantior lectio codicis. — ὑπὸ χῶμα]
 sic codex. ὑπὸ τὸ χῶμα ponunt edita.

ὑφείλκον αὖτις παρὰ σφᾶς πὺν χοῦν, καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς
 ἔξω, ὥστε ἐπιβάλλοντας ἥσπον ἀνύπειν ὑπαγομένους αὐτοῖς χάπτωθεν
 τῷ χώματος καὶ ἰζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. Δεδιότες δὲ μὴ
 εἰδὲ ἔπως δύναιντο ὁλόγροι πορὸς πολλοὺς ἀντέχειν, πορσπεξεῦρον
 5 πόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ
 τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτῷ δῖξάμενοι δὴ τῷ βραχέως
 πείχους ἐκ τῷ ἐντὸς μνηοειδὲς ἐς τὴν πόλιν ἐστωκοδόμουν, ὅπως εἰ
 τὸ μέγα πείχος αἰλόκοιτο, τοῦτο ἀντέχοι καὶ δεοὶ τοὺς ἐναντίους
 αὖτις πορὸς αὐτὸ χοῦν καὶ πορχωρῶντας εἰσω διπλάσιόν τε πόνον
 10 ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γήνεσθαι. Ἄμα δὲ τῇ χώσει καὶ
 μηχανὰς πορσῶν τῇ πόλει οἱ Πελοποννήσιοι, μίαν μὲν ἢ τῷ
 μεγάλῳ οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα πορσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα
 κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἐφόβησεν· ἄλλας δὲ ἄλλη τῷ πείχους
 ἐς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιεῖς, καὶ δοκοὺς
 15 μεγάλας δῖξήσαντες ἀλύσει μακραιῖς σιδηραῖς δὴ τῇ τρυφῇ
 ἐκατέρωθεν δὴ κραυγῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν
 ὑπὲρ τῷ πείχους, ἀνεκλύσαντες ἐγκαρσίαις, ὅποτε πορσπεσεῖσθαι
 πῃ μέλλοι ἢ μηχανῇ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύ-

Ms.
 fol. 103 r°.

2. ὥστε ἐπιβάλλοντας | codex. ὥστ' ἐπι-
 βάλλοντας edd. — ἥσπον ἀνύπειν | ἥσπον ἀνοι-
 γιν codex. Confusio orta est ex similitu-
 dine litterarum Γ = Τ in scriptura unciali
 et ex iotacismo quo Υ = ΟΙ. || 4. εἰδὲ ἔπως |
 codex. εἰδ' οὕτω edd. — δύναιντο | sic
 codex. δύνανται ponunt edita. || 6. βρα-
 χέως | codex. βραχέος edd. || 7. ἐστωκο-
 δόμουν | sic codex. πορστωκοδόμουν ponunt
 edita. || 8. τοῦτο ἀντέχοι | τοῦτο ἀντέχει co-

dex. τοῦτο ἀντέχοι edd. || 12-13. μέγα κα-
 τίσεισι | codex. μέγα πε κατίσεισι edd. || 13.
 Πλαταιᾶς | codex. Πλαταιέας edd. — ἄλλας |
 αλλα codex. || 14. ἐς βρόχους | sic codex. ἀς
 βρόχους ponunt edita. — Πλαταιεῖς |
 codex. Πλαταιῆς edd. || 15. ἀρτήσαντες |
 ἀρτυσαντες codex. — ἀλύσει | sic codex
 cum spiritu leni. ἀλύσει cum spiritu
 aspero ponunt edd. || 18. χαλαραῖς ταῖς |
 χαλαρακταῖς codex.

σεσι καὶ ἐ δὲ χεῖρὸς ἔχοντες. Ἡ δὲ ῥύμη ἐμπύπλουσα ἀπειρώ-
 λιζε τὸ πωρέχον τῆς ἐμβολῆς. Μετὰ δὲ ὅττο οἱ Πελοποννήσιοι,
 ὡς αἴ τε μηχαναὶ ἐδὲν ὠφέλου κὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιείχισμα
 ἐγίνετο, νομίσαντες ἀπορον εἶναι διὰ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν
 τὴν πόλιν, πρὸς τὴν περτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρὸς περὶ δὲ
 περὶ ἐδόξεν αὐτοῖς πειρᾶσθαι εἰ δύναιτο πνεύματος γενομένου ἐπι-
 φλέξαι τὴν πόλιν ὅσον ἐ μεγάλην. πᾶσαν γὰρ δὴ εἶδαν ἐπι-
 νόουν εἰ πως σφίσιν ἄνευ δαπάνης κὶ πολιορκίας πωρεσθῆναι.
 Φορῶντες δὲ ὕλης φακέλλοις παρέβαλλον διὰ τῆς χώματος ἐς
 τὸ μεταξὺ πωρεθόν τῆς τείχους καὶ τῆς πωρεσώσεως. ταχὺ δὲ 10
 πλήρεις γενομέναι διὰ πολυχειρίαν, παρηνήσαντες κὶ τῆς ἄλλης
 πόλεως ὅσον ἐδύναιτο διὰ τῆς μετεώρου πλείστον ἐπιχεῖν, ἐμβολόντες
 δὲ πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσσῃ ἤψαν τὴν ὕλην. Καὶ ἐγένετο φλόξ
 ὅσην ἐδεῖς που ἐς γε ἐκαῖνον τὸν χρόνον χειροποιήτον εἶδεν.
 ἦδη γὰρ ἐν ὅρεσιν ὕλη τελεφεύσα ἔω ἀνέμων πρὸς αὐτὴν διὰ 15
 τῆς αὐτομάτου πῦρ κὶ φλόγα ἀπ' αὐτῆς ἀνῆκε. ὅττο δὲ μέγα
 ἦν, κὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἄλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε δια-
 φθεῖραι. ἐντὸς γὰρ πολλῆς χωρὶς τῆς πόλεως ἐκ ἦν πελάσαι,
 πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ κὶ ἤλπιζον οἱ ἐναντίοι,
 ἐκ αὐτῆς διέφυγον. Νῦν δὲ καὶ πόδε λέγεται ξυμβῆναι. ὕδωρ πολὺ 20

7. εἶδαν] sic codex. ἰδῆαν ponunt edita.
 || 11. παρηνήσαντες] π. ρήσαντες codex.
 ὅτι παρηνήσαν ponunt edita. || 13. ἤψαν] ἤψαν
 codex. || 14. πῦρ] sic codex. πῶ edd. — γε
 ἐκαῖνον] codex. γ' ἐκαῖνον edd. — εἶδεν] εἶδε
 codex. || 16. τῆς αὐτομάτου] codex. αὐτο-
 μάτου edd. || 16-17. μέγα ἦν] codex. μέγα
 πῆ edd. || 17. Πλαταιᾶς] sic codex. Πλα-

ταιᾶς edd. — ἐλαχίστου ἐδέησε] ἐλαχ-
 σουσδεῖσαι ponit codex, ubi error fluxit ex
 confusione litterarum E et C in scriptura
 unciali, unde ΤΟΥΕΔΕ = ΤΟΥCΔΕ. ||
 20. ὕδωρ πολὺ] sic simpliciter codex. ὕδωρ
 ἐξ ὕδατος πολὺ ponunt edita, ubi verba ἐξ
 οὕδατος mihi videntur ex scholiis in tex-
 tum illata fuisse.

κὺ βρογτὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα κὺ ἔτῳ παυθῆναι τὸν κίνδυνον. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπεὶ κὺ τύτου δῆμαρτον, μέρος μὲν καταλιπόντες τῷ στρατῷ, τὸ δὲ πλέον ἀφέντες, περιετείχίζον τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον. Τάφρος δὲ ἐντὸς τε ἦν κὺ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο. Καὶ ἐπεὶ πᾶν ἐξείργαστο περὶ ὄρχουρας ἐπιπολὰς, καταλιπόντες φυλακὰς τῷ ἡμίσεως τείχεσι (τὸ δὲ ἡμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον) ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

2-3. μέρος μὲν] codex. μέρος μὲν π edd. || 3. στρατῷ] sic codex. στρατοπέδου ponunt edita. — Verba τὸ δὲ πλέον ἀφέντες, quæ uncis inclusa sunt in editione Didotiana, præbet codex prima manu in textu ipso exarata. π δὲ λοιπὸν ἀφέντες ponit Bœhme. || 4. διελόμενοι κατὰ πόλεις] διελομ. . . . τα habet codex, quippe in quo aliquot litteræ evanuerint. || 5. ἐπλινθεύσαντο] ἐπλινθεύσαντο codex (cf. p. 334, l. 3 not. ed. nostræ). || 5-6. ἐξείργαστο] ἐξήρτατο ponit codex, videlicet ex iotacismo quo EI = H, et ex confusione litterarum uncialium Γ = T. —

φυλακὰς] φύλακας edd. || 6-7. ἡμίσεως] sic codex. ἡμίσιος edd. || 8. Post verba κατὰ πόλεις, legitur in editis: Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν κὺ γυναῖκας κὺ τοὺς πρεσβυτάτους τε κὺ πλῆθος τὸ ἀρχεῖον (ἀρχησον Bœhme) τῶν ἀνθρώπων πρότερον ὀκνεμισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δ' ἐπολιορκούντο ἐγκαταλειμμένοι πετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα κὺ ἑκατὸν σιτοποιοί. Τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ἐξυμπατες ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, κὺ ἄλλος ἑδεῖς ἦν ὃν τῷ τείχεϊ ἔπε δούλος ἔπε ἐλευθερος. Τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

ΕΚ ΤΩΝ ΙΩΣΗΠΟΥ.

Ἰωταπάτης ἄλλωσις.

..... μέγεθος ἐκ τῶν πετροβόλων ἐβάλλοντο πῦρ τε καὶ
 πληθος ἀθρόον οἰσῶν, ἅπερ ἔ μόνον τὸ τεῖχος ἀνεπίβατον τοῖς
 Ἰουδαίοις ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐντὸς ἔσσης ἐφικνεῖτο χώρας.
 Καὶ γὰρ τὸ τῶν Ἀράβων τοξοτῶν πληθος ἀκοντισταὶ καὶ σφενδο-
 νῆται πάντες ἅμα τοῖς μηχανήμασιν ἐβάλλον. Οὐ μὴν εἰργόμενοι
 τῆς καθ' ὑπερθεὶν ἀμύνης ἡρέμου· ἐκτρέχοντες γὰρ ληστρικώ-
 περον κατὰ λόχοις περιέσπων τε τῶν ἐργαζομένων τοῖς σκέπας καὶ
 τοῖς γυμνουμένοις ἔπαιον· καὶ καθ' ὃ παρείκοιεν ἐκείνοι διερέ-
 πουν τε τὸ χῶμα καὶ τὰ χαρὰκάματα σὺν τοῖς ἔργοις ἐνεπίμ-
 ωρασαν, μέχρι συνεῖς Οὐεσπασιανὸς τὴν διαίρεσιν τῶν ἔργων 10

Ms.
fol. 16 r.

Titulum Ἐκ τῶν Ἰωσήπου Ἰωταπάτης
 ἄλλωσις ex conjectura restitui. Nullus enim
 in codice titulus occurrit, quippe quum
 fragmentum initio atque fine hodie muti-
 lum sit, atque uno tantum folio contineat-
 ur (folio olim α, nunc vero 16 recto et
 verso). Quod folium quum unice super-
 esset, temere a compactore libri post
 quaedam ex oratione Joannis Chrysostomi
 Περὶ Ἱερουσλήνης excerpta positum est.
 Fragmentum ipsum pertinet ad Josephi
Bellum Judaicum, lib. III, cap. vii, 9, 10,
 11, 12, 13. Agitur ibi de obsidione urbis
 Jotapata. Collationem institui cum edi-
 tione Didotiana a G. Dindorfio confecta.
 || 1. . . . μέγεθος] initium sententiæ de-
 sideratur, quæ in editis ita se habet :

Οὐεσπασιανὸς δὲ ἐν κύκλῳ τὰς ἀφειρηθείους
 μηχανὰς ὀπισθίσας (τὰ πάντα δὲ ἦν ἐκατὸν
 ἐξήκοντα ὄργανα) βάλλειν ἐκέλευσε τοὺς
 ὄντι τῷ πείχους· ὁμοῦ δὲ οἱ τε καταπέλται
 τὰς λόγχας ἀνερροῖζον καὶ ὧλανπαῖοι λίθοι
 μέγεθος κ. τ. λ. || 2. ἀθρόον] sic codex.
 ἀθρόων edd. — ἅπερ ἔ μόνον] ἀπερρυμέ-
 νον codex. || 3. τῆς ἐντὸς ἔσσης ἐφικνεῖτο
 χώρας] τὴν ἐντοσσοσηφικνεῖτοχωραν ponit
 codex, unde forte legendum est τὴν ἐντὸς
 ἔσσης ἐφικνεῖτο χώραν. || 4. ἀκοντισταὶ καὶ
 ἀκοντισταὶ τε καὶ ponunt edita. τε om. co-
 dex. || 6. τῆς καθ' ὑπερθεὶν ἀμύνης] ταῖς
 καθ' ὑπερθεὶν ἀμυναῖς ponit codex. καθύ-
 περθεὶν uno verbo edd. || 7. τε] om. edd.
 || 9. ἔργοις] sic codex. χέρροις ponunt
 edita. || 10. συνεῖς] συνεῖς codex.

αἰπάν ἔῖναι τῆς βλάβης (τὰ γὰρ διασῆματα τοῖς Ἰουδαίοις
 θεωροβόλῃς παρέχειν τόπον) ἐνοῖ τὰ σκεπάσματα· καὶ συναφθεύ-
 σης ἅμα αὐτοῖς τῆς δυνάμεως, ἀνείρχθησαν αἱ τῶν Ἰουδαίων
 παραδύσεις. Ἐχειρομένῃ δὲ τῇ χώματος ἤδη καὶ τοῖς ἐπάλλξεσιν
 ὅσον ἔπω πλησιάζοντος, δεινὸν ὁ Ἰώσηπος νομίσας εἰ μηδὲν ἀντι-
 μηχανήσαιτο τῇ πόλει σωτήριον, συναθροίζει τέκτονας, καὶ τὸ τεῖχος
 ἐκέλευσεν ὑψῆ· τῶν δ' ἀδύνατον εἶναι φαρμένων οἰκοδομεῖν το-
 σούτοις βέλεσι βαλλομένοις, σκέπην αὐτοῖς ἐπινοεῖ τοῖανδε· δρυ-
 φάκτοις πῆξασαι κελεύσας ἐνπετάσαι τε βύρσας βοῶν, ὡς ἂν
 10 δέχοντο μὲν τοὺς ἀπὸ τῶν πετροβόλων λίθους κολπούμεναι, πε-
 ρεολιθάνοι δ' ἀπ' αὐτῶν τὰ λοιπὰ βέλη καὶ τὸ πῦρ ὑπὸ τῆς
 ἱκμάδος ἐίργοντο, θεωράσῃσι τῶν τεκτόνων· ὑφ' οἷς ἀσφαλῶς
 ἐργαζόμενοι δι' ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, τὸ τεῖχος ἤγειραν ἐς εἴκοσι
 πῆχεις τὸ ὕψος, καὶ συχνούς μὲν πύργους ἐνωκοδόμησαν αὐτῷ καρ-
 15 τεράν τε ἐπάλλξιν ἐφηρμόσαντο. Τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις ἤδη τῆς
 πόλεως ἐντὸς οἰομένοις εἶναι πολλὴν ἐποίησεν ἀθυμίαν, καὶ τοῦς τε
 τὴν ἐπίνοιαν τῆς Ἰωσήπου καὶ τὸ παράστημα τῶν ἐπὶ τῆς πόλεως
 κατεπλάγησαν. Οὐεσπασιανὸς δὲ καὶ τοῦς τὸ πανοῦργον τῆς στρα-

2. παρέχειν] sic codex. παρέιχε ponunt edita. — τόπον] το παν codex. — τὰ σκεπά-
 σματα] sic codex. τὰς σκέπας edd. || 3. αὐ-
 τοῖς] sic codex. αὐταῖς edd. || 4. παραδύσεις]
 παρελυσίς codex. Varietas lectionis ex si-
 militudine litterarum Λ = Δ orta est. ||
 7. ὑψοῦ] scilicet αἶρεν. Sic codex. ὑψοῦν
 ponunt edita. — τῶν δ' ἀδύνατον] codex.
 τῶν δὲ ἀδύνατον edd. || 9. ἐνπετάσαι] sic
 codex more epigraphico. ἐμπετάσαι edd.
 — βύρσας βοῶν] post βύρσας inserunt reo-

δοθους edita, sed omittit codex. || 10-11.
 περολιθάνοι δ' ἀπ' αὐτῶν] περολιθάν. οἱ
 δ' ἀπ' αὐτῶν ponit codex. Confusio orta
 e scriptura unciali, in qua vocabula non
 distinguuntur. δὲ ἀπ' αὐτῶν edd. || 12.
 εἶργοντο] ἱργοντο codex. — ὑφ' οἷς] sic
 codex. ἐφ' οἷς ponunt edita. || 13. ἐς] co-
 dex. εἰς edd. || 15. ἐφηρμόσαντο] codex.
 ἐφηρμόσαντο errore typographico habent
 edita. || 15-16. ἤδη τῆς πόλεως ἐντὸς] sic
 codex. ἐντὸς ἤδη τῆς πόλεως ponunt edita.

πηγήματος καὶ πρὸς τὰς πόλμας παρφεζύνετο τῶν Ἰωταπατηνῶν ·
 πάλιν γὰρ ἀναθαρρήσαντες ἐπὶ τῷ τειχοσμῷ τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέ-
 ξέδον, καὶ καθ' ἡμέραν ἐγίνοντο συμπλοκαὶ κατὰ λόχοις, ἐπί-
 νοιά τε ληστρικὴ πᾶσα καὶ τῶν περὶ τὸν πόλιν ἀνδρῶν καὶ τῶν
 ἄλλων ἔργων πυρπολήσεις · ἕως Οὐεσπασιανὸς, ἀναπαύσας τὴν
 στρατείαν μάχης, ἐνδεία τῶν ἐπιτηδείων αἰρεῖν ἔγνω · ἢ γὰρ
 ἀναγκαζομένοις τοῖς ἀπορείαις ἱκετεύειν αὐτὸν, ἢ μέχει παντὸς
 ἀπαυθαδισαμένους διαφθαρήσεσθαι λιμῷ, πολὺ τε ῥάοσιν αὐτοῖς
 ἡξίς χρήσεσθαι κατὰ τὴν μάχην, εἰ διαλείπων αὐτοῖς ἐκτετρυμ-
 μένοις ἐπιπέσοι · φεφυρεῖν δὲ πάσας αὐτῶν ἐκέλευσε τὰς ἐξόδους. 10
 Τοῖς δὲ σίττε μὲν ἦν πληθὺς ἐνδόν καὶ τῶν ἄλλων πλὴν ἀλὸς ἀπάν-
 των, ἐνδεία δὲ ὕδατος, ὥσπερ πηγῆς μὲν ἐκ ἔσσης κατὰ τὴν πόλιν,
 τῷ δ' ὀμβρίῳ διαρκουμένων τῶν ἐν αὐτῇ. Σπάνιον δὲ εἶ ποτε τὸ
 κλίμα θέρις ὕεται. Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν πολιορκουμένων
 ἀδυμία δεινὴ πρὸς τὴν τῶν δόρυς ἐπινόειαν ἦν, ἥχαλλόν τε ὡς 15
 ἤδη καθάπαν ἐπιλελοιπότης τῶν ὕδατος · ὁ γὰρ Ἰώσηπος τὴν τε

Ms.
fol. 16 v.

2. ἀναθαρρήσαντες] sic codex. ἀναθαρ-
 ρήσαντες edd. || 3. ἐγίνοντο] ἐγίνοντο codex.
 || 3-4. ἐπίνοια] ἐπινοία codex. || 6. στρα-
 τεία] codex. στραπὴν edd. — ἐνδεία
 τῶν ἐπιτηδείων αἰρεῖν ἔγνω] sic codex. Di-
 versa leguntur in editis, ubi διέγνω πρὸς-
 καθεζόμενος σπάνει τῶν ἐπιτηδείων αἰρεῖν
 τὴν πόλιν. || 6-7. ἢ γὰρ ἀναγκαζομένους] ἢ
 παραναγκαζομένους codex. || 7. τοῖς ἀπο-
 ρείαις] sic codex. ἀπορεία τῶν ἀναγκῶν
 ponunt edita. — ἱκετεύειν] codex. ἱκε-
 πύσειν edd. — αὐτὸν] πον codex. || 8.
 ῥάοσιν] ῥαῶσιν codex. || 9. ἡξίς χρήσεσθαι]
 sic codex. χρήσεσθαι ἡξίς ponunt edita. —

διαλείπων] codex. διαλιπὼν edd. || 9-10.
 ἐκτετρυμμένους] sic codex. ἐκτετρυμμε-
 νους ponunt edita. || 11. ἀλὸς] ἄλλος co-
 dex. || 13. δ' ὀμβρίῳ] codex. δὲ ὀμβρίῳ
 edd. — δὲ εἰ] δε ἱ ponit codex, videlicet
 ex iotacismo quem etiam in inscriptioni-
 bus deprehendimus. || 13-14. τὸ κλίμα] τὸ
 κλίμα πῦρ ponunt edita, ubi πῦρ re-
 dundat. || 14. ὕεται] ὕει codex. — κατ'
 αὐτὴν] sic codex. κατὰ ταύτην ponunt
 edita. || 15. ἥχαλλον] ἥχαλλεν codex cor-
 rectum prima manu in ἥχαλλον. || 16.
 καθάπαν ἐπιλελοιπότης] sic codex. ἐπιλε-
 λοιπότης καθάπαν edd. — τῷ] om. edd.

πόλιν ὄρεθ' ὅτων ἄλλων ἐπιτηδεύων εὔπορον καὶ τὰ Φρονήματα
 γενναῖα τῶν ἀνδρῶν, βουλόμενός τε παρ' ἐλπίδα τοῖς Ῥωμαίοις
 τὴν πολιορκίαν ἔσεσθαι, μέτρῳ πότον αὐτοῖς δένεμεν · οἱ δὲ τὸ
 τρυφεύειν χαλεπώτερον ἐνδείας ὑπελάμβανον, καὶ τὸ μὴ αὐ-
 5 τρυφεύειν αὐτῶν πλέον ἐκίνει τὴν ὀρεξίν, καὶ καθάπερ εἰς ἕχατον
 ἦδη δόλοισι περὶ τὴν πόλιν ἀπέκαμον. Διακείμενοι δ' ἔτι καὶ
 ἐλάνθανον τοὺς Ῥωμαίους · ἀπὸ γὰρ τῆς κατάντορος ἐώρων αὐτοὺς
 ὑπὲρ τὸ πείχος ἐφ' ἑνα συρρέοντας πόπον καὶ μετρουμένους τὸ
 ὕδωρ · ἐφ' ὧν καὶ τοῖς ὀξυβελέσιν ἐξικνούμενοι πολλοὺς ἀνήρουν.
 10 Καὶ Οὐεσπασιανὸς μὲν, ἐκ εἰς μακρὰν τῶν ἐκδοχέων κενώδεντων,
 ἡλπίζεν ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς αὐτῷ παραδοθῆσεσθαι τὴν πόλιν. Ὁ
 δ' Ἰώσηπος, κλάσας τὴν ἐλπίδα ταύτην αὐτῷ περὶ τὴν πόλιν, ἐμ-
 βρέξας κελεύει πλείους τὰ ἱμάτια καὶ κατακρημνῆσαι περὶ τὰς
 ἐπάλξεις πᾶν ἑξαπίνης.

2-3. βουλόμενός τε παρ' ἐλπίδα τοῖς
 Ῥωμαίοις τὴν πολιορκίαν ἔσεσθαι] sic co-
 dex. βουλόμενός τε Ῥωμαίοις παρ' ἐλπίδα
 ἐκτείναν τὴν πολιορκίαν ponunt edita. || 3.
 πόπον] πόπον codex. τὸ πόπον edd. || 6. ἀπέ-
 καμον] sic codex. ἀπέκαμον ponunt edita.
 — δ' οὕτως] sic codex. δὲ οὕτως edd. || 9.
 ἐώρων] ἐώρων codex. ἐώρων edd. || 9.
 ἐφ' ὧν] sic codex. ἐφ' ὧν edd. || 10. ἐκδο-
 χέων] ἐκδοχέων codex. || 11-12. ὁ δ' Ἰώ-
 σηπος κλάσας ὁ δ' ἰσως ἢ περὶ τὴν πόλιν po-
 nit codex. ὁ δὲ Ἰώσηπος κλ. edd. || 13.

κατακρημνῆσαι] sic codex. κατακρημνῆσαι
 ponunt edita. || 14. ἑξαπίνης] ἑξαπίνης
 codex. — Hic desinit pars fragmenti
 quæ, uno folio constans, hodie in codice
 superest. Fragmentum vero, quum ad-
 huc integrum esset, videtur multo lon-
 gius fuisse; conjici enim potest incepisse
 illud a verbis Ἐστὶ δὲ Ἰωταπάτη πλὴν ὀλί-
 γης πᾶσα κρημνός (cap. vii, n. 7) atque
 desinisse in verba Ἰωταπάτη μὲν ἔν τῳ
 ἑτάλῳ, περικυκλωθέν τῳ Νέρωνος ἡγεμονίας
 ἔπει, Πατέμν ρουμηνία (cap. vii, n. 36).

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΙΟΥ Β' Θ.

Πολιορκία Θεσσαλονίκης ὑπὸ Σκυθῶν.

Οἱ δὲ Θεσσαλονικεῖς ἔτε ἐν τῷ θιούτῳ ἀδρανεῖς ἡνὲς εὐρέ-
 θησαν· ἄλλὰ τοῖσι ἐπιόμοισι εὐλογομένοισι ὀπλισάμενοι συστάντες,
 τοὺς τε βιωμένους ἐς σκῆν' ἀπῆρξαν, καὶ ἐν τῇ Ταραχῇ αὐτῇ τῶν
 βαρβάρων ἡνὰς συναρπάζουσιν, τὸ δὲ πολλοῖς τῶν ἀπὸ τῆς πό-
 λεως ἔξω καθημένοις πτόφασι τῆς ἀνακομιδῆς παρεχόμενοι.
 [Οἱ] γὰρ δὲ βάρβαροι, ὑπὲρ τῆς κομίσασθαι τοὺς σφετέρους, πολ-
 λούς τῶν εἶχον λαβόντες ἀπέδωσαν. Οὐχ ὅτε ἦσαν φθάντες οἱ
 βάρβαροι ὥστε τῇ σφετέρῃ στρατῇ πᾶσαν τὴν πόλιν περιεσυχίσα-
 δαι, καὶ οἱ ἀνα τὴν πόλιν ἔδεν ὑπὸ τῆς ἀπορροδουμένης ἀμβλυ-
 νέντες ἔδεν.

Ms.
fol. 163 v.

10

Titulus 'Ex τῶν Εὐσεβίου βι. θ' πολιορ-
 κία Θεσσαλονίκης (Θεσσαλονικῆς codex)
 ὑπὸ Σκυθῶν litteris uncialibus exaratus in
 codice præmittitur. Hoc fragmentum ex
 nono libro Eusebii, quo agitur de urbe
 Thessalonice a Scythis obsessa, ionica dia-
 lecto scriptum est, et dimidia solummodo
 pagina constat. Olim ex apographo Minæ
 (Cod. Par. Suppl. Gr. 485) edidit Mülle-
 rus (Parisiis, Didot, 1847). Nos ex pro-
 totypo exemplari damus. || 1. ἀδρανεῖς]
 codex. ἀνδρανεῖς Müllerus. || 3. ἐς σκῆν'
 ἀπῆρξαν] εἰς σκῆν codex. ἐς σκῆνα conj. Mül-
 lerus. || 4. τὸ δὲ] codex. τῷ δὲ conj.
 Müllerus not. — πολλοῖς] sic codex. πολ-
 λοῖσι ex Mina Müllerus. || 5. καθημένοις]
 restitui ex conjectura. ημενοῖς habet co-
 dex, in quo priores litteræ evanuerunt.

κειμένοις ex Mina Müllerus. — πτόφασιν]
 sic codex. πτόφασις Müllerus, qui senten-
 tias aliter atque ego dividit. Nam legit: τὸ
 δὲ πολλοῖσι τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἔξω κει-
 μένοισι πτόφασις τῆς ἀνακομιδῆς· παρεχό-
 μενοι γὰρ οἱ βάρβαροι ὑπὲρ τοῦ κομίσασθαι
 κ.τ.λ. || 6. οἱ γὰρ δὲ] supplevi. γὰρ δὲ,
 omisso οἱ, codex. γὰρ οἱ ex Mina Müllerus.
 || 7. εἶχον] sic codex. εἶλον ex Mina Mülle-
 rus. — ἀπέδωσαν] sic codex. ἀπείδωσαν ex
 Mina Müllerus. || 9. καὶ] delendum censet
 Müllerus. || 10. ἔδεν] huc adnotavit Minas:
 λέγει τὸ ἄλλα. Vide tamen ea quæ se-
 quuntur (p. 343-346 ed. nostræ) folio 17
 recto et verso codicis inscripta. Quod
 folium loco suo motum atque, ut videtur,
 errore ejus qui compegit librum alio
 translatum fuit.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Ἰάδῃ διαλέκτῳ συγγραμμένων.

Ined.
—
Ms.
fol. 17 r.

... πὴν ὅψιν αὐτὴν τῶν πολέμων, ἔτε τῶν ἀντιπολεμίων δόπο-
 ρηθῆναι, καὶ εἰς τὰ δῆλια τοῖς ἐν τοῖς παιδείοις ἀδύρμασι εὐρέσκει
 ἐωυτῶ παρεούσης εὐστοχίας καὶ τοξεύσαντα ἐκ ἀμαρτεῖν, κατὰ δὲ
 τείναι ἀνδρὶ πολέμιον· καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ τοῦτω μεγάλῳ φρονες
 ἔμενον θεωρεῖν καὶ δεύτερον· τῷ γὰρ κεκλημένῳ τῶν πολεμίων
 ἱνὸς παρασάντος καὶ τὸ βέλος ἐξειουμένῃ, τοξεύσαι αὐτὸς καὶ
 τυχόντα ἐπὶ τῷ θεωτέρῳ καὶ τοῦτον κατακτεῖναι· τοῦτο ἰδομένους
 τῶν παιδῶν τὸ ἔργον, τοὺς μὲν πολεμίους θάματα ἐνέχεσθαι μυ-
 εῖω, τοὺς δὲ πολίτας καὶ ἐπὶ μείζον αὐτῶν τῇ θεωρυμῇ θεωρε-
 10 χόμενοι ἐπηρεῖν καὶ ἀναρπάσαι μιν, φόβῳ χόμενοι μὴ ἱνὶ
 δῆρα πάλιν κόπῃ ἐπὶ παραδόξοις ἔπως ἐκ φθόνου δαίμονος
 ἐγκυρήσῃ.

Ταῦτα μὲν δὴ ἔπως ἐγένετο. Πρὸς δὲ τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν
 μηχανημάτων καὶ πολλὰ ἀντιτεχνισμένων τῶν δὲ τῶν τείχεος,

Titulum Ἐκ τῶν ἀνόνυμῶν Ἰάδῃ δια-
 λέκτῳ συγγραμμένων ipse posui. Nam
 fragmentum, initio ac fine mutilum, sine
 titulo exstat in codice. Quod quum ionica
 dialecto scriptum sit, quemadmodum nar-
 ratio Eusebii de obsidione Thessalonices,
 atque ad idem argumentum spectet, ad
 auctorem eundem est referendum. Hoc
 fragmentum uno tantum folio codicis com-
 prehensum (folio olim β, nunc 17 recto et

verso) hucusque ineditum fuit. Ad fidem
 codicis dedi, exceptis paucissimis quæ in-
 fra notabuntur. || 3. οὐκ ἀμαρτεῖν] sic
 codex more ionico, quasi scribendum es-
 set cum spiritu leni ἀμαρτεῖν. || 6. ἐξειου-
 μένῃ] sic codex. An legendum ἐξειρο-
 μένῃ vel ἐξελομένῃ? || 9. μίττον] μέσον
 codex. || 12. ἐγκυρήσῃ] ἐγκυρῇ ἢ dividit
 codex. Sed uno verbo legendum. Cf He-
 rodot. III, lxxvii; IV, cxxv; VII, ccviii.

Τὰ μάλιστα λόγου ἄξια καὶ ἀφηγήσιος ἐπιδόμην γενέσθαι, Τυτῶσε
 Ταῦτα σημαίνω. Τῇ μὲν ὦν δὲ τῶν πυρφόρων βελέων ἐλπιζο-
 μένη ὠφελίη κατὰ πάντων ὁμοίως τῶν μηχανημάτων ἐχέοντο.
 Τὰ δὲ πυρφόρα Ταῦτα βέλεα ἦν τοιαῦτα· ἀντὶ τῆς ὕψους τῆς
 τοῦ τῶ ἀκροῦ τῆς οἰσοῦ ἔχε ταῦτα ἅπερ δὴ μεμηχάνητο ὥστε
 τὸ πῦρ αὐτὸ ἐπιφέρειν· Ταῦτα δὲ ἦν σιδηρέα, ἔχοντα ἐνερθεὶν ἐκ
 τῆς πυθμένος κεραίας ἐπεκκεκλιμένας· αἵδε κεραφαὶ χωρὶς ἐπὶ
 ἐωυτέων ἐλαυνόμεναι ἐπὶ τὰ καμπιόμενα κατὰ κορυφὴν τοῦ
 ἀλλήλας ξυνήρουντο· συναφθεσίων δὲ τυτῶν, ἐς ἄκρον ἀκὶς ἰδεῖν
 καὶ ὀξυτάτη δὲ πασέων ἐξήϊε· τῆς δὲ δὴ μεμηχανημένης ὕψους
 ἔργον ἦν καποτέω ἀνενευχθείη τοῦ πεπερονημένην μιν ἐνεσάναι·
 ταύτης μὲν τῆς ἀκίδος ἔργον ἦν τυτο. Τὸ δ' ἐπὶ τῷ περὶ σπου-
 δαζόμενον ὧδε ἐνηργέετο· καμπιόμεναι αἱ κεραφαὶ κόλπον κοί-
 λον κατὰ τὸν διεσέωσαι ἦσαν ἀπ' ἀλλήλων ἐποίον, οἷον δὴ καὶ
 τῶν ὕψους ἐχουσέων γυναικῶν ἡλακάται [περὶ αὐτὰς] δὴ σφίφεται
 τὸ ἔλεον ἔξωθεν περιβαλλόμενον, ἀπ' ὧν δὴ τὸν σῆμα κατὰ-
 γροι· μεταξὺ τυτῶν τῶν κόλποις εἴσω συππύον ἢ καὶ ξύλα λεπτὰ
 θεῖς αὐτοῖσι τορσπλασσομένους ἢ καὶ τῷ Μηδείῳ ἐλαίῳ καλεο-
 μένῳ αὐτὰ χρίσαντες ἐνεπίδωσαν. Τῶ δ' ὦν ἀτράκτως ποξευομένης

Iuel.

Ms.
fol. 17^v.

3. ἐχέοντο] ἐχέοντο codex. Sed legendum ἐχέοντο = ἐχέοντο || 5. οἰσοῦ] con-
 jeci. Ponit ἰσοῦ codex. || 7. ἐπεκκεκλιμένας]
 conjeci. ἐπεκκεκλιμένας ponit codex. —
 κεραφαὶ] κεραφα codex. || 7-8. ἐπ' ἐωυ-
 τέων] sic codex more ionico pro ἐφ' ἐαυτῶν.
 | 11. καποτέω] sic codex pro καποτέω, quæ
 est forma ionica pro καθ' ὅπου. || 13. ἐνηρ-
 γέετο] conjeci. ἐνηργεῖ τὸ dividit codex. ||

15. περὶ αὐτὰς δὴ σφίφεται] conjeci. Locus
 corruptus in codice qui Π ὕψους σφί-
 φεται ponit. || 16. ἔλεον] ἔλεον codex. Nam
 ἔλεον = ἔλεον = ἔλεον (vid. *Thes. ling. gr.*
 s. v. ἔλεον). — πύ] πύ codex. | 17.
 συππύον] correxī. συππύον ponit codex, quæ
 menda etiam in aliis codd. occurrit. (Cf.
Thes. ling. gr. ed. Hase, vol. VII. p. 913.)
 || 19. χρίσαντες] emendavi. χρίσαντες co-

Ined.

ἥτοι ὑπὸ μηχανῆς ἢ καὶ τοξοτέων, τὰ ἐνεχόμενα ὑπὸ τῆς ῥύμης ἐξήφθη τε καὶ ἀφθέντα φλόγας ἐποίηε. Τοιοῦτοις μὲν δὲ κατὰ πάντων τῶν μηχανημάτων ἐχρέοντο, καὶ δὲ τούτων πολλῶν ἅμα ἐκπεμπομένων ὠφελείη τις ἐγείνετο· δὲ γὰρ ὀλίγων ἢ σμικρῇ ἢ ἐκ ὧν δὴ τις τοσαύτη πορσεύη· ἢ γὰρ ὑπὸ τῶν βυρσέων εἶργοντο, ἢ καὶ δὲ σβεπείων πολλῶν μηχανημάτων.

Τόδε δὲ παρὰ [μὲν] Μακεδόνων αὐτῶν ἐκ ἥκουσα, ἐν δ' ἐτέρῃ πολιορκίῃ ἔμαδον ἀνπαχθῆναι πρὸς τὰ πυρφόρα ταῦτα βέλεα, Κελτῶν πορσευομένων πόλει Τυρρηνῶν καλεομένη. 10 Ἔστιν δὲ αὕτη χώρας τῆς Γαλατίας τῶν ἐν τῇ Ἑσπέρῃ κατοικημένων ἔθνεος τῆς Λουγδονοσίας. Χρόνος (δέκατον ἔτος πορσευοτάτο τῇ πολιορκίῃ) ἦν ἐν τῷ δὲ Γαλατίᾳ πᾶσα καὶ τὰ ταύτη πορσευα ἔθνεα ἄρχῃ τῇ Ῥωμαίων ἐπίσκεπτο, ἀλλὰ ἐπέσηκε τοῖς ἐκ παρρηκίᾳ [καὶ] συνεφρόνεε. Τότε γὰρ τῶν Κελτῶν τῶν 15 πέρην Ῥήνης ἐπιστραφευσαμένων, μοίρῃ δὲ τούτων ἀποχαιδεῖσα καὶ πορσευομένη τῇ πόλει τῇ λελεγμένη, καταφλεχθεῖσάν σφι

dex correctum prima manu in χειροσπερ. — ἐπεπίθεσαι] ἐνεπίθεσαι codex. || 2. ἐξήφθη τε] conjeci. ἐξεφθέν codex. — ἀφθέντα] conjeci. ἐφαιέντα codex. — ἐποίηε] ποιεε codex. || 5-6. εἶργοντο] ἐργοντο codex. || 6. σβεπείων] sic codex pro vulgato σβεπείων. || 7. Τόδε δὲ παρὰ μὲν] ποδὲ δὲ παρὰ δὲ codex. || 7-8. ἐν δ' ἐτέρῃ] conjeci. ἐν δὲ τῇ codex. || 8. ἀνπαχθῆναι] conjeci. ἀνπαχθῆναι codex. An legendum ἀνπαχθῆναι? || 9. πόλει Τυρρηνῶν] sic codex. Agitur de civitate quæ fuit in Gallia Lugdunensi. ἔθνεος τῆς Λουγδονοσίας (vid. l. 11). || 10. Γαλατίας] sic legendum ex sequenti-

bus. γαλαπης codex confusione litterarum uncialium Γ = Τ. — τῇ Ἑσπέρῃ] sic legendum. τῆς Ἑσπέρης ponit codex omisso Ε initiali secundum pronuntiandi rationem quæ apud Græcos recentiores etiamnum viget, quippe qui ἀποσπέρη vulgo dicant, quod idem est atque ἀπὸ Ἑσπέρης. || 10-11. κατοικημένων] sic codex pro κατῳικημένων, more inscriptionum veterum in quibus οἱ = ω. || 14. τοῖς ἐκ παρρηκίᾳ] conjeci. τοῖς ἐκ παρρηκίᾳ ponit codex. — καὶ] supplevi. Omittit codex. || 15. μοίρῃ] conjeci. μορῇ γ' ἢ codex. — ἀποχαιδεῖσα] sic codex, ubi primum scriptum fuerat ἀποσπαδεῖσα.

πολλέων, μηχανήσασθαι ἐξόπασθαι τῶν μηχανέων· ἔλυστρα ὀρύξαν-
τες, πλέα ὕδατος πάντα ἐποίον· ἔπειτα μολυβδίνους τεχνανούς
ἀγωνοὺς τοὺς ὑποδεχομένους καὶ πα[ρά]ξοντας τὸ ὕδωρ.

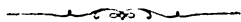
1. μηχανήσασθαι] videtur subaudien-
dum ἤρξατο vel ἤρξαντο. || 3. παρ[ά]ξοντας
τὸ ὕδωρ] supplevi ex litteris πα quas ponit

codex, nam ceteræ desiderantur, quippe
quum insigne hoc fragmentum initio ac
fine sit mutilum.

ΕΚ ΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ.

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ.

Ined.
—
Ms.
fol. 83 v°.

..... αἰτησάμενος γὰρ μίαν ἡμέραν μόνην ἔπεμψε κρύφα
Σίκινον τὸν ἐαυτῶ παιδαγωγὸν πρὸς Ξέρξην, ἐγκελευσάμενος
αὐτῷ ἐπιπείθεσθαι τοῖς Ἑλλησιν καὶ ναυμαχεῖν, δηλῶν τὸν μέλλοντα
δρασμὸν διὰ τὸν Σαλαμῖνος. Ὁ δὲ Ξέρξης, νομίσας τὸν Θεμιστοκλέα
μηδίζοντα ταῦτα ἀπεσαλκέναι, διέπεμψε τὰς ναῦς ἐπὶ Σαλα-
μῖνα καὶ ἐκυκλώσατο τοὺς Ἑλληνας εἰς τὸ μένειν αὐτοὺς. Ἐσπού-
δαζεν δὲ ὁ Ξέρξης, ζεύγμα κατασκευάσας, πεζῇ ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν
Σαλαμῖνα ὃν τρόπον διήλθε ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. Καὶ μέρος τι
ἔχων ἦκεν κατὰ τὸ Ἡράκλειον. Ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατον ἦν τὸ πᾶν
10 γεφυρωθῆναι, καθιζόμενος ἐπὶ τῷ Πάρνηθος ὄρει (ἐγγὺς δὲ ἦν
τοῦτο), ἐώρα τὴν ναυμαχίαν. Ἦρξατο δὲ τῷ ναυμαχεῖν Ἀμει-

Codex Poliorceticorum vetustissimus M. præter Excerpta illa quæ supra leguntur, continet aliud insigne fragmentum historici cujusdam cui nomen videtur esse *Aristodemus*. Quod fragmentum quum ad bella Medica pertineat neque a re militari et tactica abhorreat, operæ pretium me facturum esse arbitratus sum, si ad calcem hujus operis subjunxero. Notandum tamen est, hoc fragmentum non eadem manu exaratum fuisse quæ ceteras

præliorum atque obsidionum narrationes huic codici insertas descripsit.

Titulum Ἐκ τῶν Λεισοδύμων imponendum censui, quia initio fragmenti depictus est prima manu asteriscus (*) cum hac nota litteris uncialibus exarata: Καὶ τὸ σημεῖον οὗτο ἐστὶν τὸ ζητούμενον τῷ Λεισοδύμῳ. Textum ipsum dedi ad fidem codicis, exceptis paucissimis iis quæ infra notabuntur. || 2. Σίκινον] sic codex. Idem audit Σίκινος apud Herodot. VIII, LXXV et c.

νίας Ἀθηναῖος, υἱὸς μὲν Εὐφορέωνος, ἀδελφὸς δὲ Κυνεγεῖρα καὶ
 Αἰγύλα τῶν τραγωδοποιῶν. Ἐνίκων μὲν ἔν πάντες οἱ Ἕλληνες,
 ἐκπρεπέστερον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. Συνεσηκυίας δὲ τῆς μάχης, ὁ Ξέρ-
 ξης ἱκανὰς μυριάδας ἐπεβίβασεν εἰς τὴν πλησίον νηίδα παρα-
 κειμένην τῇ Σαλαμῖνι ὀνομαζομένην Ψυτάλειαν, ἐκπληθόμενος
 τε τοὺς Ἕλληνας καὶ βουλόμενος τὰ πλοιοφόρα ναυάρια
 τῶν βαρβάρων ἀνασώζεσθαι. Ἀρτεμίδης δὲ Ἀθηναῖος, υἱὸς Λυ-
 σιμάχου, καλούμενος δίκαιος, ἐξωστρακισμένος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν
 καὶ ὑπάρχων ἐν Αἰγίνῃ τότε, συμμαχῶν καὶ αὐτὸς τοῖς Ἕλλησιν,
 παρεγένετο πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ στρατὸν αὐτὸν ἤγησεν εἰς τὸ
 ἀμύνεσθαι τοὺς ἐν τῇ Ψυταλείᾳ. Ὁ δὲ, καίπερ ἐχθρὸς αὐτῷ
 γερωνῶς, ὅμως ἔδωκεν. Λαβὼν δὲ Ἀρτεμίδης ἐπέβη εἰς τὴν Ψυ-
 τάλειαν, καὶ πάντας τοὺς βαρβάρους ἐφόνευσεν. Καὶ μέγιστον τοῦτο
 ἔργον ἐπεδείξατο ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Διασημότερον δὲ ἠγωνί-
 σαντο τῇ ναυμαχίᾳ, καὶ ἠείρευσεν Ἀμεινίας· τῶν δὲ βαρβάρων
 γυνή, Ἀλικαρνασὶς τὸ γένος, ὄνομα δὲ Ἀρτεμισία, ἥτις διωκομέ-
 νης τῆς νεῶς αὐτῆς κινδυνεύουσα ληπολέσθαι τὴν ἐμπαρεσθῆν ναῦν
 ἰδίαν ἔσσαν ἐβύθισεν. Ὁ δὲ Ἀμεινίας, δόξας σύμμαχον εἶναι τῶν
 Ἑλλήνων, ἀπετράπη τῶν διώκειν. Ὁ δὲ Ξέρξης, θαυμάσιος τὸ
 γινόμενον, εἶπεν· Οἱ μὲν ἄνδρες μοι γυναῖκες γέννασιν, αἱ δὲ
 γυναῖκες ἄνδρες. Ἠείρευσαν δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐκπρεπέστερον μετὰ
 Ἀθηναίους Αἰγινήται· οἵτινες κατὰ τὸ σενὸν τῶν πορθμῶν κατετά-

1. Ἀθηναῖος] sic codex. Aminias dicitur Παλληγεύς apud Herodot. VIII, LXXIV et XCIII. || 5. Ψυτάλειαν] sic simpliciter codex pro vulgato Ψυτάλεια vel Ψυτάλία, de qui-

bus cf. *Theas. ling. gr.* ed. Hase, vol. VIII, p. 1939. || 10. ἤγησεν] sic legendum videtur. ἤγησαν codex. || 22. Αἰγινήται] Αἰγινίται codex, forsan ex iotacismo, quo η = ι.

Ined.

Ξαντες ἑαυτοὺς πολλὰς τῶν βαρβάρων νῆας φευγούσας εἰς τὸ
 σενὸν παραδεχόμενοι ἐβύδιζον. Ἡττηθέντων δὲ τῶν βαρβάρων καὶ
 φευγόντων, οἱ Ἕλληνες ἐβούλοντο λύειν τὸ ἐπὶ τῷ Ἑλλησπόντου
 ζυγμα, καὶ καταλαμβάνεσθαι Ξέρξην ἐν τῇ Ἑλλάδι. Θεμιστο-
 5 κλῆς δὲ, ἐκ οἴομενος ἀσφαλὲς εἶναι εἰδὲ τυτο, δεδουκὼς μήποτε
 εἰάν ἀπογνώσιν τὴν σωτηρίαν οἱ βάρβαροι φιλοκινδυνώτερον
 ἀγωνίσονται, ἐξ ὑποστροφῆς ἀντέωρασσε. Κεκυρσμένων δὲ εἰδὲν
 ἰσχύων, ἐπέμψε κρύφα Ξέρξῃ δηλῶν ὅτι μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες
 λύειν τὸ ζυγμα. Ὁ δὲ φοβηθεὶς ἔφειγεν. Ἐν δὲ τῇ ναυμαχίᾳ
 10 τῇ περὶ Σαλαμῖνα, καὶ οἱ θεοὶ συνεμάχησαν τοῖς Ἕλλησιν.
 Ἰνεὸς γάρ ὁ Θεοκύδης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ἔφη διασάσθαι ἐν τῷ
 Θεραισίῳ πεδίῳ κονιορτὸν ὡς δισχυρίων ἀνδρῶν ἀναφερόμενον
 ἀπ' Ἐλευσίνος βοώντων τὸν μυστικὸν Ἰακχον, τὸν δὲ κονιορτὸν
 νεφωδέντα ἐμπεσεῖν εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων. Φεύγοντος δὲ τῷ
 15 Ξέρξῃ, Μαρδόνιος υἱὸς Γωβρύα τῷ καὶ αὐτῷ ἐπιθεμένετι τοῖς μά-
 ροις (συμπείσας καὶ γὰρ αὐτὸς Ξέρξην στρατεύσασθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα)
 ἠπάτο τὸ πολὺ πλῆθος τῶν βαρβάρων ὡς αἶπον γεροντὸς τῆς ἡτῆς.
 Ὑπέχετο δὲ νικῆσειν τοὺς Ἕλληνας εἰ λάβοι στρατὸν μυριάδας
 Ἄ. Λαβὼν δὲ ὁ Μαρδόνιος ἐπέμψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους
 20 Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα τὸν Φιλίππου πρῶτον, ὑπαρχομένου
 νος δώσειν αὐτοῖς μυρία τετρακτὰ καὶ γῆν ὅσῃ αὐτοὶ βούλονται
 τῆς Ἑλλάδος, τηρήσειν τε ὑποχόμενος καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς

Ms.
fol. 84 r°.

1. Ἑλλησπόντου] Ἑλλισπόντου codex, vi-
 delicet ex iotacismo. || 11. Ἰνεὸς] ἰνεὸς sine
 spiritu et accentu codex. Idem vir audit δι-
 καῖος ὁ Θεοκύδης apud Herodot. VIII,
 lxxv. || 16. συμπείσας] supplevi. Litteras

συμπ habet codex; ceteræ evanuerunt. ||
 18-19. μυριάδας Ἄ] littera Ἄ est numeralis.
 Intellige μυριάδας τετρακτὰ. Litteras nu-
 merales hic et alibi e codice dedi. || 22.
 τηρήσειν] τηρήσιν ex iotacismo codex.

καὶ τὴν αὐτονομίαν, εἰ ἔλαιντο μένειν ἐφ' ἑαυτῶν καὶ μὴ συμμα-
 χεῖν τοῖς Ἕλλησιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος παρεγένετο εἰς τὰς
 Ἀθήνας καὶ ταύτ' ἐδήλωσεν, οἱ Ἀθηναῖοι ἔτε τοὺς λόγους ᾤοντο
 δέξαντο, ὑβρίζοντες τε τὸν Ἀλέξανδρον ἀπεπέμφαντο. Ὁ δὲ
 Μαρδόνιος, ὀλοπυχὸν ἐν τύποις, ἐπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ
 ἐπὶ περὶ λειπόμενα μέρη ᾤοντο ἐπὶ ἐπὶ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον
 τὰς Ἀθήνας ἅμα τῷ στρατῷ ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο. Οἱ δὲ
 Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν Πλαταιαῖς. Τὰ δὲ μεταξὺ Θη-
 βαίων καὶ Πλαταιῶν σάδιά ἐστιν Π. Συμπαρετάσσοντο δὲ Μαρ-
 δονίῳ Βοιωτῶν μυριάδες Δ. Εἶχον δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρασ
 Πέρσαι καὶ Μαρδόνιος· τὸ δὲ εὐώνυμον, οἱ μηδίσαντες Ἕλληνες.
 Τῶν δὲ Ἑλλήνων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἶχον τὸ δεξιόν, τὸ δὲ εὐώ-
 νυμον Λακεδαιμόνιοι· μετέσταν δὲ αὐτοὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι,
 φήσαντες Ἀθηναίοις ἐμπειροτέροις εἶναι πρὸς τὸ μάχεσθαι
 Πέρσαις. Ἐν δὲ τούτῳ Μαρδόνιος, δεδδικῶς μάχεσθαι Ἀθηναίοις,
 μετέσπεν τε τὴν Φάλαγγα καὶ ἔτιως συνέβη τοῖς Λακεδαιμονίοις
 καὶ ἀκουσίως μάχεσθαι τοῖς Πέρσαις. Ἐστρατήγει δὲ Λακεδαιμο-
 νίων μὲν Παυσανίας ὁ Κλεομβρότου, Ἀθηναίων δὲ Ἀρετείδης ὁ
 δίκαιος. Γενομένης δὲ τῆς συμβολῆς τῶν Περσῶν, Ἀθηναῖοι ἐπε-
 βόηθησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ ἐνίκησαν. Ἐνταῦθα ὁ Μαρδόνιος
 νικῶν ἐπέσεν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ μαχόμενος, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ

7. στρατῷ] στρατῷ codex. — ἐστρα-
 τοπεδεύσαντο] ἐστρατοπαιδεύσαντο codex.
 secundum pronuntiandi rationem quā
 ΑΙ = Ε. || 8. ἐστρατοπαιδεύσαντο] ἐστρα-
 τοπαιδεύσαντο codex. || 9. σάδιά ἐστιν Π]
 littera Π est numeralis. Intellige σάδιά

ἐστιν ὀγδοήκοντα. || 10. μυριάδες Δ] lit-
 tera Δ est numeralis. Sunt μυριάδες πέρσαι-
 ρες. || 11. μηδίσαντες] μηδισαίτες codex. ||
 13. αὐτοὺς] an legendum αὐτοὺς cum spiritu
 aspero? || 14. ἐμπειροτέροις] supplevi.
 Solae litterae ερπερος in codice apparent.

Incl.

Ἀειμνήσου ἀνδρὸς Λακεδαιμονίου. Ἡεῖσευσεν δὲ ἐνταῦθα καὶ
 Ἀρεσόδημος ὁ ὑποστρέφας ὑπὸ Θερμοπυλῶν καὶ κληθεὶς διὰ
 τῆτο ὁ Τρεσσᾶς. Διὸ Λακεδαιμόνιοι ἐκ ἔδωκαν αὐτῷ τὸ γέρας
 τῆς ὄρισεύας, ἡγησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον γενόμενον περὶ τὴν
 5 λειποταξίαν γνώμης εἶναι, τὸ τελευταῖον δὲ περὶ τὴν ὄρισεύαν
 τύχης. Ἐπειδὴ δὲ ἔπτεσεν ὁ Μαρδόνιος, οἱ Πέρσαι ἔφυγον εἰς τὰς
 Θήβας· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπελθόντες δώδεκα μυριάδας αὐτῶν ἐφό-
 νευσαν· ἐξάκις δὲ μυρίων ἐπιστρεφόντων ἐπὶ τὴν οἰκείαν, Ἀλέξαν-
 δρος ὁ Μακεδὼν, ἰδίᾳ πρᾶσβευσάμενος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους
 10 περὶ ὧν ἀπεσάλη ὑπὸ Μαρδονίᾳ, πάντας αὐτοὺς γενομένοις
 κατὰ Μακεδονίαν ἐφόνευσεν, ὑπολοζούμενος ὅτι ἄκων ἐμνήδισεν.
 Καὶ οἱ ἐν ταῖς ναυσὶ δὲ Ἕλληνες ἐδύκον τὸ ναυικὸν τὸ Ξέρξης·
 πλείοντες σαπίους τέσσαρας πούς ὑπὸ Σαλαμῖνος εἰς Μίλητον,
 κατέλαβον τὰς ναῦς τῶν βαρβάρων, καὶ ἔποιμοι ἦσαν ναυμαχεῖν.
 15 Οἱ δὲ βάρβαροι, ἐπιστεύοντες ταῖς ναυσὶν διὰ τὸ πεπεισθῆναι τῆς
 Ἀθηναίων ἐμπειρίας, ἐξέβησαν καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο περὶ Μυ-
 κάλην (ὅπερ ἐστὶν ὄρος τῆς Μιλησίας)· καὶ οἱ Ἕλληνες δὲ ὑπο-
 βάντες συνέβαλον αὐτοῖς, καὶ τὰς δὲ μυριάδας ἐφόνευσαν, τὰς τε
 ναῦς ἐρήμοις παρέλαβον· γηγομένης τε τῆς μάχης τῆς ἐν Πλα-
 20 ταιᾷ καὶ νικούντων τῶν περὶ Μυκάλην Ἑλλήνων· ἐστρατήγει δὲ

1. Ἀειμνήσου] sic codex. Idem vir audit
 Ἀειμνήσου apud Herodot. IX, LXIV. || 3.
 ὁ Τρεσσᾶς] sic cum duplici σ codex. Vulgo
 scribitur τρεῖσας sive τρεῖσας. Confer He-
 rodot. VII, CCXXXI : οἵνεός τε εἶχε ὁ τρεῖσας
 Ἀρεσόδημος. || 8. ὅπιστρεφόντων] litteras
 των supplēvi. || 9. ἰδίᾳ] ἰδίαι codex. || 13.

Μίλητον] μιλιν ex iotacismo codex. || 15.
 οὐ] scripsi ex conjectura. οἱ codex. || 16.
 ἐστρατοπεδεύσαντο] ἐστρατοπειδυσαντο co-
 dex. || 17. Μιλησίας] μιλισας ex iotacismo
 codex. || 18. τὰς δὲ μυριάδας] sic codex.
 ubi littera δ̄ numeralis. Intellige τὰς τέσ-
 σαρας μυριάδας.

τῆς Μυκάλης Λακεδαιμονίων μὲν Λεωτυχίδας ὁ βασιλεὺς, Ἰονδ.
 Ἀθηναίων δὲ Ξάνθιππος ὁ Ἀεΐφρωνος ὁ Περικλέους πατήρ. Οἱ
 δὲ ἐν ταῖς Πλαταιαῖς Ἕλληνες μετὰ τὸ νικῆσαι ἔσπον τρόπαια,
 καὶ ἑορτὴν ἤγαγον Ἐλευθερίαν πορσαγορεύσαντες, Θηβαίοις τε
 καὶ ὡμοσαν ἐδεκάτευσαν.

Ἀπὸ δὲ τῆς Περσικῆς στρατείας ἐπὶ τὸν Πελοποννησ[ιακὸν πόλε-
 μον]. ἐπὶ ἀρχῇ
 ταύτῃ. Ἐπειδὴ ἐξήλασαν τοὺς Πέρσας οἱ Ἕλληνες.

. εφον
 εἰς Σπῆτον οἱ Ἀθηναῖοι πορσόμενον πορσπολεμοῦντες· καὶ Παν- 10
 σανίας ὁ Κλεομβρότου ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, κατὰ
 φιλοπρίαν τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἅμα διὰ πορδοσίαν (συν-
 τεθειμένος γὰρ ἦν Ξέρξῃ πορδοσεῖν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ
 τὸ λαβεῖν θυγάτρα παρ' αὐτῷ πορὸς γάμον) ὡς ἐπηρμένος τε τῇ
 ἐλπίδι ταύτῃ καὶ τῷ εὐτυχίματι τῷ ἐν Πλαταιαῖς, ἐκ ἐμετερο- 15

4. Ἐλευθερίαν] scilicet ἑορτήν, sive fe-
 ria quæ vocabatur τῇ Ἐλευθείᾳ. || 5.
 ἐδεκάτευσαν] sic codex. Confer Hero-
 dot. VII, cxxxii, ubi de iurejurando agitur
 quod juraverunt Græci ἐλευθερόφρονες
 adversus Græcos μηδίζοντας hisce verbis:
 Τὸ δὲ ὄρκιον ὃ δὲ εἶχε· ὅσοι τῷ Πέρσῃ ἔδο-
 σαν σφέας αὐτοὺς Ἕλληνες ἐόντες μὴ ἀναγ-
 κασθέντες, καταπάντων σφι εὖ τῶν πορηγ-
 μάτων, πύτοις δεκάτευσαν τῷ ἐν Δελφοῖσι
 θεῷ. Item apud Diodorum Siculum legi-
 tur: Οἱ δ' ἐν Ἰσθμῷ συνεδρεύοντες τῶν
 Ἑλλήνων ἐψήφισαντο πύτοις μὲν ἐθελοντῶν
 Ἑλλήνων ἐλομένους τῇ Περσῶν δεκάτευσαν
 πύτοις θεοῖς. (Diod. Sic. XI, iii.) || 5-6. Sub-
 jicitur folio codicis 84 recto et imo nota

ab eo qui compegit librum erasa, quæ,
 si partem litterarum adhuc superstitem
 attentius inspexeris, fuisse videtur ea:
 Τέλος τῷ Δ, scilicet τέλος τῷ πέρπου
 βιβλίῳ. In pagina autem sequenti codicis
 (folio 84 verso et summo) scriptum fuisse
 videtur Ἀρχή. scilicet ἀρχὴ τῷ
 πέμπτῳ βιβλίῳ. Unde conjiciendum est
 quinque ad minimum constitisse libris
 historiam deperditam Aristodemi. || 6.
 Post litteras πελοποννησ. occurrit in
 codice lacuna triginta circiter litterarum.
 Itidem, post verba οἱ Ἕλληνες, occurrit
 lacuna similis. || 15. τῷ ἐν Πλαταιαῖς] π
 codex. || 15-p. 355. l. 1. ἐμετεροπάθει]
 ἐμετεροπάθει codex.

Incl.

πάθει. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τέποδα ἀναδύς τῷ ἐν Δελφοῖς
Ἀπόλλωνι, ἐπήραμμα ἔγραψεν πρὸς αὐτὸν Ὀϊοῦπον·

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπὶ σρατὸν ὤλεσε Μήδων

Παυσανίας Φοῖβῳ μῆμ' ἀνέθηκε πόδε.

5 Τῶν δὲ ὑποπεταγμένων αὐτῷ πικρῶς ἦρχε καὶ πυρραυνικῶς, τὴν
μὲν Λακωνικὴν δῖαιταν ὑποπετειμένος, ἐπιπετιδευκῶς δὲ τὰς
τῶν Περσῶν ἐδῆτας φορεῖν καὶ Περσικὰς τραπέζας παραπετει-
μένας πολυτελεῖς ὡς ἔθος ἐκείνοις.

Κατὰ δὲ τῷτον τὸν χρόνον Ἀθηναῖοι, ἐμπεπρησμένης αὐτῶν τῆς
10 πόλεως ὑπὸ Ξέρξου καὶ Μαρδονίε, ἐβουλεύοντο τειχίζειν αὐτήν·
Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐκ ἐπέτρεπον αὐτοῖς, πρὸφασιν μὲν ποιούμενοι
ὀρμητήριον εἶναι τὰς Ἀθήνας τῶν ἐπιπλεόντων βαρβάρων, τὸ δὲ ἄλη-
θές φθοροῦντες καὶ μὴ βουλόμενοι πάλιν αὐξήσῃν· οὓς Θεμιστοκλῆς
συνέσει διαφέρων κατεστράτηγσεν αὐτῶν τὸν φθόνον. Ἐγκαλε-
15 σάμενος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις τειχίζειν τὴν πόλιν, ὥχετο εἰς Λακε-
δαίμονα ὡς πρὸςβεύων· λόγων τε γηνομένων παρὰ τοῖς Λακε-
δαιμονίοις ὅτι Ἀθηναῖοι τειχίζουσι τὴν πόλιν, ἀντέλεγεν Θεμιστοκλῆς.
Ὡς δὲ ἐκ ἐπίστευον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔπεισεν αὐτοὺς πρὸςβεις
πέμψαι ἱνὰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς Ἀθήνας τοὺς γνωστομένους εἰ κί-
20 ζοῖτο ἡ πόλις. Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐλομένων ἄνδρας καὶ
πέμψάντων, Θεμιστοκλῆς κρύφα ὑπέπεμψε τοῖς Ἀθηναίοις κα-
τέχειν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρας
ἕως ἂν αὐτοὺς ὑποσρέψῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Πραξάντων δὲ τῷτο

3. Ἑλλήνων ἀρχηγὸς κ. τ. λ.] Distichon
idem vide apud Thucyd. I, cxxii. || 5.
αὐτῷ] αὐτῷ cum spiritu leni codex. || 7-8.

παραπρημένας] παραπρημένας codex. ||
11. Λακεδαιμόνιοι δὲ] Λακεδαιμόνιοι· οἱ
δὲ codex, errore ut videtur librarii.

τῶν Ἀθηναίων, οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἀπάτην Θεμισ-
 κλέους ἔδρην δέδεσαν αὐτὸν δεινὸν δεδδικότες περὶ τῶν ἰδίων, ἀλλ'
 ὑποδόντες αὐτὸν ἐκομίσαντο τοὺς ἰδίους. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ
 ἐπειχάθησαν αἱ Ἀῖναι τὸν τρόπον τοῦτον. Ὁ μὲν τῷ ἄστεως περὶ-
 βολος ἐξήκοντα σαρδίων ἐπειχάθη. Τα δὲ μακρὰ πείχη φέροντα
 ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐξ ἑκατέρου μέρους σαρδίων Μ. ὁ δὲ τῷ Πει-
 ραιῶς περὶ βολος σαρδίων Π. Ἔστιν δὲ ὁ Πειραιεύς λιμὴν εἰς δύο
 διηρημένος· κέκληται δὲ αὐτῷ τὸ μὲν ζε μέρος Μουνυχία· τα
 δεξιά δὲ ἄκρα τῷ Πειραιῶς ἣ ἐστὶν ἐπὶ νῦν Δία καλεῖται· ὄχθος
 δὲ ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ ἐφ' ὃν τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρυται. Τὸ δὲ
 Φαληρεὶκὸν τεῖχος ἐκπάθη σαρδίων Λ, πλατὺ δὲ ὥς ἐδύνασθαι δύο
 ὄρματα ἀλλήλοις συναντᾶν. Καὶ ἡ μὲν τῶν Ἀθηναίων πόλις
 ἔπως ἐπειχάθη. Ὁ δὲ Θεμισκλῆς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν σύνε-
 σιν καὶ δρετὴν φθονηθεὶς, ἐξεδιώχθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ
 παρεγένετο εἰς Ἄργος. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀκούσαντες τα περὶ τῆς
 ἐγκεχειρομένης ποροδοσίας Πausanία, πέμψαντες αὐτῷ τὴν
 σκυτάλην, μετεκαλοῦντο αὐτὸν ὡς ὑπολογοσόμενον. Ὁ δὲ Παυ-
 σανίας, ἐλθὼν εἰς τὴν Σπάρτην, ἀπελογήσατο· καὶ ἀπατήσας τοὺς
 Λακεδαιμονίους, ὑπολυθεὶς τῆς αἰτίας, ὑπεξῆλθεν καὶ πάλιν
 ἐνήργει τὴν ποροδοσίαν.

Ἐν δὲ τούτῳ οἱ Ἕλληνες, ἀφιστάμενοι δὲ τῶν Λακεδαιμο-
 νίων διὰ τὸ πικρῶς τυραννεῖσθαι ὑπὸ τῷ Πausanίᾳ, ποροσέθεντο

6. σαρδίων Μ] sic codex. Littera M est numeralis. Lege σαρδίων πεσσαράκοντα. ||

7. σαρδίων Π] sic codex, scilicet σαρδίων ὀγδοήκοντα. — Πειραιεύς] πειρεὺς co-

dex. || 8. Μουνυχία] sic codex pro vulgato Μουνυχία. || 10. Πειραιεῖ] πειρεεῖ ponit codex. || 11. σαρδίων Λ] sic codex, scilicet σαρδίων τετράκοντα.

Ined.

Τῷς Ἀθηναίοις. Καὶ ἔτις ἤρξαντο πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι φόρους
λαμβάνοντες αὐξέσθαι· ναὺς τε γὰρ κατεσκεύαζον.

Ms.
fol. 85 r°.

. χρημάτων θησαυροφυλάκιον ἐποίησαντο ἐν Δήλῳ. . . .
. πάλ]αντα ἐκ τῆς

5 Δήλου τὰ συναχθέντα μετεκόμισαν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ κατέθεντο
ἐντὸς ἐν Ἀκροπόλει.

Ὁ δὲ Πausanías, ὑπάρχων ἐν Βυζαντίῳ, ἀναφανδὸν ἐμήδισεν,
καὶ κακὰ διεπίθει τῷς Ἑλλήνας. Διεπράξατο δ' ἐπὶ καὶ Τιοῦτον.
Ἦν ἐπιχρεῖς ἱνὸς θυγάτηρ Κορωνίδου ὄνομα, ἐφ' ἣν ἔπεμψεν ὁ
10 Πausanías ἐξαίτων τὸν πατέρα. Ὁ δὲ Κορωνίδης, δεδδικῶς τὴν
ὠμότητα τῆς Πausanίς, ἔπεμψεν αὐτῷ τὴν παιῖδα. Ἦς καὶ
πραγενομένης νυκτὸς εἰς τὸ οἶκημα κοιμωμένης τῆς Πausanίς
καὶ παραστάσης, πλείπνος γνόμενος ὁ Πausanías δόξας τε κατ'
ἐπιβουλήν ἵνα εἰσέλθῃ, ἐπαράμενος Ξιφίδιον, ἐπερόνησε
15 τὴν κόρην καὶ δ' ἐκτείνειν. Καὶ διὰ τούτου εἰς μανίαν περέεση, καὶ
γνόμενος φρενοβλαβὴς ἐκεκράγει πολλάκις ὡς δὴ μαστιγούμενος
ὑπὸ τῆς κόρης. Πολλοῦ δὲ χρόνου διαγενομένης, ἐξιλάσατο τῷς
δαίμονας τῆς παιδὸς, καὶ ἔτις δ' ἐκατέστη. Τῆς δὲ θεωροδότης ἐκ
ἐπαύετο, ἀλλὰ χράψας ἐπιστολὰς Ξέρξῃ, Ἀργιλίῳ ἀγαπωμένῳ
20 αὐτῆς δίδωσι ταύτας ἐγκελευσάμενος κομίζειν πρὸς Ξέρξην. Ὁ
δὲ Ἀργίλιος, δεδδικῶς περὶ αὐτῆς (ἐπειδὴ γὰρ ἔδδ' οἱ θεόπεροι

2-3. Post κατεσκεύαζον desunt in codice
circa duodeviginti litteræ. || 3. Post Δήλῳ
desiderantur itidem in codice duodeviginti
litteræ. || 4. πάλαντα] supplevi. Solæ ap-
parent litteræ αντα in codice. || 7. ἀναφαν-
δόν] ἀναφανδόν codex. || 10. πατέρα] παρ

codex. || 11. ὠμότητα] ομότητα codex. || 13.
πλείπνος] vocabulum novum. Cf. πλει-
πνίζω Gl. — γνόμενος] γενομενομενος codex.
|| 14. ἐπερόνησε] ἐπερώνησε codex. || 19 Ἀργ-
λίῳ] idem nomen apud Thucyd. I, cxxxii:
ἀνὴρ Ἀργίλιος παιδικά ποτε ὦν αὐτῆ κ. τ. λ.

πεμφθέντες ἀπενόησαν) ὡρὸς Ξέρξην ἔπαρεγένετο. Ἐλθὼν δὲ
 εἰς Σπάρτην, τοῖς ἐφόροις ἐμήνυσεν τὴν ὁδοδσίαν, ὑπὸ ἑαυτοῦ δὲ
 κατὰφορον δείξεν τὸν Παισανίαν. Καὶ συνδόμενος περὶ τοῦτων
 ἦλθε εἰς Ταίναρον, ἐν τε τῷ τῷ Ποσειδῶνος τεμένει ἰκέτευεν. Οἱ
 δὲ ἐφοροι, παραγνόμενοι καὶ αὐτοὶ [ὑπὸ αὐτὸ τὸ τέμενος καὶ δι]πλὴν
 σκηνὴν κατασκευάσαντες, ἐν αὐτῇ ἐκρύβαν ἑαυτούς. Οὐκ ἐπισά-
 μενος δὲ Παισανίας ταῦτα, ἀκούσας δὲ τὸν Ἀργίλιον ἰκετεύοντα,
 παρεγένετο ὡρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπεμέμφετο ἐπὶ τὸ μὴ κομίσει τὰς
 ἱππολάς ὡρὸς Ξέρξην, ἄλλα τέ ἵνα τεκμήρια διεξήει τῆς ὁδο-
 δσίας· οἱ δὲ ἐφοροι, ἀκούσαντες τῶν ῥηθέντων, παραχρῆμα μὲν 10
 ἔσυνελάβοντο αὐτὸν διὰ τὸ εἶναι ἄγιον τὸ τέμενος, ἀλλ' εἶσαν
 ἀπελθεῖν. Ὑστερον δὲ αὐτὸν ἐλθόντα εἰς Σπάρτην ἐβούλοντο συλ-
 λαμβάνεσθαι. Ὁ δὲ ὑπονοήσας εἰσέδραμεν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκης
 Ἀθηνᾶς τέμενος [καὶ] ἰκέτευεν. Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν δούρῳ
 ὄντων διὰ τὴν εἰς τὸν θεὸν θρησκείαν, ἡ μήτηρ τῆς Παισανίης βα- 15
 σάσσα πλίνθον ἔθηκεν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς τεμένους, ὡρκαταρχο-
 μένη τῆς κατὰ τῆς παιδὸς κολάσεως· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, κατα-
 κολουθήσαντες αὐτῇ, ὑποκοδόμησαν τὸ τέμενος. Καὶ λιμῶ δια-
 φθαρέντος τῆς Παισανίης, ἀνελθόντες τὴν σέβην, ἐξείλκυον τῆς

Incl.

Ms.
fol. 86 v.

4. Post verba Ποσειδῶνος τεμένει occur-
 rit in codice signum ο——ο. Deinde se-
 quantur tres paginae e Philostrati vita
 Apollonii excerptae. Postea repetitur signo
 ο——ο, apparentque adhuc vestigia litte-
 rarum τοῦτο ἐστὶ τὸ ζῆ[που]μενον, scilicet τὸ
 ζῆπουμενον σημεῖον τῷ Ἀριστοδήμῳ. Pergit
 deinceps narratio verbis ἰκέτευεν κ.τ.λ. || 5.
 ὑπὸ αὐτὸ τὸ τέμενος διπλὴν] supplevi. Desi-

derantur in codice quindecim fere litterae.
 Legitur σκηνησαμένους διπλὴν διαφράγματι
 καλύβην apud Thucyd. I, cxxxiii. || 9.
 διεξήει] διεξην codex. || 13. τῆς Χαλκιοίκης]
 sic codex. Cf. Thucyd. I, cxxxiv. || 14.
 καὶ] supplevi. Omittit codex. || 15. τὸν
 θεόν] sic codex, cum abbreviatione θν. An
 potius legendum τὴν θεόν, scilicet Palla-
 dem? — μήτηρ] μήτηρ codex.

Ined.

ναοῦ ἐπὶ ἐμπνέοντα τὸν Πausanián κὺ ἐξέρεψαν. Διὰ δὲ τοῦτο
λοιμὸς αὐτοὺς κατέσχεν. Θεῶ δὲ χήσαντος, ἐπὶ ἐξιλιάσωνται τοὺς
δαίμονας τῶ Πausaníς, παύσασθαι τὸν λοιμὸν, ἀνδριάντα αὐτῷ
ἀνέστησαν, κὺ ἐπαύσατο ὁ λοιμὸς.

- 5 Ζητήσεως δὲ ἔσθις παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἵνας δεῖ θεωρησάσθαι
αὐτῶν τῶν συμμαχικῶν ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμῳ, ἐξέυρον οἱ
Λακεδαιμόνιοι τὸν δίσκον ἐφ' ᾧ κυκλοτέρας ἐπέγραψαν τὰς
ἡγωνισμένας πόλεις ὡς μήτε θεωροῖς ἵνας γεγράφθαι, μηθ'
ἰστέροις. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἐπεὶ τὰ τῶ Πausaníς ἐπονειδίστως
10 ἐκεχωρήκει, τοὺς Ἀθηναίους ἐπειδὸν λέγοντες ἐν ταῖς Πausaníς
ἐπιστολαῖς κοινῶν εὐρηκέναι τῆς θεωροσύας Θεμισοκλέα· ὁ δὲ
Θεμισοκλῆς, δεδδικῶς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐκ ἔμεινεν ἐν τῷ
Ἄργει, ἀλλὰ παρεγένετο εἰς Κέρκυραν, καί κειθεν εἰς Μολοσσοὺς
θερὸς Ἀδμητον βασιλεύοντα κὺ ἐχθρὸν αὐτῷ θερύτερον. Τῶν δὲ
15 Λακεδαιμονίων παραγενομένων θερὸς τὸν Ἀδμητον καὶ ἐξαι-
τούντων αὐτὸν, ἡ γυνὴ τῶ Ἀδμήτης ὑπέδειτο Θεμισοκλέα δρῶ-
σαι τὸν τῶ βασιλέως παῖδα κὺ καθεσθῆναι ἐπὶ τῆς ἐστίας ἱκετεύοντα.
Πράξαντος δὲ τῶ Θεμισοκλέους, ὁ Ἀδμητος κατελέσας αὐτὸν
ἐκ ἐξέδωκεν, ἀλλ' ὅτε κρήνη τοῖς Πελοποννησίοις μὴ ὅσιον εἶναι
20 ἐκδύναται τὸν ἱκέτην. Ὁ δὲ Θεμισοκλῆς, ἐκ ἔχων ὅπῃ ὑποσρέ-
ψαι, ἐπὶ τὴν Περίδα ἔπλει. Ἐκινδύνευσεν δὲ καὶ πλείων δάσῃ κὺ
παραληφθῆναι. Νάξον γὰρ πολεμούντων Ἀθηναίων, ἡ ναῦς ἡ
τῶ Θεμισοκλέους, χεῖμῶνος ἐπιγενομένης, θεωρήγετο τῇ Νάξῳ. Ὁ
δὲ Θεμισοκλῆς, δεδδικῶς μήποτε συλληφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,

2. χήσαντος] χρίσαντος codex. || 24. δεδδικῶς] δεδδικως codex.

ἠπέιλησε τῷ κυβερνήτῃ ἀναιρήσειν αὐτὸν, εἰ μὴ ἀντέχοι τοῖς πνεύ-
μασιν. Ὁ δὲ κυβερνήτης, δειόσας τὴν ἀπειλήν, ὥρμησεν ἐπὶ σάλα
νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἀντέχετο τοῖς ἀνέμοις. Καὶ ἔτῳ Θεμιστοκλῆς
διασωθεὶς παρεγένετο εἰς τὴν Περσίδα, καὶ Ξέρξην μὲν ἔκατέλα-
βεν ζῶντα, Ἀρταξέρξην δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὃς ἐκ ἐμφανίδου· ἀλλὰ
διατρέψας ἐν αὐτὸν καὶ μαθὼν τὴν Περσικὴν γλῶσσαν, τότε
παρεγένετο πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην, καὶ ἐπέμνησεν αὐτῷ τῶν εὐεργε-
σιῶν ἃς ἐδόκει καταπεδεῖσθαι εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ Ξέρξην, λέγων
καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῷ γενήσεσθαι αἶπος.

Ined.

. νηας ¹⁰
τὸ ζεύγμα. Ὑπέχετο δὲ, εἰ λάβοι στρατὸν παρ' αὐτοῦ, χειρόστα-
σαι τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ Ἀρταξέρξης, πρὸς τὸν τοῖς εἰρημένοις,
δίδωκεν αὐτῷ στρατὸν καὶ τρεῖς πόλεις εἰς χορηγίαν, Μαγνησίαν
μὲν εἰς σῖτον, Λάμψακον δὲ εἰς οἶνον, Μυοῦντα δὲ εἰς ὄψον.
Λαβὼν δὲ Θεμιστοκλῆς καὶ παραγνόμενος εἰς Μαγνησίαν, ἐγὼς
ἤδη γνόμενος τῆς Ἑλλάδος, μετενόησεν, οὐχ ἠγνοσάμενος δεῖν πε-
λεμεῖν τοῖς ὁμοφύλοις· οὖν δὲ τῇ Λευκοφρόνι Ἀρτέμιδι, σφατ-
τομένῃ ταύρῃ, ὑποσχὼν φιάλην καὶ πληρόσας αἵματος, ἔπινε καὶ
ἐτελεύτησεν. Οἱ δὲ Ἕλληνες, γνόντες ταῦτα, ἐξεδίδωκεν τὸν στρατὸν

Ms.
fol. 87 r.

2. ὥρμησι] sic codex. Ponit Ἀποσαλεύ-
σας Thucydides (I, cxxxii). || 3. νύκτα]
νυκταν codex. || 5. υἱὸν] υἱὸν codex. || 8.
πατέρα] πατέρα codex. || 9. σωτηρίας] σωτηρίας
codex. — Post verba γενήσεσθαι αἶπος,
desiderantur in codice fere viginti litteræ.
|| 14. σῖτιν] sic codex. Ponit ἄρτον Thucyd.
(I, cxxxviii). || 16. ἔχ] ἐκ codex. || 17.
Λευκοφρόνι] sic παροξυπότης codex. Forte

scribendum λευκοφρόνη cum Pausania (I,
xxvi, 4) vel etiam λευκοφρυγή. Nam de
scriptura huius vocabuli non constat, ut
recte animadvertitur in *Thes. ling. gr.*
ed. Hase, s. v. Λεύκοφρυς. || 18-19.
ἔπινε καὶ ἐτελεύτησεν] de hac Themisto-
clis morte confer quæ M. Tullius Cicero
in Bruto scripsit: *Ut enim tu nunc
de Coriolano, sic Clitarchus, sic Stratocles*

I uel.

τὸν ἄμα τῷ Θεμιστοκλεῖ. Καὶ παραγενόμενοι δὲ ἔγνωσαν καὶ ἀντε-
 πεσφάτευσεν τῷ Ἀρταξέρξει. Εὐθέως τε τὰς Ἰωνικάς καὶ τὰς λοιπὰς
 πόλεις Ἑλληνίδας ἠλευθέρουν Ἀθηναῖοι. Κίμωνος δὲ τῶ Μιλ-
 πάδου στρατηγῶντος, ἀνέπλευσαν ἐπὶ τὴν Παμφυλίαν κατὰ τὸν
 5 λεγόμενον Εὐρυμέδοντα ποταμὸν, καὶ ἐναυμάχησαν Φοίνιξι καὶ
 Πέρσαις, καὶ λαμπρὰ ἔργα ἐπεδείξαντο, ἐκατὸν τε ναῦς ἐλόντες
 αὐτάνδροις, ἐπεζομάχησαν καὶ δύο τρόπαια ἔστησαν, τὸ μὲν κατὰ
 γῆν, τὸ δὲ κατὰ θάλασσαν.

Ἐπλευσαν δὲ καὶ κατὰ Κύπρον καὶ ἐπ' Αἰγύπτιον. Ἐβασίλευσεν
 10 δὲ τῆς Αἰγύπτου Ἰνάρως υἱὸς Ψαμμπτείχου· ὃς δόποσας Ἀρταξέρ-
 ξου, βοηθοὺς ἐπηγάγετο αὐτῷ τοὺς Ἀθηναίους, οἵπνες ἔχοντες ᾧ
 ναῦς ἐπολέμησαν ἐπὶ ἑπὶ ἑξ τοῖς βαρβάροις. Μετὰ δὲ ταῦτα,
 Μεγάβυζος ὁ Ζωπύρου καταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἀρταξέρξεω, ὠρμη-
 μένων τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ καλουμένῃ Προσωπίπιδι νήσῳ ἐπὶ Ἰνως
 15 ποταμοῦ, ἐκτρέπει τὸ ρεῖθρον τῶ ποταμοῦ, ἐποίησεν τε τὰς ναῦς
 ἐπὶ τῆς γῆς δόπολειφθῆναι. Ἐκτραπεισῶν δὲ ᾧ νηῶν Ἀπλικῶν
 πλοσπλευσῶν τῇ Αἰγύπτῳ, οἱ περὶ τὸν Μεγάβυζον καὶ ταύτας
 παρέλαβον, καὶ ἃς μὲν διέφθειραν, ἃς δὲ κατέχον. Τῶν δὲ ἀν-

de Themistocle finxit. Nam quem Thucydi-
 des, qui et Atheniensis erat et summo loco
 natus summusque vir et paullo ætate pos-
 terior, tantum mortuum scripsit et in Attica
 clam humatum; addidit fuisse suspicionem
 veneno sibi conscivisse mortem: hunc isti
 aiunt, quum taurum immolavisset, exce-
 pisse sanguinem patra et, eo potu, mor-
 tuum concidisse. (Cic. Brut. 11.) || 5. Εὐ-
 ρυμέδοντα ποταμὸν] cf. Thucyd. I, c.

|| 10. Ἰνάρως] sic codex. Scribitur Ἰνάρως
 apud Thucyd. I, civ. — υἱὸς] ὡς codex.
 || 11-12. ἔχοντες ᾧ ναῦς] sic codex, ubi
 littera ᾧ numeralis. Legendum διακοσίας
 ναῦς. || 13. Μεγάβυζος] μεγαβυζος codex.
 || 14. Προσωπίπιδι] cf. Thucyd. I, civ.
 || 16. ᾧ νηῶν] sic codex, ubi littera ᾧ nu-
 meralis. Significat vero πενήκοντα νηῶν. ||
 17. Μεγάβυζον] μεγαβυζον codex. || 18.
 διέφθειραν] διεφθειρον codex.

δρῶν οἱ μὲν πλείους διεφθάρησαν, ὀλίγοι δὲ παντάπασιν ὑπέσρε-
ψαν εἰς τὴν οἰκείαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλληνικὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίων καὶ
Λακεδαιμονίων ἐν Τανάγρα · καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἦσαν
τὸν Σφριθμόν μυεῖοι τεργίλιοι, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μυεῖοι ἐξα-
κιρίλιοι · καὶ νικῶσιν Ἀθηναῖοι. Παραταξάμενοί τε πάλιν ἐν
Οἰνοφύτοις, στρατηγῶντος αὐτῶν Τολμίδου καὶ Μυρσινίδου, ἐνί-
κησαν Βοιωτοὺς καὶ κατέχον Βοιωτίαν. Εὐθὺς ἐσγράψουσιν ἐπὶ Κύ-
προν, στρατηγῶντος αὐτῶν Κίμωνος τῷ Μιλτιάδου. Ἐνταῦθα
λιμῶ συνεσχέθησαν, καὶ Κίμων νοσήσας ἐν Κιτείῳ πόλει τῆς 10
Κύπρου τελευτᾷ. Οἱ δὲ Πέρσαι, ὁρῶντες κεκακωμένους τοὺς
Ἀθηναίους, περιφρονήσαντες αὐτῶν, ἐπῆλθον ταῖς ναυσίν · καὶ ἀγὼν
γίνεται κατὰ θάλατταν ἐν ᾧ νικῶσιν Ἀθηναῖοι. Καὶ στρατηγὸν
αἰροῦνται Καλλίαν τὸν ἐπὶ κλησὶν λακκόπλουτον, ἐπεὶ θησαυρὸν
εὖρον ἐν Μαργαθῶνι ἀνελόμενος αὐτὸν ἐπλούτησεν. Οὗτος ὁ Καλ- 15
λίας ἐσπέισατο πρὸς Ἀρταξέρξην καὶ τοὺς λοιποὺς Πέρσας. Ἐγένοντο
δὲ αἱ σπονδαὶ ἐπὶ τοῖσδε · ἐφ' ᾧ ἐντὸς Κυανέων καὶ Νέσσου πο-
ταμῶ καὶ Φασηλίδος, ἥτις ἐστὶν πόλις Παμφυλίας, καὶ Χελιδνέων
μὴ μακροῖς πλοίοις καταπλέωσι Πέρσαι, καὶ ἐντὸς τετῶν ἡμερῶν

7. Οἰνοφύτοις] sic codex. Cf. Thucyd. I, cviii. || 10. Κιτείῳ] sic codex. Cf. Thucyd. I, cxii. || 14. τὸν ἐπὶ κλησὶν λακκόπλουτον] emendavi. τὸ ἐπὶ κλησὶν λακκόπλουτον ponit codex. De vocabulo λακκόπλουτος cf. Hesych. s. v. et Plutarch. Aristid. 5. || 16. ἐσπέισατο] ἐσπίσατο codex propter iotacismum quo EI=H, ejus multa exempla in hoc codice vidimus. || 17.

Νέσσου] sic codex. Vulgo Νέσπος (cf. Thucyd. II, xcvi). || 18. Χελιδνέων] χελιδνέων codex. Sunt Χελιδνέαι seu Χηλιδονίαι νῆσοι vel πέτραι, de quibus confer Scylac. p. 39 : Χηλιδονίαι ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο. (Vid. Müller. Geogr. vol. I, p. 74. Confer praeterea quae de scriptura codicum adnotavit C. B. Hase in *Thes. ling. gr.* vol. VIII, p. 1435.)

Ined. ὁδοῦ ἦν ἂν ἵππος ἀνοίσῃ διωκόμενος μὴ καπῶσιν. Καὶ σπονδαὶ
οὖν ἐγένοντο τοιαῦται.

Μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλληνικὸς πόλεμος ἐγένετο ἐξ αἰτίας τοιαύ-
της. Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι Φωκέων τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν
5 παρέδωκαν Λοκροῖς, καὶ ἀφελόμενοι αὐτοὺς ἀπέδωκαν πάλιν τοῖς
Φωκεῦσιν. Ὑποστρεφόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων διὰ τῆς μάχης, στρα-
τηγῶντος αὐτῶν Τολμίδου, καὶ γενομένων κατὰ Κορῶνειαν,
ἐπιζέμενοι αὐτοῖς ἄφνω Βοιωτοὶ ἔσιν ἀπαρσκειούσις ἐτρέφαντο
αὐτοὺς, καὶ ἵνας ἐξ αὐτῶν ἐζώρησαν, οὕσπας ἀπαιτούντων
10 Ἀθηναίων ἔωρύτερον ἀπέδωκαν ἢ τὴν Βοιωτίαν διπολαβεῖν· καὶ
μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθηναῖοι περιπλεύσαντες τὴν Πελοπόννησον
Θύγιον εἶλον, καὶ Τολμίδης χηλίοις ἔχων Ἀθηναίους ἐπιλέκτους
διήλασε τὴν Πελοπόννησον. Καὶ πάλιν Εὐβοίαν διποσᾶσαν εἶλον
Ἀθηναῖοι. Ἐν δὲ τούτῳ τοῖς Ἕλλησι σπονδαὶ τετρακοντούταις ἐγέ-
15 νοντο. Τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι Σάμον πολιορ-
κήσαντες εἶλον, στρατηγῶντος αὐτῶν Περικλέους καὶ Θεμιστοκλείους.
Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἔτει οὕτω λύονται αἱ τῶν Ἀ ἐτῶν σπονδαί, καὶ
ἐνίσταται ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Αἰτία δὲ καὶ πλείονες φέ-
ρονται περὶ τοῦ πολέμου. Πρώτη δὲ ἡ κατὰ Περικλέα. Φασὶ γάρ
20 ὅτι, τῶν Ἀθηναίων κατασκευαζόντων τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηναῖν καὶ
διποδείξαντων ἐργασίαν τὸν Περικλέα, τεχνήτην δὲ Φειδίαν,

5. Λοκροῖς] Δελφοῖς ponit Thucyd. I. cxii. Idem ait: Λακεδαιμόνιοι... κρατήσαντες τῷ ἐν Δελφοῖς ἱερῷ παρέδωκαν Δελφοῖς, καὶ αὐτοῖς ὕστερον Ἀθηναῖοι ἀποχωρησάντων αὐτῶν σφραγίσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδωκαν Φωκεῦσιν. || 12. Θύγιον] sic codex. Videtur

esse Γύγιον. || 14. τετρακοντούταις] cf. Thucyd. I. cxv. || 15-16. πολιορκήσαντες] supplevi. πολιορκῶν codex. || 17. τῶν Ἀ ἐτῶν] sic codex, in quo littera Ἀ numeralis. Legendum τῶν τετράκοντα ἐτῶν. || 21. τεχνήτην] sic codex pro vulgato πηχίτην.

αλόντος τῷ Φειδίου ἐπὶ νοσφισμῷ, εὐλαβηθεὶς ὁ Πειρεκλῆς μὴ καὶ αὐτὸς εὐδύναι ἀπαιτηθῇ, βουλόμενος ἐκκλῖναι τὰς κρίσεις, ἐπολιτεύσατο τὸν πόλεμον τοῦτον γράψας τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα. Διαπισοῦται δὲ ταῦτα καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς λέγων οὕτως·

Iaed.

5

ὦ λιπερῆτις γαργεῖ, τὰμὰ δὴ συνιέπῃ
ρήματ', ἂν βούλοισθ' ἀκούσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο·
πρωτόν μιν γὰρ ἤρξατ' αὐτῆς Φειδίας πρῶτος κακῶς·
εἶπα Πειρεκλῆς, φοβηθεὶς μὴ ματᾶροι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δέδοικώς καὶ τὸν αὐθαδέη τρόπον,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρεῶν ψήφισματος.
ἐξεφύσησιν ποσοῦτον πόλεμον, ὥστ' ὅκ τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρύσαι, πύς τ' ἐκεί πύς τ' αὐθαδέι.

10

καὶ πάλιν ὑποβάς·

Πόρην εἰς μέθην ἰοῦσαν Μεγαρίδα
νεανίαί κλέπιοισιν μεδυσοκλήατοι·
καῖπιθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσισγώμενοι
ἀντίκλειψαν Ἀσπασίας πόρνας δύο·

15

1. αλόντος] αλῶντος codex. || 6. ὦ λιπερῆτις] ὠπερῆτις codex. Sunt versus ex Aristophan. *Pac.* v. 603 sqq. ed. Didot. Incipiunt in editis : ὦ σεφώταποι γαργεῖ, sed testatur scholiasta Archilochum scripsisse : ὦ λιπερῆτις πολῖται τὰμὰ δὴ ξυνιέπῃ ρήματα, quod Cratinus quoque imitatus est. (Vide *Schol. græc. in Aristoph.* ed. Didot. p. 189. l. 23 sqq.) Cf. Diodor. Sic. XII, xi. — συνιέπῃ] codex. ξυνιέπῃ edd. || 7. ρήματ' ἂν] ἂν supplevi. ρημαπα codex. ρήματ' εἰ (βούλοισθ') edd. || 8. πρωτόν] codex. πρωτα edd. — ἤρξατ' αὐτῆς] sic codex. ἤρξεν αὐτῆς ponunt edita.

|| 10. αὐθαδέη] codex. αὐποδάξ edd. — Post τρόπον inserunt edita πρὶν παθεῖν π δεινὸν αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν. Quem versum omittit codex. || 12. ἐξεφύσησιν codex. καξεφύσησιν edd. — ὥστ' ὅκ τῷ καπνῷ] sic codex. ὥστε τῷ καπνῷ ponunt edita. || 15. πόρην κ. τ. λ.] sunt versus ex Aristophan. *Acharn.* v. 524 sqq. (Cf. *Schol. Pac.* 502.) — εἰς μέθην ἰοῦσαν Μεγαρίδα] sic codex. πόρην δὲ Σιμαίθαι ἰόντες Μέγαρεσσι ponunt edita. || 17. καῖπιθ'] codex. καῖθ' edd. || 18. ἀντίκλειψαν] codex. ἀντιξέκλειψαν edd. — πόρνας δύο] πόρνας B codex. πόρνα δύο edd.

loed.

ἀνθένδ' ὁ πόλεμος ἐμφανῶς κατερχέτη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ὅα τελεῶν λαικαστελεῶν·
 ἀνθένδ' ἐμένπει Περικλῆος Ὀλύμπιος
 ἥσπερ ἀπὸ τῆς ἐξέρχεται, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα·
 5 ἐπίδει τόμοις ὡς περ σκόλια γυχαμμένους,
 ὡς γὰρ Μεγαρέας μὴτ' ὅς ἀγροῖα μὴτ' ὅς ἠπείρω μένεν.

Φασὶ δὲ ὅτι, τῶν Περικλείους σκεπτομένου περὶ τῆς ἀποδόσεως
 τῶν λόγων ὑπὲρ τῆς ἐργετισίας, Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινὸς ἐπὶ τρυ-
 πούμενος ἔω' αὐτῷ εἶπεν· Μὴ σκέπῃς πῶς ἀποδῶς τοῖς λόγοις
 10 Ἀθηναίοις, ἀλλὰ πῶς μὴ ἀποδῶς.

Δευτέρῃ δὲ αἰτία φέρεται Κερκυραίων καὶ Ἐπιδαρνείων
 τοιαύτη. Ἐπίδαμος ἦν πόλις Κερκυραίων· ἀποικὸς δὲ ἡ Κέρ-
 κυρα Κορινθίων· πλημμυλούμενοι ἔν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καὶ
 ὑπερφηανεύομενοι ἔω' τῶν Κερκυραίων, οἱ Ἐπιδαρνῆοι, ὡς
 15 πιπυσμένοι συμμάχοις τοῖς Κορινθίοις ὡς μητροπολίταις,
 ἐξράτευσαν ἐπὶ Κέρκυραν καὶ ἐπολέμουν. Πιεζόμενοι δὲ Κερ-
 κυραῖοι τῷ πολέμῳ ἐπεμψαν περὶ συμμαχίας πρὸς Ἀθη-
 ναίους, ἔχοντες πολὺ ναυπλῆον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Κορινθιοὶ ἐπεμψαν
 πρὸς Ἀθηναίους, ἀξιοῦντες ἑαυτοῖς καὶ μὴ τοῖς Κερκυραίοις βοη-
 20 θεῖν αὐτούς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εἶλοντο μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς Κερκυ-
 ραίοις, καὶ ἐναυμάχησαν τοῖς Κορινθίοις ἔσιν ἐν σπονδῇ· καὶ διὰ
 τοῦτο αἱ σπονδαὶ ἐλύθησαν.

1. ἀνθένδ'] codex. ἀντιπῦθιν edd. || 2. λαικαστελεῶν] scripsi ex edd. δεκαστελεῶν codex. Confusio orta ex scriptura unciali qua Λ = Δ et ex pronuntiatione qua ΔΙ = Ε. || 3. ἀνθένδ' ἐμένπει] codex. ἀντιπῦθιν ὀργῇ edd. — Ὀλύμπιος] codex. ὀλύμπιος

edd. || 4. συνεκύκα] codex. ξυνεκύκα edd. || 6. ὡς γὰρ κ. τ. λ.] diversa haec ab editis. ubi duo sunt verius: Ὄς γὰρ Μεγαρέας μὴτε γὰρ μὴτ' ὅς ἀγροῖα | μὴτ' ὅς θαλάσση μὴτ' ὅς ἠπείρω μένεν. || 12. Ἐπίδαμος] cf. Thucyd. I, xxiv.

Τρίτη αἵψα φέρεται τῷ αὐτῷ. Ποπίδαια πόλις ἄπικος Κορινθίων ἦν ἐπὶ Θράκης. Ἐπὶ ταύτης ἐπέμψαν Ἀθηναῖοι, βουλόμενοι παραλαβεῖν αὐτήν. Οἱ δὲ Ποπίδαιᾶται προσέθεντο τοῖς Κορινθίοις, καὶ διὰ τοῦτο μάχη ἐγένετο Ἀθηναίων καὶ Κορινθίων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν οἱ Ἀθηναῖοι.

Ined.

Τετάρτη αἵψα φέρεται ἡ καὶ ἀληθεστάτη. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὄρθοντες αὐξανόμενοις τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ συμμαχοῖς.

ξ

1. Ποπίδαια] πολιπίδαια codex. || ἐξεπολιόρκησαν] ἐξεπολιώρκησαι codex. || 8.

συμμαχοῖς] hic desinit fragmentum in codice. Cetera desiderantur.

ELENCHUS FIGURARUM

AD POLIORCETICEN PERTINENTIIUM.

AD ATHENÆUM.

Fig. I.

(Pag. 11.)

Inedita. Hæc figura, desumpta e codice F (fol. 28 verso), nusquam alias occurrit. Videtur referri ad titulum Κεῖου καταπευή, quem præbent omnes codices, atque ex Diadis scriptis profluxisse, quæ Athenæus hic laudat. Ceterum figura est ἀνέπιγχαφος.

Fig. II.

(Pag. 19.)

Inedita. Desumpta est e codice M (fol. 21 recto). Refertur ad χελώνην χωσρίδα atque ὀρυκτείδα. Inscriptiones sunt hæc :

Ἵπερχί· πήχης Ἡ (bis).

Ἵπερχί· πήχυν Ἀ (bis).

Ἀμαξίποις.

Περίπτημα.

Fig. III.

(Pag. 20.)

Inedita. Desumpta est e codice M (fol. 21 verso). Refertur et hæc ad χελώνην χωσρίδα atque ὀρυκτείδα. Inscriptionem præfert hanc :

Εἰς τὰς πέντε πλευρὰς τῆς χελώνης ἰστέ τὸ ὑποκείμενον ζῷον τῶν κινόντων.

Fig. IV.

(Pag. 25.)

Inedita. Desumpta est e codice M (fol. 23 recto). Est χελώνη Ἡγήτορος τῷ Βυζαντίῳ. Inscriptiones sunt hæc :

Πυργίον ἥτοι θωράκιον.

Ἐπικεφαλὴ.

Πλάγιον ξύλον μίσην τῶν σκελῶν.

Ἐπισύλιον.

Κέφαλον.

Κειοδόχη.

Χελώνη.

Collata est figura codicis F (fol. 32 verso). Confer quoque figuram XCI ex codice B (pag. 231 ed. nostræ).

Fig. V.

(Pag. 26.)

Desumpta est e codice P (fol. 58 verso et 59 recto). Refertur ad idem argumentum atque præcedens. Cf. ed. Thev. p. 7.

Fig. VI.

(Pag. 30.)

Inedita. E codice M (fol. 24 recto). Est μηχανήμα Κτισσίῳ. Confer figuras CII et CIII codicis B (pagg. 266-267 ed. nostræ).

Fig. VII.

(Pag. 30.)

Desumpta est e codice P (fol. 60 recto).
Argumentum idem. Cf. ed. Thev. p. 8.

Fig. VIII.

(Pag. 33.)

Desumpta est e codice P (fol. 61 recto).
Cf. ed. Thev. p. 9, ubi inscriptio 'Ενταῦθα
πὸ πλοῖον omittitur.

Fig. IX.

(Pag. 34.)

Inedita. Ex codice F (fol. 9 recto). Est
sine litteris. Argumentum idem atque
præcedens.

Fig. X.

(Pag. 35.)

Desumpta est e codice P (fol. 61 verso).

Cf. ed. Thev. p. 10. Est *οὐκ ἔστιν*. Inscriptio-
nes sunt hæ :

Ὁδὸς.

Τεχνίτης.

Fig. XI.

(Pag. 35.)

Inedita. Ex codice F (fol. 9 verso). Ar-
gumentum idem Est sine litteris.

Fig. XII.

(Pag. 37.)

Desumpta est e codice M (fol. 25 verso).
Cf. ed. Thev. p. 11, ubi inscriptio 'Εν-
ταῦθα πὸ καρχήσιον omittitur. Ceteræ in-
scriptiones sunt hæ :

Καρχήσιον.

Ἐξαιρέσις (εἰς εἰς codex).

Ἄξιον.

Γέροντος.

AD BITONEM.

Fig. XIII.

(Pag. 48.)

Desumpta est e codice M (fol. 26 verso).
Est *πιτροβόλον ἡρχιτεκτονεῦµένον ὑπὸ Χά-
ρωνος τῷ Μαχησίῳ*. Inscriptiones sunt hæ :

Παράλληλοι κανόνες.

Ὅρθοι κανόνες (*bis*).Αγκύων (*bis*).

Ordinem litterarum ostensivarum B,
Γ, Δ, Ε, aliquantum in codice turbatum
restitui.

Fig. XIV.

(Pag. 48.)

Desumpta est e codice P (fol. 63 recto).
Cf. ed. Thev. p. 107. Argumentum idem
atque præcedens, sed plures litteræ eva-
nuerunt.

Fig. XV.

(Pag. 51.)

Desumpta est e codice M (fol. 27 verso).

Est *λιδοβόλον Ἰσιδάρις τῷ Ἀβυδηνῷ*. Ad-
scripsit manus recentior in codice : *Τοῦτο
ἐστὶν ἡ καμῆλα* (*sic*). Contuli figuram co-
dicis F (fol. 10 recto).

Fig. XVI.

(Pag. 52.)

Desumpta est e codice P (fol. 63 verso).
Cf. ed. Thev. p. 108. Argumentum idem
atque præcedens, sed litteræ pauciores.

Fig. XVII.

(Pag. 56.)

Inedita. Ex codice M (fol. 28 verso).
Est *ἐλέπλις ἡ ἡρχιτεκτονεῦσι Ποσειδώνιος
ὁ Μακεδὼν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ*. In-
scriptiones sunt hæ :

Στράφηξ.

Ἵπποσύλωμα.

Ordo litterarum ostensivarum turba-
tus, neque facile restitui potest, quum

sit in textu lacuna (vid. p. 55, l. 15, ed. nostræ). Collata est figura codicis F (fol. 11 recto).

Fig. XVIII.

(Pag. 57.)

Desumpta est e codice P (fol. 65 recto). Cf. ed. Thev. p. 110. Argumentum idem atque præcedens, sed figura sine litteris.

Fig. XIX.

(Pag. 61.)

Inedita. E codice M (fol. 29 verso). Est *σανδύκη* (sic codex pro *σαμβύκη*) ἢ ἡρχιτεκνέυσι Δάμιος ὁ Κολοφώνιος. Inscriptiones sunt hæ :

Καπακλείς.

Σανδύκη.

Κλίμαξ.

Κοχλίας.

Εργάτης.

Figura sambucæ hucusque desiderabatur. Confer figuras similes CIV, CV et CVI in codice B (pag. 269-271 ed. nostræ).

Fig. XX.

(Pag. 64.)

Inedita. E codice M (fol. 30 verso). Est *γαστραφέτης* ὃν ἡρχιτεκνέυσι Ζώπυρος ὁ Ταρανῆνος ἐν Μιλήτῳ. Inscriptiones sunt hæ :

Καπακλείς.

Κιλίβας.

Litteræ ostensivæ obscuriores, propter lacunam in textu (vid. pag. 63, l. 5, ed. nostræ). Dedi ad fidem codicis.

Fig. XXI.

(Pag. 67.)

Inedita. E codice M (fol. 31 verso). Est *ὀρεινοβάτης γαστραφέτης* ὃν ἡρχιτεκνέυσι Ζώπυρος ὁ Ταρανῆνος ἐν Κύμῃ τῇ κατ' Ἰταλίαν. Habet inscriptionem :

Ἀγκών.

Ordo litterarum ostensivarum aliquantisper turbatus, lacunaque in textu (pag. 67, l. 1, ed. nostræ). Ad fidem codicis litteras posui, excepta littera M quam tanquam H in codice depicta est.

AD HERONIS BELOPOEICA.

Fig. XXII.

(Pag. 80.)

Inedita. E codice M (fol. 47 verso). Est *γαστραφέτης*. Inscriptiones sunt hæ :

Ἐπιπξίπς (ΗΤΟΞΙΤΙC codex, ubi inscriptio forte suo loco mota est).

Ἀγκών.

Σύελξ (sic codex pro *σύελγξ*).

Ἡ διὰ χειρὸς περὶ (πρωτῆ cod.) καὶ τῶν σηματίων (σημαπίων codex).

Σχασηεία.

Κόραξ ἢ καπακλείς.

Χεῖρ ἢ διδάκτυλος.

Καποχὺς σηματίων.

Litteræ ostensivæ ad fidem codicis positæ.

Fig. XXIII.

(Pag. 80.)

Inedita. E duobus codicibus, scilicet P (fol. 72 verso) et V (fol. 111 verso). Argumentum idem. Inscriptiones hæ :

Διώστρα.

Καπαγῶς.

Fig. XXIV.

(Pag. 87.)

Inedita. E codice M (fol. 49 recto). Litteræ ostensivæ ad fidem codicis po-

sitæ, exceptis KAMN quas restitui. et C
cujus loco litteram S ponit codex.

Fig. XXV.

(Pag. 87.)

Inedita. E codice P (fol. 74 recto). Ar-
gumentum idem atque præcedens, sed
litteræ nullæ. Contuli codicem V (fol. 113
recto).

Fig. XXVI.

(Pag. 90.)

Inedita. E codice M (fol. 49 verso).
Est *καπασκευὴ τῆς βασιως*. Inscriptiones
sunt hæ :

*Διώστρα.**Σύελξ* (sic codex).*Αταπασηεία.**Στύλος.*

Αντίρεις (sic codex pro *ἀντίρεις* seu
ἀντίεις. Cf. p. 62, l. 2 not. ed. nostræ).

Litteræ ostensivæ ad fidem codicis po-
sitæ, excepta littera H pro qua codex po-
nit M.

Fig. XXVII.

(Pag. 90.)

Inedita. E codice P (fol. 74 verso).
Argumentum idem atque præcedens, sed
figura sine litteris. Contuli codicem V
(fol. 113 verso).

Fig. XXVIII.

(Pag. 93.)

Restitui e tribus codicibus, scilicet M
(fol. 50 recto), P (fol. 75 recto), V
(fol. 114 recto). Est *πινθιον* sive *capitu-
lum* (Vitr.). Litteræ ostensivæ partim re-
stitutæ.

Fig. XXIX.

(Pag. 95.)

E codice M (fol. 50 verso). Litteræ
ostensivæ positæ ad fidem codicis, excep-
tis litteris Π et Γ quas codex omittit.

Fig. XXX.

(Pag. 98.)

E duobus codicibus, scilicet M (fol. 51
recto) et F¹ (fol. 71 verso). Est figura
χοινικός. Litteris ostensivis KAMN no-
tatur *ὀπὶ δ' ἧς ὁ πῶτος δέδεται ἐκ τῆς*

Fig. XXXI.

(Pag. 103.)

Inedita. E duobus codicibus, scilicet V
(fol. 115 verso) et P (fol. 76 verso). In-
scriptiones sunt hæ :

Περίτρητον (PV).*Τεράπια* (PV).*Χοινικός* (PV).*Τόρμος* (PV, sed utrinque mutilum).*Διάπηξ* (PV).*Παρατάτης* (V).*Αντισάτης* (PV).*Τόνος* (PV).*Ανπελεις* (PV).

Κλιμακὶς ἥτοι σύελξ (P, ubi MA-
FICITOICYPIΞ).

Αγκών (P).

Ὅπῃ δ' ἧς ὁ πῶτος δέδεται ἐκ τῆς
ἐπέρας χοινικός (V).

Κανόνες πύσσαρις (P, ubi KA . Δ).

Fig. XXXII.

(Pag. 103.)

Inedita. E codice M (fol. 55 verso).
Argumentum idem, sed figura sine litte-
ris. Cf. pag. 102, l. 7-8 not. ed. nostræ.

Fig. XXXIII.

(Pag. 106.)

Inedita. E codice M (fol. 52 verso).
Habet inscriptionem :

Πῆγμα (leg. *διάπηγμα*) *πλάγιον*.

Litteræ ostensivæ partim restitutæ.

Fig. XXXIV.

(Pag. 106.)

Inedita. E duobus codicibus, scilicet V (fol. 116 recto) et P (fol. 77 recto). Inscriptiones sunt hæ :

Χοινιάς.

Τόπος.

Αγκών.

Argumentum idem atque præcedens, sed litteræ ostensivæ nullæ.

Fig. XXXV.

(Pag. 109.)

Inedita. E codice M (fol. 54 recto). Est *ὑπότιον*. Inscriptiones habet hasce :

Ὀνισκος (OZOOSXOC codex; restitui).

Σφὴν (CΦΞ codex; restitui).

Litteræ ostensivæ ad fidem codicis positæ.

Fig. XXXVI.

(Pag. 116.)

Inedita. Desumpta est e codice F (fol. 15 recto). Litteræ ostensivæ e conjectura positæ.

Fig. XXXVII.

(Pag. 117.)

E codice M (fol. 55 recto). Contuli codicem V (fol. 118 recto). Refertur ad problema duplicationis cubi. Litteræ ostensivæ ad fidem codicum positæ.

AD HERONIS CHIROBALLISTRAM.

Fig. XXXVIII.

(Pag. 125.)

E codice M (fol. 56 recto). Refertur ad *πρόπον θιάρημα*. Inscriptiones sunt hæ :

Θήλυς ἀγκών.

Αγκών κατω.

Fig. XXXIX.

(Pag. 125.)

E codice P (fol. 68 verso). Argumentum idem, sed inscriptio nulla.

Fig. XL.

(Pag. 127.)

E codice M (fol. 56 verso). Refertur ad *δέυπερον θιάρημα*, quo agitur *πρὸς τῆς κλεισιως*.

Fig. XLI.

(Pag. 128.)

E codice P (fol. 69 recto). Argumentum idem atque præcedens. Inscriptiones sunt hæ :

Χειρολάβη (ΧΕΤΟΛΑC codex; restitui).

Δίχλον.

Σχασπεία (CXATIC codex; restitui).

Πιπέριον (sic codex pro *πιπάρειον*).

Fig. XLII.

(Pag. 130.)

E codice M (fol. 57 recto). Refertur ad *πρίπον θιάρημα* sive *καμβέσπεια*.

Fig. XLIII.

(Pag. 132.)

E codice M (fol. 58 verso). Refertur ad *πίπαρπον θιάρημα* sive *καμβέριον*.

Fig. XLIV.

(Pag. 133.)

E codice M (fol. 57 verso). Refertur ad *πίμπλον θιάρημα* sive *κωνοειδῆ*.

Fig. XLV.

(Pag. 134.)

E codice P (fol. 70 verso). Argumentum idem atque præcedens.

AD APOLLODORUM.

Fig. XLVI.

(Pag. 142.)

E codice P (fol. 80 recto). Confer figuram LXXXI ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 211 ed. nostræ).

Fig. XLVII.

(Pag. 144.)

E codice P (fol. 80 verso). Confer figuram LXXXIII ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 215 ed. nostræ).

Fig. XLVIII.

(Pag. 146.)

E codice P (fol. 81 recto). Confer figuram LXXXIV ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 217 ed. nostræ).

Fig. XLIX.

(Pag. 147.)

Inedita. E codice M (fol. 59 recto).

Fig. L.

(Pag. 147.)

E codice P (fol. 81 verso). Confer figuram LXXXV ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 218 ed. nostræ). Est *χελώνη ὀρυκτεῖς πηλῷ δῆππεχρισμένη*.

Fig. LI.

(Pag. 149.)

E codice P (fol. 82 recto). Est *τρύπανον* sive *terebra*.

Fig. LII.

(Pag. 149.)

Inedita. E codice M (fol. 59 verso). Argumentum idem. Inscriptiones sunt hæ :

*Κατών.**Πυελίς.**Μοχλός.*

Ούραχός ἐπὶ κωλίνδρω (ubi verbum *κωλίνδρω* in codice lacerum restitui).

Confer figuram LXXXVII ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 221 ed. nostræ).

Fig. LIII.

(Pag. 150.)

E codice P (fol. 82 verso). Confer figuram LXXXVIII ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 222 ed. nostræ). Refertur ad murorum lateritiorum per terebras perforationes.

Fig. LIV.

(Pag. 151.)

E codice P (fol. 83 recto). Agitur de murorum lateritiorum combustione. Confer figuram LXXXIX ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 224 ed. nostræ).

Fig. LV.

(Pag. 153.)

Inedita. E codice M (fol. 33 recto). Confer figuram LXXXVI ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 219 ed. nostræ). Refertur ad murorum lapideorum per urnarum combustionem.

Fig. LVI.

(Pag. 156.)

Inedita. E codice M (fol. 33 verso).

Fig. LVII.

(Pag. 156.)

E codice P (fol. 84 verso).

Fig. LVIII.

(Pag. 157.)

Inedita. E codice M (fol. 34 recto).

Fig. LIX.

(Pag. 157.)

E codice P (fol. 85 recto).

Fig. LX.

(Pag. 158.)

Inedita. E codice M (fol. 34 verso).
Est *aries in testudine* sive *χελώνη κριοφόρος*.
Confer figuram XC ad Anecdoton Bononiense pertinentem (pag. 228 ed. nostræ).

Fig. LXI.

(Pag. 159.)

Inedita. E codice M (fol. 34 verso).
Est *δέσας κριῦ*.

Fig. LXII.

(Pag. 160.)

Inedita. E codice M (fol. 35 recto).
Est *ἄλλυ κριῦ δέσας*.

Fig. LXIII.

(Pag. 160.)

Inedita. E codice M (fol. 35 recto).
Argumentum idem.

Fig. LXIV.

(Pag. 161.)

Inedita. E codice M (fol. 35 verso).
Est *ἡ ἀρχὴ τῆ κριῦ*.

Fig. LXV.

(Pag. 163.)

Inedita. E codice M (fol. 36 recto).
Est *σκοπός* sive *scala* quæ *spectator* vocatur.
Inscriptiones sunt hæ :

Κιλώνιον (sic codex pro vulgato *κελώνιον*).

Κιλωνάειον (sic codex pro *κηλωνάειον*).

Ὅρθον.

Ἀντίρεις (sic codex pro *ἀντίρεις*, *ἀντίρειδος* = *ἀντίελς*, *ἀντίελδος*. Cf. p. 162. l. 2 not. ed. nostræ).

Fig. LXVI.

(Pag. 163.)

E codice P (fol. 87 verso). Argumentum idem. Conferenda figura XCII ad Anecdoton Bononiense pertinens (p. 236 ed. nostræ).

Fig. LXVII.

(Pag. 167.)

Inedita. E codice M (fol. 37 recto).
Est *πύργος ξύλινος*. Inscriptiones sunt hæ :

Μεσοστάτης.

Παραστάτης.

Ἐπιυγίς.

Ζυγόν (sic codex. Cf. *ζυγόν*, p. 166. l. 7; et *ζυγά*, p. 166. l. 9 ed. nostræ).

Conferenda figura XCIV ad Anecdoton Bononiense pertinens (pag. 248 ed. nostræ).

Fig. LXVIII.

(Pag. 168.)

E codice M (fol. 37 verso).

Fig. LXIX.

(Pag. 169.)

E codice M (fol. 38 recto).

Fig. LXX.

(Pag. 171.)

Inedita. E codice M (fol. 39 recto).
Inscriptiones sunt hæ :

Δρύφακτος

Κλίμαξ (sic codex, sed legendum *κάμαξ*).

Ὅρθια

Κελός.

Fig. LXXI.

(Pag. 174.)

Inedita. E codice M (fol. 40 recto).

Fig. LXXII.

(Pag. 179.)

Inedita. E codice M (fol. 41 recto).
Sunt κλίμακες. Inscriptiones sunt hæ :

Ἀντίρεις (sic codex. Cf. fig. LXV).

Περγή (περώνη codex).

Παλος (sic codex pro πάσσαλος).

Δοκὸς τρογύλη.

Fig. LXXIII.

(Pag. 182.)

E codice M (fol. 42 recto). Inde emendanda figura Thevenotiana (pag. 36-37 ed. Th.) quæ fluxit e codice P (fol. 94 recto et 100 verso). Est σάνις σύνδεπς.

Fig. LXXIV.

(Pag. 184.)

E codice M (fol. 42 verso).

Fig. LXXV.

(Pag. 186.)

Inedita. E codice M (fol. 43 recto).

Conferenda figura XCV in Anecdoto Bononiensi (pag. 249 ed. nostræ).

Fig. LXXVI.

(Pag. 186.)

E codice M (fol. 43 verso). Conferenda figura XCVI in Anecdoto Bononiensi (pag. 251 ed. nostræ).

Fig. LXXVII.

(Pag. 188.)

Inedita. E codice M (fol. 44 recto). Conferenda figura XCVII ad Anecdoton Bononiense pertinet (pag. 254 ed. nostræ).

Fig. LXXVIII.

(Pag. 191.)

E codice M (fol. 45 recto). Conferenda figura CVIII in Anecdoto Bononiensi (pag. 275 ed. nostræ).

Fig. LXXIX.

(Pag. 192.)

E codice M (fol. 45 verso). Conferenda figura CVII in Anecdoto Bononiensi (pag. 273 ed. nostræ).

AD ANONYMUM SIVE HERONEM BYZANTIUM.

Fig. LXXX.

(Pag. 210.)

E codice B (fol. 195 verso). Est civitas in alto colle jacens. Inscriptiones sunt hæ :

Ἀμαξά περάττορος (περοττόρος codex).

Ἀγῆϊον πεπλεγμένον (πεπλεχμένον codex).

Σφονδύλος (cf. p. 305. l. 2 not.).

Τεῖβολοι ξύλινοι πεπληχίς (cf. p. 305. l. 9 not.).

Γεροχελώνη.

Ἐμβολον.

Fig. LXXXI.

(Pag. 211.)

E codice B (fol. 163 recto). Est civitas in plano sita. Inscriptiones sunt hæ :

Πασσαλοκοπία.

Τάφρος.

Λαῖσα.

Σιδηροῖ τεῖβολοι.

Χελώνη ἔμβολος.

Ἀμπελοχελώνη.

Χώσπεϊς χελώνη.

Spectant hæc omnia ad locum Apollodori hodie imperfectum (p. 143. l. 3-5 ed. nostræ).

Fig. LXXXII.

(Pag. 213.)

E codice B (fol. 164 recto). Est κλίμαξ πυπίνη (κύπνη codex). Spectat hæc figura ad locum quemdam Philonis (p. 96 ed. Th.).

Fig. LXXXIII.

(Pag. 215.)

E codice B (fol. 165 recto). Est χελώνη ὠκυπεῖς. Confer figuram Apollodori XLVII.

Fig. LXXXIV.

(Pag. 217.)

E codice B (fol. 165 verso). Confer figuram Apollodori XLVIII.

Fig. LXXXV.

(Pag. 218.)

E codice B (fol. 166 recto). Est χελώνη ὀρυκτεῖς πηλῶ ὀπικεχρισμένη. Confer figuram Apollodori L.

Fig. LXXXVI.

(Pag. 219.)

E codice B (fol. 166 verso). Legitur αἰσιώματα. Confer figuram Apollodori LV.

Fig. LXXXVII.

(Pag. 221.)

E codice B (fol. 167 verso). Legitur αἰεῖς, πελῖς. Confer figuram Apollodori LII.

Fig. LXXXVIII.

(Pag. 222.)

E codice B (fol. 167 verso). Confer figuram Apollodori LIII.

Fig. LXXXIX.

(Pag. 224.)

E codice B (fol. 168 verso). Confer figuram Apollodori LIV.

Fig. XC.

(Pag. 228.)

E codice B (fol. 170 verso). Est *aries in testudine*, quam inscriptionem præfert codex litteris rubricatis exaratam. Confer figuram Apollodori LX.

Fig. XCI.

(Pag. 231.)

E codice B (fol. 172 recto). Est testudo quam Hegetor Byzantius fecit. Confer figuram Athenæi IV.

Fig. XCII.

(Pag. 236.)

E codice B (fol. 174 recto). Est σκοπός sive κατὰσκοπος. Confer figuras Apollodori LXV et LXVI.

Fig. XCIII.

(Pag. 237.)

E codice B (fol. 174 verso). Est σκοποῦ βασις, tanquam ἦτα λυπὸν configurata. Cf. p. 232, l. 5, not. et p. 237, l. 8, not. ed. nostræ.

Fig. XCIV.

(Pag. 248.)

E codice B (fol. 177 recto). Est turris lignea cum inscriptionibus :

Παράπτερον.

Περίδρομος.

Conferenda figura Apollodori LXVII.

Fig. XCV.

(Pag. 249.)

E codice B (fol. 180 recto). Conferenda figura Apollodori LXXV.

Fig. XCVI.

(Pag. 251.)

E codice B (fol. 180 verso). Conferenda
figura Apollodori LXXVI.

Fig. XCVII.

(Pag. 254.)

E codice B (fol. 182 recto). Conferenda
figura Apollodori LXXVII.

Fig. XCVIII.

(Pag. 258.)

E codice B (fol. 183 verso).

Fig. XCIX.

(Pag. 259.)

E codice B (fol. 184 recto).

Fig. C.

(Pag. 261.)

E codice B (fol. 184 verso). Spectat hæc
figura ad locum Philonis (p. 95 ed. Th.).

Fig. CI.

(Pag. 262.)

E codice B (fol. 185 recto). Nótandum
in hac figura σπεπὸν ἐγχειρίδιον πλο-
ύλον.

Fig. CII.

(Pag. 266.)

E codice B (fol. 186 verso). Est ma-

china Ctesibii. Confer figuras Athenæi VI
et VII.

Fig. CIII.

(Pag. 267.)

E codice B (fol. 187 recto). Argumen-
tum idem.

Fig. CIV.

(Pag. 269.)

E codice B (fol. 188 recto). Sunt ma-
ritimæ machinationes. Confer figuras
Athenæi VIII et IX.

Fig. CV.

(Pag. 270.)

E codice B (fol. 188 verso). Argumen-
tum idem.

Fig. CVI.

(Pag. 271.)

E codice B (fol. 188 verso). Confer
figuram Bitonis XIX quæ refertur ad Sami-
bucam.

Fig. CVII.

(Pag. 273.)

E codice B (fol. 190 verso). Conferenda
Apollodori figura LXXIX.

Fig. CVIII.

(Pag. 275.)

E codice B (fol. 189 verso). Conferenda
Apollodori figura LXXXVIII.

INDEX

HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.

A

Ἄζαρ (ὡς πῆς Ἄζαρ πόλεις), p. 276, l. 16.
 Ἀγνόμειον (πὸ), p. 316, l. 8.
 Ἀγνόμενος, p. 198, l. 2.
 Ἀγνόμενος ὁ μηχανικός, p. 7, l. 7.
 Idem scripsit βελικά, p. 8, l. 5.
 Ἄδμητος (ὁ Μολοσσῶν βασιλεὺς), p. 359, l. 14, 15, 16, 18.
 Ἀδριανὸς αὐτοκράτωρ, p. 198, l. 1.
 Αἰμίμητος ἀπὸ Λακεδαιμόνιος = Ἀέμιμητος
 apud Herodotum, p. 353, l. 1.
 Ἀδαμῶνες, p. 284, l. 7, 12; — p. 285, l. 11; — p. 291, l. 11-12.
 Ἀθναῖ (ἡ ἐλεφαντίνη), p. 363, l. 20.
 Ἀθναῖαι (αἱ), p. 350, l. 8, 22; — p. 351, l. 19; — p. 352, l. 3, 5, 7; — p. 355, l. 12, 19, 23; — p. 356, l. 4; — p. 357, l. 5.
 Ἀθναῖοι (οἱ), p. 350, l. 3, 22; — p. 352, l. 3, 12, 14, 15, 18, 19; — p. 353, l. 9, 16; — p. 354, l. 2, 10; — p. 355, l. 9, 15, 17, 21; — p. 356, l. 1, 12, 14; — p. 357, l. 1; — p. 359, l. 10, 22, 24; — p. 361, l. 3, 11, 14; — p. 362, l. 3, 5, 6, 12, 13; — p. 363, l. 6, 10, 11, 12, 14, 15, 20; — p. 365, l. 10, 19, 20; — p. 366, l. 2, 4.

Ἀθναῖος (ὁ μηχανικός), p. 198, l. 1-2; — p. 263, l. 3.
 Αἰγίνη, p. 350, l. 9.
 Αἰγνήται, p. 350, l. 22.
 Αἰγύπτιοι, p. 260, l. 14.
 Αἰγύπιος, p. 315, l. 12; — p. 317, l. 2; — p. 318, l. 1.
 Αἰγύπιος, p. 361, l. 9, 10, 17.
 Αἰτωλοὶ (οἱ), p. 284, l. 6; — p. 284, l. 12; — p. 285, l. 10; — p. 329, l. 15-16; — p. 332, l. 8.
 Αἰχύλος ὁ τραγωδοποιός, p. 350, l. 2.
 Ἀκαρῆνες (οἱ), p. 284, l. 7, 12; — p. 285, l. 11; — p. 291, l. 11.
 Ἀκρόπολις (ἡ), p. 357, l. 6.
 Ἀλεξάνδρεια (ἡ), p. 29, l. 9.
 Ἀλέξανδρος, p. 5, l. 13; — p. 293, l. 1, 11; — p. 294, l. 4-5; — p. 307, l. 1; — p. 311, l. 16; — p. 313, l. 1; — p. 314, l. 13; — p. 315, l. 3, 5, 15; — p. 316, l. 5, 10; — p. 317, l. 1, 5, 8; — p. 318, l. 3, 7; — p. 319, l. 4; — p. 320, l. 3.
 Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, p. 238, l. 13.
 Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, p. 52, l. 1-2.
 Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Ἰνδικῆς, p. 294, l. 6-7.
 Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὁ Φιλίππου πατριάρχης, p. 351, l. 20; — p. 352, l. 2, 4; — p. 353, l. 8-9.

Ἀλικαρνασός, p. 350, l. 16.
 Ἀλκιβιάδης ὁ Κλείνης, p. 365, l. 8.
 Ἀμενίας Ἀθηναῖος, p. 349, l. 11; —
 p. 350, l. 1, 15, 18.
 Ἀμπραμία, p. 284, l. 3.
 Ἀμωρακιῶν (ῆ), p. 284, l. 10.
 Ἀμπρακιωπική φάλαγξ (ῆ), p. 285, l. 5.
 Ἀπύρνος, p. 294, l. 8; — p. 295, l. 1.
 Ἀπόλλων (ὁ ἐν Δελφοῖς), p. 355, l. 1-2.
 Ἄππιος, p. 322, l. 8.
 Ἄππιος Κλαύδιος, p. 321, l. 7.
 Ἀπολλόδωρος scripsit *πολιορκητικά*, p. 197,
 l. 9; — p. 198, l. 15; — p. 239, l. 13;
 — p. 241, l. 5; — p. 244, l. 12.
 Ἀπολλώνιος ὁ Ἀγησιστράτη διδάσκαλος, p. 8,
 l. 9.
 Ἀπολλώνιος, p. 202, l. 2.
 Ἀραεῖς (οἱ), p. 319, l. 1; — p. 338,
 l. 4.
 Ἀραδος (ῆ ἢ ἡσος), p. 307, l. 2.
 Ἀρχίλιος ἀγαπώμενος τῷ Παντανίῳ, p. 357,
 l. 19, 21; — p. 358, l. 7.
 Ἄργος, p. 356, l. 15; — p. 359, l. 13.
 Ἀργυρίππων πόλις ἢ τὸν Ἄρπου κελοῦσι,
 p. 289, l. 14.
 Αἰετιδῆς Ἀθηναῖος καλούμενος δίχμος,
 p. 350, l. 7, 12; — p. 352, l. 18.
 Αἰετοδῆμος ὁ Τρεσσῆς, p. 353, l. 3.
 Αἰετοπέλης, p. 5, l. 3; — p. 202, l. 1.
 Αἰετοφάνης, p. 202, l. 2.
 [Αἰετοφάνης] ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιη-
 τή, p. 364, l. 4.
 Ἄρποι = Ἀργυρίππων πόλις, p. 289,
 l. 14.
 Ἀρπαξέρξης, p. 360, l. 5, 7, 12; —
 p. 361, l. 10, 13; — p. 362, l. 16.
 Ἀρτίμδος ἱερὸν (π), p. 356, l. 10.
 Ἄρπμις, p. 326, l. 15.
 Ἀρπμισία Ἀλικαρνασός, p. 350, l. 16.
 Ἀρχμίδης, p. 119, not. fin; — p. 321,
 l. 13.
 Ἀρχύτας, p. 5, l. 3.
 Ἀσκληπιεῖον (π), p. 328, l. 10-11.

Ἄσκληον (πόλις), p. 292, l. 6.
 Ἀσπασία, p. 364, l. 18.
 Ἄππλος, p. 198, l. 4.
 Ἄππλος βασιλεύς, p. 43, l. 1-2.
 Ἀπικαὶ ἡῖες, p. 361, l. 16.
 Ἀπικὸς σίσταμος, p. 278, l. 4.
 Ἀχραδίνη (ῆ), p. 321, l. 10; — p. 322,
 l. 9.

B

Βάπης (εὐνοῦχος), p. 317, l. 4.
 Βίτων, p. 198, l. 3.
 Βίτων ὁ μηχανικός, p. 271, l. 7. — Idem
 scripsit *Ὀπτικά*, p. 53, l. 1.
 Βοιωτία (ῆ), p. 362, l. 8; — p. 363, l. 10.
 Βοιωτί (οἱ), p. 337, l. 7; — p. 352,
 l. 10; — p. 362, l. 8; — p. 363,
 l. 8.
 Βρεθία (ῆ), p. 284, l. 9.
 Βρέθιοι (οἱ), p. 284, l. 5; — p. 285, l. 7;
 p. 289, l. 1, 7.
 Βύβλος = Βίβλος, p. 307, l. 3.
 Βυζάνποι (οἱ), p. 10, l. 8.
 Βυζάντων (π), p. 305, l. 3; — p. 357,
 l. 7.

Γ

Γάδεια, p. 9, l. 5.
 Γαδιελται (οἱ), p. 9, l. 11.
 Γάζα, p. 317, l. 9, 12.
 Γαζαῖοι (οἱ), p. 320, l. 11.
 Γαζέων πόλις (ῆ), p. 317, l. 4; — p. 318,
 l. 15.
 Γαλατίνη (ῆ), p. 345, l. 10, 12.
 Γήρας ὁ Καρχηδόνιος, p. 9, l. 15; — p. 10,
 l. 3.

Δ

Δάμιος ὁ Κολοφώνιος, p. 58, l. 1.
 Δάμις ὁ Κολοφώνιος, p. 271, l. 6.

Δανούδας (ποταμός), p. 305, l. 2.
 Δαρείος, p. 307, l. 1, 5; — p. 317, l. 1;
 — p. 318, l. 10.
 Δαύριοι (οί), p. 289, l. 13.
 Δελφοί, p. 355, l. 1.
 Δελφικὸν παρθένωμα, p. 3, l. 2-3; —
 p. 5, l. 2; — p. 202, l. 6.
 Δήμαχος scripsit Περσικά, p. 5, l. 12.
 Δήλος (ἡ), p. 357, l. 3, 5.
 Δημήτριος ὁ Ροδῖος πολιορκῶν, p. 27, l. 3.
 Δία (ἐπὶ τῇ δεξιᾷ ἄκρα τῇ Πιεραϊᾷ),
 p. 356, l. 9.
 Διάδης ὁ Πολυτίδου μαθητής, p. 10, l. 10;
 — p. 238, l. 12; — p. 240, l. 23; —
 p. 244, l. 4; — p. 246, l. 4. — Idem
 scripsit μηχανικὸν σύγγραμμα, p. 10,
 l. 11.
 Διονύσιος ὁ Σικελιώτης, p. 10, l. 6.

E

Ἐλευθερία (ἐορτή), p. 354, l. 4.
 Ἐλευσίς, p. 351, l. 13.
 Ἑλλάς (ἡ), p. 285, l. 10; — p. 351,
 l. 4, 16, 22; — p. 360, l. 16.
 Ἑλληνες (οἱ), p. 286, l. 16; — p. 287,
 l. 10, 11; — p. 318, l. 9; — p. 349,
 l. 3, 6; — p. 350, l. 2, 6, 9, 14,
 19, 21; — p. 351, l. 3, 8, 10, 14,
 18; — p. 352, l. 2, 8, 11, 12; —
 p. 353, l. 7, 12, 17, 20; — p. 354,
 l. 3, 12, 13; — p. 355, l. 3; —
 p. 356, l. 21; — p. 359, l. 5; —
 p. 360, l. 12, 19; — p. 363, l. 14;
 — p. 364, l. 13; — p. 365, l. 2.
 Ἑλληνίδες πόλεις (αἱ), p. 361, l. 3.
 Ἑλληνικὴ μυθολόγος (ἡ), p. 284, l. 11.
 Ἑλληνικὸς πόλεμος, p. 362, l. 3; — p. 363,
 l. 3.
 Ἑλῆσποντος, p. 349, l. 8; — p. 351,
 l. 3.
 Ἐξάπυλα (ἔ), p. 321, l. 9; — p. 322,
 l. 7; — p. 328, l. 3.

Ἐπιδάμιοι (οἱ), p. 365, l. 11, 14.
 Ἐπικύδης, p. 321, l. 1; — p. 326,
 l. 17.
 Ἐπίμαχος ὁ Ἀθηναῖος, p. 27, l. 2.
 Ἐπταῖος, p. 5, l. 3.
 Εὐβοία (ἡ), p. 363, l. 13.
 Εὐρυμέδων ποταμός, p. 361, l. 5.
 Ἐφισος, p. 28, l. 8.

Z

Ζώπυρος ὁ Ταραντῖνος, p. 61, l. 4; —
 p. 65, l. 2.

H

Ἡγήτωρ ὁ Βυζάντιος, p. 21, l. 2; — p. 230,
 l. 1.
 Ἡράκλειον (π), p. 349, l. 9.
 Ἡρων ὁ μαθηματικός, p. 202, l. 6.
 Ἡρων ὁ Ἀλεξανδρεύς, p. 256, l. 8; —
 p. 263, l. 1.

Θ

Θεοκύδης, p. 351, l. 11.
 Θεμιστοκλῆς, p. 349, l. 4; — p. 350,
 l. 10; — p. 351, l. 4-5; — p. 355,
 l. 13-14; — p. 356, l. 13; — p. 359,
 l. 11, 12, 16, 18, 20, 23, 24; —
 p. 360, l. 3, 15; — p. 361, l. 1.
 Θερμοπύλαι (αἱ), p. 353, l. 2.
 Θερπρωτοί (οἱ), p. 284, l. 6; — p. 285,
 l. 9; — p. 288, l. 10.
 Θεσσαλονικέες (οἱ), p. 342, l. 1.
 Θεσσαλονίκη, p. 49, l. 1.
 Θεπάλικη (ἡ), p. 284, l. 9.
 Θηβαῖοι (οἱ), p. 352, l. 8-9; — p. 354,
 l. 4.
 Θράκες, p. 299, l. 2; — p. 302, l. 5; —
 p. 304, l. 4.
 Θραάσιον πιδιον, p. 351, l. 12.
 Θύγιον = Γύδιον, p. 363, l. 12.

I

- Ἰακχος (ὁ μυστικός), p. 351, l. 13.
 Ἰερώνυμος ὁ Συρακουσίων πύραυλος, p. 321, l. 4.
 Ἰλλυεοὶ (οἱ), p. 304, l. 5; — p. 305, l. 2.
 Ἰνάρος υἱὸς Ψαμμοπίχου, p. 361, l. 10.
 Ἰνδική (ἡ), p. 294, l. 6.
 Ἰνδοί (οἱ), p. 294, l. 6; — p. 295, l. 1-2.
 Ἴντος ὁ Θεοκύδους ἀνὴρ Ἀθηναῖος = Δικῶνος apud Herodotum, p. 351, l. 11.
 Ἰουδαῖοι, p. 338, l. 3; — p. 339, l. 1, 3.
 Ἰπποκράτης, p. 321, l. 1.
 Ἰσίδωρος ὁ Ἀβυδηνός, p. 49, l. 2.
 Ἰσοκράτης, p. 202, l. 1.
 Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, p. 6, l. 6.
 Ἰταλία (ἡ), p. 65, l. 2.
 Ἰταλιῶται (οἱ), p. 284, l. 3.
 Ἰωνικαὶ πόλεις (αἱ), p. 361, l. 2.
 Ἰώσηπος, p. 339, l. 5; — p. 339, l. 17; — p. 340, l. 16; — p. 341, l. 12.
 Ἰωταπαπτινοί, p. 340, l. 1.

K

- Καλανος ὁ Ἰνδός, p. 5, l. 8.
 Κάλανος ὁ Ταξιληνός Ἰνδός, p. 203, l. 14-15.
 Καλλιθένης, p. 201, l. 14.
 Καλλιθένης ὁ ἰσοελογράφος, p. 7, l. 2.
 Καλλίας ὁ δῆτικλος λακκόπλουτος, p. 362, l. 14, 15-16.
 Καλλίστρατος ὁ χράψας ὑπὲρ τῶν μηχανικῶν, p. 28, l. 7.
 Καμπανοί (οἱ), p. 285, l. 12.
 Καρχηδόνιοι (οἱ), p. 9, l. 4.
 Κέλται (οἱ), p. 345, l. 9, 14.
 Κέρκυρα (ἡ), p. 359, l. 13; — p. 365, l. 16.
 Κερκυραῖοι (οἱ), p. 365, l. 11, 12, 14, 19, 20.

- Κιθαιράν (ὁ), p. 333, l. 5.
 Κίμων ὁ Μιλτιάδου, p. 361, l. 3; — p. 362, l. 9, 10.
 Κίτιον = Κίτιον πόλις τῆς Κύπρου, p. 362, l. 10.
 Κορίνθιοι (οἱ), p. 365, l. 13, 15, 18, 21; — p. 361, l. 1, 3, 4.
 Κορώνεια, p. 363, l. 7.
 Κορωνίδης Byzantius, p. 357, l. 10.
 Κτησίβιος, p. 264, l. 9.
 Κτησίβιος ὁ Ἀσκληνός ὁ ὡς Ἀλεξανδρεὶα μηχανικός, p. 29, l. 9.
 Κτησίβιος ὁ Ἀσκληνός ὁ τῷ Ἀλεξανδρέως Ἡρώτος καθηγητής, p. 263, l. 1.
 Κυάνειαι, p. 362, l. 17.
 Κύμη ἢ κατ' Ἱταλίαν, p. 65, l. 2.
 Κυνέγιος = Κυναίγιος frater Æschyli, p. 350, l. 1.
 Κύπριοι (οἱ), p. 314, l. 7.
 Κύπρος (ἡ), p. 361, l. 9; — p. 362, l. 8-9, 11.
 Κωσανήνος, p. 305, l. 2.

Λ

- Λακεδαιμόνων (ἡ), p. 355, l. 15-16.
 Λακεδαιμόνιοι (οἱ), p. 333, l. 10-11; — p. 352, l. 13, 16, 17, 20; — p. 353, l. 3; — p. 354, l. 1; — p. 355, l. 11, 16-17, 18, 20, 22; — p. 356, l. 1, 15, 19, 21; — p. 358, l. 14, 17; — p. 359, l. 7, 9, 12; — p. 362, l. 4; — p. 363, l. 4; — p. 366, l. 6.
 Λακωνικὴ δῖαιτα (ἡ), p. 355, l. 6.
 Λάμψακος, p. 360, l. 14.
 Λαῖνοι (οἱ), p. 285, l. 12; — p. 288, l. 8.
 Λευκανοί (οἱ), p. 284, l. 5; — p. 285, l. 7; — p. 289, l. 1, 7.
 Λευκανή (ἡ), p. 284, l. 11.
 Λευκόφρυς (τῇ Λευκοφρύνι Ἀρτεμίδι), p. 360, l. 17.

Λεωνυχίδας ὁ βασιλεύς, p. 354, l. 1.
 Λουγδονόστον ἔθνος (τῆς Γαλαπῆς τῶν ἐν
 τῇ Ἑσπέρῃ καποικημένων). p. 345,
 l. 11.
 Λυκία (ἡ), p. 302, l. 11.
 Λυσίμαχος pater Aristidis, p. 350, l. 7-
 8.

M

Μαγνησία, p. 360, l. 13, 15.
 Μακεδόνες (οἱ), p. 284, l. 12; — p. 288,
 l. 7; — p. 299, l. 4; — p. 310, l. 1;
 — p. 312, l. 16; — p. 313, l. 14; —
 p. 315, l. 7; — p. 316, l. 6, 9; —
 p. 318, l. 1, 4, 16; — p. 320, l. 2,
 7, 9; — p. 345, l. 7.
 Μακεδονία (ἡ), p. 353, l. 11.
 Μακεδονικὴ φάλαγξ (ἡ), p. 284, l. 1; —
 p. 285, l. 4.
 Μάξιμος, p. 296, l. 10.
 Μαρσαθών, p. 362, l. 15.
 Μάραθος (πόλις), 307, l. 1.
 Μαρδόνιος υἱὸς Γωρρύου, p. 351, l. 15,
 19; — p. 352, l. 5, 9-10, 11, 15,
 20-21; — p. 353, l. 6, 10; — p. 355,
 l. 10.
 Μαρμιανούπολις, p. 296, l. 1.
 Μάρκελλος, p. 3, l. 2; — p. 198, l. 2.
 Μάρκος Κλαύδιος ἀντισφάτης, p. 321,
 l. 5.
 Μάρκος, p. 322, l. 5; — p. 324, l. 14;
 — p. 327, l. 1.
 Μάρκος, p. 328, l. 7.
 Μαρουγκῖνοι (οἱ), p. 285, l. 13.
 Μεγάβυζος ὁ Ζωπύρου, p. 361, l. 13,
 17.
 Μέλαρα, p. 294, l. 8.
 Μεγαρεῖς (οἱ), p. 294, l. 9; — p. 364,
 l. 3, 17; — p. 365, l. 6.
 Μεγαλειὸν ψηφισμα, p. 364, l. 11.
 Μεγαλὴς (πόρτη), p. 364, l. 15.
 Μήδειον ἔλαιον, p. 344, l. 18.

Μηδικὸς πόλεμος (ὁ), p. 359, l. 6.
 Μῆδοι (οἱ), p. 355, l. 3.
 Μιλησία (ἡ), p. 353, l. 17.
 Μίλητος, p. 62, l. 1; — p. 353, l. 13.
 Μολοσσοί (οἱ), p. 359, l. 13.
 Μολοθιοί (οἱ), p. 285, l. 8; — p. 288,
 l. 9-10.
 Μουνουχία (μέρος τῆς Πιερεϊῶς), p. 356,
 l. 8.
 Μυκάλη ὄρος τῆς Μιλησίας, p. 353, l. 17,
 20; — p. 354, l. 1.
 Μυοῦς, p. 360, l. 14.
 Μυρωνίδης, p. 362, l. 7.
 Μυσοί (οἱ), p. 298, l. 11.

N

Ναῖσός (πόλις), p. 305, l. 1.
 Νάξος (ἡ), p. 359, l. 23.
 Νέστος ποταμός, p. 362, l. 17.

Ξ

Ξάνθιος ὁ Ἀεφρευγος ὁ Πελεκλέους πα-
 τὴρ, p. 354, l. 2.
 Ξέρξης, p. 349, l. 2, 4, 7; — p. 350,
 l. 3-4; — p. 351, l. 8, 15, 16; —
 p. 353, l. 12; — p. 354, l. 13; —
 p. 355, l. 10; — p. 357, l. 19,
 20; — p. 358, l. 1, 9; — p. 360,
 l. 4, 8.

O

Οἰόφυτα (ᾠ), p. 362, l. 7.
 Ὀμβριοί (οἱ), p. 285, l. 12.
 Ὁ ποιητής (scilicet Homerus), p. 4, l. 3-
 4.
 Οὐάλιψ, p. 304, l. 1.
 Οὐέσπασιανός, p. 338, l. 10; — p. 339,
 l. 18; — p. 340, l. 5; — p. 341,
 l. 10.
 Οὐόλεσκοι (οἱ), p. 285, l. 12-13.

Π

- Παλαιστή (ἡ καλουμένη Συρία), p. 317, l. 3.
 Παμφυλία (ἡ), p. 361, l. 4.
 Πάρης (ὄρες), p. 349, l. 10.
 Πausanias ὁ Κλειομένης ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, p. 352, l. 18; — p. 354, l. 10-11; — p. 356, l. 16, 17-18, 22; — p. 357, l. 10, 11, 12, 13; — p. 358, l. 3, 7, 15, 19; — p. 359, l. 1, 3, 9, 10.
 Πειραιεύς (ὁ λιμὴν), p. 356, l. 6, 7, 9, 10.
 Πελοποννησιακὸς πόλεμος (ὁ), p. 354, l. 6.
 Πελοποννήσιοι (οἱ), p. 359, l. 19.
 Πελοπόννησος (ἡ), p. 363, l. 11, 13.
 Πελοποννήσιοι (οἱ), p. 285, l. 13.
 Πελοποννήσιοι (οἱ), p. 334, l. 10; — p. 335, l. 11; — p. 336, l. 2; — p. 337, l. 2.
 Πελεκλήης = Πελεκλήης, p. 363, l. 16, 19, 21; — p. 364, l. 1, 9; — p. 365, l. 3, 7.
 Πέρσαι (οἱ), p. 352, l. 11, 15, 17, 19; — p. 353, l. 6; — p. 354, l. 8; — p. 355, l. 7; — p. 361, l. 6; — p. 362, l. 11, 16, 19.
 Περσικὴ στρατιὰ (ἡ), p. 354, l. 6.
 Περσικὰ τράπεζαι (αἱ), p. 355, l. 7.
 Περσικὴ γλῶσσα (ἡ), p. 360, l. 6.
 Περσίς (ἡ), p. 359, l. 21; — p. 360, l. 4.
 Πεφρασμένος Τύλος ναυπηγός, p. 9, l. 10.
 Πλαταιαί (αἱ), p. 352, l. 8, 9; — p. 353, l. 19-20; — p. 354, l. 3, 15.
 Πλαταιεῖς, p. 334, l. 1, 8; — p. 335, l. 14; — p. 336, l. 17; — p. 337, l. 8.
 Πλάτων, p. 201, l. 12.
 Πλωπῆνος ὁ μέγας, p. 201, l. 1.
 Πολυέσδος ὁ Θετταλός, p. 10, l. 9; — p. 238, l. 12.

- Πόπλιος Δέκιος, Ῥωμαῖος ὕπατος, p. 283, l. 1.
 Πόπλιος Σουλπίκιος, Ῥωμαῖος ὕπατος, p. 283, l. 1-2.
 Πορφύριος ὁ πολὺς ὁ σοφία, p. 201, l. 2.
 Ποσειδώνιος ὁ Μακεδὼν, p. 52, l. 1.
 Ποσειδῶνος τέμνος (ὅππῃ Ταϊνάρῳ), p. 358, l. 4.
 Ποτίδαια πόλις ἄπικος Κορινθίων ὅππῃ Θράκης, p. 366, l. 1-2.
 Πύρρειον (π), p. 328, l. 9.
 Πύρρος, p. 283, l. 1. — p. 287, l. 2; — p. 289, l. 7; — p. 290, l. 10; — p. 292, l. 5-6.
 Πύρρος βασιλεύς, p. 285, l. 1.
 Πύρρος ὁ Μακεδὼν scripsit πολιορκητικά, p. 5, l. 13; — p. 31, l. 7.
 Πῶρος, p. 293, l. 4; — p. 294, l. 1.

Ρ

- Ῥήνος, p. 345, l. 15.
 Ῥόδος, p. 8, l. 11, 13; — p. 45, l. 1.
 Ῥόδοι (οἱ), p. 27, l. 3.
 Ῥούβοι (οἱ), p. 304, l. 1.
 Ῥωμαϊκός, p. 285, l. 14; — p. 288, l. 9; — p. 289, l. 3; — p. 304, l. 9-10, 12.
 Ῥωμαῖοι, p. 287, l. 1, 9, 13; — p. 288, l. 8; — p. 289, l. 12, 13; — p. 291, l. 3, 5, 12, 16; — p. 292, l. 5; — p. 321, l. 2, 3; — p. 326, l. 10; — p. 328, l. 6; — p. 329, l. 12; — p. 330, l. 19; — p. 332, l. 9; — p. 339, l. 15; — p. 340, l. 2; — p. 341, l. 2, 7.
 Ῥώμη, p. 287, l. 1.
 Ῥώμη (τῶν Θεοσιπῶν καὶ φιλοχρίτων ἀνάκτων Ῥώμης), p. 276, l. 14-15.

Σ

- Σαβῖνοι (οἱ), p. 285, l. 12.

Σαλαμίς, p. 349, l. 4, 5-6, 8; — p. 350, l. 5; — p. 351, l. 10; — p. 353, l. 13.

Σάμος, p. 363, l. 15.

Σαυῖται (οἱ), p. 284, l. 7-8; — p. 285, l. 11; — p. 291, l. 12.

Σαυῖτις (ἡ), p. 284, l. 8-9.

Σησός, p. 354, l. 10.

Σίκινος ὁ παιδαγωγός, p. 349, l. 2.

Σίδη (πολις ἐν Λυκίᾳ), p. 302, l. 10.

Σιδών, p. 314, l. 1; — p. 315, l. 9.

Σιδώνιοι (οἱ), p. 307, l. 4.

Σκύθαι (οἱ), p. 296, l. 3; — p. 298, l. 11; — p. 299, l. 5; — p. 302, l. 9, 10; — p. 303, l. 13.

Σκυδική (ἡ σόα), p. 321, l. 10-11.

Σπάρτη (ἡ), p. 356, l. 18; — p. 358, l. 2, 12.

Σπράτων, p. 5, l. 3.

Συεσκούσαι (αἱ), p. 321, l. 1; — p. 325, l. 11; — p. 328, l. 6.

Συεσκύσοι (οἱ), p. 326, l. 17.

T

Ταίναρον, p. 358, l. 4.

Ταρανῖνοι (οἱ), p. 284, l. 4; — p. 285, l. 5, 8; — p. 289, l. 5, 8.

Ταρανῖνη (ἡ), p. 284, l. 11.

Τάρας, p. 284, l. 2-3, 9.

Τολμίδης, p. 362, l. 7; — p. 363, l. 7, 12.

Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς, p. 296, l. 1.

Τύελοι (οἱ), p. 310, l. 6, 8; — p. 312, l. 4, 9; — p. 313, l. 3, 13; — p. 314, l. 13; — p. 315, l. 3, 6; — p. 316, l. 1, 7.

Τύεμος (ὁ), p. 9, l. 9.

Τύρως, p. 319, l. 9.

Τυρρηῶν πόλις (τῆς Γαλαπῆς τῶν ἐν τῇ Ἑσπέρῃ καποικημένων), p. 345, l. 9-10.

Φ

Φαλληκεὺν πῖχος (πῖ), p. 356, l. 11.

Φασηλῖς (πόλις Παμφυλίας), p. 362, l. 18.

Φειδίας, p. 363, l. 21; — p. 364, l. 1, 8.

Φερεντανοί (οἱ), p. 285, l. 13.

Φιλόλαος, p. 202, l. 1.

Φίλιππος, p. 6, l. 7; — p. 10, l. 8.

Φίλιππος ὁ Ἀμύντις, p. 10, l. 7; — p. 299, l. 3-4.

Φιλίππουπολις, p. 299, l. 1.

Φίλων ὁ Ἀθηναῖος, p. 15, l. 13; — p. 212, l. 11-12.

Φίλων ὁ Βυζάντιος, p. 260, l. 5.

Φοινίκη, p. 318, l. 1-2.

Φοίνικες (οἱ), p. 361, l. 5.

X

Χαλκιοῖν Ἀθηναῖς πέμνος, p. 358, l. 14.

Χάονες, p. 284, l. 6; — p. 285, l. 9; — p. 288, l. 10.

Χαρίας ὁ Πολυεΐδου μαθητής, p. 10, l. 10; — p. 138, l. 12; — p. 240, l. 23; — p. 244, l. 4; — p. 246, l. 4.

Χάρων ὁ Μαγνήσιος, p. 45, l. 2.

Χελιδνέαι, p. 362, l. 18.

Χίος (ἡ περὶ Χίον πολιορχία), p. 27, l. 11; — p. 268, l. 2.

Ψ

Ψαμμίπιχος = Ψαμμίπχος, p. 361, l. 10.

Ψυπάλεια, p. 350, l. 5, 11, 12-13.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 18, l. 4 : *σύλαις*] lectio *πύλαις* codicis M inserenda est in textum. Confer lectionem *πύλια* codicis B (p. 247, l. 16).

P. 24, l. 7 : *ὁ μέστω*] legendum *ὁ μέσσω*.

P. 37, l. 4 : *καί*] legendum *καὶ*.

P. 43, l. 1-2 not. : τὰ βίπωνος πρὸς ἄλλων, scilicet ἄλλον] ἄλλον est menda codicum L^o O^o. Codex prototypus B habet ἄλλον cum simplici λ.

P. 111, l. 3 : *παιρία*] legendum *παιρία* ex codice B, cujus lectionem vide p. 255, l. 12.

P. 152, l. 12 not. : Codex B consentit cum PV, quippe quum ponat γίνονται ἐν χύταινοι ὁσείκται] legendum *χύταινοι ὁσρ*.

P. 278, l. 4 : Ἄθικον] legendum Ἀθικόν.

P. 285, l. 12 : Ὀμβείκους] legendum Ὀμβεικούς.

P. 302, l. 5 : *χώμαπ*] legendum *χώμαπι*.

P. 304, l. 2 not. : Ὀβιδουνών] addendum : Forte habuit oppidum duo nomina, Ὀβιδουται et Ὀβιδουνον.

P. 305, l. 9 not. : *Ναισσόν*] addendum : Cf. Steph. Byzant. s. v. *Ναισός* (p. 206. ed. Westermann) *Ναισός πόλις Θράκης κτίσμα ἢ πατρὶς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως*.

P. 345, l. 9 not. : *πόλει Τυρρηνῶν*] addendum : Confer *Turones* et *Turoni* (Caes. *Bell. Gall.* l. II, c. xxxv; l. VII, c. iv, lxxv); *Turones* (Plin. *Hist. nat.* l. IV, c. xxxii); *Turonii* (Tacit. *Annal.* l. III, c. xli). Apud Ptolem. *Geogr.* l. II, c. vii, legitur in vetustis edd. *Τουρρόπιοι*, quod Sylburg correxit in *Τουρόνιοι*, Wilberg autem in *Τουρρηνῆς*. Sed codex Parisinus graecus 1401 et plerique codices ponunt *Τουρρηνῆς*.

INDEX SCRIPTORUM

QUORUM OPERA VEL OPERUM FRAGMENTA

HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

	Pagen
AVANT-PROPOS.	I-VIII
NOTICE SUR LES MANUSCRITS.	IX-XL
INEDITA.	XLII-XLIII
INDEX CODICUM.	XLIII-XLIV
ΑΘΗΝΑΙΟΥ Περὶ Μηχανμάτων.	1-40
ΒΙΤΩΝΟΣ Κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπαλπῶν.	41-68
ΗΡΩΝΟΣ ΚΤΗΣΙΒΙΟΥ Βελοποιικά.	69-119
ΗΡΩΝΟΣ Χειροβαλλίστρας κατασκευὴ καὶ συμμετρία.	121-134
Ἐκ τῶν ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ Πολιορκητικά.	135-193
ΑΝΩΝΥΜΟΥ ἢ τοι ΗΡΩΝΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ Πολιορκητικά ἐκ τῶν Ἀθηναίων. Βίτωνος, Ἡρώτος Ἀλεξανδρείως, Ἀπολλοδώρου καὶ Φίλωνος.	195-279
Στρατηγία καὶ Πολιορκία διαφόρων πόλεων.	281-346
Ἐκ τῆς ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ἱστορίας βι. κ'. Πύργου καὶ Ῥωμαίων ὑπᾶτων Ποπλίου Δεκίου καὶ Ποπλίου Σουλπίκιου.	282-292
Ἐκ τῶν ΠΟΛΥΓΙΝΟΥ στρατηγημάτων. Ἀλεξάνδρου καὶ Πάρου.	293-294
Ἐκ τῶν ΠΟΛΥΓΙΝΟΥ στρατηγημάτων. Ἀντιόχου καὶ Μεγαρέων.	294-295
Ἐκ τῶν ΔΕΞΙΠΠΟΥ. Πολιορκία Μαρκιανουπόλεως.	296-298
Ἐκ τῶν ΔΕΞΙΠΠΟΥ. Πολιορκία Φιλίππουπόλεως.	299-302
Ἐκ τῶν ΔΕΞΙΠΠΟΥ. Σίδης πολιορκία.	302-303
Ἐκ τῶν ΠΡΙΣΚΟΥ. Πολιορκία πόλεως Ὀβίδου.	304
Ἐκ τῶν ΠΡΙΣΚΟΥ. Ναϊσσὸν πολιορκία.	305-306
Ἐκ τῶν ΑΡΙΑΝΟΥ. Τύρην ἀλώσις.	307-316
Ἐκ τῶν ΑΡΙΑΝΟΥ. Γαζίων πολιορκία.	317-320
Ἐκ τῶν ΠΟΛΥΒΙΟΥ. Συρακουσῶν πολιορκία.	321-328
ΠΟΛΥΒΙΟΥ βι. καὶ. Ἀμδρακίας πολιορκία.	328-332

Ἐκ τῶν ΘΩΚΥΔΙΔΟΥ. Πολιορκία Πλαταιέων.....	333-337
Ἐκ τῶν ΙΩΣΗΠΟΥ. Ἰωταπάτης ἀλώσεις.....	338-341
Ἐκ τῶν ΕΥΣΕΒΙΟΥ βι. 9'. Πολιορκία Θεσσαλονίκης ὑπὸ Σκυθῶν.....	342
Ἐκ τῶν ΑΝΩΝΥΜΟΥ Ἰάδι διαλέκτῳ συζητησμένων.....	343-346
Ἐκ τῶν ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ.....	349-366
ELENCHUS FIGURARUM.....	367-376
INDEX HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.....	377-383
ADDENDA ET CORRIGENDA.....	385

[

